

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Dette er en digital kopi af en bog, der har været bevaret i generationer på bibliotekshylder, før den omhyggeligt er scannet af Google som del af et projekt, der går ud på at gøre verdens bøger tilgængelige online.

Den har overlevet længe nok til, at ophavsretten er udløbet, og til at bogen er blevet offentlig ejendom. En offentligt ejet bog er en bog, der aldrig har været underlagt copyright, eller hvor de juridiske copyrightvilkår er udløbet. Om en bog er offentlig ejendom varierer fra land til land. Bøger, der er offentlig ejendom, er vores indblik i fortiden og repræsenterer en rigdom af historie, kultur og viden, der ofte er vanskelig at opdage.

Mærker, kommentarer og andre marginalnoter, der er vises i det oprindelige bind, vises i denne fil - en påmindelse om denne bogs lange rejse fra udgiver til et bibliotek og endelig til dig.

Retningslinjer for anvendelse

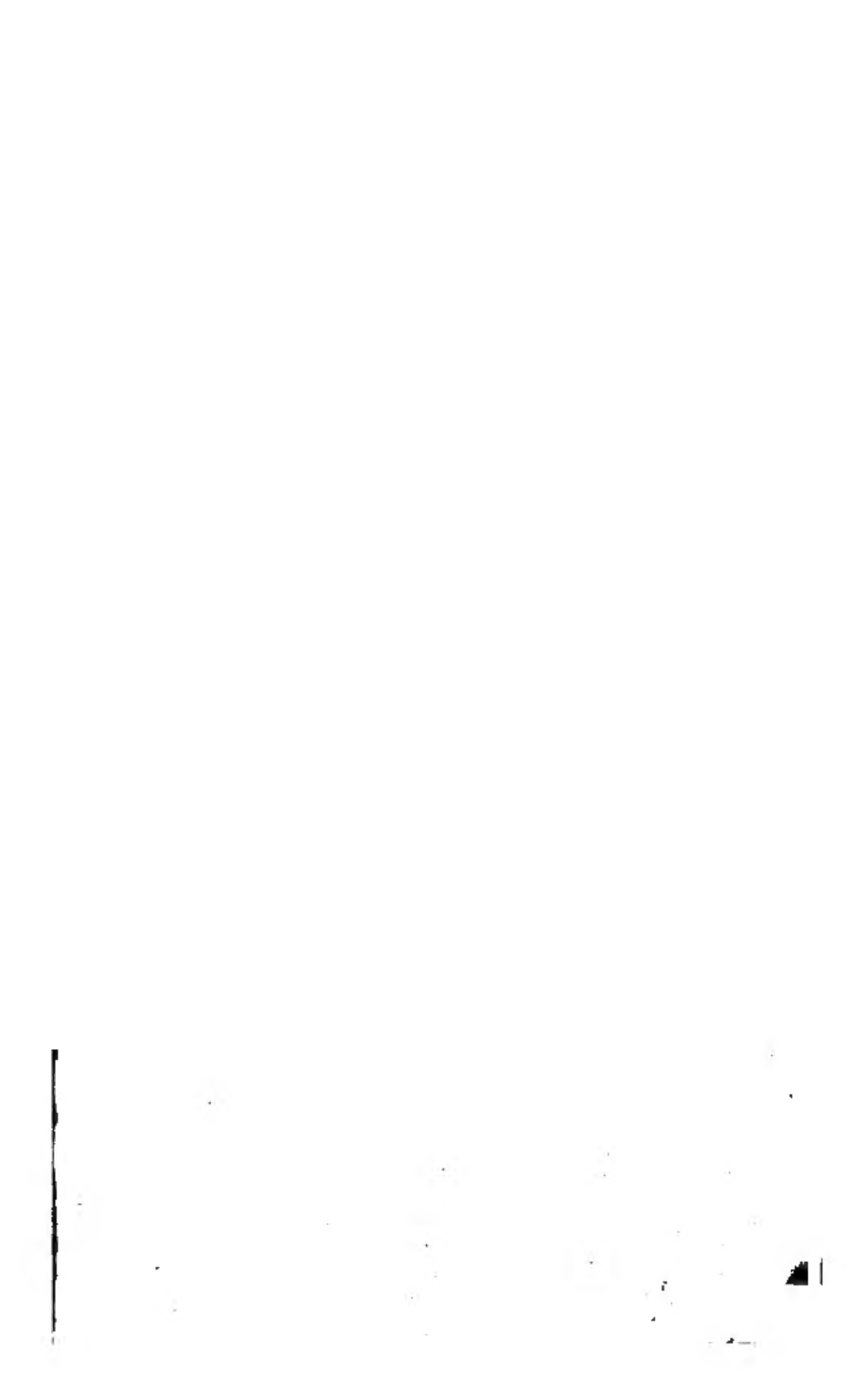
Google er stolte over at indgå partnerskaber med biblioteker om at digitalisere offentligt ejede materialer og gøre dem bredt tilgængelige. Offentligt ejede bøger tilhører alle og vi er blot deres vogtere. Selvom dette arbejde er kostbart, så har vi taget skridt i retning af at forhindre misbrug fra kommerciel side, herunder placering af tekniske begrænsninger på automatiserede forespørgsler for fortsat at kunne tilvejebringe denne kilde.

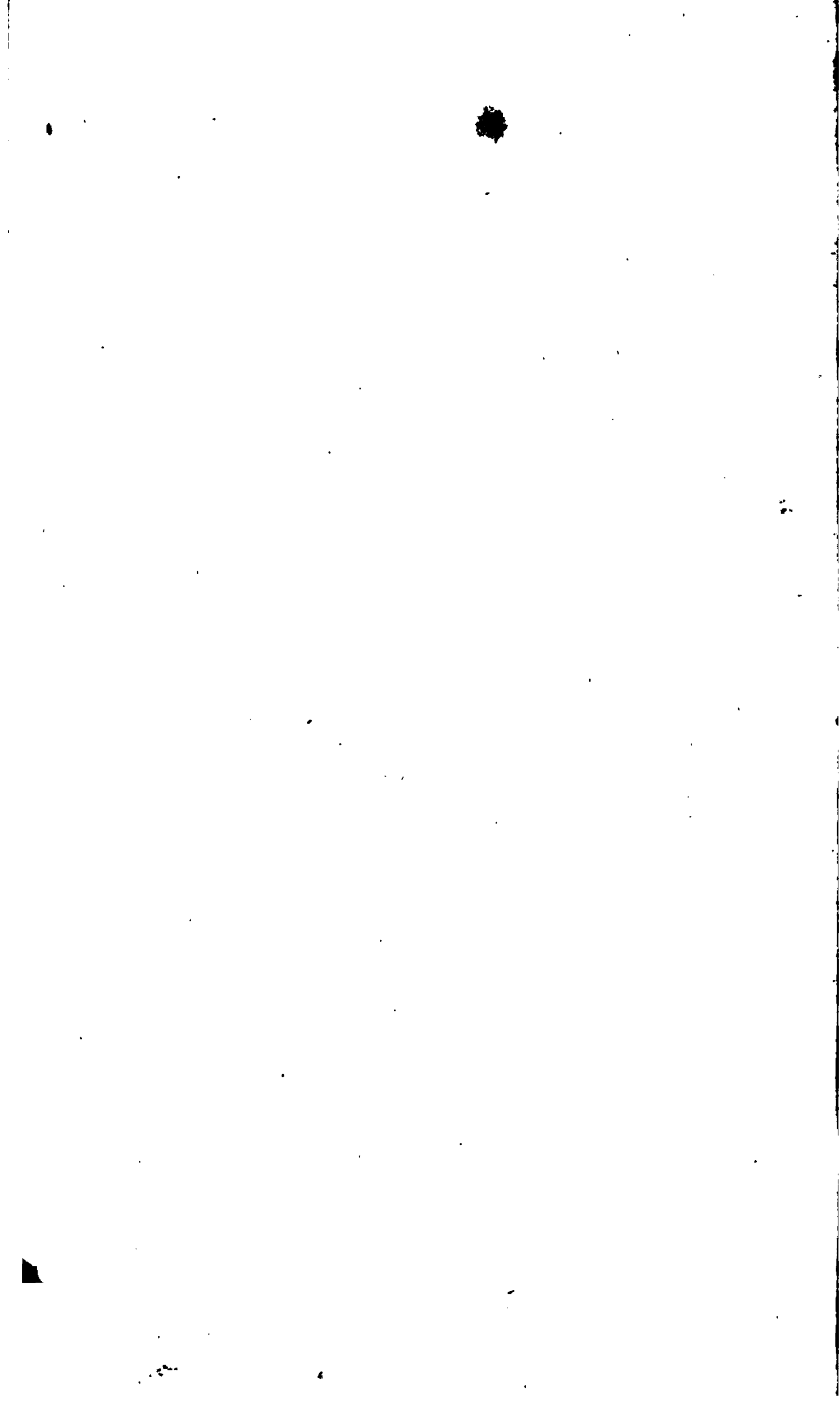
Vi beder dig også om følgende:

- Anvend kun disse filer til ikke-kommercielt brug
Vi designede Google Bogsøgning til enkeltpersoner, og vi beder dig om at bruge disse filer til personlige, ikke-kommercielle formål.
- Undlad at bruge automatiserede forespørgsler
Undlad at sende automatiserede søgninger af nogen som helst art til Googles system. Hvis du foretager undersøgelse af maskinoversættelse, optisk tegngenkendelse eller andre områder, hvor adgangen til store mængder tekst er nyttig, bør du kontakte os. Vi opmuntrer til anvendelse af offentligt ejede materialer til disse formål, og kan måske hjælpe.
- Bevar tilegnelse
Det Google-"vandmærke" du ser på hver fil er en vigtig måde at fortælle mennesker om dette projekt og hjælpe dem med at finde yderligere materialer ved brug af Google Bogsøgning. Lad være med at fjerne det.
- Overhold reglerne
Uanset hvad du bruger, skal du huske, at du er ansvarlig for at sikre, at det du gør er lovligt. Antag ikke, at bare fordi vi tror, at en bog er offentlig ejendom for brugere i USA, at værket også er offentlig ejendom for brugere i andre lande. Om en bog stadig er underlagt copyright varierer fra land til land, og vi kan ikke tilbyde vejledning i, om en bestemt anvendelse af en bog er tilladt. Antag ikke at en bogs tilstedeværelse i Google Bogsøgning betyder, at den kan bruges på enhver måde overalt i verden. Erstatningspligten for krænkelse af copyright kan være ganske alvorlig.

Om Google Bogsøgning

Det er Googles mission at organisere alverdens oplysninger for at gøre dem almindeligt tilgængelige og nyttige. Google Bogsøgning hjælper læsere med at opdage alverdens bøger, samtidig med at det hjælper forfattere og udgivere med at nå nye målgrupper. Du kan søge gennem hele teksten i denne bog på internettet på <http://books.google.com>

Den
Grønlandſke Ordboek,

forbedret, og forøget,

udgivet

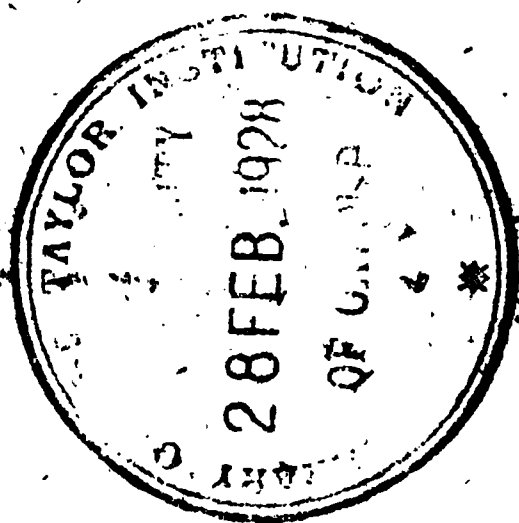
ved

Otho Fabricius,

Sognepræst ved vor Frelſers Kirke paa Christianshavn.

Kjøbenhavn, 1804.

Trykt i det Kongel. Baisenhufes Bogtrykkerie
af Carl Frid. Schubart.

Fortale.

For 54 Aar siden udgav sal. Biskop, Povel Egede den første Ordbog i det Grønlandske Sprog, der er saa god og fuldstændig, som det nogensinde kunde ventes med Hensyn til de saa Aar, man da havde haft Leilighed ved Grønlændernes Omgang at blive bekendt med dette vanskelige Sprog; men den maatte naturligvis blive mere og mere mangelfastig, alt ligesom Sproget berigedes med nye Ord og Bendinger, formedelsk Jædbyggernes længere Omgang med Udlændinger, og disse nøiere bleve bekendte med dets Ord, Hørraad og Dannelighed til at navngive endog fremmede Ting og udtrykke abstrakte Begreber. En mere forbedret og forøget Ordbog blev derfor fornøden, og skulde længe siden været leveret, dersom ikke Oplaget af den første havde været saa stort, og Missions-Cassen, der skulde betolste Udgaven, tillige havde været i saa det Tilstand, at der fordrødes Udsættelse, saalænge endnu Exemplarer vare forhaanden af den gamle. Men ved det

beflægtede Ildbrand, som overgik Kjøbenhavn i Aaret 1795, fortærede Luen det hele Oplag, saavel af den Grønlandske Ordbog, som af alle andre Grønlandske Bøger, med hvis nye Udgaver jeg har været sysselsat i de siden forløbne Aaringer, og slutter dem nu med Ordbogen; som var høist nødvendig ved Siden af Grammatiken, især for dem, der skulde lære Sproget og igjen give Indbyggerne Religions Underviisning deri, men tillige det vanskeligste Arbejde, da saa meget var at forandre og tilføtte, og jeg maatte ligesom tage Alting op fra Grunden af, hvilket let vil sees af denne Udgaves Sammenligning med den første.

Materialierne hertil laae imidlertid færdige fra 1773, dem jeg ved mit halvfjette Aars Ophold i Landet og idelig Omgang med Grønlænderne (thi jeg boede hos dem i deres Huse om Vinteren og Telte om Sommeren, og var med dem paa Jagt og Fiskerie) og ved nøje at udfritte dem om alt, havde forskaffet mig. Og just disse Supplementer til Ordbogen, som ved min Hjemkomst kom sal. Biskop Egede for Dine, der fik uddirekt Missions Collegii Befaling til mig, at skulle indføre dem i et gennemtrukken Exemplar af hans Ordbog, blev Anledningen til den min Ansættelse om-

fider

fider i hans Eted ved det grønlandſke Miſſions-Beſen,
 hvilken jeg med Henſyn til de mange Ubehageligheder, den
 har haft i Følge med ſig, hellere maatte undgaaet; da jeg
 kunde have levet langt roligere, mere lykkelig og fornøjet i
 et fløkkeligt Landsbyfelld, ſom var mit eenefte Wiſke og vi-
 kelig var bleven min Lob. Jeg maatte derfor næſten fortrøbe
 at have nogensinde udmærket mig ved Glib i denne Sprog-
 kundſkab, derſom jeg ikke fandt mig fyldeſgjort ved den be-
 roligende Selvbevidſthed, at have i dette, ſom i andet, ſøgt at
 handle efter Pligt, og i Stilhed ſtræbt at ſtiſte den mueligſte
 Nytte, hvor jeg var, der flyde ſaa deraf hvad flyde vilde.
 Ogſaa glæder det mig nu, at ſee dette mit Arbejde bragt
 for Lyſet inden min Afgang, og blive andre til Nytte, da
 jeg ellers maatte befrygte, at det efter min Død vilde
 blive forqalet, ſaaſom det juſt ikke blev enhvers. Sag
 at bringe det i Orden, eller der maaffee aldrig ſiden
 vilde blive tænkt paa at gjøre Brug deraf, og jeg
 havde da arbejdet forgæves. Hvad jeg nu leverer, er dog
 ikke blot det, jeg har ſamlet i Landet ſelv, men og ſiden
 forøget ved Brevverling og Samtale med Landets Indfødtte
 og andre i Sproget kyndige, men finder fornødent herved

at erindre, at hvad jeg blot paa andres Ord for Guldstændig-
heds Skyld har anført, uden selv at være tilstrækkelig over-
bevist om dets Rigtighed, findes aftrykt med adskilte Bog-
staver i det grønlandske og mindre Tryk i det danske, da der-
imod alt hvad der forekommer med større Tryk, saavel i
det grønlandske som danske, er mit eget, og tillige de under-
søjede Exempler, skjønt med finere Tryk. Primitiva skilles
let ved deres større Tryk fra Derivata. Gerne havde jeg
tilføjet en latinsk Oversættelse for udenlandske Sprogelskeres
Skyld, men Bogens derved forsøgede Størrelse og Kostbar-
hed tørde jeg ei paabyrde Missions-Cassen. At det danske
Register er bleven saa vidtløftig, var en Følge af Spro-
gets Natur, da eet eneste Ord i det Grønlandske kan ud-
trykke en heel Mening i det Danske; dog har jeg, for muel-
ligste Korthed at iagttage, stedsse kun een gang udført Hoved-
ordet i Registeret, og siden blot betegnet det ved sit første
Bogstav, hvilket man let vil kunne fatte. Men endnu maae
jeg forklare visse Tegn, som jeg i denne Ordbog har taget
mig den Frihed at bruge for Kortheds Skyld, nemlig:

A. sat bag et Ord eller en Deel af dets Bemærkelse, giver
tillende, at det kun er i Brug eller har den anførte Be-

mær-

mærkelse imellem Angekokkerne (Lantets vise Mænd) der gjerne have for sig et eget Sprog, som man ingen-
 kunde kan bruge i daglig Tale eller Skrifter. Saadanne
 Ord har jeg og for det meeste betegnet i Registeret ved
 at indtrække de Tal, som henvise til dem.

N. betegner ligeledes, at Ordet hører til den Nordlandske
 Dialekt; ligesom:

S. at det hører til den Sydlandske.

intr. betyder, at Ordet bruges *intransitive* eller uden *Suffixum*,
 men:

tr. derimod, at det bruges *transitive*, eller med *Suffixum*.

S. el. 1. el. 2s. sat ved Siden af et grønlandsk Verbum,
 giver tilkjende, hvad det har i *Præterito*, nemlig: i første
 Fald: sok; i 2det Fald: tok; og i 3die Fald: 2sok.
 Dette *Præteriti* Mærke er dog kun anført, hvor min
 Grammatik ej kunde give tilstrækkelig Oplysning.

Til Slutning maae jeg bede Læseren, at ikke slutte
 saa lige til om alle Benævnelser i denne Ordbog, at de dertil
 svarende Ting just skulde findes i Grønland, thi meget har
 Grønlænderne navngivet ved at see det hos Europæerne,
 og meget er benævnet af os efter Sprogets Analogie, for

at gøre os forståelige for dem, og da sligt forekommer tildeels trykt i de Bøger, Grønlænderne nu have til Brug, har jeg ogsaa agtet det tjenligt her at indføres til Ordbogens Fuldstændighed.

Dette er alt, hvad jeg har at erindre angaaende dette mit ringe Arbejde, som jeg vel ikke anseer fuldkomment, men visselig har kostet mig megen Umage, og tør smigre mig med den Tanke: at de som bruge Bogen, ville finde den til Hensigten svarende og mere fuldstændig, end den første. Gid den da maatte stifte den tilsigtede Nytte, og især tjene Missionairene, som et Middel, til Hedsnarere at lære Sproget, og desheldigere at kunne deri give Landets Børn den velgjørende Religions Underviisning! Ja gid snart andre og bedre Udsigter maatte aabnes til Belsignelse for det vigtige Missionsværk, end for nærværende høves! det er mit oprigtige Ønske i min Alderdom, for dette godmodige Folk, hos hvilket jeg tilbragde endeel af mine fejrestre Leveaar og fandt mig steds elsket, det jeg og endnu under alt got og elsker med den inderligste Hengivenhed.

Christianshavn, den 9de December 1804.

Otho Fabricius.

A.

Å! v. åh! Hør! Oh!

Interj. voc. 1) Hænges
snart bag ved et andet Ord,
som: Okkorsi-å! Hører
J! Piomavin-åh! Vil du,
hvad? Bruges saaledes og
som *Vocativi* Mærke (see
Gram. Grönl. VI. Cap. 9. 14.)

2) Snart sættes foran et
Ord, som: å-sauna, Oh!
der Best er han.

ångoak!)

ångoang-å!) See engang!
giv nu Kun agt! hvad
mon han vil gjøre! i pl.
ångoæn-å! see engang
til dem!

aha! Hør du! (Mogle sige i
dets Sted: Haha! see un-
der Ha.)

ånga (af å og inga) Der
henne er han, hun, den,
det! i pl. åiko, der hen-
ne ere de!

åuna (af å og una) See
ham! Der er han, hun,
den, det! i pl. åuko, Der
ere de!

A, en Sidepiil (af Been
eller Horn paa Slættet af
Sæfugle, Pilen, Nugis
faldet, hvilken har 3de saa-
danne til at opfange, hvad
ille med den egentlige Piil
maatte treffes)

åjarpok, 1) intr. Stilles ved
sin Sidepiil (Fuglepilen)
2) tr. brækker den af
samme, stiller den ved
sin Sidepiil.

åke, Hæ i noget; Møde
hage.

åkilik, forsynet med Møde-
hage; Hæget; det som
har Hæ paa Siden.

åkiak, Tæppe paa et Keens-
dyr Horn.

åkiårsoit (plurale af åkiår-
soak) Roden af et oprea-
den Træ.

ålerpok, s. tr. 1) Sætter
Sidepiil i (Sæfuglepil-
len) 2) Gjør Hæ i no-
get.

ålørbik, en hul Rende
paa Siden af Piles
Træst,

Træet, at anpasse Si-
depilen udi.

Aliut, det yderste Bindsel
om Sidepilenes Midte.

Amikpok, *s.* 1) *intr.* Tref-
ses el. bliver opfanget
med Sidepilen. 2) *tr.*
Treffes el. opfanger der-
med.

Aa! Na! *interj.* "admir.
(naar man bliver uformio-
dentlig forbauset, men fat-
ter sig igjen.)

Aak! v. åk, *Jø. S.*

Abapokitsok, en liden
langagtig Sift af Rogn-
Fald-Slægten. (*Cyclop-
terus Liparis.*)

Abba (N.) v. Agva (S.)
Nord. *Adverb. loci.* 2)
sjældnere bruges det som
et *Proxomen* om den der
er i det nordlige District
af Landet (medens man
selv er i det sydlige) og
da tillige *transitive*, som:
Agva aggerpok, han, som
er i Norden, kommer;
arbsoma savia, hans Kneb,
som er reist Nord.

tāua, der Nord (see Gram.
XIV. Cap. S. 4. b)

auane, Nord paa; i Norden)

auanga, Nord fra.)

auonga, Nord hen.)

auona, Nord om.)

see Gram. XIV. Cap. S. 6. b.

tāuane, der Nord paa
o. s. fr.

auongnarpok, *intr.* fahrer
Nord.

auongnāk, en Nordfahrer.

auanēpok, *intr.* er Nord
paa.

auanētok, den v. det, som
er Nord; Nordlig.

auangarnisāk, en Nordlæm-
ding.

angna, *intr.*)

arkfoma, *tr.*) Han v. Sun
v. den v. det Nord. 2)

Nordlig. i *dual.* og *plur.*

akko (*intr.*) og akkoa (*tr.*)

de 2de Nord; de Nord;

Nordlige.

tangna og tarkfoma, Han ic.
der Nord, og takko, tak-
koa, de der Nord (see
Gram. VII Cap. S. 7.

aukoarmio, en Nordboe;
en som beboer de aller-
nordligste Egne.

auangnak, 1) *intr.* Nor-
den; Nordenvind. 2)

tr. Norden; Nordens

Pant. f. Er. auangnāne,

Norden for ham; auang-

nāne, Norden for dem.

auangnamut, Mod Nor-
den; Nord i.

auangnamukārpok, *intr.* stic-
ker Nord hen; fahrer
i Nord.

auangnarpok, *intr.* Blæser
Norden; er Nordens
vind.

auang-

anangnêitfiarpok, intr. Luf-
ter stiftelig af Norden.

anangnâursângoarpok, intr.

Andet lidt af Norden;
er en sagte Nordenvind.

anangnardlek, Nordligst;
den, som er Nordligere,
end en anden.

anangnardliovok, intr. er
nordligst; er nordlige-
re, end en anden.

ananghârpok, 1) Allernord-
ligst; yderst i Norden.

2) Lige i Norden;
Nordpolen.

anangnarpârpok, intr. 1) fah-
rer allerlængst i Nord;
rejser saa nordlig, som
mueligt. 2) Nærmer
sig Nordpolen (Solen
naar den kommer tilbage.)
Dagen længe.

A.b.cêrpok, f. intr. Læ-
ser A. b. c.

Ablârpok, v. Avlârpok,

1) intr. stræver. 2) tr.
stræver over; staaer ell.
sidder strævs over.

ablângavok, v. avlângavok,
intr. er strævende; staaer
el. sidder i stræv.

ablôrpok, 1) intr. gjør sto-
re Stræv; stræver viit.
2) tr. springer over no-
get saaledes, at den ene
fod kommer først; ta-
ger stræv over.

ablôrnek, 1) Stræven;
Stræv, 2) Strævet i

mellem Benene. 3) en
Alen i Maal.

ablornekipok, f. intr. Fan-
iFFE stræve viit; har et
lidet Stræv.

ablornekitsok, Fortstrævet.

ablornekisârpok, intr. 1)
gaar saa sagteligen.
(f. Ex. en Egg.) 2) stræ-
ver for at træde i en
andens fodspor.

ablornertôk, storstrævet.

ablorêk, 1) et Dørbret (sat
paa Kant tværs over Telt-
gangen at stræve over.)
Dørræe. 2) en Dørræ-
stel; et Dørrin.

ablorkêrpok, f. tr. sætter
Dørræe i; sætter Bret
paa Kant tværs over
Teltgangen. 2) sætter
Dørræestel i.

abloriak, 1) et Stræv;
Strit; Spring. (Det
Rum, man kan optage
ved at stræve. ic.) 2) en
Giord. A.

Adla, en anden; i pl.
Adlat, Andre.

adlamik, 1) anderledes;
paa anden Maade. 2) en
anden gang.

adlângorpok, 1) intr. bli-
ver anderledes; foran-
dres; forandrer sig;
faar en anden Stiffel-
se. 2) tr. forandrer; gjør
anderledes.

A 2

adlang-

adlangortipok, *r. rr.* det samme i sidste Bemærkelse.

adlarnerpok, *r. 1)* *intr.* mærker til noget usædvanligt; fornemmer andet; kommer i anden Forsætning. *2)* *rr.* træffer i en anden Forsætning; finder anderledes. *3)* sætter i en anden Forsætning; bringer ud af sin Forsætning.

adlarnertipok, *rr.* viser sig anderledes mod en, end tilforn; *f. Ex.* adlarnertitsomarpagit, Jeg skal lære dig noget andet (troude.)

adlarnerau, *rr.* Hender ham ikke igjen (naar han *f. Ex.* har faaet usædvanlige Klæder paa.)

adlársoak, en fremmed af en anden Nation; en Europæer.

adlávok, *intr.* *1)* er en anden, er andet. *2)* er anderledes.

adlāutipok, *r. rr.* Holder for at være en anden el. andet; Misfjender.

adlāursárpok, *intr.* *1)* holder sig ufiendelig; forstiller sig. *2)* giver sig ud for en anden; tager en andens Løder paa sig.

adlāut v. adlāutiksak, en Skifteflædning; Noget at Riste med.

adlāutiksakangilak, *intr.*

Har intet at Riste med; maae altid bruge el. gaae i eet og det samme.

Adlek, see under Atte.

Aök v. Ak, et Ærme, *i dual.* aitsik, et par Ærmer.

áerpok, *f. intr.* stikker Ærmen i Ærmet; trækker Ærmet paa.

ákangitsok, et Livstykke uden Ærmer; en Brystebag.

aitsiok, *1)* *intr.* gjør el. syer Ærmer. *2)* *rr.* — dera paa el. for ham.

árak, et Halv Ærme (egentlig af sort Skind til Brug for Kajak-Roerne) *i dual.* árkæk el. helst diminutive: arángoæk, et par Halværmes.

Agdliok, *intr.* Vorer; bliver større. *2)* Tiltager.

agdliartorpok, *intr.* vorer stærkt; bliver større og større; er snel i væxt. *2)* Tager stærkt til.

agdliálepok, *r. f. intr.* er liden af Væxt; vorer seent el. mislig.

agdliátsok, liden af Væxt; en Vantrivning; som staar i Stampe.

agdliárpok, *intr.* standser i sin Væxt; staar i Stampe (et sygeligt Barn.)

agd-

agdlærpok, *intr.* hører op med at vore; er fuld, voren.

agdlipok, *z. rr.* sætter til; forstørret.

Aggerpok, *f. intr.* Kommer; ankommer; er undervejs.

aggiupok, *rr.* Kommer med noget; er undervejs med det; bringer.

aggiut, Ankomst; Dag el. Tid, da en er ankommen.

aggiutiksak, Tiden til ens Ankomst; Dagen, naar en vil ankomme.

Aggiarpok, *rr.* 1) gnier paa. 2) flær; rasper. 3) stryger paa en Violin.

aggiak, det man gnier el. flær paa. 2) en Violin.

aggiut, en Siil. aggiut ma-neersok, en Rasp.

aggiant, en Violinbue.

aggiartarpok, *intr.* spiller paa Violin.

Aggiörpok, *rr.* Svæver oven over.

aggiortörsoit (*plur.* af ag-giortörsoak) en stor flok fugle, som svæve over noget.

aggiüarpok, *r.* 1) *intr.* svæver omkring i Luften. 2) *rr.* — over noget.

Aglåk, see under Aglek-pok.

Agläarpok, *intr.* føder et dødt el. ufødsomt Foster.

agläröfukpok, *intr.* fahrer ilde med et ufiendeligt Foster.

aglärut, et dødsfødt Foster el. et utidigt Foster, som fahres ilde med.

Aglæk, en Angletaste (A-nas hyemalis)

aglärpok, faaer Angletaster.

aglärnak, en Koffe (Raja)

agiärnarpok, faaer Koffer.

Aglékpok, *z.* 1) *intr.* a) maler; tegner. b) striver. 2) *rr.* a) bemaler. b) beskriver. c) fører til Bogs; tegner op. d) udstafferer; syer Rander el. Snorer paa.

aglektok, en Maler; en Skriver; en Udstafferer.

aglektök, en forstødet Salhund i 3die Aar.

aglektungoak, Samme om Sommeren.

aglektythak, Samme om Vinteren.

aglektörsoak, Samme i 4de Aar.

aglektipok, *z.* 1) *intr.* a) males; tegnes. b) strives. c) udstafferes. 2) *rr.* a) dicterer noget; lader det føre til Bogs. b) faaer

b) faaer en til at skrive.
aglektitslok, *intr.* 1) det samme i 2de sidste Bemærkelser. 2) lader sig tegne.

aglegak, 1) malet; tegnet. 2) skreven; Skrift. 3) i pl. aglekkæt, a) skrevne el. trykte Sager; Skrifter; Bøger. b) Brev. c) Skriften.

aglegéksak, 1) noget at skrive. 2) noget at skrive paa; reent Papiir.

aglekte, en som skriver for andre; en Saldmægtig.

aglektigau, *rr.* hav til, at skrive for sig; bruger som Saldmægtig. 2) skriver om.

aglautigau, *rr.* skriver om.

aglekbik, et Skrivested; en Skriverpult; en Skriverstue.

aglekbigau, *rr.* skriver til en; tilskriver.

aglektarpok, 1) *intr.* skriver ofte. 2) *rr.* skriver jævnlig derpaa.

aglektarbik)

aglektægak) en Skrivertavle.

aglåk, i pl. aglåt, hvide eller røde Striber paa Klæder eller Støvler, syede hist og her uden paa; Udstaffering paa Klædesmon el. smaa Poser.

aglåupok, *rr.*)
aglåurslok, *intr.*) skriver for en.

aglåt, 1) i Almindelighed: noget at male el. skrive med. 2) Pen; Pensel. 3) Farve. 4) Blæk. aglåt kakortok, skrive. agl. kernektok, Svarte, Blæk. agl. aukpadlårtok, rødt skrive; rød Farve. agl. keblertok, Blyant.

aglåtursiorpok, *intr.* skærer Penne.

aglåtursiut, en Pennekniv.

aglåtursivik, et Blækhorn; et Blækhuus.

Aglerok, 1) en Kjæft; den hele Underdeel af et Dyrs Hoved. 2) en Kjæbe; et Kindbeen.

aglerullavok, *intr.* flapper med Tænderne; støder Kjæberne mod hinanden af Kulde.

agleroejarpok, *intr.* lider Skade paa Kjæbebeenet.

Aglerpok, *r. rr.* afholder sig fra visse Ting (Spise, Arbejde, eller andet, naar nogen er syg el. død.)

agligak, det man afholder sig fra.

Aglo, et lidet Gul paa Jisen, som en Sælhand gjør sig for at aande igennem; et Spedyrs Mandeul paa Jisen.

Ag. Ah. Aj.

aglakiook, glæ sig et Havn
debul (Sædret).

agloak, æt et Sistebul; et
hugget Gul paa Ilsen
et fiste igjennem.

agloerliorpok, 1) intr. hug-
get et Sistebul paa I-
sen. 2) æt. hugget det
for en anden.

aglyliorpok, det samme; helst
naar man opbugger det,
en anden har brugt Da-
gen for.

agloarpok, 1) intr. a) Blet
er fald af Waterie eller
Vand. b) Quæptien spal-
tes i Enden, hvor Jernet
er indsat. c) Røbbeblæren
er slettet med Alfekind el-
andet tyndt. 2) æt. sletter
Blæren saaledes.

aglopok, intr. broder eller
franger igjennem, f. Ex.
Solen, naar den blinker og
sletter frem af Skyerne.

Aglorpok, intr. dykker;
gaaer under Vandet (en
Sæfugl; men bruges el-
om andre Dyr.)

aglorok, en Dykker; en
Sæfugl, som dykker.

Aglæt, 1) Kun; Jern.

2) æ

(Om

mer

Cap.

det o

etter

1-bis

ang.

Bo

XV.

laer

slod

æget

Agut, v. Ajut, æg Ag
Solens Navn (der
den grønlænder Kæbel
en Kvinde, som flyder
sin Broder til Døden
Aha, se under A.

Aja? Hvad? Hvad er?
Hvad siger du? (I
man ei har hørt ret
el. vil afslutte noget af
Ajah, se under lah.

Aija, en Møster.

ajajursak, Moderen E
Stensbarn (som en
Græntimmer.)

Aijai v. ajaiika! intr.
mir. El. doe var en
ligt! El, hvor gif
det til! (Madre sig
te i. Ijsi, se samme.)

ajaiorpok, intr. foran-
sig; soldet i forunder

ajaiortutiga, æt. foran-
sig derover.

Ajak, 1 plur. ajat v. 1
set, 1) Tværtæ-
: Overdelen af en M-
fiskebaad. 2) Bu-
t en Glæde.

Ajarak, Eppt. A.

Ajåupiak, en Stø-
Bjæp, en Stof.

ajåupialik, en som gaa-
Bjæp el. bruger E

ajåupirsarpok, intr. b
Stof; har Stø-
Bjæp.

ajapörpok, 1) intr. sløtter sig med Haanden. 2) tr. — ved noget.

Ajegullavok, intr. er stiv; er stivfrossen el. Enastör (brng. om Skind, Klæder, Jord og saabant.)

ajegullarsúsek, Stivhed.

ajegullarfok, stiv.

ajegullaköt, en. Spise; et Træ el. andet, hvor paa Skind ic. udhænges for at stivne.

ajegullakóserpok, f. tr. sætter paa Spile; hænger ud paa en Stang at stivtorres el. fryse stivt.

ajegullarsarpok, tr. stiver Klæder.

ajegullarsaut, Stivelse.

Ajékpok v. ajákpok, r.

1) tr. støder fra sig. 2)

intr. treffer med et slags Legetøj, (som er buult i den ene Ende og bliver fast i Belret efter en Traad, for at opfanges paa en Spind, hvis Spids passer i det hule.)

ajegák, 1) bortstødt; frastødt. 2) Ovennævnte Legetøj; det Instrument, hvormed man leger.

ajegárpok, intr. leger med saabant Spil.

ajéktörpok, tr. støder til side; flyder fra sig; bortstøder.

ajeklaut, et Redskab at stø-

de fra sig med. 2) en Gaffelgreen, og i dual. ajekläutik, en Gaffel.

ajekläurfoæk, dual. en for P.

2) en stor Madgaffel.

ajegutak, en Stive; en Port Støtte under en oms Pantret Baad.

ajegutarpok, 1) intr. Baaden har faaet Stive under sig. 2) tr. sætter Stive under den.

ajepéktörpok, tr. lægger sin Haand over noget, for at holde det fast.

ajækkipok, r. intr. 1) løber an; støder sig; render paa. 2) standser imod noget, og bliver forhindret fra at komme videre f. Ex. en Rude, der ei kan komme ned i en Basse, men bliver fiddende i Midten. 3) finder Modstand. Táursomunga ajækkiponga, Han er mig imod deri v. jeg kan ingen Vej komme for ham.

ajækkivigau, tr. 1) løber an mod det. 2) finder modstand af ham.

ajækkirfarpok, intr. har for lidet Rum.

ajaupok, r. intr. kantrer ved Landet i op eller nedstigen.

ajaumiok, tr. 1) giver en Baad bredere. 2) træffer el. støder noget bredere ud.

Aik

Aik v. Ak! See der! Tag bort! Der har du det! ajuna! See den! Der er han el. den! Kan du ikke see ham el. det!

Aiklerpok, see under **Aiok.**

Aikpok v. ákpok, t. 1) tr. Krænger Skindet af et Dyr (Kæbe, Harer, Fugle.) 2) intr. Krænges af; er afkrænget (Dyret.)

áktak, afkrænget sit Skind.

áktorpok v. áktorpok, tr. flaaer (Reensdyr og Gaar ved at skjære dem op efter Bugen, og med Hænderne fange Skindet fra Fit og Riid.)

áiktugak, flaaet.

áiktut, en Slagterkniv.

Aiksuk, dual. Klævet paa 2de Stjerner, som i Øster begynde at lade sig see ved Vinter-Soel hværv om Morgenen tilig (med hvilke Hedningene have visse Ceremonier, første Morgen de ses.) Capella.

Ailak, Sved; Damp af Sved; Sved paa Kroppen eller tørrer Sved paa Klæder.

áilarpok, intr. Sveder; damper af Sved.

áilartórlövok, intr. er ret gennemsvædet, saa Klæ-

derne hænge ved Kroppen.

Aiok, 1) intr. a) afhentes. b) bringes bort. 2) tr. a) afhenter. b) bringer bort.

áigiok, intr. det samme i 2de sidste Bemærkelser.

áirlak, 1) afhentet. 2) henvragt; bortbragt.

áiklerpok, s, 1) tr. Genter; gaaer efter. 2) intr. Genter sig en Kone.

áikliupok, tr. Genter til en; gaaer at hente en noget. **áikliupara annorámik,** jeg hentede ham en Skjorte.

áipok v. ápok, t. 1) intr. a) Gjembringes. b) Bæres frem. 2) tr. a) Gjembringer; leverer til sin Eiermand. b) Bærer frem.

áitliok, intr. det samme i 2de sidste Bemærkelser.

áitlivigau, tr. bringer en noget; tilbringer; bærer frem til. **Tuktomik áitlivigat,** de bragde ham et Reensdyr.

aitserpok, s.)

aitsarpok)

v. átsorpok,) tr. 1) bringer en noget til; overantvordet. 2) fører en noget paa; paafører. 3) smitter; besmitter. **Killektórsab aitserpánga,** den Slabbede har smittet mig.

ait-

aitféiok,)

aitfóðok,) *intr.* det samme.
fænger; anstikker.

aitfigak, besmittet; be-
fængt; anstøffen.

aitfornarpok v. nækðu, *intr.*
er smittende; det smit-
ter.

aitfornartok, Smitte; smit-
tende; smitsom.

Ajokærforpok, *rr.*)

ajokærsóðok, *intr.*) un-
derviser; underrætter;
lærer fra sig; lærer en.

ajokærforte,)

ajokærsóðrlok,) en Lærer;
en Skolemester; en Ca-
techet; en Underviser.

ajokærflugak, en Lærling;
en Discipel.

ajokærforbik,)

ajokærsóðvik,) en Skole; et
Underviisnings Sted.

ajokærút, 1) en Lære; Lær-
dom; 2) Lærestykke;
Læresætning; Lærebog.

3) Regel; Rettesnor.

ajokærútigáú, *rr.* 1) har til
Lære; bruger til Under-
viisning. 2) retter sig
derefter.

ajokærfornek, Lærdom;
Underviisning; Undviis-
ning.

ajokærfornerdlukpok, *rr.* 1)
Lærer ilde; underviser
flet. 2) forleder; forfø-
rer; lærer ont fra sig.

ajokærfornerdlungnek, ond
Lærdom; forførelse.

ajokærðok, *rr.* gjør noget
efter en anden; efteraa-
ber; følger ens Exem-
pel.

ajokæðok, *rr.* forleder en
ved sin Underviisning.

Ajorengorpok, *intr.*

Kommer illave; træffer
sig; bliver stævt; bliver
frum af Lige el. lige af
frum; f. Ex. et Baade-
Glind, som har været vaadt
og bliver stævt, naar det
tørres; et frumt Been,
som ved Udblødning og
Tungsæl gjøres lige. 2) er
stid og stram i Kroppen
(af Krampe el. af at have
bullet sig.)

ajorengyðarpok, *intr.* brin-
ges i lave; gjøres til ret-
te; bliver idstrakt.

ajorengyðarforpok,)

ajorengorðarpok,) *rr.* sæt-
ter Stif paa; bringer
i Lave; gjør til rette.

ajorengojuðfok, en Seder
i en Laas (el. andet)
Uhrfeder.

Ajorpok, 1) *intr.* a) duer
ikke; er flet. b) er ond
el. ont; er slem el. slemt.
2) *rr.* formaaer det ikke;
kan ikke gjøre det.

ajortok, 1) udiøelig; flet. 2)
ond; ont; slem; slemt.
3) den el. det onde.

ajortulliok, *intr.* gjør det
Onde; gjør Synd.

ajor-

ajortulliak, ond Gjerning;
Misgjerning; gjørlig
Synd.

ajortullivigau, *rr.* gjør ont
mod en; behandler ilde.

ajortulliorpok,)

ajortulliarpok,) *intr.* gjør
ont; begaar Synd; ud-
øver det, som ont er;
handler ilde.

ajortulliaagak, en syndig
Gjerning; slet Gån-
ling.

ajortulliaromatok, ondar-
ter; synde-lysten; ryg-
gesløs; ugudelig.

ajortulliaromatōunek, Ryg-
gesløshed; Ugudelig-
hed; syndig Daad.

ajortulhut, ont Væsen; ond
StiE; Ugudelighed.

ajorsfisek, 1) Uduelighed. 2)
Uformuenhed. 3) Ond-
skab. 4) Syndighed.

ajorte, Synd.

ajortilik, 1) syndig. 2) en
Synder.

ajortiliovok, *intr.* 1) er syn-
dig. 2) er en Synder.

ajortepok v. tōipok, *rf. intr.*
er uden Synd, er usyn-
dig el. uskyldig.

ajortekangilak, (*negat. af*
ajortekārpok) det samme;
har ikke Synd.

ajorteetsok v. tōitsok v. te-
kangitsok, usyndig; u-
skyldig; reen for Synd.

ajorteetsfisek v. tōirfisek, u-
syndighed; uskyldighed.

ajortéjarpok, *rr.* borttager
Synd; stiller ved Synd;
forlader Synd.

ajortéjarnek, Syndesfor-
delse.

ajortærupok, *intr.* er fri for
Synd.

ajortærutipok, *r. rr.* frier el.
friklænder fra Synd.

ajortarpok, *intr.* synder
jevnlig; er igaaet med
det Onde; har en syn-
dig Vane.

ajoriartorpok, *rr.* 1) bliver
slettere og slettere; for-
værres. 2) fremturer i
det Onde; forhærder
sig.

ajortipok, *r. rr.* holder u-
duelig. 2) klænder for
ond el. syndig.

ajorungnārpok, *intr.* bliver
bedre; bedres; forbed-
rer sig.

ajorungnārut, Bedrings-
middel.

ajorungnārutigau, *rr.* for-
bedres derved.

ajorungnārslarpok (*intr.*)

ajorungnārslafok, *intr.*) 1)
forbedrer. 2) helliggjø-
rer.

ajorungnārslārfok, 1) en
forbedrer. 2) en hellig-
gjører.

ajorungnārslaut, 1) forbe-
dringsmiddel. 2) Klæ-
demiddel; helliggjøren-
de Middel.

ajor.

ajórslök, *tr.* treffer sin O.
vermand; Kan ej kom-
me afsted med; giver sig
forgjæves af med; Kom-
mer fra med uforrettet
Sag; finder sig ufor-
muende dertil.

ajorlírslarpok, *tr.* 1) gjør
det, en anden ej for-
maaer. 2) overgaaer el.
overvinder en.

ajornaká v. nækáu, *intr.* 1)
er vanskeligt; er besvæ-
ligt. 2) er umueligt; Kan
ej lade sig gjøre. 3) *imperf.*
det være langt fra!

ajornartok, vanskelig; be-
sværlig; næsten umue-
lig.

ajornarlúsek, Vanskelighed;
Besværlighed.

ajornartörpok, *intr.* gjør
Vanskeligheder el. Ind-
vendinger i Sagen; vil
ej beslutte sig; gjør sig
Betænkninger over.

ajornartöupok, *tr.* gjør
Vanskeligheder el. Ind-
vendinger mod en; bli-
ver betænkkelig over
ham v. det.

ajórslarpok, *intr.* trænger;
mangler; fattes; lider
Nød; Kommer til Fort.

ajórsartok, trængende; nød-
lidende.

ajorslút, Trang; Mangel;
Fattelse; Nødvendig-
hed; Nød.

ajorslútgáa, *tr.* trænger
dertil; har Nød.

ajöupok, *tr.*)

ajóurslok, *intr.*) 1) er ikke
istand til at Fjõe; har
ej at betale med. 2) har
intet at hjælpe en med;
Kan ej forstrække el. for-
stasse ham. f. Ex. ajöu-
pá savik, han kunde ej Fjõe
Kutven; ajöupánga sa-
vingmik, han kunde ej for-
stasse mig en Kutv.

ajöutipok, *tr.* det samme.

Deraf negativum:

ajöutingilak, *tr.* 1) Kan Fjõe
be det. 2) har at hjælpe
en med; Kan forstræk-
ke ham.

ajulérpok, *f. r.) intr.* a) duer
ikke mere; er aflægs. b)
er afmægtig; er Kraft-
løs; er strøbelig. c) er
uformuende. d) er dø-
ende. e) bliver elendig-
e. *tr.* Kan ej gjøre det
mere; formaaer det ej
langer.

ajulerslok, a) aflægs; ufor-
muende. 2) afmægtig;
Kraftløs; strøbelig. 3)
elendig.

ajulerslúsek; 1) Afmægt;
Strøbelighed. 2) Ufor-
muenhed. 3) Elendig-
hed.

ajugak,)

ajuligak,) 1) det man ej for-
maaer. 2) Mangelopst;
Seik

sejl. 3) Overmand. 4) Strøbelighed.

ajugáu, rr. overvindes af; maae give tabt for.

ajugávk, intr. vinder; er Sejerherre el. Overmand.

ajugáurfok, Sejerherre; Overmand.

ajugáunek, Sejervinding; Sejer.

ajugakangilak, (neg. af ajugakarpok) intr. 1) Kan alle Ting; Ejender ingen Ummælighed for sig; er almægtig. 2) er meget formaaende.

ajugakangitsok, almægtig.

ajugakangitsúsek, Almagt.

ajungilak, (neg. af ajorpok)

1) intr. a) duer; er tjenlig. b) er god. c) er vigtig el. ypperlig. 2) rr. formaaer; Kan; er det mægtig; er god for at gjøre.

ajungitsok, 1) duelig; tjenlig. 2) god. 3) vigtig; ypperlig. 4) den el. det gode.

ajungitsúsek, 1) Duellighed; Tjenlighed. 2) Godhed; Vigtighed; Ypperlighed. 3) Evne; Formue.

ajungitsulliok, intr. gjør got.

ajungitsulliak, en god Gjerning.

ajungitipok, rr. Ejender for god.

ajunginiarpok, intr. beslætter sig. paa det Gode; lever gudeligen el. sædeligen.

ajunginiartok,)
ajungitsulliartomatok,)
gudelig sindet; sædelig.

ajungitsúrsárpok, intr. stiller sig god an; hyfler.

ajungajárpok, intr. 1) er kun maadelig; duer ikke meget; er ej synderslig. 2) er ej meget værd. 3) er svagelig.

ajyvlsárpok, intr. er værst; deraf neg. ajyvlsángilak, er nogenledes; gaar an; Kan passere.

Ajorsárpok,)
Ajorsliok,)
Ajouppok,)
see under
Ajorpok.

Aipak, 1) Kammerad; Sølgesvend; Gelejde. (naar de ere kun 2de i Røkke.) 2) Ægtemage; Ægtefælle. 3) c. f. numerale ordinale aipa, og aipát, den anden. (see Gram. V. Cap. §. 6.)

aipeksak, 1) en til at følge sig. 2) tilstuvende Ægtemage; Kjæreste.

aiparáu, rr. 1) har til Kammerad el. Sølgesvend; gelejdes af. 2) har til Ægtefælle. 3) følger med; gjør Selskab; gelejder.

aipane,

aipáne, et andet Aar; i næste Aar, Maaned, Uge el. Verden (alt efter Tilleggs-Ordet el. Sammenhængen.)

aipeksánik, for det andet; anden gang.

aipalik, 1) som har følge. 2) som har Egtemage; gift.

aipéitsok, 1) eenlig. 2) ledig; ugift.

aiparlerpok, *tr.* overtaler til at følge med; søger Kammerad el. Selskab.

aiperpok, *tr.* lægger een til; formerer Tallet med een.

aiperforpok, *tr.* er jævnlig med; er ved Haanden; staar en bi. (bruges kun om 2de)

aipiupok, *tr.* lægger den til som den anden; lader ham el. den gaae i med.

aiptarlárpok, *intr.* forsøger paa ny; giver sig anden gang isærd med (det som første gang ei lykkedes el. blev særdisg.)

Aipapok, *tr.* spiser. A.

aipat. v. aipatiksak, Mad; Spise. A.

Aipavok, *intr.* er raat; smager raat; er ikke nok kogt.

aipalingiekpok, *intr.*

aipalingiegau, *tr.* vammes ved raat; kan ei

forbrage at spise raat el. halvlagt.

Aiptarlarpok, see under Aipak.

Aisslaa v. Assé, Ja! det er v. var nok saa.

assukiaak, 1) Jeg veed ikke; kan vel være. 2) det er meget. 3) vist nok.

assukiarle v. loneet, Ja ganske vist; derom er ej at tvivle; deri har du ret; det var sandt.

assukiarau, *tr.* 1) veed ej deraf at sige. 2) bryder sig ej derom; bekymrer sig ej derfor; tænker ej derpaa; ender ikke.

aissume, 1) det var Sagen; det var og min Mening; ret saa. 2) lad saa være. 3) der har man det; nu kom det herud. 4) det er gammel Vane; tænkte jeg det ikke nok.

aissule v. assule, jeg veed ikke hvorfor; for plaisir; for ingen Ting. 2) for intet; omsonst.

assuléinak v. narmik, blot for Spøg; til Tidsfordriv.

assuléinarpok, *intr.* 1) spøger kun; mener intet dermed. 2) gjør kun for plaisir el. uden Hensigt el. omsonst.

Aitla,

Aitla, en Sæster.

Aitfarpok, *intr.* gaber; gisper; sperrer sin Mund op.

aitfangavok, *intr.* 1) er gabbende; er i med at gabe. 2) gaber; staaer aaben fra hinanden; slutter i f. f. (for Ex. en Dør; en Sammenfaldning)

aitfartipok, *tr.* Kommer en til at gabe. 2) vrister Munden op paa.

aitfarsimavok, *intr.* er spaltet; f. revnet; er sprukket; har aabnet sig. 2) er opreven el. opkradsset. f. Ex. Ikket aitfarsimarfut, oprevne el. aabne Saar.

Aitseit, 1) nu først; da først. 2) Ej nu! det var og noget. 3) der kom det ret til gavn; nu begynder det for Alvor.

Aitserpok, see under Attek.

Aitfikipok, f. under Atte.

Ajuak, en Byld; en Jernbyld (en toppet Hævelse, som viser Tegn til Udbrud.)

ajuarpok, *intr.* har Bylder.

ajuartok, som har Bylder; fuld af Bylder.

ajursak, en liden Jernbyld; en Sinne.

ajuaurfak, en Albue; Skjæl; (Patella.)

Ajukå! det kunde man vel ventet el. spaaet sig; nu kommer han igjen; det er sædvanligt el. efter gammel Vane! (et spøds Ord.)

Ajukpok, *intr.* lider Uld; er forsulten.

ajuktok, nødlidende; forsulten.

Ajuna, see under Aik.

Ajungilak, see Ajorpok.

Ajupok, *tr.*)

ajursiok, *intr.*) forlanger et Hund eller Bræddum.

Ajut, see Agut.

Ajakpok, see Ajekpok.

Ajængipok, *tr.* *intr.* bliver mismodig; bliver nedslagen.

ajængitok, mismodig; nedslagen.

ajængigau, *tr.* bliver mismodig over en el. noget.

ajængigofukpok, *intr.* er tilbøjelig til Uedslagenhed; taber snart Modet.

Ak, see Aak og Aik.

Aka, Sarbroder.

Akkago, i Morgen.

akkagoago, i Overmorgen; om 2de Dage.

akkagópok, *intr.* 1) siger: i Morgen. 2) sætter op til

til Morgendag. 3) vil rejse i Morgen.

akkagótarpok, 1) intr. det samme. 2) rr. vil have

el. gjøre det næste Dag.

akkagómet, Dagen efter.

akkagomifak, overbleven

el. opsat til i Morgen.

akkagóteklak, det som hø-

rer til næste Dag; den

dag i Morgen.

Akajárok, Maven (hvor

Gøden samler sig.) Mave.

Kallun. 2) Kraasen (i

en Kugl.) 3) en Sælma-

ve fyldt med Spæ.

akajárkiok, intr. tilgjør el.

tilbereder en Spæma-

ve.

Akak! v. ákakak, interj.

admir. Ach! det var me-

get! Ey!

Akalloak, c. s. akalloa,

hendes yngre Broder.

Akárpok, rr. Pieler for

Børn; smaa-snæffer el.

smaa-synger for dem; le-

ger med dem.

akáran, rr. fordrager; li-

der; omgaaes en vel;

begegner ham Fjærlig.

Terfakále akárissegæt, jo!

jo! skulde de beegne ham

vel el. han begaae sig hos

dem; det er ikke at tænke

paa. 2) i negat. akáringi-

lak, stjotter en ikke; kan

ej fordrage ham; begeg-

ner ham flert; opfører

sig hæft og upjærlig
mod ham. Iglokatéjfa
akáringilát, han kan ej
begaae sig hos sine Huus-
folk.

Akkarpok, intr. 1) stie-

ger ned; gaaet ned; fah-

rer ned ad. 2) dykker un-

der; gaaer under Vans-

det (Sædyr el. Menne-

sker; men bruges ej om

Kugle.)

akkartipok, rr. 1) tager ned;

lader noget gaae ned;

Tingerdlaut ak. rtidlu-

go! stryg Sejlet! 2) faaer

til at dykke; sætter un-

der Vandet.

akkarbigau, rr. 1) gaaer ned

paa. 2) stiger ned til;

fahrer ned over.

akkaumavok, intr. 1) er un-

der Vandet; er i med

at dykke. 2) holder sin

Ande.

akkaumatok, 1) en stærk

Dykker. 2) den som

længe kan holde sin

Ande.

akkaumatokdu, intr. 1) er

en stærk Dykker; kan

længe blive under Vans-

det. 2) kan længe hol-

de sin Ande.

akkarfarnek, en Rastvind

fra Fjeldene.

Akke, 1) Betaling. 2)

Svar. 3) det som er

tvært

tvært over for noget;
 hiin Side; den anden
 Side. 4) For, Brix;
 Bænk under Vinduet i
 et Grønlandst Huus.
 akkiane, paa hiin Side;
 tvært over for.
 akkimut, til hiin Side;
 til den anden Side.
 akkimôrpok, *tr.* springer
 over med. Sjøderne
 sammen, saa at man
 kommer til den anden
 Side. 2) Overtreffer;
 overgaaer.
 akkimukârpok,) *tr.*
 akkimîpok, *tr.* *intr.* sprin-
 ger tilbage; slaaer til-
 bage.
 akkimêpok, *tr.* *intr.* sidder
 paa Forbriken; ligger
 under Vinduet.
 akkimîovok, *intr.* har sit
 Opholdsted paa For-
 briken.
 akkimiursokarpok, *intr.*
 der ere Fremmede. (især
 Europæer, fordi de maae
 ligge under Vinduet, naar
 de blive Matten over hos
 Grønlanderne.)
 akkigau, *tr.* 1) Har til Be-
 taling. 2) Bruger til
 Svar. 3) Saaer el. ta-
 ger i Betaling.
 akkiklak, 1) Noget at be-
 tale med. 2) Noget til
 Svar.
 akkiklaut, Forraad til Be-

taling; Bet; Liggens-
 defare.
 akkîovok, *intr.* er til Be-
 taling.
 akkekarpok, *intr.* er el.
 bliver betalt. 2) i neg.
 akkekangilak, er ej be-
 talt.
 akkekartok, betalt.
 akkekangitlok, ubetalt.
 akkiklak, 1) Dyr; Fostbar.
 2) Dyrskjæbt.
 akkiklôvok, *intr.* 1) Er dyr;
 Foster meget. 2) Er dyo-
 re, Fjæbt.
 akkeepok, *tr.* *intr.* er ikke
 fortjent; er uforstyldt.
 (noget, som er oppebaa-
 ren for intet el. for rings
 Tjeneste.)
 akkeersok, ufortjent; ufor-
 styldt (Gode.)
 akkeenak, ufortjent Løn;
 uforstyldt Gave; Laas
 degave.
 akkeenarpok, 1) *intr.* har
 ikke fortjent noget godt;
 har ingen Fortjenester;
 2) *tr.* Saaer noget ufor-
 styldt el. af blot Laas-
 de.
 akkeenartipok, *tr.* *tr.*
 akkeenartitlok, *intr.* giver
 en noget uforstyldt el.
 af blot Laasde.
 akkeetsorpok, *intr.* er sty-
 dig; er gjeldbunden. 2)
tr. styldes det.
 akkeetsugak, Styld; Gjeld.
 akkeet-

akkeetsfortok v. forte, en
Skyldner.

akkeetsfortigau, tr. har til
gode hos.

akkeetsforbigau, tr. skyl-
der til.

akkeetsforfiok, intr. Præver
Skyld; fordrer Gjæld;
æfter Betaling.

akkeetsforterpok, tr.)

akkeetsforteriok, intr.) er dyt
med sine Vahre; holder
i høj Priis.

akkeetsfortigak, det som
holdes dyrt.

akkerkópok, tr. Fahrer
langs med den anden
Side.

akkilliorpok, intr. gíft
Bænk under Vindvet.

akkiok, intr. 1) Betaler. 2)
Svarer. 3) Gjengjel-
der; hevner sig; slaaer
igjen; giver lige for lige.

akkiniarpok, tr. søger at
gjengielde; hevner. 2)
intr. er hevingjerrig.

akkiniartok v. niaromatók,
hevingjerrig.

akkiniartuksak, en Hevner.

akkiniarbigau, tr. søger at
gjengielde el. vederlæg-
ge en. 2) Vil hevne sig
paa ham.

akkiniutigau, tr. 1) Gjengiel-
der det. 2) Hevner det.

akkinnépok, tr.)

akkinnerfiok, intr.) veder-
lægger; gjengjelder en;

(belønner ham el. hevner
det paa ham.)

akkinnerfiut, Gjengjæld.
(Belønning el. Hevn.)

akkinnerfidluarpok, intr.
gjengjelder rettelig; er
retsfærdig.

akkinnerfidluarfáfek, Ret-
sfærdighed.

akkiorpok, 1) tr. munde
hugges med; bruger
Mund paa; svarer is-
gjen el. ilde. 2) intr. i
dual. akkiorpuk, de
mundhugges.

akkiortuk, 2de som munde
hugges.

akkiortarpok, tr.)

akkiortáfok, intr.) svarer
stærkt igjen; fattes ikke
paa Svar.

akkirfiut, Svar paa et
Spørgsmaal.

akkirfiutigau, tr. 1) har el.
bruger til Svar. 2) Er
Svar derpaa.

akkillerpok, f. tr. betaler
(saavel Tingen man fiøber,
som Personen man fiøber
af, f. Ex. Savikfiara ak-
killerpara, jeg betalede den
Ruiv, jeg fiøbde. Savig-
mik akkillerpara, jeg be-
talede ham med en Ruiv.)

akkilléiok, intr. det sam-
me. 2) Betaler sin
Gjæld.

akkilligak, betalt; det af-
betalte.

akkil-

akkilligekfak, det som skal
 betales; Borg.
 akkilligekfakarpok, *intr.*
 har paa Borg.
 akkilligekfakartipok, *tr.*
 borger en noget; cre-
 diteret.
 akkilligekfarfiok, *intr.* Bor-
 ger; tager el. faaer paa
 Borg.
 akkilligekfaut, Skyld;
 Gjeld.
 akkillersipok, *tr.* betaler
 for en anden.
 akkillupok, 1) *tr.* det sam-
 me. 2) *intr.* og *tr.* Giver
 i Betaling; bringer til
 Betaling.
 akkilliut, Betaling; det
 , man giver i Betaling.
 akkilliutigau, *tr.* giver det
 i Betaling; betaler der-
 med.
 akkillukpok, v. luktorpok,
tr. betaler ilde; er en
 slet Betaler.
 akkilluktok, en slet Beta-
 ler.
 akkillorikpok, *f. intr.* er
 mundfaad; giver en fi-
 den Mund.
 akkilloriklok, mundfaad.
 akkissoak, Gjenlyd; Gjen-
 strald; Echo.
 akkissoarpok, *intr.* giver
 Gjenlyd; giver Echo;
 svarer igjen (et Sted.)
 Akèiksek, en Rype.
 (Tetrao Lagopus.)

akèikserpok, *intr.* faaer en
 Rype.
 akeikfelliarpok, *intr.* er
 paa Rypejagt.
 akeikfelliak v. liniak, en
 Rypejæger.
 Akkerak, en Modstand-
 der; Vederpart; Siende.
 akkerardu, *tr.* har til Mod-
 stander el. Siende; har
 imod sig el. fjender som
 Uven.
 akkerareekpuk, *f. intr. car.*
ing. ere hinandens Ve-
 derparter; staae hinan-
 den imod, *f. Ex.* Mor-
 der og Blodheener.
 akkerartorpok, *tr.* mode-
 staaer; er imod; strider
 imod; bestrider, befriger.
 Akkerok, Knast; Knor
 paa et Træ.
 akkerolik, Knastet; Knor-
 tet; Knudret.
 akkerórsoak, en stor haard
 Knast; Knude.
 akkerortók, meget Knor-
 tet; fuld af Knaster.
 Akkerpok, *tr.* tryk-
 fer efter op ad; løfter
 op.
 Akertlok, Blye; Tin.
 2) i pl. akertlut, Sagl (at
 styde med.)
 akertlungoak, et Sagl.
 akertlórsloak, en Rendes-
 Kugle.

akertulliorpok, *intr.* arbejder i el. støber Blye el. Tin; støber Hagl el. Rugler.

akertulliorbik', en Haglform; en Rugleform.

Aket, en Sandste; Vante.

2) i *dual.* aketik, a) et par Vanter, b) Det sorte paa Kryfftiens Vinger.

akéfiok, *intr.* syer Sandster.

Akkiarpok, *rr. car. sing.* Bærer noget imellem sig.

akkiartok, en Lastdrager (af dette Slags.)

akkiægak, en Last, som ede bære imellem sig.

akkiarbik,)

akkiut,) en Bør; Bære-Bør; Lighbør.

Akkillerpok, *f. under Akke.*

Akilluvikpok, *rr. for.* tømrer; bringer en Kajaks Træværk i stand; bygger den om.

Akkimipok,) *see under Akkiok,*) Akke.

Akispok, *f. intr.* 1) er blød; er veeg. 2) Er stjør; gaaer, let i stykker. 3) Er raaden; er forfuleet.

akitsok, 1) det bløde. 2) Vandet. A.

akilliok, *rr.* blødgjør; veeg; gjør; stjerner; gjør stjør.

akillitserpok, *f. rr.* lægger Skind i Væde (i Urin) for at løse Haarene.

akit, en Hovedpude.

akisigau, har til Hovedpude; lægger Hovedet derpaa.

akiserpok, *f. 1) intr.* lægger Hovedpuden tilrette. 2) *rr.* — for en anden.

akisiorpok, 1) *intr.* tillægger Hovedpuden. 2) *rr.* — for en anden.

Akkipok, *f. rr.*)

akkitfiok, *intr.*) overgaaer; overtræffer; (andre el. sig selv.)

Akkissoak, *see under Akke.*

Akkisivpok, *r. rr.* bestraalet; bestinner; stinner paa.

akkisivsimavok, bestraalet; bestinnes.

akkisivnek v. sivsimanek, Bestraalelse; Bestinnelse; Gjenstien.

Akkisugupok, *r. v.* sugutlerpok, *f.* bryder frem; brækker (Solen Skyerne.) Kommer til Syne; (et Skib, som før var skjult i Taagen, men nu bliver synlig.)

Akit, *see under Akipok.*

Ak-

Akkivserpok, *s. rr. sjer*
Striksøm op og ned;
stopper; sjer dobbelt
Søm.

akkivsernek, Striksøm;
Stopning; dobbelt Søm.
akkivligak, stoppet.

Akligak, en Kaste. Piil
med en liden Blære paa
Siden (som bruges paa
Sælhund, Jagt, naar fle-
re forfølge en Sælhund.)

akligárpok, 1) *intr.* Kaster
med en saadan Piil. 2)
rr. Slaaer den fast i no-
get; styder et Dyr der-
med.

akligártak, et Sædyr, som
er fældet med en saadan
Piil.

akligariarpok, *intr.* udsty-
der sin Kaste-piil; kom-
mer paa Skud med den.

Aklunák, en Rem.

aklunárpok, *rr.* binder fast.

aklunáriarpok, *intr.* svin-
ger sig paa Liine; gyn-
ger.

aklunáriakattarpok, *intr.*
gynger frem og tilba-
ge; svinger sig stærkt
paa Liine el. i Sælflab
med flere.

aklunáursak, Tov; Liine;
Snor; Seilgarn; Sam-
pegarn; i *plur.* **aklunáur-**
sak, 1) Taffelagie; Tov-
værg. 2) Samp; Sør;
Blær; Værg.

Akko, 1) Bagstavnen;
Bag-Enden i en Bone-
baad og anden Baad el.
Skib (kun ikke i en Ka-
jak.) 2) Elvemunding.

akkoanēpok, *intr.* sidder
el. er bag i Baaden.

akkópok, 1) *intr.* sidder
el. staaer ved Roret; sty-
rer. 2) *rr.* styrer Sæ-
tøjet.

akkótok, den som styrer;
en Styrmand.

akkóut, et Rør; en Sty-
re-Nare.

akkút, Vej; Gjennem-
fahet (meest til Vands.)

akkutiksak, 1) Det samme,
for den bruges. 2) Mids-
del el. Lejlighed at kom-
me nogensteds. **akkutik-**
sakangilak, der er ingen
Lejlighed for ham at kom-
me bort.

akkutigáu, *rr.* rejser igjens-
nem; tager sin Vej der-
frem; gaaer derved el.
fahreer langs dermed.

akkosárpok, *rr.* afhenter;
fahreer til et Sted for
at tage en Ting med sig;
henter paa Vejen; ind-
tager undervejs.

akkosinek, Vej; Stie; Land-
devej; Bane.

Akkoörau, *rr.* Lader stee;
tillader ham el. det; same-
tykker.

akkoërkot, Tilladelse;
Samtykke; Understøtning;
Medhold.

akkoërkorigau, tr. Un-
derstøttes af; finder Med-
hold hos.

Akok, Svanzel. Slib paa
en grønlandsk Peltz
(bruges helst i plur. cum
suffixo. akoe, men et
stykke Glind dertil hedder
akuklak.) 2) Høftebe-
net; Laarbeenet paa en
Sælhund (helst cum suf.
akoa.)

akolik, Besvanzet; en som
har Slib paa sin Peltz.

akoak, Underlivet (neden
for Navlen.)

akoaminek, et Stykke af
Underlivet paa en Sæl-
hund.

akoililak, 1) en Sæl-Peltz
(som Kajak-Rørne bru-
ge.) N. 2) En heel
Vand-Peltz. S.

akoilitiok, 1) intr. syer
en sandan Peltz. 2) tr.
— til en anden.

akoililåursak, en liden st-
mig Søe-Orm, der fin-
des paa Tarre-Blade-
ne og ligner en Glaske.
(*Lucernaria nuricula*.)

akoipok, r.)

akongavok, intr. 1) sid-
der paa Sn; sidder med
bøjede Knæe og stjuler
sine Sæle (for Gr. naar

en gjør sit Behov.) 2)
Sidder paa Bugen (en
Fugl.) 3) Ligger ned
paa Bugen med Benene
under sig (et firføddet
Dyr.)

akoimiok, intr. Enæler,
bøjer Knæe.

akoimivigau, tr. bøjer
Knæe for.

akópiok, intr. sidder paa
Bagen (et firføddet Dyr,
støttende sig paa Forbe-
nene.)

Akkonárpok, 1) intr.
faaer Skade; Kommer
til Skade; støder el.
saaer sig. 2) tr. Gjør
Skade; bestadiger.

akkonáiook, intr. det samme
i sidste Bemærkelse.

akkonárnek, Skade, Bræf;
Stød el. Slag (man har
faaet.)

Akkópok, see under Akko.

Akkórnot, see under Akku-
pok.

Akóytsuk, en mørk Søe
el. tyk Banke i Vesten
(som Grønlænderne meget
rette sig efter, i Henseende
til Veirhaet.)

akóytsukarpok, intr. der er
Søe el. Banke i Vesten.

Akpa, en Alke; den spids-
nebbede Alke (*Alca Pi-
ca*.) 2) Et Alkestind.

akpák,

akpák, en *Alfe*; Unga
 akpalliárfuk v. akpáarak, en
 mindre *Søsfugl* kaldet
Søefonge; *Perdriffær*;
Doefjær. (Alca Alle.)
 akpárnak v. akpartluk, en
Klub-Alfe. (Alca Tor-
 da.)

akpárfuk,)
 akpalik v. partlek,) *saá*
kaldes 2de andre Alfe; *Ar-*
ter.

akpánt, *forraad af Alfer*.
 akpalliorpok, *intr.* *Foger*
Alfer.

akparpok, *intr.* *faaer en*
Alfe.

akpartak, en *fanget Alfe*.

Akpañok, *intr.* *draages*
med Døden; *mister Man-*
den ved Besvimelse el.
Død; *besvimer el. er nær*
ved at besvime.

Akpakpok, *intr.* *søger*
Dyb; *siffer*; *synker*;
forsætter sig. (en *Huus-*
væg; *Fistefnøre*; *Korn i*
en Tønde &c.) 2) *rr.* *Kom-*
mer det til at siffe; *lader*
gaae længere ned; *hæn-*
ger en Ting lavere.

akpamitharpok, *rr.* *hænger*
lidt lavere; *Kommer en*
smule til at siffe.

Akpápok, *intr.* 1) *løber*
(et Menneske). 2) *rr.* a)
løber paa. b) *løber ef-*
ter (for at hente).

akpallistruk, *intr.*)

akpanekoláupuk, *intr.*) *car.*
sing. *løber om Fape*;
Veddeløber.

akpallistruk v. panekoláutuk,
 2de *som løbe om Fape*;
Veddeløbere.

akpalliturbik,)

akpatarbik,) en *Løbe-*
bane.

akpallarárpok, *intr.* *løber*
(en Fugl).

Akpárpok, *rr.* *giver til*
Fjende; *lader vide (at*
det er Reisetid); *siger til*
efter Løfte.

Akpípok, 1) *intr.* *be-*
gynder at synge. 2) *rr.*
Begynder Sangen el.
en Vise.

akpikimiok, *intr.* *begynder*
paa nye at synge.

akpitak v. teksak, *noget at*
synge el. istemme.

akpisallóupok, *rr.*)

akpisallóursiok, *intr.*)
overstjelder; *stjender paa*
en; *taler ham håardt til*;
siger sin rene Mening om
ham.

Aksak, en *liben Baad*. A.

Akslok, *see under Aktak*.

Aksút, *adv.* *stærkt*; *dygtigt*;
brav; *fast*; *meget*; *hærdt*.

aksórsoak,)

aksungák v. gámik,) *meget*
stærkt el. fast; *heftigen*
storligen.

akfungssoak, overmaade stærkt ic.

akfuttok! mere! stærkere!

Iystig! bedre til!

akforörpok, intr. bruger sine Kræfter; griber sig stærkt an; anvender megen Slid; anstrænger sig ret alvorlig.

akforörtuk, Tvende, som brydes af alle Kræfter el. træffes Krog med Singre el. drages i Armenene; Tvende som løfte el. bære af alle Kræfter sammen.

akforoutigau, anstrænger sine Kræfter til; griber sig alvorlig an for; strides stærkt med.

Aksæt, car. sing. 2ste.

akläursæt, car. sing. noget, som ligner 2ste; Meel.

Aktak, i pl. aktæt, Dyrge af Sejestarn; Møding; Skarnhob.

akliok, intr. Fæstet til Møding.

akterpok, tr.)

akteriok, intr.) gaaer ud med Skarn; bringer til Møding.

aktigak, udFæstet Sejestarn.

Akterpok, see under Aktak.

Aktigau, see under Ange.

Aktorpok, tr.)

aktörök, intr.) rører ved; griber an; tager paa,

Akkudlek, see under Akkupok.

Akkullagluitt, et slags Blomster med smaa tætte Blade, som en Quast.

Akkulliak, akkunekpok, } see under Akkupok.

Akunit! verb. def. Skynd dig! vær snar! gesvindt hurtig! i plur. akunitse! skynder eder!

akunérsoak, sæt længe.

akunikek v. nikiak, det gaaer sæt langsomt til; o! hvorlænge varer det dog! s. Gr. Akunikiak mersorpok, hun overiler sig ikke med at spe.

akunigilerpok, s. tr. Tiden er ham for knapp; det er for sildt for ham.

akunerfarpok, tr. Skynder sig med; vil snart gjøre det; iler med at faa fra Gaanden.

akunerfarpok, tr. Skynder paa en.

Akkupok, tr. blander; mænger.

akkunekpok, 1) tr. det samme. 2) intr. a) Er blandet; er mænet. b) Er middelmaadig.

akkuklak, noget at blande imellem.

akkunektok, middelmaadig.

ak

akkunelik,) blandet, mæn-
akkunimak,) get.

akkunéksimavok,)

akkúsimavok,) intr. er
beblandet; er mænget
sammen.

akkunek, Midte; Mellem-
deel. Bruges meest allene
med suff. og appos. til
at udtrykke *Prepositionen*
Imellem; Iblant; saa-
som: akkornænne, imel-
lem el. iblant dem; ak-
kunévtine, imellem os;
akkunévsine, iblant eder.

akkuneksiok, intr. er midt-
vejs; er i Middelpunk-
ten; er Fommen Halv-
vejen; (s. Er. Vandet i
at stige el. falde.) er paa
sine Mærker; er paa det
Højeste (Solen i at stige.)

akkudlek, midterste; mel-
lemste.

akkudliovok, intr. er den
midterste; er mellemst.

akkullekipok, *ts. intr.* 1) er
nær sammen; er Fort
imellem; har smal Ab-
ning el. Fort Mellem-
rum. 2) Speer strax
paa hinanden, efter
Fort Mellemtid; er Fort
Tid imellem.

akkullekitfok, 1) nær sam-
men; Fort imellem; det
som har smal Abning
ic. 2) Det som stier
strax paa hinanden ic.

akkullekitfok, intr. la-
der Fort Tid imellem;
gjør idelig.

akkullektarpok, *tr.*
blander imellem; formæn-
ger; forblander.

akkullak, mellem Benene.

akkullangerpok, *s. intr.*
gjør jevnlig el. ofte; stier
ikke sjelden.

akkulliak, det nedtrykte
Sted paa Næsebenet,
som er mellem Øjnene
og uden Haar; Øjne-
nes Mellemrum.

akkulliakitfok, 1) den som
har Fort imellem Øjne-
ne. 2) En liden Sift
af Tangspræl, Slægten.
Blennius punctatus. 3) En
Sift af Ulfe, Slægten.
Cottus scorpioides. 4) En
Rist, som falder Syd paa
Grønland, og synes at væ-
re Kulmunden. *Gadus*
Merlucius.

akkutök v. kuturök, vitt
imellem; med lange
Mellemrum; det som
har stor Abning. 2)
lang, træge, akkuturök-
mik eputit! røe langsom
el. tag lange Strøg!

akkutövok v. kuturövok,
intr. er, vitt imellem;
er langt fra hinanden;
har stor Abning el.
Mellemrum.

akkórnot, mellem Fommens

[illegible]

1. For at kunne gøre sig selv
 2. og sine nærmeste til Gode
 3. og til Gode for sig selv
 4. og for sine nærmeste
 5. og for alle de andre

~~Wegen~~ wegen, m. har det
al hinder; forbindres
derved.

attornoketirpek, *f. intr.*
forbindere; faer for,
for.

Alle! Se! Nam dig!
 alle—e! Nam dig dog!

**Allak, et Suglebryst;
(Siedet derpaa.) Akèik-
sim alla, et Rypebryst.**

**Allakarpok, see Allækar-
pok.**

Allangok, see under Allar-
pok.

Allapårngarþök, intr.
1) er uvidende om alle Ting; saaer ingen Ting at vide. 2) bryder sig ei om hvad der gaaer for sig; bekymrer sig om ingen Ting; er sørgeløs.

allaparngēipok, *zsf. intr.* 1)
er næseviis; er Allesteds
fremme; seer Alting ef-
ter. 2) Veed alt Lyt;
saer Alting at vide.

adparngårforpok, nr. 1) er
nysgjertig efter. 2) Pasa-
ser paa; seer efter; har
Øje med; omgaaes var-
lig.

A'larpok, *intr.* er Flar
Luft.

ålarnek., Flatt Vejr; Flar
Himmel.

**ålalerpok, *f. intr.* Flarer op;
bliver Flart Vejr.**

Allárpok, tr. 1) vender sig fra; seer fra. allárdlugit attuarpok, læser uden ad. 2) Vender Ryggen (af Foragt.) 3) Lader staa i Roe el. værenet Sred; befatter sig ej med.

allángok v. lángok c. f. al-
lángoa, fravendte Side;
Sfygge Siden, den Si-
de, som er i Sjal for
Solen.

**Allatak, flint; brav;
stont; herligt.**

allatávok, *intr.* er stinn el.
ret brav; er got; er
stinn el. herlig.

allatåurfok, flinE; brav;
god; fljon; herlig.

Allek i pl. ardlit, 1) en
Gvalfisteline. 2) En
Kobbe, Rem (som bru-
ges ved Sælhundene, Gang-
sten med Harpun. Vil,
og forener Harpunen med
Blæren.)

allik.

alliklak, et Stykke Rem
tjenlig dertil.

ardlarserpok, *s. intr.* mister
sin Robberem.

Allekåk *c. s. allekå*, (hans)
ældste Sister.

Allerse, en Gose, en
Strømpe, i dual. aller-
fik, et Par Strømper.

allerfiok, 1) *intr.* syer
Strømper. 2) *tr.* — til
andre.

Allerterpok, *t. tr.* vifter;
afstørrer; afstryger. 2)
Bestryger; smører; sal-
ver.

allerterrut, 1) noget at af-
tørre med, som: Visk;
Barklud; Haandflæde;
Serviet. 2) Noget at
smøre med; Smørelse;
Balsom; Camphor; Spi-
ritus.

Aligøk, Berg-Crystal.
aligortøk, et Sted, som er
rigt paa Berg-Cry-
stal.

aligårslak, Crystal-Glas.

Allikárpok, *intr.* bliver
Opholds-Vejr; Vejret
har lagt sig.

allikámiok, *intr.* det bli-
ver bedre med Vejret;
det lægger sig.

Allikkæk, et par Strøm-
per el. Goser, S.

Allikpok, *t. 1) intr.* ris-
ves i stykker el. Gul paa;
sønderrives; gaaer i tu.
2) *tr.* river i stykker el.
Gul paa; sønderriver
(Klædemøn.)

alliktorpok, *tr.* det samme
i sidste Bemærkelse.

alliktugak, sønderreven.

Allingnarpok, *intr.* er
syldig; er ved got Guld;
er vel ved Magt; seer
vel ud.

allingnartok, syldig; ved
got Guld; som seer vel
ud.

Alliok, *t. 1) intr.* gaaer
bort, gaaer af Lys el.
fra Vinduet. allisitse!
gaaer dog af Lys! 2) *tr.*
a) gaaer fra Noget. b)
er langt fra; er borte
fra.

allisimavok, *intr.* er Fom-
men langt bort; har
stillet sig el. staaer langt
fra.

allilerniatárpok, *intr.* Fom-
mer alt længer og læn-
ger af Sigte.

allisárpok, *tr.* holder sig
ikke langt fra; gaaer ej
bort fra; stilles ej fra.

allisipok, *t. tr.* holder en
borte; fraholder.

Alliortorpok, *intr.* seer
Spøgelse el. Aander.

alliortugak, et Spøgelse.
Alli

Alliægau, *tr.* fryder sig i; finder sin Glæde i; Kan ej afsee el. være foruden. **alliægagit**, du er mig unndbærlig.

allianarpok v. **nakpok**,)

allianakau,) *intr.*

er bedrøvelig; er sørgelig; fører Sorg med sig.

allianartok, bedrøvelig; sørgelig.

allianak, 1) Sorg; bedrøveligt; 2) helst som *interj.*

a) det var bedrøveligt!

Skade! b) desværre!

som er at beklage!

allianēipok, *rs.* er behagelig el. angenem; er glædelig el. frydefuld.

allianēitfok, behagelig; angenem; glædelig; frydefuld.

allieisukpok, *intr.* er bedrøvet; sørger; er sorggiven.

allieisuktok, bedrøvet; sorggiven.

allieisungnek, Sorg; Bedrøvelse; Sorgen.

allieisufek, Sorg; Sorggivenhed; sørgelige Forfatning.

allieisut, Sorg; Bedrøvelse; det man sørger over.

allieisutigau, *tr.* bedrøves el. sørger over.

allieisutipok, *t, tr.*)

allieisarpok, *tr.*) bedrøvet; mistrøster; foraar-

sager Sorg.

allieitfokpok; *intr.* bedrøves; bliver bedrøvet.

allieitfeksimavok, *intr.* er sat i Bedrøvelse.

allieitfeksimarfok, bedrøvet; sørgende.

Allo, en Solle. a) Gods Solle. b) Skoe Solle.

alloarpok, 1) *intr.* a) er bleven hudløs under

Sødderne. b) har Gul

paa Sollerne; har for

revne el. forslidte Skoe

Soller. 2) *tr.* har for

slidt dem.

allurferpok, *s. tr.* sætter

Soller i; forsoller.

alliorpok, *tr.* flifter Soller.

allint, en stor Frum Skoe

mager Syenaal (bequem

til at flifte Soller med.)

Allukpok,) *tr.* flifter;

alluktorpok,) *laber.*

alluksarpok, *tr.*)

alluksaiok, *intr.*) *bestifter.*

alluksant, en Skoe.

allupæk, *dual.* 2de som flistes meget; Mand og Kone.

allupárpuk, *car. sing. de 2de*

(af hvert Køn) spadserer

el. reise med hinanden;

Mand og Kone ere be-

standig hos hinanden.

alluksarpok, *intr.* fahrer

ilde; faaer Omflag.

alluksuak, Omflag; et utid-

dig Gøster.

Allæ-

Allækarpok v. lakarpok,

1) *intr.* a) Figer frem af Skjul. b) Kommer frem (Solen.) 2) *rr.* Gaaer frem for at see efter; Figer frem efter (en Ting som er i Skjul bag noget.)

Ama, mere; igjen; atter; videre.

amalo, 1) Endnu mere; een gang endnu. 2) Fremdeles; dernæst; derefter; derpaa.

amalo - sit, frist op! See dog nok engang!

Amāk, et slags lange smale og seje Rødder, som voks i Sandbauger.

Amāmak, Patte; Die.

amāmakpok,

amāmangursarpok;) *intr.* patter; dier.

Amārok, et rivende Dyr, som siges at opholde sig højt oppe i Jnderlandet. (uden Eviol *Ursus Luscus*.)

Amārpok, *rr.* bærer Børn paa Ryggen; (Qvindfolk i visse rummelige Peltse.)

amārtok, en Qvinde, som har Børn paa Ryggen.

amāut, en paa Ryggen rummelig Qvindepeltz at bære Børn udi.

amāulik, en Qvinde med saadan Peltz paa.

amāulik, en fuldvoksen Ederfuglehan, som er hvid paa Ryggen. *Anas mollissima*, *mas*.

amāuliklak, samme før den har faaet sin fulde Skønhed.

amauligāk, en Sneefuglehan. *Emberiza nivalis*, *mas*.

Amēk, 1) et Skind (særlig Sælsskind.) 2) Hud. 3) Tynd Bark paa Træ; yderste Bekledning af Væxt el. andet.

amiklak, et Konebaads Skind (særlig tilberedt til Baade, Betræl.)

amējarpok, *rr.* træffer Skindet af et Dyr. 2) hudstryger; hudfletter; river huden af et Lem.

amērpok, *f. 1) rr. a)* træffer Skind over en Baad; betræffer. *b)* anstryger med Farve. 2) *intr. a)* er overtrukken el. betrukket. *b)* er anstrøgen.

amēiok, *intr.* det samme i 2de første Bemærkelser.

amērnek, Farve.

amērnerpok, *f. rr.* stryger noget an.

amiortok, en Gelbereder.

amārpok, 1) *rr.* træffer Skindet af. 2) *intr. a)* Er aftrukken sit Skind; *b)* er bleven hudløs.

amār-

amærnek, en Engdom, da
Huden gaar af.

amerfulak, en løshudet
fisk af Rognfald-Slæg-
ten. (*Cyclopterus Liparis*,
atate provector.)

Amerdlavok, *intr.* er
mange.

amerdlarfut v. fōut, *car. sing.*
mange.

amerdlarfōrsoit, *car. sing.*
mangfoldige.

amerdlakerfut, overmaade
mange; en stor Mængde.

amerdlarfōunik, mange paa
gangen.

amerdlakaut, *intr. car. sing.*
ere overmaade mange;
ere mangfoldige.

amerdlarfūsek, Mangfol-
dighed; Mængde.

amerdlanārpok, 1) *intr.* er
formeget; i *pl.* ere for-
mange. 2) *tr.* Gjør for-
meget deraf; tager el.
bruger formange.

amerdliok, 1) *intr.* bliver
mange; bliver flere; for-
meres. 2) *tr.* lægger fle-
re til; formerer Tallet.

amerdlōpok, *tr.*)

amerdlōrfiok, *intr.*) tager i
med; tager tillige fat
paa; giver sig flere om
en Person el. Ting; hjel-
pes ad til noget at ud-
rette el. til en at mod-
staa el. hjælpe. amerd-
lōpat illangoartik, de gave

sig alle om deres Cam-
merad.

amerdlōtak, 1) Den flere er
om at hjælpe; det flere
er om at udrette el. for-
drer mange Gænder. 2)
Den som sætter sig op
mod flere el. mange ere
imod.

amerkāupuk, *car. sing.* 1)
intr. stiftes til at gjøre
el. bruge noget. 2) *tr.*
Alternere med at gjøre
el. bruge det. Umiak a-
merkāupat, de alterner
re med at bruge Baaden.

Amerdlōpok,)

Amerkāupuk,) see under
Amerdlavok.

Amiako,)

Amigarpok,) s. under Ami-
pok.

Amikōk v. kōrsoak, en
Blæfsprute (*Sepia Loli-*
go.)

Amīpok, *tr. intr.* er smal;
er smæffer.

amitsok, smal, smæffer,
spædlemmet.

amitsulliak, en smalgjort
Ting f. Ex. en Lægte; en
smal Baad.

amitsorsokiok, *tr.* tørreder sig
hele uden at slæffe deri;
tørreder Rundfist.

amitsorsokiak, en Rundfist;
en sigt tørret paa saa-
dan Maade.

amil-

amilliorpok, 1) intr. bliver smal. 2) tr. Gjør smal el. smæffer.

aminârpok, 1) intr. Er for smæffer. 2) tr. Gjør for smal.

amigarpok, intr. stræffer ikke til, er for lidet; for, faaer ej.

amigarâu, tr. agter det u, tilstræffeligt; holder det ikke for nok; faaer ikke nok deri.

amikipok, i. intr. er alt for lidet; ræffer langt fra ikke til.

amiâko, en liden Overblivelse; Levning; Rest.

Amisût, en Stof Sæl, hunde; en Stimmel Spedyr.

Amôrpok, 1) tr. træffer til sig; haler el. vinder op i Vandet (en Gist, et Anfer.) 2) intr. Op, træffes; opvindes; er ophælet el. opfistet.

amôrbik, et Spil paa et Skib.

amoarpok, intr. og tr. 1) træffer op; vinder Anfer. 2) træffer sit Snøre ind; haler det ind (dog ikke for at slutte Risteriet.)

amuvok, 1) intr. a) er ud, træft; b) er rettet ud. c) Er optræft paa Land. d) i dual. træffes Krog. amuluk! Lad os træffes

Krog! 2) tr. a) træffer ud (af et Hul.) b) Rester ud. karssursak kan næitsum amud, Ulfen rettede Giste. Krogen ud. c) træffer op paa Land (en Baad.)

amorârpok, tr. træffer (Baaden) halv paa Land.

amursak, udtræft; optræft; ophælet.

amursarpok, 1) intr. træffes ud og ind. 2) tr. drager ud og ind; drager ud af Skeden (flere gange.)

amursartok, en Skuffe (under det et Bord el. i en Dragfiske)

Amuvok, see under Amôrpok.

Ana, Bedstemoder; Farmoder; Mormoder.

anagâu, tr. har til Bedstemoder.

Anna, see Anne.

Annâiok, see under Annekpok.

Anâk, Starn; Møg; Lort. Udlorissam and, Stiernefud.

anarpok, 1) intr. gjør sit Behov; skider. 2) tr. Beskider.

anârtok, en Skider.

anârosukpok, intr. er skider, træng, trænges paa Taturens Vegne.

and-

anártarbik, et Lillehuus; et Privet.

anarnakáu, *intr.* det purgerer el. driver.

anarnartok, purgerende, drivende Middel; *Laxativ.*

anárnak, et slags Gvalfiste, hvis Bjød og Spæk er meget purgerende. (*Monodon Spurius.*)

anárne, Skidlugt.

anárnipok, *z. s.* *intr.* lugter af Skit.

anárnitslok, det som har Skidlugt ved sig.

anáriak, en Starnstue; Privetstue (*Musca stercoraria, scybalaria & cloacaris.*)

anárak, en Sisserønnike. (*Fringilla Linaria.*)

anåulavok, *intr.* har tyndt Liv el. Diarhee; maa ofte til Stoels.

Annaket, siden; i Aften engang. *S.*

Anának, Moder.

ananasíak, Plejemoder.

ananasgáu, *z.* har til Moder.

Anárak, see under Anák.

Annárdlok, blaa haard Jis.

Anáriak,)

Anarpok,) see under Anák.

Annaupok, see under Annekpok.

Annåuvok,) *z.* 1) slaaer

annåulerpok, *s.*) el. pryglers en med noget, man har i Haanden (Træ eller sligt.) 2) Banker Jisen af en Baad. 3) Støder paa el. treffer (Jaldet; falder om paa en el. noget (en Tina, som var opreist, men faldt ned.) 4) belægger (den grønlandske Hunsbielle) med Tværtæer til Tag.

annåulerut, 1) en Prygl. 2) Noget at banke af med. 3) Noget at belægge med til Tag.

annåulerutigáu, *z.* slaaer el. banker el. belægger der med.

Anne *c. s.* annå, hendes ældste Broder.

annigáu, *z.* hun har til ældste Broder.

Annékpok, 1) *intr.* frelses el. er frelst; slipper af Lød. 2) *z.* frelser; redder; hjælper af Lød.

annéngnek, Freløsing; Redning (det at reddes.)

annektípok, *z.* *intr.* frelses, reddes (ved en anden.) annektíponga omunga, jeg er frelst af ham.

annéktok *v.* titok, frelst; reddet; hjælpen af Lød.

annekbik, Frelsemiddel; Redningsmiddel; Gjelpetime el. Sted.

annek.

annekbigau, *tr.* frelseader; reddes derved; erfjender det for sin Hjelp.

annåupok, *tr.*)

annåursiok, *intr.*) redder; frelser; hjælper af Lød; frier af Fare; udfrier; forløser.

annåursiok v. firse, en Frelser; en Forløser; en Befrier; en Gjenløser.

annåursinek, Frelsning; Forløsning; Redning (det at redde.)

annåursut,)

annåursifut,) Frelse; Hjelp; Forløsning; Redningsmiddel.

annåsiok, *tr.* faaer ikke det Dyr, man har quæstet; gaaer glip af det, man var paa Jagt efter; faaer ej hold paa det, man eftersatte; mærker ej mere til. åtak annåsara, Cælhunden undløb mig. annåsæt, han undslom midt imellem dem. kanniok annåsā, han fornam ej siden til Ulken, som beed paa Krogen.

annårsiak, undløben; undkommen; det Levende man eftersatte, men ej sit i sin Magt.

Annerkipok, *tr.* *intr.* er tilspidset; er spids i Enden.

annerkiskok, spids; spidsig; tilspidset; spidsendet.

annertok, but; stump; afrundet i Enden.

annertovok, *intr.* er but el. stump; er afrundet i Enden.

annertokot, Understøttelse; det man kan stole paa, el. holde sig til.

annertokotigau, *tr.* har til Understøttelse; stoler paa; trøster sig ved; holder sig til.

Annerpok, *s.*)

anniarpok,) *intr.* har ont; smmer sig; lider Pine.

annerāu, *tr.* har ont af; lider Pine af. Tiglungnerā annerāra, hans Ræveslaa smerter mig.

annerisak, tilstødende Lidelse; det man føler Smerte af.

annerisipok, *t. tr.* Kommer en til at lide; tilføjer ham Smerte.

annerisileitharpok, *tr.* tugter; revser.

annuernāk! 1) piinlig; smertelig. 2) *interj.* Ach vee! O Smerte!

annérnarpok, *intr.* det gjør ont; det smerter; det forarsager Pine.

annérnartok, ont; vee; smertende; piinlig.

anniarisisek, Lidelse; Pine; Smerte; pinefulde Tilstand.

C

anni-

anniarâu, *tr.* har ont i;
liden Pine el. Smerte i;
ømmer sig ved.

anniartarbik, et Pinested.

anniartipok, *r.* 1) *intr.* a)
pines. b) gjør sig selv
ont. c) lader sig pine.
2) *tr.* piner; gjør en
ont; plager.

anniartitfiok, *intr.* det sam-
me i sidste Bemærkelse.

anniartitok *v.* tak, piint;
plaget.

anniartitfirfok, en Piner;
en Plager; en Bøddel.

Annérpok, aander (næ-
sten ubrugelig.)

annérnek, 1) Ande; Ande-
drag; Andepust. 2)
sielbner: en And.

annernilik, som drager
Ande; levende.

annernekangilak, *intr.* har
ingen Andedragt; er u-
den Liv.

annernekangitsok, som ei
drager Ande mere; u-
den Liv.

annerningárpok, *intr.* mi-
ster sit Andedragt; ud-
giver sin And.

annerfák, 1) en And. 2)
sielbner: Ande.

annerfárpok, *intr.* aander;
drager sin Ande; træf-
fer Luft.

annerfártorpok, *intr.* drager
stærkt sin Ande; tager
dybe Andedrag; træf-
fer stærkt efter Lusten.

annerfálik, med And; be-
aandet; som har And
i sig. 2) aandelig.

annérfa! *v.* falo! *v.* fale! det
var vel! det traf sig ret
got! Lyffe var det! til
al Lyffe!

annerfámiok,)
annerfárolukpok, *intr.* su-
ffer

annerfárolut, *Suf.*

Annerfa,)

Annerfák,) see under An-
nérpok.

Angà, Morbroder.

angagàu, *tr.* har til Mor-
broder.

Angak, pimpesteen.

Anggak *cf.* ángga, hen-
des Broderbarn.

ánggaràu, *tr.* har til Bro-
derbarn.

Angalavok, *intr.* gaaer el.
fabrer hid og did; omvæn-
ler fra et Sted til andet.

angaláupok *v.* lápok,
tr. 1) bærer en Ting om-
kring fra et Sted til andet;
gaaer og slæber om med.
2) kommer ofte frem med
(enten at tale om, eller
fremvise.)

Ange, gingit, Storhed.

angivok, *intr.* er stor.

angikàu, *intr.* er meget stor.

angirfok, stor.

angirfásek, Størrelse.

angir-

angirlörfoak,)

angirlök,)

angikerfok,) meget stor;
overmaade stor.

angirlömik v. lēmik, stor;
ligen.

angegåu, *tr.* 1) anseer den
at være stor; agter for
stort; gjør meget af. 2)
den er ham for stor. kaj-
net angegåra, din Kajak er
mig for stor.

angisimavok, *intr.* er ble-
ven værre i sin Sygdom
efter Heremesternes Cuur.

angivetlåk, for stor.

angivetlåkau, er alt for stor.

angeke, større end. (see

Gram. Cap. III. S. 3. No. 25.)

angekigåu, *tr.* er større end.

(see Gram. Cap. XIII. S. 3.

No. 74.)

angnek, størst.

angnérrrovok, er større.

angnérrrotipok, *r. tr.* statter
den større; agter det
højere.

angnérråu, er størst.

angnérrurfok, større.

angnérrurfomik,)

angnérmik,) 1) meest;

størst. 2) først og for-

nemmelig; især; frem-

for alt andet.

angnérryvårpok, *intr.* er
allerstørst.

angnérryvårtok, allerstørst.

angnérryvårtomik, aller-
meest.

angnårpok, 1) *intr.* er for

stor. 2) *tr.* gjør for stor.

aktigåu, *intr.* og *tr.* er saa

stor som; har forholds-

mæssig Størrelse med.

Kannong aktiga? hvor stor

er den? Tajma aktigåu, saa

stor er den. Tauna aktigå,

er saa stor som den.

aktigirfok, Forholdsmæs-

sig stor mod noget; af

Størrelse med. kannang

aktigirfok? hvor stor? Tai-

ma aktigirfok, saa stor.

Omarut aktigirfok, af

Størrelse med den.

aktigirfomik v. tikfomik,

Adverb. af samme Bemær-

kelse.

aktigeek, *car. sing.* ligestore.

agtigeekpuk,)

aktikatigeekpuk, *s. intr. car.*

sing. ere lige store.

Angekkok, en Heremea-

ter; en Spaemand (en

Plog Mand blant Gron-

lænderne, til hvilken de

altid søge om Raad, som

til et Orakel.)

angekkoarpok, *tr.*)

angekkoarnikpök, *intr.* hejs

er paa en; mumler over

ham el. bruger andre

Hepekunster (for at hel-

brede dem; eller virke til

deres Lykke; eller spaae, om

de fraværende skal komme

Hjem ic.)

angekkoartipok, *t. intr.* lar
der sig behere; søger
Raad hos Hjemmester-
re.

angekkukfarpok, *intr.* lærer
den sorte Kunst v. at
blive Hjemmester.

Angeluktorpok, *intr.*
Kommer tomhændet til-
bage; faaer intet (naar
man har været paa Jagt
eller ude om noget.)

angeluktortok, den som
kommer tomhændet til-
bage; en som intet har
faaet af det han søgte.

angeluktorbigau, *tr.* faaer
intet der; fanger intet
paa det Sted. Ikérsoak
angeluktorbigara, jeg fik
intet paa Breedbugten.

angeluktoupok, *tr.* faaer
intet til en.

Angérdlarpok, *intr.*
gaaer Hjem; drager
Hjem.

angerdlarfinavok, *intr.* er
hjemfahren.

angerdlaupok, *tr.*)

angerdlaurfiok, *intr.*) fører
el. leder Hjem; hjem-
bringer.

angerdlaurfak, hjemført;
hjembragt.

angerdlarferpok, *f. intr.* for-
langer at komme Hjem;
har Hjem-længsel.

angerdlarfilerkau, *intr.* har

stor Længsel efter at
komme Hjem.

Angéropok, see under Ap.

Angerpok, *t. intr.* bli-
ver sløv el. aflægs; er
opslidt; er afnyttet (en
Klub, Kilde.)

angertipok, *t. tr.* opslider;
sløvgjør; afnytter.

Angigau, see under Angi-
orpok.

Angik, en Skoeflit.

angikpok, *t. 1) intr.* Slip-
per Skoe el. Støvler;
lapper deres Soller. 2)
tr. — til en anden.

angikfok, en Skoeflitter.

Angiörpok, *intr.* og *tr.*
1) dölger; holder hem-
melig. 2) tager noget
bort en uafvidende;
stjæler (især Spisevabrer);
æder det en anden tilhø-
rer.

angiörtomik, hemmeligen.

angiörnek, Dölgsmaal.

angigau, *tr.*)

angirfiok, *intr.*) fordölger;
fortier; holder hemmelig.

angigirfak, det fortiede;
fordulgte; forborgne.

angiupok, *tr.*)

angiurfiok, *intr.*) 1) dölger
foren; holder hemmelig
for ham; lader ham
blive uvidende om en
Ting. 2) hæler.

ang-

angiursak, den noget dølg-
ges for.

angiursirfok, 1) en Dølger.
2) en Sæler.

angéjarpok, 1) opdager,
hvad en anden dølg-
er; gjør aabenbar; bringer
for Lyset. 2) blotter en,
som holder noget skjult.

angéjagak, opdager; bragt
for Lyset; aabenbaret;
blottet.

Angípok, r. 1) intr. er
vaad. 2) tr. væder; gjør
vaad (Regnen el. Søen,
som slaaer ind paa en.)

Angisimavok,

Angivok,) s. under An-
ge.

Angmák, et slags blaa-
haard Steen, som Grøn-
lænderne forðum have
brugt til deres Pile.

Angmáksak, en Lodde;
(en liden Fiskeart, som me-
get ligner en Gild.) *Salmo*
villosus.

angmáksakpok, faaer Lod-
der.

angmaksaut, 1) Forraad af
Lodder. 2) en Lodde-
Pose (enten fuld af tørre
Lodder, eller for den end-
nu fyldes.) 3) gamle Pos-
ser, som for ere brug-
te dertil.

angmaksautiksak, en nye
Pose dertil.

angmaksarpok, intr. fahter
efter Lodder.

angmaksak, den som er ef-
ter Lodder.

angmaksarpok, intr. Foget
Lodder.

Angmalórpok, intr. er
rund; et buglerund (til
alle Sider.)

angmalórtok, rund; bugle-
rund; ægrund; Flodes-
rund.

angmalorikpok, s. intr. er
smuk rund; har en ord-
entlig Runding; et Fug-
gelrund.

angmaloriksarpok, r. cirk-
ler af; gjør Fuglerund.

angmaloriksaut, en Cirkel;
en Passer.

angmaloriksautigau, r. cirk-
ler af med.

Angmarpok, 1) intr. er
aaben; aabner sig. 2)
tr. a) aabner. b) gjør
Hul paa. c) stifter en
Lunde an.

angmalerpok, s. intr. aab-
nes; bliver aaben.

angmarbik, Aabning; Sted
som kan opluffes.

angmarsimavok, 1) intr. a) er
aabnet; staaer opluft.
b) har faaet Aabninger
el. aabnet sig (Jisen.) 2)
tr. har aabnet.

angmavok, intr. 1) er aab-
ben; staaer aaben. 2)

har Nabning el. Gjen-
nemfahrt (Jis el. Land.)
angmarfok, 1) aaben. 2)

Nabning; Sul.

angmarfomik, aabent.

Angmut, see under Atte.

Angna, see under Abba.

Angoak, see under A.

Angoarpok, *intr.* roer
staaende med løse Harer
og Ansigtet vendt mod
Forstavnen; Skotter (den
som styrer med Styre, Na-
ren, el. Mandfolkene med
deres Rajah Harer, naar de
ere paa Hvalfangst.)

angbartok v. arte, en Roer,
Earl (paa denne Maade),
en Skotter,

angoartôvok, *intr.* er Roer,
Earl (paa anførte Maade.)

angdout, en Skotte, Hares
en Styre, Nare.

Angdjárpok, see under An-
górpopok.

Angórpopok, *intr.* trænges
paa Naturens Vegne.
2) lader det løbe i Bys-
erne; gjør under sig.

angólerpok, *f. intr.* begyn-
der at trænges; er stider-
træng.

angojárpok, *intr.* gjør sit
Behov; stider.

angojáutiksak, et uRogt
Smagestykke af Rjeder-
len.

angojáutorpok, *intr.* snap-
per en Mundbid af Rje-
delen, medens den Ro-
ger; smager Mæden.

Angoviak, en Lentze.

angoviarpok, *tr.* lentzer.

Angularpok, *intr.* tyg-
ger Suglestind; gum-
ler Sittet af dem.

angulák, det Skind, som
sittet er afgumlet.

anguléksak, noget at gump-
le paa af Suglestind.

angulávok, er affnet; er sær-
diggumlet.

Angumerau, see under An-
guvok.

Angusaag! *interj. admir.*
Jh! ach! det var meget!

Angut, 1) *intr.* a) en
Mandsperson. b) en
han afstirfødde Land-
dyr. 2) *tr.* fader.

angutigau, *tr.* har til fader.
angutiksak v. tingoak, Stifs-
fader.

angutísiak, Fosterfader;
Plejefader.

angúrsoak, 1) en stor
Mandsperson. 2) et
stort Håndyr. 3) en Væ-
der; Buß; Gedebuß.

angutárut, (kun *transitive*
brugt) af døde fæder; fra-
stilte fader.

angutitá, (kun *transitive*
brugt) hendes Mands-
per-

person; det Mandfolk
han er i Telt hos el. i
Følge med. Tusa kisset
angutitæt, han er det ee-
neste Mandfolk, de have
med sig.

angutitarau, rr. hun har til
Mandfolk hos sig i Telt.
el. Følge. kikut angutita-
rissaoavut? hvilke Mand-
folk skulle følge os (Grue-
ntimmer)?

angutaurfak, en Hermi-
phrodit; Evtulle.

angutârok, intr. 1) er en
Mandsperson; er en
Han. 2) er en flink Karl
el. frisk Sør; er mandig.

angutâuserpok, f. intr. gjør
sig mandig; viser sig
myndig; bruger Magt
el. Vold.

angutâuserbigau, rr. bruger
Magt el. Vold mod en;
viser sig myndig imod
ham.

angutâuserlôvok, intr. teer
sig meget voldsom; brü-
ger stærk Magt.

angutiviak, en Hansfugl.

angusellok, en Hansfist;
en Mjølff-fist, iler en
Rognfalde, Han. (Cy-
clopterus Lumpus, mas.)

angununek, en Mandsper-
son, som et Gruentim-
mer leser med.

angununekarpok, intr. les-
er el. bedriver Soer (et

Gruentimmer.) lever løs-
agtig (med Mandfolk);
er en Skjæge.

angununekartok, en Leslee-
ste; en løsagtig Kvin-
de; en Skjæge; hoerag-
tig.

angununerâu, rr. har ham
at lese med; bedriver
Soer med ham.

angununekarne, Soererie;
(en Qvindel) løsagtige
Levnet med Mandfolk.

Anguvok, 1) intr. fan-
ger Sælhund; faaer en
Sælhund. 2) rr. indhen-
ter (naar en er paa Vejen
og man kommer bag efter.)
angursok, den som har fan-
get Sælhund; en Jan-
ger.

angursak, den fangede Sæl-
hund.

angursarpok, intr. gjør
Sangst; fanger brav
Sælhund.

angursorliok, intr. treffer
en Janger paa Søen,
som har faaet Sælhund
de.

angunerâu, rr. 1) naaer;
henter ind el. indhaler;
treffer ham endnu paa
et Sted; kommer lige-
saa tilig som han i
Sahrt el. Gjærning. 2)
opnaaer; erholder; faaer
fat paa.

angumerisak, 1) naaet; indhentet. 2) opnaaet; er holdt.

Angæjokāk og Angæjórngok, see under Angæjuk.

Angæjuk, ældste Syſte, stænde af samme Kiøn. c. f. angæjua, 1) (hans) ældste Broder. 2) (hendes) ældste Syſter.

angæjugáu, tr. 1) han har (ham) til ældste Broder. 2) hun har (hende) til ældste Syſter.

angæjuklæk, den ældste

angæjuklíovok, er den ældste.

angæjuklitursúsek, Førstefødsel.

angæjokāk, en af Forældre, Sader. el. Moder, men bruges næsten allene i dual. og plur. angæjokāik, kait, Forældre.

angæjokāvok, intr. er faderlig; er godgjørende.

angæjokāursok, faderlig; godgjørende.

angæjokāunek, Godgjørenhed; faderlig Begegnelse.

angæjokāursúsek, Godgjørenhed; Saderlighed; Hjertelag til at gjøre vel.

angæjokārau, tr. 1) har til Forældre. 2) lider vel hos en; nyder got af ham.

angæjokārdlek, i plur. angæjokārdleer, Stamforældre: Forældre.

angæjokāutserpok, f. intr. gjør vel; er velgjørende.

angæjokāutserfok, en Velgjører.

angæjokautsernek, Velgierning.

angæjokautserbigáu, tr. gjør vel imod en; beviser ham Velgierninger.

angæjokærunek, Saders og Modersløse Barn; uden Forældre.

angæjórngok, den ældre Svoger el. Svigerste (som er gift med ens ældste Syſter el. Broder.)

angæjórngoráu, tr. har ham til ældre Svoger el. hende til ældre Svigerste.

Anniarpok, see under Annerpok.

Annigovirkfoak, Snee. A.

Annike, Mismodighed; Forsagthed; nedslaaen Mod over at see sig forladt.

annikipok, intr. r) er ej tilstræffelig stottet (en Ting); Guden dertil er forliden. 2) har ingen Understøttelse; er i Stikken (et Menneske.)

annikilliok, intr. lades i Stikken; faaer ingen Understøttelse; gøres Livet saurt.

anni-

annik illifipok, *rr.* læder mange Understøttelse; sætter i Stikken; gjør Livet suurt.

Annilarpok, 1) stræffes; bestyrtes; forfærdes; bliver i en Gæstbænge. 2) det værker; priemer; bryder i et Lem.

annilarnek, forstræffelse; Stræf; (det at forfærdes.)

annilarut, forfærdelse; stræffende Marsag; det man bliver sat i Stræf ved.

annilarutigau, *rr.* bestyrtes over; stræffes el. forfærdes ved.

annilárnarpok, er forstræffelig.

annilártipok v. lærfarpok, *rr.* forstræffer; forfærder; bestyrter.

Anningat, v. ningasina, Maanens Navn (der efter den grønlandske Sæbel var en Mandsperson, som forfulgte sin Søster Solen.)

anningárpok, *intr.* Maanen skinner.

anninganikpok,)
anningat kaumanik-) pok,) *intr.* er Rye-Maanen.

anningat igdlokarpok, Maanen er i første Quarter.

anningat imikflok v. imeraktipok, *intr.* er fuld Maanen.

anningat igdloáru-pok, Maanen er i sidste Quarter.

anningáursak, en Penge.

anningáursaut, forraad af Penge; Skat.

Anniok, *intr.* 1) gaar ud. 2) fahrer ud af en Fiord. 3) slipper ud; kommer frem af Moders Liv; fødes.

annípok, *r.* 1) *rr.* a) bærer ud. b) kommer frem med hvad man vilde sige; siger frem; faaer sagt. 2) *intr.* er udbaaren.

annítak, udbaaren; udsatstet. 2) udgydet; udsagt.

annifipok, *rr.* driver ud.

annivik, en Dør; en Udgang; en Udsahrt.

annivigau, *rr.* gaar ud til en.

annirfartarbik, en Udgang, hvor man stedse gaar igjennem.

annárpok, *intr.* er ude; er uden for.

anniláurpok, *intr.* det ryger ud af en Abning.

anniláurbik, en Skorsten.

annerdlák, et nyfødt Barn; en nyfødt Unge.

annerdlávok, *intr.* er nylig født.

anniserpok, *f. intr.* flytter ud af Suns for at boe i Telt.

anniserbik, Udflyttetid om Foraaret.

annigórpok, *intr.* 1) løber ud; slipper igjennem (Rist af Garnet;) undkommer; undløber (Dyret sin Jæger.) 2) slaer ud; bryder ud (Snagdommen fra indvendig til udvendig at vise sig paa Huden ved Grislinger ic.)

annigornek, i *pl.* annigornerit, Grislingartet Udslag; Bornefopper.

annigóupok, *tr.*)

annigóursiok, *intr.*) 1) slipper derigjennem; gjenkemgaer det. 2) undkommer derfra; undløber ham.

annigóutipok, *tr.* hjælper en af Snaren; udfrier.

Anno, 1) Tøj; Strikke; Lænke (at binde et Dyrt med.) 2) i *pl.* annut, Seeletøj (til Hunde el. Heste;) Bidsel.

annuvok, 1) *intr.* er bunden.

2) *tr.* binder; tøjrer; sætter i Lænke.

annursok, bunden; tøjret.

annórpok, *tr.* spænder for.

annuærpok, 1) *intr.* a) er fraspændt. b) er løst. 2) *tr.* a) spænder fra. b) slipper løs.

annuærlok, 1) fraspændt. 2) løst.

Annorák, en Klædning; et Klædebon; en Kjøle; en Skjorte, især en Overstjorte. i *plur.* annorársat, Klæder.

annoráksak, Tøj til Klæder (Pinnet el. Uldent); Klæde; Lærret.

annorárpok, 1) *intr.* træffer Klæder paa sig. 2) *tr.* — paa en anden.

annoréjarpok, 1) *intr.* træffer Klæder af sig. 2) *tr.* — af en anden.

annorárikpok, *f. intr.* er vel-flædt; har smukke Klæder.

annoráriksok, vel-flædt.

annorárdlukpok, *intr.* er ilde-flædt; har slette Klæder.

annorárdluktok, ilde-flædt.

annoráminek, en Klud; en stump Lærred.

annorársiorpok, *intr.* syer Skjorte; forfærdiger Klæder.

annorársiorpok, *intr.* væver; gjør Tøj.

annorársiortok, en Væver el. Væversté.

annorársliut, en Væv; et Væverredskab.

Annóre, Vind; Blæst.

annorérsoak, stærk Blæst; Storm.

anno-

annoráfuak, *Swirvelvind*;
pludselig Storm.

annoresiorpok, *intr.* udstaaer
Blæst; er ude i haardt
Vejr.

annoretengoakangilak, *intr.*
er ingen Vind til; er
ganste stille.

annordlerpok, *f. intr.* blæ-
ser; luster.

annordlelerpok, *f. intr.* be-
gynder at blæse; blæser
op.

annordlersórfoangorkáu, *in-
transf.* reiser sig en meget
stærk Blæst; stormer; bli-
ver en rygende Storm.

annordliupok, *tr.* Stormen
overfalder en.

annorsángoarpok,)
annorsáurfángoarpok,) *intr.*
blæser sagte; luster lidet.

annorilaut, en Sløj.

Annorsuvok og Annorsuk-
torpok, see under An-
nukpok.

Aanukpok, *intr.* seer
suurt; suurmuler; er
bister af Gebærder.

annuktok, en Suurmuler;
bister og skumlende af
Ansigt.

annorsuvok, *intr.* 1) tvin-
ger sig fra Graad. 2) kan
ei græde; om han end har
stor Sorg.

annorsuterpok, det sam-
me i sidste Bemærkelse.

annorsuktorpok, *intr.* er
grædesfærdig, men hol-
der det dog i sig.

annorsuipok, *sf. intr.*
græder let ved mindste Leje-
lighed.

annorsúrþárpok, stiller
sig haard an ved Smertter.

annuárdlerpok, *f. intr.*
er haardsor; lader sig ei
mærke, om det end gjør ont.

annusíngorpok, *intr.* taber
Modet; bliver ilde til-
mode.

annusíngortok, mismodig;
misfornøjet; modfalden.

annusíngutigáu, *tr.* taber
Modet derover.

Annusíngorpok, see under
Annukpok.

Annuvok, see under Anno.

Annæggupok, 1) *intr.*
lægger an med Slint paa
noget. 2) *tr.* lægger an
med den.

annæggubik, Anlæggested.
annæggubigáu, *tr.* lægger
an derpaa.

Ap, ja.

aungög, Ja (siger han); han
sagde ja, at det er saa.

angérpok, *f.* 1) *intr.* a) si-
ger ja. b) i *dunl.* anger-
puk, giver ja indbyr-
des (forlovede.) 2) *tr.*
bejaer.

angerbigáu, *tr.* siger ja til;
giver sit ja.

ang-

angerfarpok, *tr.* faaer til
at sige ja.

Aperâu, spørger en; til
spørget.

aperforpok, *tr.*)

apersiök, *intr.* spørger.

apersüt, Spørgemaal.

apersutigâu, *tr.* har til sit
Spørgemaal; spørger
om.

aperfugak, omstrægt.

aperlöupuk, *intr. car. sing.*
spørger hinanden ud.

aperköt, Efterspørgsel.

aperkotigâu, *tr.* spørger ef-
ter nogen el. noget.

aperkotiklerpok, *f. intr.* det
samme.

aperkorikpok, *f. intr.* er
spørgesyg el. spørger om;
vil vide alle Ting; spør-
ger efter meget.

Apivok, see under Aput.

Apok, see under A'ïök.

Apörpok, 1) *intr.* støder
sig. 2) *tr.* a) støder; stan-
ger. b) støder paa; stø-
der an mod noget.

apörnek, Stød.

apógak, Anstød.

aporsárpok, *tr.* 1) støder mod
Landet saaledes, at
man kommer op i det
samme (med en Baad);
2) kommer an paa noget
med en Sætt. 3) sæt-
ter Anstød for el. noget
i Vejen at støde sig paa.

apörbigâu, *tr.* støder an paa
noget.

apörtäupuk, *car. sing.* de stø-
de an paa hinanden.

apöpok, *intr.* 1) Kommer
nær sammen. 2) lander.
3) Kommer derhen,
hvor man agtede sig.

Apumák, Side. Lange
træ i en Kajak.

Aput, Sne paa Marken.

apúrsoak, dyb Snee; Snee-
drib; Sneebræ.

apivok v. pyvok, 1) *intr.* er
falden Snee. 2) *tr.* fal-
der Snee paa; besneer.

apupok, 1) *tr.* tilsneer;
belægger med Snee. 2)
intr. er tilsneet; er be-
lagt med Snee.

aperdlák, nye Snee.

Arajukpok, *intr.*)

ariupok, *tr.*)

ariursiök, *intr.*) 1) er
Fjed af; Fjedes ved;
stjötter ej længer om;
finder omsider Leede til.
2) gaaer under for Al-
vor (en Hvalfist efter at
have flere gange tort paa
hinanden været oppe at
trække Lust.)

arajungnakâu,))

ariunakâu, *intr.* er Fjeds-
sommelig; er vammel;
forarsager Leede.

arajungnartok,))

ariunartok, *tr.* Fjedsomme-
lig; vammel.

aruk avok, *intr.* har ingensteds Roe; vil ingensteds blive; løber fra en til anden.

Arak, *see* under Are.

Arare! det var meget! der var Bud efter den! det var nær du havde ramt den!

ararekāk, det samme.

Arbanek v. argvanek,)

arbaneng-ataūzek,)

Sep. 2) i pl. arbanerit
(lagt til et *Collectivum*.)

arbaneglit, *Sep Syffer i Tallet.* (*see Gram. Cap. V. §. 3. 4. og 5.*)

arbangenāvok, *intr.* bestaer af *Sep.* i plur. arbangenāuput, ere *Sep* i Tallet.

arbaneglioput, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

arbanerārpok, *intr.* faaer *Sep.*

arbaneriarpok, *intr.* steer el. gjør *sep* gange.

arbanilerpok, *tr.* fanger den siette an; lægger den siette til; forsyner sig med den siette. kaumetit arbanilerpøj, gaaer nu i den siette Maaned.

arbanek-mardluk, *Syv.*

arbanek-pingasut, *Otte.*

arbanek-sissamat, *Li.*

arbanek-mardlāvok, *intr.* 1)

bestaer af *Syv.* 2) i pl. ere *Syv.* (og saaledes med de øvrige.)

arbanek-mardlurārpok, *intr.* faaer *Syv.* (og saaledes med de øvrige.)

arbangāt,)

arbangāt-siurdlek,) den

Siette.

arbangān-aipāt, den *Syvende.*

arbangāt-pingajuāt, den *Ottende.*

arbangāt-sissamat, den *Liende.*

arbarsanek, *Septen.* 2) i pl.

arbarsanerit (lagt til *Collectiva*.)

arbarsaneglit, *Septen Syffer i Tallet,*

arbarsangenāuput,)

arbarsaneglioput,) *intr.* ere *Septen.*

arbarsanek-mardluk, *Syten.*

arbarsanek-pingasut, *Atten.*

arbarsanek-sissamat, *Liitten.*

arbarsanek-tedlimat, *Live.*

arbarsangāt, den *Septende,*

arbarsangān-aipāt, den *Syttende.*

arbarsangāt-pingajuāt, den *Attende.*

arbarsangāt-tedlimāt, den *Livende.*

Arbek v. argvek, en *Hvalfist.* (*Cete.*)

arhavēk, den egentlige *Hvalfist*, hvoraf *Sistebeent* faaes; *Barde*, *Hvalen*; *Sletbagen.* (*Balana Mysticerus.*)

arbek-

arbekpok, *intr.* fanger Hval-
fist

arbeniarpok, *intr.* er paa
Hvalfangst.

arbeniak, en Hvalfanger.

arbiorpok, *intr.* og *tr.* flentser
Hvalfist.

arbiut, en flentsekniv.

Ardlagut, *s.* under Ardlak.

Ardlak, En af to el. fle-
re. Bruges kun med *suffi-*
xum, *som*:

ardlak, 1) Een af to. 2)
To. (*see* Gram. V. Cap.
§. 3)

ardlat *intr.*)

ardlata, *tr.*) en af dem.

ardlajt, nogle af dem.

ardlarfe, *intr.*)

ardlavse, *tr.*) een af eder.

ardlæse, nogle af eder; hver
andre. v. *s.* fr.

ardlågut, for nogle Har si-
den.

ardlagórsoak, for mange
Har siden.

ardlâne, 1) om nogen Tid.

2) paa nogen Tid. 3)

en andengang, naar det
bliver belejligt. 4) un-

dertiden.

ardlænne, om nogen Tid;
en af Dagene.

ardlaniliok, *intr.* 1) har vær-

ret paa et Sted i nog-

le Vintre. 2) det stæde

for nogle Har siden. 3)

har Sødevarre over-

gjemt fra forrige Har

el. 2de Vintre. Deraf:

ardlaniligame, for nogle
Har siden.

ardlaniligune, om nogle
Har.

ardlânifak, overgjemt Søde-
varre fra forrige Har
eller noget længer; fjør-
gammel Proviant.

ardlareek, *car. sing.* Tvens-
de som have eet Sprog
sammen; Landsmænd.

ardlareekpuk, *s. intr. car.*
sing. 1) have Tungemaal
sammen; tale eet Sprog;
ere. Landsmænd. 2) ere
eens Sprog.

ardlareengilæk, *intr. car.*
sing. 1) have forstjællige
Sprog. 2) ere forstjællig-
e Sprog.

ardlarâu, *tr.* udgjør den an-
den af to el. flere.

Ardlane,) *see* under næste
Ardlareek,) foregaaende.

Ardlârsarpok v. arlârsar-
pok, *tr.* vifter; gjør Vind
for at Fjølne sig.

ardlârsaut, en Vifte.

Ardlerrâu, *tr.* gruer for
Vejrslaget; anseer det us-
ikkert at fahre ud i;
spaaer sig ont Vejr og
bliver derfor Hjemme.

ardlerrivok, *intr.* det samme.

ardlerrinakâu, *intr.* tegner
til ont Vejrsligt; Vejret

er

er grueligt el. farligt at
give sig ud i.

Ardlorpok v. arlorpok,
intr. opløfter Hovedet;
seer i Vejret.

ardlorbigau, *rr.* seer op til.

ardlungavok, *intr.* støjer og
seer i Vejret; Pnaiser.

ardlungarsok, Pnessende.

Ardlovok, *intr.* fryser
ved Arbejde; forfryser
over noget.

ardlonigau, *rr.* fryser der
over.

Ardluk, en Tandfisk;
Kobbeherre. (*Physeter
Microps.*)

ardlurksoak, et større Slags
Tandfisk; Spekhugger.
(*Delphinus Orca.*)

Ardlæk, see under Ardlak.

Are, Hast; Jil.

ariok, *intr.* haster; iiler.

aripok, *ts.* *intr.* er iilsær;
dig; vil snart fort.

arigau, *rr.* haster derover;
iiler af den Marsag.

arak, hastig Vrede.

arapok, *intr.* bliver hastig
vreed; er fort for Ho-
vedet; bliver snart stødt.

arê, Langsomhed.

arêpok, *intr.* haster ikke;
er langsom; nøler; gi-
ver sig god Tid.

Arêit v. arêin-â! See!
Agt!

Ariak, den flade Deel af
Ryggen midt imellem
Skuldrene.

Ariok, see under Ariê.

Ariupok, see Arajukpok.

Ariytsiok, *rr.* veed ikke
af; tænkte ikke paa; bli-
ver uvidende om. ariy-
singilæt, det blev ej skult
for dem.

ariytsisarpok, *rr.* holder
skult for en; lader ham
ej vide.

ariytsivikangilak,
intr. det er intet forborgen
for ham; han veed alt,
er alvidende.

Arkanek,)

arkaneng-atauzek,) Elleve,
2) i plur. arkanerit (lagt
til et *Collectivum.*)

arkaneglit, Elleve Stykker
i Tallet (see Gram. V. Cap.
S. 3. 4. 5.

arkangenäuput,) *intr.* ere
arkaneglioput,) Elleve.

arkanek-mardluk, Tolv.

arkanek-pingasut, Tretten.

arkanek-fisamat, Sjorten.

arkanek-tedlimat, Femten.

arkangæt, den Elleve.

arkangæn-aipæt, den Tolvte.

arkangæt-pingajuæt, den
Trettende.

arkangæt-fisamat, den Sjor-
tende.

arkangæt-tedlinæt, den Jem-
tende.

Arkiek, en Ven; en god
Bekjendt.

arkiegau, *tr.* har ham til
Ven; har sluttet Ven-
skab med ham.

arkiegeek, tvende forbund-
ne Venner.

arkielliörpok, *tr.* giver en
noget for Venstabs
Skyld; beegner som en
Ven.

Arkikpok, *f.* 1) *intr.* sæt-
tes el. er sat i Lave; er
kommen i Orden og
Skik; er ordentlig. 2)
tr. sætter i Lave; ord-
ner; bringer i Skik;
lægger til rette.

arkikfok, ordentlig; som
er i Orden.

arkikfomik, ordentligen.

arkikforpok, *tr.*)

arkikföök, *intr.*) ordner;
sætter Skik paa; bere-
der; retter; omgjör;
hjælper til rette.

arkikfut, en Orden; Regel.

A'rkfak, 1) en Bold. 2)
en rund Knude el. Ge-
væxt. 3) Nordlys.

arkfalik, en Sælhund el.
andet Dyr, som har Ge-
væxt i Skindet af gam-
mel Skade.

arkfarpok, *intr.* 1) spiller
Bold. 2) er Nordlys.

arkfäursak,)

arkfäungursak,) en Blod-
Bolle (sammenrullet af
fogt og størket Sæl-blod.)

Arksak, en Finger; i *pl.*
arkseit, Singre; Haand
(forpæmmelig den Deel
som Fingrene optage.)

arkfämio, en Fingerring.

arkfärpok, *tr.* river af Hæn-
derne paa en; tager fra
ham; berøver.

arkfäkpok, *tr.*)

arkfäiök, *intr.*) 1) gjør no-
get med Hænderne. 2)
bærer Tøj ned til el. op
fra Stranden. 3) river
Muld op; velter om.

arkfärtorpok, *tr.*)

arkfärtöiök, *intr.*) arbejder
med Hænderne; bærer;
drager; trækker.

arkfäursæt, *car. sing.* Træ-
lerne el. de smaa Fingers
artede Blindarme, som
hænge ved Fistemaver.

arkfäut, Haandlede, el.
egentlig den Deel af
Haanden fra Fingrene
til Haandlede.

arkfäutigau, *tr.* borttager
med Magt.

arkfäupuk, *intr. car. sing.*
trækkes el. drages om
noget.

arkfäkek, tvende Stykker
Træk sammenbundne med
en Snor, en Spand lang,
hvormed prøves Styrke.

ark-

arkfærfiok, *intr.* fryser paa
Hænderne el. om Sin-
grene.

arkferrau, *intr.* har ont i
Hænden el. Singrene.

arkfakok, 1) en Bøx; det
øverste af Armen fra
Albuen til Skulderen.

2) Næstsøstendebarn;
Næstsøstende, barns-
barn, o. s. v. i jevnslides
nedsligende Linie.

arkfakorau, *tr.* har en til
Næstsøstendebarn ic.

arkfakoreekpuk, *car. sing.*
de ere Næstsøstende-
børn ic.

arkfalikpok, *tr.* gnier Lam-
pemoos med Hænderne.

arkfaligak, 1) gniet Lam-
pemoos. 2) Knøst, Løn-
der (til at slaae Ild i.)

arklegiak, en Krabbe i Al-
mindelighed, men især den
mindre el. Spindelkrab-
ben (*Cancer Araneus*.)

arklegiârsuk, den store
grønlandste Krabbe el.
Mejer-Krabben. (*Can-
cer Opilio*.)

Arkfakarpok, *tr.* tumler
om; Pantrer op og ned.

arkfakavok, *intr.* triller
rundt el. ned; nedruller;
løber rundt (et Hjul.)

arkfakaunek, Nedrulning.
aputim arkfakaunerd, ned-
trillet Sne.

arkfakarfoak v. karfôrfoak, et
Hjul.

arkfakartipok, *tr.* triller
noget; tumler det om;
styrter det ned af et højt
Sted, saa at det kom-
mer til at løbe rundt.

arkfellekpok, *intr.* 1) fal-
der tumlende el. veltens-
de omkring. 2) vender
sig om paa den anden
Side (en Liggende.)

arksegeekot, et lidet Stykke
Been paa Siden af en
grønlandst Mandfolkes
Baad, hvorpaa Sars-
punstoffen hviler og
hindres fra at trilde ned
i Vandet.

Arkfakok,)
Arkfaligak,) see under
Arkfak.

Arkfârnak, Østenvind.

arkfarnarpok, 1) er Østens-
vind; blæser af Østen.
2) blæser ud af Sjorden.

arkfarnâursangoak, en sage
te Østenvind.

arkfarnângoarpok, *intr.* blæ-
ser en sagte Østenvind.

Arkfarpok,)
Arkflegiak,) s. und. Arkfâk.

Arksegeekot, s. under Ark-
fakarpok.

Arkfiok, *intr.* har fuldt
op af Levnetsmidler.

Arkfoa, see Arkfok.

D

Ark-

Arkfoárpok,)

arkfoaráu,) *tr.* dadler; laster; sætter ud paa; holder ej med (noget el. noget.)

arkfoárdlerpok, *f. intr.* 1) det samme. 2) er splidagtig.

arkfoárdlersok, 1) en Dadler; en Laster. 2) splidagtig.

arkfoárdlersipok, *r. tr.* gjør splidagtig.

arkfoárdliutigáu, *tr.* taler ilde om; dømmes slet om.

arkfoárdlerajukpok, *intr.* er dadlesyg.

arkfoárdlerajuktok, dadlesyg; dadlenem.

arkfoarirfak, lastet; dadlet; den man laster.

arkfoægak, lastet; dadlet; det man sætter ud paa.

arkfoarnák, Last; værd at laste.

arkfoarnarpok v. nakáu, *intr.*

1) er lastelig; er lastværdig; er at dadle. 2)

er egensindig; er fortredelig el. ond at komme tilrette med; vil ej lade sig sige. 3) er ond at

faae Bugt med; man kan ingen Vej komme

dermed (Eivlase Ting.)

arkfoarnartok, 1) lastelig; lastværdig. 2) egensindig; fortredelig.

arkfoarnartórfoak, højstlasteværdig.

arkfoarnéipok, *f. intr.* er ulastelig.

arkfoarnéitsok, ulastelig.

Arkfok *c. f.* arkfoa, 1)

Modvind; paa staaende Vind. 2) Luart; Luv.

Siden; den Side, hvor

Vinden staaer paa.

arkfomrat, mod Vinden.

arkfoanit, paa Luv Siden;

fra Vind Siden.

arkforpok, *tr.* 1) fahrer imod Vinden. 2) har

Modvind. 3) staaer en

imod; siger el. gjør ham

imod.

arkfortorpok, *tr.*)

arkfortóiook, *intr.*) det samme i sidste Bemærkelse.

arkfortóupuk, *intr. car. sing.*

de staae hinanden imod.

arkfornakáu, *intr.* er Mod-

vind.

arkforparpok v. parterpok,

intr. sejler bi de Vind;

avancerer skjøns op

mod Vinden.

arkfokópok, *tr.* sejler for-

oven; fahrer forbi paa

Luv Siden.

Arkforpok, *f. und.* Arkfok.

Arktorpok, 1) *intr.* a)

er tung i Kroppen; er

uformuende til at komme

op (*f. Er. en Edder-*

fugl der ej kan komme fra

Dan.

Bandet.) b) formaaer intet; aarfer ej. 2) tr. a) aarfer det ej; det er ham for svært; formaaer ikke at løfte el. bære. b) er ham ej vor; en; Kan ej faae Magt med (enten ved Kamp el. Overtalelse.)

arkornakau, 1) er for tungt at bære el. løfte. 2) er vanskeligt at faae Magt med.

arkornárnek,)

arkornartok,) Byrde; det som er byrdefuldt.

arkorsarpok, intr. er afmægtig; aarfer ingen Ting; maae altid give Bjøb.

arkorsartipok,)

arkorsitsárpok,) tr. faaer Magt over; undertvinge; overvinder.

arkorsartitok, undertvungen; overvunden.

arkorsajuipok, intr. aarfer alle Ting; lader sig ej undertvinge.

arkorsajuitlok, alting mægtig; den, som ingen Ting falder for svært.

Arlav. lársoak, Efterbyrd.

Arlárfarpok, see Ardlárfarpok.

Arliarpok, see under Arlikpok.

Arlikpok, 1. intr. gjør meget Væsen af en Ting; taler meget om; siger at der er Mængde (f. Ex. naar en, som er kommen hjem fra Gangst fortæller, at han har seet mange Gølbunde.)

arliarpok, intr. er for belæst; har formaget at bære, saa han maae lade noget efter sig; Kan ej overkomme det alt.

arliaráu, tr. Kan ej overkomme at tage det med; maae lade det efter sig; finder det sig overlegent.

Arlorpok, see Ardlorpok.

Arnak (N) v. arngak (S)

1) et Fruentimmer; en Kvinde, 2) Hun af Dyr.

3) c. f. Moder.

arnáksak v. nángoak, en Stifmoder.

arnarfiak, Fostermoder; Plejemoder.

arnakoéksak, en gammel Kjerling.

arnaráu, tr. hat til Moder.

arnárta (kun transitive brugt,) hans Fruentimmer; det Qvindmenneske, som opholder sig hos ham el. er i følge med ham; hans Kæreste el. vedkommende Qvindfolk.

arnattarán, tr. har sit Fruentim-

entimmer at opvarte sig
el. boe hos sig el. følge
sig; hun er ham ved-
kommende.

arnarérpok, *f. intr.* er kvin-
deFjær.

arnarérlok, kvindeFjær; en
FruentimmerVen.

arnåunek, en Gore; en
Skjoge; en Lefterste;
løsagtig Fruentimmer.

arnåunekarpok, *intr.* lefter
med Qvindfolk; bedri-
ver Goer (en Mandspers-
on.)

arnåunekartok, en Lefter;
en hoeragtig Mandsperson.

arnauneråu, *tr.* bedriver
Gøder med hende; har til
Skjoge.

arnåunekarne, Goererie;
Leften med Qvindfolk.

arnardluk, en hæsliq Qvin-
de.

arnarlok, en Gun af Siste.

arnarlórfoak, en Rognfal-
de hun (*Cyclopterus Lum-
pus, foemina.*)

arnåuiak, en Gun af Sugle.

arnauarták, en Gun af den
puffelnebbede Edders-
fugl (*Anas spectabilis, foe-
mina.*)

Arnåak (N) v. arngoak
(S) 1) et Amulet. 2) et
stykke Skind el. andet
næsten gjort som en
Bold, der er syet til

Sørhængen i en Telt, og
bruges at fæste over den
næste Teltstang, at Sør-
hængen kan slutte og iF-
te opblæse.

arnoalik, den som bruger
Amulet.

arnurserpok, *f. tr.*)

arnurséiok, *intr.*) hænger
Amulet paa en.

Arpigiarpok, *tr.* Fjær-
des ved en Ting; kan
ej fordrage (*f. Er. et Klæ-
debon*); finder sig ulej-
liget el. besværet derved.

Arpsiarpok v. arvsiarpok,
1) *intr.* er i Vejen; er til
forhindring. 2) *tr.* for-
hindrer.

arvsiarkotak, forhindring;
det som er i Vejen.

arvsiarkotåvok, *intr.* er
til forhindring; mod-
staaer; stræber mod;
i *dual.* arvsiarkotåupuk,
ere hinanden i Vejen.

arvsek, noget der er i Bes-
en; et Bærg.

arvserpok, 1) *intr.* gaaer
af Vejen. 2) *tr.* bringer
af Vejen.

Arfårse v. fårsekāk, see
det er meget, stort,
stjont; det er forfærde-
ligt.

Arse, Gestalt; Lignelse;
Efterligning; Billede;
Portrait.

arse-

arsekarpok, *intr.* har Skit-
felse el. Lighed.

arfigau, *tr.* ligner; er lig.

arfigeekpuk, *f. intr. car. sing.*

ere hinanden lige. 2)

stemmer overens i no-

get. Men dets *negativum*:

arfigeengilak, 1) ere ulige.

2) ere uoverensstem-

mende.

arfilliok, 1) *intr.* skildrer;

tegner; maler. 2) *tr.* a)

afbilder; skildrer en af;

afmaler. b) tegner ens

Navn; fører hana til

Bogs.

arfilliak, 1) et Skilderie;

et Malerie; en Tegning;

en Afbildning. 2) et

Bogstav.

arfilliniarpok, *tr.* aftegner;

afcopierer; afbilder; ef-

terligner.

arfilliniægak, en Efterfig-

ning.

arlinguvok, *intr.* er lig; har

Lighed med. Ukusikla-

mut arlinguvok, det har

Lighed med Beegsteen.

arserfoupok, *tr.* ligner to

Ting sammen v. et med

et andet; gjør Sam-

menligning; holder i

mod hinanden; ligner

en ved noget.

arserfaut, en Lignelse; en

Tale ved Lignelse; en

Betydning.

arserfautâvok, *intr.* betyder

noget andet; er en Lig-

nelse; er lignelsevis talt.

arserfautigau, *tr.* 1) betyder

det. 2) betegnes derved;

lignes derved.

Arsekpok, 1. *tr.* hand-

ler en Ting vel; pudser;

holder reen el. i god

Stand. 2) holder got

Guus med; er sparsom

paa.

arsegak, pudset; velhandlet.

arlaufok, *tr.* sparer for en;

holder tilraade med

ham.

arsektorpok, *tr.* sparer;

staaner; freder; forva-

rer.

arsektoupok, *tr.* staaner en

for noget ont; er om

over; vil ikke gjerne

falde besværlig; befrier

ham for Ubehagelighed.

Arserpok, see under Auk.

Arfigau, see under Arse.

Arforpok, 1) *intr.* ifø-

rer sig; pryder sig. 2)

tr. ifører det; pryder sig

med.

arsoarpok, 1) *intr.* pynter

sig; prunser, stadser.

2) *tr.* pynter; pryder.

arsoarniatârpok, *intr.* pynter

sig særdeles. 2) hvor

pyntet er han el. hun

dog ikke!

arsût v, arsoaut, en Stads-

Fjole el. Peltz; en Klæd-

ning til Prydelse,

arsu-

arfutigau, *tr.* stadser der med; pryder sig dermed.

Arffórut, en Majblomst; Løvetand (*Leonodon Taraxacum.*)

Arvkárpok, *intr.* 1) spiser hastig; er graadig; sluger Mæden i sig. 2) øder.

arvkártok, 1) graadig. 2) ødsel.

arvkállavok, *intr.* er ødsel; holder ikke got Guus med hvad han har; æder og giver bort saa længe han har noget.

arvkállarfok, ødsel; et Ødeland.

arvkáupok, 1) *intr.* i dual. Fappes om, hvo først kan faae affpiist. 2) *tr.* a) spiser op for en. b) forøder.

arvkáurfok, *intr.* det samme i 2de sidste Bemærkelser.

arvkaupadlák, Ødselhed.

arvkéipok, *intr.* er sparsom; holder got Guus med hvad han har.

arvkéitsok, sparsom; en god Guusholder.

Arvsiarpok, *see* Arpsiar-pok.

Assavok, *tr.*)

assennikpok, *intr.*) elster; viser Kjerlighed.

assarfak, elstet.

assarfe, en Elster; en Kjerreste.

assarligau, *tr.* har til Kjerreste; elstes af.

assarfut, Kjerlighed; det hvorved Kjerlighed bevises.

assakoták, en som vil gjerne elstes.

assanek v. assenningnek, Kjerlighed; det at elste.

assarfúsek v. assenninfúsek, Kjerlighed; Fjærlige Sindelag.

assenniktok, en Elster; Fjærlig; en Ven.

assenniktukfarfiok, *intr.* gjør sig Venner.

assennikajukpok, *intr.* elster idelig; er meget Fjærlig.

assennikajuktok, en idelig Elster; meget Fjærlig.

assanarpok v. nækáu, er elsteværdig.

assanartok, elsteværdig.

Assé, *see* Aistaa.

Assé, bruges kun med apposition, saasom:

assimút, affides (hen); bort.

assimit, affides (fra.)

assianit, noget fra; langt fra (ham el. den.)

assime, affides; borte.

assiane, affides; borte fra; i hans el. dens Begrebelse.

assimépok v. assimíovok, *intr.* er affides el. fra Haanden;

den; er borte; er fraværende.

assimiugau, *tr.* er langt borte fra.

assimiutavok, *intr.* boer andensteds.

assimiutarau, *tr.* er fraværende fra en el. har ham ej hos sig.

asseenarmik, *unytts*; daarligt.

asseenalliorpok, *intr.* handler daarlig.

asserdliok, *intr.* plager sig med unyttige Tanter; driver Tiden unyttig bort. 2) gaaer af Græmelse Eremitgang.

assiovok, *intr.* er spildt; er bleven til Unytte.

assiotipok, *t. tr.* lader blive spildt el. unyttig; tager forgjeves.

assiuksirsarpok, *intr.* betænker ej sit el. andres Vel; er ligegyldig derom.

assarpok, 1) *intr.* spildes ej; nyttes ret. 2) spilder ej; nytter ret.

assarpok, *intr.* 1) er fraværende; er ej tilstæde; er borte; er ej Hjemme. 2) er ude paa Gangst.

assarpok, *tr.* fører en langt bort; tager ham med sig fra sit Hjem.

assigau, *tr.* agter en som intet; æstimerer ham ej; er ham fuldkommen rosen.

assiginnarpok, *tr.*)

assiginnaiok, *intr.*) 1) Fjærrer sig ikke om; ringes agter; lader haant om. 2) lægger ikke mærke til; agter ej efter.

assiginnagak, 1) ringes agtet. 2) det som ej er lagt mærke til el. agtet efter.

Assellut, en Kajak-Stoel (best af Been); en liden Stillads for paa Grønlandernes Mandfolkes Baad, hvorpaa de opvinde deres Sarpuunliine.

assellarsak, en Kajak-Stoel af Træ. 2) Karlsenogen (paa Himmelen.) Ur-sa Major.

Assennikpok, see under As-savok.

Assérnek, et Hjørne.

Asserorpok, 1) *intr.* a) fordærves; gaaer i stykker; b) forgaaer. c) leer hjertelig. 2) *tr.* fordærver; slaaer i stykker; sønderbryder; bringer i Fordærvelse.

asserdliok, *intr.* 1) det samme (sidste Bemærkelse. 2) gjør Fortræd el. Skade.

asserugak, fordærvet; sønderbrudt.

asserorsimavok, *intr.* er fordærvet; er sønderbrudt.

asserut, det man fordærves
ved el. tager Sorargel-
se af.

asserutigau, *tr.* fordærves
ved; tager Sorargelse
af.

asserutikfiorpok, *intr.*
paadrager sig Fordærvelse.

asserorterpok, *t. tr.*)

asserorteriook, *intr.*) Enu-
ser; støder; maler.

asserorterut, 1) en Morter,
især: Støderen. 2) Møl-
le. Qværn, især: øverste
Møllesteen; Caffemølle.

asserorterivik, 1) en Mor-
ter. 2) Mølle, især: un-
derste Møllesteen.

asserorsárpok, *tr.*)

asserorsáiook, *intr.*) tilstyn-
der til ont; fordærver;
forarger; giver Sorar-
gelse.

asserorsáirfok, - en Fordær-
ver, den som giver Sor-
argelse.

asserorsárut, Fordærvelse;
Sorargelse.

asserkok, en Sprække el.
Bræk i noget; det Sted
hvor Skaaret er gaaet
ud.

asserkoko, et Skaar, det
udfaldne Stykke af det
fordærvede el. sønder-
brudne; et Potteskaar.

asserújavok v. ryavok, *intr.*
1) er fordærvelig; Kan
let gaae i stykker; er

brøstfældig. 2) er for-
gængelig; Kan forgaae.

asserújarfok v. ryarfok, 1)
fordærvelig; bræffelig;
brøstfældig. 2) forgæn-
gelig; forfrænkelig.

asserujáipok v. rojuí pok, *t. f.*
intr. 1) er stærk; er u-
fordærvelig; Kan ej let
gaae i stykker. 2) er u-
forgængelig; Kan ej for-
gaae.

asserujáitsfok v. rojuí tsfok, 1)
ufordærvelig; stærk,
som ej let Kan gaae i
stykker. 2) uforgænge-
lig; uforfrænkelig.

Assiarpok,) see under
Assigau,)
Assiginnarpok,) Asse.

Asik! v. Asit! 1) Du skal
man see! Efter gammel
Skik! 2) hænges og en-
clitice bag andre Ord, som:
Unakasit! See engang
til ham!

Assimut, see under Asse.

Asíngarpok, *intr.* bliver
bleg i Ansigtet.

asíngavok, *intr.* er bleg.

asíngarfok, bleg.

Asit, see under Asik.

Assukiaak, see under Aissaa.

Assuvok, v. suniarpok,
intr. gaaer paa Gore-
jagt.

Ata,

Ata, Bedstefader; Far-
fader; Morfader.

atagau, 1r. har til Bedste-
fader.

Attà, Hør! giv agt! Vel
an!

attaura! Hør dog! giv dog
agt!

attalè! 1) Hør mig nu! nu
skal man høre! 2) See
kun til, om det ikke
gaaer saa! 3) Prøv det
engang! det kommer
paa en Prøve an; det
vil nu vise sig.

attalè-afit! 1) nu skal man
høre ham; nu vil man
først faae den rette at
høre; efter gammel
Brug. 2) Hvad mon nu
skulle gaae for sig el. væ-
re paa færde?

attafit! nu kommer han i-
gjen; hør ikkun paa
ham! hvorledes staaer
han og snakker? hvil-
ken Snak var ikke det?

attamak! Jo jo; der bli-
ver intet af; hvilken Snak!

Atta, see under Atte.

Atak, Svartsiden; den
sortsidede Sæl. (*Phoca
grönlandica*.) (Dette er
Artnavnet paa et slags
Sæl, som naar den er fuld-
voren, har en stor sort el.
blaa-graa Maanedel paa
hver Side; og bruges om

den i Almindelighed, i hvad
Alder den er.)

átársoak, en fuldvoren Sæl
af dette Slags; Svart-
siden (i egentlig Forstand.)

átárak, en Svartside-Unge.

atáitfiak, en middelmaadig
stor Svartside-Unge;
en Unge langt hen paa
1ste Aar.

átárpiak,)

átárpik,) et ubekendt Slags
Sæle, som siges at falde
sydlig paa Grønland, hvor-
om Beskrivelserne ere for-
skjællige, da nogle tillæg-
ge den kun en Haands Stor-
relse, andre gjør den me-
get større end den rette
Svartside.

átaur, Forraad af Svart-
sider.

átalik, et Sted hvor man-
ge Svartsider opholde
sig.

átarniarpok, søger efter
Svartsider; opholder
sig et Sted for at fan-
ge Svartsider.

atarfiak, en Fjæbt el. af an-
dre bekommet Svarts-
de (med el. uden Skind.)

Attárkikpok, s. intr. ag-
ter; Iysterer; er ærbø-
dig el. føjelig.

attárkikfok, ærbødig; føje-
lig.

attarkingnek, Ærbødige-
hed; Føjelighed.

attarkivok, *tr.* agten; viser
Agt og Erbødighed
for; lystrer; følger; hæ-
drer; holder i Ere.

attarkirfak, agtet; føjet;
hædret.

attarkikotók, den som for-
drer stor Erbødighed;
den som gjerne vil føje
es og have sin Villie
frem.

Attartorpok, *tr.* laaner;
lejer noget (af en anden.)

attartugak, Laan; det man
laaner el. lejer.

attartortipok, *tr.*)

attartortitfiok, *intr.*) 1) laa-
ner en anden. attartorti-
para savigmik, jeg laante
ham en Knt. 2) udlaa-
ner; laaner noget ud;
lejer det bort. Savik at-
tartortipara Pelimut, jeg
har laant Kntven ud til
Peder.

Atatak, fader.

atátagáu, *tr.* har til fader.

atátasiak, en Plejefader; en
Sosterfader.

atátekfak, en Stiffader.

atátarpok, *intr.* falder paa
fader; raaber: Fader!

Atáuzek, 1) een. 2) een-
lig; enkel. 3) i dual. atau-
zik, og i plur. atauzit, een
(lagt til et Collectivum. see
Gram. V. Cap. S. 5.)

atáuzimik, eengang.

atáuzikut, paa eengang.

atauzikôrpok, *tr.* tager paa
eengang; gjør under eet.

atáuziovók, *intr.* er een.

atauzénak, Kun een; een ee-
neste.

atauzénarmik, Kun eengang;
een eeneste gang.

atauzénávok, *intr.* er een
eeneste.

atauziárpok, *tr.* gjør det een-
gang.

atauzerárpok, *intr.* faaer een.

atauziutárpok, *intr.* tager
een efter anden; tager
el. giver een ad gangen.

Attavok, *intr.* 1) hænger
ved; Flæber an; sidder
fast (Skindet paa et Dyr.)
2) hænger paa; følger
med (Giffen paa Krogen.)
3) bestaaer; begaaer sig.

attarsok, vedhængende.

attagáu v. tavigáu, *tr.* hæn-
ger derved; Flæber an
paa.

attapok, *tr.* det samme.

attanetængoakangilak, *intr.*
er saa forrevent og for-
slidt, at det kan ej hæn-
ge sammen (et Klæde-
mon.)

attet, en Knap (i Klæder.)

attarferpok, *f. tr.* belægger
med Spinner af Træ
el. Been; holder samlet
ved et Bindfel (saaledes,
at man endnu kan bruge
det

det i nogen Tid f. Ex. en
Nare som er flalt.)

Atte, Underdeel; Under-
deel; det som er neden
for el. under noget. Bru-
ges kun 1) *transitive*, som:
Ivkslavium attå, det som
er under Stolen el. Sto-
lens Underdeel. Attivut,
de Ting som ere neden
for os; *speciatim*: den
Deel af Stranden, som
flyder til vor Bolig;
vor forstrand. og 2)
med appos. til at udtryk-
ke *Præpositionen* under;
neden for; neden om;
som: attåne, under; ne-
den for. attågut, neden
om; under. attingne,
neden for dig; under
dig. attivtine, neden for
os, o. s. fr.

ångmut, ned ad; mod Jor-
den.

angmukärpok, *intr.* 1) fah-
rer ned ad; stiler mod
Jorden; daler. 2) er
stribet efter Længden.

angmukärtok, stribet efter
Længden; i *plur.* angma-
kärtut, Længde. Stri-
ber.

attångerpok, *f.* 1) *tr.* er ne-
den for. 2) *intr.* er ne-
de ved Stranden.

attåupok, *tr.* gaaer neden
under.

atterak, en Stoe el. Tøf-
fel. (N.)

atterkiok, *intr.* slyer Stoe
el. Tøfler.

attéropok, *r.* 1) *intr.* gaaer
ned ad. 2) *tr.* bærer ned,

atterterpok, *r.* *intr.* det sam-
me.

atterterbigau, *tr.* gaaer ned
til.

attigak, nedbaaren.

attertak, en Biørne-Unge.
(saaledes kaldet, fordi den
kommer ned fra de høje Jisbier-
ge, hvor Biørnene have
deres Huler i Sneen.)

atterak, Bjælke, som Brip-
en hviler paa; Tver-
træer under Bripen.

atteriksak, i *pl.* atteriksæt,
Tvertræer dertil.

atterkerbik, en Grundsteen
under disse Tvertræer.

adlek, 1) den underste; den
nederste. 2) en liden
Lampe, som sættes ne-
derst ved Gulvet for at
lyse. 3) i *plur.* adleet, de
underste; de nederste
Steder.

adliovok, *intr.* er nederst
el. underst; ligger un-
der noget andet.

adliupok, *tr.* lægger un-
derst el. nederst; lægger
det under andet.

adliarpok, *intr.* Fryber ned
paa Gulvet (at fide paa
et Skind for Hede i et
grønlandsk Hus.)

aitfik-

aitfikpok, *f. intr.* 1) er langt nedre. 2) er i Dybet; er paa Havets Bund.

aitfikslok, *intr.* bliver nedrigere; synker dybere ned. 2) har søgt Dybet; er kommen paa Havets Bund.

Attego! forsøg! lad see! attegole! 1) Prøv nu du en gang! 2) See kun til, om det ikke gaaer saa!

Attek, Navn.

atteråu, *tr.*)

attekarpok, *intr.*) har til Navn; heder.

atteek, 2de som have Navn sammen; Navne. atterra, min Navne. atteet, din Navne.

attekatak v. kate, den som har Navn tilføelles med en anden. attekata, hans Navne.

attekasiorpok, *intr.* og *tr.*)

artekammârpok, *tr.*)

giver en noget for Navnets Skyld.

attekasiut v. kammâut, den Gave, man giver en for Navnets Skyld.

attivek, rette Navn; første Navn; Fornavn.

attekosek, Binavn; Tilnavn.

atterfiok, *tr.* veed ens Navn; Pjender af Navn.

aitserpok, *z. tr.* giver Navn; nævner.

aitsiupok, *tr.* opnævner; Falder en op. Angæjokâuvut aitsiutarâvut, vi pleje at opfalde vore Forsældre.

aitsiut, et givet Navn; et opkaldt Navn efter en.

aitfigak, nævngiven.

aitserârpok, *tr.*)

aitserâiok, *intr.*) giver Ogenavn.

aitserâur, Ogenavn.

Atterdlæk, see under Attivok.

Atterak,)

Atterek,) see under Atte.

Atterpok,)

Attet, see under Attavok.

Attivok, 1) *tr.* isører sig; træffer paa (Klæder el. Gloetst.) 2) *intr.* er isført.

attirfak, det isførte.

attirfeksak, noget at isføre sig.

attisimavok, 1) *intr.* er isført.

2) *tr.* har isført sig.

attitipok, *tr.* drager Klæder paa en anden; bes Klæder.

attikipok, *intr.* er trang el. æng; er snæver (et Klædebon.) 2) er smæffer el. smallivet (Menneske el. Dyr.)

attikitsok, 1) trang; snæver; æng; 2) smæffer; smallivet.

atti-

attitok, 1) rum; viid (et Klædebon.) 2) før; tyf. livet (Menneske el. Dnr.)
 attitovok, *intr.* er rum el. viid; skræver for oven el. neder. 2) er før el. tyflivet.

attigè, en Qvindes Overpelts af Rheenskind med Haarene udvendt.

atterdlæk, en Springpelts (som bruges ved Hvalfangst med Hue, Trøje, Hermer, Wanter, Buxer og Støvler i eet, og et Hul midt paa Livet at krybe ind udi, som siden sammensnøres.

atterdlækarpok, *intr.* har Springpelts paa.

Attogut, siden-(S.)

Attorpok, 1) *intr.* a) nytter; er nyttig; er brugelig. b) nyttes; bruges; bliver medtaget. 2) *tr.* a) bruger; betjener sig af; nytter en Ting. b) udstaaer; udholder. c) Kommer afsted dermed; gjør det. 3) i neg. attungilak, a) bruges ej. b) er unyttig; er ubrugelig o. s. v.

attortok, 1) det som er i Brug. 2) nyttig; brugbar.

attortukfak, det samme i sidste Bemærkelse.

attungitsok, unyttig; ubrugelig.

attugak, brugt; nyttet.

attugeksak, noget til Brug.

attorminut, af Brug; ved det den er brugt. (af det ubrugelige Attok) f. Er. attorminut ipkêpok, den er bleven sløv af Brug.

attortarpok, 1) *intr.* bruges idelig. 2) *tr.* bruger idelig.

attortagak, ofte brugt.

attortipok, *tr.* anvender det; lader det blive brugt.

attukfâvok, *intr.* 1) er brugelig. 2) er taalelig; er at udholde; gaaer an.

attuarpok, *tr.* 1) bruger; betjener sig af. 2) følger (en Vel.) 3) læser.

attuartok, den som læser.

attuægak, 1) det som bruges. 2) det som læses.

attuaîok, *intr.* læser Skrif-ter.

attuarnedlukpok, *tr.* misbruger.

attukipok, *ts. tr.* overlader en noget til Brug; udlæner til ham.

Attuarpok,)

Attukipok,) see under Attorpok.

Attúngak, en Solle (til Sølve el. Støvler.)

attungeksak, Solle, Læder.

attungiok, *intr.* a) sver Sol-ler i. b) gjør Sollelæder.

der. 2) *tr.* tilbereder et Skjold til Sollelæder; gjør Sollelæder deraf. *attungiak*, Sollelæder, som endnu er i Arbejde. *attungærpok*, *intr.* Sollen er afreven; er Solleløs. **Au! Au!**

Auagau, *tr.*)

*auakskio*k, *intr.*) gjør vel mod en; er god mod ham; forstrækker.

Auvak, Baghovedet; Rakken; (den Punt tæt oven for Rakkegruben.)

auvârpok, 1) *tr.* slaaer en i Hovedet, saa han dør deraf (Menneske el. Dyr.) 2) *intr.* a) bliver slagen i Hovedet til døde. b) støder el. slaaer sig i Hovedet saa man svimer. c) har faaet sin Besomst; er bleven fjed (af at nyde, høre, gjøre, komme oftere.)

auvârtarpok, *tr.* slaaer en fæst i Hovedet med en Rølle for at dræbe den.

auvârtant, en Rølle dertil.

auvânguvok, *intr.* 1) besvimer; svimer; bliver svimmel i Hovedet; er som man var slagen i Baghovedet. 2) bliver fjed af noget (Rød el. andet); glider ej tænkt mere derpaa el. have dermed at bestille icke.

auvângunakâu, *intr.* det gjør en svimmelende; er af den Bestaffenhed at man kan blive ør i Hovedet deraf (enten Slag el. Tale og Strid.)

auvângunârse! 1) Ej! det er ikke at udholde! (enten den Jammer-Strid el. de forvirrede Snar at høre. 2) Man kunde blive gene ved at tænke derpaa!

Auako, *f.* under Auikpo.

Aualârpok, *tr.* hujer raaber af Joragt; hujer over noget; ujraber nogen.

aualârnek, Hujen; Raab. *aualâkajak*, smaa Krat. Riis (som knager og bager i Jlden.)

Aualekpok,)

Auammut,) *f.* under Au.

Auangniak, *f.* under Ab.

Auarpok, see under Aub.

Auvârpok, *f.* under Auv.

Auat, udvendig; det er uden for el. uden el. stiler ud fra ne. Bruges kun *transitive*, *Núnam auatâ*, det som uden for Landet. *L* med *appos.* til at udt. *Præpositionen* uden uden om; som: *aua* uden for ham; *auat* uden om den; *auat*

uden om el. omfring sig
o. s. fr.

anammut, ud fra Landet;
til Søes; Vest el. Nord-
vest ud.

anammukārpok, stiler sin
Fahrt til Søes el. ud fra
Landet.

anakōpok, tr. fahrer uden
om; holder ud fra Lan-
det; fahrer forbi paa
yderste Side. 2) — paa
høire Side.

analikpok, s. intr. er et styk
af Vejs uden for el. u-
de fra Landet; er langt
ude i Søen.

analikfokut, noget ud fra
Landet; ej Landet for
nær; ud til Søes.

auatangerpok, s. tr. 1) er
uden for noget. 2) ind-
hegner.

auatangernek, en Indheg-
ning.

aualekpok, 1) intr. a) læg-
ger fra Landet; gaaet
til Søes; fahrer ud paa
Dyb. b) gaaer frem
paa Gulvet. c) Mad
sættes frem. 2) tr. a)
flyder ud fra Landet.
b) — fra noget paa rum
Plads. c) sætter Mad
frem.

analāupok, tr.)

auallurslok, intr.) 1) tager
med sig paa Soen. 2)
fahrer til Søes med no-
gen.

aualekkot, Green paa Træ.
auet, 1) et Lem. 2) et Led
paa Hænder og Fødder.
3) i dual. auetik, Aften
og Morgen.

auelukupok, intr. har ont
i Lemmer el. Ledemod;
har Skjorbug i Fødder-
ne o. s. fr.

aueluk, Smerte i Hænder
el. Fødder; Gigt i Lem-
merne; Chiragra; Po-
dagra; Skjorbug. o. s. fr.

auætingmikpok, t. intr. har
noget for og bag sig paa
en Kajak; er for og bag
beladt.

Auatāk, en Robbe-Blæ-
re (især dannet af et fræn-
get Sælhund. Skind, og
bruges til Rangsken ned
Rem og Harpun.)

auatēksak, et Skind til
Robbeblære.

auatāekshak, en Blære paa
Stem af en Rastepiil
(som gjerne dannes af et
Søefugle Svælg.)

auatāekseksak, et Svælg til
en Rastepiil-Blære.

auatāursak, en Buxereblæ-
re (som bruges til at hæs-
te ved den bade Sælhund,
at den kan flyde op i Van-
det, naar den buxeres.)

auatāurseksak, en Mave el.
andet bestemt til en
Buxereblære.

aua-

auatårtak, Blære til en Si-
Resnøre (for at holde den
op, at den ej skal gaae
under, naar en stor Fisk
løber med den.)

Aubak v. augvak, en Jagt-
plads; et Sted at jage
efter Rheensdyr.

auarpok, 1) *intr.* gaaer paa
Rheensdyr-jagt. 2) *tr.*
gaaer der paa Jagt;
søger paa det Sted efter
Dyr.

auarvik, det samme som
Aubak, en Dyrehauge.

auariarpok, *intr.* fahrer et
Sted hen for at gaae
paa Rheenjagt.

auarajukpok, *intr.* er en flit-
tig og god Rheenjæger.

Audlarpok, *intr.* gaaer
bort; drager el. fahrer
bort; rejser hen.

audlartipok, *tr.*)

audlartitfok, *intr.*) 1) ud-
sender; udstikker. 2)
bortjager; giver Af-
steed.

audlartitak, udsendt; Sen-
debud; Apostel.

audlartitlivigau, *tr.* sender
Bud til nogen.

audlarbigau, *tr.* gaaer bort
til; rejser hen til.

audlalerfarpok, har i Sin-
de at rejse; vil rejse.

audlarsartarpok, *intr.* fah-
rer fra et Sted til et an-

det; er idelig i Bevæ-
gelse.

audlarupok, *tr.*)

audlararfok, *intr.*) tager
bort med sig; bortfø-
rer; løber af med.

audlarursak, bortført.

audlarpok, *intr.* flytter med
sin Boehave til et andet
Sted; rejser bort med
sig og paa.

audlák, den som flytter med
sin Boehave.

audlarnerpok, *f.* 1) *tr.* gjør
Begyndelse med. 2)
intr. er gjort Begyndel-
se med.

audlarnéiok, *intr.* gjør Be-
gyndelse; Begynder.

audlarnéirfok, en Begyn-
der; den som begynder
noget.

audlarniut, 1) Begyndelse;
det hvormed man gjør
Begyndelse. 2) Grund-
steen; Gaandpenge.

audlarnévigau, *tr.* 1) har det
til Begyndelse at gaae
ud fra. 2) bruger det til
Gaandpenge.

audlarnersimavok, *intr.* 1)
er begyndt. 2) har havt
Bræf tilforn (for det
bræffes ganske.)

audlarkaut, Begyndelse.

aulavok, *intr.* 1) bevæger
sig; er rørlig; er i Be-
vægelse. 2) rejser om-
kring; slæpper om; dra-
ger

ger et Sted fra og et
 andet til.
 anlápok, rr.)
 anlátíok, intr.) sætter i Be-
 vægelse; bevæger; ry-
 ster; vugger; svinger.
 anlatak, bevæget; rystet;
 svinget; vugget.
 anlátigáu, rr. sættes i Be-
 vægelse derved el. der-
 over; har til Bevæg-
 aarsag.
 anlaterpok, r. rr. 1) ryster;
 stutler; bevæger hid og
 did. 2) sætter en Klo-
 fe i gang.
 anlátigak, rystet; studdet.
 anlájavok, intr. er rejssefær-
 dig; ligger paa Rejsen.
 anlájarsok, rejssefærdig.
 anlájáipok, r. intr. lader
 sig ikke rokke; er ube-
 vægelig.
 anlájangilak,)
 anlájangerpok, r. intr. 1) er
 fast og ubevægelig. 2)
 er uforanderlig; er be-
 standig; lader sig ej
 bringe fra sin Mening
 el. Troe.
 anlájangernek, Befæstning.
 anlájangitíok,)
 anlájangerfok, r. 1) fast; u-
 bevægelig. 2) uforan-
 derlig; bestandig.
 anlájangerfarpok v. sipok,
 rr. 1) gjør fast og ube-
 vægelig; befæster. 2)
 bringer til Stædighed;

bestyrker en i noget;
 gjør ham bestandig.
 anlájangiúpok,)
 anlájangerbigáu, rr. er fast
 i noget; bliver stadig
 derved; lader sig det ej
 affnaale.
 anlájangiusimavok, rr. et
 bleven fast deri; er for-
 bleven derved; heraf au-
 lájangiusimat, forblis-
 vende derved. (see Gram.
 XII Cap. §. 16.)
 anlájangiutingilak, rr. bli-
 ver ej bestaaende deri;
 holder ej fast derved.
 anláiípok, r. intr. 1) er fast;
 er ubevægelig. 2) er stæ-
 dig.
 anláiíok, r. intr. 1) styder med
 en Bøsse. 2) rr. styder
 det.
 anláiíslak, stude.
 anláiit, en Bøsse; en Flint;
 et Skydegevær.
 anláiirsoak, en Kanon.
 anláiiniarpok, intr. er ude
 at styde; er paa Skyt-
 terie.
 anláiiniarbik, en Skyde-
 Plads; Skydebane.
 anláiískpok, intr. 1) er i
 Bevægelse. 2) Søen
 er urolig.
 anláiíarpok, r. intr. 1) sister.
 2) rr. sister der.
 anláiártok, en Sister.
 anláiáut, en Siste Snøre.
 anláiíagak, en Siste.
 E

anli-

aulisagarpok, *intr.* fader
sist; bekommer noget,
naar man fister.

aulisarbik, en Systerplads;
en Sistebank.

aulisarajukpok, *intr.* er en
stittig og god Syster.

aulupok, *tr.*)

aulursiok, *intr.*) haster el.
fynder sig med et Ar-
bejde; er meget sysselsat
med; har fuld Arbejde
med.

Auvæk, 1) Tag paa et
Guus; Træværket til
Tag. 2) en Hvalros;
Rosmul. (*Trichechus*
Rosmarus.)

auverpok, *t.* 1) *intr.* a) læg-
ger Tag. b) er bleven
taglagt. c) faaer en
Hvalros. 2) *tr.* lægger
Tag derpaa.

auværsarpok, *intr.* henter
Træ fra et andet Guus
til Tag paa det ny.

Auerfarpok, *intr.* sover.
auerfarit! gaar hen at sove!

Augiak, see under Auk.

Augorpok, see under Au-
ikpok.

Auikpok, *t.* 1) *intr.* a)
stilles ad; deles. b) stil-
les fra. 2) *tr.* stiller ad;
deler.

auigak, adstilt; deelt.

auikfarpok, *tr.* stiller ad;
deler.

auikfarpik, Adstillestid;
Dommedag.

auiksio, *intr.* a) stjerer af
noget; stjerer sig et
stykke. b) stjerer for. 2)
tr. a) afstjerer det. b)
stjerer til en anden.

auiksirfok, en Forstjerer.

auako, en Bidsten; Smu-
le; Kramme.

auigasuarpok, *intr.* tager
sig mange Ting for paa
eengang; har mange
Jern i Jlden.

auipok, *t.* *tr.* stiller sig fra
sin Bøne; kaster hende
bort; forstyder hende.

auinek, 1) Skilsmisse imel-
lem Ægtefolk. 2) en
Sygdom kaldet Brande-
belte.

auitak, v. avtak, en frastilt;
bortkastet Qvinde.

auitok, den som stiller sig
fra sin Ægtefælle.

auirfut, Skilsmissebrev.

auilliak, en Medhustru.

auilliareek, 2de Qvinder,
som have een Mand
sammen.

avtardlarpok, *intr.* sø-
ger paa ny at faa den til
Bøne, man har bortkastet.

avterput, *intr.* car. sing.
adspreder sig (de som vare
støffede.)

augorpok, *tr.* 1) stjerer el.
bryder i flere stykker.
2) deler ud.

augu-

angugak, et afbrudt Styk.
fe.

angoarpok, 1) intr. a) faaer
sin Deel, naar der stæer
Uddeling. b) deler el.
bytter imellem sig. 2)
tr. deler det imellem sig.

angoáïok, intr. deler imel-
lem andre.

angoáïrfok, en Deler.

angoartipok, tr. deler med
nogen; meddeler; lader
ham faae Deel af det
man har.

angoarbigau, tr. uddeler til.
Auilliak,)

Auipok,) see under Auik-
pok.

Auilórpok, intr. Flin-
ger; Bjelden lyder.

auilórtok, det som Flinger;
en Bjelde.

Auioovok, intr. det Flin-
ger i Øret; det synger
for Ørene. Siutikka au-
olerkåuk, det beandrer at
sønge stærk for mine Øren.

Auk, Blod.

aukpok, intr. 1) Læsen blø-
der; har Læseblod. 2)
det tøer op. 3) det
smelter.

aukserpok, f. tr.)

aukséïok, intr.) 1) optøer;
lægger i Vand til at op-
tøes. 2) smelter; brin-
ger til at smelte.

auktorpok, intr. spiser Blod.

auksiook, intr. spytter Blod;
brækker Blod op; har
Blodstyrting.

aukterpok, tr.)

aukteriok, intr.) oplaster
Blod; brækker Blod.

auktigak, det oplastede
Blod.

arsserpok, tr.)

arsséïok, intr.) 1) gjør blø-
dig; overbløder. Kom-
mer Blod i Vand til for-
ge Blodsuppe af.

aulik, 1) blodig. 2) som
har Blod i sig.

aulírkföovok, intr. 1) er me-
get blodig. 2) er fuldt
blodig.

aunárpok, intr. 1) bløder.
2) har Blodflod.

aunárdlek, en liden rød
Bæf, Øred; Muldfræe.
(*Salmo rivalis*.)

auærpok, 1) intr. mister sit
Blod; Blodet forløber
ham; bløder ihjel. 2)
tr. aatelader.

auærsiook, intr. det samme
i sidste Bemærkelse.

auærsírfok, en Aatelader.

aupok, 1) tr. a) optøer no-
get. b) smelter det. 2)
intr. a) bliver optøet. b)
bliver smeltet; smeltes.

autipok, tr.)

autitsiook, intr.) det samme i
2de. første Bemærkelser.

autitsívik, en Smeltestee; en
Støbe, Stæe.

Auvok, 1) er smeltet. 2) er optøet. 3) er raaden; er forfullet.

Aursok, raaden; forfullet.

Aunek, 1) Raadenhed. 2) et optøet Gul paa Isen. 3) et raaden stykke Træ el. Skind. 4) et raaden Sjæld; Selskras, Steen; Klippe, som hensmuler sig selv.

Auninpok, *intr.* raadner.

augiak, 1) blodig Kjød. 2) raaden Kjød. 3) størket Blod.

augiovok, *intr.* 1) er fuldt af Blod (som ved Slud.) 2) er ankommen; er raadent (Kjød.)

aukpaddarpok,

aukpallækpok, *intr.* er af Blodfarve; er rød.

aukpaddærtok, rød.

aukpilærtok, helst i plur. **aukpilærtut**, et slags smaat rød Tang (som Grønlanderne spise.)

aukpilærtorpok, *intr.* spiser rød Tang.

aukpilærtulliarpok, *intr.* søger efter saadan rød Tang.

Aulaterpok, **Aulavok**, **Auleiok**, **Auleisekpok**, **Auleit**, **Aulifarpok**, **Aulupok**, **Aulæjavok** og **Aulæjængerpok**, see under **Audlarpok**.

Auma, Rnt; Glød.

aumårsoak, helst i pl. **aumårsoit**, Steenful.

aumårut, helst i pl. **aumårutit**, Krud.

aumåursak, et slags rød gjennemsigtig Steen. 2) i pl. **aumåursat**, røde Perler.

aumåinâvok, *intr.* er gloende; er ildrød (Jern.)

aumårfiok, henter Gløder.

aumårsvik, -et Syrfad.

Auna, see under A.

Aunârpok,

Aunek,) see under Auk.

Aunértovok y. **nertunârpok**, *intr.* varer længe; er drøgt.

aunekipok, -ts. *intr.*

gaaer hastig op; er udbrøst.

aunertufârpok, *tr.*)

aunertufâriok, *intr.*)
gjør længerevarende; holder godt Huus med.

Aungarpok, *intr.* gaaer af Sigte; forsvinder; Kommer af Syne.

aungæjavok, er forsvindelig; Kommer let af Syne; er ej got at holde i Sigte.

aungæjarsok, forsvindelig; som let gaaer af Sigte.

aungâiok, *tr.* taber af Sigte. **Umiak aungafara**,
Raaden kom mig af Syne.
aunga-

angafikpok, *f. intr.* er kom-
men langt af Syne.
Aungög, see under Ap.
Auvok, see under Auk.
Aurpok, *v. aurniarpok, tr.*
Fryber efter Sælhund,
som ligge paa Jisen, for
at styde dem med sin
piil.
aurniægak, den Sælhund,
som ligger paa Jisen,
og man Fryber efter.
aurtok, den som er paa slig
Sælhundefangst; en
Krybe; Skytte.
Aursak, Sommer.
aursarpok, *intr.* bliver Som-
mer, er sommerlig.
aursåvok, *intr.* er Sommer.
aursalerpok, *f. intr.* begyn-
der at blive Sommer;
Sommeren fanger an;
aursiok, *intr.* opholder sig
et Sted om Sommeren.
aursivik, 1) en Sommer.

plads. 2) Guffen i Tm-
dingen (hvor de, som ra-
ge sig, pleje at lade Haarene
afrage ind paa Hovedet.)
Aulârpok, *intr.*)
ausârbigâu, *tr.*) flyver
ned over; svæver hen
over; daler ned over.
Aulsiek, en Edderkop (*A-
ranea faccata.*)
Ausuavok, *intr.* er dun-
fel; er uflar (et Spell.)
ausuakâu, *intr.* er meget
dunfel el. uflar.
Avok, *intr.* har den fals-
dende Syge.
arsok, den som har den fals-
dende Syge.
Avokârpok, *intr. og tr.*)
avokârau, *tr.*)
1) taler haardt til; tret-
tesætter; tiltaler. 2)
smelder paa; udskjelder.
3) truer. 4) holder sig
op over.

B.

Bibibiârsuk, en liden
grøn Musling-Art, med

neensløbende Surer.
(*Mytilus discors.*)

E.

Edlâ! ah! Oh!
edlârsuk, et liden Dreng-
barn.

Egarpok, *intr.* helder sig
bag over; lehner sig.
Egar-

égarbik, det man holder sig
paa; Rygstykke paa en
Stoel; en Lehne.

egarbilik, en Stoel med
Rygstykke; en Lehne-
stoel.

egarbigau, *rr.* holder sig op
til el. bag over paa; leh-
ner sig paa.

egartipok, *r. rr.* sætter no-
get til helds; lehner det
op mod andet.

egartitak, sat til helds.

Egispok, *r. 1) rr.* bortka-
ster; slænger fra sig; ka-
ster ud; (en Ting man
ej skjotter om.) *2) intr.*
er bortkastet.

egitfiok, *intr.* det samme i
første Bemærkelse.

egitak v. iktak, bortkastet;
udkastet; Udskud.

egiteksak, det som skal bort-
kastes; en Ting som ej
duer til andet, end at ka-
ste ud.

egiteksainâvok, *intr.* er blot
Udskud; duer ej til an-
det end at kaste bort;
er ej værd at holde paa.

egimâk v. igimâk, et styk-
ke Been paa Enden af
Harpunpiilen, hvor-
paa Harpunen anpas-
ses.

Egûpok, *rr.* stifter (et
Insekt med sin Braad.)

egût, en Braad (hos et In-
sekt.)

egytsak, en Bie; Brems;
Humle.

egytsârsoak, en stor Hum-
lebie.

Ejah, see under Iah.

Eiok, *rr.*)

éfiok, *intr.*) svælger; syn-
ker ned; æder; opsluger.

êrsak, *1)* opslugt; ædt; ned-
synket. *2)* et slags Si-
ste Snøre, som bruges
til Torst.

êrseksak, *1)* noget at æde
el. opsluge. *2)* Madin-
gen paa en Siste Snøre
el. især det Sted tæt oven
for Krogen, hvorpaa
den bindes.

êrseksarfiorpok, *intr.* *1)* sø-
ger noget at opsluge; er-
nde paa Rov. *2)* søger
noget til Livs Ophold.

êrsarpok, opsluger et efter
andet.

Eit? Vil du? Tillad det?

Om du vil? Om dig
saa behager? Kjære!
Iganiarin-êit? RogKjære!
jeg beder dig el. jeg saae
gjerne, at du vilde luge
Maden.

Ekallûk, en Øred (*Sal-
mo alpinus* & *Carpio.*)

ekallukpok, *intr.* fanger en
Øred.

ekallukfiorpok, *intr.* fæster
efter Øreder.

ekal-

ekallukfiut, et Redskab at fange Øreder med.

ekalliarpok, intr. fahrer et Sted hen for at fange Øreder.

ekallugak, 1) en Sørel (*Salmo rivalis*.) 2) en Rulle (*Gadus aeglefinus*.)

ekallukāk, et slags lange Øreder i Sjældvandene (*Salmo stagnalis*.)

ekallurkfoak, en Høj; Haa-
Fæl; Haafljerdings (*Squalus Carcharias*.)

Ekarpok, intr. Frymper sammen; snerper til.

ekarfe, sammenkrummen.

ekartē, Narven paa et Stind; Haar-Siden, naar Haarene ere aftagne; Haar-remmen.

Ekkarpok, 1) intr. a) Fæster med en Søepiil (i sær naar den fastes langt.) b) flyder med Kanoner el. Bøffer. 2) rr. 3) Fæster bort el. væk fra sig. b) flyder den af (en Kanon el. Bøsse.)

ekkartārpok, rr. Fæster med Søepile for at øve sig el. for Plaisir.

ekkarballak, Stød; Knald af Skyden; Lyd af Pilekast i Vandet.

ekkarballukpok, intr. det lyder af Stød el. Pilekast i Vandet.

ekkāupok, rr.)

ekkāurflok, intr.) 1) Fæster med en Søepiil efter noget; stikker efter. 2) flyder efter noget.

ekkāutak, det som flydes efter.

Ekkekkok, den lille Singer.

ekkekkortyavok, intr. arbejder ilde; rører neppe Arbejdet med sin lille Singer.

Ekkorgvak,)

ekkkorgvaut, 1) Understøtning; det hvorpaa en Ting hviler el. det som stiftes under noget, at det ej skal væfle (s. Ex. en Spaan under en Bordsfod.) 2) det man staaer paa for at naae.

ekkkorgveksak, noget til Understøtning el. at stikke under el. at staae paa.

ekkkorgvarpok, rr. stikker noget under en Ting, at den kan hvile derpaa el. ligge fast. 2) intr. og rr. staaer op paa noget for at kunne naae.

ekkkorgvautigau, rr. staaer paa det for at kunne naae.

Ekkorpok, Ekkout og Ekkursak, see under Itak.

Enérpok v. Innerpok, r.

1) intr. a) er færdig. b) er

fuldvøren. 2) *tr.* a) færdiggjør; bringer i stand; Kommer til ende med noget. b) troer en ikke længer til Løse (en Syg el. en som længe har været borte); overgiver; slaaer af sit Hoved.

enigak, færdiggjort; fuldbragt.

enigåvok, *intr.* er færdiggjort; er forfærdiget.

enérípok, *r.* 1) *intr.* er ganske færdig; er aldeles fuldvøren. 2) *tr.* fuldbringer; fuldfærdiger; gjør fuldkommen i stand.

enerrailárpok, *intr.* 1) Kan ej faae ende paa noget; Kan ej blive færdig med det, man har taget sig for. 2) Kan ej komme af med en Sygdom; har ingen Hilsen; er aldrig ret frisk.

enertúúok, *intr.* 1) affærdiger mange Ting i en søje Tid; bestiller meget. 2) haster med Betalingen; fordrer hastig Gjeld.

enertuivigau, fordrer hastig Gjeld af en.

Epik, en Klint; en Leerpynt ved Søen.

epimio, en Klintboe; en som har sit Hues ved saadan Klint.

Epipok, see under Epúpok.

Epivok, *intr.* 1) quæles; bliver qualt (enten ved at faae noget i Halsen el. om Halsen.) 2) quæles i Vand; drukner. 3) forsprænges af Gede; taber Vejret.

epitípok, *tr.* quæler; tager Manden fra.

epititak v. ervfak, qualt.

epíjavok, *intr.* er quælesfærdig; bliver ængbrystig; er færdig at tabe Vejret.

epiennakau, *intr.* 1) er quælende; det er en Qualme; man maae snart tabe Vejret (i Røg; Heede; under Bandet, o. s. fr.) 2) er ont at fordøje; er ufordragelig (Ord.)

epiennak, Qualme; quælende Gede.

epérnak, (N.) v. epérngak, (S.) *myg* (*Culex pipiens.*)

Epo, 1) et Skæft. 2) en fiskestifter; en Lyster (en lang Stang med Pigge i Enden at fiske Steenbider og andre Fiske med.)

epuaríkpok, *s.* *intr.* har et smukt Skæft.

epuaríksok, 1) smukt skæftet. 2) en elphenbeenastættet Kniv.

epullíok,)

epullíorpok, 1) *intr.* a) gjør Skæft til noget. b) gjør en fiskestifter. 2) *tr.* gjør

gjør Skaft dertil; sæt-
ter Skaft paa.

epulligak, Beenet til en
Sælhundekentze.

epullikkiok, 1) *intr.* arbej-
der et Lentzebeen. 2)
tr. sætter saadant Been
til en Lentze.

Epok, 1. 1) *intr.* Er. 2)
tr. gjør ved; beegner.
étok, den som er.

étipok, 1. *tr.* lader det væ-
re; begiver det; slaar
det af Govedet.

esusek, Tilværelse.

éserpok, *f.* 1) *tr.* beegner;
gjør ved. 2) *intr.* a) bli-
ver beegnet. b) stær.

étuarpok, *intr.* 1) bliver paa
et Sted; holder sig stil-
le. 2) er ledig; tager sig
ingen Ting for; er ej
om sig.

étuartok, ledig.

étuajui'pok, *ts.* *intr.* er brav
om sig; kan ej være le-
dig.

etui'narpok, er stedse.

etui'nartok, stedsevarende.

émerforpok, *intr.* er længe;
bliver el. varer længe;
bestaaer længe.

émerfortok, vedvarende;
langvarig.

Epummerpok, *f.* *intr.*
snerper Munden sam-
men; lukker Mund; vi-
er stille. epummerit! hold
Mund!

epummingavok, *intr.* hol-
der Munden tilluft;
lår luft sin Mund.

Epupok, 1) *intr.* roer (med
en Aare, som har eet Aa-
reblad.) 2) *tr.* roer den
(Baaden.)

eputak, en Roerfart; en
Roerffe.

eputukfak, en til at roe sin
Baad.

eput, en Aare (til en Euro-
pæisk Baad eller en Kone-
Baad.)

eputikfak, et Aaretræ; et
stykke Træ til Kone-
baad, Aare.

eputiksiorpok, *intr.* arbej-
der paa et stykke Træ
til Aare.

eputiksiof, *intr.* gjør en
Aare.

eputserpok, *f.* *intr.* sætter
sig ned at roe.

eputserbik, en Roe-Rem;
en Roetol; Roeline.

eputseriarpok, *intr.* lader
sig got roe; er let at
roe; styder god fart (en
Baad.)

eputserreepok, *ts.* *intr.* eo-
tung at roe; kommer
seent afsted; det træf-
fer i Armene at roe den.

epipok, 1. *tr.* drejer (med
et Roer.) drejer af for
noges (ved at brille med
en Styre-Aare i Baadens
Bag.

Bag-ende.) epiruk v. epikiuk! drej af!

Erdlek, i pl. erdleet, de smaa Barder, som sidde inderst i Hvalens Mund. erdlerpæk, en Kindtand.

Erdlikpok, r. intr. er paaholden; holder paa hvad man har.

erdliktok, paaholden.

erdliktok v. tórsoak, meget paaholden; gnist; gnier; agtig; farrig; en Smurfitte.

erdliktövok, intr. er gnier; agtig; er farrig; vil ej gjerne af med noget.

erdlingnek, 1) Paaholdenhed. 2) Kærrighed; Gniertie.

erdligau, r. er paaholden paa; vil ej miste.

erdliktórliak, intr. 1) bliver paaholden; begynder at holde paa sine Sager. 2) bliver farrig.

erdligúpok, r. vegrer en noget; forholder el. negter ham det; vil ikke han skal faae.

erdligutipok, r. 1) det samme. 2) gjør en paaholden; ægger ham til at være paaholden.

erdliærpok, intr. er ej paaholden paa; vil afhænde; vil sælge.

erdlingnarpok v. nakau, intr. er værd at holde paa;

er fæstbar; er rar; er dyrebar.

erdlingnartok, fæstbar; rar; dyrebar.

Erdlok, en Endetarm.

erdlaveet, car. sing. Indvolde.

erdlavikforpok, intr. spiser Indvolde.

erdlauærpok, r. tager Indvoldene ud af et Dyr.

erdlauærsfortok, et fingeret Spøgelse, som siges at flyve i Luften og tage Indvoldene af de døde Grønlændere, eller og Gudene af de levende, saa at de blive blanke paa nogle Steder og mørke paa andre.

erdlokivok, intr. 1) lider Møje; er ilde deran; pinnes jammerlig (i en svar Sygdom.) 2) tager sig nær el. til Hjerte; finder sig besværet; er forlegen og bekymret (over noget.) 3) bemøjer sig særdeles (for en Ting at faae gjort); anstrænger sig.

erdlokirfok, bekymret; bekymret; forlegen.

erdlokirfut, det som forarsager Bekymring; Møje; Besværlighed.

erdlokirfutiga, r. 1) besværes derved; lider derved.

ver. 2) lider Møje for;
tager sig det nær; be-
fymrer sig derfor.

erdlokinarpok, *intr.* skaffer
Møje og Besvær.

erdlokinartok, besværlig;
fummerfuld; jammen-
lig.

erdlokinak, Angst; Be-
flemmelse; Befymring.

erdlokópok, *tr.* 1) bemøjer
sig for; stræber med;
gjør sig Umage for. 2)
nøder; tvinger. 3) skaf-
fer ham nok at tænke
paa. er'karfautima erdlo-
kopánga, jeg har ont ved
at slippe Tanterne derom
el. jeg kan ej saae det af
Hovedet.

erdlokotípok, *t. 1) intr. a)*
lider Møje el. pincer sig
med noget; har ont ved
at saae en Ting af Ho-
vedet. b) lader sig nøde.
2) *tr.* skaffer Møje og
Bryderie.

erblokónek, Møje; Umage;
Bryderie; Gienvordig-
hed.

erdlokotigáu, *tr.* finder
Møje med; har Umage
og Bryderie med. Erd-
lokotigingilá pulláke, han
havde ej ont ved at saae sin
Besøger ind; han lod sig
ikke meget nøde.

Erinà, 1) Maal; Mæle.
2) Stemme; Sang; 3)
Tone; Melodie.

erinálik, sat paa Melodie;
med Tone; som kan
synges.

erinákatak, 1) ligelydende.

2) som har samme To-
ne el. Melodie. kannang-
épa erinákata? efter hvil-
ken Melodie gaar den?

erinákatigee, *car. sing.* af
eens Tone el. Melodie.

erinágikpok, *f. intr.* 1) har
en skøn Stemme; syn-
ger got. 2) det er en
smuk Melodie el. Sang.

erinálukpok, *intr.* 1) har
en maadelig Stemme;
synger ikke. 2) det er en
slat Melodie el. Sang.

Erinniok, *intr.* er længe-
selfuld; venter efter no-
get med Længsel; bier
paa med Smerte.

erinnigáu, *tr.* længes efter
noget; haster med ud-
faldet deraf; bier paa
en med Smerte.

erinnitsekpok, *t. intr.* er
fjed af at vente længer;
bliver fortræden over,
at en Ting varer saa
længe; bliver utaalmø-
dig.

erinnitsaupok, *t. tr.* bliver
utaalmodig derover; er
fjed af at bide længer paa
en el. vente efter noget.

erinnínarpok v, nakau, *intr.*
er fjedsommeligt; for-
volder at man fjedes;
det

det faaer ingen Ende;
han bliver borte.

erinninäk! Fjedsommeligt!
Sillan-erinninäk! 1) hvor
Fjedsommeligt! hvor læn-
ge skal det dog vare. 2)
hvillen Mølefitte! gid han
dog vilde komme!

Eripok, *ef. rr.* rykker af.
erigak v. eritsak, et Skind,
som Haar el. Fjer ere
afryffede paa somme
Steder.

erigecksak, 1) det som skal
afryffes. 2) bruges det
helst af Spøg om en stor
Skæget, ligesom han behø-
vede at afryffes sine Haar.

erisarpok, 1) *rr.* plukker af
(Fjer); ruster af (Haar);
plukker (et Skind, en
Kugl). 2) *intr.* er pluk-
ket; er afryffet sine
Haar.

erisagak, plukket; afryffet
sine Haar.

erisårdluko, Afpluk; det af-
ryffede (Haar el. Fjer.)

erisak, et Sælsskind uden
Haar, som dog har sin
Nær; et sort Skind;
Støvleffind.

Erisak og Erisarpok, see under
Eripok.

Erkä, Nærhed; Nærvæ-
relse; Grændse; Egn.

erkäne, i Nærværelsen;
egentlig i hans Nærvæ-

relse; i hans Egn; paa
dens Grændser.

erkävtine, i vor Nærvæ-
relse, o. f. fr.

erkänēpok, *intr.* er i Nærvæ-
relsen.

erkänētok, det som er i Nærvæ-
relsen; det omliggende;
tilgrændsende.

erkårdlek, 1) Landsmand;
den som boer paa Land
med en el. i hans Egn.
2) den som er paa Sangst
med en (saa nær, at han
kan sees.)

erkårdleräu, *rr.* har til
Landsmand. 2) er paa
Sangst med; er paa et
og samme Særvand
som han.

erkårdlereek, *car. sing.* 1)
Landsmand. 2) 2de som
er paa Sangst sammen.

erkårdlereekpuk, *f. intr. car.*
sing. 1) ere Landsmand.
2) ere paa Sangst sam-
men.

erkävok, *intr.* er i Nær-
heden; opholder sig; boer.
kaladlin akkornænne er-
käguma, naar jeg boer i
blant Grønlænderne.

erkäfükpok, *intr.* 1) onster
sig et eller andet; vil
giarne have. 2) lider
Nød; føler Træng.

erkäfüngnek, 1) Nød. 2)
2) Ønske; forlangende
efter noget, som man
behøver.

erka-

erkafuktipok, *tr.* bringer
i Lød; Kommer til at
lide Mangel; fortræn-
ger.

erkafutigau, lider Mangel
derpaa.

Erkáiok, *tr.* huster; Kom-
mer ihu; erindret sig.

erkáirfak, det som erindres.

erkainiarpok, *tr.* stræber at
huste; huster over paa.

erkainiægeksak,)

erkáirfeksak,) noget at
erindre.

erkáirfutigau, *tr.* bringes
i Erindring derved.

erkáimavok, 1) *intr.* huster;
har i Huskommelse. 2)
tr. — det.

erkaimarsak, det man har
i frist Erindring.

erkáipok, *r. tr.* paaminder;
bringer en noget i Erin-
dring; huster ham paa.

erkáitak, paamindt.

erkáitirfok, en Paaminder.

erkarsarpok, *intr.* tænker;
grunder; grandstter;
overvejer.

erkarsárnek, Tænken; Be-
tænkning; Overvejning;
Grandstning; Efter-
tanke.

erkarsaut, 1) Tanke (det
man grunder paa.) 2) Sjær-
te (hvori man tænker.)

erkarsautigau, *tr.* tænker
paa; grunder paa; ef-
tertænker; overvejer; ta-
ger til Sjærte.

erkartorpok v. tortarpok, *tr.*
tænker ofte paa; har is-
delig i Tanke; erindrer
jevnlig.

erkartoupok, *tr.*)

erkartoursiok, *intr.*) 1) brin-
ger i Erindring el. paa
Tale; erindrer en Saa-
værende. 2) fører til Ges-
mytte; foreholder; min-
der en om det begang-
ne; opvækker til Efter-
tanke. 3) dømmer. 4) i
dual. erkartoupuk, tale
sammen om det mellem-
værende; afgjør en gam-
mel Sag med hinanden.

erkartubik, 1) Domsted;
2) Domtid; Domsdag.

erkartourfivik, Domhuus;
Domstoel.

erkartourfirfok,)

erkartóirfok,) en Dom-
mer.

erkartoutipok, *r. 1) intr.* døms-
mes; overbevises. 2) *tr.*
dømmer; overbeviser.

erkartutitok,)

erkartoursak,) dømt; over-
bevist.

erkartút v. tóirfut, Dom;
dømmende Udsagn.

Erkanák, 1) farlig; Sare;
Ulykke. 2) *intrerj.* Vee!
Skade!

erkanárfillat! Ø! Vee! hvil-
ken Ulykke! hvor far-
ligt!

erka-

erkanárpok, *intr.* det seer farligt ud; der er fare paa færde. 2) det gaaer farligt til; løber ilde af. erkanárkajak! hvor snart kunde det ikke løbet ilde af! nær kunde han kommet til Ulykke!

erkanárkajakáu, *intr.* staaer høj fare; kunde snart kommet til Skade; var Ulykken nær.

erkanárflok, *intr.* stikker i fare; er i betænkelige Omstændigheder.

erkanaralluktuak! nu er der en stor Ulykke rejst! Ei, hvor vil det dog løbe af! nu seer det dog galt ud!

erkanaralluktuarpok v. tuarkáu, *intr.* 1) det tilstunder med noget ont; der er stor fare forhaanden. 2) det er en særdeles farlig Sag; det vil vist faae et slet Udfald; det er noget ret galt Tøj.

erkanáerpok, *f.* 1) *intr.* a) er forsynet; er forraadend, saa man ej saaledes, saa man ej skal komme til Fort. b) har afgjort en Sag, saa den ej skal længer ligge paa Hjerte. 2) *tr.* a) har forsynet sig med. b) har afgjort det; har faaet det fra Haanden.

erkanáersarpok, 1) *intr.* a) forsyner sig. b) afgjør

en Ting. 2) *tr.* a) forsyner sig med. b) afgjør; gik af med eet; gjør det sidste gang og det af al magt (for ej siden at komme i Forlegenhed.)

erkanáersaiok, *intr.* det samme i de 2de sidste Bemærkelser.

erkanáersartok, forsynlig.

erkanáersaupok, *tr.* forsyner en anden.

erkaráu, *tr.* 1) Kommer til Skade dermed; liden Skade derpaa. 2) stikker i fare derved; holder for farlig.

Erkarfarpok, see under Erkaïok.

Erkasukpok, see under Erka.

Erkè, Mundvig.

erkéjavok, *intr.* sætter en stæv Mund; vrænger Mund.

erkingavok, *intr.* er stæv mundet.

erkingarflok, stæv mundet.

erkilik, i *pl.* erkiglit, smaa Trolde, som foregives at være under Jorden med Hunde, Gesigt og Ise altid.

Erkek, en Gnid.

erkerfarpok, *intr.* spiser Gnider.

Erkikpok, *f.* *intr.* er vel; er sikker og tryg.

erkik-

erkikfiok, *intr.* bliver sif-
fer og tryg; bliver frelst
og vel faren; faaer Fred.
erkikfinek, Fred; Tryghed;
Sifferhed.

erkikfifarpok, *tr.*)

erkikfifkiok, *intr.*) Staffer
Fred og Sifferhed.

Erkilik, see under Erke.

Erkimaput, see under Er-
kipok.

Erkimavok, 1) *intr.* gaaer
under; træffes under
Vandet (Blæren el. Pilen,
hvormed et Sædyr er truf-
set.) 2) *tr.* træffer den
under med sig.

erkimatipok, *z. tr.* træffer
ganste under Vandet
med sig.

erkimarfiok, *intr.* hans Blæ-
re el. Piiel er gaaet un-
der ved et Sædyr; han
venter paa dens Op-
komst.

Erkipok, *z. i) intr.* a) Frym-
per sammen; strumpes.
b) bliver rynket. 2) a)
frymper noget ind. b)
sætter Rynker i Panden
ved at trykke Øjnene tæt
sammen. kænnet erkirkuk,
flaae Rynker i det Ans-
igt. c) omfatter; om-
griber; omfavner; om-
armer.

erkitipok, *z. tr.* Frymper et
Skind; lader det Frym-
pe ind.

erkitéripok, *f. tr.*)

erkitériok, *intr.*) 1) Frym-
per sammen; Fruger
sammen; sammentryk-
ker; lægger sammen (et
Klæde uden Orden.) Ting-
erdlauffit erkiterpøjt, de
toge Sejl ind. 2) straber
sammen; stabler; sama-
menhober. 3) binder i
Knipper.

erkitigak, 1) sammenlagt;
sammentrykt. 2) sam-
menhobet; stablet; en
Sob; en Staf; en Stab-
bel. 3) et Knippe Straa-
le.

erkiterut, 1) i Almindelighed
et Redskab at samle sam-
men med. 2) i Særdelesh-
ed a) en Sandstæ at fra-
be tørre Lodder sammen
med. b) en Rive. c) et
Gletor.

erkimaput, *intr. car. sing.*
vrimler.

erkimarfut, *car. sing.* vrim-
lende; en Vrimmel.

erkingavok, *intr.* er Frum-
pen; er rynket; er strum-
pen.

erkingarfok, Frumpen;
strumpen; rynket.

erkifavak, en Myg-Larve
(som findes i de første Van-
de og idelig frummer sig.)
Erking-

Er'kingavok,)

Er'kiterpok,) see under Er'-
kipok.

Er'koakpok, intr. er
ond; er vred; er opbragt.

Erkómaðvok, intr. er vaas-
gen; sover ei; ligger
lysvaagen.

erkómarfok, vaagen,

erkómapok, tr.)

erkomarfiok, intr.) vaager
hos en.

erkomatigáú, tr. vaager
desaarsag; vaager over
en el. noget.

erkomaniarpok, intr. hol-
der sig vaagen.

erkárpok, intr. er ei læn-
ger søvnig; bliver aar-
vaagen og munter.

erkárfok, fri fra Søvn; aar-
vaagen; munter.

erkárfarpok, tr. gjør aar-
vaagen.

erkárfaut, noget at blive
aarvaagen ved; Snuus-
tobaf.

erkárfautigáú, tr. bliver
aarvaagen derved.

Erkomæpok, intr. er nyt
at høre el. see.

erkomætfoð, nyt; siel-
dent; usædvanlig.

erkomæliorpok, intr.
frembringer noget nyt.

Erkórpok, 1) intr. træf-
fer ind. 2) tr. træffer.

erkófiok, intr. det samme &
første Bemærkelse.

erkógak, truffen.

erkorniarpok, tr.)

erkoñniarpok, intr.) 1) træ-
ber at træffe. 2) gjetter;
spæer.

erkoñniartok, Spaamand;
Prophet.

erkópok, z. 1) intr. a) træf-
fes. b) opfyldes. c) fins
der sig truffen; overbe-
vises; røbes. Misfiartór-
soak kēsa táva erkópok, 3
hvormegit han end nægte-
de det, blev han dog om-
fider truffen og maatte la-
de sig overbevise. 2) tr.
faaer i Sigte; stiler lig-
ge paa. Akeiksek umérð-
lugo erkótaræt, táva ik-
luglugo uniungikunik er-
koraræt, en Ryppe meder-
man efter, indtil man faaer
den ret i Sigte; da skyder
man efter den, og skyder
man ikke feil, faaer man
den.

erkorniægak,)

erkótukfak,)

erkotsomartukfak,) det som
forud siges at skulle ske;
en Spaadom; en Pro-
phetie.

erkótipok, z. tr. 1) overbe-
vise. 2) lader indtræffe
el. opfyldes.

erkornauværkot, en Spjeld.

Erklák, Rindbaffen.

erk-

erklårpok, *rr.* Haarer en med
den flade Haand (helt
paa Rindbassen); giver
Brestgen; giver Rind,
hest.

erklårtåupok, *intr. car. sing.*
de give hinanden Bre-
stgen (for at prøve Styr-
ke.)

erklåipok, *rf. intr.* Rind-
bassen synker el. gaar
af Læd.

erklåtsok, en som Rindbaf-
ten er falden ned paa.

Erklårøk, Hjertegruben;
for Hjertet.

erklåungavok,)

erklårkerrivok,) har ont
for Hjertet; har Hjer-
tevee.

Erklårpok, [. under Erklåk.

Erkse, Frygt; Banghed;
Rædsel.

erksiok, *intr.* frygter; er
bange; ræddes.

erkligåu, *rr.* frygter for;
er bange el. ræddes for.

erksifok,)

erkligirfok,) bange; frygt-
som; ræd.

erksiforsok, frygtagtig;
fej; meget bange.

erksinarpok v. nakåu, *intr.*
er frygtelig; er at væ-
re bange for; er forfær-
delig; er grim.

erksinartok, frygtelig; for-
færdelig; grim; ræd-
som.

erksinartufek, Befrygtelig-
hed; Grumhed.

erksiorpok, *intr.* er i Frygt
for noget; angstes; i
negat. er uden Frygt; er
rolig; er frimodig.

erksiorncitsomik, uden
Frygt; roligen; frimo-
digen.

erksilårpok, *rr.* gjør bange;
skræmmer; forfærder;
sætter Skælf i; tryser;
truer.

erksilårut, Skrællemid-
del; Skrællebillede;
Trudsel; Skræmsel.

Erksiok,)

Erksiorpok,) [. under Erkse.

Erksukpok, *rr.* 1) giems-
mer (noget) for en; stius-
ler for ham; Savingsmik
erksukpåtut, han forsik-
kelsen for dig. 2) staaer
i Pippeleg; skal lede de
andre op. Erksugomar-
pøj, han skal lede dem op.

erksukligåuput, *car. sing.* de
lege Pippe; de forstikke
sig for hinanden.

Erkåpok, *rr.*)

erkurksiok, *intr.*) gaar
ind med noget; bærer el.
leder el. fører det ind.

Erkæjagåu, *rr.* gider ikke
gjøre det.

erkæjasukpok, *intr.* gider
ikke; er lad; er doven.

erkæjasuktok, lad; doven.
F erkæ-

erkæjafungnek, Dovenstøb; Ladhed.

erkæjatarpok, *intr.* er uvil-
lig; er fortrøden.

erkæjartok, fortrøden; u-
villig.

erkæjatarfufek, Uvillighed;
fortrødenhed.

erkæjafuipok, *tsf. intr.* er
ufortrøden og villig til
sin Gjerning; er hurtig
og allart; gider bestilt
noget; er flittig.

erkæjafuifok, villig; ufor-
trøden; flittig.

erkæjafuinek, Villighed;
Ufortrødenhed; Flittig-
hed.

erkæjanak! hvilken Ulyst!
hvor doven! hvor for-
trædelig at have med
at bestille!

erkæjanakau, er fortræde-
lig at have med at be-
stille; man gider ej væ-
ret derover.

Erlerpok, *tr.*)

erléiok, *intr.*) udvider Glæ-
den i de grønlandste Lam-
per.

Ermik, en to Aar gam-
mel spragled Sæl (saa
falbes den i visse nordlige
Egne af Landet.)

ermitfiak, en Aar gammel
Sæl af samme Slags
(paa samme Steder.)

Ermikpok, *f. 1) intr.* va-
ser sig i Ansigtet. 2) *tr.*

toer en anden i Ansig-
tet.

ermigak, toet i Ansigtet;
vasket.

ermikbik v. migvik, 1) et Vas-
sefad at toe Ansigtet af;
et Saandfad; Barbeers-
fad. 2) en Vandkande
(til fligt Brug.)

ermigut, 1) det man vasker
sig med i Ansigtet; Vas-
sevand; Vasseflud. 2)
især: det Straa, Grøn-
lænderne dyppe i Urin
og toe Ansigtet med.

Ermusek, (*S.*))

ervngufek, (mere brugelig))

1) et Beger; Støb; en
Øse; et Drikkekar. 2)
en Flaske; et Glas; en
Kop.

ervngut, det samme (bruges
sielden.)

ervnguferminek, et stykke
Flaskeglas.

Ernejmek, en Harpuun-
Piil med 2de Beenstjære
i øverste Ende.

ernejnerpok, *f. tr.* slaar saa-
dan en Piil i et Sædyr.

ernejneriarpok, *intr.* Fæster
med saadan Piil.

Ernek, en Søn.

ernerau, *tr.* har til Søn.

ernertârpok, *intr.* 1) faaer en
Søn. 2) avler en Søn.

ernertâk, en ung Søn.

ernertâksak, en ufødt Søn.
erner-

ernerfiak, en Fosterføn; en tiltagen Søn; en udfaaren Søn.

ernerfiarâu, *tr.* udfaarer til Søn; antager i Søn's Sted.

ernétuak, eeneste Søn; eensbaaren Søn.

ernikfak,)

erningoak,) Stif-Søn.

erniok, *intr.* og *tr.* 1) føder. 2) gjør Æg; gyder Kogn.

erniak, Affødning; det som er født (Han el. Hun, Æg el. Kogn); Foster.

erniarâu, *tr.* har født; har bragt til Verden. (den, det.)

erniovok, *intr.* er født; er bragt til Verden.

erniursok, født.

erninek, 1) i Alm. en som har født (Menneske eller Dyr.) 2) i Besynderlighed a) en Tæve el. Sælhund, som har faaet Unge. b) en Barselkone. c) en Fisk, som har gydet Kogn.

erninerrrovok, *intr.* 1) har født; har faaet Unge. 2) har gjort Barsel. 3) har lagt Æg. 4) har gydet Kogn.

erniokikipok v. kigpok, *f.* *intr.* er født paa ny.

erniokikfiok, *intr.* bliver født paa ny.

erniorpok, *intr.* 1) føder flere efter hinanden; er frugtbar. 2) lægger Æg (flere efter hinanden.) 3) springer langt over Vandet, rørende Overfladen hist og her (en Steen, man slaaer ud.)

erniortok, 1) en frugtbar Kone; et frugtbart Dyr. 2) en god Æggehøne.

erniortipok, *z. tr.*)

erniortifiok, *intr.*) 1) gjør frugtbar. 2) slaaer Plattenfager (ved at kaste en Steen ud langs Vandets Overflade.)

ernisukpok, *intr.* 1) vil føde; er i Barnenød; har Fødselsvee. 2) vil gjøre Æg; er æggesyg.

ernisuktok, 1) en Kvinde som er i Barnenød; et Dyr som vil føde. 2) en æggesyg Høne.

ernisukfiorpok, *intr.* forretter Gjordemodertjeneste; er Fødsels-Hjælper.

ernisukfiortok, en Gjordesmoder.

ernisukfiut, Middel til at befordre Fødselen.

ernisuiipok, *z. f. intr.* føder aldrig; er ufrugtsummelig.

ernisuitfiok, ufrugtsummelig; ufrugtbar.

ernivik, Fødested; Sted at føde el. lægge Æg paa.

Erngerpok, *1. 11. 1*) gjør strax. *2*) fortsætter Rejsen uden Ophold. Dettet *Infinivus applicatus* bruges almindelig om: Strax, saasom: erngerdlune, han strax; erngerdlugo, ham strax; erngerdlutit, du el. dig strax; erngerdlunga, jeg el. mig strax; erngerdlutik, de strax; erngerdlugit, dem strax; erngerdluse, I el. Eder strax; erngerdluta, Vi el. Os strax.

erngeinak, strax paa Stand; paa staaende Fod; uden Løsten el. mindste foregaaende Forsøg.

Erngoutak, Barnebarn; Sønnesøn; Datterdatter.

erngoutarâu, *11.* har til Barnebarn.

Erniok, see under Ernek.

Ernumavok, *intr. 1*) er forlegen; er raadvild; veed ikke at raade eller hjælpe sig. *2*) er i Livsfare; seer Døden for Øjne.

ernumagâu, *11.* er forlegen derfor; tvivler derom; er raadvild desangaaende. *Tikineng* ernumagilerpara, jeg troer aldrig at komme hjem mere.

ernumanak! Forlegenhed!

hvilten Raadvildhed!
hvor betænkeligt!

ernumanakâu, det er en ret fortvilet Sag; det kan gjøre en raadvild; man maa sættes i Forlegenhed derved.

ernumakulukpok, *intr.* er i en ynkelig og ret betænkelig Forsætning; svæver imellem Haab og Frygt.

ernumarfut, det som gjør raadvild el. hvorved man sættes i Forlegenhed; Aarsag til Betænkelighed.

ernumarlutigâu, *11.* sættes i Betænkelighed derved; bliver raadvild desangaaende.

ernumanaitfomik, uden Betænkelighed; uden al Fare.

Erriarâu, *11.* holder Hævd over noget; er øm over det; freder derpaa; vil ej have det besudlet.

erriarirfak, fredet; hævdet.

Erroipok, *1. intr. 1*) er uden Skarn; er reen. *2*) er øde; er blot; er skaldet (en Klippe); er uden Græs; er usrugtbar (et Land.) *3*) er ganske vaad, saa at Blod. Siden synes blaa (Skind.)
erroi-

erfotok, 1) reen; fri for
Skarn. 2) øde; blot;
kaløet; ufrugbar. 3)
ganste vaad.

erroërse! hvor reen! 2)
hvor øde! hvor kaløet!
blot og øde!

erroitsarikipok, *f. intr.* det
Skind bliver snart
vaadt.

erroitsariksok, et Skind,
somsjætaaler nogen Væ-
de.

Erropok,)

erriktorpok, *tr.* toer Klæ-
der; vasser; tvætter;
fyller.

erriorkok, *intr.* er i færd
med at toe Klæder;
staer og vasser.

erriorkisok, en Tvætterse;
en Vassertone.

erriugak, tvættet; det som
vasses.

erriugeksak, en Tvæt; en
Vast; det som skal toes.

erriorbik v. rorsivik, Tvætte-
plads; en Vasterballie.

erriuktoriak, i plur. erriukto-
rirsat, Mave, Kallun;
det bladede Kallun (i
Raar el. Rheensdyr.)

erriuktoriursak, et Arf Pa-
piir, i plur. erriuktoriursat,
en Bog Papiir.

Ersipok, *1/.* 1) er tilsyne;
sees. 2) er synlig; kan
sees. 3) er forstaaelig

(Ord.) Okauzia ingma
ersipok, man kan neppe
forstaae ham. 4) i negat-
ersingilak, a) er ej tilsy-
ne; b) er usynlig. c) er
uforstaaelig. d) er borte;
er fra Øjet.

ersitsok, 1) det som er til-
syne; sigtbar. 3) synlig;
3) forstaaelig.

ersingitsok, 1) usynlig. 2)
det som er borte.

ersitsungnarpok, *f. intr.* er
ej mere tilsyne; er ble-
ven usynlig.

erserpok, *f. intr.* kommer
til syne; lader sig sees;
bliver synlig.

Ersorpok, *tr.*)

ersorkok, *intr.*) beredet
Skind (Rheensdyr, Hun-
de eller Gaare-Skind)
ved at gnide det med en
Steen.

ersortok, et beredt Skind.

ersorsimayok, *intr.* er beredt.

ersorsisok, en Geldbereder.

ersorlit, en Steen at berede
med (en hvid Steen el.
Wimpsteen.)

Ersukpok, *tr.* bærer paa
Skuldrene.

ersuktok, en Drager; en
som bærer noget paa
Skuldrene.

erriugak, en Skulderdragt;
en Bylt hængende paa
en Rjæp over Axlerne.

erslur, en Drager, Steng;
en Bære, Seele.

Ertarpok, *intr.* raaber
(paa Landet el. Søen) et
vist huult Skrig EEE,
(igjennem sammenløbne
Lænder) for at faae Hjelp
(i Forlegenhed med et stort
Sædyr el. i anden Fare);
giver Signal fra sig om
Hjelp.

Ertlarpok, *intr.* har Reg-
le-rødder.

Erfruktorpok, see under Er-
forpok.

Ervallavok, *intr.* slag-
rer (som en Sløj, el. an-
det af Vinden.)

ervallarsok, en Slag; en Sløj;
en Sane; en Vimpel.

ervallarserpok, *f. intr.* sæt-
ter Slagud; sætter Vim-
pel til el. Sløj paa.

Ervgak, en Landpeltz;
en sort Sælstinds Peltz
uden Haar.

ervgalerpok, *f. intr.* træd-
Per Landpeltz paa.

ervgiok, 1) *intr.* syer Land-
peltz, 2) *tr.* — til en an-
den.

ervgirsarpok, *intr.* har Land-
pelts paa.

Ervkéjarpok, see under Ip-
pek.

Ervngarpok, *intr.* 1) rin-
der; læffer; er utæt;

holder ikke Vand (en
Spand) 2) tylder ned;
rint (Bund af en
Spand; Tran af en Lampe.)

ervngaut, den sorte for-
brændte Tran, som
gaaer igjennem Lam-
pen, og er nedrunden i
Lampestolen.

ervngäuserbik, Tranbøtte,
hvori Trannen løber;
det Gul i Lampestolen,
hvori den forbrændte
Tran samles.

ervngalik v. galiklak, et
langt stykke Stind,
lagt i Bunden af en Ka-
jak, til at tage af for
Vandet, om den skul-
de trække Vand.

Ervngusek, see under Er-
musek.

Esarravok, *intr.* tager
til sig. A.

esarrat, 1) en Haand. 2) en
Trommestok. A.

Esiok, see under Eiok.

Etiblek, helst *cum. suff.*

etiblerå, Phantasie; Tas-
le i Søne el. Vildelse.

etibliok, phantaserer; gaaer
el. taler i Søne; snak-
ker over sig.

etiblirfok, en som phantas-
serer; en som gaaer i
Søne el. taler over sig.

Hå!

H.

Hå! Tys! give Agt! (andre sige Ta! see samme.)

Ha-ha! hør! Oma ha-ha! hør du! jeg vil sige dig noget. (andre sige aha! see under A.)

Hej? hvad? hvad er det? hvad siger du? jeg forstaaer dig ikke.

hærpok,)

hærtarpok,) *intr.* siger Hej; spørger hvad en anden siger.

Hi! *interj. admir.* Ih! (andre sige Ih! see samme loc. alphab.)

His! *interj. dot.* hvor utaalselig! hvilken Gede og Qualme! (bruges især af Qvindfolk.)

Hu! hu! huhu! (et Hui en at forfærde Sælhunde

med, naar man forfølger dem.)

Hua!)

Huhæ!) huah! huhæ! (er ogsaa et Slags Hui en, enten paa Sælhunde. Jagt, især til Rest naar Sælhunden gaaer under, eller til Meeneffers Fort for at frøere eller gjøre dem frøgsom.)

Huærpok,)

Huærtarpok,) *intr.* taaber Huc!

Huærpalakpok, *intr.* det lyder efter saadant Raab paa Søen; man kan høre, at der forfølges Sælhunde.

Hy-hy! hyhy! (en huul og lav Rest, man giver fra sig, naar man vil nærme sig en Alfe, og faae den trug ved at høre derefter.)

I.

Iah-iah-iajah! Omkvæde i Grønlændernes Strids-Sange og ellers naar de ville vise sig fornøjede. (andre sige Ajah, Ejah, Ojah eller Yjah; nogle tillægge ogsaa Anna, anna-ajah.)

iah-hej!)

ia-hi!) hu! hej! lystig! ret saa! lad ham have det! der fik han hvad han skulde have. (er de gamles Baadslag ved Sangen, især naar der kommer noget, som gøtter dem.)

iajåk, en Tromme (som bruges ved Sang eller af Heremestere.) *A.*

iajarpok, *intr.* 1) siger Iajáh. 2) staaer paa Trommen og synger dertil.

Iblau, 1) en ufødt Unga (især af Cædyr.) 2) Skindet af en ufødt Sællunge.

iblaufik, et drægtig Sædyr; en Sæl, som har Unga i sig.

Ibleek, en Stiffader.

Iblerpok, *r.* 1) *intr.* er reenlig; holder sig reen. 2) *rr.* lader ej gierne en Ting tilsmøres el. ruineres; er reenlig med den.

iblerukpok, *intr.* 1) er reenfærdig; sparer sig selv for ikke at blive stiden; er bange for at have med stident Arbejde at gøre. 2) er nensom; er sparsom (enten sig selv, Børn, Huusfolk, Klæder el. Boehave angaaende.)

ibleruktok, 1) reenfærdig; ordentlig. 2) nensom; sparsom.

ihlerojufpok, *rf.* 1) er stidenfærdig. 2) et sludervurren og uordentlig; freder el. sparer ikke paa hvad han har.

iklerojufpok, 1) stidenfærdig. 2) sludervurren; uordentlig.

ibleráu, *rr.* 1) har Flær; holder af; freder paa; nemmer ej at bruge. 2) sparer; staaer; nemmer ej at bruge Strængighed imod.

iblerirfak, 1) det man freder paa; en Ting, man holder Hævd over og sjelden bruger; en Fjær og rar Ting. 2) den Person man staaer; den man har Flær og nødig bruger Strængighed imod.

iblerirfaráu, *rr.* agter højt; holder Hævd over; anseer for værdig at frede el. staae.

iblerinnarpok, *intr.* omkommer paa Spen, sørend nogen kan komme til Hjælp.

iblernarpok v. nakáu, *intr.* 1) er reen; er stjer; er ubesmattet. 2) er værd at holde af; er at frede paa. 3) er hellig; er ej til almindelig Brug.

iblernartok v. nakersok, 1) reen; stjer; ubesmattet; rar. 2) hellig; ikke bestemt til almindelig Brug.

iblernarfúsek, 1) Reenhed; Karhed. 2) Hellighed.

iblernák! hvor reen! hvor rar! Sillan iblernák! hvile den Helligdom!

iblern-

iblerutipok, *z. rr.* holder
for got til en; agter
ham ikke værdig til
at faae el. bruge. *f.* Er
iblerutingilátigut umiar-
táminik, han sparede il-
le sin nye Baad, før at
tjene os.

Iblit *v.* ivlit, Du; Dig. *i*
maal. illiptik, *J* to; eder
2de. *i plur.* illipse, *J*;
eder.

ibliovok, *intr.* 1) er dig. 2)
er som du. iblióguma ú-
niorkajakáunga, var jeg
som du, vilde jeg vist ha-
ve fundt fejl. ibliungilak
han er en anden Mand
end du.

illingnik, af dig selv; med
dine egne Evner eller
Kræfter. illingnik píssu-
git, gaar ene.

illivtingnik, af eder *2de* selv.
illivsinik, af eder selv.

illivtut, som du; som dig;
illimnik (er det samme, som
Uarnik) af mig selv; ved
mig selv; hos mig selv.
illimnik okallukponga,
jeg taler af mig selv. illim-
nik píssukponga, jeg gaar
ved mine egne Kræfter;
jeg gaar ene. illimnik
isumavonga, jeg tænker
hos mig selv.

illivtinik (det samme, som U-
artinik,) af os selv; ved

os selv; hos os selv el.
for os selv.

Idlek, en Bræ; grøn-
landsk Sengested (*i Huus*
el. Telt.)

idlit, 1) et Bræ i Bræen.
2) et Sengebræ. 3) *i pl.*
idlist, a) Bræbredders-
ne. b) Bunden i en Seng.

idlermépok, *intr.* er el. lige
ger paa Bræen.

idlersérpok, *f.*)

idlersérforpok,) *intr.* lægger
Bræen tilrette.

idlersérpok, *rr.* gjør ham et
Sted tilrette paa Bræ-
en at ligge paa; skaffer
ham Plads paa Bræen.

Idlípok, *z. f.* *intr.* bliver
meget gammel, saa man
gaaer i Barndom.

idlitfok, en som gaar i
Barndom.

Idlórpok, 1) *intr.* slyn-
ger; faster med Slyn-
ge. 2) *rr.* slaar et Dyr
med Slyngefast.

idlout, en Slynge.

idlursaut, Stenen i Slyn-
gen.

idlursak, et med Slynge-
fast dræbt Dyr.

Idlúkpok, *z.* *intr.* har
røde og grønne Øjne (to
far af at see paa Sne og
Is); er suurojet.

idlúktok, suurojet.

Iga, 1) en rund Kjedel, at Føge i paa Marken el. Skorsteen; en Gryde; igapokitsok, en Pande. 2) et Kogested; et Kjøkken. 3) Røg af et Kogested el. Skorsteen (især naar man er langt fra og kan kun see Røgen, men ei Hørstedet. f. Et. Pâuane igårfoak tekkoara, der oppe saae jeg Røg af en Skorsteen.)

igavok, *tr.* Føger (dog ikke over Lampe.)

igarfok, 1) en Kof; en Kof, Kone. 2) et Slags Ulf (*Cottus scorpioides*.)

igarsungok, Kofs, Mat.

igarsak, det som Føges el. er Føgt.

igamēpok, er i Kjøkkenet.

igavik, 1) Sørsted; Urnested; Skorsteen. 2) Kjøkken.

igasungne, Kjøkkenlugt; Skorsteenlugt; Lugt af det der Føges; Madlugt.

igasungnipok, *ts. intr.* det lugter af Kjøkken el. Mad som Føges.

Igalāk, et Vindve (enten af Tarme el. af Glas.)

igalāksak, 1) Tarme til et Vindve. 2) Glas Ruder til et Vindve.

igalāminck, et stykke Vindvesglas.

igalārpok, *intr.* sætter Vindver ind.

igalākferpok, *f. tr.* sætter Vindver i Huset.

igalākferbik, 1) en Vindves, Karm. 2) alle de stykker Træer, under eet, som høre til et Tarme, Vindve (men hver Stykke især har sit eget Navn.)

igalārsak, Ørehinden; den fine Hinde indvendig i Øret, efter hvis Bristning man bliver døv.

igalārsforpok, *intr.* 1) syer Tarmevindver. 2) gjør Glasvindver; er Glarmestet.

igalārsfortok, 1) en som syer Tarmevindver. 2) en Glarmester.

Igdararpok, see und. Igdlo.

Igdlerpok, *f. tr.*)

igdlersforpok, *tr.*)

igdlersföök, *intr.*) forsva-
ter; tager i Forsvar; ta-
ger ens Parthi; beskyt-
ter ham; staaer ham
bi; gjør Bistand (ved
Ord el. virkelig Hjelp.)

igdlersföirfok, en Forsvater;
en Beskytter; en Be-
skærmer; en Talsmand
(der taler til ens Forsvar);
en Hjælper (der med vir-
kelig Hjelp tager sig ham
an.)

Igdler-

igdlersørnek, Forsvar; Hjelp; Bistand.

igdlersugak, forsvaaret; beskyttet; hjælpen.

igdlersoupuk, *intr. car. sing.* tager hinanden i Forsvar.

Igdlo, 1) helst *cum suff.* igdloa, a) Mage; det ene el. andet af 2de Ting, som høre sammen (s. Er. det ene Hie; den ene Handske.) b) den ene Ende af en Ting (især af Huset.) c) det halve af en Ting; d) Søpskendebarn. 2) *sine suff.* et halvt Menneske, som er ligesom Fløvet paa langs, og digtes at være langt oppe i Landet.

igdlornak, 1) Fun det Halve. 2) Fun den ene Side. 3) Fun den ene af 2de Mager; umage.

igdlornarmik, Fun halvt.

igdlornisut, som den anden.

igdlugtut, 1) til el. paa begge Sider. 2) alle-begge; begge Mager.

igdlokangilak, *intr.* 1) har ingen Mage; er Uماغe. 2) har ingen Søpskendebarn.

igdloanepok, *intr.* han er i den anden Ende af Huset.

igdloran, *tr.* 1) har til Mager. 2) har til Søpskendebarn.

igdlareekpok, *s. intr. car. sing.* 1) ere Mage el. Par. 2) ere Søpskendebørn sammen.

igdløfkipok, *s. intr.* 1) ligger paa Siden (Menneske el. Baad-kast.) 2) bliver flentzet langs efter Bugen (en Sæl.)

igdløarpok, *tr.* slager en Sælhund saaledes, at man gjør den første Opstæling tvært over fra den ene forlæges Overdel hen under den anden og stræes hen til Rumpen paa Ryggen (for at bruge Skindet til et vist slags Baadebetræl.)

igdløartak, et saaledes flaaet Ronnebaad. Skind (som helst bruges i Ronnebaadens Midte.)

igdlararpok, 1) *intr.* skulper; bevæger sig fra den ene Side til den anden (Bandet i et Kar.) 2) *tr.* skulper det; sigter; sælber; ryster det frem og tilbage; bevæger en Ting fra en Side til den anden.

igdlarægak, skulpet; sigtet; sællet; rystet el. bevæget frem og tilbage.

Igdloarpok og Igdlofkipok, see under næstforegaaende.

Igiak, Svælget i Halsen.

igingavok, *intr.* er hæs. iging-

igingarfok, hæs.

igipok, r. tr. 1) har fiun-
tet det blant andet. 2) har
trukken det ind i sig (Baa-
de-Stindet det paasmurte
Spæl.)

ikiak, 1) en Tarme-Peltz
syet af blotte Spælg. 2)
Overdeelen i Vandet.

ikialik, den som haver saa-
dan Peltz paa.

ikiarfiorput,)

ikinarfiorput,) *intr. car.*
sing. holde sig overlig i
Vandet og gaae ej til
Bunde (Lodderne.)

Igimak, see under Egipok.

Igivok, *intr.* gacer i Tran
(Spæl); smelter (Snee;
Jis; Smør.)

igivnek, Tran, som af sig
selv er smeltet (og ej fleet
ved Jlden.)

igivnerut, forraad af smel-
tet Tran.

igigullavok, *intr.* er gan-
ste veeg til at smelte; er
smeltefærdig; begynder
at løbe i Tran.

igunak, spruet Tran og
Spælgreber.

Igla, Latter. Sillan igla!
hvilken Latter.

iglapok, *intr.* leer.

iglarajukpok, *intr.* er lat-
termild.

iglarajuktok, lattermild.

iglarfisek, Latter; Grine-
vurnhed.

iglapadlak, Stoggerlatter;
Grinen.

iglapadlarpok, *intr.* Stog-
gerleer; leer meget højt;
griner.

iglaut, noget at lee af; det
som opvækker Latter.

iglautigau, r. leer af; ud-
leer; beleer.

iglautigirlak, udleer; be-
leer.

Igliak, Moderen i Livet.

Iglo, 1) et Huus; en Byg-
ning. 2) en Huus-Tomt.

iglórfoak, et stort Huus;
et Europæisk el. Colo-
nie-Huus. kongin ig-
lórfoa, et Slot.

iglorpéit, *car. sing.* en mæng-
de Huse; en Bye.

iglorpérksait, en stor mæng-
de Huse; en Stad.

iglorpengoæt, en liden flok
Huse; en Landsbye.

iglomio, den som er i Hu-
set; Husets Beboer.

iglorperksoarmio, den som
boer i Staden; en Bor-
ger.

iglokate v. katak, Huus-Ra-
merad.

iglokatigau, r. boer i Huus
med.

iglulliok, *intr.* bygger Huus.

iglulliorpok, 1) *intr.* det sam-
me. 2) r. bygger Huus
til en anden.

iglul-

iglullior tok, en Hæusbygger; en Bygmester.

iglullior bik, en Byggeplads (som bygges paa.)

iglullior bik sak, en Byggeplads (til at bygge paa.)

iglovigak, et Sneehus; Hus af Sne.

iglovigarpok, intr. boer i Snehus.

iglovikiarpok, intr. gior et Snehus.

Ih! Jh! (andre sige Hi! see loc. alph.)

Ijai,

ijaisaa v. ijaisc,) Ei, det var underligt! Eja! hvor gif det dog til!

ijaiserpok, s.)

ijaimiok,) intr. siger saaledes af Forundring; forundrer sig; bestyrtes.

ijaimigau, tr. bestyrtes derover.

ijaiminarpok v. nakau, intr. er at bestyrtes over; er fælt el. forfærdeligt.

ijaiminarfe! fælt! bestyrrende! forfærdeligt! Sil-lan ijaiminarfe tekkamna, Ei, det er dog et grusomt Vejr derude.

Ika, Zisset (bruges om et Sted i Nærheden, da man glerne tillige giver Tegn fra sig, hvilket Sted man mener.)

ikano, hist henne; paa et Sted hist henne.

ikanepok, intr. er hist henne. ikanetok, den som er el. var hist henne.

teika v. tåika, der henne; det Sted der henne (see Gram. XIV Cap. §. 4, b.)

teikane, der henne; paa det Sted der henne.

teikanepok, intr. er der henne.

teikanetok, den som er el. var der henne.

tåikunga, did; derhen.

inga, intr. hiin; han el. hun el. den el. det hist henne (som dog kan sees.)

ingna, intr. hiin el. hiint (fraværende); han som du veed nok selv; hun Hiemme.

irkloma, 1) er transitivum til begge næstforegaaende af samme Bemærkelse. 2) som vocativus: hør du hist henne! hør du der staaer el. sidder. (see Gram. VII. Cap. §. 8, 2, a.)

teingu, intr. Han ic. der henne.

teingna, intr.)

teinkloma, tr.) han ic. der Hiemme el. der, du veed nok selv.

ivna, intr. 1) hiin el. hiint forbigaaende; han el. hun el. den el. det i for-dum Tid. 2) hiin til-kommende; hiint til-stundende. 3) adverbial-ter.

liter: forhen; i fordum-
tid.

ivrsoma, *tr.* det samme i 2de
første Bemærkelser.

tāivna, *intr.*)

tāivrsoma, *tr.*) Han ic. da el.
paa den Tid (da nemlig
noget skeede el. skal skee.)

tāivrsomónakut, paa den
Tid; til den Tid.

Ikáökpüt, *t. intr. car.*
sing. ere i Mængde; gi-
ves Mængde af paa et
Sted.

ikáëktut, *car. sing.* som ere
i Mængde; mange sam-
lede paa et Sted.

ikáëklúsek, Mængde.

ikíput, *t. intr. car. sing.* ere
faa; der gives faa af paa
et Sted.

ikítut, *car. sing.* faa.

ikírlúsek, Jaahed; ringe
Antal.

ikitungoxt, *car. sing.* meget
faa.

ikitungöput, *intr. car. sing.*
ere meget faa.

ikinerroput, *intr. car. sing.*
ere færre.

ikimerrit v. nerrutsut, færre.

ikinárpök, *tr.* tager for faa.

ikigliök, 1) *intr.* bliver faa;
bliver tynde. 2) *tr.* for-
mindster Antallet; gjør
færre ved at tage deraf.

Ikak, 1) Opstanderen paa
hver Side af et grøn-

landst Vindve. 2) et Gul
i Væggen at lægge no-
get fra sig udi.

Ikkapök, *t. intr.* er grundt;
er ikke dybt.

ikkatok, 1) grundt; udybt;
2) et Rif; en Grund.

ikkatungoak, 1) meget
grundt. 2) et lidet Rif.

ikkatungövök,)

ikkakáu,) *intr.* er me-
get grundt.

ikkarsúsek, Udyb; Grundg-
hed.

ikkalliök, *intr.* 1) bliver
grundere. 2) voxer til;
bliver mindre dybt (et
Saar.)

ikkardlok, et Skjær;
en blind Klippe i Sa-
vet; Banke og Grunde
i Søen.

ikkárdlipök, *t. 1) intr.* stø-
der an paa et Skjær;
løber paa Grund. 2)
tr. sætter det (Slib, Baad)
paa Grund.

ikkardlisimavök, *intr.* er
kommen paa Skjær;
stager paa Grund.

Ikkardlok, see under næstfo-
regaaende.

Ikarisak, f. under Ikárpök.

Ikárpök. 1) *intr.* a) fah-
rer over (en Fjord; Elv.)
b) styder el. ligger tværs
over noget (f. Ex. Iver-
trærne fra en Bølge til
en

en anden; Trin i en Sti
ge.) c) løber paa tværs
(Striber i et Klædemon.)
2) *tr.* a) fahre over den.
b) lægger tværs over det.
ikårsmavok, *intr.* 1) er fah-
ret over, 2) ligger tværs
over 2de fra hinanden
gabende Stykker.

ikårbik, et Overfahrested.

ikårtarpok, *intr.* Kommer
over en fjord; er i Lerd
med at fahre over el.
gaae over en Elv.

ikårtipok, *r. tr.*)

ikårtitarpok, *tr.*)

ikårtiterpok, *f. tr.*)

ikårtiteriok, *intr.*) træffer
frem og tilbage over
noget; overfahre med
det hid og did; væver;
stopper.

ikartitigak, vævet.

ikåupok, *tr.*)

ikåurfiok, *intr.*) fører over;
sætter en over (en Fjord,
Sund)

ikåurfirfok, en Særgemand.

ikåurfak, overført; over-
sat; overbragt.

ikårut, 1) Tvetstykke; det
søm ligger tværs over
noget, fast med Enden-
ne og huult i Midten.
2) i plur. ikårutit, Tver-
træerne i et Huus el. i
en Stæde.

ikåruserpok, *f. tr.* lægger
noget tværs over el. un-
der; sætter tværs for.

ikek, en Havnbugt mellem
2de Lande. Odder.

ikérsoak, en stor Havnbugt;
en breed Bugt.

ikerafek i p! reitsat,)

ikarifik, -) et
Sund; Gjennemfahrt
mellem 2de Lande.

ikarifikfiak, et middelmaa-
dig bredt Sund

ikeråfingoak, et lidet smalt
Sund.

ikarifikavok,)

ikarifikakarpok, *intr.* er el.
har Sund at fahre i
gjennem.

ikarifikalliok,)

ikerafelliok, *intr.* graver
en Gjennemfahrt; gjør
Canal.

ikerafelliak, en Grav om
en Stad; en gravet
Gjennemfahrt; en Ca-
nal.

ikerinarfiorput, *intr. car. sing.*
holder sig ude fra Læn-
det (Roderne.)

Ikkat v. kæt, en Galning
af et Menneske; en Fla-
ne.

ikkatigau, *tr.* hutler og stø-
der et Menneske i ufyd-
te Hensigter; rives og
tumler sig med et Gru-
entimmer.

Ikè! v. Ikik! Hu! (naar
man ufornodentlig anrø-
res af noget koldt el. vaadt.)
ike-

ik erâu, *rr.* gylter ved at anse-
re det, som er foldt el. baadt.

Ikke, *vunde; Saar.*

ikkilik, saaret.

ikkilirkfoak, meget saaret;
fuld af Vunder og Saar.

ikkilérpok, *f. rr.* saarer.

ikkilerfimavok, *intr.* er saar-
ret.

Ikek, see under Ikárpok.

Ikkek, et slags Syrrertræ,
som kommer drivende
fra Søen, og bruges til
Buer og Raja-Ringe.

Ikérngoak, Solle i Sæl-
stindsstrømper.

ikerngoárupok, *intr.* har
forstidt sine Strømper
Soller.

ikerngurserpok, *f. rr.*)

ikerngurséřok, *intr.*) sæt-
ter Soller i Strømper.

Ikiak, see under Igiak.

Ikkiarpok, *rr.*)

ikkiařřok, *intr.*) flæřřer;
gjennemřřærer efter
fladen.

ikkiařgak, flæřř.

ikkiařgeksak, noget, som
er for tyřt og maae flæř-
řes.

ikkiařrut, en hvid el. rød Læ-
der-Strimmel, som sy-
es langs ned for paa en
Støyle, lægges dobbelt
og syes ind i Sømmen
selv.

ikkiařřerpok, *f. 1)* *rr.* besy-
er den med saadan Sømm-
Strimmel. 2) *intr.* er
besyet dermed (Støulen.)

Ikkikpok v. kukpok, *rr.*)

ikkukřřok, *intr.*)

piřřer; hæřřer og river
ndi (en Fugl med sit Neb.)

Ikingut, en god Ven; en
Beřřendter.

ikingutigâu, *rr. 1)* har til
Ven; er god Ven af en;
lever i Beřřendtskab el.
Venřřab med. 2) spø-
ger el. spiller Camerads-
řřab med; omgaaes frit
og uden Undseelse.

Ikiórpok,)

ikióřřorpok v. řerpok,) *rr.*
hjælper; understøtter;
řřaar bi; gaaer til Haa-
de; tager i med.

ikióřte, en Hjælper.

ikiortikřak, en til at hjæl-
pe sig.

ikiortigâu, *rr.* har til Hjel-
per; gjør noget ved
hans Hjelp; faaer Bi-
stand af.

ikióřřusek, Hjelp; Bistand.

ikiortekarpok, *intr.* har
Hjelp; i neg. ikiortekan-
gilak, har ingen til at
hjælpe sig; maae hjælpe
sig selv; er uden Bistand.

Ikipok, *f. 1)* *intr.* antæn-
des; kommer i Brand.

2) *rr.*

2) *tr.* antænder; staffer i Brand.
 ikitsiok, *intr.* tænder sin Lampe; gjør Ild.
 ikimavok, *intr.* er bleven tændt; er bragt i Brand.
 ikithniarpok, *intr.* søger at faae Ild i noget; slaaer Ild.
 ikithniut, *Syrtsøi.*
 ikimavok v. kumavok, *intr.* er i Brand; sees tændt; brænder.
 ikumariksarpok, *tr.* staffer til at brænde got.
 ikumarikslaut, noget at stasse Lampen got i Brand ved.
 ikumatiksak, Søde for Ilden; Spæk til Lampen.
 ikuellekpok, *r. intr.* flammer; luer (Ild); fusser (Krud.)
 ikuelleksarpok, *tr.* staffer i Lue; Kommer til at flamme.
 ikuelleklaut, Svovelstikke.
 ikuellektipok, *tr.* sætter Ild paa; stikker i Brand.
 ikuellavok, er el. staaer i Lue; flammer got.
 ikuellakau, staaer i lys Lue; flammer særdeles.
 ikuellaut, Sænge Krud.
 ikuellainarpok, *intr.* brænder for (en Flint.)
 Ikkivok v. ikkuvok, 1) *intr.* a) stiger i en Baad el. Skib. b) sætter sig

paa en Slæde; stiger til Vogns. ikkiniarit piomaguut, vil du med, saa hæng paa. 2) *tr.* a) lægger udi (en Baad, Kar ic.) b) lægger paa (en Slæde.) c) indtager nogen paa Baad med sig.

ikkirfak,)

ik sak,) nedlagt; ilagt; den el. det (paa en Baad) indtagne.

iksimavok, *intr.* er inde i Baaden; er paa Slæden.

iksarpok, 1) *tr.* lægger noget i et Kar, Proviantkub, Spælskab, Baad ic. fylder; lader. 2) *intr.* sidder paa en Liine gumpende til Siderne; bevæger sig fra Side til anden.

iksaiok v. iksiok, *intr.*)
 ikforarpok, *tr.* v. ikforaiok,)
intr. det samme i første Bemærkelse.

iksarbik v. forarbik, det Kar el. Sted, man fylder.

iksartok, en Perpendikel.

ikforægak, nedlagt; ilagt; Sylde; det som isyldes.

iksivik, en Risse el. Kar, som noget lægges i.

Iklerpok, *f. intr.* rubber sig i sin Kajak; trykker sig ind i den. 2) *tr.* sætter noget til Side; flytter det bort fra et Sted til et andet.

ik

ikléiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

iklerbik, en Kiste; Sandselskiste; Skrin.

iklerbiursak, det som ligner en Kiste; en Kasse; en firkantet Bænk; en Led; di; en Kistetelt (som er høi bag til.)

ikligak, henlagt; tilsidesat.

iklimiok, 1) *intr.* flytter sig noget tilside; lægger sig bedre hen. 2) *tr.* ryf. Fer det lidet af sit Sted.

Iklerbik, see under næstforeaaende.

Ikligau, see under næstfølgende.

Ikliukpok v. lerukpok, *intr.* har Appetit el.

Lyst; er lysten el. i Lyste.

ikliursúsek, Lyst; Appetit; Attraae.

ikliursúsepiluk, ond Lyst.

ikliuktarpok, *tr.* opvækker Lyst hos en.

ikligau, *tr.* har Appetit el. Lyst til; er lysten efter; attraaer det.

ikligirfak, det man har Lyst til el. attraaer; Begjering.

ikligirfapiluk, ond Begjering.

iklingnarpok v. nakau, *intr.* er appetitlig; er at faae Lyst til; opvækker Lyst.

iklingnartok, appetitlig; lystelig.

Ikkok, Keenjagt el. Jagt, sted langt oppe til Sjelds.

ikkorpok, *intr.* er paa Keenjagt langt oppe til Sjelds. (med Baad og Samt at blive borte i nogle Dage.)

Ikongarpok v. kongarbigau, *tr.* seer skævt til en; vender Øjne mod el. skuler til ham.

ikóngavok, *intr.* seer skævt med Øjnene; er skulende; vender gjerne Øjnene til Siderne.

Ikpigau, *tr.* har ont i (et Lem) el. af noget.

ikpigirfak, det man har ont i el. af; Smerte; Sygdom.

ikpigukpok, *intr.* faaer ont af Mad.

ikpigufukpok, *intr.* er upasselig; skranter; fejler noget.

ikpingnarpok, *intr.* er skadelig Mad; den Spise tjener ej Syge.

ikpingiekpok v. giektorpok, *intr.* befinder sig ilde af noget; er ej vel tilpas.

ikpingianakau, *intr.* foraar, sager Ulejlighed; sætter i stet forfatning; gjør at man befinder sig ilde.

ikpingiegau, *tr.* befinder sig ilde deraf. Ikkika ikpingiegaka, det gjør ont i mine

mine Saar el. de'foraar:
sage mig Smerte.

Iksak, }
Iksarpok, } see under
Ikfiok, } Ikkivok.
Ikforarpok, }

Iksukpok, *tr.* styder ef-
ter; stiffer efter.

iksuktipok, *r. 1) tr.* det sam-
me. *2) intr.* blider stude
el. stikken efter.

iksukfiok, *intr.* kommer
paa Stude.

iksuktak, det man styder
efter.

iksuktaraü, *tr.* styder der,
efter; har til sit Styde-
maal.

Ikto, Knald; Sfrald.

iktukpok, *intr.* giver Knald
fra sig; stralder.

ikturkse! hvilket Knald!

Iktórpok, *intr.* 1) blues;
stammer sig; er stam-
fuld. 2) er bly; er hø-
vist; undseer sig.

iktórtok, 1) stamfuld. 2)
undseelig; bly; høvist.

iktorau, *tr.* 1) stammer sig
el. blues for. 2) undseer
sig ved.

iktórnarpok v. nakau, *intr.*
1) er at undsee sig for;
er uomgjengelig; tager
slet imod. Gøff. 2) er
stammelig; er at stam-
me sig ved.

iktojui'pok, *r. 1) intr.* er u-

blue; er ej undseelig;
er dumdriftig.

iktojui'tsok, ublue; dum-
driftig.

iktunnakau, *intr.* er got at
være paa et Sted.

iktuvilerpok, *f. tr.* vil ej
forlade en Plads; finder
det got at blive der.

Iktukpok, see under Ikto.

Iktunnakau, see under Ik-
torpok.

Ikuellekpok, see under Iki-
pok.

Ikkukpok, see under Ik-
kikpok.

Ikullavok, *intr.* er blif-
stille; er havblif.

ikullanek, havblif; blif-
stille Vejr.

ikuallanérforpok, *tr.* gjør
havblif (ved at spytte
Spæl i Vandet, saa at
man desbedre kan see Bun-
den, naar man er paa
Steenbiderfangst.)

Ikuhavok, see under Iki-
pok.

Ikupok, *r. 1) intr.* er søj-
et i andet; er stjødet el.
falsat sammen. 2) *tr.* a)
søjer i hinanden; stjød-
et el. falsat sammen. b)
sætter et Træ; planter
det.

ikursfórpok, *tr.*)

ikursfórk v. sórfíok, *intr.*)

1) Stjóðer el. fýjer sammen. 2) omsætter; planter;

ikursfugak, 1) Stjóðet; salset. 2) plantet.

Ikusík, en Albue.

ikusíklukpok,)

ikuserráu,) *intr.* har ont i Albuen.

ikusíngmíkpok, *s. tr.* stóðer med Albuen; giver Albuestóð.

Ikkuvok, *s.* under Ikkivok.

Ilá? 1) er det ikke sandt? ikke saa? hvad siger du dertil? 2) Ej! det var farligt.

iláme, Ja det er el. har sig vel saa; jo, det er dog vel sandt; maaskee; kan vel være.

ilále v. ilálíkafit! Jo, jo; vist nok; seer man vel. Ilále fennatugallóarkáu, han er dog kunstig alligevel. 2) Gýðlændingerne bruge det og for Tersale eller beagge paa eengang: Ilále-terfale, Fun for Plaisir; ikke i nogen egentlig Hensigt.

iláuna, visseligen han; er det ikke saa, at han (nemlig gjør det el. det.)

Illak, 1) nogen; noget; en Deel. 2) Sølgesvend;

Cammerad; Tilhørende. Bruges helst *cum suff.* som:

illà, noget deraf.

illæt, *intr.*)

illætá, *tr.*) een af dem; en Deel af dem.

illèj, *intr.*)

illèjsa, *tr.*) nogle af hans; hans Sølge; dens Deele.

illèjt, *intr.*)

illèjsa, *tr.*) nogle af dem.

illarput, *intr.*)

illavta, *tr.*) een af os; vor Cammerad.

illávut, *intr.*)

illavta, *tr.*) nogle af os; vort Selskab el. Sølge.

illarse, *intr.*)

illavse, *tr.*) een af eder o. *s. fr.*

illakarpok, *intr.* har Sølge; er ikke eene; er forenet med noget; i negar. illakangilak, er uden Sølge; er eene.

illatárpok, *intr.* bliver formeret med een.

illávok, 1) *intr.* er med; følger med. 2) *tr.* lægger til; formerer.

illætígut, 1) iblant; paa somme Steder. 2) hvad nogle af dem angaaer.

illávtígut, hvad nogle af os angaaer o. *s. fr.*

illáne, 1) undertiden; nu og da; nogle gange; iblant. 2) om nogen Tid her.

herester; en anden gang
ved Lejlighed. 3) det be-
gav el. tilbrog sig en-
gang.

illalik, som har i sig el. før-
rer med sig; forenet med.

illaliövok, *intr.* har i sig;
fører med sig; er fore-
net med.

illaliúpok, *tr.* medtager; til-
føjer det.

illalerpok, *f. tr.* meddeler;
deeltagtigjør.

illangerpok, *f. 1) intr.* ta-
ges el. er taget af; for-
mindstes. 2) *tr.* a) tager
af; formindster. b) faaer
Deel i el. sin Deel af.

illangéiök, *intr.* det samme
i 2de sidste Bemærkelser.

illangerbigau, *tr.* nyder
Deel i.

illangerut, en bestiftet
Deel; den Deel man
faaer.

illangerutigau, *tr.* har el.
faaer det til sin Deel.

illangupok, 1) *intr.* gaar
i med; bliver indbereg-
net; regnes med. 2) *tr.*
lader gaae i med; ind-
beregner; regner med.

illangarpok, *intr.* faaer
Salsbrynde el. Opsti-
gelse; Mæden stiger
hæm op i Halsen.

illáinak, Kun en Deel af
noget; tildeels.

illáinangoak, Kun et lidet
Stykke; en Smule.

illáinarfiörpok, *tr.* udseer en-
felte deraf.

illafarpok, *tr.* forøger; for-
merer; bringer i Tilvæxt.

illafiak, antagen; tiltagen
i Huset; optagen.

illafiaraú, *tr.*)

illafiáíök, *intr.*) antager;
optager; tager til sig i
Huset.

illaták, en Løgner, som
gjerne lægger til.

illatövok, *intr.* lyver; er en
Løgner; farer med Us-
sandhed; lægger gjerne
til sine Ord, det som ej
har sig saa.

illáukiek, en Vanstæbning
el. Krybling; et stymp-
ret Stykke el. uregelret
Ting, der si er som
dens Lige.

illáurpok, *tr.*)

illáuriök, *intr.*) gjør med;
gør Selskab (naar de
andre lee, tale, græde,
spadsere ic.)

illegau, *tr.* 1) følger med;
har i sit Sølge. 2) for-
enes med.

illegeek, *car. sing.* 1) 2de
som følges ad. 2) enis-
ge; sammenholdende.
3) i *plur.* illegeet, menis-
ge Mand; Menighed.

illegeekpuk, *f. intr. car. sing.*
1) følges ad; ere i Sæl-
skab med hinanden. 2)
holder sammen; ere for-
bund-

bundne el. eendragtige.

3) ere Communicantere.

illegeekfuk, *car. sing.* 1) som følges ad. 2) enige; samdrægtige. 3) Communicantere.

illegeengnek, Gemeenskab; Samfund.

illageersut, Samfundsmiddel.

illegeersutigau, *rr.* har det til Samfunds-Middel; Kommer derved i Forening med noget.

illegeekse, den som hører til Samfundet.

illéksak, 1) en til at følge sig. 2) noget at føje der til.

illeksarau, *rr.*)

illeksarfok, *intr.* 1) vil have en med sig. 2) faaer en til at følge sig el. gjøre noget med sig.

illeksarpok, *rr.* formerer; forøger.

illeklaut, en Læder-Spand (at hente Vand i); en Læderflaske; Skindbøtte.

illeksarforpok, *intr.* gaaer hen for at faa en til at følge sig; er sig om Sølgestab.

illeitliårsoak, en stiftelig god Deel; et temmelig stort Stykke.

illeitlæisorpok, *rr.*)

illeitlæisoök, *intr.*) puger sammen; samler med

Gjerrighed. 2) vil gjerne, at den Syge skal komme sig og leve. 3) i neg. er nøjsom; er god at fornøje; lader sig nøje med lidet.

illeitlæisofsok, en Gjerrig; Sammenpuger; ufor nøjelig.

illeitlæisungitsok, nøjsom; som lader sig nøje med lidet.

illeitlæisornakau, det var at ønske han (den Syge) maatte komme sig igjen.

Illák, en Lap paa et Klædebon; en Bødning.

illáksak, en Lap; en Klud at lappe et Klædebon med.

illárpok, 1) *intr.* er lappet; er sat Stykker udi. 2) *rr.* lapper; bøder.

illárneko, en Lap; et afskaaret Stykke.

illártorpok, *rr.* lapper; bøder.

Illakpok, *intr.* er spejet el. urede; indvifles i hinanden; Kommer Kursen paa Traaden.

illárpok, *rr.* Kammer: reder sit Haar.

illéjarpok, *rr.* bringer det forvifledede tilrette; gjør et Tov flart.

illéjutit, *car. sing.* en Redes Kam.

Illu

Illane,)

Illangerpok,) s. under Illak.

Illârpok, see under Illâk.

Illatôk, Illâvok, Illegau og
Illeitseiforpok, see under
Illak.

Illekkilavok, *intr.* ryster
med Hovedet (mod sin
Billie f. Ex. af Alderdom.)
illekkilarfok, en som ryster
med Hovedet (mod sin
Billie.)

illekkimisârpok, *intr.* ryster
el. virrer med Hovedet
(frivillig for at give Tegn.)

illekkimisârtok, den som
ryster el. virrer med Ho-
vedet.

illekkimisârbigau, *tr.* 1) vir-
rer med Hovedet til en
(naar man siger ham nei.)
2) ryster med Hovedet
over nogen el. noget u-
behageligt.

Illeksaut, see under Illak.

Illeksfiok, 1) *intr.* er ven-
lig; er omgængelig; er
høflig; taler Gode vel
til. 2) *tr.* a) omgaaes en
venlig; beegner ham
høflig; taler vel til ham.
b) annammer; antager.

illekfirfiok, det samme
i 2de sidste Bemærkelser.

illekfirfok, venlig; omgæn-
gelig; høflig.

illekfirfufek, Venlighed;

Høflighed; Omgænge-
lighed.

illekfingitsok, uhøflig; u-
omgængelig.

illekfingitsufek, Uhøflig-
hed; Uomgængelighed.

illekfiorpok, *tr.* antager;
sig en; beviser ham
Kierlighed.

illekfirsârpok, *tr.*)

illekfirsâiok, *intr.*) sætter
Skif paa en.

Illelârpok, *intr.* 1) er
taalmødig; er stille og
hengiven ved sin slette
Skjæbne; viser sig taal-
lig. 2) *neg.* illelângilak,
er utaalmodig; viser sig
uroelig og fortræden;
Kan ej finde sig i sine
tunge Raar.

illelârtok, taalmødig; taal-
lig; rolig og stille i sin
Lidelse; hengiven.

illelângitsok, utaalmodig;
fortræden.

illelârsufek, Taalighed;
Taalmodighed.

illelângirufek, Utaalmo-
dighed.

Illeregau, *tr.* fryer en;
frygter sig for ham; tør
ej komme for hans Øje
ne (naar man enten har
fortørnet ham el. hans
Nærværelse er fortrædelig.)

illerafukpok, *intr.* er be-
flemet el. ængstes over

det man har ilde gjort;
frygter for Udsaldet; er
bange for Straf; græm-
mer sig.

illerafuktok, beflemt; æng-
stet; den som græmmer
sig over det begangne.

illerafungnek, Græmmel-
se; Ængstelse; Beflem-
melse.

illeranåk! hvor ængstelig!
illeranarpok v. nakáu, *intr.*

1) er frygtelig; er at
frygte sig for (den man
har gjort imod.) 2) er for-
trædelig at være hos;
er ej god at komme nær.
3) er at ængstes og være
beflemt over (det man
har gjort.)

illeranartok, frygtelig; for-
trædelig.

illeræitsekpok, *r. intr.* for-
tvivler; taber sig af
Græmmelse over det
man har gjort; Kan ej
udholde Skrækken for
den forestaaende Straf.

Illerkok, 1) a) Skif;
Sædvane; Maneer. b)
Beskaffenhed. c) Leve-
maade; Brug; Forhold.
Illerkoe! v. illerkutokár-
soak! det er gammelt med
ham. Illerkominit ajün-
gilak, det er got fremfor
det plejer at være. Tankoa-
illerkoe nallunakaut, det

er vanstelig at sige, hvor-
ledes det har sin med dem
el. hvi de bære sig saaledes
ad. 2) mere egentlig:
Aarsag; Anledning;
Middel; Raad. Kan-
nong illerkokarame taj-
máepa? hvad er Aarsagen
til, at det er saa? Nar-
tojuitsun illerkoeennik i-
lisimangilatit? ved du in-
gen Raad for dem, som
ingen Børn kunne faae.
3) brugelig Tale; Ords-
prog.

illerkomifut, efter Sædvan-
ne; som før.

illerkolik v. lirksoak, 1) fuld
af Skif og Sædvaner;
meget overtroist; som
har mange Leverege-
ter at iagttage. 2) den som
har mange underlige
Lader og Gebærder.

illerkokarpok, *intr.*)

illerkoráu, *tr.*) har for
Skif; plejer saa at gje-
re; det er hans Sædvan-
ne el. Maneer.

illerkórpok v. korforpok,
intr. bruger sine Lader;
gjør som han plejer; bli-
ver ved sin gamle Vane;
har altid saa for Skif.

illerkordlukpok, *intr.* 1) har
en slem Vane; er uskif-
felig; bliver usædelig.
2) er en slem Maade.

illerkordluktok, uskif-
felig
usæ

usædelig; som har slemme Manerer el. Vaner.
illerkordluk v. kopiluk, en
ond Stif; slem Vane;
slet Levemaade.

illerkorikpok, *f. intr.* 1) har
en god Stif; er stiffe-
lig; lever sømmelig el.
sædelig; opfører sig an-
stændig. 2) det er en god
Maade.

illerkoriksok, stiffeleg; sæ-
delig; sømmelig; an-
stændig.

illerkóserpok, *f. intr.* for-
andrer sin Levemaade;
er ikke som man plejer.

illerkóserdlukpok, *intr.* for-
andrer sig til det værre.

Illíarsuk, 1) et faderløs
Barn; Waisenbarn. 2)
den Enke, som er uden
forsørger.

Illíkserpok, *f.* 1) *tr.* stjer-
rer til; passer efter; gjør
noget efter et andet
Mynster. 2) *intr.* er til-
fåaaren icke.

illíkfeiook, *intr.* det samme
i første Bemærkelse.

illíkfeirfok, en Tilstjærer.

illíkligak, tilfåaaren; af-
passet; lignet efter et
Mynster.

illíkserat, Mynster.

illíkserutigau, *tr.* har til-
Mynster; tilstjærer el.
ligner efter.

Illimagau, *tr.* formoder;
venter.

illimasukpok, *intr.* 1) for-
moder sig; venten sig.
2) er usikker; har ej Ro-
lighed paa sig for det
forventende (især naar
man frygter.)

illimánarpok v. nakau, *intr.*

1) er ventende; vil nok
snart komme. 2) er at
formode; det tegner
got; der gives got Haab
om at faae det man sø-
ger. Tersa akeikfínnut
illimánarallðarkau, der
skulde man efter alle Mæ-
ter kunne træffe Røpper.

illimánnak, et Sted, som
lover got; hvor man
kan vente sig det man
søger.

illimánarfiok, *intr.* er snart
forventende; det er paa
Tiden, han skulde kom-
me el. ved den Tid han
plejer at komme.

illiméitfokpok, *intr.* er steds-
se usikker; lever i frygt
og Fare; gaaer altid
bange, at nogen el. no-
get skal overrumple
ham.

Illimmárpok, *intr.* fah-
rer til Himmels; gjør
en Luft-Rejse (en Her-
mester.)

Illimasukpok, see under Illimagau.

Illiook, 1) *intr.* a) bærer sig ad; forholder sig. b) gjør; bestiller. c) begraves. 2) *tr.* a) beegner; gjør ved. b) skiller sig af med; sætter fra sig; hænger op el. lægger hen. c) begraver.

illirfiok, *intr.* det samme i 3de sidste Bemærkelser.

illirfok v. lirfak, 1) henfat; henlagt. 2) begravet.

illispok, 1. *intr.* bliver begravet; lader sig begrave.

illirfivik, 1) et Gjemsæt; Sted at henlægge el. sætte noget fra sig; Skab; Hylde. 2) Kurv.

illirfivigau, lægger el. sætter det fra sig der; gjemmer det deri.

illivæk, en Grav, i plur. illergvit v. lerveet, en Kirkegaard.

illigviorkok, bygger el. graver en Grav. 2) *tr.* — til den.

illivérkovik v. illuérkovik, en Spæfhytte; en Grav til Spæf og Sødevarer muret over Jorden.

illiorárpok, *tr.*)

illiorárok, *intr.*) lægger fra sig; nedlægger et efter andet.

illiorpok, 1) *intr.* gjør. 2) *tr.* gjør ved. Kannong illiorpáse? hvad gjorde han ved eder?

illiorte, Bedrift; det man tager sig for el. har gjort.

illiornerdlukpok, *intr.* gjør det som ont er; handler ilde.

illiorrtarpok, *intr.* 1) gjør jævnlig det el. det. 2) sjunger Viser (enten den hele Trop, som ballierer, eller enkelte, som finder Fornøjelse i at svinge over for sig selv og igjennem sig Sang.)

illisepok, 1. *intr.* er en Hæx el. Hæxemester til det onde; bruger Hæxerie til andres Skade.

illiseftok, en Troldmand el. en Hæx, som forhejer andre.

illisebigau, *tr.* forhejer en (at han ei kan fange, bliver spaa, dør ic.)

illorrovok, *intr.* ligger begravet paa et Sted.

Illiorpok og Illiortarpok, see under næstforegaaende.

Ilípok, 1. 1) *tr.* a) lærer at Fjende. b) lærer el. sætter el. begriber det. Illinægeksaka ilípaka, jeg kan nu min Lectie. 2) *intr.* a) veed; har faaet Forstand; er bleven Flog. b) bræ

b) bruges ogsaa om Dyr, at være bleven forsligtig. f. Ex. Tullukkæt piniar-tuinaravtik kēsa iliput, da vi idelig have efterfat Ravnene, ere de blevene forsligtige. c) Traaden slipper af Aaale-sjæt.

ilitiok, *intr.* lærer til sig; indhenter el. faaer Kundskab om noget.

iliniarpok, *tr.* bruger Glid at lære; gaaer til Underviisning.

iliniægak v. geklak v. ilitek-sak, en Lectie; Lærestykke.

ihiniartok, en Lærling; en Catechumen.

iliniarkāutiklak, det man først har at lære; en Grundlærdom.

ilisiok, *z. tr.* lærer en anden; bringer ham til at fatte; skaffer ham Forstand paa noget.

ilisiok, *intr.* lærer fra sig.

ilisiok, *intr.* studerer; sætter sine Ord i Lave (bruges helst om dem, som synger paa deres Strids-Sange, og overlægge, hvad de skulle have at sige.)

ilisiarāu, *tr.*)

ilisiarfiok, *intr.*) 1) Fjender igjen, den man har seet tilforn; Fjender en. 2) Fjendes ved; holder for sit.

ilisiarfiok, Fjendt; Fjendes lig.

ilisiarvok, 1) *intr.* er forstandig; er viis el. Flog. 2) *tr.* veed det; har Forstand derpaa; Fjender det.

ilisiarvok, forstandig; viis; Flog. Aglekkænning-ilisiarvok, en Skriftflog.

ilisiarvok,)

ilisiarvok,) meget viis; overmaade forstandig; en Flog Mand; et vist Væsen.

ilisiarvok, Kundskab; Forstand; Begreb; Klogskab; Viisdom.

ilisiarvok, *intr.* er vanfundig.

ilisiarvok, vanfundig.

ilisiarvok, Vanfundighed.

ilisiarvok, eenfoldig; som ej har syndelig Kundskab.

ilisiarvok, Medvider.

ilisiarvok, Viisdom; viis Lære; som skaffer Kundskab el. er værd at vide.

ilisiarvok, *z. tr.* oplyser; oplader ens Forstand; bringer til Begreb om noget.

Illipse, see under Iblit.

Illisepok, see under Illiok.

Illitforāu, *tr.* besinder det; Kommer i Erfaring om; For

Kommer efter; bliver
vaer; ændser.

ilitforilerpok, *f. intr.* Kom-
mer til sig selv igjen; be-
sunder sig; begynder at
blive vaer; Kommer ud
af Drømmen.

ilitforétipok, *t. tr.* bringer
tilrette (den Besvimede);
hjælper ud af sin Vild-
farelse.

ilitforétitak, tilrettebragt.

Illo, 1) altid *cum. suff.* det
som er inden for; In-
derdeel; det Indvendige
af en Ting. 2) Kiimind-
vendig i et Huus el. Telt,
iser paa Vindverne.

illoane, inden i el. inden
for; indvendig.

illuvtime, inden i os; illuv-
fine, inden i Eder o. s. fr.

illoagut, inden til; illum-
gut, i sit Underste o. s. fr.

illoanépok, *t. intr.* er ind-
vortes; er inden i no-
get.

illoanétok, det Indvortes.

illumio, 1) det som boer el.
er inden i nogen. 2) Syl-
de; Livs Frugt; Foster.

illumiovok, *intr.* er inden
i noget; boer i ham el.
hende (Laulen; Fosteret;
Ægget.)

illumioarpok, *intr.* 1) har i
sig. 2) er med Æg; har
Foster hos sig.

illumigau, *tr.* 1) har den
el. det i sig; er opfyldt

el. indvendig begavet
dermed. 2) beholder el.
gjemmer det hos sig; be-
varer det i sit Underste.

illumiolik, 1) som har no-
get i sig. 2) med Æg;
med Barn.

illumiolerpok, *f. tr.* fylder
med; begaver indven-
dig med.

illuliok, *tr.* huler ud; ud-
graver.

illulinek, Udhuling; *spe-*
clarim: Renden i et Kas-
stetræ.

illulek, en Kugle; en Reno-
deKugle.

illuliklak, det samme, dog
egentligst Blye til at stø-
be en Kugle af.

illudlek, 1) inderst. 2) en
Understjorte.

illudlerpok, *f. tr.* lader med
Kugle.

illudlærpok, *tr.* styder Kug-
len ud.

illuléjant, 1) et Redskab at
udhule el. udgrave med.

2) en Ørestee. 3) en Slin-
teKradser.

illulerlânt, en Ladestof.

illuliak, 1) et Jisbjerg;
et stort Jisfjeld; Jis-
skotse (som driver i Esen.)
2) i *pl.* DiscoBugt (forme-
delt de mange Jisfjelde,
der staaer paa Grund.)

illuliarisiak, 1) det inderste
Lag Kjød paa et Fugle-
Bryst.

bryst, nærmest ved Be-
net. 2) Barnebarns
Barn.

illokópok, 1) intr. er kom-
men ind i noget. 2) tr. —
i det (Vand i en Baad;
Vid i Buerne.)

illokotfiok, intr. det
samme i sidste Bemærkelse.

illomut, 1) alvorligen; san-
delig; oprigtigen. 2)
visseligen; ja; vist.

illomádle, ja vist; ja i Sand-
hed er det saa.

illomórpok, intr. mener det
han siger; det er hans
Alvor el. fulde Forsæt;
er oprigtig; er redelig-
sindet; er trofast.

illomórtok, sand; trofast;
alvorlig; oprigtig; re-
delig.

illomórtomik, alvorligen;
i Sandhed; oprigtigen.

illomórlúsek, Alvorlighed;
Redelighed; Oprigtig-
hed; Trofasthed.

illukipok, ts. intr. er æng;
rummer Fun lidt.

illukitsök, æng; som rum-
mer Fun lidt.

illutök, 1) viid; stor; rum-
melig. 2) en Syldedom.

illutóvok, intr. er viid; er
stor; rummer meget.

illutórnga, sine suff. inuf.
dens Rum; Viidhed;
Rummelighed; Ind-
hold. Kannong-épa illu-

tórnga? hvormegget kan den
rumme?

illupák, Underfoder; Dræt.

illupárusék, 1) Ring el. Kra-
ve om Peltzhæften. 2)
Ring om Soel el. Maas-
ne.

illúvok, 1) intr. a) fryser
Kiimfrost indvendig
paa Vindver og Væg-
ge. b) fryser Is ved
Stranden i Ebbetiden,
som siden kommer til
at vise sig under Van-
det, naar Floden kom-
mer. c) bliver omrin-
get; indsluttes. 2) tr. a)
befryser; sætter Kiim
indvendig paa. b) om-
ringer; omgiver; ind-
slutter det (flere.)

illúrsak, 1) befrossen ind-
vendig med Kiim. 2)
indsluttet.

Illomut, see under næstfø-
lgende.

Illuarpok, intr. 1) er be-
quem; passer got. 2) er
ret; er som den bør at
være. 3) er retsaffen;
er hellig. 4) opfører sig
tilbørlig; lever anstæn-
dig. 5) er fuldkommen;
er som han bør. 6) er
retfærdig; handler som
han bør.

illuartok, 1) beqvem. 2)
ret. 3) retsaffen; hellig.
4) Retfælig; anstændig.
5) fuld-

5) fuldkommen. 6) retsfærdig.

illuartomik, tilbørligen.

illuarnek,)

illuarfisek,) 1) Bequemhed. 2) Retfæstehed. 3) Hellighed. 4) Anstændighed; Skikkelighed. 5) Fuldkommenhed. 6) Retfærdighed.

illuartulliarpok, *intr.* gjør det som ret er; handler retsfærdig.

illuarâu, *tr.* agter for ret; anseer bequemt; holder for got; finder Behag i; giver Bisfald. Tersanêtnarneng illuarâra, det anstaaer mig at blive der.

illuarisak, det som anstaaer; velbehagelig.

illuarkôt, det en befinder sig vel ved; Gavn.

illuarkotigâu, *tr.* befinder sig vel derved; har Gavn deraf.

illuarfarpok, 1) *tr.* a) bequempjør; sætter til rette; gjør i Stand; bringer i Orden el. i Lave; gjør det bedre. b) forbedrer; helliggjører. 2) *intr.* er sat til rette; er istandbragt; er forbedret.

illuarfâiok, *intr.* det samme i 2de første Bemærkelser.

illuarfâisok, en forbedrer; en Helliggjører.

illuarfâinek, Forbedring; Helliggjørelse.

illuarfaut, et Forbedringsmiddel.

illuarfâupuk, *intr. car. sing.* forbedre hinanden; gavne hinanden.

illuarfiok, 1) *intr.* Kommer i Rigtighed; bliver i stand igjen; bedrer sig; bliver god. 2) *tr.* bringer i Rigtighed; skaffer i sin forrige Stand; bedrer; gjør god.

illuarfagak,)

illuarfisak,) 1) tilrettebragt; istandsat. 2) forbedret; helligjort.

illuarfinek, Berigtigelse; Forbedring.

illuartipok, *tr.*)

illuartitsiok, *intr.*) 1) Fjender for ret. 1) erklærer retsfærdig; retsfærdiggjør.

illuartitak, retsfærdiggjort.

illuartitsisok, Retfærdiggjør.

illuartitsinek, Retfærdiggjørelse.

illuaut, 1) det man kan komme i Stand ved; det noget kan blive bequempgjort ved. 2) Retfærdighed.

illuatigâu, *tr.* synes vel derom; har Mod derpaa; vil gjerne have; agter sig tjent dermed.

illu-

illuēipok, *ts. intr.* 1) er u-
beqvem; passer ikke. 2)
er uret. 3) er upasselig.
4) er uanstændig; lever
uskikkelig. 5) er vanhel-
lig. 6) er uretfærdig.

illuēitsok, 1) ubeqvem. 2)
uret; utilbørlig. 3) u-
passelig. 4) uanstændig;
uskikkelig. 5) vanhellig.
6) uretfærdig.

illuēitsokan, *intr.* er særde-
les uanstændig; er me-
get uskikkelig.

illuēitsusek, 1) Ubeqvem-
hed. 2) Upasselighed. 3)
Uanstændighed; Usik-
kelighed. 4) Vanhellig-
hed, 5) Uretfærdighed.
6) Utilbørlighed.

illuēitsulliarpok, gjør Uret;
handler ilde.

Illuipok, *ts. intr.* er heel;
er ubestaaen.

Illuitsok, 1) heel og hol-
den; ubestaaen. 2) et
flags Qvinde, Peltze
med Rjødside udvendt.

illungak, *sine suff. inus.* det
ganske og aldeles. Uma-
pin illunganik; af dit gan-
ske Hjerte.

illungarpok, *tr.* faaer
noget heelt og ubestaaet.

illungerforpok, *intr.* 1) tæ-
ger sig alvorlig af en
Sag; gjør sig Umage
med el. Glid for den. 2)
bliver alvorlig; det er

hans ramme Alvor. 3)
tan og bruges om: bliver
bodsærdig. 4) i neg. il-
lungerfungilak, gjør Fun-
paa Skrømt og for det
løse.

illungerfortok, alvorlig.

illungerfornek, Alvor.

illungerfornek! hvor al-
vorligt! hvor beftigt
griber det dog an! hvor
smerteligt!

illungerfungitsok, en Øjens-
stalt.

illungerfuinak, ret for Al-
vor; af alle Kræfter; af
ganske Hjerte og Su;
med al Glid.

illungerfoupok, 1) *tr.* bege-
ner en alvorlig. 2) *intr.*
i *dual.* og *plur.* de blive
alvorlige; det bliver til
ramme Alvor med dem
indbyrdes (naar de træf-
tes el. slaaes.)

Illungak og Illungerforpok,
see under næstføregaaende.

Illupak og Illuparussek, see
under Illo.

Illufærpok v. seepok, *ts.*
intr. er traurig; er be-
drøvet el. melancholist;
hænger med hovedet.

illufærdlukpok, *intr.* har
mistet sin Sørlighed; er
bleven vansør.

illufærdluktok, vansør.

Illuvok, see under Illo.

Illu-

Illærak, Gval, Nas; et slags smaa Regearter, de Søe-Insecter, som Barde, Gvalen æder. *Cancer pedarus.*

Illærpok, s. und. **Illakpok.**

Imå, 1) saaledes. 2) hvad skulde jeg sige? (naar man har glemt, hvad man vilde talet.) 3) hør nu, jeg vil sige dig noget.

imāglæt (af ima og aglæt,) 1) Kun saa; blot dette; saa allene **Imāglæt okallukpa?** taledes han ikke andet end det? **Iserkoānga imāglæt**, han lod mig gaae ind, det var og alt. 2) forgieves; til ingen Lytte. **Imāglæt okaukallóarpagit**, jeg har nok sagt dig det, men min Umage har været spildt.

imatōk, gid! Ach, at!

ima tāva, altsaa; derfor.

imalioīnarpok, *intr.* siger lutter **Ima**; Kan ej Komme ud med hvad han vil sige.

imāipok v. **mēipok**, t. 1) *intr.* er saaledes. 2) det er el. betyder; er saa at forstaae; maa saaledes forståes. 3) *tr.* gjør saaledes ved en; behandler ham saa.

imāitok v. **mēitok**, 1) saadan. 2) hvad jeg skulde sige?

imāitomik, 1) saaledes. 2) nemlig. 3) for Exempel.

imāituarpok, *intr.* staaer og hænger med **Armenene**; besidder intet; er ledig; driver Tiden unyttig bort.

imāituartok, ledig; ørkesløs; en Dagdriver.

imaka? 1) hvad om? end om el. naar? *constr.* med *Subjunct.* dersom *Verbum* bruges, som: **Imaka kah-luhāguma?** Hvad om jeg var en Europæer? **Imaka utokalligune?** End naar han bliver gammel? Dog kan det og staae uden *Verbum*, som: **Imaka pāuane?** Hvad om man var her oven til el. hvorledes vil det ikke dog blive her oven til? 2) Men hvad? *Constr.* med *Conj.* som: **Imaka tekkogamiuk?** men hvad, da han saae hende?

imakatōg, hvor meget mere; saa meget mere.

imenna, paa denne Maade; saaledes. (*demonstrative.*)

imennæt, saa mange.

imennāvok, *intr.* 1) er paa denne Maade; gaaer saaledes til; har sig saa. 2) er saa mange (naar man opregner Tingene efter Antallet.)

imen-

imenne, forleden; for Fort
siden; forleden Dage.

imenniliok, *intr.* har væ-
ret her, siden forleden;
dag el. i nogle saa Da-
ge; er steet for saa Da-
ge siden. Heraf a) *Con-*
junctivus: imenniligame,
for Fort Tid siden; i disse
Dage; siden forledendag,
som: Imenniligame ma-
nēpok, han har været her
i nogle saa Dage. Og det
kan endog bruges med *Ap-*
positio, som: Imenniliga-
mimitajorungnærpok, det
er nu bedre med ham, end
forleden. b) *Subjunctivus*:
imenniligune, om nogle
Dage; efter saa Dages
forløb; i disse Dage,
som: Imenniligune aud-
laromarpok, han vil rejse
i disse Dage engang.

imāpok, *z.* har besværligt
for at tale; lesper.

imatflok, besværlig talen-
de; lespende.

Imma, Indhold; Syl-
de; Ladning.

immakarpok, er ladet; der
er noget i den.

immakartok, ladet; som har
noget i sig.

immakangitslok, tom; som
har intet i sig.

immakipok, *z.* *intr.* 1) ta-
ger imod lidet; der

gaaer ej meget i den; er
liden af Indhold el.
Rum. 2) der er kun lidt
i den; det er paa Galds
Enden.

immakitslok, 1) liden af
Rum el. Indhold; sne-
ver; Enap; som gaaer
kun lidt i. 2) som har
kun lidet i sig; næsten
tom.

immakorpok,)

immakortovok, *z.* *intr.* er
vild og stor af Indhold;
rummer meget; tager i-
mod meget; der gaaer
meget i den.

immakortok, stor af Ind-
hold; vild og rumme-
lig som tager imod me-
get.

immatok, meget ladet; næ-
sten fuld.

immatovok, er næsten fuld;
er meget ladet.

immāuarpok, 1) *intr.* er for
fuld; er for stærkt ladet.
2) *tr.* fylder, saa det lø-
ber over; gjør for fuld;
lader for stærkt; forlar-
der.

immējarpok, *tr.* 1) løffer;
tager af (det der er i et
Rum); udfradser (et
Glub af en Bøsse.)

immējant, et Redskab at
udtage noget med af et
Rum; *spec.* en Fradser;
en Bøsse-Fradser.

imméerpok, *f.* 1) *intr.* er fyldt; er ladet. 2) *tr.* a) fylder; lader (Skib, Basse, Kar ic.) b) sætter paa Spil.

immeet, en Ladestof.

immiak, det som er sat paa Spil; det man spiller om.

immieksak, noget at spille om.

immiarslok, *intr.* vinder Spillet.

immiarslak, det vundne; vunden Spil.

immiarsliardu, *tr.* har vunden el. vinder det.

immærpok, 1) *intr.* a) er tømt. b) er udløst. c) er affkudt (Basse.) 2) *tr.* a) udtømmer. b) løser; c) affkyder.

immærarpok, *tr.* pumper Vand ud af (et Skib el. Kielder); pomper det lents.

immærslaut, en Pompe.

Imak, Søen; Havet; salt Vand.

imarpik v. pirksoak, det store Verdens Hav.

imavék v. verksoak, det vilde Hav; langt til Søes.

imájarpok, *tr.* 1) pomper. 2) øser Vand ud (af Skib el. Baad.)

imájarbik, en Pompe.

imájaut, et Øsekar.

imarikipok v. rikáu, *intr.* er smukt Hav; er jævnt og got Fahrvand.

imariksok, smukt Hav; jævnt og got Fahrvand (uden Sægang el. Jis.)

imarnarsak, et Vaag; aabent Vand imellem Jisen.

imarórpok, 1) *intr.* bliver aabent Vand; Jisen bryder op. 2) *tr.* — for en el. for Skibet (saa det kan fahre.)

imarfiarpok, *intr.* fahrer til Søes el. paa Havet.

imarfiortok, en Sømænd.

imarfiarikipok, *ks. intr.* er en god Sømænd; er søevant.

imarfiariksok, en brav Sømænd; søevant; velbefahren.

imartórnek, en stor og rummelig rund Havbugt, kun indelukket fra det vilde Hav med smaa ubetydelige Øer.

imartornáursak, en mindre Havbugt næsten af samme Bestaaffenhed.

Imaka, see under Ima.

Imangéerpok, *f. intr.* tier stille; holder op at græde (helt Børn.)

imangérsarpok, *tr.*)

imangerslák, *intr.*) stiller tilfreds; faaer til at tie. imang-

imangerlát, noget at faae en til at tie ved.

imangiúpok, *r. rr.* 1) tier om; holder op at tale om; har ej længer paa Munde. 2) tier med; fortier; holder hemmelig.

Imek, først Vand; sødt Vand; Vandsted; i plur. ervngit, Vande.

imíksak, 1) noget at drikke. 2) Draaber; flydende Medicin.

iméinak, bart og tyndt Vand uden Kraft; Vandslampamper.

ervngínak, blot Vand; reent Vand.

imérpok, *r. rr.* drikker.

imigak, en Drik; det som drikkes.

imerosúkpok, *intr.* tørster; er tørstig.

imerosúktok, tørstig.

imerosúngnek, Tørst.

imerosungnak! hvilken Tørst! hvor tørstig er jeg dog!

imerosungnaká, *intr.* 1) det forvolder Tørst; det hidser. 2) man maa næsten forgaae af Tørst; det var at ønske man kunde faae noget at drikke.

imerosugungnærpok, *intr.* har sluttet sin Tørst.

imerukpok, *intr.* ønsker sig Vand; har Lyst til at drikke; tørster.

imerpallajukpok v. petlárojukpok, *intr.* er hengiven til megen Drik; drikker stærkt; er forfalden til Druffenstab.

immerpallajuktok v. petlárojuktok, en Dranker; en Druffenbolt.

imerpetlárojungnek,)

imingárnek,) Druffenstab.

imértarpok, *intr.* 1) drikker meget el. ofte. 2) trækker Vand (en Saad, en Sandse) 3) henter Vand.

imertáut, noget at hente Vand i; en Vandspand.

imerterpok, *r. rr.*)

imerteriok, *intr.*) lader trække ud i Vandet (Tang for at miste sit Slim og blive spiselig.)

imertigak, Tang som er lagt i Vand at trækkes ud.

imersungnipok, *s. intr.* Munden smager først; den er ej salt nok.

imersungnilitserpok, *s. rr.* udferster (det salte); skaffer først Smag.

imersungnilitigak, udferstet.

imerdlársiak, *intr.* Vandet staaer ham i Øinene den

som vil til at græbe); Gjennene blive fulde af Vand paa ham (af Blæst) el. rinder (som paa gamle Rolf.)

imiak, Øl.

imiörpok, *intr.* 1) Staffer Vand; gjør Vandhul; vækker Jisen; graver i Sneen efter Vand. 2) brygger Øl.

imiörtok, en Brygger.

imiörbik, 1) et Bryggerhuus. 2) et Bryggerkar; en Bryggerfjedel.

imiugak, 1) Jis som er lagt i Kjedelen at smelte til Vand. 2) i plur. imiuk-kæt, Malt; det overblevne af Brygning.

imiornerdluko, det samme i sidste Bemærkelse.

imiugeksak, Malt.

imípok, *r. tr.*)

imitfiok, *intr.*) Stjerner; giver en at drikke.

imitserpok, *r. tr.*)

imitseriok, *intr.*) bløder ud; lægger i Blød; udfrister.

imitfigak, lagt i Blød; udfrister.

Imenna og Imenne, see under Ima.

Imennek v. imanek v. imenningoak, en liden hold muslingartet Gaiber. Etjel, som sidder

fast an i Klipperne ved Stranden ofte meget dybt indboret. *Mya hysifera* v. *Mytilus Pholadis*.

Imeraktipok v. imikfiok, *intr.* er Guldmaane.

imeraktilerpok, *r.*)

imikfiartorpok, *intr.* er til tagende Maane; Maanen voper.

Immeráarpok, v. rártarpok, *intr.* 1) spiller Lyffespil paa grønlandsk Viis, ved at fæste et lidet stykke Træ, en Syering eller andet, op i Vejret, og udsee den Vindende, efter hvad Ende dette ved Galdet kommer til at staae paa. 2) Fæster Lod; spiller Kort el. Bretspil.

imeráut, 1) det som bruges at fæste i Vejret i det grønlandsk Lyffespil. 2) Tærning; Dambrikke; Kort; Lod.

imerautigau, *tr.* Fæster Lod om; spiller om.

imerárdlukpok, *intr.* forspiller; taber i Spillet.

Imerkotèilak, en Tærne; Hættentærne. (*Sterna Hirundo*.)

Imerpok, see under Imek.

Immerpok, Immeet og Immiak, see under Imma.

Imiak,

Imiak, see under Imek.

Imikárpok v. ingmi-
kárpok, *intr.* fortsætter
Reisen; reiser i eet til sit
foresatte Maal uden at
standse el. lægge op.

Imikpok, 1. *intr.* der
gaaer Dæl el. Bugle i
et Fad el. Skaal. 2) *tr.*
lader komme Dæl el.
Bugle deri (ved at tabe
el. sløde det.)

imingnek, en Dæl el. Bug-
le i et Fad.

imingnakáu, *intr.* det suser
el. hviner i Lusten; det
lyder huult langt fra
(f. Ex. naar Søen støder
an i et Fjssjeld, man ej kan
see, el. det gaaer i Stykker,
saa man allene kan høre
Svaldet deraf.) Udløse
imingnakáu, i Dag er det
en skrækelig Knagen og
Bragen.

imingnarfiok, *intr.* næsten
det samme, dog egentlig:
er gennemtrængt og
opfyldt af saadan Lyd,
som: Auleisim iktuánik
filla imingnarfiok, det
hviner ret i Lusten af Bø-
se, Gludet.

Imikfiok, see under Ime-
raktipok.

Imiorpok, see under Imek.

Immípok, 1. *tr.* flyr en

noget at bestille; giver
ham Arbejde.

immírút, det Stykke Ar-
bejde, som leveres en an-
den at forfærdige.

immitipok, 1. *intr.* faaer
noget at bestille for en
anden.

Imnak, en Bratning; en
stejl Klippe.

innarpok, *intr.* der er stejl
el. brat.

innávok, *intr.* er en Brat-
ning; er stejl.

innarþorpok, *intr.* Flyver
paa bratte Steder;
Flaarer op ad et stejl
Bjerg.

Imuk, Mælk; Die.

imurksóak, tyf Mælk; Ost.

imulik, som har Mælk el.
Die. Sáua imulik, et Mal-
te, Gaar.

imugiorpok, malter.

imúvok, er Mælk el. Die.

imuktorpok, *intr.* spiser el.
drikker el. lader Mælk.

Imúkpok, *intr.* er ind-
svøbt; er lagt inden i
noget.

imúpok, *tr.* indsvøber; ind-
ruller; lægger inden i
noget. Merkutingoaka

imukit annoráminermut,
svøb mine Maale i en Klub.

imúktok,)

imútak,) indsvøbt; ind-
rullet i noget.

Imuvok, 1) *intr.* a) er sammensvøbt; sammenrullet. b) er indtrukken; opvindes. c) haler ind; vinder op; træffer sit Snøre op for at slutte. 2) *tr.* a) svøber sammen; sammenruller. b) opvinde det; træffer det op; indhaler det (Snøret.)

imursak, a) sammensvøbt; sammenrullet; sammenlagt. b) opvunden; indtrukken; indhalet.

Imæpok, see under **Ima**.

Immærpok, f under **Imma**.

Innarlerpok, see under næstfølgende.

Innarpok, *intr.* 1) ligger. 2) ligger ned (især for at sove.) 3) lægger sig; gaaer til Sengs.

innarbik, 1) Sted at lægge sig; Sovestammer. 2) Tid at lægge sig; Sengetid.

innardlukpok, *intr.* 1) ligger ilde. 2) er i Ulave el. Urigtighed; er ej i sin Stand el. som den bør. 3) er svag; er ikke rigtig; er skrøbelig. 4) er ilde tilmode; er ej i godt Humør. 5) er utilbørlig; sømmer sig ikke.

innardluktok, 1) urigtig. 2) svag; skrøbelig. 3)

ilde tilmode. 4) utilbørlig; usømmelig.

innardlursfuk, 1) Urigtighed; Ulave. 2) Svaghed; Skrøbelighed. 3) Utilbørlighed; Usømmelighed; slet Opsørsel.

innardlugau, *tr.* 1) har Modbydelighed for. 2) agter utilbørligt.

innardlugirfak, 1) modbydeligt; det som er en imod. 2) det man holder utilbørligt.

innæjårpok, *intr.* lægger sig tilig; gaaer tilig til Sengs.

innængavok, *intr.* ligger; har lagt sig; er gaaet til Sengs.

innængarfok, den som ligger; den som er gaaet til Sengs.

innængavik, 1) Liggested; Seng. 2) Sovetid.

innarlerpok, f. 1) *intr.* a) er ganste i Ulave; er bedærvet; er bleven udelig til sit Brug. b) er afdød; er død og begravet. c) er ilde behandlet; lider ilde af nogen; fornærmes; forurettes. 2) *tr.* a) bedærver; beskadiger. b) fornærmer; foruretter; behandler ilde; gjør forfang.

innarléiok, *intr.* det samme i 2de sidste Bemærkelser.

innar-

innarlersok, 1) en ganske bedærvet Sag. 2) af dødt; dødt og begravet.

innarléirfok, en Bedærver; en Bestadiger. 2) en Foruretter; en Fornærmer, som gjør andre Forsang.

innarliorpok, *intr.* Kommer i Ulejlighed; rager i Ulykke; bliver ilde faren; har Skade af noget.

innarlöusek, Ulejlighed; Ulykke; ubehagelig Forsætning.

Inne, 1) Sted. 2) Kammer; Værelse; Stue; Boelig. 3) Suglerede. 4) Leje (Dyrs el. Fugles.)

innekarpok, *intr.* 1) har Sted el. Plads. 2) har Boelig; boer.

inneræk, et Huus el. Telt. A.

innigau, *tr.* har det til sit Sted el. Værelse; det er hans Kammer.

innilik, som har Værelse; forsynet med Boelig.

innikfak, Sted at være paa.

innikfakarpok, *intr.* har Sted at være paa el. Huus at boe i; i neg. innikfakangilak, har ingen Sted at være; er huusvild.

innikfakangitsok, huusvild.

innikfarfiupok, *tr.* søger Værelse for en; bereder ham Sted.

innikflok, 1) *intr.* forstaffer sig Sted el. Kammer. 2) *tr.* forstaffer en anden det.

innikfiorpok, 1) *intr.* søger sig et Sted at være paa; udsøger sig en Plads el. Værelse. 2) *tr.* søger det for en anden.

innitárpok, faaer et nyt Værelse.

innibiupok, *tr.*)

innibiursflok, *intr.*) herbergerer; laaner Huus; tager Fremmede i Huus.

inneisfuvok, *intr.* er flygtig; har ingen blivende Sted.

Innello, en Tarm.

innellársak, det som ligner en Tarm; en Pølse; en Kringle.

innellualik, et Slags Spermorm med mange Tarme (*Holothuria Pentacles.*)

innelluartorpok, *intr.* spiser Tarme.

Inneppok, *tr.* 1) byder; befaler; paalægger noget at gjøre. 2) beder sæt meget; holder stærkt an hos. 3) vil endelig have til; nøder; tvinger.

innèiziok, *intr.* det samme. giver Love; udstæder Befalinger.

innèizirfok, en Befaler; en Lovgiver.

innerfut, en Befaling.

innèizit, et Bud; en Befaling. i plur. innèizisit, en Lov; Samling af Bud.

innerterpok, *f. tr.*)

innerteriok, *intr.*) forbyder; forhindrer; frataaer; holder fra.

innerterirfok, 1) en Forbyder; en Forhindrer. 2) et Spøgelse i Luften, til hvilket de døde Grønlandere paa Rejsen til Himmelen maae tolde deres Indvolde, har derfor en Grumkniv i Haanden at skjære dem op med (efter Angekkokkernes Foregivende.)

innerterkot, Forbud.

innertereepok v. tersereepok, *intr.* er tver; er modtvillig; lyder ikke; gjør seent, hvad man beder el. befaler.

innertereetsok v. tersereetsok, tver; uvillig; gjenstridig.

innertereetsúsek v. tersereetsúsek, Uvillighed; Tverhed; Gjenstridighed.

innerterferiarpok, *intr.* viser sig hørig og lydig; efterkommer strax Befalinger; er villig; er føjelig; gjør det man beder.

innerterferiartok, villig; føjelig; hørig og lydig.

innerterferiarúsek, Villighed; Føjelighed; Hørighed.

innertiklávok, *intr.* er god at bede; er let at overtale; er villig; giver strax efter.

Inerpok, see Enérpok.

Innérpok, *f. 1) intr.* er udspiilt; staaer i Spiilning (et Skind for at tørres.) 2) spiler ud; sætter det i Ramme for at tørres.

innérbik, en Ramme at spille Skind udi for at tørres under Huusloftet.

innigak, udspiilt.

inniok, 1) *intr.* er ophængt el. udhængt for at tørres (vaade Klæder.) 2) *tr.* hænger op el. ud for at tørres.

innirfak, det ophængte el. udhængte for at tørres.

innitsæt, *car. sing.* en Hæfte el. Grind, hvor Klæder lægges paa for at tørres over deres Lamper, som hænger i samme.

innitlaurfak, en Ild-Rist.

inniorarpok, *tr.*)

innioráiok, *intr.*) lægger el. spreder ud for at tørres (Tørre, Lodder ic.)

inniorakkæt, *car. sing.* de udsprede el. udlagte (Tørre el.

A. Lodder.) som skulle tørrres.

Inga, see under Ika.

Ingalekpok, *tr.* styer; søger at undgaae; holder sig fra; vil ej befaste sig med; vogter sig for at røre.

ingaléiok, *intr.* det samme.

Inge, Urinrøret hos et Sundyr el. sammes yderste Abning.

Ingek, Ja. N.

Ingerdlavok, *intr.* 1) fahrer afsted; styder fahrt (ved at gaae, selle, svemme &c.) 2) rejser; er paa Rejsen. 3) styder snel fahrt; kommer fort afsted. 4) styder Vært; løber i Vejret.

ingerdlarsok, fremfahrende; rejsende.

ingerdlarsúsek, 1) fahrt; fremfahrt. 2) Vært.

ingerdleitsokáu, *intr.* 1) kommer seent afsted. 2) voger langsomt.

ingerdleitsereepok v. sereet-sokáu, *intr.* styder liden fahrt; kommer seent afsted; sejler slet.

ingerdleitseriarpok v. seriarkáu, *intr.* styder god fahrt; kommer fort afsted; løber hurtig; sejler fort.

ingerdlut, en Bonebaad. A.

Ingianárpok, *intr.* det stjerer el. stiffer i Øjnene (noget stinnende.)

ingianakáu, *intr.* det stjerer meget i Øjnene.

ingiasukpok, *intr.* Kan ej see imod Solen el. noget som stjerer i Øjnene; bliver sneblind; faaer ont i Øjnene af at see for meget mod Solen.

Ingiarpok, *tr.* forekommer; kommer en tilforn i noget; gaaer ham i Sørkjøbet. Sekkerngub-ingiarpánga, Solen stod op, før jeg vaagnede. An-nórib ingiaromarpátigut, Blæsten vil komme paa os, før vi naae Hjem.

ingiáíiok, *intr.* det samme.

ingiáírfoK, den som gaaer en anden i Sørkjøbet.

ingiarkatak v. káte, 1) en Medbejler. 2) Rejses Broder; Svite; Rejses Selskab.

ingiarkatigáu, *tr.* 1) Fappes med ham om noget at faae el. naae; er hans Medbejler. 2) fahrer i Selskab med; rejser i hans Sølge; (dog paa en anden Baad.)

ingiarkatáupuk, *intr.* car. sing. 1) de Fappes med

hinanden; ere hinanden Medbejlere; søge at forekomme hinanden;
 2) følges ad; rejse sammen ad een Vej (dog hver paa sin Baad el. Slæde.)
 ingiellorpok, *tr.*)
 ingiellórok, *intr.*) følger med; gjør Selskab.

Ingiasukpok, see under Ingianarpok.

Ingiellorpok, see under Ingianarpok.

Ingik, en Aad; Spids. ingirksoit, (*plurale af ingirksoak*) Bjerger. A.

ingilik, som har Spids el. Aad; en spids Kniv ic.

ingigikpok, *f. intr.* har en god Aad; er brav spids.

ingigiksok, brav spids.

ingikpok, *t. tr.* sætter Spids paa; gjør Aad paa; filer el. sliber spids.

Ingimipok, *t. tr.*)

ingivterpok, *t. tr.*)

ingivteriok, *intr.*) tager fra hver andre; stiller ad Stykke for Stykke; løser op i sine Dele; sønderlemmer (en Baad el. Kiste for at omarbejde); river ned (et Hus for at bygge det op igjen); spretter op (et Klæde mon for at ombyde det.)

Ingiorpok, *tr.* holder Sangen med en anden; sjunger med; stæker ham bi i. Sangen.

Ingipok, *t. intr.* sætter sig ned (et Menneske.)

ingibik, Stoel; Sæde; Bænk; Sted at sætte sig paa.

ingibigau, *tr.* sætter sig paa.

ingisimavok, *intr.* har sat sig; sidder; er siddende.

ingitipok, *t. tr.* bringer til at sidde; skaffer Sæde; byder at sætte sig; sætter en ned.

ingorak v. innorak, et Skind (helsk Bjørneskind) som lægges over en Slæde at slide paa.

Ingiulik, Søegang; huul Søe; Spædinning.

ingiulikpok, *t. intr.* der gaaer huul Søe; er Dinning el. Søegang.

ingiulikau, *intr.* er stærk Søegang.

ingiuliksiorpok, *intr.* er ude i stærk Spædinning; udholder stem Søegang.

Ingivterpok, see under Ingimipok.

Ingma, 1) lidet. 2) en liden Stund.

ingmamik, det samme i 1ste Bemærkelse.

ing-

ingmangoak, 1) ganske li-
det. 2) et Øjeblik.

ingmaitfiak v. meitfiak, 1)
noget lidet. 2) nogenle-
des; til Maade. 3) en
føje Tid.

ingmakénnæk!, saa sagte!
ej for stærkt! brug Maas-
de! nogenledes!

ingmalo, det var tilpas;
vel forskyldt.

Ingme, Sig selv. Ingme,
umigallune, badende sig
selv. Dette Ord bruges
ellers meest flecteret ved
Appositiones, som: ingmi-
nut, til sig selv, i plur.
ingmingnut, til hinan-
den indbyrdes. ingmi-
nik, af el. ved sig selv,
i plur. ingmingnik, af
dem selv el. ved deres eg-
ne Kræfter. ingminit,
fra sig selv, i plur. ing-
mingnit, fra hinanden.
ingmine, hos el. i sig
selv, i plur. ingmingne,
hos dem selv; hos hver-
andre. ingmikut, for sig
selv; særdeles; særskilt.
ingmikôrpok, 1) intr. er sær-
skilt; er for sig selv; er
eenlig. 2) tr. tager hver
for sig; frastiller; sæt-
ter for sig selv; udtager;
udvælger.

ingmikôrtarpok v. kôrtipok,
i. tr. det samme i sidste Be-
mærkelse.

ingmikôrtok, særskilt; een-
lig; som er for sig selv.

ingmikôrut v. kôrtarut, Af-
deling; Part.

ingmikôrtarneq, frastillelse;
Særstilling; Udvalgelse.

ingmikôrtarterpok, i. tr. af-
deler i flere Dele.

ingmikôrtitak, frastilt; sær-
skilt.

ingmisut, som sig selv.

ingmerpok, i. intr. sjunger
Viser eenlig for sig selv
(af Spøg.)

ingmertarpok, intr. sidder
og sjunger over hos sig
selv paa en Viise, man
siden skal fremkomme
offentlig med.

Ingmingoak, Berglars-
en. (*Coryphana rupestris*.)

Ingna, see under Ika.

Ingnek, Jld.

ingnérsôak, 1) stor Jld; Jld-
debrand; Vaade-Jld. 2)
en Jld-Drage i Luften.

ingnekpok, i. intr. 1) fan-
ger Jld; der kommer
Jld i (bruges kun om Glø-
de, Jld og Snister, men
ej om Røg, Jld.) 2) kæs-
fer Jld; faaer Jld i no-
get (Russt, Svamp, Kul
ic.)

ingnengniarpok, intr. stræ-
ber at kasse Jld; dril-
ler Jld paa grønlandsk
Viis; slaaer Jld.

ing-

ingnektarpok, *intr.* flaaer
Jld.
ingnektaut, en flintesteen;
Syrsteen.
ingnektarbik, 1) Syrstaal.
2) Syrtøj.
ingnersiok, *intr.* henter Jld.
ingnersit, 1) et Syrglas;
Brændeglas. 2) et Syr-
fad.
ingnersivik, Syrsted; Syr-
tøj.
ingnerínak, Blus.
ingnágleg v. náglégiak, Lys-
ning; hastig Blink;
Lynild.
ingnáglekpok v. légiarpok,
t. *intr.* det lysner; der
kommer hastig Blink af
Jld for Øjnene.
ingnáglektarpok, *intr.* det
lyner; lysner ofte paa
hinanden.
ingnáglektarneq, Lynen.
ingneligiarpok, *intr.* kom-
mer el. sidder for Jlden.
ingnerólavok, *intr.* 1) det
funker; gnistrer. 2) skin-
ner i Mørke.
ingnerólanek, 1) Jld-funke;
Gnist. 2) phosphorisk
Skin i Mørke. 3) Moor-
ild; Skin i Søevandet
om Aftenen.
ingnerólak, det samme.
Moorild Ormen. (Ne-
reis Noctiluca.)
Ingorak, s. under Ingipok.

Ingækpok, *intr.* er den
stemmeste; er værst el.
grovest i noget (at flaae;
vise sig stolt, o. s. fr.)
ingæktarpok, *intr.* gjør for
meget af en Ting (for
Er. af at spise.)
ingækpætlákau, *intr.* det er
alt for meget; det er
uudstaaeligt; det gaaer
alt for grovt til.
Inniliupok, see under Inne.
Innimigàu, *tr.* 1) und-
seer sig for. 2) tør ej vo-
ve det; understaaer sig
ikke at gjøre det; har
ej Hjerte el. Dristighed
til. 3) i neg. understaaer
sig; tør vove; har Hjer-
te til el. Mod paa.
iunimigilerpok, s. *tr.* be-
gynder at tabe Modet
om at faae det, man øns-
kede.
inniminérpok, s. *tr.* udseer
sig en Ting; har Mod
paa; har Øje paa; ud-
taarer sig i Tanterne.
inniminérse v. nérfillat!
hvem der dog kunde
faae den Ting! Ach! at
ingen skulde forekomme
mig og tage den fra mig!
Inningiekpok, see under In-
nuk.
Inniok og Inniorarpok, see
under Innerpok.

Innorak, s. under Ingipok.

Innórpok, 1) rr. naaer
iffe; Kan ej indhente;
ræffer ej dertil. 2) intr.
er ej fuldvoren; staaer
endnu i Væxt.

innópok, r. intr. det stræf-
fer ikke til; langer ik-
ke; er for Fort.

innórðarpok, intr. 1) det
samme. 2) Kommer for
Fort; har ej den Ene
somen anden; maae bli-
ve tilbage.

innornakáu, intr. er van-
stelig at naae; Kan ej
indhentes.

innortorpok, rr.)

innortóðok, intr.) kom-
mer for silde til.

Innugak og Innuðlak, see
under næstfølgende.

Innuk, 1) et Menniste.

2) *speciatim*: en Grønland-
der. 3) *cum. suff.* a) Ger-
re til en Ting; Ejer-
mand. b) Beboer af et
Sted. c) Kyllingen i et
Æg.

innugáu, rr. 1) har til Ejer-
mand. 2) er befolket
deraf. 3) holder af; Kan
lide el. fordrage.

innukatak v. kate, Medmens-
niste; Næste. (*diminut.*
cum. suff. innukatingoara,
min lille Kone.

innukatigáu, rr. 1) lever paa
een Tid med; har til Næ-
ste. 2) har til Guftrus.

innugikpok, s. intr. er et
smukt Menniste; er vel-
stabt.

innugikfok, et smukt el.
velstabt Menniste.

innukuluk, et uselt Menni-
ste; et ynsværdigt el. be-
slageligt Menniste.

innukulukpok, intr. det er
et stakkels Menniste;
det Menniste er at be-
slage.

innordlukpok, intr. er et
stygt el. heusligt Menni-
ste; er grim; seer slet ud.

innordluktok, et stygt Mena-
niste x.

innupiluk, et slemt el. ont
el. lumpent Menniste.

innukarpok, intr. 1) der er
Mennister. 2) det har
sin Ejermand.

innukajupok, r. intr. der
findes ingen Mennister;
er folkeløs; er øde for
Mennister; er ubeboet.

innukajufok, et øde Sted,
hvor ingen Jolk findes
el. boer; en Ørken.

innuðlak, Ænlighed; Æns-
somhed (hvor ingen Men-
nister er.)

innuðlarðorpok, intr. 1) sø-
ger Ænlighed; er for
at være een. 2) er ene;
boer ene paa et Sted.
innuð-

innuilarfiortok, eene; een-
lig; separatist.

innuktak, et ihjelslaget
Menneske; en dræbt.

innuktalik, en Mahddra-
ber; Drabsmand; som
har slaaet nogen ihjel.

innuvtak, et sig tilhørende
Menneske; Livegen.

innuvtarðu, *rr.* har til Liv-
egen; tilhører det Men-
niske; har til sit Jolk.

innutak, et nyt Menneske;
et nyfødt Barn.

innuðrak, et Billede; en Lige-
ning efter et Menneske.

innuðrifiortok, en Billedhug-
ger.

innukfiok, *intr.* 1) faaer et
Menneske at, (see. 2) an-
staaer sig et Menneske
til at være hos sig; lei-
er en; tager i Tjeneste
el. til sig i Huset.

innukfiak, 1) et forhvervet
el. tiltagen Menneske;
2) en Pjæbt Træl

innukfiarðu, *rr.* forstaaer
sig el. Pjæber det Men-
niske.

innukfimavok, *intr.* løffer
Mennesker med sig; stje-
ler el. træffer dem med
sig; optager dem.

innukfisimavok, *intr.* 1) har
god Opførsel el. Leve-
maade; veed at stikke sig
blant Jolk; er stikkelig
el. taalelig at være nær.

2) i *neg.* fører sig slet op;
er uforstammet; er næs-
viss.

innukfisimarfok, stikkelig;
som veed at stikke sig
blant Jolk.

innukfisimarfisek, god Op-
førsel; stikkelig Leve-
maade.

innukfisimangitsok, ufor-
stammet; næsviss; slet
af Opførsel.

innukfisimangitsusek, Ufor-
stammenhed: Næsviss-
hed.

innukfiarnerpok, *f.*)

innukfiarpok,) *intr.* er
venlig; omgaaes Jolk
vel; er beleven el. om-
gængelig; er menneske-
fjærlig.

innukfiarnerfok, venlig;
omgængelig; beleven;
menneskefjærlig.

innukfiarnernek,)

innukfiornek,) Omgæn-
gelighed; Venlighed;
Belevenhed; Menneske-
Fjærlighed.

innukfiarnēpok, *intr.* er ond
at komme tilrette med;
er uomgængelig; tager
ilbe imod Jolk.

innukfiarnētsok, uvenlig;
uomgængelig; ond at
komme tilrette med.

innukotigau, *rr.* spotter;
forhaaner; driller; be-
handler foragtelig.

innu-

innukotigirfak, spottet; forhaanet; drillet.

innuksuk, 1) en Vare; et opreist Tegn paa et Sjeld; et Skibategn. 2) i plur. innuksuit o. diminut. innuklungoæt, smaa Pinde, en Allen lange, som sættes udi Marken med en Løv paa Enden el. en Peltz paa, at stræmme Xheenødyr med til Bue-Skytterne, naar der ere kun faa Gole til at jage.

innutokåk, et gammelt Menneske.

innutokåvok, intr. er gammel (han el. hun.)

innutokåunek, et Menneske af de ældste.

innutokalliok, bliver gammel.

innukoëksak, en gammel Mand.

innukoëksårsoak, en udlepet Mand.

innutsokåk, et fuldvoksen Menneske.

innusuk, Ungdommen; en ung Person (Dreng el. Pige.)

innusukpok, intr. er ung.

innusuktok, ung.

innasungnek, Ungdom; unge Alder.

innungorpok, intr. bliver et Menneske.

innungorkikpok, f. intr. is

gjensødes; fødes paa ny; bliver et nyt og andet Menneske.

innungorkikfok, igjensødt. innungorkingnek, Igjensfødelse.

innungorkingnartok, som virker Igjensfødelse.

innåvok, intr. 1) lever. 2) er et Menneske. 3) Kommer til Verden.

innålerpok, f. intr. det samme i sidste Bemærkelse.

innårfok, 1) levende. 2) Kommen til Verden (et Menneske.)

innånek, Livet; det at leve.

innåvik,)

innungorbik,) 1) Gødselsdag. 2) GødselsSted.

innuvigau, tr. er født der.

innunartok, Livet; som er værd at leve i.

innursåsek, Liv; levende Tilstand.

innursut, Livet; det som holder en i live; enten:

a) gjør at han lever el.

b) gjør ham Livet Fjært.

innursutigau, tr. 1) det er hans Liv; han har det at takke for sit Liv;

hans Liv bestaaer dert

el. hænger deraf. 2) le-

ver desuagtet; døer i Fe-

le deraf. Ikkeperksaitin-

nursutigøj tejmfitok; han

levede dog, uagtet de man-

ge Saar.

innur-

innursutilik, -Liv; det som har Livet i sig; det som skaffer Liv og Lyst.

innursutekarpok, *intr.* har Livet; har det der holder ham i Live; har at leve efter.

innut, Levnets, Middel; det man lever af; Livs Ophold.

innutigau, *rr.* lever deraf; har sit Ophold deraf.

innutigirfsak, det samme som innut.

innutiksak v. tigirfeksak, *rr.* get at leve af; det som hører til Livs Ophold; Livets Fornødenhed.

innudluarpok, *intr.* lever vel, enten a) lyffelig og fornøjet, eller b) stiffe- lig og ordentlig, som han bør at leve.

innunerdlukpok, *intr.* lever ilde, enten a) har ej sit Udkomme, eller b) fører et slemt Levnet.

innuniarpok, *intr.* stræber efter at leve; vil gjerne leve; vil ej af med Livet.

innåsek, 1) Levnet; Levemaade; Opsørsel. Tersa innåsersa, det er saa mine Lader el. saaledes er nu jeg og ikke anderledes. 2) Natur. Innåse uniordlugo ajornatlarau, det er ej saaledet gjort, at forandre sin Natur.

innuserdu, *rr.* opfører sig saa; lever saa; har den Natur el. Levemaade.

innuserliorpok, *intr.* har Modgang i Livet; er i Vaande; lider Gjenvendighed.

innungmersorpok, *intr.* lever længe; faaer et langt Liv.

innunertövok, *intr.* bliver ved at leve; lever længe.

innunekípok, *rr.* *intr.* lever kort.

innutornerpok, *f. intr.* lever længe; er seilivet; Fan ej komme af med Livet.

innurorsarpok, *intr.* opfores; opfostrs; opdrages.

innurorsarbik, det Sted man er opfødt paa; Levested, hvor man er opdragen og har tilbragt sine beste Dage; Sædreneland; Søddestavn.

innurorsarbigau, *rr.* er opfødt der; har til sin Søddestavn el. Sædrene-land.

innungmadávok v. dauniarpok, *intr.* er vellystig.

innuvarpok, *intr.* fremdrager sit Liv; fortsætter Livet saa og saa.

innuarpok, *rr.* dræber; slaer ihjel; myrder; bringer af Dage (et Menneske.)

innu-

innuárnek, 1) Tøj som er stilt ved sin Ejer. 2) Tøj efter en Død.

innurárpok, *s. intr.* myrder; dræber GOLF; ombringer Mennesker; (gør Profession deraf.)

innurárfok, en Morder.

innurárlóvok, *intr.* er en Morder; har dræbt GOLF.

innuarolik, et Bjergmenneske; en Pygmæer; et slags smaa bitte Mennesker, som Grønlænderne fortælle om, at skule opholde sig i Bjergkløfterne.

innurofek, en Bjerg-Trold, som efter Grønlændernes fortælling opholder sig paa stejle Steder, og kan smutte ind i Klippen.

innutómarfok, en Menneskeæder (saaledes foregive Grønlænderne, nogle paa Østerbygden fra dem forfæslige Mennesker at være.)

innugak, et slags Legetøj af Been, med Ansigt paa, som løber omkring efter en Traad, og den, Ansigtet kommer at vende til, skal betale.

innugarpok, *intr.* leger med saadant Legetøj.

inningiekpok, *r. intr.* er

Golfestye; er ej for at være i stort Selskab el. have megen Besøg.

inningiennakáu, *intr.* det er frygtelig at komme der for de mange GOLF; det store Selskab er ej at være sig iblant.

Innukotigau, **Innukfiarnepok**, **Innuksimavok**, **Innuksimavok** og **Innukluk**, see under næstforegaaende.

Innungēipók, *rs. intr.* er Faadmundet; taler store Ord; stryder; praler.

innungēitsok, Faadmundet; en Stryder; en Storspraler.

Innurorsarpok, **Innufek**, **Innuserliorpok**, **Innufuk** og **Innuvok**, see under **Innuk**.

Innækópok, *r. intr.*)

innækogau, *rr.*) har Fjær; ynder; holder af. **innækonakáu**, *intr.* 1) er yndig; er elskelig; er værd at holde af. 2) er nydelig.

innækonartok, 1) yndig; elskelig; værd at holde af. 2) nydelig; ret artig lille Mon.

Ipak, **Sibre**; **Nare** (i Træ, Been el. Horn.)

ipagikpok, *f. intr.* har smukke Fibrer; er stærkt Træ; er got at arbejde i.

ipagikfiok, *intr.* lader sig arbejde; traf nu at gaa med Træet.

ipardlukpok *v. lungnakau, intr.* har ej gode Fibrer; er tverløbende i Træet; er ej got at arbejde udi.

ipakipok, *z. f.* har fine Aarer; er smaa-fibret; er fint Træ.

ipartövok, *intr.* har store Aarer; er storfibret; er grovt Træ.

Ipparpok, *tr.* 1) sliffer Tallerkener. 2) æder Levinger efter en anden. 3) gnaver Been (et Meenisse.)

ippagak, Tallerkenslifferie.

Ipe, 1) en Gribbe (i en Kuv el. Spand.) 2) en Hant (i en Ballie.)

ipilik, 1) som har Gribbe; med Gribbe. 2) Hantet; med Hant i.

ipiarsuk, en Telt-Pose; Parade Pose (paa begaa Sider i en Telt; som er et slags smaa Pakposer af hvidt Skind stribet i mange Colører og ovenpå sammenføjet med mange Remmer, hvori Kvindfolkene gemmer deres smaa Sager.)

ipiarsuklak, et Slags ægrunde Gopler i Havet. (Berroe.)

Ippek (*pl.* ervkit, Skarn; Snavs; Smuds; Ureenlighed (paa Krop, Klæder el. Boehave.)

ippengoak, det lidet besudlede; Bure-Klap.

ippérkfoak, meget Skarn; Skidenhed.

ippertök, meget Skiden og ureen; ret besudlet; fuld af Skarn; særdeles snavset el. besmittet.

ippertövok, *intr.* er meget besmurt og skiden; er særdeles besmittet.

ippekpok, *z.* 1) *intr.* er skiden; bliver skiden; besudles; besmittes. 2) *tr.* skidner; besudler; besmitter; gjør ureen.

ippékarpok, *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.

ippærupok,)

ervkærpok, *f. intr.* er fri for Skarn; er bleven reen; er reengjort.

ippærutipok, *z.* *tr.*)

ervkéjarpok,)

ervkejáirök, *intr.*) tager Skarnet af; reenser; gjør reen.

ervkejáirfok, en Reenser.

ervkéjarnek, Reenselse.

ervkéjægak, renseset; rens gjort.

erv-

ervkėjaut v. jauniklak, reen;
sende Middel.

ervkinárlövak, *intr.* er gan-
ste stiden og tilsmurt.

ervkipok, *intr.* er reen;
er nden Snaus.

ervkovok, *intr.* er stiden;
er besindset.

Ipeklak, i Gaar.

ipeksáne, 1) i Sorgaars;
i Overgaars; 2) for et
par Dage siden.

ipeksáruo, om nogle Da-
ge.

ipekslok, *intr.* 1) er 2 a 3
Dage siden det skede. 2)
har været her 2 a 3 Da-
ge. heraf:

ipekligame, for 2 a 3 Da-
ge siden; forleden.

ipeksigune, om 2 a 3 Dage;
om en føje Tid.

Iperák, 1) Veege i Lam-
pe el. Lys. 2) Moos
tjenlig til Lampe, Vee-
ge.

iperkerpok, *f. rr.* sætter
Moos, Veege i Lampen.

Ipperák, en Fort Kem
med Harpunn, som brn-
ges til Sælsangst paa
Jusen.

ipperárpok, *rr.* slipper af
Hænderne; lader fæe;
slipper.

ipperægak, fluppen.

Iperárpok, *intr.* gaar i
Vand; vader. N.

Iperárpok v. rartórpok,
rr. pidster; slaaer med
Svøbe.

iperártornek, Svøbesslag;
Rible el. Strime af
Pidst.

iperártorkíkpok, *f. intr.* for-
staaer sin Svøbe; kan
got slaae med en Pidst;
er en god Kudst.

iperártugak, pidstet; svøbs-
slagen.

iperáutak, en Pidst; en
Svøbe; egentlig: dens
Kem.

Ipperárpok, see under Ippe-
rák.

Iperautak, see under Iperá-
pok.

Iperíkpuk, *f. intr. car.*
sing, ere sammenbunde-
ne; ere jevnslides sam-
menføjede (tvende stykker
Træ for det løse.)

iperíksipok, *t. rr.* sætter 2de
stykker Træ saaledes
sammen (enten for at for-
længe et Glast, eller for
at paffe dem sammen, at
de siden kunne sammennag-
les.)

Ipíkpok, *t. intr.* 1) er
hvas; er starp; stjerer
got (Rniv, Saug.) 2) er
hvas el. bidende (Ord,
Brev.)

ipiksúsek, Svashed; Skarp-
hed.

ipiksarpok, *tr.* hvæsser;
Skærper.

ipikláut, Svæfsteen; no-
get af Skærpe med.

ipikláunak, et toskallet
Skjæl af Hjerte: Skjæl-
Slægten (*Cardium grón-
landicum.*)

ipkēpok, *ts. intr.* er sløv;
er stump.

ipkētsok, sløv; stump.

ipkētsúsek, Sløvhed.

Ipikláunak og Ipkēpok, see
under næstføregaaende.

Ipsak v. ivsak, Forleden;
for nogen Tid siden;
(omtrent 14 Dage el. 3
Uger.)

ipsársoak, for lang Tid si-
den; for mange Dage
siden.

ipsarojúrksoak, for mange
Uger siden.

ipsaliok, *intr.* 1) han har
været her en god Tid
(omtrent 14 Dage el. 3
Uger.) 2) det er en god
Tid siden. deraf:

ipsalígame, for en god Tid
siden.

ipsalígune, naar nogen Tid
er forløben.

ipsárugo, om nogen Tid;
en af Dagene.

Ipsæk v. ivsæk, Sæft (af
Bær, Træer, Ried ic.)
ivsertók, saftig.

ivsertôvok, *intr.* er saftig.

ivseriarpok, *tr.* udperser
Sæften.

Ipserut v. ivserut, Bind-
sel om Snuden paa et
Dyr; Laas el. Pose for
Munden.

ipseruserpok v. ivseruserpok,
s. 1) intr. er bunden om
Snuden; har Laas el.
Pose for Munden. 2)
tr. binder den om Snu-
den; sætter Laas el. Po-
se for dens Mund.

ivserutekarpok, *intr.* det sam-
me i første Bemærkelse.

Iptorérpok, *s. intr.* stam-
mer; hakker i sin Tale.

iptorerfok, en Stammer;
hakkeende i sin Tale.

Ippæt, 1) en Udsatz for
den grønlandske Brix,
hvorpaa de sætte deres
Lamper, og sætte en
og anden Ting fra sig;
Lampestedet. 2) Ende-
Briksen i et Huus (som
gaaer tværs over fra den
rette Brix til Forbriksen.)

ippamēpok, *t. intr.* ligger
paa Lampe-Bordet el.
paa Ende-Briksen.

Irbfok v. irvfok, Muld;
Jord; Løv.

irbfôvok, *intr.* er Jord.

irbsuīnak, 1) blot Jord. 2)
fuld af Jord; oversnæs-
set af Jord og Skarn.

irh-

irbfulliarpok, *intr.* fahrer
efter el. henter Tørv.

irbfulliak, den som henter
Tørv.

irbsurfiarpok, *intr.* graver
el. skjæver Tørv.

irbsurfiortok, en Tørvskjæ-
rer.

irbsorrivok, *intr.* bærer
Tørv i Huus; stabler
Tørv.

irbsiarpok, *intr.* graver;
arbejder i Jorden.

irbsiak, en Graver.

irbsipok, *cf. n.* forvand-
ler til Jord; lader blive
til Jord.

irbsisak, en til Jord for-
vandlet Sag.

Irbsovok v. irvsovok, *intr.*
er tyf.

irbsursök, tyf. Annoråk irb-
sursök, en Kirseys Skjorte.
Makpersækkæt irbsur-
söut, en tyf Bog; *spec.* det
nye Testamente.

irbsursúsek, Tyffelse.

irbsuak, et slags hvid
Moos, som vover paa
Marken og Gjældene i
tyffe Buxte og temme-
lig lang, som bruges
til Vist.

irbsurfiarpok, *intr.* ryffer
saadan Moos op el. er
efter den.

irbsurfiak, den som ryf-
fer el. er efter saadan
Moos.

irbsuðithiak, et slags blød og
lang Moos, som vover
Flumpeviis i Bæffene
og bruges til Artzviis.
irbsuðithiarsfiarpok, *intr.* ryf-
fer saadan Moos for at
tørre den til slig Brug.

Irksikpok, *r. intr.* buffer
sig; Frumbøjer sig; sæt-
ter Rumpen i Vejret.

irksinguvok, *intr.* er Frum-
bøjet; staar el. ligger
Frum.

Irksoma, see under Ika.

Irksorarpok og Irksorpok,
see under næstfølgende.

Irksuk, en Testikel; Pun-
gen ved Aalelemmet.

irksursak, en Rde.

irksulik, Angelica el. Ovan-
ne med Blomster. Stilf.

irksulursak, en anden li-
den Væxt, som ligner
Blomster. Angelica.

irksutit, en Urt, som næ-
sten ligner Rosmarin.

irksorarpok, *intr.* 1) er Fold
og stiv (en død.) 2) for-
visner 3) forhærdes.

irksorarsimarfok, forhær-
det.

irksorpok, *intr.* 1) størfner;
løber sammen. 2) er tyf
Taage; den falder mod
Jorden el. samler sig
over Havbrynen.

Irse, Øje.

I 3.

Irfig.

irfigikpok, *f. intr.* 1) har gode Øjne. 2) er smuſøjet.

irfigikfok, 1) som har gode Øjne. 2) smuſøjet.

irfigiklarpok, *tr.* ſtaffer gode Øjne.

irfigikſant, Øjenvand; Øjensalve.

irſilukpok, *intr.* har ømme el. ſlette Øjne; har ont i Øjnene.

irſiluktok, ømøjet; som har ont i Øjnene.

irſikipok, *if. intr.* er ſmaaøjet; har ſmaa Øjne.

irſikifok, ſmaaøjet.

irſitøk, ſtorøjet.

irſitøvok, er ſtorøjet; har ſtore Øjne.

irſitøgak, Hvalaas; et ſlags ſmaa Regearter de Søe Inſekter med ſtore Øjne. (*Cancer oculus.*)

irſekutøk, cønøjet; beſtadiget paa det eene Øje.

irſekutøvok, har kun eet Øje; er beſtadiget paa det eene Øje.

irſikortøk, ſtivſeende; en ſom længe holder Øje paa noget.

irſikorrøvok, *intr.* giør ſtore Øjne; ſeer ſærdeles ſtiwt efter noget for at ſaae det ret at ſee.

irſlaurſak, en Ligning efter et Øje. 1) et Lomme-Uhr. 2) et See glas;

en Lupe. 3) Knogler paa Enden af Hoftettaalen ſamt den dertil paſſende Guling. 4) i dual, et par Briller.

irſingurſak, *car. ſing.* et par Briller. I *ſingulari* bruges det kun om et lidet Barn, ſom lader Øjnene løbe allevegne om, ſaaledes: Irſingurſak alit! hvilken Spille, glut! hvor ſpillende Øjne har den!

irſlæk, 1) det Øje paa Høtpaun-Kemmen, hvor ved den er ſamlet til Hørpænen. 2) et lidet grønlandſk Abſconſel med Hul paa for hvert Øje.

irſigau, *tr.*)

irſigivok, *intr.*) ſeer paa.

irſigirfok, 1) den ſom ſeer paa en. 2) i Særdeleshed: en Sælhund, der er vaerſomt og ſeer paa Sangeren.

irſigirſak, den el. det man ſeer paa; paſſet.

irſiginárpok, *tr.* beſtuer; ſeer paa med Jor nøjelſe; ſeer til, hvorledes det gaaer.

irſikápok, *tr.* ſtirrer ſtærkt paa; ſeer ſtiwt paa, uden at blinke med Øjnene.

irſikſuarpok, *tr.* ſeer længe paa; betragter nøje.

irſig-

irfigitarpok, *rr.* Pan ei af-
see; Pan ei faae Øinene
fra; holder ved, at be-
tragte.

irfigingititarpok, lader
som man ikke seer; seer
igjennem Sigtet med.

irfainiok v. nirsarpok, *intr.*
seer ud igjennem Vind-
vet.

irfingmikpok, *f. rr.*)

irfingmikfarpok, *rr.*)

irfingmikfaiok, *intr.*) vin-
der ad el. gjør Minder
med Øinene til en.

irfingmigak, den man gjør
Minder til med Øinene.

irfingmikfainarpok, *intr.* ta-
ler Fun med Øinene;
bruger Minessprog.

irfipok, *r. intr.* faaer Skarn
i Øjet.

irfiut, Skarn, som kom-
mer i Øjet.

Irféarpok, *r.* 1) *intr.* skjul-
er sig; er skjult. 2) *rr.*
glemmer; forvarer; skjul-
er.

irfertarpok, *r.* 1) *intr.* skjul-
er sig; fryder i Skjul.
2) *rr.* forstikker; sætter
i Skjul.

irfertiok, *intr.* det samme
i sidste Bemærkelse.

irfertugak, forstikken;
skjult og forborgen.

irfertuksak, noget som Pan
skjules.

irferak, smalle smaa Tros-
de, som kunne glemme
sig i Jorden (efter Ørnu-
lændernes Kæbel.)

Irfigau og Irfipok, see under
Irse.

Irfarpok, *rr.*)

irfoaiok, *intr.*) 1) aber
en efter; gjør som han;
taler som han. 2) vræn-
ger efter en. 3) siger ens
Ord efter; igjentager
hans Tale; bruger hans
Ord (i god eller ond Hen-
sigt.)

irfoartok, 1) en Efteraber.
2) en som vrænger ef-
ter en anden. 3) den som
fremfører en andens
Tale.

Irfarpok, *intr.*)

irforau, *rr.*) vrager;
dadler; foragter; fa-
ster Drag paa.

irforajukau, *intr.* er dadler
syg.

Irfukpok, *r. intr.* fryder
sig; er glad el. fornøjet;
er ved got humeur.

irfuktok, fornøjet; glad;
fro.

irfungnok, Fryd.

irfut, det man fryder sig
over; det som fornøjer
el. virker Fryd.

irfutigan, *rr.* fryder sig
over; bliver fornøjet
over.

Iflækpok, 1) *intr.* er udstrækt el. udrafft; staaer med udstrækte Arme. 2) *tr.* udstrækker; udspiler; (s. Er. et Skind for at tørres.)

iflæktipok, 1) *intr.* udstrækkes; udspiles; er udspendt. 2) *tr.* udstrækker; udspiler; udspender.

iflæktitak, udstrækt; udspilt; udspendt.

iflækpok, *tr.* 1) rækker sig efter. 2) favner; udstrækker Armene for at favne noget. 3) spender med Singrene. 4) slaaer en i Hovedet, helst paa Munden.

iflægak, det man tager i en Savn el. Singergreb.

iflæktorpok, *tr.* udstrækker; rækker ud (Hænderne for at naae noget.)

iflækkimisårpok, *intr.* rækker sig; strækker sig (af Utidighed.)

iflægúpok, *tr.* griber an; giver sig til (at bestille); tager sig for; udtrækker Hænderne til at gjøre. Sennaurirfeksavut iflæguniaromarpavut, vi ville gaae til vor Gjerning.

Ifarok, en Vinge.

ifarokípok, *is.* *intr.* har smaa Vinger; er stumpvinget.

ifarokitsok, 1) stumpvinget. 2) en sort og hvid Havfugl med smaa Vinger; Brillefugl; Geyrfugl; Hestevanger. (*Alca impennis.*)

ifarokitsorpok, *intr.* faaer en Brillefugl.

ifaruktórsoak, 1) storvinget. 2) en Ørn. (*Vultur Albiulla.*)

ifarkirsårpok, *tr.* breder sine Vinger ud.

ifarkellavok, *intr.* slaaer med Vingerne i Flugten; slagrer med Vingerne.

Ifavok, *intr.* 1) falder i Staver (en Tønde, Kar.) 2) fælder (en Fugl); taber sine Fjer.

ifarsok, 1) falden i Staver. 2) en Fugl som fælder.

Isse, Kulde; Frost.

issepok, 1) *intr.* det fryser; er Frost el. stærk Kulde. 2) *tr.* har Frost med sig; det fryser i den (neml. Luften.)

issekáu, *intr.* det fryser stærkt; er stærk og bispdende Kulde.

issepallukpok, *intr.* det seer ud til Frost.

issingovok, *intr.* er Frost; er stærk Kulde.

isséngiak, Tøvejr.

isséngiarpok, *intr.* bliver Tøvejr; holder op at fryse.

isseng-

issengirfarpok,)

issengiarpallukpok,) *tr.* det
seer ud til Tøe; Kul-
den tager af.

Issek, Røg (af en Stor-
sten el. Lampe.)

issériak, 1) Røg. 2) Damp.
3) Frostrøg. 4) disig
Luft.

issérvpok, *f. tr.* driver Røg-
gen ind (Vinden.)

isservfövpok,)

isservtipok,)

issériarpok,) *intr.* 1) Det ry-
ger (i et Kammer, af en
Storsten el. Lampe.) 2)
det damper (af Jorden.)
4) er Frostrøg. 4) er ry-
get el. disig Luft.

isservförsoak, en stærk Røg.

isservfövpok, *f. tr.* 1) *tr.* røger
(Rød el. Rist.) 2) *intr.*
er røget.

issíarne, Røglugt; røget
Smag.

issíarnipok, *ts. intr.* 1) har
røget Lugt el. Smag. 2)
røges; hænger i Røg.

issíarnitfök, det som lugter
el. smager røget.

issíarnilítserpok, *t. tr.* røger
skaffer røget Smag og
Lugt.

issíarnilítfigak,)

issérvfigak,) røget; det
som har hængt i Røg.

issíngak, en Struntjager.
(*Catharacta parasitica*.)

Isséngiak, see under Isse.

Iserpok, *t. 1) intr.* gaaer
ind. 2) *tr. a)* bærer ind;
fører ind. b) træffer un-
der Vandet med sig.

isferbigau, *tr.* gaaer ind til.

isfertipok, *t. tr.)*

isfertitfiok, *intr.)* faaer til at
gaae ind; bringer ind.

isfertárbik, en Dør; en Ind-
gang.

isferterpok, *t. intr.* flytter i
Huus.

isferterbik, Tid at flytte i
Huus (efter at have boet
i Selt.)

isferlárnek, Blæst ind ad
Sjorden.

isferlánerpok, *f. intr.* det
blæser ind ad Sjorden.

Isservpok, see under Issek.

Isservforák, *v. ráksak*, et
stykke Spæ med en

Pind indsat paa tværs,
som efter en Liine fas-
tes i Søen at fange

Maager med.

isservfoártorpok, fanger
Maager paa denne

Maade, da man træf-
fer til, naar Spæffet

er indsluget, hvorved
Pinden kommer tværs

i Halsen paa Maagen.

Issíarne, see under Issek.

Isfigak, en Taa; *t. plur.*
isikkæt, Tæerne; en fod;
Spødder.

isig.

isigartók, Storfodet.
 isigakitslok, smaa fodet.
 isigáursak, en Taaligning;
 i pl. isigáursat, en Læst;
 Sfoelæst.

isigamák, Sfoe: Tøffel.
 isigamaliok, intr. syer Sfoe
 el. Tøffel.

isigamalirslok, en Stoma-
 ger.

isigáærslók v. gaersilerkáu,
 intr. fryser om Fødder-
 ne.

isigamāursak, Sjørbugs-
 Urt; Sfeegræs. (Cochle-
 are.) S.

isingmikpok, f. 1) tr. spær-
 der med Foden; spjæt-
 ter. 2) intr. støder sin
 Fod (paa Steen el. andet.)

isingmikfarpok,)

isingmikbigáu,) tr. spjæt-
 ter en; støder ham fra
 sig med Foden; spjætter
 efter ham.

Isfik, et Trommestind.

issilerpok, f. tr. gjør Sfind
 til en Tromme; sætter
 det paa den.

Isikkæt, see Isigak.

Isimmakpok, intr. gaaer
 løs; brækker ud af sin
 Gænge el. GOLF (Pilen
 el. Lenzbeenet.)

isimmaktipok, r. tr. bræp-
 per den saaledes løs til
 Siderne.

isimmakbigáu, tr. brækker
 løs derpaa (paa Bunden
 el. paa en Sæt.)

Isingak, see under Issek.

Isipok, r. 1) intr. slipper
 i; plumper i Jisen; sala-
 der i Vandet. 2) tr. ned-
 sænker.

isibik, det Sted, hvor nos-
 gen falder i Vandet;
 Daag efter den, som er
 plumpet i.

Isirvorpok v. isurvor-
 pok, 1) intr. hvister; ta-
 ler sagte. 2) tr. hvister
 noget.

isirvporpok, det samme.
 isirvsugak v. isurvugak, Hvi-
 sten; det man hvister.

isirvloupok, r. tr.)

isirvloutslok, intr.) hvister
 til en; taler sagte til
 ham.

isirvsut v. isurvut, nogen
 el. noget, man har at
 hviſte om.

isirvlutigáu, tr. hvister om
 det; taler sagte om en,
 at han ej skal mærke det.

isirvsutigirlak, det man hvi-
 ſter om; den man har
 imellem sig at tale for-
 døgt om.

Isivlak og Isivterpok, see un-
 der næstfølgende.

Ifo, cum suff. ifua, Enden;
 det yderste af en Ting,
 hvor

hvor den begynder el.
slipper.

isörpiak, aller yderst i En-
den; Spidsen.

isolik, noget med Ende;
endeligt.

isukarpok, *intr.* har Begyn-
delse og Ende; i *neg.* isu-
kangila, har hverken
Begyndelse eller Ende;
er ævig.

isukangitsok, ævig.

isukangitsåsek, Ævighed.

isuklek, den yderste i Ræk-
ken; længst borte.

isorartok, lang (fra Ende
til anden); som rækker
langt (Liine; Snøre.)

isorartovok, *intr.* er lang;
rækker langt.

isorakipok, *is. intr.* er kort;
rækker ej langt.

isorakitsok, kort; som ræk-
ker ej langt.

isörkot, en Knap paa En-
den.

isui'pok, *z. 1) intr.* a) er ud-
strakt (med alle Enden og
til alle Sider.) b) ud-
strækker sig; rejser sig
op (fra at have balleet sig.)
2) *rr.* a) udstrækker (en
Ting til alle Kanter.) b)
vrexler op (et Røgle-
Traad.)

isivlak, et udbredt Rheem-
skind el. Saarekind (sa-
ledes som det for det løse
er tørret, for det bliver be-
redt.)

isivterpok, *rr.*)

isivterfok, *intr.*) 1) udbre-
der; udfolder (et Klæde
el. Skind.) 2) slider og
strækker en.

Issok, 1) Tykning; Mørk-
hed. 2) Dunkelhed, 3)
Blanding.

issorpok, *intr.* 1) er tykt
og mørkt i Vejret (naar
det vil regne el. snee.) 2)
er blandet; er grumset
el. rørt Vand (naar Isen
el. Sand fra Bunden har
givet sig op deri. 3) er dun-
kel; er mørk el. ugjen-
nemsigtig (Glas, Rindue)

issortok, 1) tyk; mørk. 2)
dunkel; ugjennemsig-
tig. 3) blandet; grum-
set; rørt.

Isugútavok, *intr.* er fug-
tig.

isugútarfok, fugtig.

isugutane, Sugtighed;
Dug.

isugutarfepok, *f. 1) intr.*
besugtes. 2) *rr.* besug-
ter.

isugutarterut, det man be-
sugter med.

Isuipok, see under Iso.

Issukpok, 1) *intr.* slanger;
ryster (et Seil af Binde-
den.) 2) *rr.* ryster det (et
Klæde, for at faae Van-
det deraf.)

issuk-

issuktorpok, 1) *intr.* ryster sig (for at faae noget til at falde.) 2) *rr.* ryster det.

issuktorok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

Ifuma, 1) Tanke. 2) Sind. 3) Gemyt. 4) Mening; ogsaa: Meningen af et Ord. 5) Beslutning; Forsæt. 6) Tykke; Vilie; Behag. I denne Bemærkelse bruges det helst med *suffixo*, som: Ifumagnik peet, gjør som du lystet! Ifumaminik, efter sit eget Tykke; af sig selv. 7) man siger og: Ifumaterfa, det er et got Gemyt el. Fromheden selv.

ifumagikpok, *f. intr.* 1) er af et got Gemyt; tænker vel. 2) er from; giver efter.

ifumagikfok, 1) god; retsindig; veltænkende. 2) from; eftergivende.

ifumagiklufek, 1) Retsindighed; god Tænkemaade. 2) Fromhed.

ifumagiksarpok, *intr.* er taalmodig.

ifumagiksárut, Taalmodighed.

ifumalúkpok, *intr.* 1) er af et slet Gemyt; tænker ilde; er argfindet. 2) har et ont Forsæt.

ifumalúktok, ond; argfindet; slettænkende.

ifumalukslufek, 1) ond Tænkemaade; Ondskab; Argbed. 2) ont Forsæt.

ifumalukbigáu, *rr.* tænker ilde om en.

ifumatók, 1) dybtænkende; dybsindig. 2) eftertænkende; som. 3) tankefuld; grublende; som ej kan glemme en Ting.

ifumatóvok, *intr.* 1) er dybsindig. 2) er eftertænkende; som. 3) er tankefuld; grubler.

ifuméipok, *if. intr.* er tankefals.

ifuméitfok, tankefals.

ifumavok, *intr.* 1) mener; 2) tænker. 3) har i Sinde; har foresat sig el. besluttet.

ifumápok, *rr.* tænker paa en; har ham i Tanke til det beste.

ifumagáu, *rr.* 1) tænker paa; har i frist Erindring; lægger paa Hjerte. 2) tænker paa til det gode; har i Erindring; forsørger. 3) beholder i Tanken; glemmer ej; tilgiver ej. 4) mener el. stiler til den (med hvad man siger.)

ifumagirlak, 1) det man tænker paa; en Ting, hvorpaa Sind og Hjerte

te er henrettet. 2) den man har i Tanke el. Erindring.
 ifumagirfeksak, nogen el. noget at tænke paa.
 ifumaginiarpok, *tr.* overvejer; tænker nøje over paa.
 ifumakarpok, *intr.* har Tanke; tænker; mener.
 ifumakærpok, 1) *tr.* a) tænker ej mere paa; slaaer af Hovedet. b) tilgiver; forlader. 2) *intr.* er forladt; er eftergivet.
 ifumakægak, 1) det man ej mere tænker paa. 2) det som eftergives.
 ifumakægekak, 1) det som bør ej mere tænkes paa. 2) det som kan slaaes af Hovedet. 3) tilgiver sig; som kan forlades.
 ifumakærbigau, *tr.* tilgiver en; forlader ham; holder ham det tilgode, som han har gjort ilde.
 ifumakærnek v. kærsmank, Tilgivelse; Forladelse.
 ifumaksærpok, *tr.*)
 ifumaksæiok, *intr.*) tænker kun derpaa; har intet andet i sit Hoved; er ganske henne deri; har Sind og Hjerte dertil.
 ifumalærpok, *f. intr.* beslutter; sætter sig for.
 ifumalærfærpok, *tr.*)
 ifumalærfæiok, *intr.*) gjør sig

Betænkning el. Samvittighed over.

ifumaliarpok, 1) *intr.* a) pønsker; grunder; sidder i Tanke; betænker sig paa noget; speculerer. b) har Friertanke. 2) *tr.* a) overtænker. b) forrestiller sig i Tankerne.
 ifumaliut, det man grunder paa.
 ifumaliutigau, *tr.* pønsker paa; grunder derpaa.
 ifumaliout, Haab; Forventelse; det man sætter sit Haab til.
 ifumalioubigau, *tr.* sætter Haab til en.
 ifumalukpok v. makulukpok, *intr.* er bekymret; søger; frygter for en, som er borte.
 ifumalugau, *tr.* bekymrer sig for ham.
 ifumalungnakau, *intr.* det er at være bekymret for; det er betænkeligt med den, som er ude; man vil vist høre flette Tidender.
 ifumanerdlukpok, *intr.* tænker ilde; har ont i Sindet.
 ifumanerdlukbigau, *tr.* tænker ilde mod en; har ont i Sindet mod ham.
 ifumangnærpok, *tr.* afgjør forej at have det længer at tænke paa; gjør Ende

de paa det, man har for-
restaaende; staffer sig
det af Hovedet.

Humdittlekpok, *intr.* foruro-
liges i sine Tanter.

Istækpok, see under Ilaek-
pok.

Itek i *plur.* ekkit, 1) et
Kampohul. 2) Hullet i
Sarpunens bageste Ende
(hvori Egimakken sæt-
tes.)

iterrüt, en Stool med eet
Bæen, som bruges paa
Jisen, naar de stode at
stikke Sælhundene.

ekkorpok, *tr.* tørrer sin
Kumpe.

ekkout, 1) Artzviist. 2)
smaat Tang i Klippe-
Kevnerne ved Stran-
den, som i Nødsfald
bruges til Artzviist.

ekkursak, Igeltfjer; Rier-
tingebolle; Pigstiel;
(*Echinus saxatilis*.)

ekkut, en Skind; Kamme
el. Bremme omkring et
Tarme/Vindue, hvortil
dette er syet.

Itérdlak, en indeslutt
Sæbugt, som næsten
i en buetvagt Runding
er omgivet med en i eet
løbende stejl Klippe.

Itersök, gammelt Pis;
sinkerende Urin.

Itérpok, *i. intr.* vaagner;
bliver vaagen; er vaag-
net.

itériarpok v. tiarkâu, *intr.*
vaagner tilig om Mor-
genen.

iterfarpok, *tr.* vaagner en
op; vækker ham af Sø-
ne.

iterfartök, en Vækker.

Itérsak, 1) en Hule i Jor-
den; en Grube; en aa-
ben Grav. 2) Gulning;
Ujevnhed i noget; for-
dybning. 3) Koppe-ar-

iterfalik, som har Hule el.
fordybning; ujevn.

iterfartök, 1) meget ujevn;
hullet; fuld af fordyb-
ninger. 2) meget forar-
ret.

iterfiok v. ferpok v. selliok,
s. 1) *intr.* er bleven u-
jevn; har faaet Huller
i sig. Nuna iterfiok, der
er kommen Hul i Jorden
el. der er gravet en Grav.
2) *tr.* a) gjør Hul el.
Ujevnhed i; graver
Grav i; gjør ujevn. Ak-
kutikfarpot iterfarpå, han
har gjort Bælen ujevn for
os. b) gjør Grav til el.
for noget.

iterfelliarpok, *tr.* gjør Hu-
ler i Jorden; gjør U-
jevnheder.

Itig-

Itigårpok, *tr.* trænger ej igjennem med sin Piil; skyder ej til døde; qvæster Lun; treffer ej til gavn.

itigårsmavok, *intr.* er qvæstet; er let blesset.

itigårsmarsok, qvæstet.

Itirvorpok og **Itivnek**, see under næstfølgende.

Itivok, *intr.* er dyb.

itirfok, dyb.

itirfök, 1) meget dyb. 2) et Dyb.

itirfömk v. **fömk**, *adv.* dybt.

itirfövok, *intr.* 1) er meget dyb 2) er et Dyb.

itekån v. **itirförfövok** v. **itirfökalfövok**, *intr.* er overmaade dybt.

itinek, 1) dybere. 2) dybest. 3) Dybet.

itinerrovok, er dybere el. dybest.

itinerfiorpok, *intr.* fahrer ud paa Dybet for at fiske; fister paa dybt Vand.

itinerhut, en Dybvands Snøre.

itivnek, 1) en smal Hals med lavt Land imellem de Havbugter, som danner en Halvø. 2) Rummet imellem de to Huller i Harpunen, hvorefter Remmen sidder heftet.

itivnerrovok, *intr.* er en saadan smal Hals el. Mellemrum.

itivnarpok, *intr.* Harpunen er brækket ud ved Remmehullerne; Mellemrummet er brækket ud, saa Harpunen er gaaet løs fra Remmen.

itirvorpok, *tr.* gaar over en smal Land-Hals fra en Bugt til en anden; gjenskyder.

itirvorbik, et Sted scates des at gjenskyde.

Iteok, 1) ældste Mand i Huset; en Ældste. Iteuæt, deres Bedste-Fader; den ældste Mand i deres Hus. 2) Husbonde; Huusherre.

ittövok, *intr.* er ældste Mand i Huset.

ittorån, *tr.* har til ældste Mand i sit Hus.

Itlak, for mange Aar; for lang Tid siden.

itsårsoak, for meget lang Tid siden; i gamle Dage; i fordom Tid.

itsarøjurksoak,)

itsarøjungoårsoak,) i ældgamle Dage; fra Arifs Tid.

itsångarpok, *intr.* det er mange Aar siden det skede.

Itfor-

Itforpok, 1) *intr.* seer igjennem en Aabning; (Dør el. Vindue); Piger ind ad eller helst ud ad. 2) *tr.* seer ud efter (Vejret el. nogen.)

itsoarpok, *tr.* 1) seer efter nogen helst ind ad. 2) seer ned igjennem Jisen for at stifke Sælhundene. 3) Piger ned i Vandet fra en Baad for at stifke Steenbidere el. anden Fisk.

itsoartorpok, *tr.* 1) seer jevnlig ned i Vandet efter Fiske; er paa Skreed. 2) er paa Sælhundefangst igjennem Guller paa Jisen.

itsoartorbik, det Sted hvor saadan Fangst gaar for sig; Gullet paa Jisen, hvorigjennem sees efter Sælhundene.

itsoartugak, 1) den Sælhund, som er stuppen igjennem Guller paa Jisen. 2) den Fisk, som er stuppen paa Skreed.

itsoartout, en lang Stang at stifke Sælhundene med paa Jisen.

itsoarnisarpok, *tr.* Piger ind; seer uden fra ind ad.

Ituipok, 1. *tr.* gjenstyper; gaar over Land el. Jis for at forfotte Vesen.

itursarpok, *tr.* det samme.

ituutok, den som gjenstyper; en som er gaaet over Land.

ituibik v. **tursarbik**, et Sted, hvor man kan gjenstypede og forfotte sin Vej.

Itumâk, den flade Haand; det Gule i Haanden; Luen.

itumârpok, *tr.* slaaer med den flade Haand; giver Haanddast.

itumiarpok, 1) *intr.* gjør Haanden huul for at faae noget deri. 2) *tr.* holder noget i den huule Haand.

Ivâk, (helst i *pl.*) den gydede Kogn, som sidder fast i Tangen el. paa Bunden.

ivâk, (helst i *pl.*) Liggeæg; de Æg, en fugl ruger over.

ivavok, *intr.* og *tr.* 1) ruger; ligger paa Æg. 2) sidder over Fisterogn.

ivarfok, 1) en Fugl som ligger paa Æg; en Ligegehøne. 2) en Fisk, som holder sig over sin Kogn (f. Ex. Kognfalden.)

ivavik, 1) det Sted, en Fugl ligger paa Æg; en Fuglerede. 2) det Sted, en Fisk gyder sin Kogn paa.

Ivavok, see under næstfølgende.

Iver-

Iverpok, *f. tr.* 1) bruger; betjener sig af; følger nøje; gaaer Vejen lige fort; trænger sig igjennem. Isertarbik iverparput, vi betjene os af Huusgangen. Siko iverpara, Jeg trænge mig el. slap med Rod igjennem Jisen. Kangerdluk anno-rim iverpå, Vinden følger Fjorden i alle sine Kringlefroe. 2) synger paa en for at laste ham; lader ham høre hans Sejl i en Stridsang; foreholder ham i Sang alt hvad der kan være at sige til hans Bebrejdelse.

iverfok, den som synger paa en anden; en Strids-Sanger. i *dual.* iverfuk, de 2de Hovedpersoner, som strides ved Sang, da den, som har meest at kunne sige, gaaer af med Sejer, og dermed afgjøres al Trette.

ivigak, den der synges og Kjældes paa i en Strids-Sang.

iverfarpok, *intr.* synger ofte; er jevnlig Hovedsanger; er en Strids-Sanger paa en Hals.

iverfarnek, 1) Træfvind. 2) Fjordvind; Blæst ud

af Fjorden. 3) Kæstvind ned af en Bjergdal.

iverfarnerpok, *f. intr.* 1) det er træfvind; det træffer ind igjennem Gang el. Dør. 2) det blæser ud af Fjorden; Vinden faster ud af Fjorden og følger den i alle dens Bugter. 3) Vinden faster ned igjennem en Bjergdal.

Ivertipok, *r. i) tr.* fæster; hæfter; gjør fast. 2) *intr.* fæstes; hæstes; gøres el. er gjort fast.

ivertitak, fæstet; hæftet; gjort fast.

Ivienge, Bryst; Patte; Over.

iviengerdlukpok, *intr.* har ont i Brysterne el. Overret.

Ivik, i *pl.* igvit, 1) Græs; Høe; Straa; især: det store Græs. Ivik angut, Aret el. Rodstilk af Græsset, som bær Frugtdelene. 2) en Straa. Kurv. 3) Brød, især: haardt Brød. Ivik kakortok, Skonrogen; Hvedebrød. Ivik kernetok, Skibsbrød; grovt Brød.

ivingpak, det samme i 2den Bemærkelse.

ivigak, smaat, fint Græs;
got Saaregræs.

igviak, 1) en Straafurvel.
andet Gjemsel sammen-
syet af Straa. 2) den
som er ude efter Græs
el. Høe. 3) blødt Brød.
igviarpok, *intr.* er efter
Græs; henter Høe.

igviarpok, *tr.* 1) syer Straa-
furve. 2) bager Brød.

igviortok, 1) en Straa-
syerffe. 2) en Bager.

igviorbik, en Bager-Ovn;
et Bager-Huus.

iviksiarpok, *tr.* rykker
Græs; slaar Græs;
mejer.

iviksiut, en Lee; en Segel.

iviksiugak,)

iviktak,) omslagen el.
rykker Græs; Høe.

Ivilåk, 1) bruunrød Jord
el. Steen, som lader sig
rive til Farve. Ivilåk
akitslok, bruunrød Flæ-
bendeel. leeragtig Jord,
som bruges af Grøn-
lænderne mænget i
Spæf at fline deres
Baad. Sømmemed. Ivi-
låk mapturslok, et slags
rød Svæsse-Steen. 2)
rød Farve i Almindelig-
hed.

ivisårpok, *tr.*)

ivisåriok, *intr.*) farver rødt;
maler med rødt; an-
stryger rødt.

ivisårut, en Maler-Pen-
sel til rødt.

ivisågak v. lårtigak, anstrø-
gen med rødt.

ivisårok, en rødbuget Ør-
red (*Salmo Alpinus.*)

Ivkserpok, see under næst-
følgende.

Ivkfiavok, *intr.* sidder
(et Menneske.)

ivkfiavik, 1) et Sted man
sidder paa. 2) en Stoel;
en Bænk. 3) et Sæde;
en Sadel.

ivkfiautak, det samme i de
sidste Bemærkelser.

ivkfiavigau, *tr.* sidder paa.

ivkfiaviarpok v. villiok,)

ivkfiautalliok v. talliarpok,)
intr. gjør Stole.

ivkfiaviortok,)

ivkfiautalliortok,) en Stoles
mager.

ivkfiadlarpok, *intr.* falder
bag over, saa man kom-
mer til at sidde.

ivkserpok, *f. intr.* sidder
paa Bagen (en Hund,
Bjørn &c.)

Ivkfiæk, *helsi i pl.* ivkfi-
nit, de løse stykker Jis
imellem Landet og den
faste Jis (som a'tid hol-
des brudte ved Ebbe og
Flod.)

Ivna, see under Ika.

Ivngerpok, *t. intr.* syne-
ger.

ivng-

ivngertok, en Sanger.
ivngerbígáu, tr. synger om
(til Priis); lovsynger.
ivngerút, en Sang; en
Psalm.

ivngerutigáu, tr. har det
til sin Sang; synger
derom; Sangen gaaer
ud derpaa.

ivngertárpok, intr. synger
over paa Viser el. Psal-
mer.

Ivfak, see under Ipsak.

Ivfarpok v. sakkiarpok,
intr. gynger frem og til-
bage.

ivfaut, en Gyng.

Ivsek, see under Ipsek.

Ivfénguvok, intr. er
ængbrystig; er fort-
aandet; er færdig at
blive borte i noget.

ivfengunakáu, intr. det gjør
trangbrystig; man kun-
de let blive borte deri.

Ivferut, see under Ipserut.

Izik, Gviden i Ægget.

Izæt, car. sing. 1) Under-
skind i en Telt. 2) Skin-
dene, som ligge oven
paa et Huus for Regns-
skyld.

izeksak, et Skind bestemt
til sig Brug.

izeráu, tr. har det til In-
derskind.

K.

Kå v. Kakå! 1) Gort af-
sted! Skynd dig! 2)
Gjør det! Sæt det i
Værk; 3) Ja vel; Lad
det gaae; Velan, som
du siger.

kálo! Mere af det slags;
Gjør det oftere; Lof
engang!

kále! Lad dig høre! Nu
du!

kæ! 1) Sig dog ja! Vil
du, hvad! Søj mig
deri! 2) Gjør som sagt!
Lad see, at du holder
dit Ord!

kæmè! Velan! Ja vel!
Lad saa gaae! Hold dit
Ord! Lad det blive der-
ved!

kæuna! Skynd dig dog!
Hvilken Lølesitte!

Kå, Overfladen; det øver-
ste el. yderste af noget.

2) Gud. Deraf:
kåne, oven paa. kágut,
oven til; udvendig; ud-
vortes. kammut, ud ad.

kádlek, 1) den øverste af
2de som ligge tæt oven
paa hinanden; den som
lig-

- ligger øverst. 2) det øverste i henseende til andet, som er paa samme Legeme (f. Ex. øverste Dam.) 3) Torden; Tordenstrald.
- kadliavok, *intr.* er øverst el. yderst; ligger oven paa.
- kadliupok, *tr.* lægger øverst el. oven paa; bruger uden over andet.
- kádlerpok, *f.* 1) *intr.* a) er overtraft; er beflædt; har noget oven paa el. uden over sig. b) det tordner. 2) *tr.* a) ligger oven paa det. b) lægger noget oven paa det; overtræffer; beflæder; paneler.
- kadlersórsoak, stærk Tordenvej.
- kadlersórfövok, *intr.* det tordner stærkt.
- kadléiok,)
- kårfiok,) *intr.* lægger paa Land; tager op af Vandet (Drive-træ; Jis ic.)
- kallek, det som er uden paa; den ydre; den udvendte.
- kallereek, *car. sing.* De som ligge oven paa hinanden el. ere uden over hinanden.
- kallereekpuk, *f. intr.* ligger oven paa hinanden el. bruges uden over hinanden.
- kallerak, Yderstind til en Telt.
- kalleráglek, et slags smaa Helleflyndre, som ere graa under Bugen. (*Pleuronectes Cynoglossus.*)
- kalleragliarpok, *intr.* fanger paa saadan Hellefangst.
- kalliak, Loft; Overværelse.
- kalliane, paa Loftet.
- kágikpok, *f. intr.* har en smuk Hud; er hvid paa Kroppen; er glat paa Overfladen.
- kágikfok, smukhudet; hvid paa Kroppen; glat paa Overfladen.
- kálukpok, *intr.* har en styg el. strumpen Hud; er mørk paa Kroppen.
- káluktok, styghudet; mørkt hudet; strumphudet.
- kárpiak, det allerøverste; Toppen; Spidsen; Isen.
- kallipák, 1) Yderbeflædning. 2) en Mandes Overpeltz af Rheenskind. 3) en Overfjortel; Kappe; Koffelor; Kavay; Rejsefjortel. 4) Eggehinden. 5) Avne; Frøestål.
- kallipakpok, *tr.* overstryger; farver; maler.
- kallipagak, overstrøgen; farvet; malet.

kalliparlerpok, *f. intr.* tager en Kappe el. Overfjole paa sig.

Kabbarpok v. **kagvarpok**, 1) *intr. a)* flyder op; hæver sig; giver sig op i Vandet; forlader Bunden. b) Maden stiger op af Maven. c) Vandet stiger; det er højt Vandet. d) Skyerne el. Bygen træffet op. e) Vandet bliver urolig (naar det vil til at blæse.) 2) *rr. a)* faaer til at give sig op i Vandet. b) hæver op; bærer el. løfter op (ved at sætte Skaldrene under.) c) forhøjer el. struer i Vejret (et Huus.)

kabbarlipok v. **kagvarlipok**, *r. 1) rr.* det samme i de trende sidste Bemærkelser. 2) *intr.* er hævet; er op; løftet; er forhøjet.

kabbiomisårpok,)

kagviomisårpok,) *intr. 1)* Vandet er rørt el. i Urolighed; Søen hæver sig op og ned i stille Vejr med Blæst i vente. 2) Jisen bugner og gynger (enten af Søegang el. ved at gaar paa den.)

kabbiomisålak v. **lårsoak**, 1) Urolighed i Søen el. huul Sving. Søe i stille Vejr. 2) Gyngen i Jisen.

Kablo, **Øjenbryne**.

kablutøk, den som har store Øjenbryne.

kablukitsok, den som har smaa Øjenbryne.

kabloriksok, den som har smukke Øjenbryne.

Kablunåk,* en Udlænding; en Europæer; især en Danst.

kabluniarpok, *intr.* besøger Europæerne; fahrer til de Danst (enten ved Coloniet el. andersledes.)

kablunårtak, en udenlandsk el. europæisk Ting.

kablunâmio, den som boer hos Europæerne el. ved Coloniet; en Grønlænder, som holder sig til de Danst.

Kablunårpok, 1) *intr. a)* det svier el. bider i Øjet (af gammel Urin, som sprutter i det) **kablunårponga**, Jeg sit Urin i Øjet. b) bedærvet; visner (den røde smaa Tang ved at ligge for længe i Vand.) 2) *rr. a)* det svier ham i Øjet. b) bedærvet; gjør det vissent og smagløst. (Vandet — den smaa Tang.)

kablunårtipok, *r. rr.* lader det bedærvet ved at ligge for længe i Vandet.

kablunárnipok, *z. f. intr.* det smager bedærvet
Kádlek og Kádlerpok, see under Kå.

Kaggak og Kagárpok, see under Kárpok.

Kaglek, et tørt Saar; Skoven paa Saaret, naar det vil læges; Skurv.

kaglingárpok, 1) *intr.* Saaret falder af. 2) *tr.* river Saaret op; gnider det af.

Kágliok v. lipok, *z. tr.* nærmer sig; Kommer nær til.

Kaglo, en Sjæld. Dal; en lav Plan til Sjælds, som til alle Sider er omringet med højere Bjerger.

Kagluárpok, see under næstfølgende.

Kaglúkpok, *tr.* støder an med noget; løber paa med det; støder det; lader det Komme til Skade, som man har imellem Hænderne.

kaglúksak, det man støder el. lader Komme til Skade.

kagluárpok, 1) *tr.* bortriver el. river ned af Uforsigtighed; støder an paa, saa det Kommer i Vorden; bringer

i Ullave el. glør Skade paa formedelt sin Skjødeshed. 2) *intr.* er bragt i Ullave; er bortreven el. nedreven.

kagluægak, paastrødt; bortreven; nedreven; det som er bragt i Ullave.

Kajak, 1) en Mandsofkebaad; (en Kben grønlandsk Glindbaad, med et Hul i Midten, hvori en eenlig Mand, Person fahrer og bruger kun een Aare med Aareblad paa begge Enden.) 2) Manden i sin Baad.

kajáursak, 1) en Model efter saadan Baad. 2) vild Rosmarin.

kajalik, 1) den som har Kajak. 2) en Konebaad med Kajak i sit Sølge.

kajáitsak, den som ingen Kajak har el. ikke kan fahre i den.

kajárlak, den Kajak Roer, som er eene paa Spæn el. dog saa langt fra andre, at de ej kunne see ham eller Komme ham til Hjælp.

kajáilarfiarpok, *intr.* fahrer eene paa Sangst; holder sig langt fra andre Kajakker og vil ej være i deres Selskab.

kajártorpok, 1) *intr.* roer i Kajak. 2) *tr.* roer i det

det Sæbrænd; fahrer i Kajaß der.

kajaráu v. jartoráu, *tr.* har ham til Kajaß-Roer (i Folge med Ronebaad); bruger ham til at roe ud og hente hvad man fydter (ved Eddersfugle, Skjutterie ic.)

kajávok, *intr.* drukner el. bliver borte i Kajaß.

kajáurlök, 'druknet ved at roe i Kajaß.

kajniorpok, *tr.* bygger en Mandfolkebaad.

kajnerráu, *tr.*)

kajnerrivok, *intr.*) gjør sin Kajaß i Stand og lægger Pilene til Lave derpaa, naar man vil fahre til Søes.

Kajárpok, *intr.* bliver altid Gjemme, naar andre fahre ud; følger sjelden med; Kommer næsten aldrig ud.

kajéipok, *tr. intr.* Kommer altid med; følger i Sælene; vil allesteds være med; søger idelig om Fring.

kajéitsök, 1) den som altid vil være med. 2) en Sælhundes Mave fyldt med Tran. 3) man bruger og dette Ord om: Menneskets Mave, naar den har faaet fuldt op.

Kajartorpök og Kajávok, set under Kaják.

Kajegáu, *tr.* holder for skrøbelig; anseer at være svag; er bange det skal gaae i stykker; troer det ej; vover sig ej derpaa el. dermed.

kajegirlak, det man holder for skrøbeligt ic.

kajekforpok,)

kajeksoarpok,) *intr.* 1) Kommer saa sagtelig; gaaer varlig; er forsigtig, naar man har med svage Ting at gjøre. 2) Kommer lurende el. hemmelig; lister sig frem (naar man vil stjele sig paa en.)

kajeksoarpok, *tr.* 1) omgaaes forsigtig med en skrøbelig Ting; fører varlig; behandler lempe- lig; bruger med Forsigtighed. 2) beegner en lindet; overbærer med ham; er ikke streng imod ham; lemper sig efter ham. 3) lister sig hemmelig til el. fra en; lurer el. stjeler sig paa ham.

kajeksóik, *intr.* 1) er sagtmodig; viser sig lind i sin Opførsel mod andre. 2) Kommer sagte; gaaer varlig (med skrøbelige Ting.)

kajeksförlok, sagtnodig;
lind; lemsældig.

kajeksförnek, Sagtnodig-
hed; Lemsældighed;
lind Opførsel; Overbæ-
ren.

kajengnarpok v. nakáu, *intr.*
er skrøbelig el. brøstfæl-
dig; er ikke stærk nok;
taaler ej meget.

kajengnartok, skrøbelig;
brøstfældig; svag.

kajengnarfúsek, Skrøbelig-
hed; Brøstfældighed;
Svaghed.

kajengnarfiok, *intr.* bliver
el. er vorden skrøbelig.

kajeksarpok, *tr.* forsøger en
andens Skrøbelighed,
hvorefter den skal strække
sig; stiller Prøve an,
om han skal leve eller
døe (en Angekkok ved at
lade et Sollefkind binde
for Ansigtet, da han lig-
gende paa sin Rng paa
Brixen udmumler sin Me-
ning derom.)

Kajcipok, see under Kajár-
pok.

Kajeksarpok, Kajeksarpok
og Kajengnarpok, see under
Kajegáu.

Kaile og Káina, see under
Káio.

Kaïngok, Jisfant, som
hænger ud over Spen

ved Strandfanten; Jis-
fjór.

kaïngorpok, *intr.* det sæt-
ter saadan Jisfjór.

Káio, *intr.* Kommer
hid. Heraf: káina! v.
kájdlutit! Kom hid! kaig-
adlåt! Kom hid engang
el. for et Øjeblik! káile!
lad ham Komme hid el.
lad mig faa det! (hvilke
Ord bruges som *Interjecti-
ones vocantis.*)

kaïgiok, *intr.* det samme.
Heraf: *Interj. vocantis*
kakèjt (*contracte* for káig-
geet), Kom strax! og i
plur. kakisitse (for kaig-
isitse) Kommer strax hid!

káipok, *1. tr.*)

káitfiok, *intr.*) fører til;
bringer v. bærer hid; gi-
ver hid.

káikovok v. kákovok, *tr.*)
kákorsfiok, *intr.*)

kalder paa; raaber til
sig, 2) lader kalde; ind-
byder. 3) fordrer; vil
have hid.

kákorsfak, 1) kaldt. 2) ind-
buden. 3) fordret.

kákorsimavok, *intr.* er kal-
det; er indbuden.

kákorsut, Kald (det høres
ved der kaldes.)

kákorsinek, Kald; Indby-
delse (det at kalde.)

kákorsimane, Kald; Ind-
bydelse

bydelse (det at være faldet.)

Kajøk, Suppe.

kajörtorpok, *intr.* spiser Suppe.

kajörpok, *intr.* er bruun v. bruunrød; er rødlydet.

kajörtok, bruun; bruunrød; rødlydet; dunkelrød.

kajólalik, en Bi-Ret af Pøgt Sælblood og Kræffe, bær.

kajut v. kajöutak, en Øse; Slev; Suppe, see.

kajök, 1) bruun farve. 2) det brune el. rødlødes de Stykke.

kajörlak, Meel.

kajordlék v. jorovæk, en stor Sneppe, Art, Faldet Sejloe el. Broßfugl (*Charadrius Apricarius*.)

Kajorræk, 1) Mæthed; Smægtelse; Kraftløshed. 2) Døslighed.

kajorravok, *intr.* 1) er mat; er udmattet el. Kraftløs; smægter (af Hede el. Sved.) 2) er døslig og tung i Kroppen (naar man har spist.)

kajorrannarpok v. nakau, *intr.* 1) er smægtende; udmatter. 2) gjør døslig.

Kajordlék, Kajorovæk, Kajörpok, see under Kajøk.

Kájorpok, *intr.* fryser; gysrer; er Fuldstjær; Frymper sig for Kulden.

kajorau, *rr.* det samme. Isse kajorára, Jeg gysrer for Kulden el. det er for stærk Kulde for mig.

kájortok, Fuldstjær.

kájornarpok v. nakau, *intr.* fører Kulde med sig; er Føldt; er at Frympe sig for.

kájornartok, Føldt; det som forarsager Gysen.

Kajöutak, see under Kajøk.

Káipok, see under Káiök.

Kait v. kaitfæ v. kaitfæk! det var alt for rigtig; du gjør for meget der af; holt! holt engang!

Kaitforpok, 1) *intr.* a) er stille; holder op at blæse. b) er stille (i et Huus); er fri for Bulder. c) bliver frisk; helbreedes; er vel igjen. 2) *rr.* stiller Blæsten af. kaitforpále afit, nu er det ret bleven stille med eet.

kaitfungilak, *intr.* *Negativum* af næsforegaaende, der, foruden sædvanlig Bemærkelse, har denne egne: gjør strap el. i en Hast; er ej længe derom; er hurtig dertil; betænker sig

sig ej længe paa. Iglung-
nit kaitfungilatit, du har
ej været længe undervejs
hjemme fra. Heraf *infini-*
tivus kaitforane, strax;
uden Betænkning. f. Ex.
kaitforane sajmaviok, han
er strax blid igien. kaitfor-
nanga tamåungnarponga
akparmanga, da han lod
mig det vide, kom jeg strax
hid.

kaitfómiok, 1) *intr.* a) stil-
les; stiller af; Vejret
lægger sig. b) bliver
bedre; begynder at kom-
me sig af sin Sygdom.
2) *tr.* stiller af; formind-
sker Blæsten. f. Ex. kait-
fómiá, nu lægger Blæsten
sig.

kaitfómírfárpok, *intr.* stil-
ler af en Fort Tid mel-
lem Bygerne.

kaitfórnek, stille Vejr.
kaitforsárpok, *tr.*)

kaitforsárik, *intr.*) 1) gjør
stille. 2) læger; helbre-
der; gjør sund.

kaitforsáirfok, en Læge.

kaitforsárbik, en Sygestue;
et Lazareth.

kaitforsáut, Lægemiddel;
Lægedom; Medicament.

kaitforsáulliok v. liorpok,
: *intr.* laver Medicamen-
ter.

kaitforsáulliortok, en Apo-
theker.

kaitforsáulliorbik, et Apo-
thek.

kaitfúngavok, *intr.* er ble-
ven stille; er ganske stils-
le.

kaitfúnganek, Stille; stille
Vejr el. Hav.

kaitfungárforpok,)

kaitfusungángilak,) / *intr.*
Kommer fort afsted;
holder sig ej op under-
vejs; gaaer el. fahre
gesvindt.

kaitfutlarpok, *intr.* 1) bliv-
er stille; holder op at
blæse. 2) bliver stille i
et Huus; man holder
op at tale el. larme.

kaitfúpok v. fútipok, *tr.* *tr.*
gider ej længer; har
faaet sin Besømt; er
Fjed af; vil ej mere ha-
ve el. gjøre; begiver det;
lader det derved beroe.

Kajumikpok, f. *intr.*)

kajumigáu, *tr.*)

faaer Lyst til; vil nu;
attraaer.

kajumikfok, den som har
Attraae el. Villie til no-
get; tilbøjelig.

kajumikfárpok, *tr.* overtal-
ler; tilskynder; tilloffer;
opmuntrer.

kajumikfárut, Tilbøjelig-
hed.

kajumikfiok, 1) *intr.* har
faaet Villie til noget.
2) *tr.* opvækker Villie
hos

hos en til noget; ind-
skyder ham noget.

kajumíngnek, Attraae; Vil-
lie til noget.

kajumíngnarpok v. nakáu,
intr. det er overtalende;
det tilskynder el. er til-
loftende; opvækker Til-
bøjelighed.

kajumíngnartok, overtalen-
de; tilloftende; tilskynde-
dende.

kajungérpok, *f. intr.*)

kajungeráu, *tr.*) har
Lyst el. Drift til; træf-
tes til; higer efter; læn-
ges efter.

kajungérsok, længselfuld;
lysten efter noget.

kajungérnek, forlangende;
Higen efter noget.

kajungerfúsek, Lyst; Læng-
sel; Drift; Gu.

kajungérnarpok v. nakáu,
intr. træffer til sig; er
tildragende; er ønske-
lig.

kajungérnartok, tiltræffende;
ønskelig.

kajungerirfak, det man
træffes til; det ens Gu-
staaer til el. udgjør
hans Lyst. Sævet ka-
jungerirfæt, en Magnet.
Igviit kajungerirfæt, Ræv;
Bernsteen. Killak terfa
kajungerirfara, Himlen er
min Lyst.

kajungérsarpok, *tr.* opvæk-
ter Lyst hos en til no-

get; gjør Lysten og længe-
selfuld.

kajungerláut, et tiltræffende
de Middel. Auangna-
mut kajungerláut, et Com-
pas.

kajungutigáu, *tr.* opvæktes
derved til Lyst; har til
Bevæggrund; lader sig
deraf tilskynde.

Kajuk, see under Kajøk.

Kajungérpok, see under Ka-
jumikpok.

Kajúrsak og Kajut, see under
Kajøk.

Kák, 1) Briestind. 2)
Underdyne; Matrads.

kárau, *tr.* ligger derpaa;
har under sig; har til
Underdyne.

kárserpok, *f.* 1) intr. læg-
ger sit Briestind til rette;
gjør sit Lejested paa
Bripen i Stand. 2) *tr.*
lægger det til rette for
en anden.

kánek, Rummet under
Bripen.

kánermépok, *r.* ligger un-
der Bripen; er indstop-
pet el. forvaret i det
Rum imellem Bripen
og Gulvet.

Kaká, see under Ká,

Kakaká, en Ræv. S.

kakakártorpok, intr. Rævens
striger kakaká.

Kak-

Kakkak, et Bjerg.

kakkársoak, et stort Bjerg;
et Sjæld.

kakkángoak, et lidet Bjerg;
en Høj.

kakkalliak, et gjort Bjerg;
et Taarn.

kakkípok, *t. 1) intr. a)* gaaer
op paa et Bjerg. *b)* Kom-
mer paa Grund (med en
Baad.) *c)* er truffen
paa Land; er berget el.
oplagt. *2) tr. træffer el.*
haler op paa Land; ber-
ger; oplægger (en Død
Sæl, Baad el. funden
Drivestof.)

kakkitípok, *t. tr.* det sam-
me i sidste Bemærkelse.

kakkivok, *1) intr. a)* Fry-
ber op paa Land el. Is
(et Sædyr af Vandet.)
b) stiger el. er stegen op
af Vandet (et Menneske.)
2) tr. a) Fryber op der
paa. *b)* bestiger det.

kakkisimavok,)

káksimavok,) *intr.* ligger
opfrøben paa Isen el.
Landet.

káksimarfok, et opfrøben
Sædyr.

káksimarfalliarpok, *intr.* er
paa Gangst efter Sæl-
hunde, som ligge op-
frøbne paa Driv. Is-
sen; er paa Klapmyd-
sefangst.

Kakákpok, *tr. 1)* bærer
noget paa Hovedet. *2)*
bærer nogen siddende
strævs over Skuldrene.

kakágak, Hoved, Byrde.

kakalik, *1)* den som har
noget at bære paa Ho-
vedet. *2)* en Høne med
Ram.

Kakkakpokv. kakáu, *intr.*
er utaalelig; er ufordra-
gelig (et Menneske, som
gjør formeget af en Ting,
el. andet, hvorved man
bliver overvældet.)

kakkagáu, *tr.* Fan ej ud-
staae el. komme nogen
Vej med; synes, at han
er for stem; Fan ej be-
gaae sig hos ham.

Kakéjarpok v. jaráu, *tr.)*

kakéjardlerpok, *f. intr.)*
bagtaler; taler ilde om;
laster uden Harsag; for-
haaner; spötter.

kakejardlersok, en Bagta-
ler; en Forhaaner; en
Spotter.

**Kakkidlálukpok og Kakkid-
lárnek**, see under Kak-
kiok,

Kakkik, *i pl. kakkeet, 1)*
Snot. *2)* det Seede for i
Vanden paa Cachelotten.

kakkikpok, *f. 1) intr.* sny-
der sin Næse. *2) tr.* sny-
der en andens Næse.

kak-

kakkikfaut, et Tørflæde;
en Næseflud.

kakkiviak, Snotstedet; den
hule Rende fra Næsen
til Munden.

kakkiviartok, som har et
ophøjet Snotsted el. tyk
Overløbe.

kakkilértavok, Snottet Is;
ber en ud af Næsen;
han gaaer med en snot-
tet Næse.

Kakkillifak, see under næst-
følgende.

Kakkiok, rr.)

kakkirfiok, intr.) 1) fæster
en Naal i et Klæde. (Saa-
ledes at Spidsen gaaer
ud og atter ind.) 2) stift.
Per med en Syenaal ud
og ind; syer; stopper.

kakkinek, Syening paa et
Menneskes Hud; de sor-
te syede Strimer i Hu-
den paa Grønlanderin-
derne.

kakkisimavok, intr. er fæ-
stet fast (en Naal i Mu-
den.)

kakkivik, en Naalepude.

kakkivsek, en Siftestifter;
en Piffer at stifte Sif-
med.

kakkibbek v. kigvek, et sær-
stilt Slags Siftestifter,
som bruges til Øreder.

kakkidlálukpok, intr. 1) So-
den el. Saanden sover,
saa det stifter og pri-

mer i den. 2) det Fry-
ber i en, naar man bli-
ver forstræffet.

kakkidlarpok, intr. det
samme.

kakkidláluktitsiok, intr. har
sovende Saand el. Sod-

kakkidlárnek, Eenebær-
Krat (som vøser i Lan-
der.)

kakkidlárnekot, Eenebær-
riis.

kakkidlarnekotáursak, Torn.

kakkillifak, en Sundestejle;
Tind. Øred (Gasterosteus
aculeatus.)

kakkiorpok v. kiorárpok, rr.
syer sorte Strimer paa
Huden.

Kakkipok og Kakkivok, see
under Kakkak.

Kákkorpok v. kulárpok,
1) gnaver Been; gna-
ver i stykker; fnafter
sønderimellem Tænder-
ne. 2) fnafter i tumed
Tænderne.

kakkulárnek, 1) afgnavet
Been. 2) fnafter Bær-
Steen.

Kakórpok, intr. er hvid.

kakórtok, hvid. Isib ka-
kortua, det hvide i Øiet.

kakórtak, en hvid Ræv;
Meltræffen. (Canis La-
gopus, varietas alba.)

ka-

kakórnak, Riimfrost paa Marken.

kakórnarpok v. nakáu, *intr.* det riimer; der kommer Riimfrost paa Marken.

kakórsarpok, *tr.*)

kakorsáirlok, *intr.*) gjør hvid; bleger; falser; hvitter.

kakorsáirlok, en Hvitter; en Bleger.

kakorsáut, det som gjør hvidt; Sæbe; Kalk; Krit.

kakorsokut, en hvid Salvo Peltz (som Fangerne bruge, naar de skulle efterlure Sælhundene imellem Dribjisen.)

kakortigáu, *tr.* og *intr.* er saa hvid som.

kakordlúk v. luvæk, en Søesugl faldet; Mallemuske; Savhest. (*Procellaria glacialis.*)

kakordlúgnak, en anden faldet: Enkefor.; Stræbe. (*Procellaria Puffinus.*)

Kákovok, s. under Káirlok.

Kákpok, *intr.* er hung-
rig; er sulten; hung-
rer.

káktok, hungrig; sulten.

kálerpok, s. *intr.* bliver
hungrig; begynder at
hungre.

kángnek, Hunger; Sult.

káklerpok, s. *intr.* udsætter
sit Sengeteppe el. sine

Blæder for Vind og
Kuld, og lader dem
blive ubrugt, for at
faae Lusene deri til at
døe af Sult.

Kákse v. kárkse, 1) en in-
deluft rummelig Sjørd-
bugt, hvis Munding er
meget smal. 2) et li-
gedan Indeluft paa
Landet imellem Sjeldes-
ne (hvor Rheeneddyrene
gjerne opbolde sig); en
Kreds med smal Ab-
ning. 3) en Gore, Rippe
(som Hedningerne for-
dum brugte, nemlig: et liden
Huus uden Vinduer og
med smal Indgang, hvort
begge Riser brugte hinan-
den i Gleng, især de gif-
te bryttede Røner.)

karksiársuk, det samme i 1ste
Bemærkelse, naar Bugten
er af liden Betydning.

kaksimioarput v. karksimi-
oarput, *intr. car. sing.*
Kommer sammen for at
gjesterere; sætter sig i
en Kreds paa Bixen,
for at spise sammen (Græ-
entimrene.)

karksimioartut, *car. sing.* gje-
stererende; de som hof-
de Maaltid sammen.

karksimioarhik, Gjestebud;
Maaltid med flere for-
samlede.

Kak-

Kaksoarpok v. karksoar-pok, tr. binder et Baand om Livet for at holde Barnet oppe paa Ryggen i sin Peltz; fæster Remmen om Livet i Barne-Peltsens Brystspænde.

karksoaut, et saadant Livbaand paa en Barne-Peltz.

karksoarbik, Øret af en Skaal el. en Been-Ring paa Brystet af en Barne-Peltz, hvori Livbaandet fæstes.

Kaksupok v. karksupok, intr. Vandet staaer oven paa Iisen (naar det i Blod-Tiden er tildet op ved Strandbredden.)

karksunek, Vand, som staaer optyldet paa Iisen.

karksut v. karksut, et Garn; Siskegarn.

kaksuferpok, f. intr. sætter Garn ud.

kaksufiok, 1) intr. Fnytter Garn. 2) tr. — til en anden.

karktorpok, intr. fanger med Garn.

Kaksuk v. kaksuk, Sjord. Iis; nemlig: Iisflotse, som har færst Vand i sig og driver ud af Sjordene (dog ej af de me-

get store Stykker); Sær- vands Iis, som driver i Havet.

Kakugo? 1) naar? (om den tilkomende Tid.) naar skal det stee? 2) engang i sin Tid; i Fremtiden.

kakugomè? men naar? ja naar? jeg veed ikke, naar det skal stee.

kakugolikiak? jeg veed vist ikke, naar det skal stee; men naar dog?

kakugórpok, 1) tr. taler kun om Fremtiden; lover det ikke før engang i sin Tid. 2) intr. det har lang Udseende med ham; han sætter det gjerne op een Tid efter anden.

kakútigut, undertiden; sjelden; nu og da.

kakútigórsoak, meget sjelden; kun engang imellem.

Kallákpok, intr. sætter el. drager Maven ind; Frummer Bugen ind.

kallánganguvok v. gángulerpok, f. intr. sætter Mave ind af Sult; hunger.

Kalálek v. karálek, en indfødt Grønlander (hans National-Navn, hvorved han stilles fra Udlandinger.)

kalád-

kaládluink, paa sin grøn-
landst; det var ret grøn-
landst.

Kallápok, *intr.* 1) det sy-
der; det foger. 2) har
faaet sin Mad i Kog.
kalláponga, min Mad fo-
ger nu.

kallatsétok, *intr.* bier til
det er fegt.

Kallek, **Kalleráglek** og **Kal-
lerák**, see under **Kå**.

Kallerák, 1) Larm; Lyd
af noget. 2) Tidende;
Lys om noget (som man
ei har for Øine.)

kallerárpok, *intr.* det lar-
mer; rasler; stramler;
giver Lyd langt borte.

kallérípok, *r.* 1) *intr.* faaer
noget at høre; faaer Ti-
dende el. Lys om; det
kommer ham for Øren.
2) *rr.* giver Lys om;
bringer Tidende om;
lader vide.

Kallerranguvók v. **gu-
lerpok**, *f. intr.* har ont
over Haandledet.

kallerrangurók, den
som har ont i Haandledet.

Kallerípok, see under **Kal-
lerák**.

Kalliak og **Kallipák**, see un-
der **Kå**.

Kallimnek og **Kallisek**, see
under næstfølgende.

Kallípok, *r.* 1) *intr.* slæ-
ber noget paa Siden af
el. efter et Fartøj; buxer-
rer. 2) *rr.* a) buxerer det;
har det paa Slæbetog.
b) slæber noget med sig
ved at løbe paa el. river
det af Lave.

kallitfiok, *intr.* det samme i
sidste Bemærkelse.

kallítok, en som buxerer el.
har noget paa Slæbe-
tog; en fanger, som
har Sælhund ved siden
af sin Kajak.

kallítak, det buxerede Dyr
el. andet man har paa
Slæbetog.

kallívtit, *car.-sing.* Buxeres-
tøj (som bruges ved Sæls-
fangsten.)

kallimnek, 1) en Kjede,
sammenlænket af flere
Leed. 2) Lærme; Knap;
især en LærmeKnap.

kallimnérsok, en stor Kje-
de; en Lænke.

kallisek, en Tavle.

kallisektók, stornavlet.

kallirvsarpok, 1) strækker
sig el. anspænder sine
Kræfter for at komme
frem (f. Ex. en som rører
mod Strømmen; en Hund,
som er bunden til noget,
og søger at trække sig der-
fra.) 2) har Lyst paa el.
higer efter noget. Una,
kallirvsaleralloárkau, der

er paalommen ham en faa-
re stor Lyft.

kallirvfarbigau, *tr.* 1) stræf.
° Fer sig derefter. 2) higer
derefter.

Kallôrpok, *intr.* og *tr.* 1)
øfer Vand og andet fly-
dende. 2) øfer Sift op af
Søen med et Garn (helt
Lodder og Dreder.)

kallôgak, den øste Sift;
Drættten af Lodder, som
man har øst med sin
Hov.

kallût, en Hov; en Ketser;
en Lodde-Øse (som et li-
det Regegarn) Benyttet af
Senetraad, til at øse
Lodder og anden smaa
Sift med.

kallurslok, *intr.* øfer op;
faaer noget i Øsen.

Kalluvok, *tr.* 1) øfer en
Baad; udøfer dens
Vand. 2) bekommer;
faaer rappet til sig;
snapper væk; faaer uden
synderlig Møje.

kallutaut, en Øse; en Spee.

Kallúgiak, 1) en Hval-
fiste-Lentze. 2) et Spær;
et Spyd.

kallúgiarpok, *tr.* lentzer
Hvalfisten. 2) stikker
med et Spyd; støder
med et Spær.

kallugiárnek, 1) et Lentze-
Stik. 2) et Spydstik.

Kallúkpok, *intr.* 1) er
uforsigtig; er stjød-
løs. 2) er slusevurren;
handler ilde med sit Tøj.
3) er liderlig; er for-
derst.

kalláktok, 1) uforsigtig;
stjødsløs; en Sølesnø-
ger. 2) en Slust. 3) for-
øderst; liderlig.

Kallût, Kallutaut og Kallu-
vok, see under Kallôr-
pok.

Kamma, *adv. loc.* 1) in-
de (naar den talende er
ude.) 2) ude (naar den
talende er inde.)

tekkamma, 1) der inde. 2)
der ude. (see Gram. XIV
Cap. S. 4, b.)

kámmane, 1) hist inde; in-
den for. 2) hist ude;
uden for.

kammanépok, *intr.* 1) er in-
de. 2) er ude.

kammunga, 1) ind; indad.
2) ud; udad.

kámmanga, 1) inden fra. 2)
uden fra.

tekkámmane, 1) der inden
for. 2) der uden for
o. [fr.

kamma, *intr.*)

kárbsoma, *tr.*) 1) hanel. hun
el. den el. det inde. 2)
hanel. ude.

tekkámma, *intr.*)

tekkárbsoma, *tr.*) 1) han ic. derinde. 2) han ic. derude. Kaumæt tekkamna, den Maane som nu stikker derude: i denne Maaned.

kinga, *intr.*)

kírkfoma, *tr.*) 1) han ic. inde som du veed nok selv el. hist inde. 2) han ic. hist ude.

kírkfoma! hør du der inde el. derude, som vi nok Fjende!

tekkínga, *intr.*)

tekkírkfoma, *tr.*) han ic. derinde el. derude.

Kamagau, *tr.* fordrager; kan got lide; holder af; ynder.

kamagitárpok, *intr.* er stiftelig i sin Opførsel mod andre; viser sig fordragelig; er god at omgaaes.

kamagitártok, fordragelig; god at omgaaes; men nistefjerlig.

kamagitéipok, *ts. intr.* er fortræden og bister i sin Opførsel; kan ingen lide.

kamagitéitsok, fortrædelig at være hos.

kamanarpok, *intr.* er fordragelig; er taalelig; er got og saaledes som man kunde ønske sig det.

(bruges især om Veirlig; Klæder; Bostab.)

kamanangilak, (*neg. af foreg.*)

kamanéipok, *ts. intr.*)

er ufordragelig; er utaalelig; man kan ej holde det; er i slet Stand el. ej som man ønskede sig det. Silla kamanangilak, det er ret et Hundes vejr el. ikke Vejr at være ude i. Kauferkángavta kamanangilagut, vi ere ej gode at komme nær el. ej folkelige, da vi ere paa Vaade. Pogutan okko kamanangilat, de Basser kunne ej bruges, før de blive tøede.

kamanarslok, *intr.* bliver fordragelig el. som man vilde have det.

Kamaja, see under næstfølgende.

Kamák, Vrede; Fortrædelighed; Ærgrelse. Kamák tikiupok, nu kommer Vreden igjen.

kamája, Arrighed; Vredeladenhed; Gastighed. kamajanit nejomínangilak, han er ej værd at være hos, da han er saa arrig.

kamákpok, *intr.* er vred; er arrig el. fortræden; ærgrer sig over noget.

kamáktok, arrig; vred; fortræden.

kama-

kamakajukpok, *intr.* er vredladen; er hastig; ærgrer sig let; Kan blive vred over ingen Ting.

kamakajuktok, vredladen; hastig; tilbøjelig til Vrede.

kamajui'pok, *z. intr.* er langmodig; bliver ej let fortræden; overbærer.

kamajui'tsok, langmodig; overbærende.

kamajuitsisek, Langmodighed; Overbærenhed.

kamangnakdu, *intr.* er at ærgre sig over; ærgrer.

kamaupok, *rr.* ærgrer sig over en; viser sig fortræden imod; optændes til hastig Vrede mod.

kamaut, *Urgenst;* det man ærgrer sig over.

kamautigau, *rr.* ærgrer sig over; bliver fortræden for.

Kamanarpok, see under Kamagau.

Kamaupok, see under Kamak.

Kammavok, 1) *rr.* ligger paa Udfl. el. Luur efter et Dyr; passer det op for at stjele sig der, paa, naar det kommer frem (enten paa Gsen eller Landet.) 2) *intr.* er

paa Sælhundefangst med Garpun og Blære (fordi man paa denne Fangst skal lure sig paa Sælen, naar den kommer op af Vandet.)

kammarok, en som er paa dette slags Sælhundefangst.

kammavik, er Sted, som er beqvemt at ligge paa Luur efter Sælhundede; Sælhundede-Plads i Søen, hvor Sælene pleje at pippe op (der helst stcer i Rørværelsen af Gistebankerne.)

kammagajukpok, *intr.* er flittig til at fahre paa Sælhundefangst; er en sælsom Mand og flittig Sæljæger.

Kamerdlôrpok, *rr.* betragter; bestuer; beseer.

kamerdlôrnek, Bestuelse; Betragtning.

kamerdlôrtipok, *r. rr.*)

kamerdlôrtitsok, *intr.*) giver en noget at see paa; lader ham betragte sine Sager; forestiller ham noget til Bestuelse.

Kamidlarpok, see under næstfølgende.

Kamik i plur. kaungit, 1) en Støvle. 2) bruges og i pl. om de blotte Støvle-Sæste.

kamilik, en med Støvler paa.

kamikpok, *r.* 1) *intr.* tager Støvler paa. 2) *tr.* træffer Støvle paa en anden.

kamiktorpok, *tr.*)

kamiktóiok, *intr.*) det samme i sidste Bemærkelse.

kamiktárpok, *intr.* faaer nye Støvle.

kamidlarpok, 1) *intr.* træffer Støvle af. 2) *tr.* — af en anden.

kamidlarterpok, *tr.*)

kamidlarteriok, *intr.*) det samme i sidste Bemærkelse.

kamidläut, en Støvle. Knekt.

kamidlångavok, *intr.* har ingen Støvler paa; er barfodet.

kamidlångarfok, uden Støvler; barfodet.

kamiok, 1) *intr.* syer Støvler. 2) *tr.* — til en anden.

kamiórpok, 1) *intr.* træffer Støvler ud; gjør dem til rette. 2) *tr.* — for en anden.

kamiórtte, en Støvle. Opvarterste; som tørrer Støvle for en anden.

kamiortigau, *tr.* har til sin Støvle. Opvarterste; holder hende til at tørre Støvle for sig.

kamigak, den, hvis Støvle man gjør tilrette.

kamiút, en Støvle. Stræffer; et stykke Træ, indrettet til at strække Støvler. Skoe ud med, og gjøre dem smidige naar de ere blevene stive og uhandelige.

kamerráu, er i Støvle. Arbejde; har at bestille med at tørre el. børste dem.

kamikpák v. pärfoak, en lodden Bjørne-Skindes Støvle.

kamisák, Halv Støvle.

kamisárpok v. mitsirsárpok, *intr.* har Halv Støvle paa.

kamisartárpok, *intr.* har faaet Halv Støvle.

Kámipok, see under Kápok.

Kammípok, *r.* 1) a) slukkes; er udslukt. b) har slukt sin Lampe af Trang; har ej mere at brænde. 2) *tr.* slukker ud.

kammítíok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

kammítok, udslukt.

kammitáut, noget at slukke med; en Sprøjte.

kammíngavok, *intr.* 1) er udslukt. 2) har intet at brænde i sin Lampe.

kammitipok, *r.* *tr.* udslukker.

kammíjuípok, *r.* *intr.* er uudsluFFelig.

kam.

Kammijulefok, **nudslutte-**
lig.

Kamisak, see under **Kamik**.

Kamna, see under **Kamma**.

Kamutik, see under **Kâpok**.

Kanna, *adv. loc.* 1) her
nedre. 2) her vest (naar
det er i Rægheden.)

tekkanna, 1) der nedre. 2)
der vest.

kánnane, 1) her neden til.
2) her vest henne.

kannanêpok, *intr.* 1) er her
nedre. 2) er her vest hen-
ne.

kánnanga, 1) neden fra. 2)
Vesten fra.

kannúnga, 1) ned ad. 2)
vest hen.

kannúgnarpok, *intr.* 1)
gaaer ned ad. 2) faar
vest hen.

tekkánnang, 1) der neden
til. 2) der vest*henne.
v. f. v.

kannéngnak, Vesten-Vind.

kannéngnarpok, *intr.* Ves-
tenvind blæser.

Kannak, en Teltstang.

kánnakpok, *intr.* lægger
Teltstænger op (naar
man vil rejse Telt.)

Kannāk, et Spinnebeen.

kannârtak, et Been paa En-
den af en Ulfe-Snøre.

hvorigennem Krogene
sidde paa tvers.

Kannejajórpok, *intr.*
bliver nedslagen, fordi
man ikke kan faae en
Ting el. Pomme med,
saavel som en anden; ta-
ber Modet; bliver saa
fortabt derved.

kannejajugau, *tr.* bliver
nedslagen over ham,
som faaer noget el. Pom-
mer med frem for sig.

Kannek, **Stjødning**; **Sjø-**
ning; **Pløining**; **Sam-**
menfældning (i Træ el.
Been); egentlig: den Saa-
re, hvor det er fældet
sammen.

kánnilik, noget som er fæl-
det sammen i hinanden;
Stjødning af Been el.
Træ.

kannekarpok, *intr.* har
Stjødning; er fældet
sammen. **kekkágut kan-**
nokarpok, det er fældet
sammen i Midten.

Kanêk, **Mund**. **kanêk ter-**
ta, 1) det er Mund, som
duer til at tale. 2) der er
et slem Mund paa det
Menniske.

kanertok, stormundet.

kanikitsok, 1) som har en
liden Mund. 2) et be-
synderlig slags Ulfe
(*Cottus Gobio*.)

kanerdlukpok, *intr.* har en
flet Mund; har **Spjær**
bug i Munden.

kanekaissekâu, *intr.* har
Mund nof; er en stor
Fjæst.

kaneriksårpok, *intr.* Tæn-
derne løbe i Vand ef-
ter noget, som er appe-
titlig.

kannerfårpok, *intr.* har med
Munden at bestille; spi-
ser; gumler.

kanermiugâu, *tr.* 1) ta-
ger det i Munden. 2) ta-
ler blot derom uden at gi-
re noget derved.

kaniok, en **ULF**. (*Cottus Scor-
pius*.)

kaniornak v. ordlæk, Pant-
ser-**ULF**en. (*Cottus cata-
phractus*.)

kaniorpok, *tr.* fanger **ULF**
er; faaer dem fiskeet.

kaniortak, en fiskeet **ULF**.

kaniortorpok, *intr.* spiser
ULFer.

kaniorsiorpok, 1) *intr.* fister
efter **ULF**er (bruges naar
man er kommen paa Riste-
pladsen.) 2) *tr.* — til en
anden.

kaniorslut, en **ULF**esnøre.

kaneisfårpok, *intr.* er ude
paa **ULF**efangst.

kaneisfårpok, *intr.* Foger **ULF**
er.

Kannæk, see under Kannik.

Kannengnak, f. under Kan-
na.

Kannérnek og Kannerpok, see
under Kannik.

Kánga? 1) Naar? (om den
forbigaaende Sib.) Naar
var det? 2) Hvo veed,
naar det var; Engang
forher.

kangäivna? Naar var vel
det? Ja hvor længe er
det ikke siden det stede
el. han var her? f. Ex.
kangäivna tekkyssaravko,
naar saae jeg vel ham
sidst? kangäivko audlar-
put, hvorlænge er det ikke,
siden de soere bort.

kangákiak? 1) Men naar
dog? 2) Ej, hvorledes
er det gaaet til? Hvor-
ledes har han dog baa-
ret sig ad?

kángale? 1) Men naar? 2)
Jo, jo, det var den ret-
te Karl.

kangaläivna, det samme som
kangäivna, f. Ex. kanga-
läivna tamäunga pirson-
ga? naar kom jeg vel der?

kangalíkiak? Men naar
dog?

kangalliak, en tilforn gjort
Gierning; forhen be-
gangen.

kangamé? 1) Ja, naar? 2)
Jeg veed ikke, naar?
kang-

kangárfoak, 1) det er nu
saa længe siden. 2) læn-
ge tilforn.

kangatájmak! Naar hørde
man dog sligt? Det er
dog underligt! Ej hvor
gaaer det dog til?

kangáumet, (*Conjunctivus*
af kangávok,) længe til-
forn.

Kángak, *Goved. A.*

kangárdlukpok, *intr.* har
ont i *Govedet. A.*

kangák, et Udhængsues el.
Sted, hvor den vilde Sæ
bryder paa, og er farlig
at fahre forbi, naar der
er stærk Søegang.

kangárfuk, et kort men
farligt stykke Vej af sam-
me Marsag.

Kangáttarpok, 1) *intr.*

a) hæver sig; letter sig;
stiger; fahrer op; gi-
ver sig op i Vejret. b)
er hævet el. opfahren;
har givet sig op i Vej-
ret. c) er opløstet; er
opført i *Høiden.* d)
gaaer ej ret sammen; er
rummelig imellem. 2)
tr. hæver; letter op; op-
løfter; fører i *Høiden.*

kangattáupok, *tr.* hæver el.
tager op med sig i *Høi-*
den; opfahrer dermed.

kangattalaginnarpok, *intr.*
1) Det vil ej gaae ret sam-

men; der vil immer bli-
ve *Uabning* imellem. 2)
den vil ej synke ret til
Bunds, men giver sig
immer op i *Vandet.* 3)
har ingen blivende *Sted*
mere; har *Rejsen i Hø-*
vedet; vil ej lade sig
overtale til at bte.

Kangè *cum suff.* kángia,

1) oppe til *Lands*; den
Egn, som ligger *Nord-*
ostligere end en anden.
kakkab kangiane, *Nord-*
ost fra *Gjeldet.* 2) *Svan-*
struen og den bageste
Luft paa en *Bøsepipe*,
hvor den nagles til
Træet. 3) (hans) *Bro-*
der, Barn el. *Syster,*
Barn.

kangimut, 1) til *Landet*;
mod *Landet* (naar man
er paa *Søen.*) 2) bedre
op i *Landet*; ongefær
Nord-ost i (naar man er
paa *Landet.*)

kangimukárpok, *intr.* 1) fah-
rer ind mod *Landet.* 2)
gaaet længer fort op i
Landet.

kangidlék, 1) *Nordostligst*;
Inderst; den som er el.
boer længst oppe i *Land-*
et. 2) nærmest mod
Landet.

kangidkiovok, *intr.* 1) boer
nordostligst el. *inderst*;
er

er længst oppe i Land; det. 2) er nærmest mod Landet.

kangerkópok, *tr.* fahrer forbi paa Landsiden; fahrer inden omfring.

Oftu. det Káńgek, 1) Hovedpande; Sjernestak. 2) en Huf paa et Land, som stikker langt ud i Søen; *spec.* Baals i Reviers Huf. 3) Kronen af et Træ; Toppen paa en Vært.

káńgekalerpok, *f. intr.* faaer Top; grønnes. Orpeet káńgekalerput, nu grønnes Gloven.

káńgérnio, en som boer paa en Landhuf; *spec.* ved Baals Revier.

káńgértorpok, *intr.* 1) spiser Hoveder el. Sjernestaklen af Fugle. 2) æder Toppe af Værter.

káńgérdluk, en Viig; en Sjørd.

káńgerdluárfuk, en Viig, som ej vækker langt ind.

káńgerdluèitsiak, en middelmaadig Sjørd; *spec.* Jacobshavn.

káńgerdlúrksoak, en stor Sjørd; *spec.* Strømsfjorden nord for Suffer-toppen.

káńgerdlórmio, en Sjørd, boe.

káńgerpok, *r. intr.* fahrer forbi; gaaer forbi. 2) *tr.* a) fahrer el. gaaer noget forbi. b) væjer en anden over.

káńgiupok, *r. intr.* 1) er fahren el. gaaet forbi. 2) Tiden er forbi.

káńgiutok, det som er forbi; forbigangen.

Káńgérdluk, see under næstforegaaende.

Káńgerngak v. kárner-nak, gammelt forfuleet Baade; Spind.

Káńgerpok og Káńgiupok, see under Káńgek.

Káńgmárpok, *tr.* lof, Fer el. Falder paa en Hund el. andet Dyr (især ved at knasse el. hvisle med Tungen.)

Káńgoiok, see under næstfølgende.

Káńgok, huul Lyd.

káńgorpok, *intr.* lyder huult.

káńgoiok, *intr.* snorper.

Káńguáu v. gugau, *tr.* 1) stammer sig ved; blues ved at gjøre; holder for stammelig. 2) stammer sig for; blues over at have gjort.

káńguak v. gugirak, Stam; det man stammer sig ved el. for.

kang-

kangusúkpok, *intr.* er undseelig; er. stamfuld; stammer sig; blues; undseer sig (naar man har gjort noget, man ei burde.)

kangusúktok, blufærdig; stamfuld; som blues ved det han har gjort.

kangusúngnek, Stam; Undseelse; Blufærdighed.

kangusút, Stammen; det skjændige en har gjort; det som gjør stamfuld.

kangusutigáu,)

kanguarav,) *tr.* har det at stamme sig for; det er hans Skjændsel.

kangusukfarpok v. fuktipok, *tr.* bestæmmer; stæmmer ud; gjør stamfuld.

kangusui'pok, *ts. intr.* er ublue; er stamløs; har bidt hovedet af Stam.

kangusui'flok, ublue; stamløs; frek.

kangunárpok v. nakáu, *intr.* er stammelig; er at stamme sig for el. at blues ved; er skjændigt.

kangunártok, stammelig; skjændig.

kangunák, Skjændighed; en stammelig Ting el. Gjerning. Silla kangunák! O! hvilken Stam! hvor skjændigt!

Kangulák, guulagtig Metal. kangulák kakór-

tok, Messing. kangulák aukpadlártok, Kobber. kangulák erdlíngnárnek, Guld.

kangulárikfok, smukt Metal; Tambak.

kangulárpok, *intr.* 1) er Fobberød. 2) er rød (Himmelen.)

kangulártok, Fobberød.

Kangusukpok, see under Kanguau.

Kannik, Sne (som endnu er i Luften.)

kánnerpok, *s. intr.* det sneer.

kánniarpok, *intr.* sneet lidt.

kánnék v. nérnek, Grostrøg; (fugtig Taage, der under Kaldet fryser noget, men dog ei bliver ret Guee.)

kánnérpok v. nérnerpok, *z. intr.* er Grostrøg.

Kannilárpok, *intr.* er bøjelig; ydmyger sig; betæer sig ydmyg.

kannilártok, ydmyg; bøjelig; nedrig i Anden.

kannilársúfek, Ydmyghed; Bøjelighed; ydmyge Tænkemaade.

kannilárnek, Ydmygelse; ydmyge Forhold.

kannilártipok, *z. tr.* ydmyger en.

kannilárbigáu, *tr.* ydmyger sig for en.

Kannimarpok, *intr.* han gyser; det gyser i ham.

kannimavok, *intr.* er gysen-
de; har feberen el. en
Green deraf. 2) er Fuld-
stær; taaler ej Kulde.
3) er Heremester. A.

kannimanek, Gysen; Se-
ber; Koldesygge.

kannimanarpok, *intr.* for-
arsager Gysen i Krop-
pen; er feberagtig.

kannimanârse! Gysen. Sil-
la kannimanârse! hvilken
Gysen i min Krop!

kannimâipok, *ts. intr.*
taaler godt Kulde.

Kaniok, see under Kanek.

Kanniok, see under næstføl-
gende.

Kannipok, *t. intr. og tr.*

1) er nær. 2) er nær be-
slægtet.

kannitok, 1) nær. 2) nær
beslægtet; Forvandt;
Slægtning.

kannikâu, *intr.* er meget
nær; er tæt ved.

kannitungoak,)

kannikerfok,) meget nær;
tæt ved.

kannigâu, *tr.* 1) er for nær;
holder det alt for nær
at være. 2) er for nær
beslægtet.

kanninârpok, *tr.* Kommer
for nær. kikertak umiar-
soit kanninârpæt, Glibet
kom Den for nær.

kanningârpok, *tr.* Kommer
uformodentlig over el.

til; træffer an paa; faaer
pludselig at see; Kom-
mer bag paa. Tigliktok
kanningârpars, Jeg kom
over en Lyv.

kanniok, 1) *tr.* fører en et
stykke paa Vejen (med
Baad el. Glæde); følger
ham til Vejs; gjør ham
Selskab en Deel af Vejs-
en. 2) *intr.* er ydmyg.

kannivigâu, *tr.* holder
sig nær til; anholder hos
en om noget.

kanniûarpok, *intr.* er sagt-
modig; er spagfærdig.

kanniûartok, sagtmodig;
spagfærdig.

Kannok? Hvorledes?
Paa hvad Maade?

kannongmê, 1) Ja hvori-
ledes? 2) Jeg veed ikke
hvorledes. 3) Jeg veed
ej, hvad jeg skal sige
dertil; det er ej saa godt
at svare paa; Kanstee,
men derpaa har jeg end-
nu ej tilfulde betænkt
mig.

kannukiak? Men hvori-
ledes dog? kannukiak affê,
det kan blive til hvad det
skal; det vil nok saa være.

kannong-épok, 1) *intr.* a)
hvorledes er han? b)
hvorledes han er. kan-
nong-émet nælluarput, vi
vide ikke hvorledes det er.
2) *tr.* a) hvorledes bær
han

han sig ad dermed? b) hvorledes han bærer sig ad dermed, kannong-épara táva, det som jeg fra, saaledes som det var.

kannong-étorpok, *tr.* det samme i 2de sidste Bemærkelser.

kannong-étok? Hvordan? Hvorledes bestaffen?

kannong-ésúsek, Bestaffenhed; Tilstand; Forsætning.

kannong-illiórúsek, en Handling, af hvad Bestaffenhed den saa er.

kannoktók! Gid! Ach, at!

Kannúngek; Enebærtræ (som driver i Havet, fra andre Egne.)

Kaperdluk, Ryg; Radden af en Sugl.

Kapérpok, *f. tr.* 1) Ruffer Skarnet af (et Gulv el. Bret, hvor det sad fast.) Skraber af; slider det af med noget fladt. 2) hører.

kapiárpok, 1) *tr.* a) Raver Skind tynde paa Rjød, siden. b) hører. 2) *intr.* sjanter; er sjanteret.

kapiárbik, 1) en Slave-Bænk; (et stykke Træ el. Been med 2de Fødder under i en straa Stilling, hvorpaa Slaves Skind. 2) en Høylebænk.

kapiút, 1) Slave-Redskab. 2) en Høvl.

Kapperpok, see under Kappivok.

Kappiaráu, *tr.* er i Angst for (en Eng); tager sig det nær for ham.

kappialavok, *intr.* beklager sig; giver sig; flager og flynker; jamrer sig.

kappialukpok, *intr.* er i Angst; har Sorg; er beklemt; sørger; græmer sig; er forrigsfuld (for en Eng.)

kappiasuktok, sorggiven; beklemt.

kappiasukáu, *intr.* er meget forrigsfuld; ængstes særdeles for den Syge; er imellem Haab og Srygt, om han skal leve eller døe.

Kapiarpok, see under Kapperpok.

Kappiasukpok, see under Kappiarau.

Kappingipok, see under næstfølgende.

Kappiok, *intr.* synker dybt under Vandet; gaaer ganske under, saa at Spen luffer sig over det.

kappisipok, 1. *tr.* slaaer under Vandet med eet, saa at

at Søen luffer sig over det.

kappingipok v. pangipok, *z. intr.* gaaer under; gaaer af syne; forsvinder under Horizonten. (Slib el. Land, naar man kommer saa langt derfra, at det ej mere kan ses.)

kappingikavok, *intr.* ligger og rider paa store Bølger el. Spædinning med sin Baad, saa at man snart er oppe og til syne; snart nedre og skjult bag Bølgen.

kappitårpok v. tångoarpok, *intr.* gaaer op og ned i Vandet i kort Mellemtid (et Sædhr.)

kappupok, *z. intr.* gaaer under af det Søen slaaer over; skjules under Bølgerne (s. Ex. Forstavnen af en Kajak, naar man roer imod Vinden.)

kappitipok, *z. tr.* sætter under Vandet (Søen — en Kajak); slaaer over at skjule den el. gaaer luft derover.

Kappiorpok, *intr.* 1) fraader (et Menneske el. Dyr af Munden.) 2) stummer (Vandet.)

kappiortok, 1) fraadende. 2) stummende.

kappiornek,)

kappuk,) 1) fraad. 2) Stum.

kappingorpok, *intr.* bliver til Stum; Søen bruser, saa det staaer i et Stum.

Kappipok, *z. 1) intr.* a) isører sig; træffer en Peltz over hovedet. b) er isørt. 2) *tr.* træffer en Peltz oven paa en anden.

kappitæk, en Overpeltz til Mands, Personer med heelt forstykke.

kappitærpok, *z. intr.* isører sig en saadan Overpeltz.

kappitæk, en Tarmepeltz (sammensæt af hvide Tarme.)

kappiselik, 1) en med Tarmepeltz paa. 2) en Sild, (*Clupea Harengus*.)

kappiselirkfoak, en Lax; Stjællax. (*Salmo Salar*.)

Kappisarpok, *intr.* er bebestet med et vist Onde efter Gudselen (en Barselkvinde.)

Kappivok v. puvok, *tr.*)

kappirfrok v. purfrok, *intr.*)

1) purrer; gennemstikker; stikker med en Spids lige ind. 2) aareolader.

kappirfak, stufken.

kappivnek v. pūnek, et Stik; en stufken Dunde, som gaaer lige ind.

kap-

kappimartok, stiftende; som
stifter (f. Ex. Torn.)

kappéropok, f. tr. stifter saa-
ledes at det gaar stions-
hen imellem Gud og
Rig.

kappérnek, en saadan Straa-
Vunde; et stævt Stif-
ten imellem Gud og
Rig.

kapporok, 1) intr. har
Sting; det stifter ham;
han stiftes. 2) tr. stif-
ter paa.

kappugak, stikken (f. Ex.
en Læstred med en Stif-
ter.)

kapportitsiok, intr. har Si-
de-Sting; plages af
Sting-Syge.

kapportitsiok, som har
Sting-Syge.

kapportitsiuek, Side-Sting;
Sting-Syge.

kappout, en liden Lentze;
en Pirre ved Sælfang-
sten; en spids Kniv at
stikke med.

kappupok, tr. stifter paa
en Spids; stifter saa-
ledes igiennem, at det
bliver siddende paa.

kapput v. putingoak, en li-
den Spids; en Braad;
en Lanzette; en Stif-
ter; noget at stikke med.

Kåpok, r. intr. løber an-
til et Sted, hvor man
ej kan komme fort; sø-

ger Gjennemfært der,
hvor ingen er; maae
gaar tilbage med ufors-
rettet Sag, og søge Om-
vej.

kåmomiok, intr. fortsætter;
bliver ved i det samme.
kijanek kåmomiok, bli-
ver ved at græde. Umiak
ingerdlanermiit kåmomi-
ok, Baaden stæder endog
Rahrt, stæmt man har
holdt op at roe.

kåmipok, r. 1) intr. fort-
sætter Vejen; bliver ved
at rejse, uden at hvile
undervejs. 2) tr. stæder
el. stubber noget frem
langs Jorden el. Jisen.
kamititsiok, intr. i sam-
me i sidste Bemærkelse.

kåmisarpok v. kåumisarpok,)
tr.)

kåmisaiok, intr.) stæder el.
stubber en Baad for sig;
nykker den frem, ved
at roe i en Kajak, som
med en Liine er fæstet til
Baadens Bagstavn.

kåmisaut, en saadan Lyf-
feliine.

kåmutik, car. sing. 1) en Slæ-
de; Kane; 2) Vogn; 3)
Skuffe; 4) Lavette.

kamutilik, 1) en Mand med
Slæde el. Vogn. 2) en
Canon paa sin Lavette.

kåusorpok, intr. stæder el.
stubber sig frem; siddende

de paa noget; nyffer sig frem.

kāufelliok v. fellirfárpok, *intr.* løber let oven paa Bølgerne for Vinden (en Baad.)

Kapporpok, see under Kappivok.

Kapfit? hvormange?

kapfínnik? hvormange Gange?

kaplíovok? *intr.* hvormange er han, den el. de? kapseet, mange; flere i Tallet.

kapseerfoit, mangfoldige. kapseerojarkfoit, overmaade mange.

kapseerínnik, mange Gange. kapseeríovok, *intr.* er mange; er flere i Tallet.

kapserárpok, *intr.* faaer mange. i *interrog.* hvor mange har han faaet? kapserártarpok, *intr.* faaer jævnlig mange.

kapseriarpok, *tr.* gjør det mange Gange. i *interr.* hvor mange Gange gjorde han det?

Kappupok, Kapput og Kappuvok, see under Kappivok.

Karálek, see under Kalálek.

Kardlik, i *dual.* et par Buxer.

kardlikpák, i *dual.* et par store, viide og lange Buxer; Skibsbuxer; Overbuxer.

kardlikkák, en som har store og viide Buxer paa; en Hollænder.

kardliktók, storbuxet.

kardlikpok, 1) *intr.* har faaet sine Buxer paa. 2) *tr.* har hjulpet en sine Buxer paa.

kardlikfórpok, 1) *intr.* binder sine Buxer op el. træffer dem paa. 2) *tr.* — paa en anden.

kardlingárpok, 1) *intr.* træffer Buxerne af. 2) *tr.* — af en anden.

kardliok, 1) *intr.* syer Buxer. 2) *tr.* — til en anden.

kardlængavok, *intr.* er uden Buxer; har ingen Buxer paa.

kardlængarsok, buxeløs; barlaaret.

Kárdlo, 1) en Læbe. 2) Ringen paa et Løddes Garn (hvortil det rundt om er bestet.)

kardlorpok, *intr.* 1) skrigger; piber; giver Lyd fra sig; synger; quider; lader sin Røst høre. (Dyr; Fugle.) 2) pladder; Munden løber altid paa ham (et Menneske.)

kard-

kardlortok, en Pladter; en
Sladderhanf.

kardlortarpok, *intr.* piber
(i en Pibe); spiller paa
Sløjte; blæser i Trom-
pet el. paa Valhorn (el-
ler andet blæsende Instru-
ment.)

kardlortaut, en Pibe; Sløj-
tt; Trompet; Valhorn;
Basune.

kardlortauterperksoit, *car.*
sing. et Orgel.

kardlomēipok, *is.*)

kardlomēitsôvok,) *intr.* er
uden Mæle; er henso-
vet; er død. *A.*

kardlomēitsok, hensovet;
død. *A.*

Karfe, 1) Knop (paa Træ
el. andre Værter.) 2) Nr.
karrekalerpok, *s. intr.* Knop-
pes; begynder at faae
Knopper (et Træ.)

Karifak, Sjerne.

karifartorpok, *intr.* spiser
Sjerne.

Karkfåkpok, *tr.* flaaer
Skindet af en Sæl og
lader den blive heel.

karkfåkpok, *tr.* flaaer
Spættet fra Skindet.

karklarkikfårpok, *tr.* fra-
ber det overblevne
Spæ af Skindet med
en Mussling. *Spal.*

Karkfåuk, en Loom.
(*Colymbus septentriona-*
lis.)

karkfaurpadlårpok, *intr.*
Loomen striger.

Karkse og Karksimioarpur,
see under Kakse.

Karksoarpok, see Kakso-
arpok.

Karkfok v. kårfok, en
Buepiil.

karkfiok v. kårfiok, *intr.* gjør
Buepile.

karkfårset, *car sing.* Gin-
ner paa Gylndre.

Karkfukpok, 1) *tr.* stø-
der Ijs el. op (en Steen
el. andet, som ligger fast.)
2) *intr.* flaaer Kynfer i
Panden uden at lukke
Gjennene.

karkfugak, Ijsestødt; det
som stødes op.

karkfut, det man støder Ijs
med; en Koefod.

Karkfupok og karkfut, see un-
der Kakfupok.

Karmak, 1) en Huusvæg
el. Muur. 2) den Freds-
runde Steenmuur, der
lægges til Grund i en
Teltplads. 2) et Steens-
gjerde.

karmarpok, *tr.* 1) gjør en
Huusvæg el. Muur;
murer. 2) lægger Steens-
gjerde el. Teltgrund.

karmægak, en opbygget
Muur.

Kår-

Kårnernaak, see Kångern-gak.

Karngålerpok v. lerter-pok, *s. tr.* stutler; ryster noget for at stille det ved andet eller faae det til at falde; sælder; sigter.

karngalernek, det som falder af, naar man stutler; det Affældede; Af-fald.

karngalertigak, sældet; sigtet; reenset.

karngalerniko, Krummer el. Smuler, som falde af Bordet.

karngalerterut, Sold; Sigte; Dørslag.

Kårosuk, en Gule, hvori man kan skjule sig; en Løugang; en underjordist Gule.

Kårpok, 1) *intr.* a) brister; sprænges; gaaer Hul paa (en Blære el. andet, som er opblæst el. udspændt.) b) sætter sig Vandblære paa Huden (af at have arbejdet.) c) Søen bryder; Bølgen gaaer hvid. 2) *tr.* Søen slaaer over en Kajak el. ind i en Baad; bryder over; giver Braad, Søe ind.

kårtok, 1) en Braad, Søe. 2) en Vandblære paa Huden af Arbejde.

kårulerpok, *s. intr.* er moden og bristefærdig (et Bær.)

kagårpok, *intr.* Søen bryder paa et Skjær.

kagårtok, et Skjær, hvorpaa Søen bryder; et Braat.

kåggak, Krap, Søe; stærk Søe; oprørt Hav; Braad paa Braad.

kåggarpok, *intr.* der gaaer Krap, Søe; Søen bliver stærk oprørt; en Bølge bryder paa den anden.

Kårsekkpok v. ferpok, *intr.* 1) er hvidagtig; støver (som Meel.) 2) er bleven hvid; er tilstøvet (af Meel, Beegstien el. sligt.) 3) er meget blegnet (et Menneske.)

kårsekktok v. fertok, 1) hvidt Støv; Meel, Støv; Kalfstøv. 2) en som er tilstøvet af hvidt Støv.

kårsekktipok, *r. tr.* støver en til; gjør ham hvid.

kårsernek, hvidt Støv; Meel; Kalf.

kårserneriarpok,)

kårsejarpok,) *tr.* ryster Støvet af.

kårsernakau, *intr.* det støver.

Kar-

Karfillârpok, *intr.* er
mæt.

karfillârtok, mæt.

karfillârnek, Mættelse.

karfillârsûsek, Mæthed.

karfillârnarpok, *intr.* det
mætter.

karfillârnartok, mættende.

Kârfok, see Kârkfok.

Kârfok, en Staldet el. nø-
gen Klippe.

Kârffursak, en Siste-

Krog (egentlig baade Krog
Steen og alt tilhørende un-
der eet, den blotte Snor
undtagen.)

karffursârpok, *tr.* angler;
Froger.

Kârûpok, Kârûrsak og Kâr-
rûtârpok see under Kau.

Kârvsek, *Ïssen*; **Top-**
pen. 2) man siger og ord-
sprægtis om den, der fører
liberlige Taler: Kârvsikut
okaissanerpa? mon han
skulde tale af *Ïssen*?
Kan man vel vente no-
gen sømmelig Tale af
ham?

Kassagâu, *tr.* ringeag-
ter; seer over Skuldre-
ne; regner en ej for no-
get mod sig; lader haant
om ham.

Kasfaroak, Mave. **Kassun.**

kasfaroartorpok, *intr.*
spiser Mave. **Kassun.**

Kassellok, **Barf** paa
Træe (især de løse Støt-
ter Barf af Drivetræe.

kassellorterpok, *tr.* *tr.*)

kassellorteriok, *intr.*) bar-
fer Skind; farver det
rødt med Træebarf.

kassellortigak, barfet; med
Træebarf rødfarvet.

Kassigiak, en spragled
Sælhund (*Phoca Vitu-
lina.*)

kassigiârsoak, en storsprag-
let Sæl; en fuldvoren
af denne Art.

kassigînak, en fjorgammel
af denne Art, som er
nærmest ved at blive
fuldvoren (hvis Skind
er flettest.)

kassigiêttiak, en liden smut
spragled Sæl i 1ste År,
især ud paa Vinteren;
en smaa-spragled Sæl.

kassigiârak, en Unge af den-
ne Art; især om Soms-
meren; en nysfødt sprag-
led Sæl.

kassigiarpok, *intr.* fanger en
spragled Sæl.

kassigiarniarpok, er paa
Sangst efter spragled
Sælhund.

Kassilîpok, *tr.* *intr.* 1) er
beest; er bitter. 2) det
svier; bider (f. Ex. Læge-
middel i et Saar.) er skarv
(paa

(paa Tungen.) brænder
el. river (i Halsen.)

kassilitfok, 1) beest; bitter.

2) sviende; bidende;
sarp; brændende; ri-
vende. 3) Peber. 4) In-
gefær.

kassilitfulek, 1) Beesthed;
Bitterhed. 2) Sarp-
hed. 3) Svie; Riven og
Sliden i et Saar.

Kassingorpok v. gortar-
pok, *intr.* giver Knald;
stralder; lyder huult
noget fra.

Kåfukpok, *intr.* er grum;
er glubst (et Dyr.)

kåfuktok, grum; gluben-
de; glubst; meget bidst.

kåfærpok, *tr.* betager et
Dyr sin Grumhed.

Kassûkpok, *intr.* ban-
fer; støder med noget;
giver et Banf.

kassûkbik, en Ambolt.

kassûktorpok, *tr.*)

kassuktôjok, *intr.*) banfer
paa; hamrer; støder paa.

kassuktut, en Hammer; en
Støder; noget at ban-
fe el. støde med.

Kassuvok, *intr.* er træt;
er ndmattet.

kassursok, træt; mat.

kassûngavok, *intr.* er slap;
er lind el. los (en Line.)

kassûngarsok, slap; lind;
los.

kassûngarsulek, Slaphed.

kassûpok, *tr.* gjør slap.

kassûterpok, *f.* 1) *tr.* det sam-
me. 2) *intr.* Slapgjøres.

kassûtersok, slapgjort.

kassûsûipok, *ts. intr.* 1) Kan
ej blive træt; er utræt-
telig. 2) er idelig i Be-
vægelse; løber stedse
frem og tilbage.

kassûsûtsok, utrættelig.

kassûærpok *intr.* hviler.

kassûærsarpok, *intr.* hviler
sig.

kassûærsarbik, Tid el. Sted
at hvile sig paa; Hvi-
ledag.

kassûærsarut, det hvorved
man finder Hvil; et
Vedervægelsesmiddel.

Kåfærpok, see under Kå-
fukpok.

Kåtak, see under Katek-
pok.

Katåk, inderste Ende af
en grønlandsk Suus-
gang.

katårdlek, den som har sin
Brix lige for Gangen;
Gangsoff.

katardliovok, *intr.* har sin
Brix lige ved Gangen
el. for Gabet.

Kåttak, Vand, Spand;
Vand; Kjedel (hvort
Grønlanderne have deres
Vand

Vand flaaende i Huset);
Vandfar; Driffefar.
kattalliorpok,)

kathok,) *intr.* forar-
bejder en Vandspand;
gjør et Vandfar.

kattauak, en Læderflaste;
Læderspand (at hente
Vand udi.)

Kátek, en Golf; en Ring
om Skæftet (paa en Knib,
Pentze, Harpuunpiil .c.)

kátilik, med Ring om; med
Golf paa.

kaitserpuk, *s. tr.* sættet
Ring om el. Golf paa.

kaitshok v. thorpok, 1) gjør
en Ring til et Skæft;
forarbejder en Golf. 2)
tr. — til en anden.

Katékpok, 1) *tr.* taber;
mister; forlorer (det
man har ført el. baaren,
men er nedfalden, uden at
man veed hvorhen.) 2) *intr.*
a) tabes; mistes. b) fæl-
der Horn el. Haar.

katéktok, et Dyr, som fæl-
der.

katégak, 1) tabt; mistet;
forloret. 2) fældet; af-
falden Horn el. Haar.

katéjavok, *intr.* 1) Fan snart
tabes. 2) er fældesfærdig;
begynder at fælde.

kátak, et fældet Rheenhorn,
som ligger paa Mar-
ken.

katékkko, en Klump af
faldne Haar; en fældet
Haartot.

Kattengut, see Kattængut.

Katternák og Katterforpok,
see under Kattipok.

Katigárpok, see under næst-
følgende.

Katigek, Ryggen mod
Skuldrene (hvor Ribbe-
nene møde til Rygbenet
med en ophøjet Bugling
paa hver Side langs Ryg-
furen.)

katigektók, Frumrygget;
strutrygget; puffelryg-
get.

katigéklukpok, *intr.* har
ont i Ryggen; har Ryg-
smerte (oppe ved Skuldre-
ne.)

katigárpok, *intr.* svømmer
oven i Vandet, saale-
des at Fordelen af Ryg-
gen vises frem.

katigártok, en Sæl, som
saaledes svømmer.

Katik *cum. suff.* kakka,
Brystbenet af en Sugl,
med eller uden Rjød.

katiktorpok, *intr.* spiser
Brystet af en Sugl;
faaer det til sin Deel.

Katikipok, *cf. intr.* 1) er
sagtmælet; har en flir
Stemme; taler pibende.

2) snaffer Pjælent el. spædt, som en Qvinde. katikitsok, 1) sagtmælet; pibende i sin Tale. 2) den som snaffer peent el. Pjælent.

katitók, stormælet; højrøstet; grovtalende.

katitóvok, *intr.* har en grov Stemme; er stormælet; taler højt.

katimárpok, *intr.* 1) mumler; taler sagte ved sig selv el. Pnurrer. 2) mumler under sit Hæderie. 3) smaaPnurrer; brumler (en Hund.)

Kattípok, *r.* 1) *tr.* søjer sammen; fæster tilhøbe; skjøder sammen; samler flere Stykker under eet; Pobler sammen; forener. 2) *intr.* i *dual.* og *plur.* a) sammenføjes; forenes; samles under eet. b) sammenvies; ægtevies. c) forsamles.

kattitíok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

kattibík, Samlingsplads; Ballierested.

kattínek, det Sted, hvor 2de Ting ere sammenføjede; Skjødningen; Samlingsstedet.

kattitæk, *car. sing.* sammenføjede; samlede; forenede.

kattírsut, en flok Solf; et Sælstab; en Deel Mennister i en Klynge.

kattisimavok, *intr.* 1) er sammenføjet; er forenet.

2) i *plur.* ere forsamlede. kattisimáirtorpok, *intr.* gaaer i Forsamling.

kattisimáubik v. simáirtorbík, 1) Forsamlingssted; Skole; Synagoge. 2) Forsamlingstid; Højtid.

kattitípok, *r. tr.*)

kattitítíok, *intr.*) sammenvier; ægtevier.

kattitítak, sammenviet; ægteviet.

kattititéksak, som Halvies. i *dual.* et Brudepar.

kattitibík, 1) Vielsestid; Bryllupsdag. 2) Vielsested; Brudehuus.

katternák v. terngák, nygift; i *dual.* et par nygiste; Brud og Brudgom; unge Solf, som nylig ere komne sammen.

katternávik v. vikíak, Bryllup.

kattérforpok, 1) *intr.* forsamler sig; samles; gaaer i Forsamling; Kommer sammen el. ere komne sammen. 2) *tr.* a) forsamler; samler sammen (det adspredte); sammenhober. b) Høfter.

katterlóíok, *intr.* det samme i 2de sidste Bemærkelser.

katterlóírsok, 1) en Forsamler. 2) en Høstmand.

kattérforbík v. sóívik, 1) Sam-

Samlings Plads; for-
samlingsted; Torv. 2)
forsamlingstid. 3) San-
ferid; Søstetid; Søst.
katterlugak', 1) forsamlet;
sammensanfet; stablet;
hobet; Sanfning. 2)
høstet.

Kato, en Trommestof.

kátukpok, tr. slaaer paa
Trommen.

kátuarpok, intr. trommer.

Kátorpok, f. under Kávok.

Kattængut v. tængut,
Sødstende (Broder el.
Søster.)

kattængutigån, tr. har til
Sødstende; er Sødsten-
de med.

kattængutigeek, car. sing.
Sødstende sammen.

kattængutigeekpuk, car. sing.
ere Sødstende.

Kau, 1) Dag; den Flare
Dag. 2) Dagning; Mor-
genrøde.

kauksak, den tilstundende
Dag; den Dag i Mor-
gen.

kāuvok, er Dag. Heraf
Conjunctivus: kāmēt,
Dagen efter; Dagen
derpaa.

kāunek, Dagstid.

kāulerpok, f. intr. det da-
ges; begynder at blive
Dag.

kāulernek, Dagbræfning.

kāutipok, t. intr. vaager
til Dag el. hele Natten.

kāufiut, Morgenstjernen.

kāumavok, intr. 1) er lys;
er Flar. 2) er blank;
er hvid (i Huden.) 3) er
oplyst; har et opflaret
Begreb.

kaumarlok, 1) lys; Flar.
2) blank; hvid. 3) op-
lyst.

kaumarfúsek, 1) Klarhed;
Lysbed. 2) Blankhed;
Hvidhed. 3) opflaret
Begreb.

kaumanek, Klarhed; Skin;
Lysning.

kaumarfarpok, tr. 1) opflar-
rer; gjør Flar el. lys.
2) blanker - op; gjør
hvid. 3) oplyser; flar-
fer Begreb om noget.

kaumarfarnek, Oplysning;
Opflaring.

kaumarikfarpok, tr. lader
sinne; gjør istand til at
sinne Flart.

kaumakot, sinnende Mid-
del; Dagslys el. andet,
hvorved noget opflar-
res.

kaumakotáyok, intr. er et
sinnende Middel; sin-
ner for andre.

kaumakotigån, tr. har det
til at sinne for sig; op-
lyses deraf.

káumat v. mat, 1) Maane.

2) Maaned.

kaumatígikpok, f.)

kaumauarpok,) intr. er
Flar Maanstin.

kāulorpok v. kāudlorpok,
intr. er hvid; er snee-
hvid.

kāulorse! ganste hvid;
hvor sneehvid!

kāuloarpallukpok, intr. Spen
gaaer hvid; Bølgerne
bruse.

kāuloarpallúrkse! hvid Spen;
hvor bruse dog Bølger-
ne!

karripok, rr. Dagen Kom-
mer paa en. Sulle sining-
nanga karripánga, I a-
gen brød frem, da der (id-
nu ej var kommen Sørn
i mine Dine.

karriporsak, Levning fra for-
rige Dag el. flere Dage.

karripúarpok, intr. spiser
Levninger.

karripok, r. rr. lader Da-
gen Komme paa en.

karripitávpok, intr. oplever
Dagens Komme.

karripitirfut, den Dag man
oplever.

karripitissarpok, 1) intr. a)
levnes intet til anden
Dagen; gøres reent
Bord; b) lever ej Dagen
op; 2) rr. spiser reent op;
levner intet deraf til
anden Dagen.

karripitissarpok, den Dag man
ej oplever el. faaer at see.

Káva (S.) v. káva (N.)

Syd. Adv. loci.

tekkáva, der Syd.

kávane, Syd paa; i Syd.

kávaanga, Syd fra.

kávaonga, Syd hen.

kávaona, Syd om; Syds
værts.

tekkávane, der Syd paa,
o. s. fr.

kávaongnarpok, intr. fahrer
Syd; rejser Syd hen.

kávaongnák, en Sydfahrer.

kávaonépok, intr. er Syd
paa.

kávaonétok, den el. det som
er Syd paa; sydlig.

kávaangarnisák, en Sydlæn-
ding.

kávaangarsangnikpok, f. intr.
blæser Sonden.

kávauna, intr.)

kávaursoma, rr.) han, hun,
den el. det Syd; sydlig.

i dual. og plur. káu-
ko, (intr.) og káu-
koa, (tr.) de
2de Syd; de Syd; syds-
lige.

tekkávauna og tekkávaursoma,
han ic. der Syd, og tek-
káu-ko, tekkáu-koa, de der
Syd.

Kauáarpok, rr.)

kauáarsrok, intr.) banter
Tranen af Spæf imel-
lem 2de Steene.

kau,

kauárfít, Stenen, der ban-
kes med.

kauárfívik, Stenen, der
bankes paa.

kauártak, asperset Tran.

kauarfírlá, Gvalrav; det
Tran, der findes i Ca-
chelottens Gjerne (*Sper-
ma Ceri.*)

Kauio, en Rype. (S.)

kauioðpok, *intr.* 1) faaer en
Rype. 2) lider Nød
paa Mød; er i Sangers-
Nød.

Kauk, pande; Stjerne i
Hovedet.

kárut v. kaurut, Pandepu-
de imod Kulde; Pande-
smæf; Pande-Stind,
som Mandfolkene bru-
ge imod Frost.

káruerpok, *f. tr.* binder no-
get om Panden; binder
Pandesmæf paa.

Kauksoak, Stindet el.
den skaldede Gud af en
Gvalros.

Kaulorpok, Kaumavok og
Kaumat, see under Kau.

Kaupok, *tr.* banker paa
noget med Hammer.

káutorpok, *tr.* det samme,
naar det skeer flere Gange.

káutak, en Hammer.

káutorbik, en Ambolt.

Kaulák, Gvirvelvind;
Gvirvelfast.

kaulárpok, *intr.* det hvirv-
ler el. slaaer Gvirvel-
fast; er Gvirvelvind.

kaulártok, Gvirvel-Fast,
som slaaer Gvirvler i
Vandet.

Kausek, Væde.

kauserpok, *f. 1) intr.* er
vaad. 2) *tr.* gjør vaad;
væder.

kauserfok, vaad.

kauserfiut, en Vandpeltz;
en Regnfjole.

Kaufelliok, *f.* under Kâpok.

Kauserpok, see under Kau-
sek.

Kausorpok, *f.* under Kâpok,

Kâvalipok, *r. intr.* flaa-
fer hist og her omkring;
drives for hver Vind og
Strøm (små Gisshuller.)

kâvalineck, *i plur.* kavalerngit,
små Gisbrokker og
Stumper, som drives
hist og her omkring i
Vandet.

Kavipok, *r. 1) intr.* a)
løber rundt; drejer sig
omkring. b) gaaer ind
og ud; løber hist og
her; gaaer alle vegne
omkring. 2) *tr.* gaaer
rundt om noget.

kavitfiok, *intr.* det samme
i sidste Bemærkelse.

kavitsívik, 1) i Alm. om
Tumleplads el. Sted,
hvor

hvor noget gaaer rundt.

2) i Særdeleshed: en Mølle; et Stegespid.

kavitípok, *r. tr.* drejer rundt.

kavitítak, et Gangspil.

kavitítuak, en Drejerbænk.

kavitituarpok, *intr.* 1) drejer. 2) tridser. 3) vender Steg. 4) gaaer i Gangspil.

kavslák, 1) et Legetøj, som drejes rundt af Vinden.

2) en Vejrmølle.

kavikórpok, *intr.* svinger.

Kavlo, Beenet paa Enden af en Nare.

kavlomíkpok, *f. intr.* støder an med Narebeenet paa noget.

kavloárpok, *intr.* støder Beenet af Naren.

Kavlúvok, *tr.* øser el. træffer Vand op i noget; stjaerner i.

kavlut, et Beger; en Skaal at øse Vand op i; en Drikkeskaal.

Kávok, *tr.*)

kávfiok, *intr.*) 1) føler i el. under noget; finder deri el. derunder med Haanden. 2) sætter paa Læst (Alfe-Øind; Svælg *tc.*)

kátorpok, *tr.* det samme, naar det sker flere Gange. 3) føler og finder derefter.

Ekalluk kátordlugo, søl under Stenen efter Læren.

kávslak v. kátugak, det man føler under el. efter. 2) det man sætter paa Læst.

kávslarpok, *tr.* stikker Haanden i Lommen el. noget huult, og atter ud igen.

kávslarbik v. kátorbik, en Lomme.

kávslívik, Læst at sætte Alfe-Øind paa.

Kavlák, *f.* under Kavipok.

Kávslak, *see* under Kávok.

Kavtérpok, *r. tr.*)

kavtériok, *intr.*) slukker; dæmper Ilden (bruges om Vaade-Ild)

kavtérirfok, en Brandmand; den, som dæmper Ilden.

kavterút, en Sprøjte; det man dæmper Ilden med.

Kéblerpok, *r. intr.* er blank el. skinnende; glimrer; glindser; har Glands.

kéblertok, 1) blank; glimrende; glindsende. 2) Bliif; en Bliifjedel; en Bliifdaase.

keblerse! meget blank; hvor glimrende!

keblersúsek, Blankhed; Glimmer; Glands.

keb-

keblersarpok, *tr.* gjør blank; skurer; sætter Glands paa.

keblerikpok, *f. intr.* er meget blankt; er, smukt glindsende.

keblerikfok, 1) meget blank; smukt glindsende. 2) et slags Øred. (*Salmo Carpio.*)

kebleriksarpok, *tr.*)

kebleriksaiok, *intr.*) gjør smukt glindsende; blanker op som det var nyt.

keblersagak v. leriksagak, skuret; blankgjort.

keblertigau, *tr.* er saa blank som.

keblerdlukpok, *t. intr.* er dunkel; er ikke ret blank; har ej sin rette Glands; er anløben; er fuld af Rustpletter.

keblérkajak, Bragesølv; moscovitist Glas; Glimmer.

keblérnak, en Gist kaldet Blaastaal (*Labrus exoletus.*)

Kéja, Kulde.

kéjavok, *intr.* fryser; er forfrossen.

kéjarsok, den som fryser; forfrossen.

kejanakau, *intr.* er foldt i Vejret.

kejanak, Kulde; Foldt Veirigt, som man maae fryse i.

kéjavok, *intr.* fryser ihjel; er ihjelfrossen.

kéjursok, frossen ihjel.

kejærserpok, *f. intr.* varmer sig.

kejærserfok, en som varmer sig.

Kéjavok, see under næstforegaaende.

Kéingavok, *intr.* udhænger; fremrager (en Skippe, Cane &c.)

kéingarfok, udhængende; fremragende.

Kéiok, 1) *tr.* a) bider.

b) Flemmer sammen om (Isen om Baaden.) 2) *intr.* a) Flemmer Tænderne sammen. b) i dual og plur. Flemmer sammen mod hinanden (flere Jisslykker.)

késiok, *intr.* 1) bider; har noget imellem Tænderne. 2) bider paa (en Gist paa Krogen.)

késorpok, *intr.* er bidst.

késortok, bidst.

kének,)

kígek,) Bid; bidt Saar.

kigikpok, *f. tr.*)

kigikflok, *intr.*) Flemmer sammen paa. Arksaka kigikpøj mattub, Døren flemte mine Ringre.

kigiklávok, *intr.* faaer (sine Ringre) i Klemme.

kigipok, r. 1) intr. Blodet stilles el. hører op at løbe. 2) rr. Kommer noget i Klemme.

kigut, en Tand.

kigutilik, 1) som har Tænder. 2) en Tandfist. a)

Steenbider (*Anarrhinas Lupus.*) b) Cachelot (*Phyfeter macrocephalus.*)

kigutilirksoak, det samme i sidste Bemærkelse.

kigurfiok, intr. fager Tænder (et Barn.)

kigurferrau, intr. har Tandsmerte.

kigutaurfak, Tand paa en Sav el. Kam.

kigutærfiok, intr. fryser om Tænderne; det isner i Tænderne el. man taber følelsen i dem af Kulde (naar man brister noget isfoldt.)

kigutærnak, Bøllebær; Blaabær; Bløffebær.

kigutærnartorpok, intr. spiser Bøllebær.

Kejörpok, 1) rr. a) Flipper. b) Stjærer til. 2) intr. Gaarene slides af et Stind, som om de vare afslippede.

kejörtarpok, det samme i 2de første Bemærkelser.

kejoko, en Sfræderlap; afslippet el. afslaaen Strimmel Klud el. Papir.

kejörbik, et Bret at Stjære til paa.

kejout, noget at Stjære til med. i dual. kejoutik, en Sav.

Kékkokak, Tang; Tarre; Klevertang.

kekkoársoak, den store Tarre.

kekkoángoak, smaa Klevertang.

Kekkok, Leer; Kalf.

Kélla i pl. kellat, Nander som opvarte ved Signerie (hvilke Signefjellingene tilspørger og tager Svar af.)

kéllavok, intr. signer; hejer.

kállarsok, en Signer; Signefjelling.

kellak, Signen.

kellákpok, rr. signer en; hejer for at forsøge hans Sfræbne.

kellák, den man signer el. hejer paa.

kellet, 1) Signerie. (Ordeue, som bruges ved denne Leilighed.) 2) Signeredskab (Rem el. andet, som bruges at vese ens Hov med i denne Anledning.)

Kellákpok, see under næstføregaaende.

Kélavok, intr. er syrig og munter af sig; har et

et oprømt *Gumeur*; er lystig og spillende.
kémakpok, *intr.* bliver munter og oprømt til noget; faaer *Lyst* til at give sig af dermed,
kémavok, *intr.* har *Lyst*.
kémaksarpok, *tr.*)
kémaksáiook, *intr.*) *staffer* *Lyst*; opmuntrer.
Kéllavok, see under *Kella*.
Kelelluak, 1) en *Gvidfist* (*Delphinus albicans*.) i denne Bemærkelse ogsaa mere bestemt: *kelelluak kakortok*, 2) en *Penhjørning*; *Narhval* (*Monodon Monoceros*.) i denne Bemærkelse bestemtere og helst: *kelelluak kernek-tok*.
kelelluarpok, *intr.* faaer en *Gvidfist* el. *Penhjørning*.
Kelermik og *Kelerøk*, see under næstfølgende.
Kelérpok, *f.* 1) *intr.* er bunden. 2) *tr.* binder.
kelérnek, en *Knude*.
kelérforpak, *tr.*)
keleróiook, *intr.*) *Enytter*; binder fast; sammenbin-
der.
kelerlóupok, *tr.* binder fast til noget.
kelerút, et *Baand*.
kelerutíksak, noget at bin-
de med.

kelerutéjarpok, 1) *tr.* løser (den bundne.) 2) *intr.* løses; er løst.
kelerussárpok, *tr.* løser; op-
løser,
kelérserpok, 1. *tr.* binder sit *Haar* op.
keleríut, et *Haarbaand*; *Govedbaand* (at binde *Qvindfullenes* *Haartop* op med.)
keleríurfsárpok, *tr.* løser sit *Haar*.
kelérte i *pl.* *kelértit*, 1) en *Haar-Top* (som de grøn-
landste *Qvindfolk* bruge opbunden.) 2) en *Sugle-
top*.
kelértitók, *stortoppet*.
kelértikitók, *smaatoppet*.
kelermik, 2de sammen-
bundne *Kajaffer* ved
Siden af hinanden.
kelermikpok, 1. *tr.* sætter el.
fører over Vandet paa
2de sammenbundne *Ka-
jaffer* (*Qvindfolk* el. no-
get stort, som ei kan fø-
res paa een *Kajak*.)
kelikpāk, et *Amulet* at hæn-
ge imellem *Øjnene*.
kelerøk, et *Ar*.
kelerólik, *Arret*; som har *Ar*.
kelerkiupok, *intr.* er
bleven *Ar* efter (at *Saar*.)
Kélerpok, see under *Képok*.
Kelértit, see under *Kelér-
pok*.

Keleryarslok, 1) *intr.* Vejen el. Tiden gaaer snart el. bliver fort. 2) *tr.* forforter Vejen el. Tiden; gjør Sommer el. Vinter fort; gjør at Sjorden snart overfahres (ved Heremumlen.)

Kelikpāk, see under **Kelérpök**.

Kelloakipök, *1. intr.* 1) strider om noget, at det ej er saa. 2) trætter om hvor mange Maaneder der ere forløbne siden Soelhværs.

kelloartðvök, *intr.* 1) er en Trætter; siger om 3 at de ere 4. 2) siger at Maanederne siden Soelhværs ere færre.

kellúrsak, en saaden Dispyt.

Kellorartorpök, see under **Kelluvök**.

Kellúkpök, 1) *intr.* gjøer; bjeffer. 2) *tr.* bjeffer ad en.

kelluktúrsæt, *car. fing.* Syvstjernen.

Kelluvök, 1) *intr.* a) drages af Krampen; Krampen træffer i Ledemodene, sam: kellulerkáunga, jeg drages stærkt af Krampen. Niungoara kellulerkáu, Krampen træffer i mit Been. b) støder sig

over noget, man hører; bliver i en Hast vred. 2) *tr.* a) spender en Bue; strækker en Buestræng. b) snarer; fanger med Snare (Ravne, Ræve, Røpper ic.) c) ophjælper; letter en op med Haanden.

kéllursök, den som staaer med opspendt Bue.

kéllursak, 1) opspendt (Bue); udstrakt (Buestræng.); optraft (Hane paa en Flint.) 2) snaret. 3) ophjulpen med Haanden.

kellutíþök, 1) *intr.* ophjælpes med Haanden. 2) *tr.* støder en for Hovedet.

kellutitþlok, *intr.* 1) det samme i sidste Bemærkelse. 2) drages af Krampen i sine Ledemod.

kellorartorpök, *tr.* fanger med Snare (Ravne, Ræve, Røpper ic.)

kellorartdút, 1) en Snare til at fange Ravne, Ræve el. smaa Fugle med, som stjules i Sneen og trækkes til ved en Ligne. 2) en Snor med Snare paa at fange Røpper med.

Kémakpök, see under **Kélavök**.

Kemak-

Kemaktōut, *Sfast* el.
Ḡaandgreb til en *Krum-*
Fnis (*Grønlandernes* *U-*
lo.)

kemaktōurfiok, *intr.* gjør
 et *saadant Sfast* el.
Ḡaandgreb.

kemaktōuserpok, *f. rr.* sæt-
 ter *Sfast* el. *Ḡaandgreb*
 paa (*Krumfniven.*)

Kemaratigāu, see under næst-
 følgende.

Kemāvok, *intr.* flyer;
 flygter.

kemāursok, flygtig; den
 som flyer.

kemāvik, et Tilflugtssted.

kemāvigāu, *rr.* flyer til en;
 tager sin Tilflugt dertil.

kemāunek v. *māursufek*,
 Flugt.

kemāutipok, *t. rr.* driver
 paa Flugt; gjør flygtig.

kemāvīkpok, *t. rr.* flyer med
 alle derfra; forlader
 ganske og har ej i sinde
 at komme dertil mere.

kemaratigāu, *rr.* flyer for en.

Kemāvok, see under *Kēla-*
vok.

Kémme v. *kremmék*, en
 Sund.

kemmiārak v. *miārsuk*, en
 Sundehvalp.

kemmiarlsufak, en nøgen
Søesnegl (*Doris papillo-*
sa et arborefcens.)

Kemékpok, *1) intr.* er
 forladt; er efterladt. *2)*
rr. a) forlader; efterlæ-
 der. *b)* glemmer efter
 sig.

kemāiok, *intr.* lægger no-
 get efter sig.

kemedlekpok, *rr.* forlader
 til en Tid.

kemektipok, *t. 1) intr.* er
 bleven forladt. *2) rr.*
 driver fra et Sted; dri-
 ver paa Flugt.

kemegāk, forladt; efter-
 ladet.

keméktok, *1)* det samme. *2)*
 i plur. *kemektut*, Vinters
 Forraad af tørt Rjød
 el. tørre Lodder, hen-
 lagt i Skjeldfløfterne i
 Forvaring.

kemektulliok v. *tulliarpok*,
intr. 1) lægger tørre *Sø-*
devahre hen i Forva-
 ring til Vinterforraad.
2) fan og bruges om: at
 sanke i Laden.

kemektullivík v. *liarbik*, For-
 raads Kammer; Sted
 at henlægge tørre *Søde-*
vahre i til Vinteren.

kemektusérpok, *f. intr.* hen-
 ter de Levnetsmidler
 hjem, man om Som-
 meren har lagt efter sig
 i saadanne Forraads-
 Kamre; tager til det,
 man har i Forraad.

Kemé-

Kemériak, Øjenhaar
(paa Djelaaget.)

Kemértlok, Rygraden
(den hele Samling af Ryg-
hvirbler.) 2) Ryggen paa
et Skind; langs ad
Ryggen.

Kémiak, see under **Kemí-
pok**.

Kemigàu, *tr.* anholder
om noget.

kemigeeserpok, *f. intr.* hæn-
ger stærkt i en for at faae
ham overtalt.

kemísipok, *z. tr.*

kemísipok v. sitíok, *intr.*)
hænger i en for at faae
ham til noget, han ej
gjerner vil; søger at over-
tale ham.

kemísírsak, den som over-
tales el. man søger at
faae overtalt.

Kémikut, en hvid Læ-
derstrimmel syet langs
ned for paa en Støvle.

kémikoeserpok, *f. 1) intr.*
bliver besyet. 2) *tr.* be-
syer den (Støvlen) med
saadan Strimmel.

Kemípok, *z. 1) intr. a)*
er hængt el. quæles ved
en Strikke om Halsen.
b) hænger sig. 2) *tr.*
hænger el. quæler ved
en Strikke om Halsen.

kemiut, en Strikke at quæ-
le med.

kémiak, 1) Stilleliinen i
en Kævesfælde. 2) Sovede-
liinen, hvorpaa Sna-
rerne ere hængte til
Skarve eller Spurve-
fangst. 3) Forsangen og
Slutningsangen ved
de grønlandske Strids-
Sange.

kemírserpok, *f. intr.* sætter
Stilleliine i en Kæves-
fælde; stiller sin Fælde
op.

Kemísipok, see under **Ke-
migàu**.

Kemmo, en Hund som
trækker got; en Hund
til at gaae for en Slæde.

kemmúkpok, 1) *intr. a)*
trækker for en Slæde.
b) Blæren svajer hist og
her paa Vandets Over-
flade, naar Harpunen
er fast i en Sæl. 2) *tr.*
trækker Slæden el. Vogn-
nen.

kemúktok,

kemúkte, 1) en Hund, som
trækker for en Slæde
el. er vant at gaae for
Slæde. 2) en Vognhest.

kemuktigàu, *tr. 1)* har den
Hund til at trække for
sin Slæde; det er hans
Slædehund. 2) har ham
til Trække-Bæst for sig.

kem-

kemmurikpok, *f. intr.* træf;
 Fer got fot en Slæde el.
 Vogn.

keminórdlukpok, *intr.* træf;
 Fer flet.

kemmúksék, en Mand paa
 en Slæde. i plur. Slæde
 med Hunde for og Men-
 nister paa.

kemmúkserpok, ager; Fjór-
 rer i Slæde; fahrer til
 Vogns.

Kemôpok, *intr.* Tiden
 er forbi; det er over Ti-
 den. *f. Er.* Sabbáte ke-
 môpet utteromarponga, ef-
 ter Søndag vil jeg komme
 tilbage el. jeg bier borte
 Søndag over.

Kemmukpok og Kemmuk-
 serpok, see under Kem-
 mo.

Kémupok, 1) *intr.* Na-
 ren er lagt ind i Baar-
 den. 2) *rr.* lægger den
 ind (naar man holder op
 at roe.)

Kénak, 1) Ansigt. 2) Æg
 (paa en Kvind); Skjærpe
 (paa noget hvast.)

kénalik, egget; hvast; som
 har Æg el. Skjærpe.

kénarikipok, *f. intr.* 1) har
 et smukt Ansigt. 2) har
 en skøn Æg; skærer got.
 3) har en skøn Od; er
 meget spids. 4) er besat

med stærende el. stik-
 kende Udværter; er tor-
 nefuld.

kénarikipok, 1) den som har
 et smukt Ansigt. 2) me-
 get skarp, hvast el. spids.
 3) tornefuld. Orpik ké-
 narikipok, Torn; Tidse-

kénardlukpok, *intr.* 1) har
 et grimt Ansigt. 2) er
 sløv.

kénardluktok, 1) grim. 2)
 sløv.

kénarsimavok, *intr.* er op-
 spollen el. hoven i An-
 sigtet.

kénarsikok, *rr.* 1) seer til en;
 viser ham mildt Ansigt.
 2) hilser.

kénarsiorpok, *rr.* seer en i
 Ansigtet; giver Agt paa
 hans Miner (for at er-
 fare, om han er mild eller
 vred.)

kénarsiorpok, *intr.* sætter et
 sælt Ansigt op; seer bi-
 stert; viser Tænder.

kenorlerpok, *intr.* gjør et
 suurt Ansigt; seer suurt.

Kenérpok v. kenérterpok,
r. intr. giver sig (i Sog-
 dom); Flynker saa smært
 (uden at gjøre store Skrig.)

Kénnerpok, *f. rr.* 1) er
 paa Udkik; seer efter;
 figer omkring. 2) søger
 ud; vælger; udseer af
 flere det, man vil have.
 kén-

kénningak; udseet; valgt;
udføgt; udvalgt.

kennigarau, *tr.* har udvalgt.

kennerdlerpok, *s. intr.* leder
efter det man funde. *sp.*
nes om; søger sig noget
ud; udvælger.

kérnut (*N.*) v. kérngut (*S.*),
en Kiffert.

Kenérsek, Gaard Ge-
vært i Guden; Kjertel;
især: Knude i Bryster
el. Over; Mandlerne i
Halsen; Rørerne ved
Laarene.

Kenggok, *cum suff.* keng-
goa, 1) den Deel for i
Panden, som er imel-
lem Øinebrynene. 2)
Klapmydsens Pande;
Blære.

kenggortók, den som har
Stedet imellem Øine-
brynene stort.

kenggordlukpok, *intr.* seer
bedrøvet ud.

Keníngak, Arrighed;
Ondskab; bister Opfø-
relse.

keningángak, det samme i
større Grad.

keníngavok, *intr.* er arrig
el. ond; er bister i sine
Lader el. Opførelse; er
fortreden.

- keníngarfok, arrig; ond;
bister; fortreden.

keningarfósek, Arrighed;
Ondskab; fortredne Ge-
myt.

keningáupok, *tr.* viser sig
arrig mod en; opfører
sig bister mod ham.

Kenok v. kenórfoak, *tyf*
Snee, der ligger som
en Grød i Søen, og er
tung at røre udi.

Kenorlerpok, see under Ké-
nak.

Kenuarpok og Kenugau, see
under næstfølgende.

Kénuvók, *intr.* 1) beder
ydmygelig; begjærer in-
derlig. 2) betler; tigger;
trygler.

kénurfok, en Tigger; en
Betler; en Trygler.

kenuvigau, *tr.* beder en
om noget.

kenút, Bøn; Begjering.

kenutigau, *tr.* beder om;
udbeder sig.

kenugau, *tr.* sætter efter
en; efterstræber; vil
endelig i Gærd med.

kenuarpok, *intr.* giver Hals;
gjør Anstrig; hvæser
(naar nogen rører ved
ham.)

kenualavok,)

kenulavok,) *intr.* hy-
ler; giver Skrig fra sig
(især Børn, naar nogen
gør dem noget.)

kenyt-

kenytsekpok, *intr.* det samme.

kenytseksarpok, *tr.*)

kenytsekfaïok, *intr.*)

fommer Børn til at strige ved at gøre dem Fortrød.

Keperrau, see under Képok.

Keperok, en Udhuling; en Buglehuling i noget.

keperórpok v. keperkulliorpok, *intr.* udstjærer

en Huling i noget; udgraverer; gjør en Buglehuling ved at snitte med

en Kniv frem og tilbage

keperkulliortok, en Udgraverer.

keperút v. keperkulliut, et Redskab til slig Udgraving.

keperórnek, Udgraving.

Képik, i plur. kepeet v. kivkit, et Dæffe; et grønlandsk Teppe af Skind at lægge over sig; en Overdyne.

képikpok, *t.* 1) *intr.* a) har Dyne el. Teppe over sig. b) dækker sig til; kryber under Dynen. 2) *tr.* dækker ham til; lægger Teppe el. Dynen paa ham.

kivkiarpok, *intr.* støder Dynen af sig.

Kepipok, see under Képok.

Képivok, 1) *intr.* a)

snoes; tvindes; er tvunden (en Traad; Liine.) b) snoer sig; fordrejes. c) vries (Klæder.) 2) *tr.* a) snoer; tvinder. b) vrier omkring; drejer omkring.

kepitérpok, *t.* *tr.* det samme i sidste Bemærkelse. Simia kepiterúk, drej Tappen fast!

kepingavok, *intr.* er om-drejet; er vindstjævt.

kepinganek, Omdrejning.

képirfok, det som er Snøepaa.

képirsak,)

kérvsak,) snoet; tvunden.

kérvsarpok, *intr.* snoer sig; forvries sig (en Liine; Snøre.) fommer Kurre paa (Traad).

kérvserut, et Led el. Legen paa en Snøre el. Lænse el. Sælhundeliine, som kan dreje rundt, og hindre den fra at snøe sig eller faae Bugt.

kevnersikpok, 1) *intr.* snoer sig tilbage; løber op (det snoede el. tvundne.) 2) *tr.* snoer det tilbage; gjør en Liine tilrette, som har snoet sig; vrier op (det forvredne.)

kevneriárpok, *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.

Képok, *z. intr.* døer af Begjerlighed til noget, som man er lysten efter at spise, men faaer ikke.
kélerpok, *f. intr.* begynder at forgaae af Begjerlighed; Lysten paaKommer ham saa stærk efter en vis Spise, at han er færdig at forgaae derunder. kélernerfong una, jeg troer, han creperer af Appetit.

kétsekpok, *z. intr.* bliver heftig betagen af Begjerlighed; faaer stærk Appetit.

kétfatigau, *tr.* har stærk Begjerlighed efter det.

kepetrau, *intr.*)

keperribigau, *tr.*) har Attraae til; længes inderlig efter.

keperriřfúsek, *Attraae; Længsel.*

kepipok v. **kipipok**, *z. intr.* døer el. forgaaer af Længsel efter at see nogen, man har kjær.

kepilerpok, *f. intr.* er færdig at forgaae af Længsel; længes inderlig.

kepitsekpok, *intr.*)

kepitřapok, *tr.*) Attraer stærkt noget; har brændende Begjerlighed efter; vil endelig have; overhænger el. driver stærk paa en, for at faae sin Villie frem.

kepitřatigau, *tr.* stræffer sin Begjerlighed derefter; stiler sin Attraae og Længsel dertil.

kepilukpok v. **lúktorpok**, *intr.* er i Vaande; trættes af Længsel; attræper Srelse.

Keporák, en Sure paa en Svafsttes Bug.

kepórkarpok, *tr.* 1) rifler (Horn, Træ el. Been.) gjør Surer deri efter Længden; skjærer det igjennem med en Rasp, som er gjort af en afbrudt Kniv med en Skure i Kanten. 2) pløjer. Nuna keporkardlugo, at pløje Jorden.

keporkaut, en Risle Kniv; en Rasp at gjøre Surer med.

keporkaursoak, en Plov.

kepórkarnek, en Skure el. Sure i noget, gjort med Glid.

keporkák, en Butsfop, et slags Svafst med mange Surer under Bugen. (*Balana Boops.*)

keporkāk, en Unge af samme Slags.

keporkárnak, en anden Art Svafst, som ligner foregaaende. (*Balana Musculus.*)

Kerák og **Kerátavok**, see under Kere.

Kérd-

Kérdlerpok, 1. rr.)

kerdlerpok, *intr.* 1) stíf. Fer under; sætter imellem. 2) stíffer en ud (for at influere sig selv); fordriver el. fortrænger ham (for at komme i hans Sted.)

kerdlerirfok, den som stíf. Fer en anden ud; en fortrænger.

kerdlertófiok, *intr.* trænger sig ind.

kerdlertoronniok, *intr.* trænger sig igjennem; trænger med Magt ind imellem.

kérdlukpok, *rr.* flyder under Maalet med et Gevær.

Kere, Frost; frosne Sager; stivfrossent (Rød, Jord &c.)

kerípok, 1. 1) *intr.* bestediges af Frost; faaer Frost i et Lem. 2) *rr.* a) fryser det; fryser en Ting stiv. b) bestadiger en (Frossen.)

kerínek, Skade af Frost; Frost i Lemmer.

kerínak, Frost i Vejret.

kerínakán, *intr.* der er Frost i Vejret; Jorden &c. vil fryse i denne Kulde.

keríyok, *intr.* erfrossen stiv; er stiv af Frost.

kerák v. kerérák, Rnarfen i Sneen, naar man

gaar derpaa og den er frossen.

kerárpok v. kerérárpok v. kerárpok, *intr.* det fnaar Fer i Sneen under Spøderne.

kerátavok v. takáú, *intr.* er stiv; er haard el. ubøjelig; er Fnåstør.

kerátakut, en Stiver; en Spile (at stramme noget ud med.)

kerátasárpok, *rr.* gjør stiv; stramgjør; tørrer stivt; Fnåstørrer.

kérúkpok, *intr.* er fastfrossen til noget.

kérupok, *rr.* fryser det fast til noget. Neke kerúpá, aktorpara, det har frossen Rødet fast til Jorden, jeg kan ei faae det løs.

Keripok, see under næstforegaaende.

Kérkak, et slags Gist, kaldet Cælat.

Kérnekpok, 1. *intr.* 1) er sort. 2) er mørkfaret.

kérnektok, 1) sort. 2) en Ravn.

kérnektak, 1) en Benhjæring; Nathval (Monodon Monoceros.) 2) en sort Ræv (Canis Lagopus, varietas nigra.)

kérnektársuk v. nektungajuk, en Teist (Uria Grylle) i sin Sommerdragt.

kernerárpok v. nerángoarpok, Søen er sort hist og her i det stille; det er vindigt; begynder at lufte lidet, efter at det har været stille (bruges kun til Søs.)

kernerák v. rángoak, en sagte Vind; en liden Luftning paa Søen.

Kérnut, see under Kennerpok.

Kerffiak og Kerffiok, see under næstfølgende.

Kérffuk; Træe (sældet.)

kerffúksak, Brænde; Brændsel.

kerffúktak, helst *cum suff.* Træværket i en Ting som bestaaer af mange artede Dele (s. Ex. i en Baad, Telt, paa en Piss.) Igulársab kerffuktángo, en Vindves Kramme.

kerfforíkpok, s. *intr.* er et smukt el. got stykke Træ.

kerffúkfiarpok, *intr.* søger Drivetræ; henter Brænde.

kerffuktut, saa taldes nogle Der, som ligge S. V. fra Gothaab.

kerffugáu, *tr.* bruger til Brænde.

kerffúkferpok, s. *tr.* sætter nyt Skæfte paa en Flint.

kerffuktækfiok, 1) *intr.* arbejder paa Skæfte. 2) *tr.* Skæfter den (Flinten.)

kérffiarpok, *intr.* fahrer ud at søge Træe el. Brænde.

kérffiok, *intr.* faaer Drivetræe at see; finder Brænde.

kérffiak, 1) en funden Stof el. Træ. 2) den som er paa Brændetogt el. ude at søge Drivetræ.

kerffiaráu, *tr.* har funden den Stof el. det stykke Brænde.

kerffúrifiok, *intr.* Fjober Træ.

kerffullíok, *intr.* Branden slukkes.

kerffullínek, en slukt Brand; sort Træe el. Veegsten, som det har været Ild i.

kerffullisípok, 1. *tr.* slukker en Brand.

Kervsak, see under Kepivok.

Kéfa, omsider; endelig; paa det sidste; siden; tilslut.

késale, 1) men omsider. 2) endelig dog.

késame, det tænkte jeg vel; jeg vidste nok, at det vilde gaae saa.

Kesék v. kesérnek, Spyt. kesér-

keſerpok, *f.* 1) *intr.* spytter.

2) *tr.* spytter paa.

keſerbik, en Spyttē. Potte; Spyttebaſke.

keſerbigau, *tr.* 1) spytter i; har til Spyttepote. 2) spytter paa; overspytter.

keſerárpok, *tr.* 1) spytter i el. paa; beſpytter. 2) spytter gumlet Spæ i Vandet (for at ſaae det til at blive rolig og flart at ſee Fiſken.)

Keſivkpok, *r.* *tr.* beſtraaler; ſkinner paa.

keſivkſimavok, *intr.* beſtraales; bliver beſtraalet.

keſivngnek v. ſivkſimanek, Beſtraalelſe; Beſtinnelſe.

Ketek, 1) midt om Livet; Belteſtedet; Lænden. 2) *cum. ſuff.* a) en Tings Midte. b) Halvten; det Halve. Kekka pinjaruk, tag du det Halve. Heraf:

kékkagut, midt over; over Midten; ad Midten; og kékkane, midt paa; i Midten.

keterpiak, lige Midten; juſt det Halve. keterpiagut, lige midt over.

keterpiarpok, *tr.* træffer juſt Midten el. det Halve.

keterdlukpok,)

kezerrau,) *intr.* har ont i Lænden el. i Ryggen over Belteſtedet.

keterak, Rngmarv.

keterárpok, *intr.* er paa det Midterſte. Udlok keterarpok, er Midtag. Unuak keterarpok, er Midnat.

ketékkorpok,)

keterpakpok,) 1) *intr.* er halv fuld. 2) *tr.* øſer halv fuld.

ketermio, det ſom er paa Midten af noget; den ſom ſidder midt i Baanden,

keterrut, Livbaand; Belte; Gyrtel.

Keterruſerpok, *f.* 1) *intr.* binder Livbaand om Livet; omgyrtler ſig. 2) *tr.* ſpender Belte om en anden.

keterruſerſimavok, *intr.* er omgyrtlet.

keterrumiugau, *tr.* har noget i ſit Belte.

keterkómiak, *intr.* retter ſig op med ſorſroppen; ſætter ſig i Poſtyr; fraſner.

ketérdlek, Lang. Singeren.

keterdlerut, Singerring.

keterdleruſerpok, *f.* 1) *intr.* ſætter Ring paa Singeren. 2) *tr.* ſætter Singerring paa en anden.

Ketékkorpok, Ketérdlek og Keterrut, see under næstforegaaende.

Kétigak, helst *cum. suff.* kétiga, Kemmen til at spende en Trommes Skind med (som gaaer uden om dens Rand.)

ketigarpok, *tr.* spender el. strammer et Trommes Skind.

Ketikpok, *r. intr.* 1) lever frit; er frek i sin Opsørsel; driver Letsindighed; viser sig letfærdig; søger verdslig Fornøjelse. Nællursut ketiktórsfoursaraut, Hedningerne tage ikke andet end Galskab vare el. have mange letfærdige Lege. 2) spøger; leger. Innusuit ketikput, Ungdommen raser.

ketiktok, letfærdig; letsindig; en Spillefugl; frek og fri i sin Opsørsel.

ketingnek, 1) Letsfærdighed; Letsindighed; fri Opsørsel; Frekhed; Gjefferie; verdslig Fornøjelse. 2) Spøg; Børnelæg.

Kétsuk v. kétsungook, en Kat.

ketúkpok, *tr.*)

ketútok, *intr.*) river; Feather; Fløer (med Regle.)

kétsungnek, Riv i Gudet; reven el. Prattet Vunde.

Ketui'pok, *r. intr.* 1) quidrer (en Fugl.) 2) tæler uforstaaelig (enten ved at tale for sagte og spædt, eller lade Munden løbe for fort.) 3) taler et fremmed Sprog.

ketútok, 1) quidrende. 2) uforstaaelig i sin Tale.

ketýtiekpok, *r. intr.* sniser; leer i Smu.

ketýttsaupok, *tr.* sniser af el. over det.

Kéttukpok v. kettutlarpok, *intr.* falder stille i Vandet lige ned paa sin Spidse, uden at give Lyd eller Sten fra sig (en Pil el. Steen, som man kaster ud.)

Ketúkpok, *intr.* 1) er veegt el. mygt; er blødt; er smidig og bøjelig (et Skind.) 2) er smidig i Kroppen (et Menneske.) 3) er døslig, saa man hænger med Kroppen snart til en, snart til en anden Side.

ketútok, 1) veegt; mygt; blødt; smidig og bøjelig. Tingmiangoak ketuktokarpok, Hønen har blødt Æg i sig el. er med Æg til i Morgen. 2) smidig

dig i Kroppen. 3) bøj sig.

ketullíok, 1) tr. myggjør; gjør smidig; bereder (et Skind) ved at gnide det imellem Hænderne. 2) intr. bliver mygt ic.

ketulléíok v. líríok, intr.)

ketullírfarpok, tr.

ketullírfáiok, intr.

Det samme i 1ste Bemærkelse.

ketullírfak, myggjort; smidiggjort; beredt.

ketúperak, Søefuse; Een; hjørningamad (Actinia.)

ketusúkpok, intr. er utidig; har ej faaet ret udsøvet; er Pommen for tilig op.

ketusúktok, utidig.

ketusúngnek, Utidighed.

Ketuperak og Ketusúkpok, see under næstforegaaende.

Ketytsekpok, see under Ketuipok.

Kevérpok, f. intr. 1) bøj; er sig tilbage; Frummer sig bag over. 2) Paster sig paa Ryggen og ligger og spretter (et Barn af Siensstridighed.)

keversipok, f. 1) tr. a) bøj; er en bag over. b) træffer Hanen op paa en Flint. 2) intr. Hanen er optrukken.

koviárpok, 1) intr. seer sig

tilbage. 2) tr. vender sig om og seer til en.

Kevíð helst i plur. kevíðt, 1) Duun, som sidder endnu paa en Fugls Skind (men ei den, som findes løs i Reden.) 2) Laad i Grunden af et Dyr's Skind. 3) Uld el. Laad paa Værter (f. Ex. paa Rjøruld.)

kevíngak, 1) smaa Duun. 2) Soelgran (Stov, som sees, naar Solen skinner ind igjennem en Åbning.)

kevíulik, 1) Duunet. a) som har Duun paa sig (en Søefugl.) b) som endnu har Fun Duun og ej faaet Sjør (en Uge.) 2) som endnu ej har tabt sit Laad el. første bløde Haar (en Sæl-Uge.)

Kevípok, f. intr. 1) bliver vred; ærgrer sig over noget; bliver stødt el. fortrydelig. 2) gaaer Eremitgang; løber til Sjælds af fortrydelse over noget el. Egenstindighed.

kevítok, 1) den som bliver vred el. viser sig fortrydelig. 2) den som løber til Sjælds i Hastighed; en Eremit, som opholder sig langt fra andre Mennister.

kevilérpok, *f. intr.* 1) begynder at blive fortrydelig. 2) har i Sinde at gaae Premitgang.

kévsimavok, *intr.* er bleven fortrydelig over, at man ej sit sin Villie frem.

kevirfutigau, *tr.* er rømt bort af fortrydelse derover.

Kévlerpok, *t. tr.* borer; vritter.

kevlerut, et Bor; Vritbor. kevlerúrfoak, et stort Bor; et Navre.

Kevsérðlukpok, see under næstfølgende.

Kevsérpok, *t. 1) intr.* a) stænker el. sprætter Vandet ic. af sine Hænder. b) — af sit Neb (en Bugl, som har druffen.) 2) *tr.* a) sprætter sig ud af Hænderne paa en; springer ham af Hænderne (en Kist.) Ekallub kevlerpanga, Orreden sprang mig af Haanden. b) Fastet med eet Sisten op paa Landet, som bider paa Krogen. Ovárkæt kevserðlugit pikit, Tasi strax Torsteungerne op paa Landet med Krogen, naar de bide paa!

kevserðtorpok, *tr.* stænker Vand el. Blod af sin Haand paa noget.

kevserðlak, Slud; Rustevejr.

kevserðlukpok, *intr.* er Slud; er Rustevejr.

Kia, see under Kina.

Kíblíkpok, *f. tr.* 1) bider paa; faaer Gul paa; gaaer igjennem (Pill, Kniv el. andet skarpt.) 2) gjør sin Virkning; virker paa (Lægedom; Ord.) Okauzivit kiblíkpæt, þine Ord greb ham ret an.

kiblíklávok, *intr.* 1) Pan bides paa el. skjæres ud; lader sig arbejde; giver efter for Kniven. 2) er at faae Bugt med; staaer til at redde. 3) i negat. kiblíkláungilak, a) der bider ingen Ting paa; er haard i sig; staaer imod. b) er ej at faae Bugt med; er af et haardt Gemyt; er haardhjertet.

kiblíkláungitsok, 1) haard; uigjennemtrængelig. 2) haardhjertet.

kibligúpok, *tr.*)

kibligursíok, *intr.*) overbevise en; rører hans Samvittighed.

Kiblórþok, 1) *tr.* skjærrer af; kapper tvært over; hugger af; slaaer af; mejer. Nápparut kiblórþæt, de lappede Maflen.

sten. 2) *intr.* skjæres af; afhugges; Pappes; slaes af; mejes (Græs; Traad; et Træ.)

kiblóðjok, *intr.* afhugger; affskjærer; mejer; slaer Græs.

kiblóðsok, en Afhugger; Mejer; Gøstmand.

kiblórtok v. kiblugak, afhugget; affskaaren; afmejet. Igvið kiblórtut, slagen Græs.

kiblót, en Kniv at skjære af med; en Rapmesser; en Lee; en Segel.

Kidlauak helst i *plur.* kidlauðit, 1) Udfejling, som gaar ind og ud i runde Buer om Kanten. 2) Rummet imellem Fingrene. 3) smaa nøgne Skaller paa Sjældene med korte Kløfter imellem.

kidlauárpok, 1) *intr.* er udfejlet om Kanten. 2) *tr.* udfejler; skjærer ud om Kanten.

kidlauártok, udfejlet.

kidlauártulliarpok, *intr.* gjør en Udfejling; forfærdiger et udfejlet Stykke.

kidlauártulliak, en udfejlet Ting.

Kidlek, et Skaar; et Sug el. Snit.

kíðlerpok, *f.* 1) *intr.* skjærer el. hugger sig; er saaret ved Skaar el. Sug. 2) *tr.* skjærer el. hugger et Lem el. en anden; saarer ved Skaar el. Sug.

kíðlersok, saaret ved Skaar el. Sug.

kíðlernek, skaaren el. huggen Skade; Saar af Skaar el. Sug.

Kíðlingæjök, en Sfarve, Unge (*Pelecanus Carbo, pullus.*)

Kíðloak, Sfrævet el. egentlig: det Rum imellem Artzen og det hemmelige Lem. Heraf de Talemaader: Kíðlurset pyssuguk, flem dit Sfræv sammen; lad Hvile falde paa dig. Pyssukpøjle afit (*scil.* kíðlursæne,) hun rappede det færdig i en Hast.

kíðloakitsok, 1) Fortsfrævet. 2) hurtig til sin Gjerning; en hurtig og net Syster.

kíðloartók, 1) langstrævet. 2) seen og maadelig Syster.

Kiek, Varme.

kiekpok, *intr.* er varmt.

kiektipok, *t.* 1) *tr.* gjør varmt. 2) *intr.* bliver varmt.

kiéngnek, Varme.

kiekpadlârpok, *intr.* Var-
men møder en; det lu-
ner om Ørene.

kiekpadlârse! hvor luunt!
hvor stjont varmt!

kiâidlekpok, *intr.* er luunt.

kiegûkpok, *intr.* bliver ret
gjennemvarm, saa man
sveder; damper af Hæ-
de; sveder.

kiegûngnek, 1) Gjennem-
varme. 2) Svededri-
be; Svedesdraaber.

kiengmiovok, *intr.* er fuld
af Sved i Ansigtet.

kîrsak, Hæde.

kîrsakpok, 1) *intr.* er heed;
er brændende varm; er
gloende (en Øvn el. an-
dre tørre Ting); blusser
af Hæde (et Ansigt.) 2)
rr. heder; gør heed;
lægger Varme i (Kaf-
felønnen.)

kîrsârse! en smæld Hæde!
hvilkken Hæde! hvor
heedt!

kîrsêkfarpok, *rr.* varmer;
gør heed el. varm. Ark-
sâkka kîrsêkfarpaka, jeg
varmer mine Hænder.

kîrsêklâut,)

kîrsârîout, 1) en Kaffe-
ovn; en Øvn. 2) en
Svededribe el. andet
heedgjørende Middel.

kîrsêkserpok, *f. intr.* var-
mer sig.

kîrsêktipok, *r. intr.* 1) bli-
ver heed; blusser af Hæ-
de. 2) er færdig at gæ-
les af brændende Hæde,
som kommer ham paa;
besvimer af Hæde.

Kiengak og Kiengar-
pok, see under næstfø-
gende.

Kîga, bruges kun med Ap-
posicio, som:

kigônga, did hen i Søn-
den; Sydverts; Syd
hen.

kigôna, Sydverts om-
kring; der Syd igjen-
nem.

kigânga, Syd fra; fra
Sydfanten.

kigângak v. kiengak,
Søndenvind (dog ej just
fra Sonden); Vind som
kommer Syd fra.

kigângarpok v. kiengar-
pok, *intr.* blæser af
Sonden; Vinden kom-
mer Syd fra.

kigângarparpok v. pasikpok,
intr. har en Streg til
Sonden (Vinden.)

kyat, helst *cum. suff.* kyatâ,
Sydfanten; den syds-
lige Ægn.

kyammut, mod Sonden;
Syd i.

kyammukârpok, *intr.* fæ-
rer Syd i.

kyardlek, sydlig frem for
en anden; den sydligste.
kyard-

kyardliovok, *intr.* er sydligst.

Kigángak, *see* under næstføregaaende.

Kigárpok, *rr.* er en Skure el. Snit i noget.

kigárnek, en Skure; Tversnit; Indstaar; fordybet Omrand (ved Drejning.)

Kígdlok, et Land, Aadsel.

kígdliok, *intr.* finder et Land, Aadsel.

Kigēipok, *ts. intr.* 1) er langsom; er seen; Kommer seent afsted; gjør noget overlang. 2) vop, er seent; staaer i Stamppe med sin Vært.

kigēitsok, 1) langsom; seen, færdig. 2) seen i Vært.

kigēitsomik, langsomt; seent; overlang. kigēitsomik nekkursektitsartorpok, han kommer seent til Kræfter. kigēitsomik okalhugit! tael langsomt!

kigēidlekpok, *intr.* 1) sagtes; sagtner sig; bliver senere el. langsommere end før (i Fæhrt el. Bært.)

2) tager af i sin Sygighed el. Iver (enten for det Gode el. det Onde.)

3) sætter op Tid efter anden; forholder med noget; bier el. lenter dermed (s. Er. sin Afrejse; sin Omvendelse.)

kigēidlektipok, *r. rr.* Kommer det til at sagtne; standser det i Fæhrt.

Kígikpok og Kigipok, *see* under Keiok.

Kiglik, *helt cum. suff.* kiglinga, Grændse; Maal, hvorviit en Ting ræffer; Ende. Ullib kiglinga, Glodmærke el. saaviit Vandet i Glodtiden plejer at naae op.

kiglikpok, *s. intr.* Ender; naaer; ræffer saa og saaviit; Grændser; optager saa og saa meget Rum. Sumut kiglikpit? hvor langt var du el. hvorviit kom du? Imak lukut kiglikpa? hvor højt gik Vandet op?

kighigau, *rr.* grændser der ved; naaer dertil; Kommer saa langt; ræffer did; ender der.

kiglikhik, Grændsestjæl; Skranke (hvorviit man er kommet el. naaer.)

kiglikbigau, *rr.* Kommer saaviit; har det til sit Maal, hvorviit man skal komme el. er kommen.

kiglikangilak,)

kiglinekangilak,) *intr.* 1) er uden Ende; er uindskranket el. uendelig; er grændse

grændsels. 2) har ingen Bund; er bundløs.

kiglikangitsok,)

kiglinekangitsok,) 1) uendelig; uindstrænk; grændsels. 2) bundløs; en Afgrund.

kiglik v. kiglikartok, 1) endelig; indstrænk; begrændset. 2) som har Bund; som man kan finde Bund i.

kiglifiok, *intr.* undersøger. kiglifiorpok, *tr.*)

kiglifiöök, *intr.*) 1) fritter; udforsker; spørger nøje. 2) fordrer Vidnesbyrd; udspørger en om noget.

kiglifiortok v. orte,)

kiglifiöörök,) 1) en Udforsker. 2) en Dømer.

kiglifiörbik, 1) et Dømssted; Dømshuus (hvor noget nøje udspørges.) 2) Dømsdag.

kiglifiöupuk, *car. sing. intr.* udspørge hinanden; raadslaae om noget; holde Raad.

kiglifiöut, Raadslag; det man raadslaaer om.

kiglifiöutigau, *tr.* raadslaaer derom.

kiglifioubik, et Raadhuus.

kiglifioubigau, *tr.* kommer sammen der for at raadslaae med hinanden.

Kiglifiorpok, see under næste foregaaende.

Kiglo, 1) Syrsted; Jidssted; Arnested (neml. de opstode Stene hvorpaa Riedelen hviler.) 2) en Trefod. 3) i *dual.* kigluk, 2de Bretter at lægge den flade Steen paa, hvorpaa man tørrer Tobakken til Snuus over Lampen.

kighulliok, gjør et Syrsted ic.

Kiglök, forkeert; bagvendt. kiglök asit! det var dog ganske bagvendt. Heraf:

kiglormut, ad den forkeerte Vej; til den bagvendte Side el. i den urette Vending. kiglormut ingerdlavok, han gaaer den forkeerte Vej el. det bliver værre med ham i hans Synsom.

kiglómörpok, *intr.* og *tr.* gjør noget forkeert; bær sig bagvendt ad ders med.

kiglórnuvok, *intr.* bærer sig forkeert ad; gaaer den urette Vej; vil altid til den galne Side; er tvær og bagvendt i sit Forhold.

kiglöupok, *tr.* viser sig forkeert derved; fejler deri; vrangeligen begaaer.

kig-

kiglörpok, *tr.*)

kiglóïok, *intr.*) forraader en noget; aabenbarer ham det, som var en Hemmelighed; sladrer ham noget i Ørene (enten Sandhed eller Usandhed.) Tokoteksaralloak kiglörpæt, de aabenbarer ham, at han stod Fare for at blive dræbt.

kiglóïrsok, en Forræder, som aabenbarer hemmelige Raad; en Sladderhans.

kiglout, Forræderie; det man aabenbarer en.

kigloutigau, *tr.* 1) forraader el. forebringer det. 2) røber ham; forraader ham, Tokotsirsuksak aggersok kigloutigæt, de røbede Morderen, som var i Ankomst. 3) bagtaler en; befører ham falske Ligen.

kigluiakau, *intr.* er forræderisk; er sladderagtig.

kiglukpok, *intr.*)

kiglugau, *tr.*) anser paa noget; fortryder paa, at det er gaaet saa og saa. Umérane kiglukpok, det gjør ham ont, at han har mistet sin Baad. Kollipsinne kigluga asserormet; han anser paa, at hans Stedel gik i stykker.

kiglugirak, det man anser paa.

kiglukbigau, *tr.* anser paa en, som har gjort noget forkeert; har Ansæ til ham.

kiglungnakau, *intr.* er fortrædeligt; er værd at anse paa.

kiglungnartok, fortrædeligt; værd at anse paa.

Kiglörpok og Kiglukpok, see under næstforegaaende.

Kiggorpok, *intr.* Haarene slides af et Klædebon; Enderne stumpes af ved idelt at gaae dermed.

Kigut, see under Keïok.

Kiggut v. kiggórsoit, *car. sing.* Steen, Urer; en Steenhob under et Sjeld, nedfalden ved Steensfred.

Kigvaktak, see under Kivikpok.

Kigviarpok, 1) *intr.* a) påffes el. fyldes (en Posse.) b) stoppes ud (et Rugleskind.) 2) *tr.* a) påffer i; fylder i. b) udstopper.

kigviáïok, *intr.* 1) påffer ind. 2) stopper ud.

kigviægak, 1) påffet; fyldt. 2) udstoppet.

kigviupok, 1) *tr.* påffer det ind; stopper el. fylder det inden i andet. 2) *intr.*

2) *intr.* er indpaffet el. indstoppet.

kigviurſak, indpaffet; indstoppet. Angmaksæt kigviurſekſæt, Lødder, ſom ſulle fyldeſ paa Poſer.

Kíja, Graad.

kíjavok, 1) *intr.* græder. 2) *tr.* begræder; græder over en.

kíjanek, Græden; Graad.

kíjagajukpok, *intr.* er grædenem; græder gjerne; flæber altid.

kíjagajuktok, grædenem; en flæbeſtiæg.

kíjamerſorpok, *tr.*)

kíjamerſóioak, *intr.*) Kommer en til at græde; bringer ham i Graad.

kíjaut v. kíſſet, den man græder over; det man græder for.

kíjautigáu v. kíſſetigáu, *tr.* græder over el. for.

kíſſak, stærk Graad. kíſſamit niakerráu, hun har ont i Hovedet af den megen Graad.

Kikárpok, *intr.* ſtaaer; ſtaaer oprækt paa ſine Been; er ſtaaende.

kikártok, ſtaaende; en Stander.

kikárbik, et Sted at ſtaaepaa.

Kikéikpok, *r. intr.* lægger ſine Vinger bag

over og ſtyder ſig frem ſom en Piil (en Kall.)

kikéingavok, *intr.* 1) har ſine Vinger ſaaledes opſlagte under Flugten (en Kall.) 2) er udbuglet el. har Udfanter i Midten (en Bratning.)

Kikértak, en Øe; et Eiland.

kíkértarſoak, 1) en ſtor Øe. 2) Diſco, Eiland og andre Storøer, der have dette eæntlige Navn.

kíkértarſoðitſiak, 1) en middelmaadig ſtor Øe. 2) Siſterlogen, og andre Middel-Øer, der have dette egentlige Navn.

kíkértangoak, 1) en liden Øe; en Holm. 2) mange ſmaa Øer bære og dette egentlige Navn.

kíkértamēpok, *r. intr.* 1) er paa en Øe. 2) er gift (et Gruentimmer, forðſ hun er ſom paa en Øe, i det hun ved ſin Mandſ Hindring er fri for andre Mandſolkes Antaſteſſe.)

kíkértamio, en Øeboe.

kíkértáungitſomēpok, *r. intr.* er el. boer paa det faſte Land.

kíkértáurſak, en Øe i Blod-Bande, ſom dog hænger ved det faſte Land og falder tør i udfalvende Bande.

Kiki-

Kikiek, 1) et Søm; Spi-
ger; en Stift; 2) en
Nagle (enten af Træ,
Breen el. Jern.)

kikiékpok, 1) *intr.* er nag-
let el. spigret; er fast-
slaaet med Søm. 2) nag-
ler; spigrer; sømmer
fast.

kikiéktorpok, *tr.*)

kikiéktóïok, *intr.*) det sam-
me i sidste Bemærkelse.

kikiéktugak, naglet; spi-
gret; fastsøminet.

kikiéktortipok, *r. intr.* er
tilnaglet el. tilspigret.

kikektortitok, tilnaglet;
tilspigret; sømmer fast.

kikiengnek v. kikiéktornek,
Naglegab; Sømhu.

kikiékbik v. kikiéktorbik,
Naglested; det man

sømmer noget fast paa.

kikiéktóupok, *r. tr.* nagler
det fast til noget andet;

spigrer el. sømmer fast
til en Ting.

kikiéktóusimayok, *intr.* er
fastslaaet til noget an-
det.

kikiéktout, det man slaaer
Søm el. Nagle ind med

(Hammer el. andet.)

kikiéktoutigau, *tr.* slaaer
Nagle el. Søm ind der-
med.

kikiegupok, 1) *intr.* er fast-
spigret; er nagelfast,
saa det ej kan affalde. 2)

tr. 2) fastnagler; slaaer
til med Søm, saa det
ej kan affalde. b) slaaer
en Nagle el. et Søm
ind.

kikirsiupok, *tr.* slaaer et
Søm el. Spiger halv
ind i noget.

Kikik! 1) *sy!* Bæ! (af
Bæmmelse.) 2) *sy*, stam-
me dig! (til Bæmmel-
se.)

Kikíkpok, *r. tr.* slaaer
et Stykke udaf et tyndt
Træstak el. Steenstak;
slaaer et Stak i en
Potte.

kikivok, 1) *intr.* Pømmer
Stak i et Træ el.
Steenstak. 2) *tr.* slaaer
et Stak af det.

kikirsok, et slaaet Stak;
en slaaet Potte el. Kop.

kikínek, et Stak; Pot-
testak.

Kíksarpok, *intr.* ønsker;
er forlangende; vil gje-
ne at skulle stee.

kiksaut, 1) Ønske; det man
ønsker. 2) *i pl.* kiksautir,
Nettet i et Dyr.

kiksautigau, *tr.* ønsker sig
det; er forlangende der-
efter; lader Ønsket gaa
ud derpaa.

Kiklârpok, *intr.*)

kikligau, *tr.*) er sig
for nogen; sigter sig
for

for ham; tager sig vare i hans Nærværelse at gjøre noget, som han ej bifalder el. følger ved saadant at blive skult for ham Kivgænnut niiveromarsut niivertok kiksfigisfaræt; de som ville handle med Vatterserne skye gjerne Kibmandens Naasn.

kikfigosukpok, *intr.* er meget frygtsom for en; tør neppe lufte Øjne el. Mund op i hans Nærværelse; er nedslagen.

kikfignakau v. figosungnakau, *intr.* er frygtelig el. at tage sig vare for; man maae vel vide, hvad man gjør i hans Nærværelse; man maae lægge hvert Ord paa Vægtstaalen i hans Paahør.

Kiksautit, see under Kiksarpok.

Kiksigau, see under Kiksarpok.

Kiksuk, vildt el. forvoren en Kjød.

kiksukpok, *intr.* har vildt el. forvoren Kjød paa et Lem.

Kiktorak, en Stump; et afbrusten el. tvert

sprungen Stykke (Tob, Rem, Traad.)

kiktorarpok, 1) *intr.* a) brister; springer; gaaer tvert over ved et Ryk; slides tvert fra hinanden. (en Linie, Traad &c.) b) gaaer fra hinanden; splittes reent ad; revner tvert over, saa den ej kan hænge sammen (en Belg.). c) rummer sig; styder ad fra hinanden (Jisen, som var revnet.) kiktorarnerane epuniaritse, roer, imedens Jisen er adspaltet! 2) *tr.* Kommer til at briste; rykker i tu.

Kikkulek i plur. kikkordlit, et Gul i Jisen, hvor igjennem Sælhundene Frybe op.

Killa, men brugeligst: killamik, 1) snart; hastig; i Fort Tid; en liden Stund. 2) om en liden Stund; efter en Fort Tid. 3) det var hastig! Sillat killamik! hvor hastig dog!

killangoamik, 1) i ganste Fort Tid; et Øjeblik. 2) efter en søje Tid.

killanarpok, 1) *intr.* a) haster el. har stor Forlængsel efter noget; ønsker, at det snart kunde stee; læm

længes meget efter en
Ankomst; er slugen ef-
ter Mad, som Foges;
higer efter at see sit for-
langende opfyldt. b)
har Forsmag paa noget;
gotter sig forud i Tan-
ken derover. 2) rr. gi-
ver en Forsmag paa no-
get; bringer ham lidt
til en Begyndelse.

Killanårstok, intr. det samme
i sidste Bemærkelse; tager
noget med sig til en for-
smag; bringer noget
med til en Prøve.

Killanårnek, 1) Hasten; St-
gen; stor Fortængsel. 2)
Slugvornhed. 3) for-
smag.

Killanårstau, rr. 1) higer der-
efter; vil have det i Gast.
2) har Forsmag derpaa;
gotter sig forud dermed.

Killanårstorpok, intr. smager
Maden; griber et Styk-
ke af Gryden til en
Mundsmag, før det end-
nu er fuldføgt.

Killanårtrout v. toatiksak, en
Mundsmag; en Abid;
et Stykke af Gryden at
sluge i sig i Gast, før det
rette Maaltid.

Killanårnakau, det er at ha-
ste med; man maatte øn-
ste, at det snart kunde
see el. blive føgt; Hun-
geren el. Længselen dri-
ver.

Killfingarpok, 1) intr. 2) gjør
noget i en Studs. b)
steer hastig. c) dør plud-
selig. 2) rr. dræber med
et ved første Stud.

Killak v. killak, Him-
melen.

killangmis, en Himmelbe-
boer.

killalliarpok, intr. fahrer
til Himmels.

killalliarnek, Himmelfahrt.

killalliarbik, Himmels-
fahrsdag.

Killāk, 1) Ganen; Man-
den indvendig over
Tungen. 2) Løftet ind-
vendig i et Huus. Iglub
killāte navingarpok, den
hænger under Løftet i Hu-
set.

killāk-pok, intr. tørster i
hjel; vansmægter.

killalerpok, f. intr. begyn-
der at vansmægte; er
færdig at døde af Tørst.

killangāk, 1) et snøvende
Menneske. 2) en Øer
sagt faldet: Lunden;
Søe, Papegøje (*Alca arc-
tica*.)

killangārpok, intr. fanger
Lunden.

Killakpok, see under næstfø-
regaaende.

Killamik og Killanārpok, see
under Killa.

Killingak, see andet Killäk.

Killaut, en Tromme.

killaupallúkpok, *intr.* Trommen røres.

killaupallúktok, en Trommestager.

killaurserpok, *s. v.* fersarpok, *intr.* har Trommen i Haanden.

killaursersok, den med Trommen el. som har den i Haanden.

killaursiok, *intr.* gjør en Tromme.

killaungursak, 1) en rund Kajak: Støel af Frummet Been. 2) Regnbuen.

Killék, Stab; Skarv; Udslæt.

killékpok, 1) *intr.* a) er Stabbet el. Skurvet; har Udslæt. b) er bræffet (Himmelen.) Kau! kau! tinnúrsoa killekkáu, Dag! Dag! Osten er bræffet c) det dages. c) er hugget igjennem (Jisen.) 2) *rr.* faaer hugget den igjennem. Sikko killépara táva, Jeg fik nu Hul ved Jisen.

killéktok, Stabbet; Skurvet.

Killiárpok, *rr.* Skraber Bær af Lyngen om Vinteren tillige med Sneen.

killiægak, helst i *plur.* kil-

liækkæt, de affræbede Bær.

killiaut, et Redskab at skrabe Bær af Lyngen med.

Killíkpok, *r. rr.* Skraber Sittet af et Suglestinds Rjødside.

killigak, det Suglestind, som Sittet er affræbet; killingnek, det Sit, som affræbes og siden udsjør en særdeles Ret.

Killiórpok *v.* liórtorpok, *rr.* Skraber af.

killiugak, det affræbede. killiutak, et Skraberedsstab; en Skrabe.

killiortout, 1) det samme. 2) en Musling Skal (fordi den gjerne bruges dertil.) 3) en heel Musling (med Orm og samt.) (*Mytilus edulis.*)

killiortoursiok, *intr.* søger el. samler Muslinger ved Stranden.

Killípok, *r. 1) rr.* a) snitter en Rem ud af et Skind el. Skærer det ud i Remmer. b) Skærer en Hvalbarde ud i fiskebeent Strimler (til Sager el. andet Brug.) 2) *intr.* er saaledes skaaet ud (Skind el. Hvalbarde.)

killitsiok, *intr.* det samme i 2de første Bemærkelser; i Almindelighed: Skærer noget

noget fladt ud i smale
Strimler; i Gardeles-
hed: agerer Remmesni-
der el. Sistebeenstjærer.
killisflok, en Remmesni-
der; en Sistebeenstjærer.
killitak, det Skind el. den
Gaalbarde, som stæres
i Strimler.

killisfat, en Kniv at stæ-
re Remmer el. Sistebeen
med; en Remmesnider.
Fuld.

Killo, ved Soddernes paa
en Bræ el. i en Seng.
killövok, *intr.* er Soddernes
Sted.

killoarpok, *tr.* Fæster noget
op til Soddernes Sted.

Killuk, Søm paa Klæ-
der.

killugikpok, *f. intr.* 1) er
smukt Søm; er godt syet.
2) syer god Søm.

killugiklok, 1) en smukt
Søm; godt syet. 2) en
god Syerste.

killukipok, *af. intr.* 1) har
små og tette Sting. 2)
syer net.

killukitlok, 1) net syet. 2)
en net Syerste.

killuktök, 1) storstinget;
grovsømmet. 2) en slet
Syerste.

killuktövok, *intr.* 1) har sto-
re Sting; er grovsøm-
met; er ilde syet. 2) er
en slet Syerste.

killulik, en Flittet Kjedel;
en Kobber Vandkjedel.
killungarpok, *tr.* sætter
Kantning paa et Klæ-
debon.

killungaut, en bred Kant-
ning el. Bremme om et
Klædebon.

killungautiklak, noget til
Kantning.

killuarpok, *f. 1) intr.* gaaer
el. løber op i Sømmen.
2) *tr.* spretter op; river
op i Sømmen.

killarpok, *f. tr. 1)* boder; lapp-
er (et Klædebon.) 2) bød-
der Garn.

Kimmernak, Meelbar.

Kimik, en Gæl.

kimikfarpok, *tr.*)

kimikfärok, *intr.*) 1) støder
paa noget med sin Gæl.
2) slaaer bag op.

kimiktök, 1) påstaaende.
2) selvraadig; egenfin-
dig.

kimiktövok,)

kimiktusfarpok,) *intr.* 1) vil
have sin Villie frem; er
egensindig; vil raade sig
selv. 2) er påstaaende;
vil altid have ret.

Kimiklekpok, 1) *intr.*
river sig paa noget;
saaer Ribler el. Stri-
mer i Guden ved at snæ-
res el. rives; er forre-
ven; har været oppe at
rives.

rives. 2) *tr.* fortøer;
snerter en, saa der bli-
ver Strimer efter; Rib-
ler Guden.

kimiklengnek, Rible; Stri-
me i Guden.

Kimiktók, *see under* Kimik.

Kina? *intr.*)

kissu? *S.*) 1) *hvo?*
hvem? kina piviuk?
hvem mener du? 2) *hvad*
heder han? *hvem er*
han?

kia? *tr.*)

kissua? *S.*) 1) *det samme i*
1ste Bemærkelse. Kia piá-
tit? *hvem slog dig?* 2)
hvis? Kia kemmia? *hvis*
Hund? (*see videre om dis-*
se Ord Gram. VII Cap.
S. 4. No. 3.)

kinamè? *intr.* 1) *Jeg veed*
ikke hvem. 2) *men hvem*
dog? 3) *jeg veed ikke*
hvad han heder el. hvem
han er. 4) *i pl. kikum-*
mè, jeg veed ikke hvilke.

kiamè? *tr.* 1) *det samme i 1ste*
og 2den Bemærkelse. 2)
hvis dog?

kinduna? *intr.* 1) *hvem er el.*
var han? *hvad heder*
han?

kinduna? *tr.* 1) *hvo gjorde det?*
2) *hvis er el. var det?*

kinéivna? *hvo siger el. har*
sagt saa? *hvem er det*
Kommen fra? *hvo har*
bragt den Tidende?

kinálkiak? *intr.* *hvo dog i al*
Verden? *hvem monne*
det dog være?

kinálkiak? *tr.* 1) *det samme i*
1ste Bemærkelse. 2) *hvis*
dog?

kinávok, *bruges kun i inter-*
rog. men der i alle Person-
ner: kináva? hvo er han
el. hvad er hans Navn?
kinávit? hvem er du el.
hvad er dit Navn? v. s. fr.
kináursok, hvem han er;
hvo han monne være.

Kinneráu, *tr.* *siet af*

Kinérpok, *r. intr.* 1) *et*
tyf (s. Fr. Suppe; Grød.)
2) *løber sammen (Welf*
i Ost.)

kinértok, 1) *tyf. Suáursæt*
kinértut, Grød. 2) *sam-*
menløben. Imuk kinér-
tok, tyf Welf.

kinértipok, *r.* 1) *intr. bliver*
tyf; tyfner. 2) *tr. gjør*
tyf.

kinertitipok, *r. tr.* *lader*
blive tyf; sætter Welf
op for at blive tyf.

Kinga, *see under* Kamma.

Kingák, 1) *Læsen; egent-*
lig i sing. et Læsebor,
og i dual. kingæk, begge
Læseborer el. Læsehul-
lerne under eet. 2) *et*
Hvalfistes Pustehul. 3)
et Hul paa Taget, hvor-
igjens

igjennem at udlade Varmen, naar der bliver for heedt. 4) Knop el. Knude paa en Fugls Neb ved Hovedet (s. Ex. paa Svanen.)

kingalik, 1) som har Næse. 2) Østerbygds Edderfuglen; den Enortnebbede Edderfugl (*Anas spectabilis*)

kingárpok, *intr.* 1) er streng i at give Loveregler. Aglerkudlugo kingárpok, vil at han skal holde Diæt og afholde sig fra visse Ting. 2) er umildt Vejrligt (siges, naar det stormer, medens nogen forser sig i at gjøre det Forbudne.)

kingártok, streng i sine Loveregler; ret diætetist (efter Grønlandernes Overtro.)

kingaráu, *tr.* er nogen fiendst; hader ham; viser sig fiendst mod.

kingárfak, forhadet.

kingárfávak, *intr.* hades; er forhadet.

kingárfúsek, Sjendstab; Had.

kingarnak, fiendst; hadeligt. kingarnangoak asit! hvor fiendst!

kingarnakáu, *intr.* er at hade; opfører sig ej saa, at man kan elske ham.

kingárfarpok, *intr.* er fiendst.

kingárfarpok, *tr.*) *farer?*
kingárfáok, *intr.*) er fiendst imod; hader.

kingárfartok v. fortok v. forte v. fórfok, en Siende. kingárfortigáu, *tr.* har en til Siende.

kingárfarnef, Sjendstab. kingárfarpok, *tr.*)
kingárfáok, *intr.*) tager sig af en; viser at man ej er ham fiendst.

kingakópok, 1) *intr.* holder sig uværdig; agter sig for ringe el. foragt værd. 2) *tr.* holder det uværdig (nemlig sig selv.)

kingakogáu, *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.

kingakorsutigáu, *tr.* agter sig uværdig derfor.

kingakóbigau, *tr.* agter det alt for prægtig for sig; finder sig langt under Værdigheden dertil.

kingakofúsek, Uværdighed (egen erfiendt.)

kingakonarpok v. nakáu, *intr.* 1) er uværdig. Kongim igloanut kingakonakáunga, jeg er alt for uværdig til Kongens Hus. 2) et for prægtig og ilde stemmende; er af den Beståfshed, at man måat holde sig uværdig dertil. Kongim iglórson kingakonakáungam.

nut, Tongens store Duns
passer sig ikke for mig.

kingakonartok, 1) uværdig.
2) alt for prægtig, saa
man maae holde sig
uværdig dertil.

kingakonarsûsek, 2) Uvær-
dighed. 2) Prægtighed.

kingakotokau, intr. holder
sig uværdig; er i sine
egne Øjne alt for rin-
ge (til det el. det).

kingakonēipok, af. intr. er
værdig.

kingakonēitsok, værdig.

kingakonēitsûsek, Værdig-
hed.

kingakonēitipok, r. rr. Fjens-
der værdig; agter vær-
dig; værdiger.

Kingak, Skinnebenets
skarpe Kant.

kingârpok, intr. støder sig
paa Skinnebenet.

kingârnek, Stød el. Saar
paa Skinnebenet.

Kingikpok, r. intr. 1)
er højt; ræffer højt op
i Luften (et Bierg; et
Taarn.) 2) er højt oppe
(Solen, naar den er os
nær og giver lang Dag.)

kingikau, intr. er meget
højt.

kingiktok, høj. Nupa king-
iktok et højt Land.

kingiktôrsoak, 1) meget
højt. 2) specielm. 2)

Størtetappen (et Fjeld
ved Gøthaab.), b) Tin-
nen (et Fjeld ved Maa-
gehaenen i Friedrichs-
haabs Distriet.)

kingiktigau, intr. og rr. er
saa høj.

kingiktigirfok, saa høj.

kingiktigirfomik, saa højt.
kinginek, Højhed; det høje.

Kinginermitt, af Højhe-
den.

kingiktomēpok,)

kinginermēpok,) intr. er i
Højheden; boer i det
høje.

kingiktomētak v. ginermē-
tok, den som boer i Høje-
heden.

kingirfûsek, Højde.

Kingmârpok v. malik-
pok, r. rr. Fæver imel-
lem Tænderne; gum-
ler paa Skind (for at
saae det mygt); tygger
derpaa (dog uden at søn-
derbrøge det.)

kingmârnok v. malingnæk, 1)
Raven el. Gumlén mel-
lem Tænderne. 2) det
Fævede.

kingmiarpok, rr. bærer no-
get i Munden; har det
intellem Tænderne.

kingmiartok, den som har
noget i Munden el. imel-
lem Tænderne. Kemmek
kingmiartôrsoak, Munden
løber med noget i Munden.

king-

kingmiak, 1) det som ha-
ves i Munden. 2) det
Breen el. Træe, man hol-
der imellem Tænderne,
hvori Drillen købes (paa
grønlandsk Ranter.) 3)
et Bidsek.

kingmirserpok, *s. rr.* giver
en noget at bide paa;
sætter ham noget i
Munden. Savimnik
kingmirserpa, han satte
ham min Kniv i Munden.

Kingmiarpok, see under næst-
foregaaende.

Kingmut, see under Kità.

Kingniok, *intr.* er om sig
at samle til Vintersæde.

kingnikipok, *s. intr.* er
sorgeløs hertil.

Kingo, 1) Bagen; det
som er bag til. 2) Bag-
stavn i en Kajak. 3)
Sjordbund; det inderste
i en Bugt.

kingomut, 1) bag ud; bage-
lends; tilbage. Umiak
kingomun ingerdlavok,
Baaden gaar tilbage. 2)
Igien. Kingomut isu-
maksaionga, min Hu staar
til at komme igien; jeg
fabrer ej bort med alle.

kingomuinak, ganske tilba-
ge; kun el. lige bag ud.

kingomorpok v. mukarpok,
intr. fabrer tilbage el.
bag ud; gaar bag-
lænde.

kingorarpok, *intr.* Kommer
sidst; Kommer bag ef-
ter (naar andre er i Fer-
veien); er bleven efter
el. bag ud i sin Gang.

kingoartalerpok, *s. intr.* 1)
bliver bag; kan ej føl-
ge de andre. 2) det er
ej mere Springtid; Van-
det falder og stiger ej
mere saa stærkt; er jevn
Ebbe og Flod. 3) Van-
det falder ved Aftenstid
(og kommer ligesom bag
efter Dagen.)

kingōumiok, 1) *intr.* flyt-
ter sig bag ud. 2) *rr.* flyt-
ter det bag ud.

kingōumitsiarpok, *intr.* og
rr. flytter sig el. det lidt
tilbage.

kingoraiok, *intr.* Kommer
forfulde el. bag efter at
noget er skeet.

kingorarpok, *rr.* Kommer
bag efter ham (som er
bortfabren); træffer det
ikke mere; savner. Nul-
liangoara kingorârpara,
jeg traf ej min Kone; da
jeg kom. Savik kingorâr-
pa, han savnede Kniven paa
det Sted, han havde lagt
den. 2) Kommer i ens
Sted; optager hans
Plads; bliver hans Ef-
termænd.

kingorârriok, *intr.* det sam-
me i sidste Bemærkelse.

kingotarflok, en Eftermand.

kinguák, 1) intr. gaar foran; har nogen bag sig. 2) tr. har ham bag sig.

kinguáflok, den som gaar foran; en forgænger.

kingubiupok, tr.)

kingubiurfiok, intr.), bringer efter sig.

kinguák, en Efterkommer; Afkom; kinguøj, hans Efterkommere. 2) efterlevende; efterladt (Kone el. Børn.)

kinguákfiok v. floppok, intr. faar Afkom; avler Børn; er frugtbar.

kinguákfiortónsoak, meget frugtbar; som avler mange Børn.

kinguákfiak, en Afkom; tilkommende Arving (bruges medens Forældrene leve.)

kinguákfiarðu, tr. 1) har til sin Afkom el. tilkommende Arving. 2) lyser i Ruld og Røn.

kinguærðu, tr. har til Efterkommere; efterlader sig (Kone el. Børn.)

kingugvaktþok, faar andet efter sig af samme Bestaenhed; haver i Sølge paa sig; kommer igjen; drager til Sølge efter sig.

kinguáktarþok, tr. det samme naar det stæer jevnlig.

kingugvaktarþok, s. intr. Kommer en efter den anden (f. Ex. Skyer); Lusten er fuld af Drivel Skyer.

kingugvaktþok, r. tr. 1) faar det samme igjen el. ej blive ved den ene Gang. 2) skaffer noget isteden. Akpa neffiginnauk kingugvaktisomarpá, spais kun Allen, jeg skal nok skaffe en i dens Sted. 3) begaar paa ny; ripper op igjen; gjør flere gange det samme. Ajortine kingugvaktipøj, han lægger Skyld til Skyld.

kingugvaktákavok, tr. dyrer en Gange el. et stykke Land; forarsager, at Værterne der stedsomme frem igjen.

kingúnek, 1) det som er bag en. 2) det man har lagt paa sin Bag. 3) Sæd; Græs; en Værtes Grugt. 4) en efterlevende Sader el. Moder, som har mistet sit Barn. 5) en efterlevende Mand, som har mistet sin Kone. Bruges i 3de første Rø mærkelser helst cum. suff., deraf:

king.

kingórne, 1) den el. det bag ham. 2) adv. Siden.

kingórpane, 1) bag ham. 2) derefter.

kingórnegut, 1) ad hans Bag; efter ham. 2) siden efter.

kingórænne, bag dem.
kingórnetigut, bag efter dem.

kingúnevne, bag mig.

kingúnevkut, efter mig.

kingunévtine, bag os.

kingunévtigut, efter os.

kingúnerne, bag dig.

kingúnekkut, efter dig.

kingunévsine, bag eder.

kingunévfut, efter eder
o. f. fr.

kingúnikfok, Srøpe til at
vore op paa ny; Sæde-
Forn.

kinguníovok, intr. 1) er paa
ens Bag. 2) er lagt paa
Bagen. 3) er Srøpe el.
Sæd (i disse Bemærkel-
ser forekommer det siel-
den.) 4) er efterlevende
(Mand, Fader el. Moder.)

kingórnguvok, intr. det sam-
me.

kingórngurfok, efterlevende;
overlevende (Mand,
Fader el. Moder.)

kingórngúpok, rr. arver;
faaer til Arv.

kingórngurflok, intr. det
samme; er Arving.

kingórngurfufok, en Ar-
ving.

kingórngurfok, Arv; Ar-
vedeel.

kingórngurfufarar, rr. arver
det; har det til sin Arv
vedeel.

kingórngurfufakatak, en Meda-
arving.

kingórngurfufatigau, rr.
har til Medarving.

kingúrdlek v. gúdlek, 1) den
sidste; den bageste. 2)
den som kommer næst
efter; næstfølgende. Kau-
matib kingúrdliane, i
næstfølgende el. tilfommen-
de Maaned. 3) i plur. king-
úrdleot, Efterkommere
(i Almindelighed.)

kingúrdlermik, 1) sidste
gang. Kingúrdlermik
merforponga terfa, mi
sver jeg da sidste gang. 2)
en anden gang; heref-
ter. Kingúrdlermik illeg-
iomarpagit, en anden gang
vil jeg følge dig. 3) næste
gang; naar det gaaer
om igjen. Kingúrdlermik
Sabbátiopet, naar det bli-
ver Søndag igjen.

kingúrdlíovok, intr. 1) er
den sidste el. bageste;
kommer bag efter alle
de andre. 2) er den næst-
følgende.

kingúrdliupok, rr.)

kingúrdliarflok, intr.) gjøf
sidst; beegner sidst.

0 5 king-

kingurdliursak, sidst gjort
el. begeget.

kingurdlerau v. gulerau, tr.
har en bag sig; gaar
for ved ham.

kingurdlereek, car. sing. en
efter den anden; efter
hinanden.

kingurdlereekpuk, s. v. reek-
farpuk, intr. car. sing.
gør noget efter hinan-
den; kommer efter hi-
nanden. Tamarmik king-
urdlereeglutik paitisiksa-
kalerput, de undskyldte sig
alle en efter den anden.

kingurdlerpåk, allerstidst;
allerbagest.

kingurdlerpāmik, allerstid-
ste gang.

Kingoarpok, Kingomut,
Kingorarpok, Kingorna
og Kingōumiok, see un-
der næstforegaaende.

Kinguāiok og Kinguāk, see
under Kingo.

Kinguak i pl. kingursat,
Solens Straaler igjen-
nem Sprækker.

kinguarpok, intr. staaer li-
ge i Solen, naar dens
Straaler falde igjen-
nem Sprækker.

kinguarsiuvok, intr. er be-
straalet af Solen (paa
ansatte Maade.)

kinguarbigau, tr. Solen
bestraaler det el. dens
Straaler falde derpaa.

Kingugvakpok, see under
Kingo.

Kinguk, en Marflue
(*Oniscus Pulex*.)

kingupek og kingufak, 2de
særskilte Slags Marfluer
(*Oniscus arenarius* og
Strömianss.)

kingurksoak, en stor Mara-
flue (egentlig *Oniscus*
Strömianss.)

kingungoak, en liden Mara-
flue (egentlig *Oniscus a-*
hysinus.)

kingukpok, intr. er opvædt
af Marfluer (et Skind,
som har lagt i Sæn.)

kinguvok, intr. Fantrer;
velter om (med Baad el.
Glæde); Fuldsejler.

kingursok, Fantret; omvel-
tet med Bunden el. Ri-
len i Været. 2) et Men-
uiste, som paa saadan
Maade er Fantret el.
Fuldsejler.

kingyavok, intr. er ranf;
er veltenem.

kingyāipok, s. intr. er stiv;
velter el. Fantrer ej let.

Kingunek og kingurdlek, see
under Kingo.

Kinguvok, see under Kin-
guk.

Kinguvok, helst i plur.
kingūput, intr. er ej me-
re deraf; har forladt sit
Sted.

Sted, de vares for. Akkik-
st kinguput, der er nu
ingen flere Rpper i Mar-
ten. Okæt kinguput, Tor-
sten har soat Dybet.

Kiniok, *tr.*)

kinirhok, *intr.*) holder
Børn frem paa Natu-
rens Vegne.

Kinipok, *ts. intr.* er ud-
blødt; udblødes. (noget
haardt, som lægges i Vand
for at blive reegt.) 2) *tr.*
udbløder; lægger det i
blød. Saaudligit imer-
mut kinipejt, de have tagt
Stofstien i Blød.

kinitsipok v. serpok, *intr.* og
tr. det samme.

kinitsiok, *intr.* det samme
i sidste Bemærkelse.

kinitsisok, en Udbløder;
en Sistebløder.

kinitsivik, en Bløde-Ballie;
Har el. Sted, hvor no-
get udblødes.

kinitsak, udblødt; lagt i
Blød.

Kippak og Kippako, see un-
der Kippivok.

Kiparpok, see under Kita.

Kipipok, see under Kæ-
pok.

Kippivok v. puvok, 1)
intr. affappes; er affor-
tet el. affumpet (paa en
el. anden Maade.) 2) *tr.* a)

Rapper af; forvorter; af-
stumper; tager et Styk-
ke fra. b) holder op med;
brøder af; ophører med
noget. Okauzine kippu-
vej, han brød af midt i
sin Tale. c) omstjæler.

kippiunek, Affapning; Af-
fortning. 2) Omstjæ-
relse.

kippak, 1) det affappede;
et affaaren Stykke. 2)
en Mand med Petz paa
uden Svantz.

kippako, et Stykke af Tor-
get; en Stump.

kipput, et Rapperedskab;
en Segel.

kipperiarpok, 1) *intr.* ophø-
rer; lader af. 2) *tr.* la-
der ophøre; afbryder.

kippijuipok v. pisuipok, *ts.*
intr. vedbliver; ophø-
rer ej; fortsætter uden
Afbud; holder ikke op.
kippijuitsomik v. suitsomik,
uophørlig; uafbrudt;
uden Ophold; uafslæd-
lig.

kippijuirsusek, Uafslædelig-
hed; Uophørlighed.

kippisuirsutigau, *tr.* bliver
desaarsag ved med no-
get; tager uophørlig
Hensyn dertil.

kippisuierpok, *intr.* holder
ved; fortsætter; vedbliv-
er; ophører ej (med ud-
get at gøre.)

Kipok,

Kípok, see under Kiviok.

Kirkserpok, *z. intr.*

springer ned.

kirkfertungoak, en liden Springer; en Spillegluts et Barn, som er væver, hopper og springer.

kirkferbigau, *z.* springer ned paa.

kirksoáurslak, en Røms Stjæl (*Pecten Islandicus.*)

kirksoviárluk, en Galf (*Falco Islandus, rusticolus og fuscus.*)

Kírpsarpok, *z.* skjærer Haaret af; flipper Haaret.

kírpsalik, en Qvinde, som Haaret er afstøppet (hvilet hos Grønlænderne ansees som en Skændsel.)

kírpsáulerpok, *s. intr.* bliver afstaaeren el. flippet (Haaret.)

Kirfak og Kirfakpok, see under Kiek.

Kirfkipok, *z. intr.* har ver noget i Sinde (at gjøre); ligger paa Spring til en Rejse.

Kisak, see under Kiviok.

Kissienne og Kissiet, see under næstfølgende.

Kissime, han allene; hun, den, det allene.

kissier, ham, hende *ic.* allene.

kissima, jeg el. mig allene.

kissivit, du el. dig allene o. *s. u.* (see Gram. VII Cap. S. 5, 2.)

kissimépok, *z. intr.* er eene.

kissimétok, eene.

kissingoarme, han ganske allene; hun, den, det blot allene.

kisserdtu'nak, ham, hende *ic.* blot allene el. ganske eene.

kissingoama, jeg el. mig ganske allene.

kissingorpok, *intr.* bliver eene; staar eene tilbage; rester.

kissingorsimavok, *intr.* er bleven eene; er sat i Eenlighed.

kissingorupok, *z.* tager for sig i Eenrum.

kissienne, 1) allene; *Pun.* 2) uden; med mindre; uden saa er. 3) men (see Gram. XV. Cap. S. 2.) 4) absolute udtalt: a) en herlig Forflaring! b) det var og noget; nu skulde du el. han just sige el. gjøre saa.

Kissipok, *z. tr.* tæller.

kissirfok, *intr.* 1) det samme. 2) regner.

kissirfok, en Tæller; en Regnemester.

kissitit, et Tal.

kissit-

kissioakikfok v. kistiser-
kikfok, en Regnemester;
den som forstaaer got
at regne.

kissikfauput, de ere tælle-
lige.

kissikfauungilat v. kissinekar-
nauviengilat v. kajuiput,
intr. ere utallige.

kissikfauungitsut, utallige.

kissinekarput, intr. ere talte;
i neg. ere utalte.

Kissok v. kissuk, det sort
te paa Himmelen over
Bandet.

kissok v. k, er sort paa Him-
melen over Bandet.

Kissu, see under Kina.

Kità, 1) i Vester; den
vestre Kant. 2) ved Hav-
Siden. 3) den yderste
Omrand af noget; Yder-
Kant.

kitámio, den som ophol-
der sig ved Hav-Siden
el. VesterKanten.

kitikfok, som ligger langt
i Vester; i plur. kitik-
fuk, Udhaars-Øer; der
af: kitikfórfoit, Svæl-
fiste-Eilænder.

kíparpok, intr. fahrer langt
Vester ud; el. længer i
Vest, end en anden.

kíngmut, Vester i; langt
Vest el. Nordvest ud ef-
ter Søefanten.

kíngmukárpok, intr. fahrer

Vester el. Nordvest ud
til Søes.

kidliakut, den yderste smaa-
le Kantning paa et Klæ-
debon.

kidliakoserpok, s. rr. sæt-
tes saadan Kantning
paa et Klædebon.

Kittórnak (N.)

kittórngak, (S.) Det Børn.
i pl. 1) Børn. 2) Sfag-
ler til en Slæde; de
Kammer, hvori Sun-
dene træffe for en Sun-
de Slæde.

kittórnalik, som har Børn.

kittórnartárpok, intr. 1)
faaer Børn. 2) faaer nye
Sfagler.

kittórnartártipok,

kittórneksárfok,) rr. op-
vækker el. skaffer Børn.

kittórnáerpok, intr. har mi-
stet sine Børn.

kittórnárfok, som har mi-
stet sine Børn.

kittórnakangitsok, barnløs;
uden Børn.

Kiváke, Gannen til den
almindelige Ulf (Corvus
Scorpius, mas.)

Kivgák, 1) en Tjener;
Tjenerinde. 2) en Træl.
3) en Arbejdsfærl (ved
Colonierne) Matros.

kivgávok, intr. er en Tje-
ner el. Træl ic.; tjener.
i neg.

koararpøk, *intr.* det gjes
ons over Gaandlede;
det primet og bryder
deri.

koarartipok, *i. intr.* har
ont over Gaandlede.

Koarlárpok, *intr.* blevet
betuttet; bliver angest
el. hastig bange.

koarlártok, som bliver
angst; betuttet.

koarlárnakau, *intr.* gjør be-
tuttet; er ængsteligt.

Koártak, Børneorm i
Endetarmen (*Ascaris
vermicularis*.)

koártavok, *intr.* er plaget
af Børneorme.

Kodlek, see under Kolle.

Kodlórpok, 1) *intr.*
sprækker; Fløves; split-
tes ad. 2) *tr.* Fløver;
splitter ad.

kdolórtok, en Kløver; en
Brændehugger.

kodlulárpok, *f. intr.* begyn-
der at sprække.

kodluak, Steenhør; As-
best.

Kóe, 1) et Provianthus;
et forraads Kammer.
2) en Lade. 3) *intr.*
a) forraad! hvilken
Mængde! b) han er i
sø slap; den er tilstræk-
kelig stærk.

koíngvak, et lidet grønt
landst Proviantsted.

koérsoak, et stort Provian-
thus (bygget paa Euro-
pæisk Maade.)

koelliarpok, 1) *intr.* bygger
Provianthus el. for-
raadsammer. 2) *tr.* —
til en anden.

koelliok, *intr.* det samme
i 1ste Bemærkelse.

koérkforpok, gaar ind i
et Provianthus.

koérkfortok, 1) en som hen-
ter Levnsmidler fra
Provianthus. 2) en
Proviantforvalter.

Koejaut, see under næstfø-
gende.

Koéipok, *f. intr.* glider
(paa glat Is el. slibrig
Land.)

koéissak, glat; slibrig.

koéissárpok, er glat; er
slibrig.

koétsiarpok, *intr.* et paa
Sælfangst paa glat Is
med haarede Stindso-
ler under fødderne.

koétsiak, Barn. A.

koejaut, 1) Steenmos. 2)
grønt Slum, som sæt-
ter sig i Størene el.
den grønne Silfemos,
som beklæder Stenene
ved Stranden og sees
i Ebbetiden.

koejapallukpok, *intr.* er
grøn.

Koís-

Koëiflarpok og Koëitflarpok,
see under næstforegaaende.

Koërsak, det hvide i Øjet.
koërsarpok, *intr.* der har
truffet sig en hvid Sins-
de over det sorte i hans
Øje.

koërsardlukpok, *intr.* har
røde og stemme Øjne
(neml. det hvide blandet
med røde Aarer.)

koërte, en hvid Plet i det
sorte af Øjet.

koërtihk, den som har faaet
hvid Plet i det sorte af
Øjet.

Koërsorpok, *intr.* hoster.

koërsortok, den som hoster.

koërukpok, *intr.* fal hoste;
der kommer ham en So-
ste paa.

koërungnek, Hoste.

koërsimavok, *intr.* har So-
ste, Syge.

Koërte, see under Koërsak.

Koërukpok, see under Ko-
ërsorpok.

Koglulak, see under næstføl-
gende.

Koglukpok, 1) *intr.* er
bøjet om Kanten; har
Sold el. Lag. 2) *tr.* fol-
der; bøjer om Kanten;
lægger Lag paa.

koglukhiok, *intr.* det samme
i sidste Bemærkelse.

koglugak, bøjet om Kan-
ten; foldet.

koglukterpok v. luktiterpok,
1. *tr.* lægger sammen i
flere Lag; gjør flere Sol-
der paa; sammenfolder
(f. Ex. et Brev.)

kogluktipok, 1. *intr.* er sama-
menlagt el. sammenfol-
det.

kogluiak, en Kaalorm; en
Larve.

kogluiårsoak, en Slange.

Koñannakpok, see under næste
følgende.

Koiekpok, *intr.* fins
der Fornøjelse el. har
Behag i noget; synes
vel derom; gider gjer-
ne være med i den Særd.

koiektok, den som fornøje-
er sig el. finder Smag
i noget; i plur. en Sam-
ling Mennister til For-
lystelse. Man siger baa-
de i god og ond Mening:
koiektut i Haulit! lad dem
falae med, som have Ensl.

koiegau, *tr.* 1) finder For-
nøjelse deri; har Lyst
dertil; (støtter om. 2)
liden; fordrager; synes
vel om. Una koieging-
ilæt, ham kunne de ikke
like.

koiesukpok, *intr.* lystes
ved; er lystes (efter at
gøre el. samme med.)

koſettarpok v. etſartorpok, *intr.* ſahrer hen at fornøje ſig; i *plur.* Komme ſammen for at holde ſig lyſtige.

koïcipok, *ſf. intr.* finder ingen Fornøjſe el. Behag i det ſom andre.

koïekkarpok, *tr.* 1) finder ej mere Fornøjſe i; det ſtaaer ham ej længere an. 2) Kan ej længer li- de el. fordrage.

koïannakpok v. nækpok, *intr.* er fornøjelig el. behagelig; er indtagende; man maae ret ſynes derom. 2) er mygt el. ſm- digt; er blødt og got tilberedt (et Glind.) 3) i *negat.* koïanængilak, a) er ſlem el. ſtygt; er ubehageligt. b) er ikke ſlap; er lovfæſt el. noget ret for alvor. Annøre koïanængilak, Vinden er ret ſtærk.

koïanækâu, *intr.* er meget behagelig; er ret indtagende.

koïanængitſok, 1) ubeha- gelig; ſlem; ſtyg. 2) lov- fæſt; ſtærkt.

koïanængitſåſek, 1) Styg- hed; Ubehagelighed. 2) Styrke; Lovfæſthed; ſtærke Grad.

koïančipok, *ſf. intr.* 1) er ubehagelig; fører ingen

Fornøjſe med ſig. 2) er haardt og uſmidigt (et Glind.)

koïannárpok, *intr.* 1) er Kommen viit; har bragt det viit (i en god Bemær- ſe, ſ. Ex. koïannár- ponga, jeg er nu kommen mig brav af min Sygdom. koïannárpong una, han har allerede lært got.) 2) er bleven brugelig. Al- lek koïannárpok ſennagav- ko, Robberemmen er nu i brugelig Stand, ſiden jeg bearbejdede den. 3) er allerede heel ſlem; be- gynder at blive temme- lig ſtærk (i ond Bemær- ſe, ſ. Ex. Annøre ko- iannárpok, Vinden bliver ret ſtærk.)

Koik, en Sælhunds Skinnebeen el. det Been ſom gaaer fra Lallerne op til det lille Hoſtebeen.

køytſek. Hoſteſkaalen (paa et Kenniſſe, firføddet Dyr el. en Sælhund.)

køytſinek, i *pl.* køytſerngit, Lendebeen el. den Deel af Rygradens Leed, ſom naaer fra Ribbenene indtil Rumpen (da til et høert iſær bruges ſingu- laris, men til dem alle un- der ſet *plur.*)

Koi-

Koïnékpok, *intr.* bliver Fildren; det Fildrer ham; han Fildres.
koïneksarpok, *tr.* Fildrer en; faaer ham til at blive Fildren.
koïnengnakau, *intr.* 1) er meget nem til at blive Fildren; er Fildren af sig.
Kóïok, 1) *intr.* a) pisser. b) rinder; løber ud; udflyder. 2) *tr.* a) pisser paa. b) begynder; slaaer el. øser Vand paa. c) udgyder; øser det ud. d) 2) dør.
koïrsiok, *intr.* 1) stjenker. 2) dør.
koïrsirfok, 1) en Stjenker. 2) en Dør.
koïrsuk, 1) udføst. 2) begydet; overøst. 3) døbt.
koïsipok, *r. intr.* 1) døbes; bliver døbt. 2) lader sig døbe.
koïsitok, døbt; den som døbes el. lader sig døbe.
koïsituksak v. **koïrseksak**, en Daab, kandidat; den som skal døbes.
koïsinek, Daab; det at døbes el. blive døbt.
koïsimavok v. **koïrsavok**, *intr.* er døbt.
koïsimarfok, en Døbt; en Christen.
koïsimaubik, 1) Daaben;

2) Sunten; Døbested. 2) Døbetid.
koïsigosukpok, *intr.* har Lyst til at døbes; længes efter Daaben.
koëkkovok v. **koïlikovok**, 1) *intr.* vil være døbt. 2) *tr.* vil have døbt.
koëkkorfok, den som vil døbes.
koïrsut, Daaben; Daabens Sacramente; Døbeacten.
koïrsutavok, *intr.* er en Daab.
koïrsarpok, 1) *intr.* pisser ofte. 2) *tr.* øser ud et efter andet.
koïsfukpok, *intr.* er pissetræng.
koïsfuktok, pissetræng.
koërárpok, *tr.* 1) øser af et Kar i et andet (flydende Ting.) 2) hældér af; slaaer af i et andet Kar (Vær el. andet, som kan trille.) 3) drypper el. slaaer Vand paa (f. Ex. paa et Gulv el. Teltstind, man vil have reent.)
kôk, 1) Pis; Urin. 2) Flod; Elv.
kôrsok, en stor Flod.
kôgêitsiak, en liden Elv; en Aae; en rindende Bæk.
kôksinek, en udtørret Elv.
kôkpok, *intr.* rinder; løber (Vand); flyder ned; tylder ud.

kôgærifok, *intr.* er paa
Bredfangst i en Elv, ved
at lade den falde tør.

kôgærifok, *tr.* lader Elven
falde tør for Bredden ved
et Dige.

kôgærifak, en Bred, som
paa denne Maade er
fanget.

kôkêrpok, *f. tr.* gjør Hu-
le el. Rende i; huler ud.

kolipok, *t. intr.* toer sit Ho-
vedhaar (i Urinballien.)

kolitok, en som har toet
sit Haar.

kolitsut, en Vist Høe i Urin-
ballien til dette og an-
det Brug.

kôrbik (N.) v. kôrgvik, (S.)
en Pisseballie; Natpor-
te.

kordlôrpok, *intr.* 1) løber
igjennem; drypper
stærkt; tylder igjennem
noget ned fra det Høje;
rinder ned (Vand fra et
Tag; igjennem et Loft, o.
s. v.) 2) drypper el. lø-
ber ned (Sandet i et Ti-
meglas.)

kordlúlavok, *intr.* er i Løb
(paa anførte Maade.)

kordlúlarfok, det som lø-
ber, rinder el. drypper
ned (Vandet el. Sandet
i et Timeglas.)

kordlúlavik, et Timeglas.

kordlorbik, en Tragt.

kôrsinek, udøst Vand, som

en liden Strøm paa
Jorden.

korforpallukpok, *intr.* 1) El-
ven er skiden og guulaga-
tig af Farve (s. Er. under
et Huis, hvorfra Ureenlig-
hed kommer i den.) 2) en
guulagtig el. guulbrun
af Farve (en Ting.)

korforpalluktok, guulaga-
tig; guulbrun.

Kôk! *interj. admir.* Na!

Kôk, see under Kôïok.

Kokâk, Landfæggen i
Vandet.

kokârpok, *intr.* Vandet er
mørkt af Landfæggen;
det er sort paa Havbry-
nen i stille Vejr under
Landet.

Kokerâu, *tr.* Pan got li-
de; fordrager; holder af.

kokeretârpok, *intr.* viser sig
fordragelig; er god at
omgaaes; opfører sig
vel mod andre.

kokeretêipok, *ts. intr.* er for-
trædelig at omgaaes;
Pan ingen fordrage.

Kôkêrpok og Kôkpok, see
under Kôïok.

Koksegâu, *tr.* er uvis
om at træffe det; er ef-
fiser derpaa. Iksuktara
koksegâra, jeg troer mig
ikke til at træffe det, jeg
flyder efter.

kôk-

Köksfukpok v. *fukáu*, *intr.*
Pilen stiffer ei lige
frem, men gaaer stærkt
til venstre Side.

köksfugau, *tr.* hans Piil vil
altid gaae stærkt for
ham. Ernejniga köksfuga-
ra, min Harpuunpiil vil
steds gaae stærkt for mig.

Köksfellarpok v. *kukfel-*
larpok v. *kyssfellarpok*,
(det første meest brugelig,
og saaledes i *derivatis*)
intr. bliver forsagt el. be-
flemt; ængster sig.

köksfellavok, *intr.* er be-
flemt el. forsagt; styg-
ter sig; ængstes; er færdig
at stræve.

köksfellarbigau v. *lautigau*,
tr. ængstes derover; bli-
ver forsagt derved.

köksfellanakau, *intr.* 1) er
snar til at blive for-
sagt; er nem til at æng-
ste sig; er ængstelig af
sig. 2) er ængsteligt el.
en ængstelig Tid.

köksfellaüt, Ængstelse; Be-
flemmelse; det man
ængster sig over.

köksfelliipok, *ts.* er frej og
fri; frygter sig for in-
gen Ting; er letsin-
dig og bryder sig ikke om,
at han faaer Jrette-
fættelse.

köksfelliipok, frej og fri;
letsin-
dig.

Köksfukpok, see under **Kök-**
fegau.

Kóktorak, Gostebeen;
Laarben (paa et Men-
niske el. sirsøddet Landdyr.)
kóktoréjarpok, *intr.* Goste-
benet gaaer af Leed el.
ud af sin Skaal.

Kokærpok, *s. intr.* bli-
ver døv el. ør i Høve-
det af Bulder og Knald.
kokærnakau, *intr.* gjør døv;
er saadan Bulder, at
man kan blive ør i Hø-
vedet deraf.

Kolla og **Kóllarpok**, see un-
der **Kolle**.

Kallárpok, *intr.* og *tr.* 1)
mishaaber; mistrøster
sig; er uvis i sin Sag;
troer ikke at kunne gjø-
re el. at skulle faae. 2)
i negat. tvivler ikke; er
forvissat i sit Haab.

kollárau, *tr.* 1) mishaaber
derom; er uvis derpaa;
troer ikke at faae det.
2) tvivler om, at det vil
blive nof.

kollársúsek, Uvished; Mis-
haab; Mistrøstighed.

kollángitsúsek, Vished; vis-
se Haab; Forvisning.

kollárnarpok v. *nakau*, *intr.*
1) er uvis el. tvivlsomt;
er at tvivle om; kan ei
vem

ventes. 2) i negat. er vist
 nok; Kan ei tvivles om.
 kollárnartok, uvist; tvivl-
 somt.

kollárnangitsok, vist; upaa-
 tvivleligt.

kollárněitsomik, *adverh.* u-
 den al Tvivl; med Vis-
 hed; tilførladelig.

kollárutigau, *tr.* mishaaer
 desnaarsag.

kollárutigau, *tr.* tvivler i
 de desnaarsag; betages
 Tvivlen derved.

Kollauak, en Gun af
 Rheensdyr.

Kolláupok, see under næst-
 følgende.

Kolle, Overdeel; det som
 er oven over noget.
 Bruges kun 1) *transitive*,
 som: Umiab kollá, det
 øverste Træværk paa
 en Ronebaad rundt om.
 Pring el. dens Overdeel.
 Iglub kollá, et Hus
 Overdeel el. Tag. Kak-
 kab kollá, oven paa el.
 over Bjerget. Kollivut,
 de Ting oven over os;
 og 2) med appos. til at
 udtrykke *Prepositionen*:
 over; oven over el.
 fra, som: kolláne, oven-
 over ham, den el. det.
 kollágut, hen over ham;
 kollánut, her op. over
 ham; kollingne, oven
 over dig; kollimne,

oven over mig; kollá-
 tine, oven over os; kol-
 livsine, oven over eder;
 kollánit, oven fra ham,
 o. s. fr.

kóddlek, 1) det øverste. 2)
 en Lampe. 3) i pl. kod-
 leet, Øjentaarer.

kodlerpák, det allerøverste.
 kodliovok, *intr.* er den øver-
 ste; er oven til.

kodliursok, den som er
 øverst el. oven til.

kodleráu, *tr.* har oven over
 sig.

kodlilíok, *intr.* Taarene
 rinde af Øinene paa
 ham.

kodlilinek, Graad, saale-
 des at Taarene rinde
 ned af Kinderne.

kodlingárpok v. lingiarpok,
tr. tørrer Graaden af
 Øinene.

kodlingiut, noget at tørre
 Graaden af med.

kolláněpok, *intr.* er oven
 over ham el. det.

kollangéropok, *s. tr.* er oven
 over en; holder sig el.
 kommer over ham; svær-
 ver over.

kóllarpok, 1) *intr.* er opsat;
 er sat i Vejret; er op-
 lagt (fra Stranden); er
 ophængt (fra Jorden.)
 2) *tr.* opsætter, opslæg-
 ger (en Baad paa sine
 Støtter); ophænger.
 kol-

kollárterpok *rr.* opløfter; hæder i Vejret.

kolláupok, *rr.* 1) gaaer el. fahter over; flyver hen over. 2) styder over Maalet.

kollek v. likfak, 1) det øverste Jord, samt Skind, oven paa et grønlandsk Huus. 3) Tag paa et Europæisk Huus. 3) det yderste Teltstind.

kóllivok, *intr.* 1) er taglagt (et Huus.) 2) har faaet Yderstind (et Telt.) 3) har lagt Tag paa sit Huus el. Yderstind paa sin Telt. Iglorput kollivok v. Uagut kollivogut, vor Huus er taglagt el. vi have faaet Tag paa vor Huus.

kolliorpok, *rr.* lægger Tag paa et Huus el. Yderstind paa en Telt.

kolleek, hele Overdeelen af Ryggen.

kolléroak, Reglingen paa et Fahrtøj; det som ræber oven over Dækket.

kollevfak, en Slynder (*Pleuronectes platessoides.*)

kollitsak, en Rheensødyr Peltz til en Mands Person.

kollitselliok, *intr.* syer en saadan Over Peltz af Rheensstind.

kollipserpok v. livserpok, *f. rr.* Foget over Lampe.

kollivserfok, den som Foget over Lampe.

kollivfiut, en Veegsteens oval Kjedel, hvori man Foget over Lampe.

kollivfiuférsorpok, *intr.* fremhænger Kjedelen over Lampen at Foge udi.

kollufuk, Ryggen paa et Suglestind.

Kolleek, Kollek, Kollevfak og Kollipserpok, see under Kolle.

Kollit, *Ti.*

kollingit, *Ti.* hvoraf hver bestaaer af flere (see Gram. Cap. V. S. 3.)

kolláuput v. kollíoput, ere *Ti* i Tallet.

kollingæt, den tiende.

kollin-illoæt, Mågen til *Ti*; den niende.

kollin-illoáuput,)

kollin-illoakarpot,) *intr.* de ere *Ti* i Tallet.

Kollitsak og Kollivfiut og Kollufuk, *f.* under Kolle.

Kómak, en Luus.

komákpok, *intr.* er fuld af Luus.

komaksiorpok, *intr.* søger efter Luus; fanger Luus.

komaksiut, en Lusefænger; en Stof med en Duff Garehaar paa Enden at fange Luus med imellem Peltz og Krop.

komaktárpok, *intr.* faaer Luus; bliver luset.

komaktorpok, *intr.* æder Luus.

komangárpok, 1) *intr.* Eam, mgt Luus af sig. 2) *tr.* — af en anden.

komángiut, en TætteEam; LuseEam.

komaruak, *ipl.* komarurfat, Rheensdyr. A.

komíkpok, 1) *intr.* Fløer sig. 2) *tr.* Fløer en anden.

komíksorpok, *tr.* drager Armen tilbage af Wr. met for at holde den i Varme ved Kroppen.

komíngavok, *intr.* staaer med tilbagetrufneArme og nedhængende løse Wrmet.

komárpok, 1) *intr.* lyfter sig. 2) *tr.* lyfter en anden.

Komárpok, *intr.* forEor, ter Halsen ved at styde Skuldrene op; sætter Hovedet ned imellem Skuldrene (Wennisfe, Dyr); kryber sammen (en Kugl); krymper sig.

komángavok, *intr.* er sammenkrøben; stöder Furende. —

Kómíkpok, *s. intr.* flyter Benene sammen.

kómíngavok, *intr.* holder Benene sammen.

Komíkpok, see under Komak.

Komiugáu, *tr.* bestemmer noget til en; gjemmer det til ham.

komíupok, *tr.*)

komíursíok, *intr.*) egner en noget; tiltænker ham det; spaaer ham noget til. Komiuniaringa tuktomíktuktukallóarúit! gjem et stykke Skib til min, ifald du faaer noget Rheensdyr!

Kona v. nángoak, Kone (bruges hos endeel Eydlandinger, og er ventelig en Levning fra de gamle Norse.)

Kongalúkpok, *intr.* sidder og Furer (Kugle, naar de fryse og putte sig ned i Sneen.)

Konge, Konge. Kongimernerá, Kongesøn; Printz. Kongib pannia, Printzesse. Kongib nulia, Dronning. Kongimúdlarnerá, Enkedronning.

kongíksak, Tranprintz.

kongíovok, *intr.* er Konge.

Kongevsetoke, see under Kongæsek.

Kóngiarpok, *tr.* staaer og seer til; seer paa, hvor

hvordan det gaaer til;
ansluer.

Kongmut, (af et ubrugelig *primitivum*) op ad.
kongmukárpok, *intr.* stiger;
fahrer el. stiler op ad.
kongmuktárpok, *intr.* flyver i Høiden el. lige op ad;
flyver højt op.
kongmuktajök, en Vildand (*Anas Boschas.*)

kótsíkpok, *s. intr.* er højt oppe.

kótsíkfök, det som er højt oppe.

kótsíksome, højt oppe; langt fra Havbrynen; i Høiden.

kótsíngnek, det højeste.

Kóngnek, et Rio i en Klippe (hvor den er splittet ad) el. en smal Kløft, som er stejl paa begge Sider.

kongnérsíorpok, *intr.* Blæser op i stejle Klippe Rio.

Kóngojukpok, *intr.* smiler.

kóngojuktok, smilende.

kóngojúngnek, Smil.

Kongolek, (*pl.* kongordlit, 1) Sfeeruten; Sjørugsgræs; Cochleare. 2) egentlig den lille rundbladede Berg-Syre.

kongordlírsak v. lírsak, 1)

af noget: Bergsyren (den rundbladede.) 2) af andre mere egentlig: Cochleare; Sjørugsgræs.

kongordlíksíorpok, *intr.* søger efter Sjørugsgræs; plukker Cochleare el. Bergsyre.

Kongæsek, en Hals.

kongæseríkpok, *s. intr.* ræffer Hals; gaaer med opræft Hals.

kongæseríarpok, *intr.* vrier Halsen hist og her; seer hid og did; seer sig omkring.

kongæserut, Halsflud; Halskrave; Halsflæde; Halsbind.

kongæserurloak, Pibekrave.

kongæserulerpok, *s. 1) intr.* binder Halsflud om; tager Halskrave paa; binder noget om sin Hals. 2) *tr.* binder Halsflæde it. paa en anden.

kongæsetériak v. kongevsetoke, en Havfrue.

Kópak, en Spræffe; en Kevne.

kópalik, 1) spruffen; revnet; fuld af Spræffer.

2) et Gruentimmer. A.

kópivok, 1) *intr.* a) spræffer; revner. b) fløves.

2) *tr.* a) fløver. b) deler i 2 Dele efter Længden.

kópirflok, 1) sprudlen; revnet. 2) Fløvet.

kópako, 1) et affløvet Stykke; et stykke, som er skilt fra et andet efter Længden. 2) et stykke Brænde. 3) en halv Sæl el. Kobbe Spæf deelt efter Længden.

kopánáuarfuk, en Sneefugl; en Spurveart, som bygger i Steenkløfter. (*Emberiza nivalis*.)

kopirféripok, 1. rr.)

kopirfériok, intr.) bladrer i en Bog; slaaer efter.

Kóperdlök, Madife; Orm; Spie; Gluesarve.

koperdlúrfak, Jordnødder; Loppemurts Rod (*Polygonum viviparum*.)

koperdlúrkflok, en mangebeenet Sæorm med Skjæl paa Ryggen (*Aphrodita imbricata*.)

Képivok, see under Kópak.

Kópok, 1) intr. a) Flemmer sammen (f. Ex. 2 Gjestoffer.) b) bliver æng; er sammentruffen el. gjort mindre (et Huus el. Kjøle.) c) stydes ind (en Stusse.) 2) rr. a) gjør æng el. fortere el. mindre (f. Ex. et Huus, man tager et Stykke fra Enden.) b) styder ind (en Stusse.)

kórupok, rr. Flemmer sammen om.

kukórpok, rr. tager noget af en Kjøle i Viden; gjør snever. Annars kukóravko kópok, hans Skjorte er nu snever, for di jeg tog af den.

Kórbik, see under Kóíok.

Kórkak, Adams Knude i Halsen; Enden af Struben, hvor man seer 2 runde Ophøjninger skilte fra hinanden ved en Kløft i Midten. kórkartóvok, intr. har store Adams Knuder.

Kórngok, en Knipning; et Knippe.

kórngortut, en Læsekurv; en Kuse at fange Ørter med.

Kórok, en Dal.

kórorfiorpok, intr. gaar i Dal.

korotók, en Risselbøsse.

kórkerpok v. kersforpok, rr.)

kórkerfóíok, intr.)
gør Riser i noget.

Korsakorpok v. kortarpok v. kussakortarpok, intr. stjerer med Tænderne.

Korsforpalukpok, see under Kóíok.

Kócfikpok, see under Kóng-
mut.

Kuánnæk v. kvánnæk,
Qvanne; Angelica.

kuannilliarpok, intr. er ude
at samle Angelica.

Kúdlo, en Tommelfin-
ger.

Kújavok v. kyavok, 1)
intr. taffer; siger taf;
viser sig tafnemmelig.
2) tr. a) taffer en. b)
er glad ved; finder det
fjært.

kujanák v. kyanák, 1) Taf!
2) det var tilpas!

kujanavék, megen Taf!
højlig Taf!

kujagáu v. kyægáu, tr. 1)
taffer en. 2) taffer for
noget. Ivisk kujagallugo,
at talle for Brødet. 3) glæ-
der sig paa ens Vegne.
Piniartokalermet kujagá-
ra, det er mig ret fjært,
at hun har faaet en Bor-
hverver.

kujarfutigáu, tr. taffer for;
paastjønnet; antager
med Tafnemmelighed.

kujaniarpok v. niarbigáu, tr.
bevidner en sin Taf-
nemmelighed; viser sig
tafnemmelig imod
ham.

kujaniut, en Tafsigelse; en
Taffesang.

kyzérpok v. zékpok, z. tr.
taffer for en el. paa
hans Vegne (som enten
er fraværende el. ei selv
kan talle.)

kyzenák! hav. Taf for
ham!

Kyzerfut, Tafsigelse; Taf-
besang.

kyzevigáu, tr. taffer en;
yder ham sin Tafsigelse.

kyziorpok, tr. anholder in-
derligen om noget; tige
get derom.

kyziorbígáu, tr. anholder
inderligen hos en om
noget; tigger el. hæng-
er i ham for at faae
det; paafalder isrig.

kujármavok, tr. 1) logret
med Rumpen og gjør
sig læffer for en (en
Hund.) 2) gjør sig læf-
fe for hinanden; hæng-
ge efter el. flattere hin-
anden. (Mandsfolk og
Gruentimmer.)

Kúkkak, Bisd el. Sift,
som bliver siddende i
mellem Tønderne.

kúkkarpok, intr. faaer no-
get imellem Tønderne.

kukkéjarpok, tr. piller Tøns-
derne.

Kukkik, 1) en Uegl. 2)
en Bloec. 3) en Sov; en
Blov. 4) en liden Smule,
som en Uegls Bredde.
kuk-

kukkiktvok, *intr.* har store Tægle el. Røer.

kukkilik, en Pighaa (*Squalus spinax*.)

kukkilliok, *intr.* piller sine Tænder; stanger dem

kukkillit, 1) en Tandstif, 2) en Knappenaal.

kukkillifingoak, en liden Knappenaal.

kukkillisåurfak, en Moosart; (*Polytrichum alpinum*.)

kukkillifilliorpok, *intr.* 1) gjør Tandstiffer. 2)

gjør Naale.

kukkillifilliorpok, en Blaa Lemager.

kukkilligut, 1) en Duun

Kamme at gøre Duun

reen paa. 2) en Harpe; en Zitrin^e el. Litar.

kukilekpok v. lek-

torpok, *intr.* river el. stratter paa noget med Reg-

selen; saa det lyder efter.

kukilektugak, et lydende Instrument, som

Tæglene bruges til, s. Ex. en Citbar.

kukkiursak, et Rødhorn.

Kukkok! det var hastig!

hvor hastig!

Kukóriok, see under Kuku-

vok.

Kukellavok, s. under Kok-

tellavok.

Kuklikpok, s. *intr.* flæ-

ses lige igiennem, uden

at løbe ud til Siderne.

kuklikfok, Hjært Træ el.

god Genetraad, som

lader sig flække lige.

kuklepok, s. *intr.* lader

sig vanskelig flække; er

tvært el. vrangløben.

kuklæfok, tvært el. vrang-

løben Træ; som vans-

kelig flækkes.

Kukluk, en Søfugl; lade

det: Sælsule (*Pelecanus*

Bassanus.)

Kukugan, s. u. Kuku-

vok.

Kukukpok, 1) s. *intr.*

gør Jød paa Største-

nen. 2) *tr.* beender en;

Kommer ham for nær

med Jød el. Lys.

Kukupok, see under næstfø-

gende.

Kukuvok v. kukóriok,

intr. tager fejl; forser

sig i sit Arbejde; fuster;

gør forfeert.

kukugau.)

kukupok, *tr.* gjør det for-

feert; fuster det fra sig;

forstjærer el. forspær el.

paa anden Maade for-

dærrer noget under sine

Hænder; forfejler.

kukutok, en Fuster; den

som gjør sit Arbejde

galt.

Kumāk, 1) en Jndvoldes
Orm; Svøform; Bændelorm. 2) eenformige
slimige Orme i Jord el.
Sand.

Kungukpok, *tr.* støder
en med Knæerne.

kunguktipok, *t. intr.* bli-
ver stødt af en andens
Knæ.

Kunik, et Kys.

kunikpok, *f.* 1) *tr.* a) lug-
ter til. b) Pysser. 2) *intr.*
i *dual.* kunikpuk, Pyskes;
Pysse hinanden.

kuniksuk, 2de som Pyskes.

kunigak, 1) det som lug-
tes til. 2) den som Pys-
ses.

kuniksorpok, *tr.*)

kuniksóiook, *intr.*) Pysser
en anden.

Kunno, Ydmyghed;
Banghed; Rusten.

kunnuvok, *intr.* Puster; er
underdanig; lader sig
coujonere; er coujon;
viger; giver efter; yd-
myger sig el. Fryber for
en anden (bruges baade
om Mennsker på Dyr.)

kunnugau, *tr.* Puster for;
er ham underdanig;
Fryber for ham; lader
ham gjøre ved sig, hvad
han vil.

kunnugirlak, den man Pu-
sker el. giver efter for.

kunnutipok, *tr.* coujoneter;
ydmyger; undertryk-
ker.

Kurksak, en efter Læng-
den halvdeelt Sælhund,
som hver af Sangerne
faaer, der paa eengang
har slaaet sin Piil i den,
da Hovedet hænger ved
den ene Deel.

kurksarpok, 1) *intr.* a) faaer
en saadan halv Sæl-
hund til Deel. b) held-
er sig for over, saa Ho-
vedet hænger ned. 2) *tr.*
Filer; Fløver med Rile
(et sløfle Træ.)

kurksartorpok, *tr.* det sam-
me i sidste Bemærkelse.

kurksångavok, *intr.* 1) held-
er for over siddende
med Hovedet nedbøjet.
2) staaer paa Hovedet.
3) er held; helder; er
færdig ned ad (et Fjeld;
Riste ic.)

kurksaut v. lautak, en Rile.

kurksåuserpok, *f.* *tr.* sætter
Rile i noget for at Fløve
det.

kurksåunak, en liden Rist-
falder: Tangspæl (Blen-
nius Gunnellus.)

Kurksångavok og **Kurksar-**
pok, see under næstfor-
gaaende.

Kursékpok, *t. intr.* 1) er
i god og ønskelig Stand.
Ång.

Angajut kursékpa? er bli
 Brøder frist? 2) er ret
 som man vil have den
 el. til Behag og Fornøj
 else. Silla kursékpok, det
 er got Betr. Innung una
 kursékpok, det er et Men
 niste, som alle maae lide.
 kurséktipok, *intr.* bliver el.
 er bleven bedre; bedrer
 sig.

kurséksarpok, *tr.* 1) gjør i
 stand el. tilrette; gjør
 det efter sit Hoved. 2)
 bringer en tilrette.

kursiok, 1) *intr.* bedrer sig.
 2) *tr.* forbedrer; gjør i
 stand; tilrettebringer.

kurségau, synes vel om;
 holder for god og vel;
 finder Behag i.

kurségunnarpok, *intr.* er yn
 dig; er at synes vel om;
 maae behage; er dydigt
 el. got.

kurséipok, *tsf.* 1) er ej god;
 er ubehagelig. 2) er syg;
 er ej ret i Stand.

Kursiok, see under næstfore
 gaaende.

Kursukpok, *tr.* har for
 dørvet det.

Kussék, Dryb.

kussérpok, *f.* *intr.* dryber.

kussersórsövak, *intr.* det
 dryber meget stærkt.

kusserbigau, *tr.* dryber paa.

kussersipok, *t. tr.* lader dry
 be el. falde draabeviss.

kutte, en Draabe.

kussekták v. kyssékták, en
 Steendolp; en Steen
 svæte (*Moracilla Oenan
 the.*)

kussugak, 1) en Jistap. 2)
 en Beegtap (som hænger
 ned fra et tjeret Huns.)

kussorak, 1) en Knop paa
 Enden af en Skoerem.
 2) et Skoespende.

Kuttarorpok, 1) *intr.*
 gaaer over Land, langs
 Strandbredden, naar
 andre fahre til Baads.
 2) *tr.* forfølger Baaden
 langs Strandbredden
 for at være med (Men
 niste el. Hund.)

Kutte, see under Kusse.

Kuttekpok, *intr.* laller;
 taler ej tydelig (Børn
 el. visse Aldrende.)

kuttektok, lallende; utyde
 lig talende ved afbrudte
 Ord.

kuttéipok, *tsf.* *intr.* taler
 reent og forstaaelig.

kuttéitsok, tydelig talende.

Kúttuk, 1) Halskrave
 Benet. 2) tvende store
 Stjerner paa Himme
 len, der sidde hver i sin
 Kant, og ere uden Tvivl
 Himmeltegnene: Tvilling
 gerne.

Kúyt-

Kuytsok, Garpir. kuyt-
fortun-étok, Campholi-
um.

Kuzôk v. zúngoak, *adj.*
liden; meget liden. 2)
adv. lidt; meget lidt;
en smule bitte. Sillat ku-
zôk, ei det var saare lidt
el. alt for lûap taget.

kuzôkau, *intr.* 1) er sær li-
den. 2) er meget lidt.

Kvannek, see **Kuannek**.

Kyak, Stræffe Seener-
ne bag paa en grøn-
landst Bue for at hol-
de den stiv.

kyalik, en Bue, som er
belagt med saadanne
Seener. 2) en Bue Sav.

Kyanak, see under **Kuja-**
vok.

Kyat, see under **Kiga**.

Kyavok, see **Kujavok**.

Kyek, 1) det nederste af
Ryggen; Krydset. 2)
Riolen i et Skib.

kyékpok, s. rr. ligger hos
(et Gruentimmer); belig-
ger.

kyamikpok, s. rr. bæres no-
get over Lenderne.

Kyssektak, s. under **Kussek**.
Kæ! see under **Kå**.

Kæk, i plur. kæit v. kær-
soit, graa Haar i Hove-
det.

kærsok, graahaaret; graa-
hærdet.

kærlovok v. **kærforlovok**,
intr. er graahærdet; har
graa Haar i Hovedet.

kærsoiartorpok, *intr.* bliver
graahærdet af Alder.

Kækkæk, 1) Andestrig.
2) Sladderhanf.

kærpok v. **kærtarpok**, s. *intr.*
siger: kæk (Anden.)

kærtlutok, en And; Vild-
and; Græs-And (*Anas*
Boschas.)

kærtlutorpok, *intr.* faaer
en Vildand.

kærtlutorniarpok, *intr.* er
paa Vildandejagt.

kærtlutorpiârsuk, en Svins-
And (*Anas Clangula.*)

Kæksuk, see **Kâksuk**.

Kærriak v. **riâitsiak**, 1) en li-
den Søefugl kaldet: Boes-
flær; Søefonge (*Alca*
Alle.) 2) en Steenbider.

Kærpok, see under **Kæk**.

Kærsok og **Kærtlutok**, see
under **Kækkæk**.

Maglórpok, 1) *intr.* er løsnat; ligger løs; vaf. ler. 2) *tr.* løsner.
maglóřok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

Māiktovok, *intr.* er haardsfør; er stærk til til at udstaae Besværligheder (Kulde, Sygdom, Slid.)

māiktursok, haardsfør; stærk til at lide ont.

māiktók, meget haardsfør.

māipok, *ts. intr.* er Fjælen; er ømfindet; kan ej taale ont.

māitsok, Fjælen; ømfindet.

māitsokau, *intr.* er meget Fjælen; kan ingen Ting taale.

Majórpok, *intr.* og *tr.* 1) gaaer op; fahrer op (paa et høit Sted.) 2) stiger i Søiden fra Horizonten. (Skjerne.)

majortipok, *t. tr.* 1) fører op; bringer i Vejret; hjælper op i Søiden. 2) træffer op om Lenderne (Burer.) 3) Kommer til at stige fra Horizonten. Nuæt majortipøj-
auangnab, Skjerne træffe op for Norden-Vind.

majoárpok, *intr.* 1) gaaer op ad; stiger op. 2) Flyver; Flavrer.

majoárbik v. ártarvik, 1) en Stige; Trappe. 2) Værlingerne i et Vant.

majoáriak, et Sted, hvor der maae stiges op ad el. Flyves og Flavrtes.

majorárpok, *intr.* fahrer imod Strømmen.

majoráriak, Mod-Strøm.

majóupok, 1) *tr.* bærer op; bringer op fra Stranden. 2) *intr.* er opbaaren.

majóursak, det opbaarne.

Māitsekpok, *intr.* er vaad.

māitsektok, vaad; som er kommen Vaade til.

māitsekterpok, *t. tr.*

māitsektériok, *intr.* vander; væder; begynder med Vand.

māitsektigak, vandet; begydet; gjort vaad.

Mājukpok, *intr.* 1) er æfel; væmmes el. æfles ved en Ting (Spisevare; skidensorne Koft &c.) 2) er Fræsen; er læsfer.

mājuktok, 1) æfel. 2) Fræsen.

mājugau, *tr.* væmmes dera over; æfles ved; er færdig

dig at bræffe sig dero-
ver.

mājūgnarpok v. nakau,
intr. er væmmelig; man
maae æfles derved.

mājūgnartok, væmmelig.

mājursfisek, 1) Væmmelse;
2) Følelse. 2) Kræsen-
hed.

mājui'pok, *ts. intr.* 1) væm-
mes ikke ved noget; er
ej æfel. 2) er ej kræsen
el. læffer af sig.

mājui'tfok, den som ej er
æfel el. kræsen.

Makāipok, *ts. 1) intr.* er
borte; er væf. 2) *tr.*
savner.

makāitfok, som er borte el.
væf.

makāirflok, *intr.* savner no-
get; mærker at det er
borte og veed ej hvor
det er blevet af; det er
kommen fra ham.

Makkiārpok, 1) *intr.*
splittes stykker af;
gaaer Splinter el. Gli-
ser af; splintres ud. 2)
tr. splitter ad i Gliser;
splintrer ud.

makkiārnek, Splint; Gliis;
Hammerflag.

makkiarnérfoit, *car. sing.* stø-
re el. mange Splinter;
især: Afstoldninger paa
Træ af Solens Sede.

Makkípok, *r. 1) intr.*
staaer op (fra at ligge);
er opstanden. 2) *tr.* ops-
rejser.

makkítok, opstanden.

makkiārpok, *intr.* er tilig
opstanden.

makkiārtok, tilig opstans-
den.

makkisfisek, Opstandelse.

makkisimavok, *intr.* er ops-
standen og udgaaet.

mrkkittarpok, *intr.* tumler
sig omkring med sin Ka-
ja; Fantrer med dem
og rejser sig op igjen.

makkittakarpok, *intr.* Fan-
rejse sig op igjen med
sin Kaja, om han end
Fantrer. i neg. forstaaer
ej den Kunst at rejse sig
op med en Fantret Ka-
ja.

makkittarípkok, *f. intr.* Fan-
hurtig omtumle sig i
sin Kaja; er got ude-
lært paa denne Kunst.

makkittavok, *intr.* 1) er ops-
pe af Sengen. 2) gaaer
opraft; er ran; Fra-
ner. 3) er stolt el. hov-
modig; mener noget
om sig selv.

makkittaríok, 1) ran; op-
raft gaaende. 2) stolt;
hovmodig.

makkittaríok, *intr.* meget
stolt; storagtig; ind-
bilst.

makkittanek v. kittarfúsek,
 Stoltthed; Storagtig-
 hed; Hovmod.
 makkittatigáu, *tr.* er stolt
 af; bryster sig deraf.
 makkítarpok, *t. 1) intr.*
 staaer op af Sengen;
 er i Særd med at staae
 op. 2) *tr.* opvækker;
 faaer til at staae op.
 makkítipok, *t. tr.*)
 makkítitslok, *intr.*) oprej-
 ser.
 makkítitak, oprejist.
 makkítôvok, *intr.* er oppe
 af Sengen; er den op-
 standne (medens andre
 endnu liige.) Makkító-
 kangilæt? Nagga, Pele
 makkítôvok; Er ingen
 oppe hos dem? Ja, Pe-
 der er opstanden.
 Makitsek, den Deel af
 Rumpen, som staaer
 oven for Buxerne paa
 Grønlænderne; den
 blotte Deel af Kroppen
 imellem Pelgen og Bux-
 eliinen.
 Mákkivok, *intr.* aabner
 sig; gaaer Hul paa (en
 Byld.)
 mákkirlok, en Byld som
 er moden og gaaet Hul
 paa.
 makkirlárpok, *tr.* aabner;
 staaer Hul paa; træf-
 fer Hul paa.
 makkirfaut, Træplaster.

Makko, see under Manna.

Makperpok, *f. 1) intr.*
 er aabnet el. opladt. 2)
tr. aabner; oplader; op-
 luffer (sammenlagte el-
 nedad lufte Ting.)

makperáu v. persarpok, *tr.*
 det samme i sidste Bemær-
 kelse.

makpersagak, 1) aabnet;
 opladt. 2) Opluffelse.
 i plur. makpersækkæt, a)
 Opluffelser. b) en Bog;
 Bøger.

makpersaut, en Nøget.

Maksek, en tynd rødags-
 tig Hud, som sidder paa
 Hvalfistens imellem Svæ-
 ren og Spættet.

Máksarpok, *tr.* dysser
 et Barn i Søvn; syns-
 ger og nynner for det,
 for at faae det til at so-
 ve el. tie.

Máktak, Sværen paa en
 Hvalfist; den yderste
 nøgne Hud paa hvals-
 artede Fiske.

maktartorpok, *intr.* spiser
 Svær.

Mallárpok, *intr.* lægger
 Hovedet bag over.

mallarningoak, en Dverg.

malléngarpok, *tr.* figer op
 efter noget.

malléngavok, *intr.* har Ho-
 vedet paa Nakken og
 figer

Figer op ad; staaer og seer op i Vejret.

Mallarningoak, see under næstforegaaende.

Målavok, intr. striger (en Hund, som bliver bidt el. flagen.)

målarfok, en Hund, som striger.

Mallengarpok og Mallenga-vok, see under Mallarpok.

Mallére og Malleroarpok, see under næstfølgende.

Mallik, en Bølge.

mådlerpok, t. intr. der gaaer Bølger (især nær ved Landet.)

madleriartorpok, intr. der rejser sig store Bølger.

mallikpok, t. tr. 1) følger efter. 2) ligner; arter paa. 3) efterkommer; retter sig efter; gjør det befalte.

malligak, efterfulgt; den man følger. 2) den man arter paa. 3) i pl. mallikkæt, en Stiim Sæl-hunde, som man forfølger, især naar man driver dem paa Land.

malligekfak, 1) nogen at efterfølge. 2) et Exempel at efterligne.

malligárpok, intr. faaer en Sælhund ved at forfølge en Stiim.

malligárniarpök, intr. forfølger en Stiim Sæl-hunde for at drive dem paa Land el. slaae Piil i nogen af dem.

mallikte, en Efterfølger.

mallére, en opjaget Sælhund el. andet Sædyr, som man forfølger.

malleríksak, en Sælhund el. andet Sædyr at komme paa Jag efter.

mallerigáu,)

mallerípok, tr. faaer en saadan Sælhund dræbt, som man har været paa Jag efter.

mallerítak, den Sælhund, en har fanget paa Jag, ved at slaae sin Piil i den (bruges kun cum. suff.)

mallerítarau, tr. han har ved sin Piil dræbt den, da han var paa Jag med andre.

malleríkiarpok, intr. fahrer ud paa Sælhundejag.

mallernakáu, intr. er god at forfølge (en Sæl.)

mallerpékau, intr. er slem at forfølge; holder det længe ud, inden man kan faae den fanget.

malleríorpok, tr. forfølger; jager efter med Hujen og Strigen (Sælhund, Sæfugle ic.)

malleríugak, forfulgt.

malleríárnek, forfølgelse.

mallerfútlarpok, forfølger stærkt.

mallerforte, en forfølger.

malleroárpok, *tr.* 1) er i følge med; gaaer el. fahrer saa sagtelig efter; holder sig i Nærværelsen ved. 2) adlyder; retter sig efter; holder sig efterretlig.

malleroártok, en som holder sig i en andens følge el. som følger saa sagtelig efter.

malleroártak, helst *cum. suff.*

malleroárta (*subint. Sekkerngub,*) Aftenstjernen (fordi den sees strax, naar Solen gaaer under, og er den ligesom i Hælene.)

malleröupok, *intr.* er følgaagtig.

mallíkserpok, *f. intr.* Over Horeleeg (som stcer undertiden iblant gifte Hedninger, saaledes, at en Mand springer frem paa Gulvet med Trommen i Haanden, og synger en Visse, bydende derunder noget frem, som han vil give den Qvinde, der vil følge ham efter baa en Afdeling eller under Bixen, da imidlertid de andre synge tillige med Qvindens Mand, som derover er ganske faldsindig.)

mallíkserfut, *car. sing.* de som øve saadan. Horeleeg.

mallíkserpok, *intr.* fahrer imellem Bølgerne; er til Baads, naar der gaaer stærke Bølger.

mallimárpok, 1) *intr.* Haarene ligge glat paa et Skind og style ikke. 2) *tr.* Sletter Haarene paa Skindet (helst med Band) at de kunne komme til at ligge glat an.

mallimársiök, *intr.*)

mallimársarpok, *tr.*) det samme i sidste Bemærkelse.

mallérngerpok, *f. intr.* det samme, helst med Urin, hvorved Uhumstheden tilslige borttages.

mallingnávok, *intr.* er gaaet el. fahret bag efter, da de andre alt ere af Syne.

mallingnikpok, *intr.* efterfølg.

mallingnikton,)

mallingnāursok,) en Efterfølg.

maglupok, *tr.* løber efter nogen med noget.

Mallikpok, Mallíkserpok, Mallimárpok, Mallingnávok og Mallingnikpok-see under næstforegaaende.

Mallina, Solens *nomen proprium* (det samme som Agut.)

Mal-

Mallugàu, *tr.* bliver
vaer; opdager; mær-
ker en noget af.

mallugirfak, det man bli-
ver vaer el. mærker en
af.

mallungnarpok v. nakàu,
intr. 1) er fjendelig; rø-
ber sig. 2) har Lyder;
er Lydefuld.

mallungnartok, 1) Fjende-
lig; aabenbar. 2) Ly-
defuld; som har Lyde
el. Stavanf.

mallungnarfiok, *intr.* 1) det
lader sig nu see; man
kan Fjende det; det er
nu fjendelig nok. 2)
han har forandret sig;
han er ikke som han
plejer; han har nu blot-
tet sig, saa man seer,
hvad Mand han er.

mallugosukpok, *intr.* mær-
ker til forandring.

mallugosungnarpok v. na-
kàu, *intr.* det gaaer ham
mod Sædvane; det er
nyt med ham, at saa-
ledes see; han har nu
faaet Lykken med sig.

malluksarpok, *intr.* bliver
vaer; kommer efter no-
get.

malluzùk! det er gammelt
med ham.

Mammak, det som sma-
ger got; velsmagende.

Sillat mammak! Ah!
hvor got smager ikke det!
mammárpok v. makàu, *intr.*
smager got; er velsma-
gende.

mammártok, velsmagende;
det som smager got.

mammaràu, *tr.* 1) finder
Smag i. Neke mamma-
rára, Risd smager mig vel.
2) vil gjerne have en paa
Munde; bagvasser; be-
rygter ham.

mammardlerpok, *f. intr.* det
samme i sidste Bemærkelse.
mammardlersok, en Bagvas-
ser; som gjerne vil ha-
ve Solt paa Munde.

mammarirfak, 1) det man
finder Smag i. 2) den
man vil ud over el. ha-
ve paa Munde.

mammaritlarpækpok, *tr.* ta-
ler stærkt paa ens Bag;
 søger at bringe ham i
et ont Rygte.

mammárnarpok, *intr.* det
smager nu got, som man
ej før har Funnet for-
drage; det er første gang
man har Funnet spise
det. **Sullupāugak** mam-
márnarpok, nu først sma-
ger Rødfist mig.

mammartorpok, *intr.* faaer
det, der smager ham.

mammáipok, *f. intr.* smager
ilde.

mamméitsok, ilde smagende.

mammēigau, *tr.* finder ej
Smag dert; gider ej
spise det.

Mamârpok, *intr.* fælder
Haar (en Sælhund.)

mamâlerpok, *f. intr.* begyn-
der at fælde (naar Haa-
rene sidde løse og Huden
er brunagtig.)

mamârtok *v. målersok*, en
Sælhund, som fælder
Haar el. hvis Haar ere
løse.

Mammarpok, *f.* under Mam-
mak.

Mammieitfepok, *see under*
Mammiaëppok.

Mammiook, *intr.* Fæster
Sæden fra sig; har
Sædflod om Natten.

mamminek, Sædvædste;
den mandlige Sæd.

Mammípok, *ts. intr.* 1)
groer til; heler sig (et
Saar.) 2) luffer sig;
fryser til (et Hul i Jisen.)

mammitipok, *t. tr.*)

mammititsiok, *intr.*) heler;
læger (et Saar.)

mammititsisok, en Vund-
læge.

mammiliktipok, *t. tr.*
helet; luffer til (en Ab-
nina.)

mammisui'pok, *ts. intr.* er
ulægelig; vil ikke hele
sig; vil altid holde sig
åben.

Mammit, 1) helst *cum.*

suff. mammínga, Kjødsi-
den paa et Skind. 2) et

tyndt slimigt Spæk,
som sidder paa et Sæl-
skind, efter at det rette
Spæk er flaaet derfra.

3) dette affkavet og kogt
i salt Vand til en grøn-
landsk Ret, der seer ud,
som en Pandekage eller
Lüm-Lap.

mammitorpok, *intr.* spiser
en saadan Ret.

Mammiaëppok, *t. tr.* stø-
der el. forarger sig over
en; opholder sig over
ham. Tauna mammiaëp-
på, hun støder sig over ham.

mammieitfepok, *t. intr.*
bliver stødt; forarges;
ærgrer sig; er nem til
at blive fortrydelig.

mammiaëgáu, *tr.* forarges
ved; holder sig op el. stø-
der sig derover; tager
forargelse deraf. Okau-

zee mammiaëgâka, jeg for-
argede mig over hans Tale.

mammiaëgirsak, forargelse;
det man støder sig over.

mammiaënarpok, *intr.* er an-
stødelig; giver forar-
gelse.

mammiaënartok, anstødelig;
forargelig; angribende;
anfægtende.

mam-

mammiafárpok, *tr.*)

mammiafáiok, *intr.*) forar.
ger; giver en Anstød;
støder ham for Hovedet
med Ord el. Forhold.

mammiafaut, Anstød; For-
argelse; det hvorved
man støder el. forarger
andre.

mammiafautigau, *tr.* det er
ham til Forargelse; han
støder sig derved; han
angribes derved; det an-
fægter ham. Okauzifit
mammiafautigøj, dine.
Ord vare ham til Forar-
gelse el. du stødte ham ved
din Tale.

Mamokák v. mangokák,
en tykhaaret Underpels
(af Rheenskind el. Sam-
meskind.)

mamokallik, en med saadan
Underpels paa.

mamokalliok, *intr.* syer en
saadan Underpels.

Mána, nu; paa nærvæ-
rende Tid; nu strax.

mánakut, til denne Tid;
ved denne Tid. mána-
kut pilerfárpok, til denne
Tid havde han det i Sind.

mánafut, som nu; ligesom
paa denne Tid.

mánangak, just nu; fornem-
melig nu.

Manna v. mænna, *intr.* og
mattoma, *tr.* denne; det-

te. i *dual.* og *plur.* mak-
ko, *intr.* og makkoa, *tr.*
disse.

tamanna v. tamænna, *intr.* i
dual. og *plur.* tamakko,
intr. og tamakkoa, *tr.* det
samme relative (see Gram.
VII. Cap. §. 7.)

männársoak, denne store.
i *plur.* makkorsoit, disse
store.

männángoak, denne lille.
i *plur.* makkúngoæt, dis-
se smaa.

mattomóna, 1) gennem
denne. 2) ved denne Tid.

tamattomóna, ved den sam-
me Tid; samme Gang.

mattomanévtine, den Tid
vi nu leve; vor nærvæ-
rende Levetid; i dette
Liv.

Máne, her; paa dette
Sted.

tamáne, der; paa det Sted.

mánépok, *intr.* er her.

tamánépok, *tr.* er der.

máunga, hid; herhid; her-
hen; hertil.

tamáunga, did; didhen; der-
hen; dertil.

maungéinak, 1) Fun hid. 2)
forgieves; hen i Vejret.

maungéinalliorpok, *intr.*
gjør noget hen i Vejret.

maungéinartarpok, *intr.* seer
tilfældigvis el. som en
blind Sjæbne.

māungnarpok, *intr.* Kommer hid.

tamāungnarpok, *intr.* Kommer did.

mānga, herfra; fra dette Sted.

tamānga, derfra; fra det Sted.

Mānek, et Stykke grovt Moos at antænde Lamber med.

mānnerak, Lampemoos, før den bliver brugt.

mānnerpok, *tr.* lægger Bege af Moos paa Lampen.

Mannēlak, Mannēppok og Mannerak, *s.* under Mannipok.

Mannerpok, *see* under Mannek.

Māngek, Hærde; Haardhed; Fasthed; Stivhed.

māngerfoak, en meget haard Steen. *A.*

māngerpok, 1) er haard; er fast. 2) er stiv; giver ikke efter. 3) er haardnaffet; er ubøjelig.

māngertok, haard; fast; ubøjelig.

mangertorfoak, 1) meget haard. 2) haardnaffet.

mangertipok, *t.* 1) *intr.* a) bliver haard; hærdes.

b) bliver ligesom stiv og indfrumpen af Kulde.

c) forhærdes; forhæder sig. 2) *tr.* a) hærder. b) forhærder.

mangertórnek, Rust; Anløb; Spanstgrønt; Kobbergrønt.

mangertórnerpok, *s. intr.* rustet; er rustet el. anløben.

mangertornilik, rustet; anløben.

mangertorneriarpok, *tr.*)

mangertorneriáíok, *intr.*) straber Rust af.

mangiárpok, *tr.* slider frossen el. haardt Kjød løs med Tænderne; gnaver tørt Kjød el. Sift i Stykker; støder noget løs med Trynen. Polikit mangiætlāraut, *Sviin* vil le gjerne støde Alting løs med deres Tryne.

mangivpok, *t. tr.* gnaver af med Munden; støder af med Trynen (bruges kun om Dyr, som strax rælle til Roden med Munden.) Arēit sāuæt mangivput, *see* der gaæ Gaarene og rulle Græs.

Mangertornek, *see* under næstforegaaende.

Mangiarpok og Mangivpok, *see* under Mangek.

Mangivfæk, 1) et Skind at lægge under Maden, man sætter frem. 2) en Bords

Bordbug. 3) et Skind
el. Synde paa Sædet
(enten i Huset el. i Baaden)

4) et Plaster.

mangivserpok, *f. tr.* 1) læg-
ger et Skind under Ma-
den. 2) lægger Skind el.
Synde paa Bænken el.
paa Sædet i Baaden.
3) lægger Bordbug paa.
4) lægger Plaster paa.

Mangok, Roden af Vær-
ter.

Mangokak, *see* Mamokak.

Mångukpok, 1) *intr.* a)

det bliver mildt Vejrlig;
lindrer i Kulden; er

Slindring i Vejret. b)

bliver optøet; blødner
(frosen Risd, som er lagt
i Huset.) c) Kommer til

sin naturlige Varme
igjen (naar man fra Kul-
den er kommet i Hus.)

2) *tr.* den (neml. Heden)
faaer det tøet.

mangōumiok, *intr.* 1) det

mildner; Kulden sætter
sig; Frosten tager af.

2) det begynder at bli-
ve optøet og blødt (det
frosne Risd.)

mangukserpok, *f. 1) intr.* er

bleven optøet og blødt,

saar man kan handle det

(det frosne Risd.) 2) *tr.*

løser det optøet.

Mangúpok, 1) *tr.* put-

ter ind; stikker ind;

driver el. trykker ind.

2) *intr.* er inddreven; er

indputtet el. stoppet ind.

mangúterpok v. mangívter-

pok, *tr.* det samme i 1ste

Bemærkelse.

mangútak, inddreven; ind-

stoppet; indputtet; ind-

støket; indtrykt.

Manigórpok, *tr.* 1) gi-

ver en gode Ord; yd-

myger sig for ham; be-

der ham om Naade.

2) lempet sig efter ham.

i sin Tale; smigrer for

ham og søger at vinde

ham ved god Tiltale.

manigōupok, *intr.*)

manigoubigau, *tr.*) falder

til Gode; giver gode Ord.

manigōutok, den som fal-

der til Gode; den som

ydmyster sig og giver

gode Ord.

manigortipok, 1. *intr.* bli-

ve; falder til Gode el.

bedet om Naade.

manigorslok, *intr.* vil gier-

ne have Knæfald; for-

drer Ydmyghed; er for

at smigres.

manigorsingitsok, den som

er ligesom og fordrer

ingen Underdanighed;

den som ej kan fordras-

se Smiger.

manigungnakau, *intr.* der

udfordres stor Ydmyg-

hed el. Underdanighed

hos

hos ham; han er vanskelig at være hos.

manigōukajukpok, *intr.* er for at smigre; lemper sig idelig efter andre.

manigōukajuktok, en Smigrer.

Maníkpok, *s.*

maníktorpok,) *intr.* hulfer i Graad; snøfter af det man har grædt.

Mániok, 1) *tr.* a) frembyder; fremholder noget. b) udlægger el. udhænger noget til at tørres. 2) *intr.* er udlagt til at tørres.

manilerpok, *s. tr.* det samme i sidste Bemærkelse.

manivigau v. lerbigau, *tr.* frembyder en noget; holder ham det frem; tilbyder ham.

Mannípok, *ts. intr.* er jevn el. slet.

mannerárpok, *intr.* det samme.

mannerák, det jevne; det slette.

mannerársoak, den slette **Dis.**

mannitfok, jevn; slet.

mannírsarpok, *tr.*)

mannírsárok, *intr.*) 1) sletter; jevner; planerer; gjør jevnt. 2) sletthøveler. 3) ruller; mangler. 4) stryger Klæder.

mannírsárfok, en Planerer; en Jevner.

mannírsáut, 1) et Redskab at gjøre jevnt el. planere med 2) en Slet-Høvle 3) et Manglettræ; en Rulle. 4) et Stryggiern.

mannírsiok, *intr.* bliver jevn.

manneríksiok, *intr.* jevner sig; lægger sig (Bølget.)

mannêlak, 1) en Ujevnhed; en liden Bult el. Sorthøjning paa en Slette. i plur. mannêlæt, a) ujevne Steder. b) en Slinstelaas.

mannêlavok, *intr.* er en Ujevnhed paa et Sted, som i det øvrige er slet.

mannêpok, *ts. intr.* er ujevn el. Knudret; har Bulker.

mannêtfok, ujevn; Knudret; bulket.

Manno, Hagestykket i en grønlandsk Pelz.

mannusínek, helst *cum. suff.*

mannusérnga, Hagestykkets Omrand; den Bremmespening, som indfatter det. 2) man skal og i visse Landets Egne bruge det Ordsprogsviis om Bedrag: Mannusérnga v. mannub sína okarpok, Hagestykkets Rand taler 3: man taler ikke af Hjertet; det er ej meent som sagt.

Man-

Mannüdlorpok, 1) *intr.*

Smerten lindres; det dulmer; værker ej mere saa stærkt. 2) *tr.* stiller Smerten; faaer det til at dulme.

Mápserpok, *f.* 1) *intr.* a)

begynder at lufte sig el. groe til (et Saar.) b) er got Læge-Rjød. c) Saaret groer hastig sammen. 2) *tr.* a) lægger Plaster paa (for at lægge et Saar.) b) bier til det er lægt. Kiddlek mapseradlaissauara, táva/audlaromarponga, jeg maae bide til Saaret er lægt, før jeg kan fahre bort.

mapserfok, god at læge.

mapslaut, Læge-Plaster.

mapsfikpok, *f.* *intr.* har got Rjød at læge.

mapfingoæt, *car. sing.* got Rjød at læge; meget got Groehnl.

mapslépok, *ts. iutr.* 1) er seent Rjød at læge. 2) Saaret vil ej læges; det breder sig ud el. æder om sig.

mapsfetsok, vanskelig at læge; ont Saar.

Mapto, 1) Haardhed; Fasthed. 2) Drøjhed; Grovhed.

máptovok, *intr.* 1) er haard el. fast; er tykt og stærkt; er ej slap; kan ej saa

let bides paa. Siko maptokau, Jisen er meget tykt og ej god at faae stødt igjennem. 2) er drøj el. grov; er stærkt (*Sp. se.*) 3) er følesløs el. haard af Natur. 4) smittes ej; intet kan fænge ham.

mapturfok. 1) haard; fast; tykt; stærkt. 2) grov; drøj.

Márafak, 1) Leer. 2) Kalp. 3) Kride. 4) et Leerfar; en Potte; en Suurbrøndsfruffe; et Leersfad.

maráíok, *intr.* murer; Faber.

maráírfok, en Muurmester; en Kalper.

maríorpok, *intr.* i Alm. arbejder i Leer el. Kalp. a) slaaer Kalp. b) ælter Leer. c) murer. d) kalper. e) gjør Potter. f) beænder Teglstéen.

maríortok, i Alm. den som arbejder i Leer el. Kalp. a) en Kalpslager. b) en Muurmester. c) en Pottemager. d) en Teglbænder.

maríorbik, en Kalpbænk.

maríut, 1) en Muursteen. 2) en Kalpfølle.

maránek, Riden Tran i Lampen, som er tykt og sej.

mar-

ma'ánguvok, *intr.* er tyf og sej (Lampetranen.)

ma'angærpok, *f.* 1) *intr.* er stilt ved sin skidne Tran (Lampen.) 2) *tr.* skiller den derved; reenser den.

Mardlúk, 1) to; tvende.

2) i *plur.* mardlútt, tvende, (lagt til et *Collectivum*, see Gram. V. Cap. S. 5.)

3) bruges og sielbuere *cum suff.* mardlúxt, den anden.

mardlungnik, 2de Gange.

mardlúvok, *intr.* er 2de; bestaaer af to. i *dual.* mardlúpuk, ere to i Tallet.

mardlúksæk, eet hvoraf kan blive tvende (f. Ex. eet Glind, hvoraf kan blive 2 par Buxer.) i *dual.* mardlúksæk, tvende, hvoraf kan blive tvende af en anden Art (f. Ex. tvende Glind til 2 par Buxer.) i *plur.* mardlúksæt, flere, hvoraf kan blive tvende (f. Ex. flere Hagl til 2 Stud.)

mardlúksávk, *intr.* af det ene kan blive tvende. i *dual.* mardlúksáupuk, af de tvende kan blive tvende af en anden Art. i *plur.* mardlúksáuput, af de flere kan blive tvende. Akertlúngoaka mardlúksáuput, jeg har Hagl til 2 Stud.

mardlúngærpok, 1) *intr.* 2) bliver 2de. b) bliver den anden. c) bliver Tiirsdag el. er Tiirsdag (den anden fra Søndag.) 2) *tr.* deler det i 2de; gjør tvende deraf heraf:

mardlúngormet, i Tiirsdags.

mardlúngorpet, paa Tiirsdag.

mardlulliæk, *car. sing.* Døllinger.

mardlualik, en som har 2de Koner.

mardlúngorpok, 1) *tr.* deler flere i 2de Hobe el. Samlinger. 2) *intr.* i *pl.* blive stelte i 2de Hobe; gjøres til 2de Samlinger.

mardluveek, *car. sing.* 2de Sloffe, og 2 enkelte i hver Slof (f. Ex. Akèiksit mardluveek tekkogika, jeg saae 4 Kyper, 2 og 2 hos hinanden.) i *plur.* mardluveet, 2de Sloffe, men flere i hver Slof (f. Ex. Akèiksit mardluveet tekkoøj, han saae en deel Kyper i 2 Sloffe.)

mardlúviksæt, *car. sing.* en deel Stykker, hvoraf kan blive 2de hele sammensatte (f. Ex. flere Buglehamme, hvoraf kan syes 2de Peltse.)

mard-

mardluviksláuput, *intr. car. sing.* 1) de ere til 2de Gange. 2) af de forstjællige Stykker kan blive 2de sammensatte.

mardluvioput, *intr. car. sing.* de ere 2de, som hver bestaaer af flere; de ere i 2de flokke.

mardlurárpok v. rártarpok, *intr. faaer* tvende.

mardluriarpok v. riartarpok, *tr. gjør* 2de Gange i Råd.

Markíkpok, *f. tr. bærer* paa Hovedet.

markíksok, en som bærer noget paa Hovedet.

markigak, Hovedbyrde.

Márksukpok, 1) *intr. gaaer* Stykker af noget i tynde Skoldinger; flises ud. 2) *tr. fliser* det ud; brækker fliser af (omtrent det samme som **Makkiárpok**.)

márksuktok, det som gaaer Stykker og Splinter af; det som flises ud.

Marnek, Røde el. Materie i Saar; Rødder i Bylder.

marnilik, Saar med Røde udi el. fuldt af Materie.

marniliorpok, *intr. samler* Røde el. Materie (Saaret.)

Marfúkpok, 1) *intr. finder* ingen Tilbagevej;

seer ingen Udvej for sig; mærker sig bedraget (en Sælhund, hvis Smuthul er tilfrossen, medens den laae opføben paa Jfsen.) 2) *tr. overrumpler* en saadan bestedt Sælhund.

marfúktak, en Sælhund fanget ved slig Lejlighed.

Masik, 1) Tvertræet i en Kajak, som staaer i en Frum Bue over Knæerne foran Ringen. 2) Gjelle; Tøftn i en Sisl. 3) den Frumme Opbugning paa hver Side af Halsen, som foraarsages, naar man strækker Armene ud.

masimio, Gjelleluus; Tøftnes Trolld (Lernan.)

Mattarpok, 1) *intr. a)* Flæder sig af. *b)* afslædes. *c)* trækker sig ud af Seelerne (Hunden fra Glæden.) *d)* skyder Snoren af sig (Rypen.) 2) *tr. a)* Flæder en anden af; trækker ham af sine Klæder. *b)* tager Seelens tøj af Gunden. *c)* foraarsager, at Rypen slipper af Snaren.

mattángavok, *intr. er* afslædt; er nogen indris Buperne.

mat-

mattángarsfok, afslædt; nogen indtil Buxerne.

Mattérte, Buxeliining.

Matto, et Laag; et Luffe; en Lem; en Luge; en Dør; en Laage.

mattolik, med Laag ic.

mattokangitsfok, uden Laag ic.

mattugau, *tr.* 1) har til Luffe; skjules deraf; har over sig. 2) lægger det over noget; luffer der med.

mattôrpok, 1) *intr.* er bedæffet; er skjult. 2) *tr.* tildæffer; skjuler; lægger noget over.

mattout, 1) et Dæffe over noget; et Skjul. 2) Plaster paa en Skade.

mattoutíksak, 1) Dæffel; Dæffe at lægge over noget; Plaster til et Saar.

mattuérpok, *f.* 1) *intr.* a) bedæffes; bliver tildæffet. b) har faaet Plaster paa; er bleven forbunden. 2) *tr.* lægger Plaster paa.

mattuvok, 1) *intr.* er lufft el. tilsluttet. 2) *tr.* luffer i; tilluffer; tilslutter.

matturfiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

matturfok, lufft; tilsluttet.

mattungitsfok, ej bleven

lufft; bleven staaende aaben.

mattusimavok, *intr.* er bleven lufft, i *neg.* mattusimangilak, er ej lufft; er aaben.

mattusimangitsfok, ej lufft; aaben.

mattupok, *tr.* luffer til for en.

mattusártok, en Dæffe; Buddif; Daase med Laag.

mattuárpok, *f.* 1) *intr.* er oplufft el. opladt; er aabnet. 2) *tr.* a) opluffer; oplader; aabner. b) luffer en op; oplader for ham.

mattuáfiok, *intr.* det samme i 2de sidste Bemærkelser.

mattuárbigau, *tr.* luffer op for en.

mattuárfarpok, *tr.* luffer op.

mattuárfartok, en Portner.

mattuárfaut, en Høgel.

Mattoma, *f.* under Manna. Mattôrpok, Mattuvok og Mattuárpok, see under Matto.

Māukorpok, 1) *intr.* rasler; smælder (*f.* Ex. naar noget falder ned og giver Lyd fra sig.) 2) *tr.* dæster en, saa det smælder efter.

māukórse! 1) hør hvor det ras-

rasler! hvilken Smæld-
den! 2) hvilken Dassen!
han veed ret at bruge
sine Læver til at give
Dast.

māukollukpok v. korpalluk-
pok, *intr.* det rasler;
pladsker; giver et
Smæld efter et andet.
Maukuluk, see under næst-
følgende.

Māupok, 1) *intr.* a) Jor-
den er blød. b) sidder
paa Sælhundefangst
paa Jisen. 2) *tr.* fanger
en Sælhund paa denne
Maade.

māutok, den som sidder paa
Jisen at fange Sælhun-
de el. er paa saadan Sæl-
fangst.

māuvok, *intr.* plumper i;
slipper igjennem med
Sødderne (Snee, Mo-
rads; Jis hvor der er
grundt.) Apummut māu-
kāunga, jeg slap igjennem
Sneen.

māuvak, løs Sne; Mo-
rads el. sumpig Land,
hvor man ej kan gaae,
uden at slippe i; Meen-
føre.

māuvarpok, *intr.* vader el.
gaaer i Sne og Mo-
rads ic. hvor man ideo-
lig slipper i.

māuvalliorpok, *intr.* det sam-
me.

māuvalliut, helst i *dual.* māu-
valliutik, Godtøj til at
vade paa saadanne Ste-
der, hvor man slipper
i (f. Ex. et par gode Bando-
sløvler.)

māuvarnarpok v. nakau, *intr.*
er slem Vej; er Meen-
føre; man slipper der
jevnlig i med Sødderne.
māuvarnauvarkotik, *car.*
sing. Skier; Andrer;
(at gaae paa Sneen med,
uden at slippe i.)

maukuluk, Morads; Sø-
le; Jast paa Gulv el.
Vej; Skarn; Skit.

maukulukpok, *intr.* er jaa-
stet; er skident; er sølet.
maukulungorpok, *intr.* bli-
ver tilfølet.

maukului' nangorpok, *intr.*
bliver ganske tilfølet.

maukuluxarpok, 1) *intr.* er
skilt ved sin Jast og Sø-
le. 2) *tr.* skobler Skarn
og Jast bort (af Gulv
el. Vej.)

Māuvak og Māuvok, see un-
der næstføregaaende.

Mavsak, Miltten.

Mēke, en liden europæisk
Sund (bruges sjelden.)

Mekkok, 1) et Sugle-
laar. 2) undertiden brui-
ges det egentlig om: et
Menniskes Been. 3)
Skjødet til et Sejl.

miek-

mekkotók, langlaaret.

Ménnik, et *Æg*.

mennilliak, den som er ude paa *Æggesamling*.

mennilliarpok, *intr.* er paa *Æggetogt*; er ude at samle *Ægleæg* paa *Berne*.

mennikfárpok, *intr.* træffer *Æg*; finder *Æg*.

mennikfórpok, *intr.* æder *Æg*.

menniursak, en *Æggelig* ning; noget ægformigt, saasom: et *Hovedvandsæg*; en *Testikel*.

Mepok, see Mipok.

Merdlertok, et Barn (paa 2, 4 & 6 *Mar.*)

merdlertóvok, *intr.* er et Barn, i *neg.* er ej længer Barn; har traadt sine *BørneSkoe*.

merdlertojungnærpok, *intr.* det samme i sidste *Bemærkelse*.

merdlāit, *plur. collect.* *Børnene*; *Barndommen*; de *Smaa*. Merdlāit nibliarput, *Børnene* strige. Merdlāit tussartingilæt? ere de *Smaa* ikke hørte af deres *Lectie*?

merdlertorpadlák, 1) *Børnelarm*. 2) *Barnagtighed*.

merdlertorpallækpok v. padlárpok, 1) er barn

agtig; bærer sig ad som et Barn; taler barnagtig. 2) gaaer i *Barnedom*. 3) *Børnene* larsmer.

merdlertorpallukpok, *intr.* det samme helst i sidste *Bemærkelse*.

merdlertorpallukkáu, *intr.* det er en *stræffelig Børnelarm*.

Meriárpok, 1) *intr.* spyer; bræffer sig. 2) *rr.* faster op.

meriártok, den som bræffer sig.

meriárnek, 1) *Bræfning*. 2) det opfaste; *Spye*. meriárnérsoak, et halvfordæved Dyr el. *Sist*, som *Sayfisten* el. andre store *Siste* have udspyet, da de have været for store at faae ganste ned.

meriársárpok, *rr.*)

meriársárok, *intr.*) kommer en til at spye; forarsager *Bræfning* hos ham.

meriársáirfok, 1) den som kommer en anden til at spye el. bræffe sig. 2) en *Gæsfugl* kaldet: *Struntojager*; *Tyvojo* (*Cararacta parasitica*.)

meriárnarpok v. nakáu, *intr.* det er at bræffe sig efter el. over; forarsager *Bræfning*.

meri-

meriarnartok, et Bræfmid-
del.

meriægak, det opfastede;
Spve. Kemmib meriak-
ke lākikia, Hunden ven-
der sig igjen til sit Spve.

merianguvok, *intr.* er fær-
dig at bræffe sig; det
qualmer og vil op igjen.

meriangunek, Qualme; An-
stød til Bræfning.

meriangunakau, *intr.* 1) er
qualmende; forarsa-
ger Qualme. 2) er bræf-
Felig at see el. høre paa;
man maae bræffe sig
derover.

Merkok, 1) et Haar. 2)
en Sjær. 3) i *pl.* *helsi cum*
suff. Græs og smaa Vær-
ter. Nunab merkoe, Jor-
dens Værter.

merkorikpok, *f. intr.* 1) har
brav Haar el. Sjær paa
sig. 2) har smukke Haar
el. Sjær. 3) er græsig
og smukt grøn (Jorden.)

merkorikfok, 1) smukkehaa-
ret. 2) smukke Sjæret. 3)
græsig og vel bevokset.
Narksak merkorikfok, en
græsig Marl.

merkorpok, *intr.* 1) faaer
Haar el. Sjær (enten som
Ung, eller efter at have
tilforn mistet dem.) 2)
faaer Græs; bliver grøn
(Marlen.).

merkokangitsok, skaldet;
baldet.

merkotok, 1) langhaaret;
tykhaaret. 2) Sjærrig.
3) Græstig.

merkoærpok, 1) *intr.* a) har
mistet sine Haar el. Sjær;
er bleven skaldet. b) er
plukket el. rykket (en
Kugl.) c) er flippet (et
Haar.) d) er afflaaet sit
Græs; er bleven bart
(en Marl.) 2) *tr.* a) skil-
ler ved sine Haar el.
Sjær; gjør skaldet. b)
plukker Sjærene af (en
Kugl.) c) rykker Haare-
ne af el. flipper (et Haar.)
d) slaaer Græsset af;
gjør bart for Græs (et
Land.)

merkoviærpok, 1) *intr.* a)
mister Haar el. Sjær
paa enkelte Steder ved
Skud el. Afslidning (et
Dyr; Kugl el. Skind.) b)
slider dem af sig (et Dyr.)
2) *tr.* a) ryder Haar el.
Sjær af et Creatur uden
videre. Akkisek merko-
viarsinnarpara, ieg skid
kun Sjær af Rypen, uden
at gjøre den videre Glade.
b) slider Haarene af
(Skind el. Klæder.)

Merkut, en Syenaal.

merkufivik, et Naalehuus;
en Skindlap med Been-
R Jode

**Soderal om, hvori sæt-
tes Syenaale.**

merkuserpok, *f. intr.* tager

sin Syenaal for at sye.

**merkutéjarpok, *intr.* har
bruffen sin Syenaal i
tu.**

**merkutærserpok, *f. intr.* ta-
ber el. mister sin Sye-
naal.**

**merkutäursak, et slags Jord-
mos kaldet: Jomsruus
haar (*Polytrichum.*)**

**Mérngorpok, *intr.* bli-
ver afmægtig og Kraft-
løs; taber Kræfterne;
udmattes og finder ei
mere Kraft til at hol-
de noget ud.**

**mérngorsárpok, *tr.* udmæt-
ter; svæffer; gjør af-
mægtig; stiller ved Kræf-
terne.**

**mérngortórpok, *intr.* er il-
de stiftet til at udhol-
de travaille; har ei
Kræfter el. Gelsen til at
udholde strengt Arbej-
de.**

**mérngortolérpok, *f. intr.* 1)
Kræfterne forgaae ham;
han bliver mødig. 2)
taber sin Gelsen.**

**mérngortóvok, *intr.* er me-
get Kraftløs; har ingen
Gelsen; hiver og fry-
ber altid; stranter paa
en eller anden Maade.
Tauna aipariomangilara**

**mérngortómet, ham vil
jeg ikke følge, thi han kan
ingen Vej komme.**

**mérngoærpok, *intr.* samler
Kræfter; hviler sig ud;
trækker Luft; sætter sig
ned paa Vejen for at
puste.**

**mérngoærsarpok, 1) *intr.*
det samme. Mérngortoler-
pok, mérngoærsaradlarle,
hun kan ikke holde det læn-
ger ud, lad hende hvile
sig lidt. 2) *tr.* hviler dem
ud; samler Kræfter i
dem (Lemmerne, naar de
ere mødige.)**

**mérngoærsarbik, et Hvile-
sted; et Pustested; et
Sted at sætte sig, for at
trække Luft.**

**Mérsa, 1) denne er det.
2) er det denne? 3) Ja,
som du siger. 4) ontend-
stjont; dog. Ningauta-
ránga mérsa tunnitlarivne
annorámik, han er mig
vred, da jeg dog har gi-
vet ham en Skjorte.**

**tamérsa, 1) den er det (som
du der tager paa it.) 2)
er el. var det den? 3)
det var hans Ord; saa
sagde han; det var Men-
ningen el. Omqvædet.
4) sagde han saa? 5)
saasom; nemlig.**

**mérsale, endstjont; enddog.
mer-**

mersamé, 1) ja vist er det den. 2) ret saa; som du siger, saa har det sig; O! ja vist.

Merferpok, *f. intr.*)

merferráu, *rr.*) frygter for; tør ej give sig i Gærd med.

merfernakáu, *intr.* er frygtelig at give sig i Gærd med.

merfersarpok, *intr.* stiller sig frygtelig an; lader som man er vred.

Mérforpok *rr.* syer.

merforte v. sortok, en Sy, erste; en Stræder.

merfortiklak, 1) en til at sye om sig. 2) en Kjæreste.

merfortigáu, *rr.* 1) har til at sye om sig. 2) har til Kjæreste.

merfugak, det som syes el. er syet.

merfugeksak, Syetøj; noget at sye; det som skal syes.

merfóupok, *rr.* syer til en anden.

merfóut, Syenaal; Syeredskab.

Miagórpok, *intr.* tuder (Hunde.)

miagórtok, tudende.

miagórnek, Tuden.

Mianérpok, *r. intr.* vogter sig; tager sig Vare.

mianeráu, *rr.* tager sig Vare for; agter el. frygter sig for (ham el. det.)

mianérforpok, 1) *intr.* er forsigtig; seer sig for; tager sig i Agt. 2) *rr.* tager sig Vare med; omgaaes varlig med; tager det i Agt.

mianernakáu, 1) er farlig; man maae vel tage sig Vare derfor. 2) er frygtelig; er at tage sig i Agt for. 3) maae handles forsigtig med.

mianernartok, 1) farlig. 2) frygtelig; Stræffelig. 3) det som kræver Forsigtighed.

Mikakpok v. kikpok, *r.* *rr.* 1) river og slider i el. af med Tænderne. 2) rykker af el. rustet op med Tænderne.

Mike, 1) en Bitte; lidt. 2) hvor lidt! hvor ringe! hvilken Bitte!

mikivok, *intr.* er liden el. lidt.

mikirfok, liden; ringe.

mikirfógalak, bitte liden.

mikikáu, *intr.* er meget liden.

mikirfúsek, Lidenhed.

mikigáu, *rr.* forsmæder; anseer det for lidet. Tamanna mikigára, det er for lidet for mig.

mikivetlák, *alt* for liden.

mikivetlákau, *intr.* er *alt* for liden.

mikitigáu, *intr.* og *tr.* er *saa* liden *som*. Kannok mikitiga? *hvor* liden er den? Okúngoak mikitigá, den er *saa* liden *som* en *Wibe*.

mikitígirfok, *saa* liden *som*; *forholdsmæssig* liden. Kannok mikitígirfok? *hvor* liden? Tajma mikitígirfok, *saa* liden.

mikitígirfomik, *adv.* *saa* lidt *som*. Kannok mikitígirfomik? *hvor* lidt?

mikliok, 1) *intr.* *formind-*
stes; *bliver mindre*. 2)
tr. *formindster*; *gjør*
mindre.

miklirfak, *formindstet*.

miklilerpok, *f. intr.* *for-*
ner sig; *gjør sig ringe*.

mikilerak, den *næstmind-*
ste *Singer*; *Lægefinger*.
mingnek, *mindst*.

mingnérrovok, *intr.* er *min-*
dre.

mingnerráu, *intr.* er *mindst*.

mingnerrurfok, *mindre*.

mingnerryvfartok, *aller-*
mindst.

mingnárpok, 1) *intr.* er *for*
liden. 2) *tr.* *gjør for li-*
den.

mingnérta, *sine suff. inus-*
den mindste af flere.
Okæt mingnertæt, den
mindste iblandt *Forstene*.

Mikkiak, Sylt (paa grøn-
landsk vilis); halvraaders
Rjød el. Sift, *som af*
Seden er mørnet og kan
spises raat.

mikkiárpok, *intr.* er *bleven*
til saadan Sylt; er halv-
raaden og mørnet af
Seden (Rjød el. Sift.)

mikkiártorpok, *intr.* *spiser*
saadan Sylt el. halv-
raaden Rjød el. Sift.

mitserpok, *f. intr.* *bliver*
el. gjøres til Sylt.

mitserferpok, *f. tr.*)

mitserféfok, *intr.*) *gjør til*
Sylt; *lader halvraade-*
ne.

mikiárserpok, *f. tr.*)

mikiarféfok, *intr.*) *det same-*
me.

mitserfigak, *tillavet Sylt*,
som man med Villie har
ladet halvraadne.

Mikikpok, *f. under Mikak-*
pok.

Mikilerak og Mikivok, *see*
under Mike.

Mikliak, 1) *Navles*
streng. 2) *Strøelse*;
Under Lag Nekkib
miklieksá; *noget at bres-*
de under Rjød.

mikliserpok, *f. 1) intr.* er
lagt paa noget; *har no-*
get under sig. 2) *tr.* *læg-*
ger

ger det paa noget; bre-
der noget under det.

Mikfilliorpok, *intr.* og
rr. 1) passer imod; for-
holder sig saa. 2) Fan
ansættes saa; er onge-
fær saa langt el. stort
el. langt borte. Umanár-
sub Kéjakut mikfilliorpá,
Umanafé. Den ligger om-
trent ligesaa langt i Vester
som Keiafatsé. Den. 3) Fan
omtrent blive el. være
saa el. komme saa langt.
Silla ájungipet Pamiun-
nut mikfilliyslaugut, der
som det bliver got Veir,
saa kunne vi vente at naae
til Fridrichshaab. 4) er
omtrent midtvæls, saa
der er lige langt til beg-
ge Sider. Umíarsoit ikek
mikfilliorpæt, Skibet er
midt paa Fjorden. 5) reg-
ner det saa; lader blive
som det; tager Maal
deraf; ligner derefter.
Iglullioromarpogut iglor-
se mikfilliordlugo, Vi vil-
le bygge et Hus efter eders
Hus.

Mikfiok, *intr.* giver Fun
nogle og andre ikke,
naar man gjør Udde-
ling.

miktak, forglemt el. forbi-
gaaet ved Uddeling.

miktávok, *intr.* faaer intet,
stjont andre faaer; bli-

ver forbigaaet ved Ud-
deling.

mikterpok, s. rr. forbi-
gaaet nogen ved Uddeling.

Millák, en Plet; en Slet.
millákpok, *intr.* er plettet;
er spraglet el. tigret.

millaktók, 1) meget plettet
el. spraglet. 2) storplets-
tet; storspraglet.

millaktóvok, *intr.* 1) er mes-
get spraglet; har man-
ge Pletter. 2) er stor-
spraglet; har store Plets-
ter.

milláktok v. tórsoak, 1) flek-
ket; plettet. 2) spec. en
Slidestinds, Sælhund
el. Fjord, Sæl, hvis
Slekter ere store (*Pho-
ca hispida, junior.*)

milláktovok, *intr.* er flek-
ket (med lyse Pletter paa
mørk Bund.)

milláktursok, 1) flekket (med
lyse Pletter i mørk Bund.)
2) spec. Hannen til den
almindelige Ulf (*Corvus
scorpius, mas.*)

millakulárpok, *intr.* er spætt-
tet; er haglet el. ind-
sprengt.

millakulártok, spættet; hag-
let; indsprengt. Kirkfo-
viársuk millakulártok, en
spættet Falk (*Falco rusti-
colus.*)

Millék, en Jistap; Jis-
tag

slag (andre fige Nillek,
see samme loc. alph.)

millékpok, *intr.* er Jisslag.

Milik, *cum. suff.* milinga,

1) Luffe; Dør til en
Sælde; Skudde for no-
get. 2) det som slutter
el. tilstopper en Ab-
ning (f. Ex. Skarn i en
Kende.)

milíkpok, *r.* 1) *intr.* a) er
tilsluttet (en Gælde, hvis
Dør er nedfalden, saa den
er luft.) b) er tilstoppet;
forstoppes (en Ræse,
Kende ic.) c) er tet i sig
el. compact (Been, Træ
ic.) 2) *tr.* tilslutter; stop-
per til; forstopper.

milíksimavok, *intr.* 1) er
tilsluttet el. forstoppet.
2) er nedfalden (Døren
for en Gælde.)

Millórpok, 1) *intr.* Fyler;
Faster (med Steen el. an-
det af fri Haand.) 2) *tr.*
a) Faster efter en el. mod
noget. b) stener.

millorbigau, *tr.* det samme
f 2de sidste Bemærkelser.

milloriák, 1) det man Fa-
ster efter; Maalet man
søger at træffe. 2) et
Steen Kast.

milloriárpok, *tr.* Fyler efter;
Faster hen imod; søger
at træffe med Steen ic.

millugak, truffen ved saa-
dan Kast; stenet.

millut, Stenen el. andet,
som man Faster med.

millutigau, *tr.* Faster med
det; stener dermed.

Milúkpok, *tr.* 1) diér;
patter. 2) suer.

milúktok, 1) diende; et
Pattebarn. 2) den som
suer.

milúktipok, *r. tr.*

miluktitslok, *intr.* giver at
die.

miluktitsflok, den som gi-
ver Patte; en Amme.

miluarpok, *intr.* suer i sig;
trækker til sig.

miluartok, en Svamp.

miluiák, en Vandbie; Bie-
flue (*Tabanus grönlandi-
cus.*)

miluiársuk, saa kaldes 2de
slags Fluer (*Musca vivax*
og *Volucella lapponica.*)

Minnák, noget man spæ-
rer og tager Hjem med
sig.

minnárpok, *intr.* og *tr.* spæ-
rer noget til man kom-
mer Hjem; tager noget
Hjem med sig af det,
man har faaet at spise.

minnárau, *tr.* tager det
Hjem med sig; har spæ-
ret det til man kom
Hjem.

minnáupok, *tr.* tager no-
get Hjem med sig til en
anden. Nulle minnáupa,
han

han tog noget Hjem til sin
Roue.

Minne, 1) Smaa-Regn;

Støvregn. 2) Øden.

minniok, *intr.* 1) det smaa-
regner; er Støvregn. 2)
er ødsel.

minnirfok, Ødsel; en Ødes
land.

minnirlúsek, Ødselhed.

Mingíkpok, 1) *intr.*

qvæster sig; støder sig;

Kommer til Skade; bli-

ver qvæstet (paa en Rin-

ger, Saa ic., ved Steen,

Træ ic. som man har med

at bestille.) 2) *tr.* qvæster;

støder; Flemmer (Ringe-

ren ic. paa saadan Maade.)

mingisipok, *tr.* Kommer for

Skade at sætte sig paa

noget, som man ej skul-

de (f. Ex. paa et Venst-

res Arm; Risd, som laae

paa Bænken.)

Mingnek, see under Mike.

Mingneriak, helst i *pl.*

mingnerirfæt, Søens Af-

gift (som: Sælhund; Rod-

der; Gild; Ulter.) A.

Mingo, Smuds; Skarn-

(helst fittet); Smitte; U-

reenlighed; Sit paa Klæ-

der; gammelt Spæf paa

Jorden. 2) Jæst og

Piaf (naar man har væ-

ret ude i Regnvejr.)

mingorpok v. gúkpok,

intr. a). besmittes; b)

ver tilsmurt el. fittet.

smitter sig; tilsmør

sig. c) er stiden; er sna-

set. 2) *tr.* besmitter; t

smører; besudler.

mingortók v. guktók, stide

jæstet; meget tilsmurt

besmittet.

mingortókau,)

minguktóvok,) *intr.* er m

get stident el. fittet

tilsmurt.

mingungnarpok v. nakau

intr. er stident og smi-

tende; man smører s

til derpaa.

mingungnartok, stident

smittende; det hvorpå

man tilsmører sig.

minguk, et Insect, som

holder sig i solet Bui

paa Vandstæberne, kalde

Vandkalv (*Dytiscus ma-*

ginalis.)

Mingorpok, Minguk

Mingukpok, see und

næsføregaaende.

Minnik, 1) gammelt s

Spæf; Alister. 2) Ø

fit; Ørestærn.

minnikpok, 1. *intr.* er f

stret i Sømmene m

saadant Spæf (en Baat

minnikterpok, 1. *tr.*)

minnikteriok, *intr.*) f

strer, Sømmene p

Baaden med sejt Spæ

R 4 M

Minníok, see under Minne.

Minnípok, *tr.* 1) *intr.* glemmer sig selv, naar man giver andre. 3) *tr.* glemmer en el. gaaer ham forbi, naar man uddeler Gaver.

minnitak, forglemmt el. forbigaaet ved Uddeling.

minnitávok, *intr.* er bleven glemmt el. forbigaaet, da andre fik noget.

Mípok v. mépok, *tr.* sætter sig; falder ned; fæster sig (bruges alene om Fugle.)

mibik, Stedet, hvor Fuglen sætter sig.

mibigár, *tr.* sætter sig el. falder der (Fuglen.)

mítsok, den som sætte sig fra Flugten (Fuglen.)

mítsinavok, *intr.* har sat sig.

mitsartorpok, *intr.* er i Gærd med at sætte sig; falder; vil fæste sig (Fuglen.)

Mipse v. mivse, (andre sige Nipse, see samme.) en tør flækt Sift (s. Gr. Stof-sift; Klipsift.)

mipfilliok, *tr.*)

mipfilliorpok, *intr.*) tørrer Sift paa saadan Maade; tilbereder Stof-sift el. Klipsift.

mipfilliak, tørrer flækt Sift; Berge-sift; Klipsift.

Misálukpok og Misarkórnak, see under næstfølgende.

Misárpok, *intr.* 1) springer oven i Vandet (Fiske el. Sælhund, som jaage efter dem.) 2) pjaffer el. spretter oven i Vandet (et Menneske, der er falden i Vandet.) 3) smasker med Munden.

misálukpok, *intr.* 1) springer oven i el. over Vandbrynen (Fiske; Sælhund.) 2) spiser.

misártok v. sáluktok, helst i plur. augment. misáluktór-soit, sifte-Stimer el. Sæl-Stimer, som springe og sprætte oven i Vandet.

misárpallukpok, *intr.* 1) det pjaffer i Vandet; det lyder efter Sift el. andre Dyr, som springe oven i Vandet. 2) smasker med Munden.

misarkórnak, en liden Fiske af Torstearten kaldet: Hysse; Kuller (*Gadus aeglefinus*.)

Miserak, Dyppelse; det man dypper i.

miserárpok v. rártorpok, *intr.* og *tr.* dypper i Sift el. Tran (Rødevahre.)

miserártugak, dyppet; det som dyppes.

mife-

miserártorbik, Dyppelse;
Kar.

miseráut, Dyppelse; noget
at dyppe i.

Misse'rárpok, see under næst-
følgende.

Missiárpok v. misse'rár-
pok, intr. nægter; gaaer
fra.

missiártok, den som neg-
ter noget.

missiárbigáu, tr. negter for
en; tilstaaer ej for ham.
misse'rátigáu,)

missiutigáu,) tr. benægter
det; gaaer derfra; for-
negter.

misse'rátiginikpok,
intr. det samme.

missiúpok, 1) intr. fornægter
sig. 2) tr. a) fornægter
en; be'kjender sig ej for
ham; vil ej Fjendes ved
ham. b) fortier ham;
vil ej ud med, hvad man
veed om ham. c) holder
med ham; undskylder
ham (naar andre bagtale
ham); benægter det, han
beskyldes for.

missiut, Negtelse; Sorneg-
telse; det man negter.

Missigáu, tr. v. sigivok,
intr. 1) mærker; fornem-
mer; føler; finder til.
2) erkjender; Fjender. 3)
veed vel; er overbevist
om.

missigilerpok, f. tr. begyn-

der at mærke; faaer Sø-
lelse af; Kommer i Er-
faring om.

missigirlak, 1) Sølelse; Sor-
nemmelse; det man mær-
ker til. 2) Overbeviss-
ning; det man veed og
holder sig overbevist
om.

missigirlakangilak, f. intr.
kan ingen Begreb gjøre
sig om en Ting; for-
staaer sig slet ikke der-
paa; har ingen Sølelse
deraf. Ajokærforallóar-
pánga missigirlakarnang-
alo, de præle nok for mig,
men jeg begriber det slet
ikke.

missingnarpok, intr. 1) er sø-
lelig el. mærkelig. 2) er
Fjendelig.

missingnarnók, intr. 1) bli-
ver sølelig el. mærkelig.
2) erkjendes.

missigitéipok, f. intr. er
bleven usølsom; mærker
ej mere til; har ej læn-
ger Sornemmelse af det,
man før havde.

missikforpok, 1) intr. er for-
sigtig; seer sig for; vog-
ter sig. 2) tr. forfarer;
beseer; randsager; un-
dersøger.

missiklóik, intr. det sam-
me i sidste Bemærkelse.

missikfortok, forsigtig.

missikfornek, Forsigtighed.

missiksförlok, en Randsa-
ger; en Undersøger.

missikforiartorpok, *rr.* gaaer
hen for at undersøge;
spejder.

missikforiartortok, en Spej-
der.

missiksojui pok, *rs. intr.* er
uforsigtig.

missiksojui tfok, uforsigtig;
fremfusende.

missiksojui nek, Uforsigtig-
hed; Fremfusenhed.

missilikpok, *r. rr.* erfarer;
fornemmer; prøver el.
har Prøve af; faaer at
vide el. erfare; befinder;
har Forvisning el. er
underrettet om.

missiliktok, erfaren; for-
føgt.

missilingnek, Erfaring.

missilingniarpok, *rr.* søger
at komme til Erfaring
om; forsøger; prøver
el. sætter Prøve paa;
randsager; anstiller Prø-
ve.

missiligut, Prøvemiddel;
Prøvesteen; det hvori
ved man kommer i Er-
faring om noget el.
hvorefter man skal an-
stille Prøven.

missiligutigau, *rr.* prøver
derefter el. derpaa; kom-
mer i Erfaring derved.

Missikforpok, Missilikpok og
Missilingnarpok, see under
næstforegaaende.

Missukpok, *rr. v.* missuk-
fiok, *intr.* dypper; sø-
ler det i noget (f. Er-
et-Klæde, i Vand; Sam-
pevgen i Tran; Penselen
i Farve.)

missugak v. fuktak, dyppet;
det man søler i noget.

missuktut, Dyppelse; det
man søler noget i (f. Er-
Tran; Farve.)

missuktutigau, *rr.* dypper
deri; søler noget deri.

Mitârpok, *intr.* gieffer;
spøger; er narrist i sine
Lader.

mitârtok, en Gjeff: en Nar.

mitârau, *rr.* spøger med;
gieffes med.

mitârnek, Gjefferie; Nar-
rerie.

mitârtartok, en Ertsnar.

mitâut, 1) fixeren; Nar-
ren (det hvorved man gjør
Nar af en anden.) 2)
Gaan; forhaanelse; Bes-
pottelse; haanlig Til-
tale el. Behandling.

mitautigau, *rr.* 1) fixerer;
narrer; gjør nar af. 2)
forhaaner; bespotter.

mitekpok, *rr.* 1) gieffer
med; narret; fixerer.
2) forhaaner; bespotter.
3) sielduere: ryffer Gaa-
rene af et Skind med
Lænderne.

miteklerpok, *intr.* det sam-
me

me i 2de første Bemærkelser; gjør nar af Golt.

miteklersok, 1) en som gjør nar af Golt. 2) en Spottet; en Forhaaner.

mitegak, 1) narret; spottet. 2) bespottet; forhaaner.

miténgnek, Bespottelse; Forhaanelse.

Mítek, en Ederfugl (*Anas molissima*.)

míterpok, *intr.* faaer en Ederfugl.

mítegak, en Ederfugle. Unge.

miterniarpok,)

mitfiarpok,) *intr.* er paa Ederfuglefangst.

miterniak v. mitfiak v. mitfiartok, den som er paa Ederfuglefangst; en Ederfuglejæger.

mitersiorpok, *intr.* forfølger en Ederfugl; er kommen paa Jagt efter den.

mitersiortok, en Ederfuglejæger.

Mitserpok, see under Mikkiak.

Mivse, see under Mipse.

Morépok og Moréropok, see under næstfølgende.

Morlovok, *intr.* 1) er højlændig; er stejlt; er vanskelig at komme op

over. 2) er fløv; er tyk i Eggen.

moríursok, 1) højlændig; op ad Bakke; en Brink.

2) tyk egget; fløv; stump.

moréropok, *is. intr.* 1) et lavlændig el. flak. 2) er skarp; har tynd Eg.

morétsok, 1) flak; plat; lavlændig. 2) skarp; tyndegget; tyndleben.

morétsokarpok, *intr.* 1) har lave Hældinger el. Strandbredde. (et Land.) 2) siges og sieldnere om Skyerne, naar de i Bester blive lave og lige som jevne sig.

moréropok v. rárpok, *f.* 1) *intr.* slibes. 2) *rr.* a) sliber. b) sløjfer.

morérslok, *intr.*)

morérsarpok, *rr.*) det samme i 2de sidste Bemærkelser.

morérsirlok, 1) en Sliber; en Skærsliber. 2) en Sløjfer.

morérsit, en Slibesteen.

morérsaut, det samme; et Sliberedskab.

morérsivik, et Slibested; et Slibetrug med Tilbehør.

Mórsukpok, *intr.* 1) gaaer ind udi; fryber ind i noget (f. Ex. en Fugl i et Hul.) 2) stikkes el. drives ganske ind i noget,

get, saa man ej seer mere deraf (f. Ex. en Steen i blød Jord.) 3) trækker sig tilbage (en Snegl i sit Hus.) 4) gaaer ganske under (en Sælhund el. andet Levende i Vandet.) Ifiname mórufukpok, da han slap i, luffede det sig til over hans Hoved.

morfuktspok, *r. tr.* 1) driver det ind. 2) forstikker; forberger. 3) faaer til at træffe sig tilbage. morfuktitak, inddreven; forstueffen.

morfukbik, et Sted at forputte sig udi (f. Ex. Sneglehuset.)

Mulle *cum. suff.* mullinga, 1) Brystvorte. 2) Bladet paa en Aare. 3) Blad paa Værter; Løv paa Træer.

Mulluvok, *intr.* 1) bier; bliver længe borte; nøler ude; lenter; opholder sig paa Vejen. Saag mullavit? hvi blev du borte? 2) er ikke kommen hjem; er borte el. udebleven. Kina mulluva, hvem er ikke kommen hjem? mullursok, udebleven; den som nøler ude.

Mumérpok, *f. intr.* synger og tralaller det ene i det andet med el. uden Ord; Sværmer.

Mumíkpok, *f. 1) tr. a)* vender om; omdrejer (et Blad); vender op og ned paa noget. *b)* fordrejer el. forvender ens Ord. *2) intr. a)* omdrejes; vendes om el. op og ned paa. *b)* fordrejes; forvendes.

mumigak, 1) omvendt; omdrejet. 2) fordrejet; forvendt.

mumiksimavok, *intr.* 1) er omvendt. 2) er forkeert; er den urette Side ud el. er op og ned paa. 3) er fordrejet. 4) er forvendt.

mumiksimarfok, 1) omvendt. 2) forkeert. 3) fordrejet. 4) forvendt. Innuk mumiksimarfok, et forvendt Menneske.

mumikspok, *r. tr.*)

inumiksitflok, *intr.*) forvender; fordrejer.

mumíngavok, *intr.* er vrang; er utimelig.

mumíngarfok, vrang; utimelig.

mumígut v. gutíklak, en Krumstee at vende Maaden med i Kjledelen.

Múrsak, et slags lange trinde Rødder, der siges at ligne Petersillie-Rødder, og falde temmelig store ved Elvene syd paa Landet.

N.

Ná-áh! v. Na-na! **Au!**
Væ!

ná-āuna! au dog! lad mig
 dog være med Fred! Fan
 du ikke lade mig være.

ná-ārpok, *intr.* siger Au;
 kommer sig.

na-nārpok, *intr.* 1) det sam-
 me. 2) striger; flager
 sig.

nakārpok, *intr.* giver sig
 ynkeligen; flager el.
 jamrer sig lydelig.

Nāga v. Nagga, **Nej.**

nāggale, nej ingentunde;
 aldeles ikke; slet nej.

nāggarpok, *intr.* siger nej.
naggārbigāu, *tr.* siger nej
 til en.

Nāglēiok, see under næsfol-
 gende.

Nāgliúkpok, *intr.* lider
 Ont el. **Uød**; prøver
 Gjenvordighed; har
 slette Kaar; plages.

nāgliúktok, nødlidende;
 elendig; uvel.

nāgliuktípok, *tr.*)

nāgliuktítísiok, *intr.*) pla-
 ger; paafører **Uød** og
 Gjenvordighed; sætter
 i slette Omstændigheder.

nāgliuktítírsíok, en Plager;
 Plagefoged.

nāgliuktíúsek, **Uød**; Elæn-
 dighed; **Uødlidenhed**.

nāgliúngnek, **Uød**; Plage;
 Gjenvordighed; **Uød**-
 gang; det at lide **Uød**.

nāgliungnakāu, *intr.* 1) er
 besværlig; er tungt at
 udstaae el. haardt at
 døje. 2) er møjsommel-
 lig; fører til endighed
 med sig; er forbunden
 med Gjenvordighed.

nāgliungnartok, 1) besvæ-
 rig. 2) møjsommeligt.

nāglēiok, *tr.* 1) lader en
 lide ont; kommer ham
 til at lide **Uød**. 2) over-
 hænger en formeget til
 Ufordragelighed.

Nāia, en Maage; Strands-
 maage.

nāiāinak v. **nāiavēk**, den
 almindelige Maage;
Blaamaagen (*Larus*
Glaucus.)

nāiārsoak, en stor Strands-
 maage.

nāiārdlūk v. **lūrksíok**, et
 slags store Maager med
 sorte Vinger; Svarte-
 bagen (*Larus marinus*.)

nāiāuārsíuk, den ganske hvi-
 de Maage (*Larus candi-
 dus*.)

nāiārslórpok, *intr.* fanger
 Maager.

nāiārslórtok, en Maagefan-
 ger.

Naik

Naiklerpok, see under Nā-
ukpok.

Naïmavok, f. under Naïok.

Naïngirfarpok, *intr.*
hopper paa eet Been.
naïngirfartok, hoppende
paa eet Been.

Naïok, *tr.* lugter; faaer
Lugt .f; faaer det at
lugte.

nâïrsak, lugtet.

najdlérpok, f. *tr.* bliver lug-
tet af; Kommer ham for
Næsen. Atak najdlerpar-
put, Sælhunden lugtede
of.

nâïmavok, *intr.* og *tr.* lug-
ter det; har Lugten af;
faaer det at lugte.

nâïmarfok, den som faaer
Lugten af noget.

naimatipok, *r. tr.* lader en
lugte noget.

naïorpok, *tr.*)

naïorfiok, *intr.*) 1) sma-
ger paa noget. 2) lugter
til det; snuser det op i Næ-
sen.

Naïpok, *ts. intr.* er Fort.

nâïtsok, 1) Fort. 2) i *dual.*

nâïtsuk, et par Forte
Buxer; Laarbuxer el.
løse Buxer (for Mand-
folkene, som ej bindes over
Knæerne.) Laasebuxer
(for Qvindfolkene, som net-
op skjuler pudenda og

naaer kun faare lidt ned
paa Laarene.)

nâïkau, *intr.* er meget Fort;
er for Fort.

naïnârpok, *tr.* gjør for Fort.

Nâk, 1) Bug; Mave. 2)
en Rem af Bugen paa
en Sælhund. 3) i *dual.*
nârsak, hele Bugen ind-
vortes og udvortes med
Indvolde og samt.

nârdlukpok, *intr.* 1) har
en slem Bug. 2) har ont
i Maven; har Vrid i
Livet.

nârikkpok, f. *intr.* 1) har
en smuk Bug. 2) har
en god Mave.

nâriksok, smukbuget; *spec.*
Sunnan til den almino-
delige Ulf (*Cottus scor-
pius, foemina.*)

nâriksarpok, *tr.* slaffer got
i Maven.

nâriksaut, Medicament for
Maven; Mavedraaber.

nârsarikipok, f. *intr.* er store
buget; faaer en stor Ma-
ve; er tyflivet (af Bed-
me.)

nârtovok, *intr.* 1) har stor
Bug; er tyflivet. 2) er
frugtsommelig; er drægtig.

nârtursok, 1) storbuget;
tyflivet. 2) frugtsom-
melig; drægtig.

nârtok, 1) stormavet; tyf.
2) frugt-

2) frugtsommelig; drægtig.

nærtóvok, *intr.* 1) er stor mave; er tyk i Livet.

2) er frugtsommelig; er drægtig.

nártuak, Foster i Livet.

nártulliok, *rr.* skaffer en tyk Mave; besvangrer; gjør frugtsommelig.

nærsekpok v. seksimavok, *intr.* faaer en stor Bug el. tyk Mave; svolmer op el. hovner i Livet.

nærferrau v. ferrivok, *intr.* 1) har Mavepine; har ont i sin Mave. 2) har Colik el. Riven og Sliden i Livet.

Nakádlorpok, *rr.*)

nakadlóíok v. lóríok, *intr.*)

Eniber med Singrene.

nakádlortok, Enibende; en Eniber.

nakadlórpuok, *intr. car. sing.*

Enibes; Enibe hinanden.

nakadlórpuok, *car. sing. 2de* som Enibes.

Nakkákpok v. kápok, *intr.* slaaer Ansigtet ned; seer til Jorden; luder med Hovedet.

nakkángavok, *intr.* staaer el. sidder med ludende Hoved.

Nakárpok, see under Na-áhr.

Nakkarpok, *intr.* falder ned; styrter ned.

nakkaléropok, *f. intr.* 1) ligger paa Sald; er faldes færdig. 2) daler (Solen.)

nakkálavok, *intr.* falder ned et efter andet; drysser ned; triller ned; er i Sald.

nakkalaterpok, *r. rr.* lader falde ned et efter andet; lader drysse; sælder; sigter.

nakkalaterút, et Sold; en Sigte.

nakkáíok, *rr.* lader falde ned; styrter noget ned.

nakkáírfok, den som lader noget falde fra sig.

nakkarbígau, *rr.* falder ned paa; styrter om paa. Ig-lub nakkarbígátigut, Huset styrtede om paa os.

nakkaták, et oprejst Maal, hvortil Fastes med Steen, for at slaae det om (i Leeg.)

nakkatárpok, *intr.* spiller med at slaae Steen el. andet ned, der er oprejst som et Maal.

nakkávpok, *intr.* er faldet ned.

nakkatitíok, *intr.* sidder over Urinballien og pisser (en Wands Person.)

Nakkalúk, Blære; Urinblæren i Legemet.

nakkafukipok, *rr. intr.* har en siden Blære; maae tit pisse.

nak-

nakkasukitsok, den som
maae pisse tit.

nakkasuktok, den som har
en stor Blære; den som
kan længe holde sit
Vand.

nakkasuktovok, *intr.* har
en stor Blære; kan læn-
ge holde sit Vand.

nakkasursak, en Dyrplan-
te, som ligner en Blæ-
re (*Ascidia Bolteni*.)

Nakkasûnak v. nækkasû-
nak, Læggen paa et
Been.

Nakkatak, Nakkatarpok og
Nakkatitsok, see under
Nakkarpok.

Nâkau v. kigau, *tr.*)

nâkivok, *intr.*) yn-
des over; viser Medli-
denhed med; forbarmer
sig over en.

nâkinék, Mistundhed;
Medlidenshed.

nâkinnikpok, *intr.* er barm-
hjertig; er medlidende;
forbarmer sig.

nâkinniktok, barmhjertig;
medlidende; mistunder-
lig.

nâkinningnek, Forbarmel-
se.

nâkinnirsûsek, Barmhjer-
tighed.

nâkirsarpok v. kirsarajukpok,
intr. er meget medliden-
de.

nâkirsartok v. kirsarajuktok,
den som er meget med-
lidende; en Forbarmer.

nâkinarpok v. nakau, *intr.*
er ynsværdig.

nâkinartok, ynsværdig.

nâkinarsûsek, Ynsværdig-
hed.

nâkinçipok, *ts. intr.* er ej
værd at ynse; fortjener
ej Medlidenshed.

nâkinçitsomik, *adv.* uden
Barmhjertighed.

nâkitçipok,)

nâkirsajuipok,) *ts. intr.* er
ubarmhjertig; viser in-
gen Medlidenshed.

nâkitçitsok,)

nâkirsajuitsok,) ubarmhjer-
tig.

nâkitçitsûsek, Ubarmhjer-
tighed.

Nakkéropok v. nækkér-
pok, *tr. intr.* gaaer lige
frem; styder lige (en Pål
el. Bøsse.)

nækkérsarpok, *tr.*)

nækkersåtok, *intr.*) brin-
ger den til at gaae el. sty-
de lige.

nækkerfiok v. kertipok, *intr.*
bliver lige el. vis i Sku-
det.

nækképok v. nækképok, *ts.*
intr. gaaer ulige; styder
uvist (Bilen; Bøssen.)

Nâkinnikpok, see under Nâ-
kau.

Nak-

Nakkiok v. *nakkiok*, *intr.*

kan ej lade sit Vand.

nakkiavok v. *kiatitsiok*, *intr.*

har ont ved at lade sit Vand; kan vanskelig pisse.

Nakípok, *af. 1) intr.* er lav; er nedrig. 2) *tr.* trykker paa.

nakitsok, lav; nedrig (noget livløst.)

nakítak, nedtryk.

nakídliok, 1) *intr.* bliver lavere. 2) *tr.* gjør lav.

nakidlirsarpok, *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.

nakittarpok, *tr.* 1) trykker. 2) trykker Segl paa; besegler. 3) perser ned; surrer fast.

nakittáiok, *intr.* det samme. *spec.* trykker Skrifter; agerer Bogtrykker.

nakittáirfok, en Bogtrykker.

nakittáut, 1) i Uimindelighed: et Trykkeredskab. 2) i Serbeleshed: a) et Signet. b) et Perserjern.

nakittægak, trykt; presset. i *plut.* **nakittækkæt**, trykte Sager, (Skrifter; Cattun.)

nakittarút, 1) Surre Redskab; Baand el. Rem at binde noget fast med; Tov, hvormed at sur-

re det fast til andet. 2) en Perser. 3) en Bogtrykkerpresse.

nakittaruserpok, *af. 1) intr.* a) fastbindes; surres fast ved noget. b) besegles. 2) *tr.* a) fastbinder; surrer fast. b) besegler.

nakirút, Laß; Segl; Forsøgling.

nakirsútilik, forseglet; som har Segl paa.

nakirsúserpok, *af. tr.* forsegler; sætter Segl paa.

Nakittarpok, see under næstforegaaende.

Nákivok, see under **Nákau**.

Nákok, Benet paa Enden af en Buepiil.

Nalauferdlukpok, *intr.* ængster sig; er bekymret; bekymretes i Sindet.

Nálegak, see under næstfølgende.

Nálekpok, 1) *intr.* a) er lydig; er hørig. b) er agtsom; giver agt. 2) *tr.* a) adlyder. b) ærer. c) giver agt paa.

nálektok, 1) lydig; hørig. 2) agtsom.

nalengitsok, 1) ulydig. 2) uagtsom.

nalekte, en Tilhører.

nalegiak, en Kirkegænger; den som er i Forsamling til at høre Prædiken.

S

naleg-

nalegiarpok, *intr.* er i Forsamling til Ordets Hørelse; er i Kirke.

nalegiartorpok, *intr.* gaaer i Kirke; gaaer i Forsamling til at høre Prædiken.

nalekbik v. nalegiarbik v. giartorbik, et Forsamlings-Huus at høre Prædiken i; en Kirke.

nalengnek v. naleksúsek, Lydigbed.

nelenginek v. nalengitsúsek, Ulydigbed.

nalektarpok, *intr.* 1) adlyder; viser sig lydig. 2) hører til; hører efter; viser sig agtsom.

nálegak, 1) den som bliver adlydet. 2) en Herre.

nalegársoak, en stor Herre; Øvrighed.

nalegáunek v. gaunérsoak, den ypperste Herre; Overherre.

nalegaunerrovok, *intr.* er den ypperste; er Overherre.

nalegavæk v. vérksoak, den rette Herre; den allerførste Herre.

nalegángajek, en Fornemme; en af de store.

nalegangajávok, *intr.* er fornemme; er mere end almindelig (enten virkelig el. i sine egne Øine.)

nalegangortitak, en bestiftet Herre; en Befalingsmand.

nalegaráu, *tr.* har til Herre; regjeres af.

nalegávok, *intr.* 1) er Herre. 2) hersker; regjerer.

nalegávik v. nalegáubik, 1) Rige; Herredom. 2) det man har at gjøre sig til af el. være Herre over.

nalekkotók, æresyg; ærgjerrig; den som op-højer sig selv og tager gierne Ære af andre.

nalekkotðvok, *intr.* søger Ære; op-højer sig selv; tager gierne Ære af andre.

nalengniarpok, *tr.* stræber at lyde; holder sig efterrettelig.

nalengniægak, det man holder sig efterrettelig og stræber at lyde.

Nalúngiak v. giársuk, et spæd Barn; et lidet Barn (indtil 1 å 2 Aars Alder.)

nalúngialik, en Kvinde, som har Barn.

nalungiávok, *intr.* er et Barn.

nalungárpok, *intr.* har mistet sit Barn.

nalungársok, den, som har mistet sit Barn.

Námakpok, *intr.* 1) er nok. 2) er tilpas; passer; er som det bør at være.

være. 3) er vel el. got el. velgjort.

námaktok, 1) tilstræffelig; **noð**. 2) tilpas. 3) got; vel; velgjort.

namakáu, *intr.* 1) er brav; er meget got; passer r. 2) er aldeles **noð**.

namagáu, *tr.* 1) finder det tilpas; synes vel derom. **Isigamækka namagækka**, mine Gæster passe mig. 2) agter for **noð**; holder tilstræffelig.

namagirlak, det som passer en; det som er efter hans Sind og Villie.

namagiliarpok, *tr.* er tilfreds dermed; finder sig deri.

namáinak, lige tilpas.

namautiklak, tilstræffelig; fuldkommen.

námakfiok, 1) *intr.* a) er bleven **noð**. b) er færdig; er fuldbragt; er fuldkommet. c) har faaet **noð**; synes nu, at det er **noð**; sit sin Bestemt. 2) *tr.* fuldfører; fuldbringer; fuldkommer.

namakfirsupok, *tr.* fuldfører i ens Sted; fyldest; gjør for ham.

Náme, see under **Nau**.

Namæk, i plur. **nameet**, Tvertræerne i en Ronebaads Bund.

namíksak, et stykke Træ tjenlig dertil.

Na-na, see under **Na-āh**.

Nangarpok v. **gartarpok**, *tr.* hindrer; forbyder; forhindrer; er en hinderlig i noget.

nangartāupuk, *intr. car. sing.* ere hinanden hinderlige; sig hinanden imod.

Nangávok, *intr.* er tvivlraadig; er i beraad med sig selv, hvad han skal gribe til; kan ej beslutte sig; han baade vil og ikke vil.

nangāursok, tvivlraadig; den som gjør sig Betænkning over noget, og ej kan beslutte sig.

Nangiárpok, *intr.* er bange; ræddes paa farlige Steder (paa Jis; til Gæs; paa stejle Klipper.)

nangiártok, bange; ræd.

nangiarnak v. **arnartok**, farligt; rædsomt; forfærdeligt; grueligt.

nangiarnakáu, *intr.* er farligt; er rædsomt; er forfærdeligt el. grueligt.

Nangik, et Bixestind.

nángerpok, *f.* 1) *intr.* lægger sit Bixestind til rette. 2) *tr.* lægger det til rette for en anden.

Nángikpok, *r. 1) intr.* er værre; er slemmere; har forværret sig (Sygdom; en Død); kommer stærk paa (Veivet.) 2) *tr.* styper et Dyr op paa ny. **néngnikpok**, *r. intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

nangingnikpok, *r. intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

nengniarpok, *tr.* søger at stype et Dyr op paa ny.

nengniktok, værre; slemmere.

ne ngnigupok, *tr.* bliver gristere paa noget.

Nangmakpok, *tr. 1)* bærer noget paa Ryggen (især efter en Rem, som gaaer over Hovedet el. Halsen.) 2) bærer i Nag.

nangmagak, det som bæres saaledes paa Ryggen; en Byrde.

nangmáut v. máutak, 1) en Rem el. Baand at bære noget i paa Ryggen. 2) et Nag.

nangmiupok, *tr.* paatager sig Byrden at bære.

nangmaktigáu, har ham til at bære Byrden for sig.

Nangminek, 1) *sine. suff.* Selv; han, hun, den, det selv. 2) *cum. suff.* egen; eget. som: nangmerna, hans egen; nangminerse, eders egen, o. s. fr.

(see Gram. VII. Cap. §. 5, 1.)

nangminelliok, *tr.* gjør noget selv; gjør sin egen Gjerning.

nangminelliak, det man gjør selv el. for sig selv; en egen Gjerning.

nangmineráu, *tr.* har noget som sit eget. Nangminerá, det er hans egen.

nangminertorpok, *tr.* nyder noget som sit eget.

nangminertugak, den egne Ting, som nydes.

nangminertugaráu, *tr.* nyder sit eget.

nangminersiorpok, *intr.* søger sit eget.

Nappako, see under Nappivok.

Nappak og Nappariak, see under næstfølgende.

Nápparpok, 1) *intr. a)* er syg. b) er oprejst el. oprettet. 2) *tr.* rejser op; opretter; sætter el. stiller ret op.

náppak v. nappáut v. napparsúsek, Sygdom.

napparsimavok, 1) *intr. a)* er syg; er bleven syg. b) er bleven oprejst. 2) *tr.* har oprejst el. rettet det op.

napparsimarlok, 1) en Syg. 2) oprejst; oprettet.

nappariak, 1) en af Opstanderne

derne i Rygstykket paa en Slæde, helst i dual. napparirsek, (da de ere tvende) 2) en Opstander et Stive paa Siden af en lastet Konebaad (for at hindre Lasten at falde i Vandet.)

nappariarpok, *tr.* stifter Stiver paa Siden af Konebaaden.

nappariarserpok, *intr.* holder sig fast i Opstanderne og løber bag efter Slæden.

napparfariak, et særdeles langt slags Marsflue (*Squilla lobata*.)

napparfiok v. parfigajukpok, *intr.* bødferer; gjør Tønder, Bøller ic.

napparfirfok v. parfigajuktok, en Bødfer.

napparfiut, en Tængsel el. andet Bødfer-Instrument.

nappartak, en Tønde, Balie el. andet Trækar.

napparfortak, 1) en Knofel paa Haand el. Sod; Anfelkod; Haandlegets Knude. 2) en Flintelaas.

napparfortéjarpok, *tr.* 1) støder sin Anfelkod el. Haandleget. 2) tager Laasen fra Bøssen.

napparut, en Mast.

napparurfiok, *intr.* gjør Mast.

napparuserpok, *f. tr.* rejser Mast i et Sahrtøj.

napparut, Rygsfinnen paa en Gvalfist.

nappårtok; Rønnetræ.

nappavok, *intr.* staaer oprettet (Mast; et stykke Træ ic.)

napparfok, opreist; en Støtte; *spec.* en Konebaads Støtte (hvorpaa man om Vinteren har Baadene liggende hvælvede.)

nappangavok, *intr.* ligger ligg.

Napparfariak, napparfiok, napparfok; napparfortak, nappartak og nappårtok, see under næstforegaaende.

Nåpartorpok, 1) *intr.* gaaer lige op; slaaer lige til; rækker net op til; langer just saa til, som det bør. 2) *tr.* a) passer efter noget; retter sig derefter; tager Maal deraf; holder sig det efterretlig. - Kollipfiut nåpartordlugo augoromarpotit, du skal ej staa mere i Stykker, end Riedelen kan rumme. Ingjarkativut nåpartordlugit ingerdlaiisause, J skulle passe at holde det med vort Bølge, hverken langsommere eller fortere. b) beregner el. overslaaer det forud.

ud, hvormeget el. hvor-
dan, at det ej skal gaae
galt.

nápartornarfíok, *intr.* det
er nu paa Tiden; det
er ventende. Arbeniæt
nápartornarfíput v. num-
libiæt nápartornarfíok, nu
kan man vente Hvalfanger-
ne el. det er nu paa Tiden,
at de komme til Landet.

nápartóupok, *tr.* indtetter
noget efter et andet.

Napparut, see under Nap-
parpok.

Nápipok, *r. 1) intr.* Kom-
mer tilpas el. just i ret-
te Tid. *2) tr.* træffer;
Kommer just til ham.
Audlaissersfok nápipara,
jeg kom just, da han vil-
de rejse.

nápitak, den antrufne.

Napípok, *r. 1) intr.* snæ-
res; besnæres; sidder fast
i en Snare. *2) tr.* snærer;
besnærer.

napitípok, *r. tr.* snærer; fan-
ger i Snare el. Garn.

napiták, snæret; fanget i
Snare el. Garn.

Nappivok, *1) intr.* bræf-
tes; brydes; gaaer i
Stykker. *2) tr.* bræf-
ter; bryder.

nappuvok, *intr.* det samme
i første Bemærkelse.

nappirfak, brudt.

nappako, et afbrudt
Stykke.

happo, Tvertræet i en Slæ-
de.

nappulliutit, *car. sing.* Rem-
merne at binde Tver-
træerne fast til Slæden
med.

nappulersorpok, *tr.* binder
Tvertræerne fast.

naugvak, et brudt Stykke,
men dog endnu sammen-
hængende; et Brud paa
noget.

naugorpok, *tr.* bryder af
(f. Ex. et stykke af Jisen.)
naugoak, et Led; Ledemod
paa et Legeme.

navíkpok, *r. 1) intr.* er af-
brudt; er brudt tvert
over; gaaer i tu. *2) tr.*
afbryder; bryder tvert
over.

navíkfíok, *intr.* det samme
i sidste Bemærkelse.

navigak, afbrudt; afbrudt
fem.

návlo, Knæledet, især un-
derste Gulning.

návlokor, et Høsebaand.

navlokóserpok, *f. intr.* og
tr. binder sit Høsebaand.

návlorpok, *1) intr.* gaaer i
Stykker; brydes i fle-
re Stykker. *2) tr.* bry-
der i smaa Stykker.

navlóíok, *intr.* det samme i
sidste Bemærkelse.

náv-

návlortok, brudt i smaa Stykker.

navlórnek, helst i pl. navlórnerit, afbrudte smaa Stykker; især: smaa Tisstykker, som ligge og drive i Søen.

Nappo, see under næssforegaaende.

Nápok, see under Náukpok.

Nappulliutit og Nappuvok, see under Nappivok.

Narraiak, 1) Løffemad i Almindelighed. 2) spec. a) Løffemad i en Rævesælde. b) Nadsel, som slæbes for Ræve. c) noget, som Fastes i Vandet for Maager at fange dem ved el. styde dem paa.

narraiárpok, tr. gaaer efter Søden; søger hen, hvor man kan faae noget at æde (Mennisker og Dyr.)

narraiok, tr. gaaer efter Puaten.

narraiárpok, tr. lugter el. snuser efter noget.

narrairserpok, f. 1) intr. har Løffemad (Bølden.) 2) tr. a) sætter Løffemad paa. b) slæber for Ræve. c) Fæster Løffemad for Maager.

Nárdlorpok v. nárdlor-

farpok, gjør lige; retter ud (det som før var flæbt.)

nárdlorfaut, 1) noget at gjøre lige med. 2) en Lineal.

nárdlortipok, z. tr. retter en; bringer ham lige frem.

nárdlugak, rettet; gjort lige.

nárdluvok, intr. er ret; er liggende.

nárdlurfok, ret; lige.

Narkíkpok, f. 1) intr. a) reder for sig; siger sin Mening; gjør Rede; forklarer sig. b) gjør Aftale; siger til; beretter; beklædtegjør (naar man vil gjøre noget el. rejse nogen Sted.) 2) tr. a) retter en; hjælper ham til rette. b) retter; corrigerer Skrift el. Tryk.

narkíkfiok, intr. det samme i 2de sidste Bemærkelser.

narkíkfoke v. kikse, 1) den som aflægger Bekjendelse. 2) et Vidne.

narkíkbigau, tr. 1) beklædte el. forklarer sig for en; vidner for ham. 2) vidner paa en i hans Nærværelse; søger at overtyde ham om noget.

narkíkfiok, intr. bliver rettet (i sine Ord og Læsning.)

narkíkfiarpok, tr. retter (i Tale el. Læsning); hjælper

per ham paa det, han ikke kan.

nar'kiklåt, en Retteelse; det som bliver rettet el. ændret (i en Tale el. Læsning.)

nar'kigut, 1) det samme. 2) en Note el. Anmærkning under Siden af et Skrift. 3) en Trykfejl, antegnet bag i en Bog. 4) Rede; forklaring i en Sag. 5) Aftale; Beretning.

nar'kigutigåu, *rr.* 1) bliver rettet deri. 2) forklarer sig derved; giver dermed sin Mening tilkjende.

nar'kiksautigåu, *rr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

nar'kiguferåu, *rr.* bekræftes derved.

nar'kikfårpok, *rr.* 1) søger at overtyde en om noget; vidner paa ham i hans Nærværelse; taler ham til rette. 2) trætter el. disputerer med ham. 3) bevidner noget med en; bekræfter hans Ord.

nar'kikfårpuk, *intr. car. sing.* 1) trættes; disputeres med hinanden. 2) afgjør en Sag ved at komme til Ord med og forklare sig for hinanden; forlige sig.

nar'kiklåt, 1) Trætte; Dispute. 2) Forligelsesmaal.

nar'kiksautigåu, *rr.* 1) trættes derom; disputeres derover. 2) forliger sig desangaaende; afgjør den Sag imellem sig.

Narklak, en Mark; en Slette; jevn Egn. *spec. Eng; Græsmark; Agerland.*

nar'klåvok, *intr.* er stet Mark; er Eng el. Agerland.

nar'klåmio, 1) en Markbebøer; en Bonde. 2) i *plur.* nar'klåmiut, de som boe ved Colonien: Sukkertoppen.

narksamutak, en Markspurv (*Fringilla Laponica.*)

Narkfåkpok, *rr.* Kommer en anden forbi og bliver den første; løber ham forbi; fahrer ham foroven (som selv er i Fahrt.) 2) faaer sit Ord indført før en anden; falder en ind i sin Tale og hindrer ham fra at faa noget sagt.

narkfåvok, *intr.* 1) Kommer først; faaer sit Ord først indført. 2) beholder det sidste Ord.

nark-

narkuktálok, *intr.* 1) vil altid være den første el. foran. 2) vil altid beholde sidste Ord; vil stedse have Ret; man kan ej faae et Ord indført hos ham.

Narngnérpok, *f. intr.* haler ud; roer til af alle Kræfter.

narngnérfok, en Udhaler.

Narño, Soragt.

nar' r' ovok, *intr. og tr.*)

nar' r' ogau, *tr.*) 1) foragter. 2) vrager.

nar' r' urfok, 1) en Soragter. 2) en Vrager.

nar' r' ogirfak, 1) foragtet. 2) vraget.

nar' r' unarpok v. **nakau**, *intr.* er foragtelig.

nar' r' unartok, foragtelig.

nar' r' unárse! hvor foragtelig! O! Soragt!

nar' r' onarflok, *intr.* bliver foragtet.

nar' r' ytsekpok, 1) *intr.* fortørnes; bliver fortrydelig. 2) *tr.* tager noget ilde op; viser sig fortræden v. fortørnes over det.

nar' r' ytsegak, 1) det som opvækker ens Sortørnelse. 2) den hvorpaa han bliver fortrydelig.

nar' r' ytsektipok, *t. tr.* fortørner; gjør en noget imod.

nar' r' urflok, det samme. **nar' r' ytlaupok**, *tr.* gjør en foragtelig; erflærer ham Soragt værd; viser sig fortørnet paa ham.

nar' r' ytlaút, 1) Sortørnelse; det man fortørnes over. 2) den, som man bliver fortræden over el. fortørner os.

nar' r' ytlautigau, *tr.* fortørnes over ham el. det; tager det ilde op.

Natákok (N.) v. **Natá-kouk**, (S.) Brust.

natakortorpok v. **natakourtorpok**, *intr.* æder Brust.

natakórnað v. **natakóurnak**, 1) Hagl (fra Himmelen.) 2) rund Sneekorn; Jisling.

natakórnarpok v. **natakóurnarpok**, *intr.* 1) det Hagler. 2) det sneer rund Korn/Snee.

Náu? hvor? hvor er han el. det?

naulikíak? men hvor dog?

náumè, 1) jeg veed ikke hvor. 2) ja hvor? 3) der er intet; det'er ikke at see; han el. det er der ikke; han gjør det ikke.

náme, det samme i sidste Bemærkelse efter de flestes Udtale.

nāumekirkse v. nāmekirke, der er slet intet; det er aldeles ikke der el. slet ikke at see.

Nauberárpok, *tr.* fylder (et Kar, som før var noget i); gjør ganske fuldt (det større Kar med det, som er i det mindre.)

nauberáut, 1) et Syldes Kar; det mindre Kar, hvoraf man fylder paa det større. 2) en Maade; et Maal; et Støb.

Naugoak, **Naugorpok** og **Naugvak**, see under **Nappivok**.

Nāuk, Omendstjont; Enddog; Alligevel.

nāugle, men omendstjont.

nāuglo, og omendstjont.

Naukiarpok, see under næstfølgende.

Nāukpok, *intr.* 1) Kommer i Urede; Kommer Slag om (et Lov; Liine; Gavn.) 2) tørner paa; finder Modstand (noget som er i Gæbt.) 3) løber paa noget med sin God.

nāiklerpok, *s. tr.* løber en overende; støder noget om med Goden.

nāuktipok, *t. intr.* bliver hængende med sin Sælhundes Liine i Kajakstolen el. andet Redskab.

nāukallóarpok, *intr.* 1) Kommer vel til at hænge i, men slipper dog løs igjen. 2) faaer vel slaaet sin Harpuunpiil efter Sælhunden, men styder dog fejl.

nāukallóarkattarpok, *intr.* styder adskillige Gange fejl med Harpuun-Pilen.

nāpok, *intr.*)

nābigau, *tr.* falder over noget, som man med Goden støder imod.

nāukiarpok, *tr.* Fæster med Harpuunpiil efter en Sælhund.

naukiáipok, *intr.* løber paa noget, saa man styrter forud; falder næsegrus el. forover.

nāulikpok, *t. tr.* styder i en Sælhund el. andet Sæedyr med Harpuunpilen, og træffer.

nāuliktok, den Fanger, som har stukket fast i et Sæedyr med Harpuunpilen.

nāuliksimavok, 1) *intr.* har faaet Harpuun i sig (Sæedyret.) 2) *tr.* har truffet det med Harpuunen.

nāuliktak v. **nāuligak**, det Sæedyr, som er fanget med Harpuunpiil.

nauligárpok, *intr.* Fæster for plaisir med smaa Stofte

StofFe el. Pilemodeller
for sig paa Jorden
(Børn for at øve sig.)

Naularnak, en Bogstav-
Summer (Cancer Norve-
gicus.)

Näulikpok, s. under Näuk-
pok.

Naurallavok, *intr.* Jlden
brænder for stærk.

Nauviækpok, *intr.* er
ikke sikker; frygter sig
hvert Øjeblik (naar man
er paa farlige Steder); le-
ver i Frygt og Fare;
gaaer som med Livet i
Hænderne.

nauviæfukpok, *intr.* er ban-
ge af sig; tør ikke; dri-
ster sig ikke.

nauviægåu, *tr.* holder det
for farligt; troer det
ikke; tør ej betroe sig
derpaa; trøster sig ikke
dertil. Siko pissungnek
nauviægilerpara kajeng-
nakångæt, jeg tør ej gaae
paa Jisen, da den er saa
svag. 2) frygter for no-
gen el. noget som er
svagt, at samme skal
komme noget til; er ban-
ge for et slet udfald der-
med. Annerdlángoak nau-
viægåra issimut, jeg tør ej
lade det spæde Barn kom-
me ud i Kulden. Nappar-

simarslok nauviægilerpar-
put, vi troe ikke længer den
Synge til Live. Ervngufek
nauviægåra illingnut, jeg
tør ej betroe Glasfen i din-
ne Hænder. 3) troer en
ikke; tør ej forlade sig
paa ham (for hans Ufor-
sigtighed, Afmægtighed
ic.) Nauviægågit asseru-
jarsunnut, jeg tør ej betroe
dig brøstfældige Sager.

nauviækúpok, *tr.* det samme
i de 2 sidste Bemærkelser.
nauviænåk! hvor farligt!
nauviænarpok v. nakåu, *intr.*
er farligt.

nauviænårtok, farligt.
nauviænarsúsek, Farlighed.
nauviætēipok, *ts. intr.* er
forvoven; lader sig ikke
strække ved nogen Far-
re; er dristig.

nauviætēitsok, forvoven;
dumdristig.

nauviætēitsúsek, Forvoven-
hed; Dristighed.

nauvárpok, 1) *intr.* staaer
høj Fare; er Ulykken
nær. 2) *tr.* er nær ester-
en; nær havde Ulykken
ramt ham; havde nær
gjort den el. det Skæde.
Nauvárparma, du havde
nær truffet mig. 3) bruges
og som *affixum Verbalet* (see
Gram. XIII Cap. S. 3 No.
132.)

nau-

nauværfok, den som er U-
lyfken nær el. stod høj
fare.

Nāuvok, *intr.* spirer;
groer; vover; skyder op;
Kommer op (Væxt;
Blade; Røgle &c.)

nāurfok, det som groer;

Spire; Frugt; Grøde.

nāulerpok, *f. intr.* 1) begyn-
der at spire; bryder
frem. 2) undfanges.

naukāk v. kårnek, første
Grøde.

nautléiok, *intr.* venter paa
Væxt; planter; dyrker
et stykke Land el. en
Gauge.

nautléirfok, en Urtegaards-
mand; en Agerdyrker.

nautléiak, en Gaugevæxt;
en Agervæxt; Sæd paa
Marken.

nautseieksak, Sæd; Sæde-
Forn; Frøe til at saae.

nautlévik, en Gauge; en
Ager.

nautlévilliok, *intr.* arbejder
i en Gauge; tilbereder
en Mark.

nautlévilliorpok, *rr.* lægger
en Gauge an; optager
et stykke Land til at bli-
ve besaaet; gjør det til
Agerland.

nautserikpok v. naurforik-
pok, *f. intr.* vover got.

nautseriksarpok, *rr.*)

nautseriksaiok, *intr.*) be-

handler Jordens Frug-
ter saa, at de kunne
vove got; frugtbargjør
dem.

næggorikpok v. nauggorik-
pok, *f. intr.* giver god
Væxt; er smukt begroet;
bærer gode Frugter
(Jord, Træ.)

næggoriksarpok,)

naurforiksarpok,) *rr.* be-
handler Jorden; dyr-
ker den; bearbejder et
Land el. Træ til at kun-
ne bringe gode Frugter.

næggoriksaiok,)

naurforiksaiok,) *intr.* det
samme.

nautseriksaiirfok v. næggo-
riksaiirfok v. naurforiksai-
irfok, en Jorddyrker;
Landmand; Bonde; Ur-
tegaardsmand; Gart-
ner.

næggordlukpok v. naug-
gordlukpok, *intr.* giver
maadelig Væxt; bærer
lidet; bringer flette
Frugter.

næggovik v. naugovik, 1) i
Almindelighed: Oprin-
delse; Stedet hvoraf no-
get udspringer el. avles.
2) i Besonderlighed: a)
Jorden, (hvoraf Væxterne
ne oprinde); Plantesto-
le. b) Stammen paa et
Træ (hvoraf Grenene ud-
springe.) c) Stamfader;
Fader.

fader. d) Sæd; Grundspire.

næggovigau, *tr.* har sit Udspring deraf; oprinder derfra; er kommen el. avlet af; nedstammer fra.

Nâvok, 1) er til ende; er sluttet el. tilendes bragt. 2) *tr.* ender; slutter; bringer til Ende.

naggate, Slutningen; Enden; den yderste; det sidste af noget. Udlutnaggatæt, Dagenes Ende: den yderste Dag.

naggatekarpok, *intr.* har Ende; der er Ende paa.

naggatigau, *tr.* har det til Slutning; ender dermed.

nâksak, endeligt.

nâklâvok, *intr.* er endelig; Kan tage en Ende el. blive endr. i neg. nâklâungilak, faaer ej ende; er uendelig.

nâklâungitsok, uendelig; evig; uophørlig.

nâklâungitsomik, uendeligen; uden Ophør.

naggaserpok, *f.*)

nâsarpok, 1) *tr.* ender; bringer til Ende.

naytserforpok, *tr.*)

naytserfôiook, *intr.*) 1) afvarter en; bier til han bliver færdig; oppebi-

er ham; lenter for at faae ham med sig; afbier noget; seer det an; bier for at see, hvorledes det bliver. 2) afdeeler; afpasser.

Navsârpok, *intr.* gruer for at faae ud paa Soen, naar Bøvet seer slent ud. navsângavok, *intr.* ræddes; er i Fugt og Ræ.

Naytserforpok, *f.* under Nâvok.

Nebligau og Neblinga, see under Nevlik.

Nedlereeek, Nedlerpok, Nedliok og Nedliupok, see under Nelle.

Nedlukpok, see under Nel-lukpok.

Negavîkpok, 1. *intr.* og *tr.* kommer stærke Slag om; snærrer stærkt omkring noget.

negavîktak, det (Træ el. Steen) som andet snærrer omkring.

Negorpok v. goarpok, *tr.* flyer; viger; undviger; gaaer sin Vej bort, for ej at blive seet af en.

negoavok, *intr.* er flye. Ar-næt uvekaromangitsut negoararaut, Quidstult som ej ville giftes, pleje at være flye.

nego-

negoarsok, *stye.*

neguklāungilak, *intr.* 1) vilger ikke; gaaer lige i Mæsen paa Følf; er fremfusende. 2) er glubst; er ej at troe (Menneske el. rivende Dnr.)

neguklāungitsok, 1) fremfusende. 2) glubst.

Néjak, yngre Sister til en Mandsperson, helst *cum. suff.* néja, hans yngre Sister.

nejéklak v. nejāngoak, en saadan yngre Halvsyster, som han ej har fader sammen med.

nejékliak, en som er ham i steden for yngre Syster el. en yngre Foster-syster af ham.

nejægāu, *tr.* han har hende til sin yngre Syster.

nejægāra, hun er en yngre Syster af mig.

nejareek, *car. sing.* en Broder og hans yngre Syster.

nejareekpuk, *f. intr. car. sing.* de ere saaledes hverandres Sødskende.

Nejengarpok, *intr. nif.* ligger med Hovedet i Søvn; sidder og sover nifende.

Nejorpok, 1) *intr.* a) er nærværende. b) slabrer med Munden ved at spi-

se Søbemad. 2) *tr.* a) er tilstæde hos. b) bivaaner. c) opholder sig hos. d) er til Ophold hos. e) søber; nyder.

nejóiook v. nejornikpok, *intr.* det samme i 4 næstsidste Bemærkelser.

nejorsiook, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

nejorpallukpok, *intr.* det samme i 2den Bemærkelse.

nejóirfok, nærværende.

nejórte, 1) et Fosterbarn. 2) den, som opholder sig hos en anden.

nejortigāu, *tr.* 1) har en hos sig; har antaget sig ham; lader ham boe hos sig. 2) har til Ophold; har til Fosterbarn.

nejagak, 1) den man har sit Ophold hos; en Fosterfader. 2) den man er hos el. har Tilhold hos.

nejogéklak, en at være hos el. nyde Ophold hos.

nejogeklārupok, *intr.* har ingen at være hos; er venneløs.

nejómiok, *tr.* 1) understøtter en Syg el. Saldefærdig; er ved Haanden til hans Hjelp. 2) ligger med sin Kjaft ved Siden af en anden, at han ej skal fante.

nejor-

nejorkotak, 1) noget at støtte sig ved. 2) en Stof; en Skiestang. Nejorkotakarane fissorârpok, han løber paa Skier uden Stang.

nejorkotarâu, *tr.* støttes der ved; har det til Understøtning.

nejorkutsiupok, *tr.* støtter sig derved; tager Understøtning deraf.

nejorpallugak, en Rist syd paa Landet, som synes at være de Norskes Brosme (*Gadus Brosme*.)

Neiorpok v. neiortorpok, driller (enten Hul el. Ild i noget.)

neiortout, et Dril.

neiugak, det som Hul el. Ild drilles i.

Nejsarpok, see Neksarpok.

Nëitslek, 1) Fiord, Sælen; Skidekindes Sælhund (*Phoca hispida*.) 2) en Sælkindes Peltz med Haarene paa.

neitsidlæk, en gammel udvoren stinkende Sæl af denne Art.

neitslitsiak, en middelmaa- dig stor af samme Art.

neitslingoak v. nëitsliak, en saadan Sæl-unge.

nëitserpok, *f. intr.* fanger en saadan Sæl.

neitserslârpok, *intr.* faaer en nye Sælkindes Haare peltz.

nëitsilik, 1) en med saadan Peltz paa. 2) et Sted, hvor Sjordsælen opholder sig.

neitsilirsartok, det samme i 1ste Bemærkelse.

neitsiliok, 1) *intr.* sjer en saadan Peltz. 2) *tr.* — til en anden.

neitsérsoak, en Klampyds (et stort Slags Sælhund, saa kaldet) (*Phoca cristata*.)

neitsersoalliarpok, *intr.* er paa Klampydsejagt.

Nejukpok, *tr.* slaaer Skindet heelt af smaa Sælhund til at giøre Robbeblære af.

Nekke, Kjød. *spec.* Sælhundekjød.

nekkiklak, Mad; Søde; (i Almindelighed.)

nekkigâu, *tr.* har det til Søde; nærer sig deraf.

nekkiksarsiorpok, *intr.* søger Søde; er om Søden.

nekkikfiok v. fiorpok, 1) *intr.* laver Mad. 2) *tr.* — til en anden.

nekketorpok, *intr.* spiser Kjød.

Nekkimâkpok v. nakki- makpok, *tr.* tvivler der paa; er uvis derom.

nek-

nekkímaðok v. nakkímaðok,
intr. tvivler; er tvivl-
raadig; er uvis i sin
Sag.

nekkimarfok, tvivolende;
tvivlraadig; uvis i sin
Sag.

nekkimarífek, Tvivlraa-
dighed.

nekkímanek, Tvivol.

nekkímanakáu, intr. er tvivl-
somt el. uvist; er at tviv-
le om.

nekkímanartok, tvivlsomt;
uvist.

nekkímanéitslok, vist; som
ej er at tvivle paa.

nekkímaupok, tr. 1) lader
beroe; lader fahre; be-
giver det. 2) lader ham
gaa; forandrer sit For-
sæt med ham.

nekkímautipok, tr.)

nekkímautitslok, intr.) det
samme.

nekkímautingilak, (negati-
vum af næstforegaande.)
bliver ved sit Forsæt; er
fremturende.

nekkímatigau, tr. er tvivl-
raadig derom.

nekkímiðipok, ts. intr. tviv-
ler ikke; er vis i sin Sag.

nekkímiðitslok, vis i sin Sag;
ej tvivolende.

Nekkoak, en stærk.

nekkoársoak, meget stærk;
en Kæmpe.

nekkóvok, intr. er stærk;

har Styrke. (neg. nek-
kóungilak, er svag; har
ingen Kræfter.

nekkóurslok, stærk.

nekkóungitslok, svag; uden
Kræfter.

nekkórpok, er frisk el. muns-
ter; er flink og i god
Stand.

nekkórtok, frisk; flink;
munter.

nekkórtipok, r. intr. er Fome-
men sig igjen.

nekkói'pok, ts. intr. er svag;
er strøbelig; har ingen
Kræfter.

nekkói'tsok, svag; strøbe-
lig; Kraftløs.

nekkurlekpok, intr. styr-
kes; styrker sig.

nekkursektipok, r. 1) intr.
bliver stærk. 2) tr. styr-
ker; gjør stærk.

nekkursarpok, tr. det sam-
me i sidste Bemærkelse.

nekkursaut, et styrkende
Middel.

nekkursautigau, tr. styrkes
derved.

nekkursektitsartorpok, intr.
bliver mere og mere
stærk; samler Kræfter;
Fommer sig.

Nekoi'kpok, r. tr. staaer
op fra at sidde; rejser
sig op af sit Sæde.

nekórgvavok, intr. har rejst
sig af sit Sæde; staaer
nu oprejst.

nekorg-

nekorgvautak, en Stamme
med 3 Been, som bru-
ges paa Jisen ved Sæl-
hundefangst.

nekurvlárpok v. nekyrvlár-
pok, *intr.* 1) staaer paa
Tæerne (et Menniste.) 2)
staaer paa Bagbenene
(et Dyr.)

Nekkoipok, see under Nek-
koak.

Nekkorau, *rr.* kan vel
fordrage; under ham
vel; lider; ynder.

nekkorasukpok, *intr.* under
SOLF vel; er en Men-
nisteven.

nekkorasuktok, den som
under SOLF vel; en Men-
nisteven; en Velynder.

nekkorêpok, *rs.* er slem
mod SOLF; under ingen
vel; er arg imod andre.

nekkorêtsok, slem; arg;
tver; et ont Menniste.

nekkoretêpok, *rs.* kan in-
gen fordrage; er en
Mennistehader.

nekkoretêtsok, en Menni-
stefiende.

Nekorgvautak og Nekorg-
vavok, see under Neko-
ikpok.

Nekkorêpok, s. under Nek-
korau.

Nekkôrpok og Nekkôvok,
see under Nekkoak.

Néksarpok v. néjsarpok, *rr.*

har med sig; bringer v.
fører med sig; tager med.
néksægak, medbragt; med-
ført; medtaget.

néksakarpok, *intr.* har no-
get med sig. i *neg.* har
intet med sig; kommer
tomhændet.

neksaupok, *rr.* bringer til
en; har med sig til ham.
Pelimit neksaupagit ullo-
mik, jeg har en Krumsnit
med til dig fra Peder.

néksipok, *r.* 1) *rr.* giver en
noget med; sender med
ham. 2) *intr.* tager Sen-
degods med sig; faaer
noget med sig.

neksitfiok, *intr.* det samme
i iste Bemærkelse.

neksigak, den man sender
noget med.

neksiupok, *rr.*)

neksiúrifiok, *intr.*) sender et,
stifter det.

neksiútak, Sending; det
man sender.

neksiubik, den man sender
noget til.

neksiubigau, *rr.* sender ham
noget; stifter til ham.

Nekserak, et Maal, hvor
til stydes med Buepiil.

nekserárpok, *intr.* styder
til Maals med Bue.

Nekfiok, *intr.* 1) Kro-
gen bliver fast i Grun-
den.

den. 2) faaer sin Krog fast i Grunden. 3) bliver hængende fast ved en Sælhund, i det Garpuun. Kemmen Kommer i Urede.

Nekfokipok, tr.)

nekfokitliok, *intr.* 1) holder dem for eens; veed ikke, hvilken af dem, han skal vælge el. tænke best el. værst om; agter dem lige rigtige el. gode el. slætte. 2) behandler dem eens; bruger dem i Slæng.

Nektipok, t. 1) *intr.* det blæser op; bliver stærkere med Vinden. 2) *tr.* den (usynlige) blæser Vinden op. Nektipåle asit, nu skal man see, at det kommer med Blæst.

nektitsartorpok, *intr.* bliver stærkere og stærkere med Blæsten; Stormen tager mere og mere til; det stormer op.

nektimavok, *intr.* er stærkere Blæst, end det var.

nektimirlårpok, *intr.* er Bygevej; Kommer med stærke Bygefast.

Nektorak, 1) et Frumt Been, som bruges til at styde tvært for ved Grønlandernes Buxeretøj. 2) en Skibsblof el. Tridse.

nektoralik, en Ørn (*Vultur Albicilla.*)

nektoralirksoak, en stor gammel Ørn.

Nekkursekpok, see under Nekkoak.

Nekurvåarpok, see under Nekoikpok.

Nellå og Nellårpok, see under Nelle.

Nellavok, *intr.* 1) ligger med Klæderne paa (helst paa Siden.) 2) ligger vaagen (en Syg; en Barselskone); slænger sig et el. andet Sted, (men ej for at sove.) 4) bruges det og om Sælhunden i en vis Stilling i Vandet, da den kaster sig paa Siden, snoer sig rundt, og styder sig frem med Bugen i Vejret.

nellarfok, 1) den som ligger med Klæderne paa el. har slængt sig et Sted og ligger vaagen. 2) den Sælhund, som ligger i Vandet i ovenmeldte Stilling.

nellavik, Stedet hvor en saaledes ligger; Sygeleje; Barselseng.

Nellåupok, see under næste følgende.

Nelle, *cum. suff.* nellå, 1) det som er lige ud for el.

el. tvært over for noget
el. i lige Linie dermed.

2) hans jevnaldrende.

nelláne, lige for; tvært over
for.

nellíksak, 1) noget af sam-
me Slags; det som kan
passe imod andet. Omun-
ga nellíksakangilak táva,
nu har man intet, som
kan passe derimod. 2) *Pan-
nus menstruanus*.

nellerpiak, det som just er
lige for.

nelligáu, *rr.* 1) er lige ud
for det. 2) er af Alder
med. 3) er ved det Guld
el. af den Bestaffenhed.
Sulle tamanna nelligá, han
er endnu ved det samme
el. det er det samme med
ham, hverken værre el. be-
dre. Atauzek nelligá, er
altid den samme; er ufor-
anderlig. Atauzek nellig-
ingilæt, de ere forandertlige.
4) er af det Slags el.
den Art.

nelligeek, *car. sing.* 1) lige
ud for hinanden. 2)
jevnaldrende. 3) af eet
Slags; ligedanne; li-
geartede.

nelligeekpuk, *f. intr. car.
sing.* 1) ere lige ud for
hinanden. 2) ere af li-
ge Alder med hinanden.
3) ere af eet Slags.

nelligingitsak, det som ikke

kan gjelde imod andet;
ulig af Bestaffenhed el.
Værdie.

nellekarpok, *intr.* har sin
Lige (i Bestaffenhed.) i
neg. nellekangilak, har
ej sin Lige; er uden Li-
ge.

nellekangitsok, den som ej
har sin Lige; ulignelig.

nellekangitsomik, *adv.* uden
Lige.

nellekangitsúsek, Uligneligi-
hed.

nédlerpok, *r. rr.*)

nedléiok' *intr.* 1) er lig
i Størrelse, Højde, For-
stand el. Kræfter. 2) er
hans Ligemand; kan
gjøre det samme som
han. Oma nedlerpánga,
han kan gjøre det ligesaa
got som jeg. 3) er lige
med; naaer lige dertil.
Iglub ká nedlerpæt segli-
likkæt kollareet, de opslab-
lede Bredder naaer lige op
til Husets Overdeel.

nedlereek, *car. sing.* 1) lige
store; hinanden lige i
Højde, Forstand el.
Styrke. 2) Ligemand.

nedlereekpuk, *f. intr. car.
sing.* ere lige i Størrel-
se, Højde &c. 2) ere Lige-
mænd; kunne begge gjø-
re det samme el. gjøre
det lige got.

nedlersarpok, *rr.* gjør lige
med;

med; lader svare der;
til.

nedliúpok, *r. intr.* 1) den
Tid kommer; falder
ind; indtræffer. Udlome
innuviga nedliúpok, i
Dag er det min Fødsels-
dag. 2) er Uye-aar; er
Højtid el. usædvanlig
Helligdag.

nedliútok, 1) indfalden Tid.
2) Uye-aar; Fest; Højt-
tid; Helligdag.

nedliutúksak, det som vil
indtræffe; tilkommende;
tilstundende.

nedliurflok, *rr.* holder Højt-
tid; helligholder.

nedliúrsfarpok, *rr.*)
nedliúrsáflok, *intr.*)
passer Tiden; træffer den
rette bekvemme Tid.

nédliok, *intr.* rører sig i
Moders Liv (Barnet);
det er nær ved at skulle
fødes.

nedlinek, Barnets Bevæ-
gelse i Moders Liv;
Barnenød el. den Smer-
te derved forårsages.

nellárpok, *rr.* passer el. svar-
rer dertil; stemmer over-
eens dermed.

nelláupok, 1) *rr.* møder en;
kommer ham i møde. 2)
intr. i *dual* og *plur.* mø-
des; komme hinanden
i møde.

nelláutliok, *intr.* det samme
i første Bemærkelse.

nelláutforpok, *intr.* træffer
just; falder ind; kom-
mer paa; hænder sig;
steer just. Nellautforkal-
lune kamna piok, dette
slemme Vejr skulde nu just
komme paa.

nelláutloupok, *rr.* træffes
ind for ham; overkom-
mer ham; kommer
uventende paa ham.
Annorérsub nellautláu-
pánga, jeg traf lige i Stora-
men.

nelleripok, *r. intr.* bliver
mild igjen; formildes;
forsønes. i *dual.* og *plur.*
forlige sig; blive ej læn-
ger vrede paa hinanden.

nelleriti'pok, *r. rr.*)
nelleriti'tsiok, *intr.*) formil-
der; forsøner; forliger;
megler imellem dem til
forlig.

nellerititsiuflok, en Megler;
en Midler; en Forsøner;
en Forliger.

nelléromavok, *intr.* bliver
mere og mere hæld el.
brat (et Land); er jævnt
tiltagende i Højde el.
Lavhed.

nelléromarslok, et saadant
jævnt tiltagende Sted.

nellerkópok, *rr.* gjør noe-
get tilpas; forholder sig
derved, som man bør.

nellerkotsivigau, *rr.* gjør en
fyldest; lader ham faae
sin

sin Villie frem; gjør ham tilpas el. som han vil have det.

nellikkâk, Burestedet lige for det hemmelige Lem.
nellimakpok, 1) *intr.* er bleven lige med el. gjort jevnt med noget. 2) *tr.* agter det lige med noget.

nellimakterpok, 1. *tr.* gjør det lige med andet, ved at jevne el. opfylde.

nellisiorpok, 1) *tr.* søger dets lige; vil have noget, som kan svare dertil el. gjelde lige dertmod. 2) *intr.* a) anseer Personer; gjør forstjæl paa Mennister i sin Behandling. b) helst i *dual.* bedriver Blodskam; ægter el. begaaer Utugt med sin nærmeste Slægtning.

nellisimavok, *tr.* har funden sin Lige; er bleven lig.

nellinginak, 1) *adverb.* ligemeget; det kommer ej derpaa an. 2) *adj.* ens hver; ligemeget hvilken; hvo det og er; almindelig; i denne Bemærkelse bruges det og *transitive*, som: Nellinginavta, enhver af os.

nellinginâvok, *intr.* 1) det er ligemeget med ham el. den. 2) han er lige frem og ej at bryde sig

om; han tager til Taale med alt; der behøves ingen Omstændigheder med ham. 3) han agter ej hvad han gjør; siger hvad der falder ham ind. 4) er almindelig el. hverdags (en Ting.)

nellinginarâu, *tr.* agter det ligemeget; støtter det ikke; bryder sig ej derom; ringeagter.

nelinginarpok v. nellinginârau, *intr.* bryder sig ikke om, hvordan det gaaer; er ligegyldig.

nellinginarfsiorpok, *intr.* tager i Slæng; gjør ingen forstjæl; anseer ikke Personer.

nellivsârpok, *tr.* op søger et stude Dyr; søger at træffe Stedet, hvor det er styrtet.

Nelèk, en Siis; en Sjert.

nelérpok, 1. 1) *intr.* fjer; fjerter. 2) *tr.* — til en anden for at tortere ham.

nelîpok, 1. 1) *tr.* trykker Vinden af en Blære. lader den faae Lust. 2) *intr.* Blæren faaer Lust el. bliver aabnet og stilt ved sin Lust.

Nellerâglek, en Stjerne, som sees om Aftenen, gaaer under og

Kommer igjen til syne
om Morgenens før Sol-
ens Opgang, og me-
nes at være *Canis Major*.
Nelleripok, Nellerkópok og
Nelleromavok, see under
Nelle.

Nelérpok, see under Nelek.

Nellikkak, see under Nelle.

Nellikkeit, *car. sing.*
Lampestoel.

nellikkéksak, et stykke Træ
til en Lampestoel.

nellikkiorpok, *intr.* arbej-
der en Lampestoel.

Nellók, Svømmested
(for Menneske el. Landdyr.)

nellókpok, *intr.* svømmer.

nellóktok, en Svømmer;
det Dyr, som svømmer.

nellorikpok, *f. intr.* Fan got
spømme.

nellorikfok, en god Svøm-
mer.

nellóktorpok, *intr.* fanger
et Dyr, medens det
svømmede.

nellóiook, *tr.* forfølger et
Landdyr, naar det
svømmer.

nellórforpok, *tr.* jager et
Landdyr ud i Vandet;
omringer det, for at
faae det til at spømme
ud i et Vand, og siden
desbedre fange det.

nellorárpok, *intr.* vader;

gaaer i Vandet paa
grunde Steder.

nellóumavok, *intr.* svømmer
i Vandet; har alt begi-
vet sig ud fra Landet.

nellóumarfok, et svømmen-
de Dyr, som har flyet
ud paa Vandet.

nelloumirfortok, en liben
Bandsneppe kaldet: *Siff-
lita* el. Nordvestfugt
(*Tringa lobata*.)

Nellúkpok, (N.) v. nel-
ly'kpok, (S.) *tr.* Fæster
el. slenger noget fra sig.
Amek umiamut nellukpá,
han fastede Skindet ned i
Paaden.

nellúpok, 1) *intr.* er Fastet
el. slengt hen. 2) *tr.* Fæ-
ster det fra sig; slenger
det hen.

nellúksiook, *intr.* 1) det samme i
sidste Bemærkelse. 2) staaer
og fisker fra Landet.

nellúksirfok, en som staaer
paa Landet og fisker.

nelluksivigau, *tr.* henfæster
til en; slenger fra sig
til ham el. derhen.

nedlukpok v. nedluiook, *intr.*
fisker fra Landet; staaer
paa Strandbredden og
angler.

nedlout, en Siffesnøre at
fiske med fra Landet;
en Anglesnor.

Nelluvok, *f.* Nælluvok.

Nem-

Nemnerotitôk, flæf-
fet; som har store lan-
ge fletter; flammebro-
get.

nemnerotitôvok, *intr.* er flæf-
fet; har store lange flet-
ter i det lyse; er flamme-
broget.

Nennamâk, (N.) en Sis-
serønnike (*Fringilla Li-
naria.*)

Nenneroak, noget tit
at lyse i steden for det
rette Lys (f. Ex. tændt
Moos el. Træ.)

nenneroarpok, *tr.* lyser; sø-
ger efter med Lys; ly-
ser en.

nennerâut v. røut, et Lys
(Tælle el. Børlyg.)

nenneroutigâu, *tr.* har el.
bruger det til Lys.

nennerourserpok, f. 1) *intr.*
tænder Lys; har Lys.
2) *tr.* tænder Lys i et
Kammer.

nennerourserbik, en Lyse-
stage.

nenneroarbik, en Lygte.

Nennérpok; t. 1) *tr. a)*
ligger paa; hviler paa;
trykker paa med sin
Vægt og holder derved
fast (libløse Ting.) b) læg-
ger sig derpaa; hænger
sig over en (et Menneske.)
c) falder ned paa og
rammer. Karmab nen-

nérpå, Bæggen faldt ned
paa ham. Nennerkajaká-
tit ujárkab, Stenen havde
nær ramt dig. 2) *intr.* ta-
ger Mad til sig; faaer
noget at bide. Voitziak
nenningilernarpok, i Dag
har jeg intet faaet i Livet.
nennertipok, t. *tr.* ram-
mer dermed mod sin Vil-
lie; kommer for Skas-
de at træffe med noget.
Ujarak nennertipará, jeg
kom til at ramme med
Stenen.

nennertibigâu, *tr.* rammer
nogen mod sin Villie;
kommer for Skade at
træffe en. Nennertibigi-
kajakágit, jeg havde nær
ramt dig.

nennigak, det der ligges
paa; det man trynger
paa.

nennigâvok, *intr.* ligges
paa; hviles paa; tryk-
kes paa.

nennípok, t. *intr.* falder
sammen; sætter sig;
svinder ind (Hævelse el.
noget, som har Vædste i
sig, især naar det ligger i
Jord og synker tættere sam-
men, naar Vædsten for-
gaar.)

Nengnikpok, f. under Nan-
gikpok.

Nenniok, 1) *intr.* er
fun-

funden (det som var tabt.)

2) *tr.* finder det.

nennirfiok, *intr.* det samme
i sidste Bemærkelse.

nennirfirfok, en Sinder.

nennirfok v. sak, funden;
det fundne.

Nennípok, see under Nen-
nerpok.

Nénnok, en Bjørn; *Suid-
bjørner.* (*Ursus mariti-
mus.*)

nennoarok, en Bjørneunge.

nennortorpok, *intr.* spiser
Bjørnefjød.

Nepípok, *t.* 1) *intr.* a)
hænger ved; Flæber fast.
b) brænder an (f. *Er.*
Grød i Gryden.) 2) *tr.*
hænger derved; Flæber
dertil.

nepibigáu, *tr.* det samme i
sidste Bemærkelse.

nepínek, Skaave; an-
brændt Grød.

nepinakð v. nikð, Liim.

nepínarpok, *intr.* er Flæben-
de (f. *Er.* Liim; Tiære.)

nepínartok, Flæbende.

nepínartóvok, *intr.* er me-
get Flæbende; er Flæb-
rig.

nepíngavok, *intr.* sidder fast;
Flæbet; har suet sig fast.

nepíngarfok, fast Flæbet;
hængende fast ved noget.

nepínganek, 1) fast Flæb-
ning. 2) Sang efter noget.

nepitárpuk, *intr. car. sing.*

1) hænge sammen; Flæ-
be ved hinanden. 2) hæn-
ge sammen under Par-
ring (Hunde; Ræve.)

nepitártuk, *car. sing.* 1) sam-
menhængende. 2) man

figer og: Okiuk nepitár-
tuk, 2de Vintre uden
Sommer (naar de lige-
som hænge sammen uden
mellemsommende Varme.)

nepitipok, *t.* 1) *tr.* limer;
Flæber det til noget;
faaer dem til at hænge
sammen. 2) *intr.* limes;
Flæbes sammen el. til
noget.

nepitítak, limet; fast Flæ-
bet.

nepikotarpok, *tr.* leger med
Jistappe, som man op-
tøer i Munden, og der-
paa faaer til at fryse
fast til Jisen, at staae
som oprettede Regler
(Børn.)

nepisá, en slimig Gist, kaldet:
Kognfald, (som plejer at
sue sig fast til Stenene
med sin Bug) (*Cyclopterus
Lumpus.*)

nepisardlúk, en anden Art
af samme Siste-slægt,
som overalt er torne-
fuld (*Cyclopterus Spino-
sus.*)

nepisardluársuk, en mindre
og sjeldnere Art Kogn-
fald

Fald (*Cyclopterus minus.*)

nepisfarpok, *intr.* faaer el. fanger Rognfald.

nepitsfarpok, *intr.* er paa Rognfaldfangst.

Nerriak, see under Nígek.

Nerdlek, 1) en Gaas i Almindelighed, men især: Kadgaasen; Anortegaasen (*Anas Bernicla.*)

nerdlérnak, en Vildgaas (*Anas Anser.*)

Nerdlerpok, see under Nerriok.

Nerigukpok, see under næstfølgende.

Nerikpok, 1) *intr.* bytter sig; staaer sig; kommer vel derfra; slaaer sig igjennem. 2) *tr.* faaer ham vel derfra; naaer sit Ønske el. seer et got Udfald med ham; faaer ham lyffeligstem.

nerigukpok, *intr.* venter; haaber; lever i Haabet.

nerigugau, *tr.* venter el. haaber det.

nerigugirfak, det man haaber; Sorventelse; Haab.

nerigungnek, Venten; Sorventning; Haab; det at haabe.

nerigut, Haabet; det som gjør at man haaber.

nerigutlarpok, *tr.* venter stærk derpaa.

nerigukfarpok, *tr.* giver Haab; sætter i Sorventning.

neriguktarpok, *intr.* er haabefuld.

nerigyffarpok, *intr.* venter ej længer; taber Haabet; mishaabes.

nerigungnarpok v. nakau, *intr.* er ventende; er i Vente; er at haabe.

nerigungnartok, ventelig; det som er at haabe el. kan haabes.

nerigurfarpok, *intr.* og *tr.* det aner ham at skulle stee; han faaer got Haab om noget; det falder ham ind som venteligt.

nerigurfak, Regnbuen.

nerigurfarpok, *tr.* lover el. forjætter en noget; giver ham Haab om noget.

Nerrinnarpok v. nakau, *intr.* 1) er søer; er undersætsig; er fyldig el. firfkaar. (Wenniste el. Dyr.) 2) er noget af Betydenhed; er lovfast og forsvarligt (liblæs Ting.)

nerrinnartok v. nerrinnafók, 1) søer af Lemmer; undersætsig; fyldig; firfkaar. 2) lovfast; forsvarlig; noget af Betydenhed.

Nerriok, *intr.* og *tr.* æder; spiser; faaer Mad.

- ner'riřlok, en **Neder**; den som faaer **Mad**.
 ner'riřlok, graadig.
 ner'riřlak, **Spise**; **Mad**; det som spises.
 ner'riřléklak, **Mad**; **Søde**; noget at spise.
 ner'riřluarpok, *intr.* 1) spiser med **Fred** og **Roe**. 2) spiser med **Behag** el. **god Mad**. 3) spiser til **mættelse**; æder sig ret **mæt**.
 ner'riårpok v. **åkau**, *intr.* spiser tilig om **Morgen**.
 ner'riårut, en **Nabid**; det man snapper sig i en **Kast** at æde.
 ner'riavok, *intr.* er **slugen**.
 ner'riavetlåk, en **Fraadser**; en **Syldevom**.
 ner'riavetlårpok, *intr.* **fraadser**; **fylder** el. **propper** sig med **Mad**.
 ner'riavetlårnek, **Fraadserie**; **Sylderie**.
 ner'rit, et **Spise-redskab**; i *dual.* ner'riřik, en **Gaffel**.
 ner'rivik, et **Spisested**; a) et **Bord**. b) en **Spise-stue**.
 ner'riřlikpok, *r. intr.* faaer i **Brangstruben**.
 ner'riřliktak, **Drøbelen** i **Sal**sen.
 ner'dlerpok, *rr.*)
 nerdléřok, *intr.*) giver el. **flaffer Mad**; **bespiser**; **tracterer**.
- nerdléřřlok, 1) en **Bespiser** el. **Tracteur**. 2) en **Kjøgemester**.
 nerdléřvik, et **Bord** el. **Bespiselses-Sted**.
 nerřligak, **bespiset**; **tracteret**.
 nerřliorpok, *rr.* **flaffer Søde**; **søder**; **bespiser**.
 nerřliupok,) *rr.* **bespiser dermed**; sætter det frem til **Spise**; **tracterer** dermed.
 nerřliutigåu, *rr.* det samme.
 nerřliut, **Tractement**; **Retterne** man giver en anden at spise.
 ner'rivkåk (*S.*) v. ner'řokåk (*N.*) **Vomfyldning**; **Skarnet** i **Vommen** af et **græsædende Landsdyr** (**Rheensdyr**; **Hare**; **Kaar**.)
 ner'rivkårtorpok (*S.*) v. ner'řokårtorpok, (*N.*) *intr.* spiser saadan **Vomfyldning** (der for **Grønlanderne** er en stor **Delicatess**.)
Neriórpok, *rr.* **gnaver**; **flider** **Guden** af (nemlig **Klæderne**, naar man er i **Arbejde**, og **sveder**; **Sceelerne** paa et **Trællebyr** o. s. v.) **Ah! neriórpånga**, **Ah! det gnavede mig**.
Ner'řilikpok og **Ner'rivkåk**, see under **Ner'riok**.
- Ner-

Neriváliok, see under Nerókípok.

Nerkfuk, Horn.

nerksulik, hornet; som har Horn.

nerksungmikpok v. mikfarpok, 1) tr. stanger; støder med sine Horn. 2) intr. i dual. og plur. stanges med hinanden.

nerksúrsak, 1) et forloren Horn. 2) det Sted paa hver Side af et Menneskes Hoved over Ørene, som svarer mod Hornenes Sted paa Dyrene.

Nerókipok, *ts.* intr. er snæver el. trang; er æng el. Pnap; rummer kun lidt.

nerókitlok, snæver; trang; æng; Pnap; liden af Rum (s. Ex. en Fjord; et Klædebon.)

nerokidliok v. nerivliok v. nerogliok, 1) intr. bliver snævrere el. trangere; Pnapper af. 2) tr. gjør den snævrere; Pnapper den af; tager noget af i Viiden.

nerokinárpok, 1) intr. er for snæver. 2) tr. gjør for trang; tager for meget af den.

nerótovok, intr. er viid; er rummelig el. af stor Omfang.

neróturslok, 1) viid; rummelig; bred; stor i Omfang. 2) en Fjords Navn tæt Norden for Fridesrichshaabs Colonie.

nerotók, meget viid *tc.*

nerotóvok v. nerotokáu, intr. er meget viid el. særdeles stor og rummelig.

nerotorpok, 1) intr. er bleven viidere. 2) tr. gjør den viidere.

nerotonárpok, 1) intr. er bleven for viid. 2) tr. har gjort den for viid.

Neromikpok, *e.* intr. 1) er blød el. myg; giver efter, naar man lægger sig derpaa; falder blød at føle paa. 2) er lunken.

neromiktok, 1) myg; blød. 2) lunken.

neromírke! hvor blød! den er saa blød, som Duun-nerúngut, blødt Menneske. Fjød at føle paa, naar en er feed.

Nerotók, Nerótovok og Neróturslok, see under Nerókipok.

Nerpik, *sist*; *sistefjød*. nerpírksoak v. nerpikláut, Korstroid; Stjernefisk. (*Asterias*.)

Nerplák, funden; hittet; Sittegøds.

nerp-

nerplârpok, *intr.* og *tr.* 1) finder; hiter; Kommer uformodentlig over. 2) erindrer; Kommer paa; finder paa; hiter el. træffer paa. Okauziklara aitseit nerplârpara, jeg kom nu først paa, hvad jeg skulde sige. 3) Kommer efter; opdager. Innungmik isumatômik nerplârponga, jeg har funden et elegant Menneske.

nerplârau, *tr.* har funden det ic.

nerblârbigâu, *tr.* finder hos en; opdager hos ham.

nerpsarfiôrpok, *tr.* søger; leder efter (dog ikke noget som er tabt, men for at hite og opdage noget fremmed.)

nerpsarfiugak, det man har funden ved at søge el. lede.

Nérforpok, 1) *tr.* roser; berømmer; beundrer; lover; priser. 2) *intr.* gjør sig til; roser sig; priser sig selv.

nerforâu, *tr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

nérfortok, en Berømmer.

nerfornarpok v. nakâu, *intr.* er berømmelig; er roesværdig; er priselig.

nerfornartok, berømmelig; roesværdig; priselig.

nerlôut, Roes; Berømmelse; Pris; Lov.

nersugak, roset; berømmet; priset; lovet.

Nérslut, et Dyr; et Beest; et levende Dyr.

nersûrloak, et stort Dyr; en Hest.

Nérvingorpok, see under Nimek.

Nérvsak, det halve af et Dyr som er skilt ad tvers over Midten; forreste el. bageste Halvdeel.

nérvsarpok, *intr.* faaer en saadan Halvdeel (af en Cæl el. Rhænsdyr, naar man med en anden har været paa Jagt deresfor.)

Nêsa, see under Nîsa.

Nesak, en Hue; Hætte; Hat.

nesâursak, 1) en Qvindes hætte. 2) Hætten paa en Klapmyds.

nesârpok, *intr.* sætter sin Hue paa. 2) *tr.* sætter den paa en anden.

nesârsimavok, *intr.* har Hue paa.

nesârtok v. sârsimarfok, som har Hue paa.

nesârpok, 1) *intr.* tager sin Hue af. 2) *tr.* tager den af en anden.

nesársimavok, *intr.* har taget Huen af.

nesárfok v. sárfimarfok, den, som har taget sin Hue af.

nesángavok, *intr.* har ingen Hue paa; har blot Hoved.

nesángarfok, uden Hue; med blot Hoved.

Nessípok, *r.* 1) *intr.* gaaer op paa et Bjerg, for at see sig omkring; er paa Udfi. 2) *rr.* gaaer op for at see derefter.

nessibik, et Udfiessjeld; et højt Sted, hvorfra man kan see viit omkring sig. nessibigau, *rr.* gaaer derop paa Udfi.

Nettāk, Nettárnak, og Nettárpok, see under næstfølgende.

Nettek, 1) Gulv. 2) Bund el. Underdeel (i et Bartøj, Kar ic.) 3) Grund el. Bund (i Havet.) Bruges helst *cum suff.* nákká.

netteríkpok, *s.* *intr.* er en god Grund (at ankre el. fiske paa.)

nettérdlukpok, *intr.* er en slet Grund (i samme henseende.)

nettíksíorpok v. nettílliíorpok v. náziíorpok, *intr.* 1) lægger Gulv. 2) bygger Bund (i en Baad ic.)

nettersérpok, *s.* *rr.* sætter Bund i.

nettāk, Bund (i et Kar, Lunde, Kad, Spand.)

nettáksak, en Lunde-Bund (for den bliver isat.) *i plur.* nettáksat, et Bunde-Sadel. et Pakfad med lutter Bunde i.

nettáksíorpok, *intr.* gjør Lunde-Bunde.

nettárnak, en Helleflynder; Hellefist (*Pleuronectes Hippoglossus.*)

nettárníak, en Helleflynders fister.

nettárníaríorpok, *intr.* drager hen et steds paa Hellefistefangst.

nettárnarsíorpok, *intr.* fister efter Helleflyndre.

nettárnarsíortok, en Hellefister; den som er ude paa Fisterie efter Helleflyndre i Nærværelsen af sit Hjem.

nettárnaríut, en Hellefistes Snøre.

nettárnáarak, 1) en Hellefistes Unge. 2) et mindre slags Helleflyndre (som ellers kaldes Kalleráglek.)

nettárpok, *intr.* leger el. løber paa Is.

Nevligau, see under næstfølgende.

Névlik, det som er tilpas i forhold mod andre

det, helst *cum suff.* *névlinga*, det som passer der. til el. deri el. derefter el. dermed el. til ham; dets Værdie. Ørksut *névling-ænnik* pisségallóarparma, du maae passe at give mig saa meget som Spættet er værd. Annorákfara amigarmet *névlingánik* piomagallóarponga, da mit Skjortetøj rækker ikke til, vilde jeg nok have saameget dertil, som behøves endnu for at blive nok.

névligáu, *tr.* 1) passer der. til el. dermed; er ret tilpas deri (s. Ex. en Steen i et Hul.) 2) har det tilpas for sig v. det passer ham. Annorák *névligá*, Riolen passer ham. Soug-ékfak tammænna *névligára*, det Pilejern er ret efter min Haand. Pænna *névligá*, det er Raarde, som Karl. 3) passer der. efter; er efter dets Værd. *Névligallugo* akkillingi-let, du betalede ikke efter dets Værd.

névlikarpok, *intr.* 1) har det som passer deri el. dermed. 2) er betalt efter sin Værdie. Umiak *asúkiak* *névlikarpok*, nu saa er og Baaden betalt. 3) Kan betales; staaer til at betale, men i neg. er

ubetalelig. Tukto *una-névlikangilak*, det Rheensdhr er ubetaleligt 3: det stiller jeg mig ikke ved, i hvad man og gav mig derfor. 4) har sin Mand til at stille sig; vil nok blive dæmpet (Stormen; saa sig Hedningene med Hensyn til deres Heremesiere, som de troe at skulle nok formaae at stille Vejret, naar det end stormer.) 5) han var ret hældig; han havde Lykken med sig; der var Bud efter ham, og netop slap han vel derfra (s. Ex. naar en kommer Hjem i godt Vejr, da strax reiser sig et ont Vejr.) *Névlikariok* *unangoak*, det var med Rød og Reppe den stakkel blev frelst.

Névsovok, *intr.* er utydelig; er dunkel.

névsoipok, *tr.* *intr.* 1) er tydelig; er Fjendelig nok tilsyne. 2) er lydelig. 3) taler reent og tydelig. 4) forklarer sig retskaffen; giver sig tydelig tilkjende; siger sin Mening reent ud. 5) er forstaaelig (den talende el. skrevne Ord.) heraf *negativum*:

névsoingilak, 1) er utydelig

lig el. dunkel og tyf.
2) er ulydlig; høres
ej ret. 3) er uforstaae-
lig; taler ej tydelig. 4)
er ej god at forstaae; ta-
ler forblummede Ting.
5) er et mørkt Sted i et
Skrift.

nevsoingitsok, 1) utydelig.

2) ulydlig. 3) ufor-
staaelig.

nevsoikangilak, (*negativum*
af det næsten ubrugelige
nevsoikarpok,) *af.* er gan-
ske reent og tydelig.

nevsoikangitsok, tydelig.

nevsoikangitsomik, tydeli-
gen. Nevsoikangitsomik
okallukpok, han taler for-
staaelig.

nevsoiarpok, 1) *intr.* for-
klarer sig; siger sin Me-
ning frem. 2) *tr.* forkla-
rer sig derom; aaben-
barer det.

nevsoiarbigau, *tr.* forkla-
rer sig for en.

nevsoiægak, forklaret; aa-
benbaret.

nevsoárpok, *intr.* og *tr.* 1)
seer noget tydelig. 2)
hører det lydelig. 3) for-
staaer en el. noget gan-
ske vel; fatter Menin-
gen deraf el. hans Me-
ning.

nevsoárfipok, *tr.* gjør det
tydelig for en; forkla-
rer ham det; skaffer

ham Begreb derom.
Nevsoárfimanga oma kê-
sa nevsoárpaka okauzit
tauko, da han forklarede
de Ord for mig, forstaaer
jeg dem omfattet.

nevsoárut, forklaring; Be-
tydning af noget el. dets
rette Mening.

Niakók, 1) et Hoved. 2)
et Lands Hoved el. yder-
ste Enkeltde Odde.

niakórnak v. niakornáursak
v. niakornársuk, ere Egen-
navne paa visse runde
Land. Guffe (alt ligesom
de mere og mindre ligge et
Hoved.)

niakerráur, *intr.* har ont i
Hovedet; har Hovedpi-
ne (indvortes.)

niakónguvok, *intr.* har Ho-
vedværk; er forstumlet
el. forstoppet i sit Hoved
(helst med Guse og Træk-
ken forarsaget af udvortes
Tilfælde.)

niakongunák! det gjør ont
i Hovedet! hvilken Ho-
vedpine!

niakóngunakáu, *intr.* det
forvolder Hovedsmerte;
man kan faa ont i Ho-
vedet deraf.

niakongunartok, 1) det som
forvolder Hoved-Smet-
te. 2) Egennavnet til et
Sted Nord paa Landet,
som

som ellers falder: Sifter, pladsen.

niakóngunek, Hovedpine; Hovedvee; Værk i Hovedet.

niakórdlukpok, *intr.* har ont i Hovedet; har et stemt bullent el. ømt Hoved (især udvortes.).

niakordlungnek, ømt el. bullent Hoved; Skaanæ i Hovedet.

niakoríksarpok, *tr.* befrier en fra sin Hovedpine; skaffer ham got i Hovedet.

niakoríksaut, Middel for Hovedpine; Hovedvand.

niakórut, Hovedsmykke; Hovedprydelse; Krone; Krands el. Tørklæde paa Hovedet.

niakórutilik, Fronet; Frandsæt el. smykket med anden Hovedprydelse.

niakóruserpok, *f. 1).* *intr.* tager Hovedsmykke paa; binder Tørklæde om sit Hoved til Prydelse; sætter Krands el. Krone paa sit Hoved. 2) *tr.* — paa en anden; Froner; smykker hans Hoved.

niakóut, et Hoved-Amulet, i form af en Grime.

niakóutilik, en med Hoved-amulet paa.

niakóuserpok, *f. 1)* *intr.* binder Amulet paa sit Hoved. 2) *tr.* — paa en anden.

niakoærpok, 1) *intr.* er Hovedløs; har mistet sit Hoved. 2) *tr.* stiller ved sit Hoved; hugger Hovedet af ham; halshugger.

Niarnak (N.) v. niarngak (S.) en Søn.

Nibbérðlerpok, *f. 1)* *tr.* udtørrer det som er bleven vaadt, ved at lade Vandet trække i noget andet (f. Ex. Moos; Svamp; en Bist Hæ); tørrer Vindver el. Bord af. 2) *intr.* bliver udtørret el. astørret paa saadan Maade; bliver skilt ved sit Vand (f. Ex. en Kajak ved et Stykke Hærestkind, som man lader Vandet trække i, og siden igjen fryster af.)

nibbérðlerut, det Middel man bruger hertil; Vindves; Svamp; Hærestkindet i en Kajak el. andet sligt.

Niblerpok, se under Nipe.

Niblikarpok, *intr.* flyder op; hæver sig mod Vandets Overflade; giver sig op i Vandet.

Nigak, 1) en Snare; Suglesnare (til smaa Fugle el. de enkelte smaa Snarer, som sidde midt paa Rypen)

besnæren.) 2) Spindet
væn.

nigárpok, *rr.* snærer; be-
snærer (helst smaa Kugle.)

nigártorpok, *rr.* fanger
med Snare (Kyper.)

nigártout, en Kype-Snare
med Tilbehør.

nigártortok v. nigárniak, en
Kypesnærer.

nigárniarpok, *intr.* gaaer
ud at snære Kyper.

nigérpok, *t. rr.* sætter Sna-
rer ud for smaa Kugle,
at de kunne hænge sig i;
sætter Snare i Vejen
for.

nigígak, besnæret.

nigípok, *t. intr.* besnæres.

Nígek, Sonden, Vind.
Nergub piátigut, Son-
denvind har givet os nok
at bestille.

neir'ák, det samme.

nigerpok, *f.*)

neir'árpok, *) intr.* blæser
Sonden.

nergorkígiok, *intr.* det blæ-
ser med stærke Byge-
kast af Sonden (bruges
helst i Fiordene, hvor Son-
denvind kommer ofte saa-
ledes paa med stærke Kast
imellem Fjeldene, at snart
er hele Soen oprørt og ry-
ger som Støv, snart igjen
næsten gandske stille.)

nigilliupok, *rr.* Son-
denvind overskalder nogen.

Niggit, see under Nikki-
pok.

Niglek, foldt; Kulde;
Kølighed.

niglerpok, *t. intr.* er Fold
(en Ting.) Arkfækka nig-
lerput, mine Hænder ere
foldte. Suáursæt nigliler-
put, Grøden begynder at
blive fold.

niglerkáu, *intr.* er meget
Fold.

niglérse! Foldt! hvor Foldt!

niglerfárpok, 1) *intr.* Føler
sig. 2) *rr.* Føler; Føler
af; lader Føles.

niglorpok, *intr.* er Følig;
det Føler.

niglerút v. glorút, det som
Føler; Føgende Middel
(Jis el. Snee, som læg-
ges i Båndspanden); Køl-
ledrik.

niglarpok, 1) *intr.* er
svagt. 2) *rr.* spaler.

niglarfárpok, 1) *intr.*
spaler sig. 2) *rr.* — en an-
den.

Niglorpok, see under næst
foregaaende.

Nigōut, 1) en lang Prum
Skee at vende Maden
med i Gryden. 2) en
Risdgaffel til samme
Brug.

Nikádlorpok, *intr.* slaaer
noget af sit Soved; mis-
hæa

haaber el. taber Haabet; overgiver sig; tænker vist, at det er forbi der med; holder det forloren; tvivler om at faae el. see det mere. Nikádlorpok angussárame, saasom han i lang Tid ei har fanget, saa er alt Haab for-gaaet ham. Nikadloriaraunæk akkilleromarpok, tvivl ikke paa, at han jo vil betale. 2) opgiver sine gode Tanker om en.

nikadloupok,)

nikadlorbigáu,) *tr.* det samme. Nikadlorbigára, jeg har reent overgivet ham el. jeg tør ei mere tænke paa at udrette noget hos ham. Nikadlökúárdlugo angukafikáunga, jeg fangede dog, endstønt det var langt fra mine Tanker.

nikádlortok, haabeløs; mis- haabende.

nikadlout, Mishaab. a) det man slaaer af sit Hoved. b) mishaabende Udtryk.

nikadloutigáu, *tr.* overgi- ver-det; venter ei mere derpaa; slaaer det af sit Hoved.

nikadlojuí'pok, *ts. intr.* 1) haaber; har got Haab; trøster sig selv got. 2) er langmodig; venter at det dog eensgang skal Aae.

nikadlojuí'tsok, 1) haabes- fuld. 2) langmodig.

nikadlortáuserpok v. nikad- lorteiserpok, *f. tr.* 1) hæns- ger idelig i en for at faae ham til noget; overgi- ver ham ikke; tænker dog at skulle udrette no- get hos ham. 2) fordrer idelig Gjeld; Flemmer paa med Betalingen.

nikadloutsuipok, *ts. tr.* 1) holder ikke op med ham; kan ej overgive ham; forsøger alle Ting med ham. 2) et langs- modig mod ham; ven- ter Tid efter anden paa hans Forandring.

Nikkavok, 1) *intr.* Sør- ger; har Sorg; er sorg- given el. modløs; lader al Lystighed fare (*f. Er.* naar man haver dødt el. soget i Huset.) 2) *tr.* spør- ger over en.

nikkagáu, *tr.* anseer en el. noget for ringe.

nikkanarpok v. narkáu, *intr.* er at agte ringe; er som intet at ansee.

nikkanarsarpok, *intr.* gjør sig selv ringe; forringer sig selv.

Nikkípok, *ts. intr.* a) ligger stærkt el. ulige mod andet, som spør var Side om Side dermed; har

har studt sig dybere ned
el. længer ind. b) gaaer
bag ud; bliver bag; Kan
ej komme med. c) læg-
ges paa Bagen; over-
strides (en Land-Øbbe,
som man endeligen slipper
forbi.) d) i dual. de løse
hinanden af ved et Ar-
bejde. 2) tr. a) taber ham
bag ud. b) faaer det lagt
paa Bagen; overstrider.
nikkikavok, *intr.* gaaer
frem og tilbage (f. Ex.
en Perpendikel; et Dril.)
nikkirfarpok, *tr.* forrykker
Rygblodet paa en Sugl,
ved at bide i dens Neb
og rykke i begge Vin-
gerne frem og tilbage,
og saaledes dræber den.
niggit, det øverste af en
grønlandsk Dril, nem-
lig: Tverpinden med
Remmen.

Niklârpok v. såupok, *intr.*
ræber.

niksâlarpok, *intr.* 1) det sam-
me, naar det skeer flere
gange. 2) Rypen skriger.

niklâlarfe! 1) hvilken Ræ-
ben! 2) Rypestrig der!

niksaupadlârpok v. niksâlâr-
pallukpok, *intr.* 1) der
høres Ræben; der er
en, som ræber. 2) der
høres Rypestrig.

Nikfik, en Sæge; Krog;
Baadshage.

niksiut, det samme; noget
at Froge til sig med.

niksikpok, *t.* 1) *tr.* a) Fro-
ger el. hager til sig;
trækker til sig med no-
get. b) luffer med en
Baad; drejer dens Bag-
Ende frem fra sig, ved
at vrikke med Styre-
aaren, at forenden kan
gaae til den anden Si-
de. 2) *intr.* tilFroges;
bliver haget el. trukket
hid med noget.

niksîrriok, *intr.* det samme
i 1ste Bemærkelse.

niksigak, tilFroget; det
man trækker til sig.

niksiok, 1) *intr.* a) sætter
sin Snøre ud, b) Snø-
ren gaaer til Bunds el.
sættes ud. 2) *tr.* sætter
den ud; lader den gaae
til Bunds for at fiske.

niksoârluk, en liden Spino-
del; Huus. el. Vægs
Spindel (*Aranea bipunc-
tata, notata og rufipes.*)

Nillâkpok, see under næstfol-
gende.

Nillêk, 1) Jisflag. 2) et
stykke glat færskvands
Jis

nillekâk, det samme i 2den Be-
mærkelse (bruges helst om
de Stykker som drive om
i Søen.) Imaka nillekâk-
siak, Ach! hvem der har

de et stykke Jis at læbste
sig paa!

nillérfoak, megen glat Jis
paa Jorden.

nillékpok v. lákpok, 1) *intr.*

a) er Jislag. b) Vandet
fryser oven paa Jorden
til en glat Jis. 2) *tr.*
befryser den (da Luften
underforstaes som virken-
de Marsag.)

nillakorfoak, Jis. A.

Nimárpok, *intr.* 1) gi-
ver el. jamrer sig; Flyn-
fer; stønner af Smerte.
2) har Svagheds Tegn;
seer syg ud; gjør Ge-
bærder, som viser, at
han føler Smerte.

nimártok, 1) den som gi-
ver sig af Smerte. 2)
den som ømmer sig med
Gebærder.

nimárnek, Ømmen; Støn-
nen i Smerte.

Nimek, Baand; Bind-
sel.

nimérpok, *t.* 1) *intr.* er om-
bunden med noget; er
forbunden. 2) *tr.* om-
binder; forbinder; vin-
der el. snører omkring
noget el. snører noget
om der.

nimigak, ombunden; om-
vunden; forbunden.

nérvngorpok, 1) *intr.* sam-
menbindes; ere sam-

menbundne. 2) *tr.* sam-
menbinder. 3) *intr.* og *tr.*
snører sig omkring noget.
nimeriak, en Hal. (Murana
Angvilla.)

Nimnerpok, *t.* *intr.*
Flemmer; er trang el.
snever.

nimnertok, trang; snever.
nimniórpok, *intr.* sidder el.
ligger trangt; trykkes;
fortrænges.

nimniórtok, trykt; for-
trængt.

nimniortipok, *t.* *tr.* trykkes;
trænger.

Níngak, 1) Vrede. 2)
Skindsyge (Konens.)

níngakpok v. gekpok, *intr.*
er vred.

níngaktok v. gektok, vred.
níngéngnek, Vrede.

ningeklárpok, *tr.* gjør vred;
fortørner; opirrer.

ningeklártok, den som op-
irrer til Vrede; en for-
tørner.

ningárpok, *intr.* er skind-
syg (en Kone.)

ningártok, en skindsyg
Kvinde.

ningárnek, Skindsyge; Ja-
lousie.

ningáupok, *tr.* hun har hen-
de mistænkt for sin
Mand.

ningáupok, *tr.* er vred paa
en; er ham vred.

nin-

ningautak, den man er vred paa.

ningautilerpok, *f. tr.* bliver vred paa ham.

ningautikslorpok, *tr.* opvækker ens Vrede mod sig; paadrager sig hans Vrede.

ningajui'pok, *ts. intr.* kan ej blive vred; er from el. langmodig.

ningajuitfulek, Fromhed; Langmodighed.

Ningárpok, see under næstforegaaende.

Ningáuk, 1) Svoger. 2) Svigersøn.

ningáungoak, det samme, naar han har en Halvsøster el. Steddatter.

ningáugáu, *tr.* har ham til Svoger el. Svigersøn.

ningaurfismavok, *intr.* er bleven Svoger el. besvognet i et Hus; er overgaaet til hendes Familie, som han har giftet sig med.

Ningék, den Deel man faaer af et Spedyr, man har været paa Jagt efter med andre.

ningérpok, *1. intr.* faaer sin Deel af det Spedyr, flere have været paa Jagt efter; eller og en anden eene har fanget, men givet til Deling.

Ningekpok, see under Ningak.

Ningiok, ældste Qvinde i Huset; gammel Matrone; bedaget Kone el. Enke; Bedstemoder (bruges om Qvindfolk, ligesom Ittok om Mænd.)

ningioráu, *tr.* har en til ældste Qvinde. ningiorát, hun er Bedstemoder i deres Hus.

Níngipok, 1) *tr.* nedsender ved Liine; nedlader; hidser ned. 2) *intr.* a) nedlades; hidses ned. b) hænger sig ned efter sit Spind (en Spindel.)

níngitok, 1) nedladt; nedhidset; nedsendt ved Liine. 2) Spindelen, som hænger efter sit Spind.

Níngovok, *intr.* er stærkt og sejt, saa det ej let slides i tr. (Reeb, Tov); er stærkt at arbejde udi og lader sig ej let slække (Træ); er sejt og lader sig trække langt, inden det brister (Sliim.)

níngursok, stærkt; sejt.

ningursók, meget sejt.

ningursóvok, *intr.* er meget sejt.

níngorak, Tov; Reeb. A.

Nio, et Been (paa Munn-
ster og Dyr.)

niovok, 1) *intr.* a) staaer
af; stiger af (en Slæde,
Vogn); gaaer op af (en
Baad); stiger paa Land.
b) er aflæstet; er aflos-
set el. lagt paa Land;
er kommen af Baaden
el. Slæden (det medbrag-
te Tøj.) c) er anrettet
(Maden.) 2) *tr.* a) aflos-
ser; kaster paa Land;
aflæsser (Tøjet.) b) an-
retter (Maden); øser den
op.

niúrshok, *intr.* det samme i
de 2de sidste Bemærkelser.

niúrfok, 1) afstegen. 2) af-
læstet; afloset. 3) an-
rettet.

niúrsit, en Skee at rette
an med; en Øfskee.

niuták, 1) et stykke Frugt
Træ til for eller Bag-
stavn i en Baad. 2) den
Deel af Konebaad-
Skindet, som beflæder
samme. 3) en Øse; en
Skumflee.

niutók, 1) langbenet. 2)
en Markvindel (*Phalan-
gium Opilio.*) 3) en Speg-
elvindel (*Pycnogonum
grossipes, spinipes og litto-
rale.*)

niolo, en God under et
Guusgeraad (saasom un-

der Bord, Stool, Lampe-
stool, Vinglas.)

niobigau, *tr.* stiger af der-
paa; gaaer der i Land.

niobbiorpok (N.) v. **niogvi-
orpok**, (S.) *tr.* 1) tager
imod den ankomne (en-
ten paa Slæde el. Baad);
gaaer ud at byde ham
velkommen. 2) følger
til Strand el. til Vogns
(Besøgeren, som vil fare
fort.)

niór'r ovok, *intr.* er paa Bes-
søg; rejser paa Besøg;
lægger Besøg af (paa et
andet Land.)

niór'r urfok, den som saas-
ledes er paa Besøg.

niolúkpok, *intr.* 1) har slet-
te Been (enten ved Syg-
dom el. Danskabning.) 2)
gaaer slet paa sine Been.

niolúktok, slet til Fods.

niolimavok, *intr.* har ont
i Benene; har Beens-
smerte el. Svævelse i Be-
nens.

niolimarfok, den som har
ont i Benene el. har
hovne Been; suurbenet.

niorárpok v. **niókkarpok**, 1)
tr. løfter af et Gærtøj,
noget efter noget. 2) *intr.*
bliver afloset (Læsten.)

nioráiok v. **niókkáiok**, *intr.*
det samme i 1ste Bemær-
kelse.

nióárpok, 1) *tr.* trækker no-
get

med Sædderne, især:
træder Skind rene i
Sneen. 2) *intr.* trædes
saaledes reent (Skindet.)

nioâiok, *intr.* det samme i
1ste Bemærkelse.

nioârbik, 1) Stedet hvor
Skind trædes. 2) en
Løe.

Niobagiak, see under Niu-
verpok.

Niobbiorpok, f. under Nio.

Niokut, see under Niuver-
pok.

Niolo, Niorarpok og Nior-
rovok, see under Nio.

Niôrtipok, *r.* 1) *intr.*
Frummer sig; bugner;
bliver flæv (Fræe, Been,
Raal.) 2) *tr.* Frummer
el. bugner det; gjør det
Frumt.

niungavok, *intr.* er Frum
el. bugnet; er flæv.

niungarvok, Frum; flæv;
bugnet.

Nipâigliok og Nipangérpok,
see under Nipe.

Nípparpok, 1) *intr.* sid-
der paa Jisen for at stif-
fe Sælhundene. 2) *tr.* sid-
der efter den Sælhund
at stiffe.

níppartok, den som sidder
paa Jisen for at stiffe
Sælhundene.

Nipè, Røst; Skrig;
Skrald; Lyd.

níblerpok, *f. intr.* 1) skri-
ger; gjør Anskrig; giver
Skrig fra sig. 2) lar-
mer. 3) i *negat.* tier stil-
le; svarer intet.

níbliavok, *intr.* er i Skrig;
larmer; gjør Allarm.

níbliugâvok, *intr.* skriger
følt; gjør en stærkkelig
Tummel og Allarm;
vraaler.

níbliksârupok, *intr.* veed
intet at svare; bliver
stum.

nípigíkpok, *f. intr.* 1) har
en god Røst. 2) lyder
smukt.

nípigíklarpok, *tr.* skaffer
god Lyd; bringer til at
lyde smukt.

nípigíksaut, Campholium.

nípagérpok, *f. intr.* tier
stille; holder op at kri-
ge el. larme.

nípagérsarpok, *tr.* faaer
til at tie; bringer til
at holde op med Skrig
el. Graad; stiller den,
som larmer.

nípagéiok, *tr.* stopper
Munden paa en; igjen-
driver ham; bringer til
at tie.

nípagliok, *intr.* 1) det sagt-
ner med Blæsten; det
suser ej mere saa stærkt;

Søen bruser ej længer
saa sælt. 2) det lindrer
med Pinen; den Syge
jamrer sig ej længer saa
stærkt; han finder Lise;
Smerten stilles. 3) *tr.*
i samme Bemærkelser, (see
Gram. X. Cap. §. 11, 2.)
Nipaiglia vuziarmit, Vej-
ret har slillet meget af siden
i Dag.

nipaiglarfe! 1) hvor stille
blev det nu med eet! 2)
hvor lindrede det nu
med Smerten!

Nípok, *i.* 1) *intr.* a) gli-
der el. gnider Guden af
sig. b) Skindet paa Baa-
den bliver tavsslidt (ved
Jis el. skarp Land.) 2) *tr.*
a) gnider den af (Guden.)
b) slider tavset (Skindet.)

Nípse v. Nivse, tør flakt
sist. (heder ellers og
Mipse, see samme.)

nipfilliok, *tr.*)

nipfilliorpok, *intr.*) tørrer
sist paa saadan Maa-
de; tilbereder Stoffet.

nipfilliak, en tørrt flakt
sist.

Níptarpok, 1) *intr.* bli-
ver Opholdsvej; hol-
der op at snee el. regne.
2) *tr.* viser frem; ræf-
ter frem, at en anden
kan see det; lader det see.

níptavok, *intr.* er Opholds-
vej; er got Vej; er
oventørt.

níptáilak, *tyf* Luft, som
truer med Regn el.
Snee.

níptáilarpok, *intr.* er *tyft*
i Vejret; truer med
Regn el. Snee.

níptéipok, *ts. intr.* er Slud;
er vaadt Vejrligt; sneer
el. regner ret alvorlig.

níptéitlokáu v. níptéitfórlö-
vok, *intr.* er meget slemt
Vejr med Regn el. Snee.

Nísa v. nēsa, et Marsvin
(*Delphinus Phocana.*)

nísárnak v. nesárnak, et sæt
slags Marsvin (*Delphinus*
Tursio.)

nesarpik, et andet slags Mar-
svin, der uden Svovl bliver:
Spebhuggeren (*Delphi-*
nus Orca.)

nísarpok, *intr.* fanger et
Marsvin.

Nisorak, et Jis.

nísorarpok, *intr.* hiffer.

Niuverpok, *i.* 1) *intr.*
Kjøbslaaer; handler. 2)
tr. — med en.

niuverbigau, *tr.* det samme
i sidste Bemærkelse.

niuvertarbik, et Handelssted;
en Brambod; et Torv.

niuvertok, en Kjøbmand;
Handelsmand.

niuvertuksak, en Under-
Kjøb

Kjøbmand; Handels-
Assistent.

niuvernerdlukpok, *intr.*
handler slet. a) er ikke
god at handle med. b)
forhandler sig; forseer
sig i Handelen.

niobagiak (N.) v. **niugvagiak**,
(S.) 1) en Handler, som
Kommer fra et andet
Sted. 2) en Hollænder,
som Kommer under Lan-
det for at smughandle.

niobágiarpok (N.) v. **niug-**
vágiarpok, (S.) *intr.* Kom-
mer for at handle.

niobaríkpok (N.) v. **niugva-**
ríkpok, (S.) *intr.* 1) hand-
ler got. 2) er god at hand-
le med; giver got Kjøb.

niobárdlukpok (N.) v. **niug-**
várdlukpok, (S.) *intr.* 1)
handler ikke got. 2) er
ej god at handle med;
er dyr med sine Vahre.

niokut, Handelsvahre.

niokutigau, *tr.* Piøbslaaer
el. handler dermed.

Nivákpok v. **váktar-**
pok, *tr.*)

nivaktáíok, *intr.*) Skovler;
Kusler (Sæc, Skarn ic.)

niváut, en Skovl; en
Stuffe.

Nivérpok, *t. intr.* falder
bag over.

nivértipok, *t. intr.* støder en
bag over.

Nivgo, **Sliim**; **Sisse**,
sliim (som sidder uden paa
Sisse el. Orme.)

nivgovok, *intr.* er slimet;
er fuld af Sliim (uden
paa Skindet.)

nivgursok, slimet.

nivgorpok, *intr.* bliver til
slimet el. besmurt med
Sliim.

nivgórne, Lugt af Sisse;
Sissestank.

nivgórnipok, *ts. intr.* stin-
ker af Sisse; lugter sisset.

Niviarfiak, en Jomfrue;
en Pige.

niviarfiarak, 1) en liden
Jomfrue; et Pigebarn.
2) en ung Karl. A.

niviarfiarángoak, et spædt
Pigebarn.

niviarfiak-pás, en for-
faren Jomfrue, som veed
mere end en Jomfrue bør
vide. N.

Nivíngarpok, 1) *intr.*
hænger. 2) *tr.* a) hæn-
ger op; hænger det paa
noget; hænger en es-
noget. b) sætter Garn
ud.

nivíngarbik, 1) noget at
hænge paa. 2) en Galge.

nivíngavok, *intr.* 1) hæn-
ger; er hængende. 2)
er udsat (Garnet.)

nivíngarsok, 1) hængende;
hængt. 2) udsat (Garn.)

Niviórpok, see under næstfølgende.

Nivipok, *r. tr.* holder sig dertil; søger derefter (f. Ex. Kaven til Adsel.)

nivitsárpok, *tr.* 1) løffer til at søge en Sted el. at holde sig dertil. 2) løffer til sig (figes især om Hvalfisken, naar den udspreder sine Barber, og holder dem noget stille for at løkke Hval-Naset derind imellem.)

niviórpok, *tr.* holder sig over sine Æg el. Unger (en Fugl); svæver over dem for at beskytte dem.

niviórtok, en Fugl, som saaledes beskytter sin Yngel.

niviugák, en Spiesflue (*Musca mortuorum, vomitoria* og *Cesar.*)

Nívko, tørret Kjød.

nivkotórpok, *intr.* spiser tørt Kjød.

nivkulliok, *tr.* tørrer Kjød.

Nivse, see under Nipse.

Nokárpok, 1) *tr.* strammer. 2) *intr.* a) strammes; bliver stram. b) staaer udsendt (en Buestræng.) c) frumper sammen; bliver Frumpen el. forstrakt i sine Lemmer (naar de tabe deres naturlige Bevægelse.)

nokártorpok, *tr.* det samme i første Bemærkelse.

nokártak, 1) en Buestræng. 2) en Stræng paa Violin, Zitrinf &c.

nokarutéjarpok, *intr.* løses; slappes (det som var stramt el. forstrakt.)

Norák, en Kalv, spec. en Rheenkav.

nor'alik, en Hun-Rheen med Kalv.

nor'áitsok, en gold Rheen, som løber over uden at faae Kalv.

nor'arpok, *intr.* faaer el. fanger en Rheenkav.

Nórdlo, i pl. nórdlut, 1) de Remmer, hvori Rjedelen hænges over Lampen. 2) de Remmer, som gaae i hinanden imellem Slædens Opstændere.

nordlolérpok, *f. tr.* gjør saadanne Remmer i Stand paa Rjedel el. Slæde.

Nórsak, et Kastetræ (til at give Kastepilen Fægt med.)

norseksak, noget til et Kastetræ.

norsekláut, Værettræ i Forraad dertil.

Nórtlak, Mands og Kones Forældre i Gensigt til hinanden, *hæft cum suff.*

suff. nörtla, hans el. hendes Sønnefones Gader el. Moder; hans el. hendes Datters Mands Gader el. Moder.

nortlarâu, *rr.* har ham el. hende dertil; staaer i saadan Svogerskab med en Person.

Nōuk, 1) en Odde el. Huk; et Læs. 2) en Pynt af noget. 3) *spec.* Colonien Gothaab.

nōungmēpok, *intr.* 1) er paa en Odde. 2) boer ved Gothaab.

nōungmio, 1) en Læsboer. 2) en Gothaaber.

nōurdlek, 1) den alleryderste paa et Læs; den som boer paa yderste Pynt af et Land. 2) en Ulyhernhuter; den som boer paa Brødre, Ansættiget Ulyhernhut.

nōukpok, 1) *intr.* a) flytter sig. b) flytter i Lærværelsen paa samme Land. c) har faaet en nye Lectie for. 2) *rr.* a) flytter det. b) slaaer af et Kår i et andet. c) sætter ham en ny Lectie for.

nōuktok, flyttet.

nōuktipok, *rr.* flytter bort; forflytter.

nōupok, 1) *rr.* det samme. 2) *intr.* forflyttes.

nūkterpok, *r. intr.* a) flytter af et Kammer i et andet; er i Særd med at flytte; bærer sin Boehave fra en Teltplads til en anden. b) flytter sig; rykker op fra et Sted til et andet. 2) *intr.* og *rr.* oversætter i et andet Sprog.

Nōukpok, see under næstføregaaende.

Nuak, 1) Snue 2) tyf Spyt el. Qvalster.

nuákpok, 1) *intr.* har Snue. 2) *rr.* a) spytter Qvalster paa en. b) dypper Fingeren i Munden og trykker dermed paa noget (f. Ex. naar man vil vende et Blad i en Bøg.) c) man siger på: akunit! nuaislauagit, skynd dig! jeg vil med min Finger trykke Spyt paa et Sted, du maae komme igjen inden det bliver tørt.

nubiorpok, *intr.* 1) brækker Qvalster op. 2) sagler langs ned ad sig.

Nuarálloak, Systerbarn til et Gruentimmer, helst *cum suff.* nuaralloa, hendes Systers søn el. Systerdatter.

nuaralloarâu, *rr.* hun har det til Systerbarn.

Nud-

Nuðluarpok, see under Nul-
lok.

Nuennák og Nuennárpok,
see under næstfølgende.

Nuennerpok, *f. intr.* er
lifligt el. fornøjeligt;
er behageligt el. ange-
nem; er ret lysteligt og
indtagende.

nuennerfok, liflig; fornøje-
lig; behagelig; ange-
nem; lystelig; indta-
gende.

nuennekáu, *intr.* er meget
lifligt; er særdeles ind-
tagende.

nuenneráu, *tr.* forlystet sig
derved; er indtaget deri;
finder det behageligt.

nuennák! hvor lifligt!
hvor indtagende! hvil-
ken Lyst!

nuennárpok, *intr.* forlyster
sig; diverterer sig; ta-
ger sig Sornøjelse.

nuennárníarpok, *intr.* stil-
ler sig ret fornøjelig an;
viser sig glad; er ved et
got Lune.

nuennárbik, et Lyst-Sted.

nuennárut, Forlystelse;
Sornøjelse.

Nuerfok, helst i *plur.* og
cum suff. nuerfoee, So-
lens Straaler el. Stri-
mer.

nuerforpok, *intr.* flaar

Strimer; Straaler
(Solen.)

Nuertlek, Brændeboble i
Søen; Raabespø; Gop-
le; Manæt (*Medusa*.)

nuertlérsoak, et stort Slags
Gople (*Medusa capil-
lata*.)

Nuertlut, *car. sing.* 1)
Zinden over Leveren,
som gjerne hænger ned
i smaa Glibe imellem Le-
ver-Bladene. 2) smaa
Lande i Hob tæt ved hin-
nanden; en Samling
smaa Øer i Havet.

Nugerpok, see under næst-
følgende.

Nugípok, *tr.*)

nugirfok, *intr.*) 1) træffer
dem paa en Traad el.
Liine (Riff; Perler.) 2)
traader en Syenaal;
flyder Traad i Maale-
øjet.

nugit, 1) en Snor el. Liine
at træffe noget paa. 2)
en Fugle-Piil; en Ra-
ste-Piil, som bruges til
Søefugle.

núgerpok, *f.* 1) *intr.* Paster
med en Fuglepiil. 2) *tr.*
flyder el. træffer med
Søefuglepilen.

nugériarpok, *intr.* Kommer
paa Skud med Fugle-
pilen.

Núia, en Øye.

nujāvok, *intr.* er **Spet**; er fuld af **Spær**.

nujōk, 1) *intr.* Kommer frem. 2) *tr.* træffer **Spær** over **Himmelen**.

nuirfarpok, *tr.*)

nuirfātōk, *intr.*) 1) **fyder** ind og ud; **stetter** (**Kurve**.) 2) **stopper** (**Strømper**.) 3) **baldyrer** (**Sælskinds-Poser**.)

nuirfagak, 1) **flettet**. 2) **stoppet**. 3) **baldyret**.

nuirfāirfok, 1) en **Kurve**; mager, 2) en **Stopper**.

nuirfārnek, det som **ræf**er frem af noget andet og **sidder blot**. *spec.* en **Lysfænde**.

nuisipok, *t. tr.*)

nuisitiok, *intr.*) 1) **træffer** frem; **lader komme for Dagen**. 2) **salbyder**; **byder tilfals**.

nuisitirfok, en **Kræmmer**; en **Salbyder**.

nuisitak, 1) **fremtruffen**. 2) **salbuden**.

Nuiok, see under næstforegaaende.

Nukak, yngre **Sydsten**; de af samme **Kjøn**. *cum suff.* **nukā**, 1) hans yngre **Broder**. 2) hendes yngre **Syster**.

nukārdlek, den yngste.

nukārdliovok, *intr.* er yngst.

nukarāu, *tr.* 1) han har

— ham til yngre **Broder**.

2) hun har hende til yngre **Syster**.

nukārdlerāu, *tr.* er ældre end han el. hun.

nukareek, *car. sing.* 1) **Brødre**. 2) **Syster**.

nukareekpuk, *s. intr. car. sing.* 1) ere **Brødre**. 2) ere **Syster**.

nukaktāk, 1) en **nyfødt** yngre **Broder** el. 2) — yngre **Syster**.

nukaktāvok, *intr.* 1) er en yngre **Broder** (til ham.) 2) er en yngre **Syster** (til hende.)

nukāktakarpok, *intr.* har en yngre end sig selv til ægte.

nukārngok, 1) den som er gift med en andens **Kons** yngre **Syster**; den yngre **Systers Mand** i henhold til den ældre **Systers Mand**. 2) den som er gift med en andens **Mands** yngre **Broder**; den yngre **Brøders Hustru** i henhold til den ældre **Brøders Hustru**.

nukārngoreek, *car. sing.* 1) **Svøgre** til hinanden, 2) **Svigerster**.

nukārngoreekpuk, *s. intr. car. sing.* 1) de ere **hvers** andres **Svøgre**. 2) — **Svigerster**.

nukertugak; en ung Rheen-
hjort (som ej er fuldvor-
en.)

nukakpiak, en Ungkarl;
ugift el. ledig Mand-
person.

nukakpiarak, 1) en liden
Dreng. 2) Herremesterne
bruge det i modsat Bemær-
kelse om: en liden Pige.

nukakpiak-pas, en for-
føren Ungkarl.

nukakpiatokak, en gammel
Ungkarl; en Peber-
svend.

nukakpiavok, *intr.* er Ung-
karl; er en ledig og ugift
Mandsperson.

Nukakpok, 1) *intr.* bli-
ver mat og træt; er
ganske udpidsket og
Eraftløs. 2) *tr.* over-
kommer el. formaaer
det ikke; kan ej komme
det afsted.

nukangavok, *intr.* er mat
og træt; er udpidsket
og Eraftløs.

Nukarngok, see under Nu-
kak:

Núke, 1) en stor Seene;
Spændeseene. 2) Kraft;
Magt; Styrke.

nukipok, *z. tr.* 1) rykker
i; træffer paa; stræf-
fer. 2) roer af al Magt
paa Baaden.

nakiktaerpok, *f. intr.* faaer
Kræfter igjen.

nukinginakau, *intr.* 1) det
tager paa Kræfterne. 2)
man er overvældet med
formeget paa een gang;
det er en stærk Skynd-
ing med Arbejdet.

nukinginak! hvilken
Skynding! hvem kan
holde det ud!

nukingarpok, *intr.* 1) ta-
ber sine Kræfter; tager
af i Styrke; mister sin
Gelsen. 2) skynder sig
med noget; anvender
alle Kræfter for at faa
det fra sig.

Nukipok, see under næstfø-
regaaende.

Nukterpok, *f.* under Nouk.

Nullavok, *intr.* lægger
sig et Sted for det løse
(helt paa Bugen); faster
el. slenger sig et Sted
(i Marken el. paa Bræen,
af Matbedel. Dovenskab.)

nullangavok, *intr.* ligger et
Sted og har saaledes
slengt sig hen (helt paa
Bugen.)

Nullereek, see under næstfø-
gende.

Nulliak, *Gustrne*, helst
cum suff. nullia, 1) hans
Kone. 2) hans Gun-
nulliarau, *z.* 1) har til
Gustrue. 2) parres med;
har

har Ejødelig Omgang med.

nulliareek, *car. sing.* Ægtefolk; Mand og Hustru.

nulliareekpuk, *s. intr. car. sing.* ere Ægtefolk.

nulliareengriek, Ægtefælle.

nulliarndák (N.) nulliarngák (S.), en nygift Mand; Brudgom.

nulliarpák, den første Kvinde, en Mand har taget til Hustru, naar han siden tager Medhustruer; den rette Hustru.

nulliarpok, *intr.* 1) faaer sig en Kone. 2) parres el. have Ejødelig Omgang med hinanden.

nulliarniarpok, *intr.* løber efter Horer el. Tæver.

nulliarserpok, *s. intr.* han vil gifte sig; frier.

nulliarserfok, en Frier.

nulliarfiak, den Kone, en Mand faaer efter den förriges Død.

nulliarukiupok, *rr.* har taget den til Kone igjen.

nulliafuk, en Ægtemands Hore.

nulliafulik, en gift Mand, som holder Hore.

nulliéksak, en Kjæreste (neml. et Kræntimmer.)

nullereek, *car. sing.* Svigerforældre.

nullereekput, *car. sing.* de ere Svigerforældre sam-

men; deres Børn ere gifte med hinanden.

nullárpok, *intr.* mister sin Kone.

nullárfok, den som har mistet sin Kone.

nullárnek, en Enkemand.

Nullok, en Artsbalde. i *dual.* nudluk, begge Artsbalderne; en Rump; en Røv.

nullorárpok, *intr.* faaer det han sidder paa (saa siger man af Sliemt om den, som kommer tomhændet hjem.)

nudluárpok, *intr.* saa siges om Sælhunden, naar den er meget tam og ligger stille paa Ryggen oven i Vandet med Hoved og Bag bøjede mod hinanden.

nudluártok, en Sælhund i saadan Stilling.

Núna, 1) Land. 2) Jorden; Jordfloden. 3) *cum suff.* a) Gødested. b) Boepæl; Hjem.

nunagau, *rr.* har det til sit Land el. Hjem.

nunáttak, en Sjeldspids, som rager frem af Iis-Iselen.

nunálipok, *rr. intr.* lander; kommer til Land el. i Havn.

nunálitsok, Kommen til Land el. i Havn.

nunaliniarpok v. lifarniarpok, *intr.* søger at komme til Land el. i Havn.

nunalitserpok, *f. tr.* faaer det bragt til Land.

nunamio v. miutak, 1) den som er paa Landjorden; Landdyr; en Jordbeboer. 2) en Urt kaldet: laaden Hønschid.

nunapafikpok, *f. intr.* er Landvind; blæser ud fra Landet.

nunapafiksók, Landvind.

nunársiok, *intr. og tr.* 1) sætter sig ned paa et Land; vælger sig et Land til Boepæl, hvor man ej er født. 2) faaer Land i Sigte.

nunársiak, et nyt Land, man har valgt til Boepæl.

nunársiaráú, *tr.* sætter sig ned der; vælger det Land til Boepæl.

nunangiakpok, 1) *intr.* Fan ej trives paa et Sted. a) Fan ej finde sig i at være i et Skident el. vaadt Huus. b) har et ont Herstab el. stem Tiensse; er hos stemme Solf, som gjør en Livet suurt. 2) *intr. og tr.* farver Skind rødt (paa grønlandsk viis.)

nunangieitsepok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

nunangiagak, rødt farvet Skind.

nunangiek, et stykke rødt Gyrebark.

nunangiægáú, *tr.* Fan ej trives der.

nunangianakáú, *intr.* 1) er sær utaalelig skident el. vaadt (et Huus.) 2) er stem el. nodelig at være hos; jager idelig paa Døren.

nunasiórpok, *intr.* gaaer paa Landet; fahrer over Land.

nuniákpok, *intr.* gaaer ud at sanke Bær (paa det Land, man boer.)

nuniaktok, en Bærsembler. nuniagiak, den som er fahren hen med Konebaad til et andet Land at sanke Bær.

nuniagiarpok, fahrer saaledes hen et Sted at sanke Bær.

Nungúpok, 1) *intr.* gaaer op; fortæres; bliver til Ende; gaaer altsammen med. 1) *tr.* 2) gjør Ende paa; tager det altsammen; æder reent op. b) gjør eens ved dem alle. c) gjør Ende med ham; gjør reent til Stemme. 3) *Heraf infinitivus applicatus nungudlune, der baa-*
de

de med og uden *suffixo* bruges. pm: a) hver; enhver; ethvert; alle og enhver; allesammen, som: Innuk nungudlune, ethvert Menneske. Udlut nungudlugit, alle Dage; hver Dag. b) saa ofte som (see Gram. XV. Cap. S. 4. f.)

nunguvok, *intr.* er til ende; er fortæret; er oppe.

nungutak, Slutningen; Resten; sidste Smule.

nungútliok, *intr.* alting er gaaet op op for ham; han har ikke mere; har udsolgt el. gjort reen Bord; har gjort Ende paa Alting.

nungútlivik, Ødelæggelse.

nungoupok, *tr.* 1) gjør reent Bord for en, saa han faaer intet; æder fra ham; tager Alting, saa der bliver intet tilbage til ham. 2) stiller ham ved alt det, han har.

nungukâvok, 1) *intr.* det gaaer ej saa snart op; der er Velsignelse i; det har ofte været fremsat, og endda bliver noget tilovers; er drøjt. 2) *tr.* Kan ej faae det opspist; har endnu deraf, i hvor ofte det har været fremsat.

nungudlarpok, *tr.* gaaer igjennem Gud og Kjød; trænger lige ind i Kjødet.

Núnovok, 1) *intr.* a) holder inde; tvinger sig. b) det bliver til intet (f. Ex. Nysen; Kiært; det man vilde sige.) 2) *tr.* holder inde med; beholder det i sig; Kommer ikke ud med det. Okauzikfaralloara nunovara, jeg holder inde med, hvad jeg vilde sige.

núnursok, den som beholder noget i sig el. tvvinger sig fra at komme ud med det, der var i Veje.

nunúpok, *tr.* tager noget af et Klædebon i Viiden el. gjør det snevrere ved en Gold.

Nusukpok v. nytukpok, *tr.* 1) rykker til sig; rusker i; rusker af; oprykker; afplukker. 2) *tr.* tager sig en Kone paa hedenst Viis.

nusytliok v. nytfurliok, *intr.* det samme.

nusut v. nytut, et Rykker redskab. i *dual.* nytutik, en Knibtang.

nytfúrfoæk, *dual.* en stor Knibtang.

nusugak v. nytugak, oprykket; afrykket; afplukket.

X

Nútab.

Nútablek, 1) en medfødt.
el. naturlig Plet paa Hu-
den. 2) i pl. nutableet,
Sregner i Ansigtet el. paa
Hænderne.

Nuták, ny.

nutávok, intr. er ny.

nutáitfiak, næsten ny; ei
meget gammel.

nutársoak, splinter ny.

nutar á k, nyt; ungt; unge.

spec. en ung utæmt Hund.

nutángorpok, intr. bliver

ny; fornyes.

nutángornek, Sornynelse.

nutángortipok v. nutárter-

pok, t. tr. fornyer.

Nutáralukpok, intr. Ild-

den spræder.

nutáraluktok, Ildspretten;

Bragen af Ild.

Nutíkpok, t. intr. 1)

springer af Hede; spren-

ges af stærk Kulde el.

Varme, saa det giver sig

ud af sine Dele. 2) smel-

der; giver Knald (naar

noget giver sig fra hinan-

den af Hede el. Kulde);

pikker i Kaffelovnen

af stærk Hede. 3) løber

hastig i Vejret; voper

stæft.

nutíktok, 1) sprengt. 2)

opvoxen i en Hast.

nutíktipok, t. tr. sprenger;

Kommer til at sprække

(f. Ex. Glas ved gloende
Vand.)

Nyak, et Hovedhaar.

nyáursæt, car. sing. en Per-
ruque.

nyáurselik, en Strandorm

el. Sjøremat behængt

med lange bløde Træ-

de (*Lumbricus cirratus*.)

nyáarpok, 1) intr. Flipper

el. stjerer el. river Haa-

ret af sig. 2) tr. — af

en anden.

nyártorpok, 1) tr. træffer

en ved Haaet. 2) intr.

i dual. træffe hinanden

efter Haaet.

nyártortuk, 2de som træf-

fe hinanden efter Haa-

ret.

nyaliksak, en fiske And

(*Mergus serrator*.)

Nyoáarpok, intr. er sty;

er vild.

nyoártok, sty; vild. Ner-

sutit nyoártut, vilde Dyr.

nyoarlárpok, tr. stræmmer;

gjør vild el. sty; pyser.

nyoarsaut, en Suglestræms-

sel; noget at pyse Sug-

le bort med. Deraf *dimi-*

nutivum. nyoarsautingo-

ak, lille Stræmsel: lille

le Kone.

nyoárpok, ts. intr. er tam;

er spag.

nyoátsok, tam; spag.

ny.

nyoïserpok, *f. intr.* Kommer mod en, som det var tamt, og er dog vildt (et Dyr.)

nyoïserfipok, *r. tr.* gjør tamt; løffer for et Dyr for at faae det til sig el. gjøre det rolig.

nyovik, Lusten. *A.*

Nytsukpok, see Nufukpok,

Næggovik, see under Næuvok.

Nækkerpok, see Nakkerpok.

Nællorniok, see under næstfølgende.

Nælluvok v. nélluvok,

1) *intr.* er uvidende. 2)

tr. veed ikke. 3) i neg.

nællungilak, veed.

nællursok, 1) uvidende. 2)

en Taabe; en Toffe. 3)

en Hedning.

nællursak, ubevidst.

nællungitsak, bevidst; det man veed.

nællurforpadlák, hedenst.

nællurforpadlárpok, *intr.* er hedenst el. paa Hedningenes Vits.

nællursúsek, Uvidenhed.

nællursakangilak v. nællusipok, *ts.* 1) er alvidende;

veed alle Ting. 2)

veed meget; er særdeles

Flog, ret som ingen Ting var skjult for ham.

nællursakangitsok v. nællusuitsok, 1) alvidende. 2) meget Flog.

nællusuitsúsek, Uvidenhed.

nællukasikáu, *tr.* veed det aldeles ikke, som ej heller er at vente af ham.

nællukópok, 1) *intr.* vover ikke sig selv; forlader sig ej paa sig selv. 2) *tr.* veed ej, hvorledes det vilde løbe af med ham, om det kom dertil.

nællunárpok v. nakáu, *intr.*

1) er vanskeligt at vide.

2) er ej let at fatte el. begribe; er ubegribelig.

3) er ej god at forstaae sig paa; man skal ej

let lære at kjende ham

(et Menneske.) 4) er van-

skelig at finde. Atæt

nællunarallóarkáut udlo-

me, 3 Dag ere Gælbundes-

ne vanskelige at komme

over. 5) er underligt.

nællunartok, 1) vanskeligt

at vide. 2) ubegribelig.

3) underlig.

nællunartulliok, *intr.* gjør

underlige Ting.

nællunartulliak, en under-

lig Gierning.

nællunartulliarpok, *intr.*

gør en underlig Gier-

ning.

nællunák v. nárfé! ubegri-
ligt! hvor underligt!
nællunársiok v. nárfikáu,
intr. har sine Vanføelig-
heder; bliver vanske-
ligt at vide el. begribe
el. finde.

nællunarmángilak, *tsf. intr.*
det vil blive got at vi-
de; det vil Tiden lære
el. vise.

nællunarungnárþok, *intr.*
er ej længer vanføeligt
at vide; kan nu for-
staaes.

nællunéjarpok, *tr.*)

nællunejaðok, *intr.*) 1) læg-
ger for Dagen; be-
fjendtgjører; bevidner;
viser; aabenbarer (no-
get.) 2) giver det til-
fjendens siger til; lader
en anden vide det. 3)
vidner om en i hans Fra-
værelse. 4) beviser; før-
rer Beviis for. Okauzi-
sit nællunéjarkit, beviis,
hvad du siger. 5) lægger
Mærke til; gjør sig det
befjendt; tager Mærke
deraf. 6) forflarer; for-
tolker; gjør det begri-
beligt.

nællunejárfok, 1) et Vidne.
2) en Tolk; en Sortol-
fer.

nællunéjarnek, 1) et Vidnes-
byrd. 2) et Beviis.

nællunéjaut, 1) Vidnesbyrd.
2) forflaring; Oplys-

ning (neml. Mibler ber-
til.) 3) Efterretning;
Attest.

nællunéjautigáu, *tr.* 1) før-
rer Vidnesbyrd; det er
hans Befjendelse. 2) be-
viser dermed; bruger til
Beviis.

nællunéjaupok, *tr.* aaben-
barer for en; befjendt-
gjører ham; lader ham
vide; forflarer ham no-
get. Nællunejaupánga
fullícksámnik, han sagde
mig, hvad jeg skulde gjøre.

nællunærþok, 1) *intr.* a) gi-
ver sig tilfjende. b) siger
til. c) befjender. 2) *tr.*
a) giver en anden til-
fjende; angiver ham.
b) siger det til; befjendt-
gjører; aabenbarer. c)
befjender det.

nællunárbigáu, *tr.* lader en
vide; siger ham det;
aabenbarer el. befjender
for ham; giver ham at
forstaae.

nællunærserþok, *f. tr.* 1)
seer til en Syg; besø-
ger ham for at erfare
hvorledes han befinder
sig. 2) prøver; lægger
Mærke til; tager Kiens-
de af noget.

nællunársiok, *tr.* lærer at
fjende en; forstaaer sig
paa ham; skjønner det
hos ham.

næl-

nællunærſarpok, *tr.* 1) vej-
er. 2) maaler.

nællunærſaut, 1) en Vægt;
en Bismer. 2) en Skiep-
pe el. andet Maal.

nællunærſorpok, *tr.* 1) har
det i Erindring; huffer
derpaa; har for Øjne;
ſeer jevnlig efter for ikke
at glemme det. 2) giver
Agt paa; gjør ſig ret
beſjendt med. 3) tegner
op; fører til Bogs. 4)
gør Rede og Rigtig-
hed for.

nællunærut, Underretning.

nællunærutigâu, *tr.* faaer
Underretning af; Kom-
mer til Kundſkab el. Be-
greb ved noget.

nællunærkot v. kotak, 1) et
Mærke; Kjendetegn;
Tegn, hvorefter man
kan vide og ſjende no-
get. 2) *ſpec.* a) et Uhr.
b) en Soelſtve. c) et
Compaſ.

nællunærkotarâu, *tr.* har
det til Tegn el. Mærke;
ſjender en Ting der-
paa.

nællunærkotâvok, *intr.* er
til Tegn; er et Mærke.

nællunærkoſerpok, *f.* 1) *intr.*
gør ſig et Mærke; 2)
tr. lægger Mærke der-
ved (*f.* Er. i en Bog);

rejſer noget op til Tegn
derved; ſætter et Kjend-
de ved Siden. Nuniau-
tingoara nællunærkoſerd-
lugo kemekpara, jeg lod
min Børpøſe blive efter
mig, men ſatte et Kjend-
de ved Siden af den.

nællunærkutſiørpok, *intr.* 1)
gør Tegn el. Mærke. 2)
gør Uhrværker el. Com-
paſ ic. el. gjør dem i
Stand.

nællyungnærpok, *tr.* fatter
el. begriber det nu; er
ej længer uvidende om;
forſtaaer det; kan ſin
Lectie.

nællyungnærſarpok v. ſipok,
tr. oplyſer; ſkaffer en
Begreb om det, han ej
før vidſte; afhjælper
hans Uvidenhed.

nællyungnærſaut, Oplys-
ning; oplyſende Mid-
del.

nællórniok v. lórngiok, *tr.*
veed ikke en andens Me-
ning deri; veed ej, hvad
han vil ſige dertil; har
ej forhørt ſig hos ham.
2) veed ej hvorledes det
har ſig med den Sag;
indſeer det ikke.

nællorngæſigâu, *tr.* veed ik-
ke Rede dertil; er i Uvis-
hed derom.

Obba (N.) v. ogva (S.),

1) der! 2) den er det!

3) er det den? (pegende derpaa.)

duane, der, paa det Sted; derved.

duanga, derfra.

dunga, didhen; derhen.

ugóna, derigjennem; her frem; ad denne Vej.

ugónakópok, 1) *intr.* fahrer den Vej herfrem; fahrer her frem. 2) *tr.* fahrer omkring det Land ad denne Vej. Ugónakopátigut, han før her omkring os.

úna, *intr.*)

óma, *tr.*) han, hun, den, det der (for dine Øine el. som er nærværende.) i dual. og plur. okko (*intr.*) og okkoa (*tr.*), de 2de; de.

úna, 1) den stemme; den Krabat. 2) du Slubbert; du stemme Knekt; du er den rette Karl.

unársoak, 1) den store Skjelm; den lumpne Krabat. 2) du store Skalk!

unángoak, 1) den lille stemme Krabat. 2) du lille Knekt!

anakaik, vil man kun see

til ham el. den! det er dog ret et forrædeligt Menneske el. Barn! du er dog stræffelig arrig!

unávok, *intr.* det er den og ingen anden.

únamè? hvad da han el. den? hvad skal der da gøres ved ham el. hende?

óma! 1) hør du! hør! 2) O!

óma-hå! hør dog! vil du dog ikke høre!

omársoak, 1) han el. den store el. stemme; brues helst *transitive*, som: omársub unatarpángu, den store Knekt slog mig. 2) hør du store!

omángoak, 1) han el. den lille el. snilde; den vakkere (ogsaa helst *transitive*.) 2) hør du lille!

omèit! 1) jo, jo, du skal lure ham; tag dig vare, der bliver intet af!

táuna, *intr.*)

táursoma, *tr.*) *Pronom. relat.*

1) han, hun, den, det (hvorum er talt.) 2) den, som; hvilken; hvilket.

táunalo-alit, 1) det var ogsaa ham; der var han og med, efter gammel

Skik;

Spis; han skulde ogsaa med; ja det tænkte jeg nok om ham. 2) den skal jeg og have el. be-
gegne, som jeg plejer; det er ikke at spørge om, at jeg jo skal have den med.

taunávk, *intr.* det er ham el. hende el. den (som Ta-
len er om, men fraværen-
de.)

Ogak v. **ôvak**, en Sjords-
Torst; smaa Torst (*Ga-
dus barbatus.*)

ôgarfiórpok, *intr.* fisker
Torst.

ôgarfiut, en Torste-Snøre.

ôkiarpok, *intr.* er paa Si-
sterte efter smaa Torst.

Ogiarpok, s. under Okpok.

Oh-ôh! Oh! Oh! (et
hult Skrig, Sangerne staa-
re ved Siden af deres Na-
re, som er stullen i Van-
det, og derved søge at
skrælle Sælhundene el.
Fuglene, at den igjen skal
komme op, naar den er
buffet under.)

ôrpok v. **ôrtarpok**, *tr.* fris-
ger saaledes i Vandet
efter en Sælhund el.
Fugl.

Ojah, see under Iah.

Okak, 1) en Tunge.
Okak *terfa*, det er en slem

Mund. 2) Skillerum-
met i en grønlandsk
Lampe.

okäinak, bare Tunge; det
er: 1) Kjæft nok, men
ikke videre. 2) blot Ord
uden Mening; Fun med
Munden, men ej fra
Hjertet.

okäinávok, *intr.* det er bas-
re Tunge: 1) Munden
duer Fun paa ham; han
snakker endeel, men
gjør saa lidt. 2) det er
blot Ord uden Betyd-
ning; det gaaer ej fra
Hjertet.

okäinarpok, *intr.* taler nok
derom, men gjør dog
ej noget af hvad man
siger; det bliver Fun
Snak og man gjør ej
Alvor deraf.

okäitsok, en Skarv (saa
faldet, fordi den har næ-
sten ingen Tunge) (*Peleca-
nus Carbo.*)

okäitsoak, en Skarv-Lunge.

okallúkpok, *intr.* 1) taler.
2) prædiker.

okallúktok, 1) en Taler. 2)
en Prædikant.

okallúkte, 1) en Prædikant.
2) den som fører Or-
det, naar andre tie. 3)
en Tolk.

okalluktigau, *tr.* 1) har
ham til Prædikant. 2)
— til at føre Ordet for
sig.

fig. 3) — til sin Toff.
Okalluktigára, han er min
Toff.

okalluktarbik, en Talestoel;
en Prædikestoel.

okalluktuak, 1) en Fortæl-
ling; en Historie. 2)
en Tale; en Prædiken.

okalluktuarpok, 1) *intr.* for-
tæller. 2) *tr.* fortæller
noget om en.

okalluktuartok, en Fortæl-
ler.

okalluktöupok, *tr.* fortæl-
ler en anden el. for
ham.

okalluktdut, 1) det man
fortæller om en. 2) den
man fortæller noget
om.

okalluktoutigau, *tr.* fortæl-
ler om ham el. derom.

okallukbik, 1) et Sted at
tale paa. 2) en Kirke.

okallukbigau, *tr.* 1) taler
en til. 2) taler med ham.

okallúkpækpok, *intr.* 1)
smaasnakker. 2) taler
længe; holder ved at
tale; fortsætter sin Ta-
le; snakker meget. O-
kallukpængnæk! hold
Mund! hold dog op en-
gang!

okallektárpok, *intr.* er svad-
sig; snakker lystig. 2)
snakker ved sig selv.

okallektártok, 1) svad sig;
snakksom. 2) den som
snakker ved sig selv.

okadlóríkpok, *s. intr.* er
ordrig el. mundfaad;
er gesvad sig.

okadlóríksok, ordrig;
mundfaad; gesvad sig.

okallukíkpok, *s. intr.* taler
got, smukt el. forstaae-
lig.

okallukíksok, veltalende;
den som taler smukt el.
forstaaelig.

okallugufíarpok, *intr.* taler
for at fornøje el. andre
til Opmuntring.

okallugufíartok, moersom;
en som taler til andres
Opmuntring.

okallorolúk, 1) Knurren;
Stiden Mund. 2) Fnar-
vurren; en Knurrer.

okallorolúfkse! hvilken
Knurren! hvilken
Stienden! hvor Fnar-
vurren!

okallorolúkpok v. lorojúk-
pok, *intr.* giver en Sti-
den Mund; Fnurrer;
taler fortrædelige Ting.

okallorolúktok v. júktok, en
som Fnurrer el. giver
Stiden Mund.

okallorolukbigau v. jukbi-
gau, *tr.* Fnurrer mod
en; giver ham en Sti-
den Mund.

okallúngnek, Tale; Talen;
(det at tale.)

okárpok, 1) *intr.* siger. 2) *tr.*
stjender el. stjelder paa
en. okár-

okárníkpok, *intr.* giver
Mund; skjender; skjel-
der.

okártok, sigende. i *dual.*
okártuk, tvende, som
skjendes;

okárníktok, den som giver
Mund el. skjender; en
Skjelder.

okarningnek, Skjenden;
Skjelden.

okarbigáu, siger til en;
siger ham noget.

okartók v. okartórfoak, stor-
talende; mundstærk.

okartóvok v. tórlofvok, *intr.*
er stortalende; er mund-
stærk.

okakípok, *af. intr.* 1) taler
Pun lidt. 2) taler sagte.

okakítsok, 1) lidttalende.
2) sagttalende.

okáursæt, *car. sing.* vild Ros-
marin el. Terpentínurt
(en Urt med smaa tunge-
lignende Blade.)

okáupok, *tr.*)

okáursíok, *intr.*) 1) forfyn-
der; fortæller; lader
vide; siger en noget;
bringer Budskab. 2)
formaner; paaminder.
okáursírsok, en forfyn-
der; et Bud; den som brin-
ger Budskab.

okaukiklárpok, *tr.*)

okaukikláriok, *intr.*) for-
maner; siger en sine
Sejl; tiltaler; irettesæt-
ter.

okaukiklársok, en forman-
er; en Irettesætter.

okautigáu, *tr.* taler om
nogen.

okautigírsok, omtalt.

okautiginérðlukpok, *tr.* ta-
ler ilde om en.

okautiksuarpok, *tr.*)

okautiksuáriok, *intr.*) bag-
taler; taler ilde om en
i hans fraværelse.

okautiksuáírsok, en Bagta-
ler.

okauzék, 1) Ord. 2) Tale.
3) Bogstav. 4) Sprog.
5) i *pl.* Bog.

okauzekarpok, *intr.* taler;
bruger et vist Sprog
el. fører en vis Tale.

okauzeráu, *tr.* 1) fører den
Tale; bruger det Ord.
Tamakko okauzeráka, det
var mine Ord. 2) har det
til sit Sprog.

okrüzerdlúk v. okauzepilúk,
et skjendigt el. ont Ord;
en slet el. forargelig Tas-
le.

okauzérdlukpok, *intr.* 1) er
et skjendigt el. slet Ord;
er en ond Tale.

okuzerdlulírkfövak, *intr.* er
fuld af stemme Ord; før-
er en højt forargelig
Tale.

okauzerdlutigáu, *tr.* mis-
bruger noget i sin Tas-
le; tager det forfænge-
lig el. ilde i sin Mund.

okauzerfiok, *tr.* faaer en i Tale; faaer erkjendiget sig hos ham om noget; fornemmer hos ham, hvorledes det har sig.

okauzíkíak, 1) noget at sige el. svare. 2) noget til Forsvar el. Paastydning.

okauzíkíarfiarpok, *intr.* søger at faae Svar el. lade noget ud af en

okauzíkíarfiarpok, *tr.* lægger en Ordene i Munden; siger ham, hvad han skal tale el. svare.

okauzíkíarupok, *intr.* er uden Ord; maae tie; veed intet at svare el. sige til sit Forsvar.

okauzíkíarutipok, *tr.* Kommer ham til at tie; stopper Munden paa ham.

okautsereepok, *ts. intr.* er tver el. modstridig; vil ej lade sig sige.

okautsereetsok, tver; gjenstridig; egenfindig.

okautsereetsúsek, Tverhed; Gjenstridighed; Egenfindighed.

okautsériarpok, *intr.* er villig el. lydig; gjør strax, hvad man siger.

okautsériartok, villig; lydig; som lader sig sige.

okautsériarúsek, Villighed; Lydighed.

okéripok, *t. tr.* byder en

sige noget til en anden.

okerráu, *tr.* siger noget til en anden efter Ordre.

okárupok, *intr.* har forloret sin Tunge og har ingen Tunge at svare med; giver ingen Svar.

okároutekerfok, den der svarer slet intet; gaafte stum til hvad man siger.

Okáitfok, Okallukpok, Okarpok, Okáupok og Okauzek, see under næstføregaaende.

Okatarpok, see under Okpok.

Okéíok, see under Okiak.

Okeméipok, see under næstfølgende.

Oképok, *ts. intr.* er let.

okétfok, let.

okekáu, *intr.* er meget let.

okédliok, 1) *intr.* bliver let; lettes. 2) *tr.* gjør let; letter.

okédlirofok, lettet; gjort let.

okíllavok, *intr.* er let paa Benene.

okíllarfok, let til Guds.

okíllarfárpok, *intr.* veed at bruge Benene; udbretter hastig sit Grinde.

okílléipok, *ts. intr.* er tung til Guds.

okílléitfok, tung til Guds.

oke-

okemēipok, *ts. intr.* er tung
el. svar.

okemēitfok, tung; svar.

okemēidliok, 1) *intr.* bliver
tung el. tynzere. 2) *tr.*

gjør tung el. tynzere.

okemēikatigeekpuk, *s. intr.*
car. sing. ere lige tunge.

okemēikatigeeksarpok, *tr.*
gjør lige tunge; vejer.

okemēidlutak, Vægt; Tyng-
de; Pund; Lod; i Al-
mindelighed: Tyngsel el.
noget at tynge ned med.

okemångerpok, *intr.* 1) er
forlagt el. bleven som
død og følesløs (*s. Er.*
en Arm, naar man har
lagt paa den, saa man ei
føler mere til den og ei
kan løfte den.) 2) holdes
nedtrykt i Søvn (det
man kalder Mareriden.)

Okéropok, see under Okak.

Okiak, 1) Høst; Efter-
aar. 2) i Høst.

okiakut, Om Høsten; til
Høst; i Efteraaret.

Okiook, 1) Vinter. 2) Aar.
O'kiut sissamåt tamanēnar-
pok, jeg har været her i
fire Aar.

okiórpok, bliver Vinter.

okióvok, *intr.* er Vinter.

okióupok, *tr.* Vinteren
oversfalder el. kommer
paa en.

okéiok, *intr.* overvintre
paa et Sted.

okéivik, en Vinterplads;
et Sted at overvintre.

Okillavok, see under Oké-
pok.

Okiok, see under Okiak.

Okípok, *tr.*)

okítliok, *intr.*) driller et
Øje paa en Syenaal;
gjør et Øje paa den.

okírfut v. kírfut, en Dril el.
andet Redskab dertil.

okírfak, en gammel Sye-
naal, som er drillet Øje
paa; en hjemmegjort
Syenaal.

okírfursak, en Syenaal
med et lidet rundt Øje
(ret som den var hjemme-
gjort.)

O'kkipok, *tr.*)

okkírfiok, *intr.*) 1) stirrer
længe paa en Ting; er
forgabet el. henne deri.
2) Kan ej affee det el. bli-
ve derfra; holder sig
idelig dertil; forlader
ej med sin gode Villie.

okkivigau v. kírsvigau, *tr.*
det samme i sidste Bemær-
kelse.

Okko, see under Obba.

Okò v. okòk, 1) Muggens-
hed; Mullenhed; Skim-
mel. 2) Møl; Mide.

okúngoak, det samme i sidste
Bemærkelse.

oka-

okolik, 1) muggen; mul-
len; skimlet. 2) oret;
fuld af Mider.

okókpok, *intr.* er muggen
el. mulden; er skimlet;
er oret.

Okoák, 1) Sønneføne.
2) Broderføne.

okoángoak, 1) Stedsøns-
føne. 2) Halvbroders-
føne.

Okók, see under Okó.

Okók, Moder. (S.)

Okómmerpok, *f. tr.* put-
ter i Munden; tager no-
get ind i Munden.

okommeráksak, et stykke
Spæ som Mundbid
til tør Spise,

okommerfak, en Siste-frog.
(S.)

okómmiak, 2) det man har
i Munden. 2) Spæffet
i Lampen.

okómmiakarpok, *intr.* har
Spæfstykker i sig el.
er forsynet med smaa
Spæfstykker bag ved
Tranen (Lampen.)

okómmiarpok, *tr.* har no-
get inde i Munden.

Okórpok, *intr.* er blødt
og varmt (et Klæde.)

okórut, det som er blødt
og fører Varme med sig;
et blødt Skind at ligge
paa

okórutingoak, den lille blø

de og varme: lille Kø-
ne. Okórutingoara, min
lille Kone.

okórutiksak, 1) et blødt
Klæde til Varme. 2) et
Ligklæde.

okorúnarpok v. okoédlekpok,
intr. 1) 1) er varmt og
blødt (et Klædebon.) 2)
har varme Klæder paa;
er varmt Klædt.

okorféropok, *f.* 1) *intr.* Klæ-
der sig varmt.; tager
varme Klæder paa. 2)
tr. Klæder en anden
varmt; forvarer ham
vel med varme Klæder.

Okótak, 1) et stykke
Skind i Teltgangen
at afvise Vinden med;
Luusgangs-Skind paa
Vind siden. 2) en Slyn-
der (*Pleuronectes plates-*
foides.)

Okóytsek, see Okukpok.

Okpípok, 1.)

okpikárpok,) *tr.* falder
om; styrter om (noget
livløst, som var oprejst.)

okpítok, omstyrtet; omfal-
den.

okpibigáu, *tr.* falder om
paa.

okpitípok, 1. *tr.* velter no-
get om; Kommer det til
at falde omkuld.

okpíngavok, *intr.* er faldet
fær-

færdig; hælder; staaer
paa Fald.

Ôkpok, 1) *intr.* er prøv-
et. 2) *tr.* a) prøver;
forsøger; tager paa (et
nyt Klædebon.) b) smag-
er paa noget.

Ôgiarpok, *tr.* smager til;
smager paa (Mad el.
Drille, for man vil til
at nyde det.)

Ôkatarpok, *tr.* prøver; pro-
berer; anstiller Prøve-
dermed.

Ôktorpok, *tr.* 1) forsøger
(flere Gange.) 2) maaler;
vejer.

Ôktortok, en Maaler; en
Vejermester.

Ôktugak, 1) forstøgt. 2)
maalet; vejet.

Ôktout, 1) Maal; Maade;
Skjeppe. 2) Vægt; Bis-
mer; Vægtstaa. 3) Al-
len; Mynster.

Ôktorbigâu, *tr.* tilmaaler.

Ôktoutigâu, *tr.* 1) maaler
deri el. derefter. 2) vej-
er derpaa.

Okúkpok, *intr.* 1) læg-
ger sin Hætte frem paa
Siden af Halsen (en
Qvinde.) 2) bøjer sit Ho-
ved.

okúpok, *tr.* 1) lægger den
(Qvindehætten) frem paa
Halsen. 2) bøjer Hove-
det. 3) folder en Golde-
Fnis ned.

okoriarpok, *tr.* det samme i
2de første Bemærkelser.

okúngavok, *intr.* 1) Hætten
er lagt om paa Siden
af Halsen. 2) sidder el.
staaer bøgende sit Ho-
ved.

okurlárpok, 1) *tr.* folder
til; lægger sammen (en
Guldefnis.) 2) *tr.* a) fol-
des ofte ned; er til at
lægge sammen (en Kniv.)
b) bukker sig.

okurlártok, en Guldefnis;
en Læggefnis.

okuvok, *intr.* 1) har bøjet
sit Hoved; sidder el.
staaer med bøjet Ho-
ved. 2) er foldet ned el.
lagt sammen (en Kniv.)
3) har sin Hætte om-
lagt paa Siden af Hal-
sen.

okuvigâu v. kursarbigâu, *tr.*
bukker sig for en.

okútslek v. okódytslek, 1) Ste-
det under Brystet (hvor
man plejer at bøje sig for
over med Forkroppen);
det indvendige over
Hjertet; Hjertefulen. 2)
med *suff.* og *appos.* i Nær-
værelsen af; hos ham;
ved ham el. den; paa
det Sted deraf; der paa
Lav. Kollipsiutin okut-
siane illiara, jeg lagde den
der ved Riedelen. Okut-
ser.

fernēpok, den er hos dig
el. du sidder ved den.
okútferrau v. lérrivok v. filér-
rivok, *intr.* har ont for
Brystet; Plager sig over
Smerte i Hjertebulen.
Okúpok og Okútlek, see un-
der næstføregaaende.

Ólikpok, *t. intr.* zitterer;
stjælver; bæver; ryster
(enten af Kulde el. Bang-
hed.)

Óliktok, zittrende; stjælven-
de; bævende; rystende.
Ólingnek, Zittren; Stjæl-
ven; Bævelse; Rystelse.

Ólikularpok, *intr.* stjæl-
ver over noget.

Oma og Oméit, see under
Obba.

Ónek, *cum suff.* órnga,
Armgrube; Hule under
Armen.

onermikpok, *t. tr.* bærer
noget under Armen.

onermigak, det man bærer
under Armen.

orngelít, i *plur.* orngelísít,
Haar under Armene.

orngelísílik, en som har
Haar under Armene.

Opaguarpok, see under næst-
følgende.

Opákpok, *intr.* og *tr.* 1)
ræffer til Maden. 2)

er ude paa Gvalfangst.
opáktok, 1) den som ræf-

fer til Maden. 2) den
som er ude paa Gval-
fangst. 3) i *pl.* opáktut,
de som ligge paa Vagt
efter Gvalfiske.

opáupok, *tr.* tager et styk-
ke Mad af til en anden.

opáktorpok, *tr.* søger til
Krogen (Fisken.)

opaguarpok v. oparoárpok
v. ártorpok, *tr.* peger
paa; viser til el. meder
paa med Haanden.

oparoartóupok, *tr.* peger
for en; viser ham no-
get med Haanden.

Opellungárpok, 1) *intr.*
holder sig færdig; laver
sig til; bereder sig. 2)
tr. gjør færdig til Rej-
sen; laver til; bereder.

opellungársarpok, *tr.*)

opellungársáíok, *intr.*) det
samme i sidste Bemærkelse.

opellungárkot, Reisetøj;
det som er i Beredskab.

opellungárkotíksak, noget
til Rejsen.

opellungavok, *intr.* har
glemt hvad man skulde
tage med sig og bruge;
forsyner sig slet til Rej-
sen.

opelluíok, *intr.* har ej be-
redt el. belavet sig paa
Rejsen; har ingen Ting
med sig; kommer ube-
redt.

Opern-

Operngiok, *intr.* sætter
Haanden under Kinden
(siddende el. slaaende.)

operngirfok, den som sætter
Haanden under Kin-
den.

Operpok, *intr.* troer.

opertok, en Troende.

opernek v. **opersufek**, en
Troe.

opernekipok, *ts.* *intr.* har
en svag Troe.

opernekitfok, svagtroende.

operâu, *tr.* troer en an-
den; sætter Troe til
hans Ord.

operirfak, den el. det man
troer.

operirfeksak, Troes Sand-
hed; Troes Artifel.

operbigâu, *tr.* troer paa en.

opersarpok, *tr.*)

opersâiok, *intr.*) bringer en
til at troe; bibringer
ham Troen.

opertipok, *t.* *tr.*)

opertitsiok, *intr.*) det samme.

opersâut, Troes Middel.

opersautigâu, *tr.* troer des-
aarfag.

opingitsfok, Vantroende.

opernarpok v. **nakâu**, *1)* er
trolig; er sandt. *2)* er
troværdig; er sandtue.

opernartok, *1)* trolig; sand.

2) troværdig; sandtue.

opernarsufek, Troværdig-

hed.

opernartâut, Sandhed.

Opik v. **opirkfoak**, en Ugle
le; en hvid Sjæld-Ugle
(*Strix Nyctea*.)

Opîpok, *t.* *1)* *intr.* hyl-
ler; græder højt. *2)* *tr.*
hyler over en.

opîtok, hylende.

opîtorfoak, den som hyl-
ler stærkt. *i plur.* **opîtorfoit**,
Solk, som have stor
Sorg, hyle og græde.

opînek, Hylen.

Ordlerpok v. **lerforpok**,

1) *intr.* lægger an; sig-
ter; meder (med et Skyn-
degevær el. Pîil.) *2)* *tr.*
lægger an derpaa; sig-
ter efter; stiler efter (Dy-
ret.)

ordligak, det man meder
paa el. sigter efter.

ordlersfortok, en som sigter
el. meder.

Ordlovok, *intr.* falder
om; styrter (bruges især
om levende.)

ordlurfok, omfalden; den
som styrter.

ordlurfût, det hvorover
man falder; Faldstriik.

Oriârpok, *tr.* spytter
ud; harter op.

oriârnek, det udspyttede el.
ophæfede.

oriârtorpok, *intr.* spytter
Blod; har Blodspyt-
ten.

ori-

oriartórnek, Blodspyt; op-
hæftet levret Blod.

oriórpok, *tr.* tygger Spæf
og spytter Tranen ud
(enten i Lampen el. til
Blanding imellem Spi-
sen); Faver Tranen af
Spæffet imellem Tæn-
derne.

oriórnek, saadan affavet
Tran, som er udspyt-
tet.

O'rkípok, *r.* 1) *intr.* a)
staaer i Skjul for Regn
el. Snee. b) er lagt un-
der noget at bærges for
Væde (tørre Sager.) 2)
tr. lægger det i Skjul
for Regn.

órkitok, 1) den som staaer
i Skjul. 2) lagt i Skjul
(for Regn el. Snee.)

órkibik, et Skuur at lægge
tørre Vahre under.

órkiorpok, *intr.* gaaer i
Skjul for Regn el.
Snee.

órkiorbik, et Skjul for
Regn el. Snee; et
Skuur at gaae under.

órkiorbigan, *tr.* skjuler sig
derunder.

O'rkóak, Læe; Sted,
hvor Vinden ei træffer
paa; *cum suff.* órkoa,
Læesiden. Deraf:

órkoanit, fra Læesiden a:
mod Vinden.

órkomut, med el. for Vind-
den; Vinden bag paa.

órkomíarpok, *intr.* seiler
for Vinden; har Med-
bør.

órkoáidlekpok, *intr.* 1) det
er luunt. 2) det luuner
om Ørene paa en.

órkoársípok v. órkoársípok, *r.*
intr. Pryber i Læe; Kom-
mer i Læe.

O'rkomiarpok, see under næste
foregaaende.

Orkfe, 1) -en Malle el.
Lyffe. 2) Ørering.

órksilik, 1) en Ting, som
har Malle el. Lyffe i
Enden. 2) en med Ørens
ringe paa.

orksilerpok, *tr.* 1) binder
en Lyffe paa; gjør et
Øje paa (f. Ex. paa En-
den af en Rem.) 2) sæt-
ter Øreringe paa.

orkfilliorpok, *intr.* 1) gjør
Malle el. Lyffe. 2) gjør
en Ørering.

orksiat, i *dual.* orksiatik, et
Redskab at slæbe Sæl-
hunde med paa Jisen,
neml. nogle Remmer
med Breen i den ene En-
de og Lyffe i den an-
den.

O'rkflok, 1) Spæf. 2)
Sit (som ej er tælget.)

orklérpok, *r.* 1) *intr.* bli-
ver forsynet med Spæf

(Lamo

(Lampen.) 2) *tr.* Kommer Spæf i Lampen el. paa noget.

orkferbik, en Spæfbøtte; et Kar el. Spand, man har Spæf i til Lampen. orkferrâu v. ferrivok, *intr.* er i Spæf arbeide; har med Spæf at bestille.

orkfiorpok, *intr.* næsten det samme: tillaver Spæf. orkfiorbik, et Spæfhuus. orkfoárdlerpok, *f. tr.* spytter el. Kommer Spæf i Vandet for at faae det stille og jevnt.

orkfoárdlekivok, *intr.* Vandet bliver jevnt af saadan Spæf spytten.

orkfoárdlekok, et stykke Spæf til saadan Brug. orkfoárnersak, en stille jevn Plet i Vandet, da det ellers er sort og blæser i Nærværelsen deromkring.

orkfóiak, en hvid glindsende Gældspat, der er ligesom fittig (ret som den var smurt med Spæf.)

orkfórpok, *tr.* 1) spæffer; fitter; smører med Spæf el. Sit. 2) gjøder.

orklóvok, *intr.* 1) er Spæf el. spæffet. 2) er spæffet i Søen af Søedyr.

arkfoérnek, et slags Syrretræ, som er uden Sedme og meget let.

orklórsak, et slags Moos, der har ligesom Sedme ved sig.

Orníkpok, *tr.* gaaer el. Kommer imod en; fahrer hen til; Kommer til ham. Orningniarsinga! Kommer til mig!

ornikte, den som gaaer til ham ic.

ornigak, den man gaaer imod el. Kommer hen til. Nau ornigekset? hvor vil du hen?

ornigarâu, *tr.* søger gjerne derhen; den el. det er hans Tilflugt.

ornigâu, *tr.* giver sig i Særd med; tager fat paa el. begynder paa at gjøre; giver sig af med; tager sig Tid til.

ornigúpok, *r. 1) intr.* Kommer el. føres til en. 2) *tr.* fører en frem til en anden.

Oróllukpok, see under Orópok.

Oróne, *i pl.* orónit, de største Tarme i en Rype.

Orópok v. oróllukpok v. oródlukpok v. orólllovok; *intr.* er urolig; er vranten (enten et Barn el. et vogen Kennisse af Bedrøvelse.)

orolluktípok v. lusárpok, *tr.* gjør Vranten; bringer i Uroe.

orollout, det man er urolig el. vranten over.

orolloutigáu, *fr.* er urolig el. vranten derover.

Orpik, 1) et Træ (som slaaer paa sin Rod. 2) *spec.* Birketræ.

orpirksoak, et stort el. højt Træ.

orpingoak, 1) et lidet Træ; Krat. 2) Riis; Gerle.

orpikepérksoit, *car. sing.* en Skov.

orpikepok v. orpingoarpok, *tr.* giver Riis.

orpingoartípok, *t. intr.* faaer Riis.

orpingmiuták, en Sifferønikke (*Fringilla Linaria.*)

Ótuk, Arp paa et Barn. otuárpok, 1) *intr.* Arpen er falden af. 2) *tr.* tager Arpen af det.

Óunarpok, see under næstfølgende.

Oupok, 1) *tr.* a) brænder; forbrænder. Sekkerngub óupánga, Solen brændte mig. b) Føger. 2) *intr.* a) er Føgt; er gjennembagt. b) brænder sig. c) forbrændes; bliver forbrændt i Solen.

Óutak, 1) Føgt. 2) brændt.

Óugek, *hesti cum suff.* Óuga, det som Føges el. er i Kjedelen at Føge.

Óugigáu, *tr.* Kjedelen har faaet det at Føge: det er i Kjedelen at Føges.

Óugávarpok, *intr.* er alt for fuld (Kjedelen) saa det neppe vil blive Føgt; man har fyldt den over alle Bredde.

ougávaráu, *tr.* Kan ej rumme det (Kjedelen); er saa fuld, at den ej kan tage det ind.

Óuklerpok, *f. tr.*)

Óukléiok, *intr.*) gjør tilrette til Røgning; lægger det i Kjedelen for at faae det Føgt.

Óukliok, 1) *tr.* sønderstjærrer en Sælhund i smaa Stykker, som strax kan Føges. 2) *intr.* sønderstjæres saaledes (Sælhunden.)

Óutliok, *intr.* 1) Føger; er Køf. 2) smelter (Blye; Tin.)

Óutseriút, en Kjedel. A.

Óutsvik v. Óutsit, en Smelteste; en Støbestee.

Óutsisipok, *t. tr.*)

Óutsisitliok, *intr.*) lader en anden Føge el. bage el. smelte for sig.

Óutsiripok, *t. tr.*)

Óutsirsitliok, *intr.*)

Óuteripok, *tr.*) Føger el.

ba

bager el. smelter for en anden.

Öutfirfirflok, en Kof el. Bager.

Öutléiök, *rr.* Foger hos en anden; lægger et Stykke i hendes Kjedel.

Öutipok, *r. rr.*)

Öuritfiok, *intr.*) ladet forbrænde (til Skade ved slet Paapasing.)

Öukikpok, *f. intr.* er vel gennemfogat.

Öuvok, *intr.* er brændt (til Skade); er forbrændt.

Öunek, brændt Skade.

Öukarpok v. öunekarpok, *intr.* er fogat. i *neg.* öukangilak v. öunekangilak, er ufogat; er ej ret fogat; er halvraadt.

Öursok, 1) fogat. 2) *spec.* Fogte første Lodder.

Öursfortorpok, *intr.* spiser Fogte Lodder.

Öursulliorpok, *intr.* Foger første Lodder.

Öursfaut, en Kjedel; *spec.* en oval Kobberkjedel.

Öunakpok, *intr.* bliver varm.

Öunarpok, 1) *intr.* er varm

el. heed (Drille; *Wabvahre.*) 2) *rr.* varmer det.

Önnáiök, *intr.*)

Öunækfarpok, *rr.*) det samme i sidste Bemærkelse.

Öunækfaut v. nakfaut, noget at varme sig el. andet ved; en Kæfeloyn.

Öunartok, 1) varm; heed. 2) et varmt Bad (som findes Syd paa Landet.

Öunægak, varmet.

Öunarfiok, *intr.* 1) bliver varmt (det som skal varmes.) 2) Kommer til sin Varme igjen. 3) besvimer.

Öunavik, en Theekjedel.

Öunāk, stærk Varme; Heede.

Outfiok; see under næstforegaaende.

Outok, en Sælhund, som er frøben op af et Hul og ligger paa Jisen.

Öutulliárpok, *intr.* løber efter Sælhundene paa Jisen.

Öutulliártok, den som løber efter Sælhundene paa Jisen.

Ovak; see Ogak.

P.

Padlæk, vidie-Krat, som er uddøet og fortørret, saa det er hvidt, men staaer dog endnu paa sin Rod.

Padlíkpok, *r. rr.* nærmer sig til; Kommer ganske dertil.

padlíktöupok, *rr.* holder sig

sig nær til en; søger
til ham.

Paggaput, s. under Påvok.

Paik, en Siste-And; spids,
næbbet And; Top-And
(*Mergus ferrator*.)

pârak, en Elling af Siste-
Anden.

parârsuk v. paikpiârsuk, et
andet slags Siste-And;
Mortand; Guuland
(*Mergus Merganser*.)

Pâiok, intr. 1) er hjem-
me; er ved Dørre; pas-
ser paa Huus el. Telt,
medens andre ere ude.
2) boer ud til Søes at
fange Sælhundene, me-
dens de andre ere i
Sjordene med Konebaa-
den at fange Lodder.

pâirslok, den som er hjem-
me at passe Huset ic.

pâivik v. pâgivik, 1) hjem.
2) det Sted, man op-
holder sig paa, medens
Loddefangsten i Sjør-
dene gaaer for sig ved
andre.

pârau, tr.)

pârslok, intr.) vogter; paa-
passer; holder Vagt;
beopagter; varer el. ta-
ger vare paa; er ved.

pârsfak, vogtet; paapas-
set.

pârsfeksak, det man har
at vogte el. er sat til at

passé paa og tage vare.
pârsflok v. firse, 1) en Vog-
ter; Tilsynsmand; Paa-
passer. 2) Sorvalter; So-
ged. 3) Sørde.

pârsflogu, tr. har ham til
sin Bevogter, Sørde ic.
bliver vogtet og tilset
af ham.

Paitfit, see under Passiok.

Pajúkpok, v. pæjúkpok,
tr. sender en Mad; skif-
ter ham noget til Sor-
æring; bringer ham no-
get til.

pajúktok v. pæjúktok, den
som sender en anden no-
get; en Sorærer. i plur.
pajuktut, Proviantskibe-
ne; de Skibe som aar-
lig proviantere Colo-
nierne.

pajugut v. pæjut, Sending;
Soræring.

Pâk, yderste Aabning el.
Gab paa en Ting, neml.
a) Ringen paa en Ka-
saf. b) Indgangen til
et Huus el. Telt; Sor-
stue; Teltgang. c) Sjords
Gab. d) Rærets Aab-
ning. e) Erme-Aab-
ning o. s. fr.

pâksak, et stykke Træ til
en Kajas Ring.

pâkitslok, trang i Aabnin-
gen; ænggabet.

pâtorsoak, storgabet.

pålerpok, *f. tr.* sætter Ring
paa en Kajak.

påmio, en som boer i Ga-
bet af en Gjord, *spec.*
en Friderichshaaber.

pångerpok, *r. tr.* møder i
Gabet, at en ikke skal
komme ud; staaer for
Gabet i Vejen for no-
gen.

Pakaitflok, *intr.* Stam-
mer sig; staaer stamtød;
bestømmes.

pakaitfilerpok, *f. intr.* bli-
ver stamsfuld.

pakaitfirslok, stamsfuld; den
som stammer sig.

pakaitfirsårpok, *tr.* bestøm-
mer; gjør stamsfuld;
stammer ud.

pakaitfirsut, Bestemmelse;
Stam; det man har
at stamme sig over.

pakaitfirsutigau, *tr.* Stam-
mer sig derover.

Pakamigau, *tr.* har
Overtroe derved; tør af
Overtroe ej befatte sig
dermed.

pakamisukpok, *intr.* er over-
troist; rører ej ved vis-
se Ting af Overtroe;
kommer ej paa visse Ste-
der af Frygt for at bli-
ve bestadiget.

pakamisuktok, overtroist;
frygtsom af Overtroe.

Pakkéerpok, *f. tr.* slaaer
en noget af Hænderne.

Pækkerpok, *f. 1) intr.*
Vandet tørres bort;
Bæffen bliver tør. 2)
tr. (Solen el. Frost) tørt-
rer Vandet bort el. Bæf-
fen ud.

pækkerfok, udtørret; vande-
løs.

Pakkurserpok, *f. 1) tr.*
stifter sin Kajak, Nare
under Tverremmerne i
en andens Kajak, for
at hindre ham fra Kan-
tring. 2) *intr.* bliver saa-
ledes understøttet af en.

Palék, 1) Forladning i
en Bøsse. 2) Dække oven
i en Loddepose.

palíksak, noget til Forlade-
ning.

padlerpok, *f. tr.* 1) sætter
Forladning for. 2) læg-
ger noget oven i til
Dække.

Palléerpok, *f. 1) intr.* bli-
ver bruun af Solen el.
soelbrændt. 2) *tr.* (den)
gjør bruun. Sekkerngub
pallerpátigut, Solen har
gjort os brune.

pallérfok, soelbrændt el.
bruun af Solen.

Pamiók, en Hale (paa
Kæb el. andet Landdyr.)

pamiakitsok, Fortælet;
stumprumpet.

pamiortók, 1) Fortælet;
Y 3 lange

langrumpet. 2) et vist Insect i første Vande (uden Evidt Puppen til en *Phryganea*.)

pamiédruk, 1) en Svantz el. Port Hale (paa Sæl, Rosmul, el. andet saadant Sædbyr.) 2) saa kaldes og: visse Øer der staa ud i Søen, som en Hale.

pamærsmavok, *intr.* sidder paa Rumpen i optraft Stilling, hvilende paa Forbenene, saa Halen skjules.

pamærsmavok, *intr.* har mistet sin Hale.

paméropok, *s. tr.* gnider med sin Rump; skubber med den paa Jorden eller andet.

pámiak, i *dual.* pámirfæk, de bageste udstaaende Ender paa en Sarpun.

Pámipok, *t. intr.* er Holtefjed; er fortræden over den megen Løben ud og ind; forulejligen ved Besøg.

pámigau, *tr.* Pan ikke fordrage el. lide ham, for hans megen Løben; er Fjed af at have ham længer hos sig; forulejligen ved ham.

pámitsékpok, *t. intr.* og *tr.* er ret Fjed af ens Nærværelse; finder sig ret

forulejligen ved hans Overløb.

pamijui'pok, *ts. intr.* taaler al Paahæng; finder sig ej forulejligen derved; lader alle gaa frit ind og ud.

páminakau, *intr.* forulejligen; er til Fortræd med sin Nærværelse; er utaalelig med sit Paahæng; man maatte ønske at være ham qvit.

Panna v. panna, en Kaarde; et Sværd.

pánnalik, som har Kaarde paa; forsynet med Sværd.

pánnaliorpok, *intr.* gjør Kaarde el. Sværd.

pánnaliortok, en Sværdfæger.

pánnáupok, 1) *tr.* hugger en med Kaarde el. Sværd. 2) *intr.* i *dual.* pánnáupuk, hugges med Sværd; sægte med Kaarde.

pánnáutuk, Tvende, som sægte el. hugges med Sværd.

Pangalikpok, *t. intr.* løber (et fireføddet Dyr.) pangaligiak, et lidet sort heeldæfringet Insect, lignende en Marthøne (*Cistela stoica*.)

Pángnek v. pangnek, en Øre

Ore:Rheen; en gammel
 San:Rheen.

pangnérsoak, en meget stor
 Ore:Rheen.

pángnerpok v. nérsoarpok,
intr. faaer en Ore:Rheen.

Pâniarpok, see under Pâvok.

Pannik, en Datter.

pauníksak v. panníngoak, en
 Steddatter.

pannikslák, en ung Datter.

pannigáu, *tr.* har til Datter.
 Una pannigára, hun
 er min Datter.

pannikslák, en tiltagen
 Datter; Fosterdatter.

pannikslaráu, *tr.* antager
 sig en som Datter.

panniksuak, eneste Datter.

Pappérrok, see under næssfol-
 gende.

Páppik, 1) en Styv: Sjer
 i en Sugle: Stjert. 2) i
plur. pávkit, hele Sugle:
 stjerten. Akéiklib pavkee,
 en Rypestjert. 3) *cum suff.*
 pávka, a) den sidste Ende
 paa den lange Sar-
 puunstang, el. af en
 Lentze. b) det allerøver-
 ste af en Siffesnøre. Kan-
 niorstutingoara pávkagut
 kiktórariok, min Ullesnøre
 brast saa overlig i Styf-
 fer, at jeg fik ej meget mere,
 end hvad jeg holdte i Haan-
 den.

pappiglukpok, *intr.* har en

Stet Stjert; har ej alle
 sine Sjer i Stjerten (en
 Fugl)

pappikangilak v. pappáru-
 pok, *intr.* er stumprum-
 pet; har mistet sin
 Stjert (en Fugl.)

pappikáttuk v. kádluk, en
 stumprumpet Hund,
 Ræv el. andet saadant
 Dyr.

papérrok, en Siffesnøre;
 Svalfiststjert.

pappilik, en Granstage,
 som er spids til Enden;
 en Stang.

pappilirsarpok, *intr.* bringer
 Stang med sig.

pavkesiarpok, breder
 Stjerten ud (en Fugl.)

Parllekpok, see under Par-
 pok.

Párngukpok (S.) v. pá-
 nukpok, (N.) tørker
 ind; bliver frumpen (et
 Skind.)

párnguktók, indtørket;
 frumpen.

párngupok, *tr.* frymper det
 ind; forarsager at det
 bliver tørt og frumpen.
 Amingoara sillab parngu-
 på, Luften har reent ind-
 frumpet mit Skind.

Parnærpok, 1) *tr.* a) hæf-
 ter; slutter; fæster; gjør
 fast. b) fastbinder; be-
 læg-

lægger et Sæbtøj. c) lufker i Laas. 2) intr. a) hæstes; sluttes. b) fastbindes. c) lufkes i Laas.

parnærikpok, f.)
parnærforpok v. farpok,) tr.
det samme i 3de første Bemærkelser.

parnærslaut, 1) en Laas. 2) en Bom.

parnærau, tr. har fastbunden det; forlod det hæftet el. belagt el. fortøjet el. lufet i Laas.

parnærsmavok, 1) intr. er bleven hæftet ic. 2) tr. har hæftet det ic.

parnærsmavik v. nærforbik, 1) Hæstested; Fortøjested; Stenen, hvorum Remmerne bindes, naar en Telt el. Baad belægges. 2) Sluttested; Bolt, hvortil en Sænge hæstes. 3) Slutterie; Sængsel.

parnærupok, tr.)

parnærurfiok, intr.) slutter; sængsler; sætter fast; Fæster i Sængsel.

parnærurfiok, en Slutter; en Stofmester.

parnærurfiok, et Sængsel; et Stofhuus.

Párpok, tr. gaaer en i Møde, som kommer ansættende, tager imod ham paa Vejen.

párdlekpok, tr. 1) gaaer el. fahrer hverandre forbi (saaledes at begge Partier komme imod hinanden.) 2) lægger over toert el. sammen med Enderne forbi hinanden; folder Hænder. Arkseit pardleglugit, med sammenfoldte Hænder.

Parfardlukpok, tr. finder ikke det man søger; Kan ej faae Øje derpaa.

Párfiok, see under Páfiok.

Paffékpok, intr. er en slet Kajakroer; Kan ej holde ud til Baads i nogen Blæst.

passéngavok, intr. 1) det samme. 2) i Almindelighed: duer ej til noget Slid; er for Svag til strængt arbejde.

passéngáipok, f. intr. 1) er en god Kajakroer; lader sig ej strække af Storm el. Spegang. 2) er ret et Slid; har Kræfter til at udholde strængt Arbejde.

Pássiok, tr.)

passiklerpok, f. intr.) bestylder; giver en Skyld for noget.

páfillerpok, f. tr. mistænker; anseer for skyldig.

páfillak, bestyldt.

pas-

passikliut, Bestyldning; det man giver en Skyld el. har ham mistænkt for.

passikliutigau, *tr.* bestylder el. mistænker en derfor.

passilárpok, 1) *intr.* kommer galt fra sin Undskyldning; røber sig selv, i det han vil fralægge sig noget; gjør sig mistænkt ved sin egen Tale el. Forhold. 2) *tr.* gjør en anden mistænkt el. røber ham ved slet at undskyldte ham.

páithit v. páithisek, Skyld; Marsag; det hvorover noget steer.

paitisliksak, noget at skyldes paa; Paastud.

paitisligau, *tr.* skylder derpaa; har det til sin Marsag el. Paastud.

páithisikarpok, *intr.* har Marsag til det han gjør; er undskyldt.

paitisliksakarpok, *intr.* har noget til Paastud: sin der vel paa undskyldning.

paitisliksárliorpok, *intr.* søger Sag; gjør sig en Marsag; hitter paa Undskyldninger; optænker noget til Paastud.

paitisilávok, *intr.* er Marsag el. Skyld i, at noget steer.

paitisilárpok, *intr.* er lovlig undskyldt; har Forfald.

paitisilárut, Undskyldning; Forfald.

Passúpok, *tr.*)

passúrshok, *intr.*) er ret forpikket paa noget; giver sig ret af dermed; angriber med Hestighed; saasom: a) hænger stærkt i noget for at faae det færdig; siger af alle Kræfter dermed. b) bruger Vold mod en; træffes stærkt med ham, for endelig at faae sin Krig frem. c) voldtager et Gruentimmer. d) vil endelig have en Ting el. sin Lyst styret derpaa.

passúrsirshok, en Voldsmand; den som bruger Vold.

passútak, voldtagen; den som lider Vold.

passutávok, *intr.* lider Vold; tages med Vold.

Pattakpok, *tr.* slaaer el. daffer af med Haanden.

pattektorpok, *intr.* slaaer Bingerne sammen (en Fugl.)

Patek, Marv i Been (nemlig den som kan spises.)

patérpok, 1) *tr.* tager Marv af Been. 2) *intr.* udhules sin Marv (Benet.)

patérfimavok, *intr.* er stilt ved sin Marv (Benet.)

Y 5

patér

patértarpok, *intr.* spiser
Marv.

patigak, et Been, som Mar-
ven er taget ud af.

patigéksuk, et Marvebeen,
som har Marv i sig.

patako, et stykke Rheens-
been, enten med eller
uden Marv, men søn-
derslagen.

pakkut, en smal Skee el.
andet at tage Marv af
Benene med.

patekulukpok, *intr.* er Fun
maadelig af Kræfter;
har ingen Kræfter til
at hale ud, naar det gjel-
der noget.

patéjavok, *intr.* har ingen
Marv i Benene; saasom:
a) har ej Kræfter til at
gaade; vakler i sin Gang;
falder ofte; kan ikke
staa paa sine Been. b)
kan slet roe i Kajak;
kantrer gierne.

patejéipok, *ts. intr.* 1) gaaer
stadig paa sine Been;
gjør visse Trin. 2) er ej
slap i Kajak; kantrer
aldrig.

patejéisipok, *t. tr.* holder
ham, at han ej skal fal-
de.

patejærpok, *f. intr.* vakler
ej meer; gaaer nu sta-
dig paa sine Been.

patejærlærpok, *intr.* gaaer
forsigtig, at han ej skal
falde.

Pattíkpok, *t. tr.* rører
an; lægger Haand paa
(følelig.)

pattinguvok, *intr.* det gjør
ont; det svier.

pattingurfok, sviende; som
gjør ont.

pattingunakau, *intr.* foraar-
sager Svie.

pattingunartok, det som for-
arsager Svie.

Páttorpok, 1) *tr.* slaaer
sin Ugtefælle. 2) *intr.*
i dual. Mand og Kone
slaaes.

pattornek, blaaflagen Mar-
ve paa et Lem, skeet ved
saadan Lejlighed.

Påua (S.), v. påuba (N.),
Adv. loci. 1) Oppe. 2)
Øster.

tekpåua, 1) der oppe. 2)
der øster.

påuane, 1) oven til. 2)
Øster i.

påuanga, 1) oven fra. 2)
Østen fra.

pauónga, 1) op ad. 2) Øster
hen.

pauóna, 1) oven om. 2)
Østen om.

tekpåuane, 1) der oven til;
der oppe. 2) der Øster
henne o. f. fr.

pauanépok, *intr.* 1) er oven
til; er her oppe. 2) er
Øster i.

pauanétok, østlig.

pau-

pauangarnisak, en Østlændering.

påuna, *intr.*)

påursoma, *tr.*) 1) han, hun, den, det oppe el. oven til. 2) hun ic. øster; den østlige. i *dual.* og *pl.* påuko (*intr.*), og paukoa (*tr.*), de 2de oppe el. øster; de oppe el. øster; østlige.

tekpåuna og tekpåursoma, han ic. der oppe el. der øster; og tekpåuko, tekpåuko, de der oppe el. der øster.

Paugvik (S.), v. påursik, (N.), Haandleed el. Haanden oven paa indtil Singrene.

paugviklukpok v. påursiklukpok, *intr.* har ont over Haanden paa ovenmeldte Sted.

Paugursak, see under Paupertorpok.

Pauk, Sod.

påursak, et Krudkorn. i *pl.* påursæt, Krud.

påuvøk, *intr.* 1) er Sod; 2) er sodet; er tilsværtet af Sod el. Krud.

påursok, sodet; tilsværtet. pautøk, meget sodet el. tilsværtet.

pauerdhuéropok, *f. intr.* bliver tilsværtet af Sod el. Krud.

pauárpok, *tr.*)

pauáíok, *intr.*) 1) fejer en Skorsteen; skraber Sod af noget. 2) renser en Flint.

pauáírsok, 1) en Skorsteenfejer; den, som skraber Sod af noget. 2) den som renser en Flint.

pauáut, 1) en Skorsteenskrabe; et Redskab at skrabe Sod af med. 2) en Renser at rense Bøsser med.

pauérpok, *f. tr.* lægger Sængekrud paa Flinten.

pauéráarpok, *tr.* Kommer Krud i Bøssen.

pauéráut, et Krudmaal.

páuterpok, *t. tr.* sværter; gør sort med Svarte (*frivillig.*)

páunak, en Værtes Navn.

Paukarut, en Tvetbjelke i et Huus.

paukaruserpok, *f. 1) tr.* lægger Tvetbjelket i et Huus. 2) *intr.* er belagt med Tvetbjelker (*Huset.*)

paukaruserforpok, *tr.* det samme i 1ste Bemærkelse, naar Taler er om flere Bjellers Paalægning efter hinanden.

Paukevok, *tr.*)

paukinikpok, *t. intr.*) gør en Bistand; tager sig ham

ham an; drager Om-
sorg for ham; under-
støtter.

paukirsarpok, *tr.* det samme,
naar Tiden er om flere
gange.

paukikiksarpok, *tr.* tager
sig ham ret an; dra-
ger særdeles Omhu for
ham; understøtter ham
med Glid.

paukersigau, *tr.* nyder Bi-
stand af en; har Under-
støttelse af ham.

Pauna, see under Paua.

Pāurnak, see under Pāur-
nak.

Paurmorpok, *f. ind.* Paurn-
gorpok.

Pāurnak (N.), *v.* pāurn-
gak (S.), *i pl.* pāurnæt,
1) Kræfebær; Kræf-
ling. 2) Bær i Almin-
delighed.

pāurnmak, det samme (langt
syd paa Landet.)

pāurnakot, Kræfebærlyng.

pāurnakórsoak, en Bæns-
bærstængel.

pāurnalliarpok *v.* narfiarpok,
intr. sanfer Bær; er i
Marken efter Kræfe-
bær.

paurnalliak *v.* narfiortok, en
Bærsembler; en som
plukker Kræfebær.

pāurngiarpok, *intr.* fahrer

et Sted hen for at san-
fe Bær.

pāurngiak, den som er fah-
ret hen paa Bærsmo-
ling.

pāurmāursak, en Vrt.

Pāurngorpok (S.), *v.*
pāurnorpok (N.), 1) *intr.*
Fryber, 2) *tr.* Fryber
derpaa.

pāurmorpok, det samme (ef-
ter den allersydligste Dia-
lect.)

pāurngortok, Frybende; *i*
pl. Frybende Dyr.

paurngorbígau, *tr.* Fryber
derefter.

paurngokârpok, *intr.* begyn-
der at Frybe; Fryber
paa alle fire; lærer sig
til at gaae (et Barn.)

Pāurpok, 1) *intr.* a) roer
i Kajak. b) er Postkarl;
fahrer med Breve imel-
lem Colonierne. 2) *tr.*
roer efter noget *v.* til
noget. Umiârsoit pāur-
pøj, han roede til Skibet.
pāurtok, 1) en Kajakroer.
2) en Postkarl.

pāurtarpok, 1) *intr.* roer
frem og tilbage med sin
Kajak. 2) *tr.* roer ofte
for en anden.

pāurtokarpok, *intr.* har en
til at roe for sig (*f. Ex.*
efter det man har stude-
fra Landet.)

pāurt,

pânt, et Redskab at roe med;
i *sing.* det ene Blad af en
Kajakaare; i *dual.* pâu-
tik, en heel Kajakaare
med Blad paa hver En-
de.

pâurtorpok, *intr.* slagrer
med Vingerne i Vandet,
i det den vil flyve op
(en Sugl.).

Pâursik, s. under Påugvik.

Pâutik, see under Pâurpok.

Pâutorpok, *tr.* spiler
Skind ud paa Marken.

pâutugak, et Skind, som
er udspilet paa Marken
(foruommelig Rheens-
skind.)

pautout, en Spile dertil.

pâugursak, en Spile, hvor-
ved Robbeblæren hæftes
under Kajakens Tver-
remmer.

Pâvkit, see under Pappik.

Pâvok, 1) *tr.* a) anfalter;
antaster; angriber (ved
at slaae, rive, bide ic.) b)
slaaes med en (Menni-
sk); rives el. bides med
en (Kat, Hund el. andet
Dyr.) 2) *intr.* i *dual.* pâ-
puk, slaaes; rives; bides;
Kæmpe el. strides med
hinanden (enten af Al-
vor el. Skiemt.)

pânikpok, *intr.* 1) gjør An-
fald paa en; er den før-

ste Angriber. 2) i *plur.*
pânikput, Sissene lege i
Kogngydetiden.

pârsuk, *car. sing.* 2de som
slaaes, rives ic.; Tve-
Kæmpere.

pâniktok, 1) en Angriber;
den som gjør Anfaldet
paa en anden; en Slags-
broder. 2) i *pl.* pâniktut,
de legende Sisse-Stimer.

pâniarpok, 1) *tr.* hasselerer
og fjærtser med et Fru-
entimmer; træffer hens-
de efter Armene. 2) *intr.*
i *dual.* pâniarpuk, de
(Mands-Person og Fruen-
timmer) hasselere med
hinanden; rives og
trækkes af Gællhed.

pâniartok, 1) den som ca-
resserer et Fruentimmer.
2) i *dual.* pâniartuk, de
2de (af Begge Køn) som
rives og trækkes ind-
byrdes.

pâniægak, det Fruentim-
mer, som bliver caræs-
seret paa ommeldte
Maade.

paggaput v. gatekâut,
intr. car. sing. gramset i
Klof om noget, som er ud-
tastet.

paggat, det som gramset
efter.

paggatigâu, *tr.* gramset
derom; flynges i Grams-
derester.

Peble, en gal el. affindig;
et rasende Menniste.

pebliovok, *intr.* er gal el.
affindig; er rasende;
har ej sin Forstand.

peblerórpok, *intr.* 1) raser;
bliver affindig; mister
el. gaaer fra sin For-
stand. 2) har den fal-
dende Syge; faaer Slag.

peblerórtok, 1) den som er
gaaet fra sin Forstand.
2) den som har den fal-
dende Syge el. Slag.

peblerortársárpok v. **pebliár-
sárpok**, *intr.* forstiller sig,
som om man havde in-
gen Sands; stiller sig
gal an (i en vis Hensigt.)

peblingárpok, 1) *intr.* a)
gjør sig gal; er ufor-
skammet el. ubesindig i
sin Opførsel; bruger in-
gen Forstand. b) i *dual.*
behandle hinanden, som
affindige Mennister; vi-
se sig ret fremfusende
og bruge ingen For-
stand i deres Opførsel
mod hinanden. 2) *tr.*
behandler en anden ret
uforskammet.

peblingárníarpok, *intr.* og *tr.*
gjør sig ret gal med Glid;
stiller sig an, som man
var affindig; tager en
paa en gevorben Sod.

peblingárníartok, den, som
stiller sig gal an.

peblingaut, Mishandling;
uforskammet Opførsel
mod en anden.

peblingautigáu, *tr.* mis-
handler en; opfører sig
uforskammet mod ham.

peblingautigírsák, mis-
handlet.

peblingajek, en Tosse; en
Sjante; som ej har sine
fem Sandser; forvirret.

peblingajekpok, *intr.* er for-
virret i Hovedet; har
ej sine fulde Sandser;
er tosset; sjanter.

Peepok, **Péjarpok** og **Pekkar-
pok**, see under **Pik**.

Pekkípok, 1) *tr.* bøjer;
Frummer. 2) *intr.* bøje-
es; Frummes.

pekkíavok, *intr.* 1) staaer
og bøjer sig; bøjer sig
noget. 2) er bøjelig; læ-
der sig frumme; staaer
til at bøje.

pekkíngavok, *intr.* 1) er
Frumbøjet. 2) er Frog-
rygget; gaaer nedbøjet
(et Menniste.)

pekkíngarlók, 1) Frumbøj-
et. 2) Frogrygget; nede
bøjet.

pekkítak, Frumhaget; *spec.*
en GilleFrog.

pekkukpok, 1) *intr.* bøjer
sig frum, frem og til-
bage. 2) *tr.* Frumbøjer
ind og ud.

pek-

pekkúktarpok v. pekkursar-
pok, *intr.* det samme i
1ste Bemærkelse, naar det
steer ofte.

pekkúkavok, *tr.* Frummer
jevnlige ind og ud.

pekkutak, en Rege (*Cancer
Squilla.*)

pekkúk, et større Slags Re-
ge-artet Insekt, der synes at
være: Summeren (*Canc.
Gammurus.*)

Pekkosárpok, Pekkolé-
lerkivok, Pekkosépok
og Pekkosérpok, see under
Piok.

Pekkot, see under Pik.

Pekkovok, see under Piok.

Pellese, Præst.

pelleúiovok, *intr.* er Præst.

pelleúúnek, ypperste Præst;
Provst; Biskop.

Pennek, Tørhed.

pennerpok, 1) *intr.* a) er
tør. b) lider Hunger;
har intet at bide eller
brænde; er i Nød. 2)
tr. tørrer det (nemlig So-
len el. Vinden.)

pennúgilak, *neg.* af næste-
regaende, *intr.* har nok;
har i Overflødighed; er
vel forsynet med Søde-
vahré.

pennértok, 1) tør. 2) nød-
lidende.

pennérse! Enastór! hvor
tør er den!

pennerseerpok, *tr.*

pennertipok, 1) *tr.* tør-
rer; lægger el. hænger
det ud for at tørres. 2)
intr. tørres; ligger el.
hænger for at tørres.

pennerféiok, *intr.* det samo-
me i første Bemærkelse:
tørre Klæder; vinder
og tørre sine Teltstænder.

pennersegak v. pennertitak,
tørret; udlagt for at
tørres.

pennersegeksak v. pennerti-
teksak, noget som skal
tørres.

pennerniarpok, *intr.* flyn-
der; giver sin Trang
tilfjende; ytrer sin
Nød; trygler; beder
om Hjælp.

pennerniartok, en Trygler.

pennerniarbigau, *tr.* aab-
ner sin Trang for ham;
trygler af ham; beder
ham om Hjælp i sin Nød.

pennerniarbik, den man
aabner sin Nød for el.
trygler af.

pennerniarbíovok, *intr.* over-
trygles; har Paahæng
af Nødlidende.

parngupok, *intr.* er for-
tørret.

Pennérvak, en Medhu-
strue.

pennérvalik, den som paa
eengang har flere Hu-
struer; en Polygamus.

pen-

pennervarâu, *tr.* har hende
til Medhustrue.

pennervâvok, *intr.* er Med-
hustrue.

pennervarferpok, *f. intr.* vil
have sig en Medhustrue
el. nok en Kone.

pennervakarpok, *intr.* har
Medhustrue; hat to el-
ler flere Koner.

Perdlâk, 1) flettet See-
netraad. 2) spunden el.
tvunden Garn; Traad.
2) Benet under Slæde-
mejerne; Skinner.

perdlâksak, 1) Seener til
Traad. 2) Been til
Skinner.

perdlâut, forraad af flet-
tet Seenetraad.

perdlâiok, *intr.* og *tr.* flet-
ter; tvinder; spinder.

perdlâirfok, en fletterste;
en Spinderste el. Twin-
derste.

perdlâvik, 1) et flettered-
skab. 2) en Spinderok.

perdlârhiorpok, 1) *intr.* flet-
ter Seenetraad i for-
raad. 2) *intr.* og *tr.* sæt-
ter Skinner af Been un-
der Slædemejerne.

perdlarkikfârpok, 1) *tr.* flet-
ter det om paa ny og
gør det stærkere. 2)
intr. fletter og pudser
sit Haar (paa europæisk
Måte.)

Perkikpok, *f. intr.* 1)

er frisk el. sund; er i god
Stand. 2) er stærk af
Natur.

pérkikfok, 1) frisk; sund.
2) stærk af Natur.

perkikfúsek, 1) Sundhed.
2) stærk Natur.

perkikfârpok, *tr.* gjør sund;
a) helbreder. b) bevarer
Sundheden.

perkiklâut, 1) Lægemiddel;
Helbredelsesmiddel. 2)
Amulet; Præservativ.

perkikfautâvok, *intr.* 1) er
lægende el. Lægemiddel.
2) er sundt; præserve-
rer mod Sygdom.

perkikfâgak, helbredt.

perkêpok, *tr. intr.* 1) er
usund; har ingen Hel-
bred. 2) er tver; er mod-
stridig.

perkêtløk, 1) usund; fran-
tevorn. 2) tver; mod-
stridig; halstarrig.

perkêtfúsek, Usundhed.

Perkikfimiok, *intr.* ang-
rer; fortryder.

perkikfimigâu, *tr.* fortryder
det; er fortrydelig der-
over.

perkikfiminek, Anger; for-
trydelse; Ruelse.

perkikfimilêrpok, *f. intr.* er
angergiven; er bodsfer-
dig.

perkikfimilêrløk, angergi-
ven; bodsferdig.

Perk-

Perksukpok, tr.)

perksüök, intr.) 1)

prygler; slaaer. 2) over-
stjælder.

perksugak, 1) pryglet. 2)
overstjældet.

perksöupuk, car. sing. 1) de
pryggle hinanden. 2) de
stjældes.

Pernák, see under Piok.

Pernek, 1) Armtag ind i
Armledet; det Hule ved
Albuen. 2) en Stjød-
ning, da 2de Stykker
ere fældede sammen ved
at lægge Enderne ind i
hinanden.

perñermikpok, intr. og tr.
bærer noget paa Ar-
men.

pérnerpok, t. tr. Stjøder
sammen; fælder 2de
Stykker sammen.

perlipok, t. tr. 1) det sam-
me, men mindre brugelig.
2) syer en Gold el. Læg-
paa et Klædebon, som
er forlangt; lægger op.

Pérngit, see under Pinek.

Péro, Tyngsel paa no-
get (at det kan ligge fast.)
2) Dække over noget
(at tilhulle det, saa det
ei skal ligge blot.)

peröut v. perorsäut, det sam-
me, især: en Steen til
Tyngsel paa det, man
syer.

peróksak, noget at bruge
til Tyngsel eller hulle
til med.

pérovok, 1) intr. er el. lige
ger til Tyngsel. 2) tr.
betynger det ved sin
Vægt. a) ligger el. brugs
ges til Tyngsel derpaa.
b) lægger sig derover
for at holde det mod
Jorden.

perörpok, 1) intr. a) betyng-
ges; er belagt med no-
get til Tyngsel; har
Tyngsel paa sig. b) over-
hylles med Steen el.
andet. 2) tr. a) betyng-
ger; lægger Tyngsel
paa. b) bedækker; over-
huller.

perógak v. pérorsak, 1) be-
tyngtet. 2) overhyllet;
tildækket.

perogávok v. rorsávok v. rór-
simavok, intr. 1) er be-
tyngtet. 2) er overhyle-
let. 3) er begravet.

perórsimarfok, 1) betyngtet.
2) overhyllet. 3) be-
gravet.

peróörpok, 1) intr. er stilt
a) ved sin Tyngsel el. b)
ved sit Dække. 2) tr. a)
tager Tyngselen deraf.
b) tager Dækket af det
nedgravne.

Pérrorpok, intr. 1) bliver
til. 2) sødes; opføres.

perrorsárpok, *tr.* 1) frembringer. 2) føder; underholder; opføder.

Perfakópok, 1) *tr.* gaaer fejl af nogen el. noget; Kommer ej paa det rette Sted, hvor man skulde finde det; Kommer det uformærkt forbi. 2) *intr.* i *dual.* og *pl.* gaaer fejl af hinanden; lede efter, men træffe ikke hverandre.

perfakótak, det uformærkt forbifahrne; den el. det man gaaer fejl af.

perfakót, 1) Forhindring; Forhaling; Forsald; Skyld i at man enten ej Kommer el. Kommer for sild. 2) Marsag el. Bevæggrund i Almindelighed (i denne Bemærkelse sieldnere.)

perfakotávok, *intr.* er til Forhindring; forhaler; forsinke.

perfakotigau, *tr.* 1) forhindres el. forsinkes derved; har det til Forsald; bliver opholdet derved, saa at man Kommer for sild. 2) sieldnere: har det til Marsag el. Bevæggrund.

ersipok, see under Pernek.

éríok, 1) fog; Sneefog. 2) Sjødriv.

pérforpok, 1) *intr.* a) fyger; er Sneefog. b) er Sjødriv; det blæser, saa Søen ryger. 2) *tr.* fyger det til; overfyger det med Sjødriv.

pérforsoak v. perforíok v. ríoksoak, stærkt Sneefog el. Sjødriv.

perforíkpok v. perforíovok, *intr.* er stærkt Sneefog el. Sjødriv.

perforíorpok, *intr.* er ude i Sneefog el. Sjødriv.

perforé, Sjødriv.

perforevok, *intr.* er Sjødriv.

perforesíorpok, *intr.* er ude i stærkt Sjødriv.

perforállavok v. rálárpok, fyger med Sneefog el. er Sjødriv.

Pérterpok, *r. tr.* 1) lægger noget ordenlig sammen paa langs og tværs (f. Ex. en Serviet el. andet bøjeligt) 2) binder sit Haar op; søber det om Fingrene for at sætte det i Top (et Fruentimmer.)

pértigak, sammenlagt (paa saadan Maade.)

perterkiklárpok, *tr.* pudser sit Haar op paa ny.

Pertlerpok, see under næstfølgende.

Pértiluk, 1) i Almindelighed:

bed: Ont; Ulykke; Plage.
ge. i Besønderlighed:
a) ont Vejr. b) Døden;
dødelig Sygdom.

pértlukpok, *intr.* 1) er ont
Vejr. 2) lider ont; er i
Ulykke; plages; døjer
meget; fører et sum-
merligt Liv.

pértluktipok, 1) *intr.* tilstø-
des noget ont; Kommer
i Ulykke; bliver ulyk-
kelig. 2) *tr.* bringer i
Ulykke; gør ulykkelig;
tilføjer ont.

pértlut, Sordærvelse; det
hvorved man bliver u-
lykkelig.

pértlerpok, *s. intr.* dør af
Sunger; sulter ihjel;
forhungrer.

pértlerfok, forhungret; død
af Sunger; sultet ihjel.

pértlernek, Sungerdød.

pértlârpok, *intr.* nedseg-
ner; omstyrter af Svæf-
felse (Synge; Forhungre-
de.)

Pertyavok, *intr.* er det
samme, som Passékpok.

pertyarfok, en slet Kajak-
roer.

pertycipok, *ts. intr.* er en
rask Kajakroer.

pertycitlok, en rask Kajak-
roer.

Petârsorpok, *see under næst-
følgende.*

Petēipok, *ts. r)* er ufyd-
st el. utugtig; er faad. 2)
er overgivet el. letfærdig
dig i Ord og Gæber-
der.

petēitsok, 1) faad; utugt-
tig; ufydst. 2) overgie-
ven; letfærdig.

petēitsúsek, 1) Ufydsthed;
Utugtighed; Raadhed.
2) Letfærdighed; Over-
givenhed; overdreven
Lystighed.

petēinarpok, *intr.* det er u-
tugtigt el. ufydst; er
letfærdigt.

petēinartok, utugtigt; u-
fydst; letfærdigt.

petârsorpok, *intr.* stiller sig
ret letfærdig an.

petârsortok, ret overgivet
el. overdreven lystig;
letfærdig.

petēingilak v. petēijuipok, *ts. intr.* er fydst el. tugtig;
viser sig ærbar og an-
stændig.

petēingitsok v. petēijuitsok,
tugtig; fydst; ærbar;
anstændig; sædelig.

petēingitsúsek v. petēijuitiú-
sek, Fydsthed; Tugtig-
hed; Ærbarhed; Sæde-
lighed; Anstændighed.

Piarák, 1) i Almindelig-
hed: en Unge. 2) i Be-
sønderlighed: a) en Kyl-
ling; en Sugleunge. b)

en Gvalp. c) et Barn;
en Umyndig.

piáralik, som har Unger;
en Kyllinghøne; en
Gund med Gvalper.

piarávok, *intr.* er en Unge ic.

Piárau, *tr.*)

piarslok, *intr.*) 1) gjør no-
get med fri Villie; er
frivillig i sin Handling.

2) gjør at en maae døe
el. blive syg ic. forhejer
ham; er Marsag i at det
gaaer ham saa. 3) i ne-
gativo, piaringilak, *tr.*
gjør noget mod sin Vil-
lie; det var imod hans
Forsæt, at det gik saa.

Dettes *Infinitivus applica-
tus* bruges i *affirmativo*
om: frivilligen; med For-
sæt, som: piarallune asse-
rorpå, han slog den i styk-
ker med fri Villie; piaral-
lugo piok, han gjorde det
med Forsæt; og i *negativo*
om: mod sin Villie; uden
Forsæt, som: piarúnanga
asserorpara, jeg kom for
skade at slaae den i stykker
mod min Villie.

piarivok, 1) *intr.* skader sig
selv; styrter sig selvvil-
lig i Ulykke; tager Li-
vet af sig selv, o. s. fr.
Heraf *infin. applic.* piarivd-
lune, selvwillig. 2) *tr.*
ligesom Piárau.

piarirfak, den som behand-
les paa en el. anden
Maade med fri Villie.
2) forhejer.

piarirfok, den som styrter
sig selv i Ulykke ic.

Piárpok, piartorpok og Pia-
rárpok, see under Piok.

Pidlardluko, Pidlaut og Píd-
lekpok, see under Píllék-
pok.

Pidléngavok, see under Píll-
léngavok.

Pidluarpok, see under Piok.

Pídlukpok, 1) *intr.* glip-
per; slaaer fejl; falder
af til unytte el. paa det
Sted den ej skulde (Pi-
len af en Bue el. af sit Ras-
stetræ.) 2) Flækker; brænde
der ikke af (en Bøsse.) 3)
svigter; glider ned el. ud
(Steen el. andet, som var
lagt under en Ting, og ej
gjør den tilsigtede Nytte.)

pidlúviok, 1) *intr.* a) det
samme i 2de første Bemær-
kelser. b) glipper med sin
Pist, saa at den falder
død ned ved Siden af
ham. c) Flækker med sin
Bøsse; faaer den ej til at
brænde af. 2) *tr.* Flæk-
ker med den. Anleisiga
pidluviara; jeg fliffede med
min Bøsse.

pid-

pidluktipok v. **pidluvilipok**,
z. tr. 1) det samme i sid-
ste Bemærkelse. 2) Kom-
mer det til at svigte el.
glide ud.

pidluvibigau, tr. **Flækker** paa
et Dyr; **Kan ej faae Bøs-**
sen til at brænde af el.
Pilen til at styde af paa
det.

Pigak, **Vaagen**; **Natte-**
sidden.

pigârpok, intr. **vaager**; er
længe oppe om **Natten**;
holder **Nattevagt**.

pigârtok, den som **vaager**;
en **Vagter** el. **Vaagefø-**
ne; i plur. **Natteravne**,
som holde **Natten** ud
med deres **Lystighed**.

pigârbik, 1) et **Vagtsted**.
2) **Vaagetid**; **Vagt**.

pigâupok v. **gâppok**, tr. **vaa-**
ger over en.

pigattak, den man **vaager**
over.

Pigau, see under **Pik**.

Pigdlukpok, intr. er an-
det, end det man holdt
det for.

pigdluviok, 1) intr. det sam-
me. 2) tr. holder det for
andet, end det i Sand-
hed er; seer fejl; mis-
fjender.

Piglerpok, z. 1) intr.
hopper (med adde Been);

springer; **gjør** **Lust-**
spring med begge **Bene-**
ne samlede. 2) tr. — over
noget.

piglerrok, en **Hopper**; en
Springer.

piglerrok, 1) det man **hop-**
per el. **springer** over.
2) en **Græshoppe**.

Pik, en **Ting**; en **Sag**.
i plur. **peet**, **Gods**; **Ejen-**
dom; **Midler**; **Boehaa-**
ve.

pigau, tr. **ejer**; **tilhører**.
Una pigâra, den **hører** mig
til.

pigigalloak, det, som en
har **ejet**, men nu **ejlæn-**
ger; en **Ting**, som før
har været **hans**. **Oma**
pigigalloa pissiarâra, jeg
længte det, som **hørde** ham
til.

pigitipok, z. tr. **bringer** i
Besiddelse af; **staffer** til
Ejendom.

pigikpok, s. intr. 1) er en
smuk el. **god Ting**. 2)
har **stjønne Sager** el.
gode Ejendeele.

pigiklok, 1) en **smuk** el.
god Ting; **got Gods**.
2) en som **ejer stjønne**
Sager.

pigiklôrsoak, 1) en meget
smuk el. **god Ting**; i pl.
gode Vahre. 2) den som
ejer mange stjønne Sa-
ger;

ger; hemidlet; velhavende.

peigikfórlövak, *intr.* 1) er en meget smuk el. god Ting. 2) har mange skønne Sager el. meget smukke Ejendomme; er bemidlet el. velhavende.

peepok, *ts.* er fattig; ejer intet.

peetsok, fattig; som ejer intet.

peetsfórloak, meget fattig.

peetsfórlövak, *intr.* er meget fattig.

peetsfúlek, Fattigdom.

pejarpok, *tr.*)

pejáiok, *intr.*) 1) borttager; tager af Vejen. 2) udslætter; straber af; tørrer af. 3) berøver; stiler en ved det han har; fratager. 4) røver det.

pejáirfok, en Røver.

pejavok, *intr.* 1) er udslættelig; kan let udslættes. 2) er løselig; kan snart gaae løs; er let at borttage.

pejarsok, 1) udslættelig; let at udslætte. 2) løselig; let at borttage.

pejaut, 1) i Almindelighed: noget at udslætte el. tage bort med. 2) i Besonderlighed: a) en Bøsse; reenfer; en Kradsfer. b) en Proptræffer.

pejagak, 1) udslættet. 2) borttagen. 3) røvet; Røvet.

pejagávok, *intr.* er borttaget.

pekak, 1) den allerførste Ting; den som først har været til. 2) den første Aarsag; den som først gør noget. 3) *tr.* den man først giver sig i Gærd med.

pekkárpok, 1) *intr.* a) har, ver, b) har noget. 2) *tr.* har den. 3) Heraf *negat.* pekkángilak, a) har ikke. b) har intet. c) er der ikke.

pekkártok, havende; den som har noget.

pekkángitsok, 1) som har intet. 2) som er der ikke. Pekkingitsok unneræt, de sagde, at han var der ikke el. at der var intet.

pekkajui'pok, *ts.* *intr.* 1) har slet intet. 2) plejer aldrig at have noget.

pekkangárpok, *intr.* har Velstand el. Overflod af alle Ting.

pekkartipok, *t.* *tr.* sætter en i Velstand.

pekkautigau, *tr.* 1) faaer ved ham 2) har sit Ophold deraf; Kommer i Velstand derved.

pekkéfiak, megen Spise; Forraad af Sødevarer; Velstand.

pek

pekkēsiörpok, *intr.* Kommer i Velstand med Sødevarre; bliver vel forsynet dermed, saa at han har Forraad deraf.

pekkot, i *pl.* pekkotit, Ting om hinanden; Gods; Formue; Løsøre; Boehave (men ei Spisevare.)

pekkōut, Spisevare; Proviant; Forraad af ædelige Ting.

pekkōutitōk, rig paa Sødevarre.

pérksoak, stor Ejendom; Liggendesæe.

perksoarfiörpok, *intr.* samler sig Liggendesæe.

piklak, 1) det hvoraf man kan gjøre sig noget; noget til Brug. 2) *tr.* det som er en tiltænkt el. bestemt; det som han vil faae til Ejendom; hans bestiftede Deel.

piksarau, *tr.* vil komme til at eje det; det er ham tiltænkt og vil blive hans.

piksfardlukpok v. **piksarêpok**, *ts. intr.* Kan intet for hverve.

piksarfiörpok, 1) *intr.* søger at lægge sig Boehave til; søger et Sted hen, for at anstaffe sig et eller andet. 2) *tr.* anstaffer en anden noget; for hverver til ham.

piksarfiugak, forhvervet;

anstaffet (til sig selv el. til en anden.)

pikfävok, *intr.* 1) der kan blive noget af. 2) det er bestemt el. tiltænkt en.

pikfärupok, *intr.* har ej det fornødne el. hvad man skal bruge.

pikfärutipok, *tr.* sætter nogen i værgeløs Tilstand.

pikfiok, 1) *intr.* bliver ikke glemt, skjønt han er fraværende, men faaer sin Deel affat til han kommer hjem. 2) *tr.* sætter noget af til ham.

pikulük v. **kulüktok**, 1) en slet el. usel Ting. 2) et slet Menneske.

pikulükpok, *intr.* 1) er en usel Ting; er et slet stykke Boehave. 2) er et slet Menneske. 3) i *neg.* er flink el. brav (en Ting el. et Menneske.)

pilik, den som ejer noget el. har Sager; formuende.

piliovok, *intr.* ejer noget; har Gods; er formuende.

pisliok, 1) *intr.* a) gjør. b) avler. c) har Overflødighed af Sødevarre; har Forraad til mange Tider. 2) *tr.* a) forretter noget for en anden; gjør ham noget. b) av-

2. *Sligger i...* *der*
Anden...

ler et Barn med hende.

pilliak, 1) det gjorte el. begangne; en Gjerning. 2) det avlede Barn (helt uægte.) 3) Overflødighed af Godevare.

pilliarau, *rr.* 1) har gjort el. begaaet det. 2) har avlet det Barn.

pilliorpok v. piksiorpok, 1) *intr.* gjør el. arbejder noget. 2) — for en anden.

pilliugak v. piksiak, det gjorte; ens Gjerning el. Arbejde.

pillimavok, *intr.* 1) er smukt gjort; er vel forarbejdet. 2) pynter sig for at blive eftersat af Mandfolk; gjør sig appetitlig; vil have Mand.

pillivigau, *rr.* virker derpaa; har sin Gjerning dert.

pilipok, *rr.*)

pilitsiok, *intr.*) giver en noget omsonst; forærer.

pilitsut, en Gave; en Foræring.

pilitsutigau, *rr.* bekommer det for intet; faaer det til givendes el. i Foræring.

pilitsavok, *intr.* faaer Foræringer; bekommer noget for intet. Kangame pilitsoursonga? naar vil jeg noget for intet?

pilliupok, *rr.* forbruger.

pilliurfak, forbrugt.

pilliurforpok, 1) *intr.* er forbrugt. 2) *rr.* har forbrugt det.

piluk, 1) en, slem Ting; noget stygt. 2) et slem Menniske af Caracteer; et Skarn; et ont Gemt.

pilukpok, *intr.* 1) er en slem Ting. 2) er et Skarn el. et slem Menniske.

pilungoak, 1) en usel Ting. 2) et uselt Menniske; en Staffel.

pilurksoak, et stort Skarn.

pilukkorfut, Forbandelse.

piluktipok, *r. intr.* forbandedes, sættes i en afstyeslig Tilstand.

pilungnarsioak, *intr.* bliver forbandet; lider Forbandelse.

pingoak, 1) en liden el. ringe Ting. 2) Duffetøj; Barnetøj.

pingoarpok, *intr.* leger; spøger (et Barn.)

pingoarkatigau, leger med (et Barn med det andet.)

pingoaupok, *rr.* leger el. spøger med et Barn (en Gammel.)

pingorpok, 1) *intr.* a) bliver til; skabes. b) bliver til noget, som det ej før var; dannes. c) Fom

Kommer frem; vover
(Dyr; Vært.) d) springer; gjør Luftspring. 2)
tr. a) skaber; frembringer. b) danner; forarbejder det til noget; gjør noget det af.

pingortipok, r. tr.)

pingortitflok, intr.) det samme i begge sidste Bemærkelser.

pingortitfirsok v. firsok, 1) en Skaber. 2) en Danner.

pingortitak, 1) skabt; en Skabning; et Creatur. 2) dannet.

pingortitlinek v. titfirsufek, Skabelse.

pingorbik v. gorgvik, 1) det Sted man er bleven til og opvoren paa; fødested. 2) det Sted man arbejder noget paa; Værksted. 3) den Ting som først er bleven til; den første Skabning (med Hensyn til andre fra samme nedstammede.)

pingorgverkåk, 1) den allerførste, der af flere har været til. 2) det allerførste Væsen; alle Tings Begynder. Angæjokait

pingorgverkåput kittornamingnut, Gudile pingorgverkåvok tamañnut,

Forældre ere til for deres Børn, men Gud er til for alle, da de fra ham

have deres Udspring. 3) et Sted, hvor man er den første til at fange et Arbejde an (f. Ex. et nyt Beegsteensbrud, hvortil ingen tilforn har arbejdet.)

pingorbigati, tr. er kommen af ham el. hende; nedstammer derafra.

piorépok v. rékau v. rétfo-kau, intr. holder sine Sager slet; er sludersvoren med sine Ting; omgaaes skjodesløs med dem, og lader dem ligge for Vind og Vove.

piorngærupok, intr. afstafes; forstyrres.

piorngærutipok, r. tr. afstaffer; forstyrrer; tilintetgjør.

piorfarpok v. lårkau, intr. holder sine Sager ordentlig; fører sig dem til Nytte; er en god Huusholder. 2) tr. holder got Huus dermed; passer det got; pudser og hæver det.

piorfartok, en god Huusholder, der passer sine Ting vel, og veed at føre sig dem til Nytte.

piorfarpok, tr.)

piorfåfok, intr.) tilbereder; tillaver.

piorfoæpok v. ækau v. ætfo-kau, intr. er bister el. opbragt; saa han Easter

og flenger med alt hvad
han faaer i Hænderne,
løber og slaaer med Dørr-
rene.

piorføtslok, bister; op-
bragt; forbittret i sin
Udsærd.

piavok, *intr.* er noget,
pissak, en ny Ting; et ny-
lig bekommet Boehave.

pissarpok, *intr.* faaer noget
nyt.

pissartok, den som har faaet
noget nyt.

pissavok, *intr.* er ny el. ny-
lig bekommet.

pisslok, 1) Fjober el. for-
skaffer sig noget. 2)
faaer; bekommer; er-
langer.

pisslak, 1) Fjobt. 2) bekom-
met.

pissléksak, det man skal
have; Løn.

pisslarau, *tr.* 1) har Fjobt
el. forskaffet sig det. 2)
har faaet el. bekommet
det.

pisslavok, *intr.* 1) er Fjobt.
2) er bekommet.

pissibigau, *tr.* Fjober af en.

pissiniarbigau, *tr.* vil Fjobe
noget af en el. handle
med ham.

pissiovok, *intr.* er solgt; er
afhændet.

pissiorsok, solgt; afhændet.

pissók, rig; en rig Mand.

pissövok, *intr.* er rig.

pissörsoak, meget rig.

pissörsovok, *intr.* er meget
rig.

pissöunek v. söursúsek, Rigo-
dom.

pissokak, gammel; en gam-
mel Ting; længe ejet
el. gjemt el. brugt.

pissokávok, *intr.* er gam-
mel.

pissokársoak, meget gam-
mel.

pissokāunek v. kāursúsek,
Ælde.

pitsarépok, *ts. intr.* gnier;
er Farrig; holder paa
hvad han har.

pitsarétsoak, en Gnier; suuri-
fittig; Farrig.

pitsarēnek v. rétsounek, Gni-
erie.

pitsarétsoúsek, Gnieragtig-
hed; Suurfittighed;
Rarrighed.

pitslipok, *ts. tr.*)

pitslitslok, *intr.*) Fjober for-
en anden; Fjober til
ham.

pitsirlut, det tilfjobre, som
en anden har Fjobt os.

pitsirlutigau, *tr.* har faaet
det tilfjobt sig ved en
anden. Umiaara pitsirlu-
tigara Pelimut, Peder har
fjobt mig min Baad.

piúrsak, Duffetøj; Lege-
tøj; Barnetøj.

piúrsarau, *tr.* har det at le-
ge med.

piúrsarpok v. sarkau, *intr.* 1)
det

det samme som piorepok.

2) synes at være noget el. saaledes, som det dog ikke er.

piuvok v. piukúkpok, *intr.*

1) duer; er tjenlig el. nyts; er noget værd.

2) i neg. a) duer intet; er utjenlig; er ej nyts. b) er intet; besynder intet.

piursok v. kiukúktok, 1) duer lig; tjenlig; nyttig. 2) virkelig.

piursomik, virkeligen.

piungitsok, 1) utjenlig; u. nyts; af ringen Værdie.

2) ubetydelig; forføngelig.

piukúgnarpok v. narfiok, *intr.* er vist nok tjenlig; er tilforlædelig nyts.

piukúpok, *tr.*

piukúrfiok, *intr.*) holder det for nyts; agter det tjenlig til sit Brug.

pærpok, 1) *intr.* a) er løs; giF løs. b) er til ende; er der ikke mere. c) er afdagen el. udslættet. d) gaaer bort; gaaer af vejen. e) er borte; er af vejen. 2) *tr.* a) gjør løs. b) tager bort. c) tager af el. udslætter.

pærsipok, *tr.* 1) gjør løs. 2) slaffer bort.

pærupok, *intr.* er oppe; er til ende; er ej mere der. af. 2) *tr.* bringer til Ende; gjør Ende paa.

pærutipok, *tr.*

pærutitsiok, *intr.*) 1) det samme i sidste Bemærkelse. 2) gjør Ende paa det for ham; mager at ej mere bliver for ham at faae.

Pika, hist oppe; her strax oven for.

píkane, hist oppe et steds; her oven til.

pikanépok, *intr.* er hist oppe el. her oven til.

pikanétok, den som er el. var hist oppe el. her oven til.

píkanga, hist oven fra.

pikunga, hist op ad.

pikóna, hist op igjennem.

tekpíka, der oppe; did oppe.

tekpíkane, paa et Sted der oppe; der oven til o. s. fr.

pínga, *intr.* 1) han hist oppe v. her øster, som du veed nok selv. 2) han her strax oven for. 3) denne her opløstede (s. Ex. Rjedelen, som hanger over Jlden.)

pírkfoma, *tr.* 1) det samme. 2) som *vocativus*: hør du hist oppe!

tekpínga, *intr.*

tekpírkfoma, *tr.*) han der oppe, som du veed nok selv. Tekpínga assarfigáput v. tekpírkfoma assau-átigut.

átigut, han der oven til
elsker os.

Pikkarpok, 1) *intr.* for-
herer sig selv til døde.
2) *tr.* herer en anden
til døde; dræber ham
ved *Seperie*.

pikkáíok, *intr.* det samme i
sidste Bemærkelse.

pikkagák, forheret; Kom-
men af dage ved *Seperie*.

pikkagávok, *intr.* bliver
heret til døde; forheres.

Pikatták, løsaagtig; Raad;
fret i sit Væsen.

pikattávok, *intr.* er løsa-
tig el. Raad; viser sig
fret i sit Væsen.

Pikkiárpok, *intr.* Kom-
mer op af Vandet (brun-
ges kun om Fugle, som
have duffet under.)

pikkiártok, en opkommen
Fugl.

Pikípok, *r. intr.* 1) sprin-
ger gesvindt op. 2) brin-
ges i Bevægelse; oprør-
res; bliver allarmeret.

pikitípok, *tr.*)

pikitíthok, *intr.*) sætter i
Bevægelse; oprører;
allarmerer; gjør Op-
rør.

pikititírsok, en Oprører;
en Rebeller.

pikititínek, Oprør.

piképok v. **kétsövok**, *r. intr.*

sættes ej saa let i Bevæ-
gelse; er rolig og phleg-
matisk.

pikétsok, rolig; phlegma-
tisk; ubevægelig.

pikinéitsomik, roligen;
uden at sættes i Bevæ-
gelse derved.

Pikkórdlukpok og **pikotik-
pok**, see under **Piok**.

Píksíkpok, *f. intr.* sprin-
ger.

píksíksok, den som sprin-
ger.

píksíksak, 1) en Loppe (*Pu-
lex irritans*.) 2) en liden
Springbilde, som gjer-
ne lader sig falde ned
af de grønlandske Jorde-
løfter om Vinteren (*Sta-
phylinus fuscipes*.)

píksíkállavok, *intr.* sprin-
ger til alle Sider; spras-
der allevegne omkring;
spretter hist og her (*f.*
Er. Spaaner, naar man
hugger.)

píksíkállarsok, sprettende;
spradende.

Píkíok, see under **Pik**.

Pikkunárpok v. **narkáu**,
intr. er Kraftig; er virk-
som; virker; har Ef-
tertryk og Klem. Nek-
kikset illøjt **pikkunátlá-
raut**, nogle Spiser ere ret
kraftige el. mættende.

pik-

pikkunártok, **Frastig**; **virf-**
som.

pikkunartorpok, *intr.* spiser
Frastig Mad.

pikkunarfúsek, **Kraft**; **Virf-**
ning; **Eftertryk.**

pikkunerpok, *r. intr.* faaer
el. finder **Kraft**; mær-
ker **Virfning.**

pikkunerbigau, *tr.* finder
til **Kraften** deraf; mær-
ker dets **Virfning.**

pikkútfekpok v. kytsekpok,
intr. finder sig ret styr-
ket ved noget.

pikkutsektípok v. kytsekti-
pok, *r. tr.* skjæner **Kraft**;
styrker.

pikkutsaut, det man styr-
kes ved el. føler **Kraft**
af.

pikkutsautigau, *tr.* føler
Kraft deraf; sanfter
Styrke derved; mærker
god **Virfning** deraf.

Pillékpok, *r.* 1) *tr.* a)
sønderstjærer; tilstjærer
(et Glind.) b) flentser en
Sælhund; flaaer Glind
og Spæf samlede af
den, og stjærer Kjø-
det i smaa Stykker.
c) flentser en Hval. 2)
intr. a) sønderstjæres;
tilstjæres (Glindet.) b)
flaaes paa ommeldte
Maade (Sælhunden.)

pilléktorpok, *tr.* 1) det sam-

me i 1ste Bemærkelse. 2)
sauger.

pillektórneko, en Saug-
spaan.

pillektout, en Saug.

pillekèitliok, *intr.* og *tr.* fors-
tjærer (et Glind el. Klæ-
de); stjærer det bort til
unytte.

pillák, i plur. pillársæt,
flentsninger af Hvalfiske.

pidlekpok, *intr.* og *tr.* flento-
ser en Sælhund paa Sø-
en (Sangerne, som have
været samlede paa Jag
efter den.)

pidlárdluo, en Lap, som
falder af ved Tilstjærin-
gen; en Sfræderblud.

pidlaut v. láutak, en Til-
stjærer, Kniv; en Rem-
mesnider, Kniv.

Pilléngavok, *intr.* er en
slink ung Person; er et
ungt haabefuldt Men-
niske; tegner sig got;
især: tegner til at bli-
ve en god Sanger.

pilléngarfok, et haabefuldt
ungt Menniske.

Pileráu, see under Piok.

Pillérngovok, 1) *intr.*
er misundelig; fortry-
der paa andres Lykke.
2) *tr.* misunder ham.

pillérngurfok, misundelig;
avindsyg.

pillérngupok, *tr.* misunder
ham

ham det; fortryder paa,
at han faaer det.

Pillérpok, *f. intr.* smaa
sneer

pillérfok, Smaasnee.

Pilliak, Pillimavok og Pili-
pok, see under Pik.

Pillitsiok, *intr.* er sød-
nig.

Pillo, v. pilluk, et Løv el.
Blad; især: af Bøllebær,
eller Blaabær, Buste.

pillokalerpok, *f. intr.* faaer
Løv el. Blade; skyder
Blade.

pillokotárpok, *intr.* mister
sine Blade; taber Lø-
vene.

pillokotárnek, Løvsald.

pillulliarpok, *intr.* er ude
at plukke Blaabærbla-
de el. Blade af Bøllebær-
buste.

pillutárpok, *intr.* faaer
Blaabærblade (et Men-
niske ved at samle dem.)

pillúrfak, 1) en liden Riis-
væxt, hvis Blade lig-
ne Bøllebærblade. 2)
Drilstøv; Affald, naar
man driller i Træ.

Pilluárpok, *intr.* er peen
el. nipper; vil ej gistes.
pilluártok, peen; nipper;
gifesty.

Piluk, see under Pik.

Pimmák, see under Piok.

Pinēipok, *ts. intr.* er u-
villig el. ej derfor; har
ej Sind el. finder Ulyst
dertil; staaer ej til at
overtale.

pinēitsok, uvillig; ulysten;
ubevægelig at faae til
noget.

Pinek, i *pl.* pernit (N.)
v. perngit (S), Høe el.
Straa i Støvler og
SEoe.

piníksak, Straa; Græs el.
Høe til Støvle.

piníksarsiorpok, *intr.* ryk-
ker Græs til saadan
Brug.

pinérpok, *f. 1) intr.* og *tr.*
lægger Straa i Støvle
el. SEoe. 2) *intr.* Støvs-
lerne ic. forsynes der-
med

pinerkikpok, *f. tr.* lægger
frisk Straa i Støvlers
ne ic.

pineríksárpok, *tr.*)

pineríkláiok, *intr.*) lægger
Straaet tilrette i Støvs-
lerne (det gamle.)

pinárpok v. nárupok v. per-
nérpok, *f. 1) tr.* tager
Straaet af Støvlerne.
2) *intr.* Straaet er ta-
get af dem; der er ej
mere Straa i dem.

Pínnek, 1) Smukhed. 2)
interj. hvor smuk! hvil-
ken Skønhed;

pin-

pínserpok, *f. intr.* er smuþ; er skjón.

pínnersök, smuþ; skjón; skjón; herlig.

pinnekau, *intr.* er særdeles smuþ; er deilig.

pinnerau, *tr.* holder for smuþ; synes vel om.

pínnersárpok, *tr.* gjør smuþ; smykket; pryder; forherliger.

pínnerságak, smykket; smuþ; gjort; prydet; herlig; gjort.

pínnersáut, et Smykke; en Prydelse.

pínnersfiok, 1) *intr.* bliver smuþ. 2) *tr.* smykket ud; pynter.

pínnersúsek, Smukhed; Skjønhed; Dejlighed; Herlighed.

pinnépok, *ts. intr.* er hæs- lig; seer ilde ud.

pinnétsök, hæs- lig; styg; grim.

pinnégau, *tr.* holder for styg; synes ilde om.

pinnékau, *intr.* er meget hæs- lig; er styg el. grim.

pinnétsúsek, Styghed; Hæs- lighed; Grimhed.

pinnédliok, 1) *intr.* bliver styg. 2) gjør styg.

Pinga, see under Pika.

Pingajuak, 1) Tree (see Gram. Cap. V. §. 3.) 2) den tredie (dog i denne

Bemærkelse kun lagt til et Singulare, see Gram. XVII. Cap. §. 4. Not. 1.)

pingajuéksak v. pingajúksak, den som skal udgjøre den tredie.

pingajuæt, den tredie.

pingajuænne, for det tredie.

pingajugau, *tr.* udgjør den tredie.

pingajóralik, en som har tree Hustruer.

piggajurárpok, *intr.* faaer trende.

pingajurárterpok, *t. intr.* faaer jevnlig trende.

pingasut, 1) Tree; Trende. 2) i pl. pingasuit, trende (lagt til et Collectivum); tree Skuffe.

pingasunnik, trende gange.

pingasúvok, *intr.* er trende;

bestaaer af tree; i plur.

pingasúput, ere tree i Tallet.

pingasúngorpok, 1) *intr.* a)

bliver trende. b) bliver

den tredie. c) bliver el.

er Onsdag (den tredie fra

Søndag.) 2) *tr.* deler det

i trende; gjør trende

deraf. Heraf:

pingasúngormet, i Ons-

dags; om Onsdagen.

pingasúngörpet, paa Ons-

dag; tilkommende Ons-

dag.

pingaitserpok, *f. i) tr.* læg-

ger den tredie til (de to

for.

første); faaer den tredie til dem. 2) *intr.* i *dual.* de tvende faae den tredie til sig; de blive tree i Tallet.

pingaseriarpok v. riarterpok v. rirfarpok, 1) *intr.* stær el. gjør trede gange i rad. 2) *tr.* gjør det trede gange ved ham.

Pingafut, see under næstføregaaende.

Pingek, et slags rødt Drivetræ (Syr el. Lærtræ) som bruges til Aarer og Sarpuunstofte.

pingereitfiak, et smukt Stykke af dette slags Træ.

Pingiak, en Vable paa huden af Bid el. Stif.

pingiarpok, *intr.* bider el. stifter, saa der bliver Vabler efter (Luus el. Løppe.)

Pingigákpok v. gækpok, er bange foren, som er ude i ont Vejr, og bliver borte.

pingigáu v. gigilerpok, *f. tr.* det samme. (Disse Ord bruges ei lettelia af nogen, uden i deres Herrie.)

Pingo v. pinguk, en Tue; helst: en Mosetue.

pinguársuk, det samme; helst:

en Sugtetue (samlet af Sugleffarn.)

pingursinek, en Bureflap el. det ophævede stykke, som skjuler pudenda.

Pingörpok, see under Pik.

Pingörpok, *tr.*)

Pingóiook, *intr.*) hægler en ret læstelig igjennem; overstjender el. overfører ham.

Pinguársuk og Pinguk, see under Pingo.

Pingurkpok, *tr.*)

pingúriok v. uviok, *intr.*) 1) springer el. hopper ned afen Bratning. 2) Sarpunen springer tilbage og gaaer ud af det stude Dyr.

pingurktörpok, *intr.* hans Sarpun gif saaledes tilbage.

pingurktörbigáu, *tr.* hans Sarpun slap ud af det Dyr.

Pingursinek, see under Pingo.

Pinikpok og Piniktöumavok, see under næstfølgende.

Píok, er et *Verbum auxiliare*, som baade *transitive* og *intransitive* har mange Bemærkelser, og kan bruges isteden for andre Verba (see Gram. XII. Cap. S. 18);

S. 18); ellers ere de sær-
nemste Bemærkelser, naar
det staaer særskilt, følgen-
de: 1) *intr.* a) kommer.
b) *aftr.* c) *stger.* d)
steer; tildrager sig. e)
bærer sig ad. f) dør;
hedensaftr. g) bliver
til. h) gaaer med. i) er
skyld i at noget steer;
er den sandskyldige; er
Manden. 2) *intr.* og *tr.*
a) faaer; bekommer. b)
gjør. 3) blot *tr.* a) me-
ner. b) svarer. c) be-
gegner; behandler; bær-
rer sig ad med. d) giver.
e) tager. f) beholder;
bliver i Besiddelse af. X

pirfok, 1) *Participium* af fo-
regaaende i alle dets Be-
mærkelser. 2) især: den
skyldige.

pirlovok, *intr.* er den skyl-
dige.

pirlovipok, *r. tr.* erflæter
el. fjender skyldig; for-
dømmer.

pirlovitak, skyldigfjendt;
fordømt.

pingitfok, uskyldig.

pingitlovok, *intr.* er uskyl-
dig.

pingitfok, *intr.* *finiarpok*, *r. tr.*
taget i for-
søgt.

pingitfok, *r. tr.* erflæ-
ter el. fjender uskyldig;
fjender.

pingitfugau, *tr.* holder na-
skyldig.

pekarpok, 1) *intr.* kommer
først; faaer først *tr.* 2)
tr. var den første, som
gjorde det el. beegnede
ham *tr.* Oma pekarpa to-
kotak, han var den første
som lagde Haand paa den
dræbte.

pekkoserpok, *f. intr.* skjem-
ter; skrømter; skjertser;
mener det ej oprigtig;
er ikke hans Alvor; ta-
ler ej af Hjertet; hyfler.

pekkoserfok, den som skjema-
ter *tr.*

pekkoserfok, 1) listig;
trædsk. 2) en skyfler.

pekkoserfok, *intr.* 1) er
listig el. trædsk. 2) er en
skyfler.

pekkoserdlukpok, *intr.* er
falsk; er ej at troe; er
falsagtig. 2) i *negat.*
pekkoserdlungilak, er re-
delig; er retskaffen;
handler oprigtig; taler
uden falskhed.

pekkoserfok, *tr. intr.* det
samme i sidste Bemærkelse.

pekkoserdluktok v. pekkoserfoksoak, en Erteskalk;
et falsk og forslagen
Menneske, som man ej
kan farlade sig paa.

pekkoserdlursusek, Listige-
hed; falskhed; Svigag-
tighed.

pek-

Aa

pekkoserdlungitsok,)
 pekkoserfuitlok,) rede-
 lig; retskaffen; ærlig;
 oprigtig; den, ihvilken
 ikke er Svig el. Falst-
 hed.

pekkoserdlungitsufek, *tr.*
 lighed; Redelighed; Op-
 rigtighed.

pekkosifiksak, en Udflugt.
 pekkoserfiörpok v. kofik-
 sarfiörpok, *intr.* søger
 Udflugter; hitter paa
 Undskyldninger; seer
 paa en Maade at rede sig
 fra en Sag.

pekkoserfiörtok, den som sø-
 ger Udflugter *tr.*

pekkoserföut, Snedighed;
 List; snedig Auløb; li-
 stig Adfærd.

pekkoserföutigau, *tr.* Kom-
 mer med List til noget;
 bruger Snedighed der-
 ved.

pekkosêpok v. pekkosê-
 lerkivok, *intr.* 1) bliver
 falsk og tilbageholden;
 bliver undseelig; taber
 Maal og Mæle (et Barn
 ved at see en Fremmed.) 2)
 bliver saa fattig derved
 el. endeløst derover (en
 som uforvarende kom til at
 gjøre Glæde.) 3) sidder
 betuttet; tør ej komme
 frem dernæd (det man
 havde at sige el. en Gave,

man havde at give en an-
 den.)

pekkosêlerkivok, undseelig;
 betuttet; endeløst ved
 el. for noget.

pekkysierpok, *f. intr.* 1)
 forstiller sig; viser sig
 anderledes end man er.
 2) hyfler. 3) taaler O-
 verlast; lader sig slaae
 (skönt man kunde slaae i
 gien.)

pekkysiatârpok, *intr.* 1) for-
 stiller sig særdeles. 2)
 hyfler meget; er en stor
 Hyfler. 3) viser sig me-
 get taalig ved Overlast
 (enddog han kunde bære
 sig.)

pékkovok, *intr. og tr.* 1) vil
 at noget maae skee; til-
 lader; tilstæder; lader
 skee. 2) vil, at det skal
 skee; byder; befaler.

pekkorsök, *intr.* det samme.
 pekkorsöfok, 1) en Tilla-
 der. 1) en Byder el. Bes-
 faler.

pekkorsinek, Villie. a) Til-
 ladelse. b) Befaling;
 Byden.

pekkorsufek, Villie; Sin-
 delav; Gensigt (hvad en
 hos sig selv holder for godt
 at skulde efterkommes af
 andre.)

pekkorsak, Villie; det man
 tilkjendegiver at ville.
 a) det man tillader; Til-

ladelse

med sig selv at gøre. b) det man tillader sig at gøre. c) det man tillader sig at gøre. d) det man tillader sig at gøre. e) det man tillader sig at gøre. f) det man tillader sig at gøre. g) det man tillader sig at gøre. h) det man tillader sig at gøre. i) det man tillader sig at gøre. j) det man tillader sig at gøre. k) det man tillader sig at gøre. l) det man tillader sig at gøre. m) det man tillader sig at gøre. n) det man tillader sig at gøre. o) det man tillader sig at gøre. p) det man tillader sig at gøre. q) det man tillader sig at gøre. r) det man tillader sig at gøre. s) det man tillader sig at gøre. t) det man tillader sig at gøre. u) det man tillader sig at gøre. v) det man tillader sig at gøre. w) det man tillader sig at gøre. x) det man tillader sig at gøre. y) det man tillader sig at gøre. z) det man tillader sig at gøre.

ladelse. b) det man be-
faler; Bud; Befaling.
pekkongitsak, forbud.

pekkofárpok, *tr.* 1) be-
vilger. 2) tilskynder.

pekkovarpok, *intr.* overla-
der sig ganske i ens Vil-
lie.

perkajáulavok, *intr.* er sted-
se nær ved at sætte til
el. i Livsfare.

pernák (N.) v. perngák, (S.),
uvant; en Begynder;
den som første gang gjør
el. erfarer noget el. Kom-
mer paa et Sted.

pernárpok (N.) v. perngár-
pok (S.), *intr.* og *tr.* gjør
eller erfarer første gang;
Kommer et Sted, hvor
man aldrig før har væ-
ret.

pernárniarpok, (N.) v. pern-
gárniarpok, (S.) *intr.* er al-
drig kommet der; er et
Sted ubevant. 2) har
aldrig forsøgt paa at
gøre det; er en Ting
ubevant.

pernávok, *intr.* er uvant;
er en Begynder i et el.
andet.

pernaut, 1) det Sted, man
første gang kommer. 2)
den Gjerning, man før-
ste gang gjør. 3) det
man aldrig før har er-
faret.

perpallúkpok, *intr.* det lar-

mer; buldrer; støjer;
gjør Allarm; giver Lyd
efter noget.

perpallúktok, det som lar-
mer ic.

perpallúk v. pallúngnek, Al-
larm; Tummel; Bul-
der; Støj.

piárpok, 1) *intr.* a) Kommer
for tilig. b) Kommer
fro og tilig; Kommer
strax; er paa færde ved
første Vinf. 2) *tr.* a) gjør
det for tilig el. alt for ge-
svindt. b) gjør det tilig;
er tilig paa færde der-
med.

piártorpok, *tr.*)

piartólok, *intr.*) følger el.
gaaer efter noget; hen-
ter.

piártugak, hentet el. det
som hentes.

piarárpok, 1) *intr.* a) er be-
red; holder sig færdig.
b) er færdig; er istand;
er afpasset. 2) *tr.* bered-
der; tillaver; holder
færdig; har el. gjør i
stand; er færdig der med.

piarársimavok, 1) *intr.* er
fuldfærdiget; er tillavet.
2) *tr.* har gjort det færdig;
har fuldbyrdet det.

piarársok, færdig; bered;
i stand.

piarársimarok v. piarágak,
fuldfærdiget; tillavet;
tilberedt; istandgjort.

pibik v. **pigvik**, 1) **Sted**
(man er paa, kommer el.
fabrer til.) 2) **Tid**.

pigverkāk, det **Sted**, man
først kommer el. fabrer
til; første **Opholdssted**.

pigvíksakarpok, *intr.* 1) har
Sted at være paa; veed
sit forvar; bliver ej for-
legen for **Opholdssted**.
Deraf: 2) *negat.* **pigvik-**
sakángilak, veed sig in-
gen **Sted** at komme hen
el. komme fort. a) er
landflygtig; har ingen
blivende **Sted**. b) er
ganske indsluttet; kan
ingensteds undflye; er
i sikker forvaring.

pidluarpok, 1) *intr.* a) er
lyffelig; er heldig;
kommer vel an; er sa-
lig. b) gaar heldig for
sig; træffer ret got. **steer**
som det bør. 2) *tr.* a)
gjør det rettelig. b) faar
det efter **Ønske**. c) be-
handler el. beegner ret.

pidluartok, 1) **lyffelig**; hel-
dig; **salig**. 2) vel truf-
fen; vel gjort.

pidluak, det som **steer** vel.

pidluamik, *adv.* heldigen;

lyffeligen; med **zeld**.

pidluárnek, **lyffe**; **zeld**.

pidluarsúsek, **lyffsalighed**;

Salighed.

pidluaut, det man bliver
lyffelig ved; **Salig-**
hedsmiddel.

pidluantigau, *tr.* bliver **lyff-**
elig el. **salig** derved.

pidluarbik, et **lyffessted**;
et **saligt hjem**.

pidluárkovok, *tr.*)

pidluarkorfiok, *intr.*) **vel-**
signer; **ønsker** got over
en.

pidluarkorfinek, **Vessignelse**.

pidluarkonarfiok, *intr.* **vel-**
signes; bliver **velsignet**.

pidluarkonarfillat! 1) **velsigo-**
net være du! **fred** være
med dig. 2) man kan og
sige: **pidluarkonarfillan**
okko! **velsignede** være
de! o. s. fr.

pidluarnarpok v. **nakau**, *intr.*
medbringer lyffe; for-
aarsager **zeld**; er **salig-**
gjørende.

pidluarnartok, **saliggjøre-**
de; **saligt**.

pidluárnársillat! **lyffelig** du
el. han! **vel** ham!

pidluárnársiok, *intr.* bliver
lyffelig.

pidluarnerarpok, *tr.* **priser**
lyffelig.

pidluarsárpok, *tr.*)

pidluarsáiok, *intr.*) **gjør**
lyffelig; **saliggjør**.

pidluartípok, *tr.*)

pidluartítísiok, *intr.*) **det sam-**
me.

pidluartítírsiok v. **pidluar-**
sáírsiok, en **Saliggjører**.

pidluartéjliok, *tr.* **hindrer**
en i sin **lyffe**; **søger**
at

at bringe ham i flette
Kaar.

pidluēipok, *z. f. intr.* er ulyk-
kelig; har ingen Held;
er usalig.

pidluēitsok, ulykkelig; u-
heldig; usalig.

pidluēinek, Ulykke; Uheld.

pidluēitsúsek, Ulyksalig-
hed; Uheldighed; Usa-
lighed.

pidluēikovok, *tr.*)

pidluēikórsflok, *intr.*) for-
bander; ønster Ulykke
over en.

pidluēikorsinek, Forban-
delse.

pidluēitipok, *z. tr.*)

pidluēititsflok, *intr.*) gjør
ulykkelig; bringer en
i Ulykke.

pidluēitsfarpok, *intr.* søger
sin Lykke i Verden; næ-
rer sig ved et el. andet;
har noget at leve af;
ernærer sig.

pidluēitsaut, Læring; Leve-
brød; Læringsvej; Pro-
fession; det hvorved
man søger sit Udfom-
me i Verden.

pidluēitsautigau, *tr.* nærer
sig derved; lever deraf;
søger sit Udfomme der-
af; har til Levebrød.

pigádlarpok, 1) *intr.* er i
Særd med at komme el.
gjøre. 2) *tr.* gjør det
først, før man gjør no-

get andet. 3) *negat.* pig-
adlángilak, er længe der-
om; det faaer ingen En-
de med ham. Pigadlais-
fengilak, det vil vare syv
lange og syv brede med
ham; det vil ei stee i hast.

pigallóarpok, 1) *intr.* a) har
vel baaren sig saaledes
ad. b) er vel kommen,
men ic. 2) *tr.* a) har vel
sagt ham det forud, at
det vilde saa gaae. b) har
har vel tugtet ham, men
(nemlig: det hjalp ikke,) *o. f. fr.* 3) *i negativ.* pi-
gallóangilak, endnu kom-
mer han ikke.

píginarpok, *tr.* gjør el.
faaer kun det eller det.

píginnávok, 1) *intr.* a) kan;
formaaer. b) kan kom-
me; er bered el. redebon;
er følgagtig. 2) *tr.* kan
gjøre det; formaaer
det.

píginnáungorpok, 1) *intr.* bli-
ver bered el. færdig; bli-
ver følgagtig. 2) *tr.* bli-
ver i stand til.

píginnáungorsfarpok, 1) *tr.*
gjør færdig; sætter i
Stand; holder i Bered-
skab. 2) *intr.* holder sig
færdig.

pikkórdlukpok, *intr.* og *tr.*
duer ikke til sit Arbej-
de; kan ej dermed.

pikkórdluktok, uduelig.

pikkordlurfslek, Uduelig-
hed.

pikkoríkpok, *f. intr. og tr.*
er sit Arbejde vopen;
er duelig dertil; kan vel
dermed.

pikkoríksok, duelig.

pikkoríkslek, Duelighed.

pikárpok, *intr. og tr.* gjør
ej mere; besatter sig ej
længer med.

pileráu, *intr. og tr.*)

pilérvok, *intr.*) har
Drift el. Lyst til; har
Mod paa.

pilérvífsok, den som har Lyst
til el. Mod paa noget.

pilérvífsak, det man har Lyst
el. Drift til.

pileritók, 1) meget Lysten;
som har stor Sorlan-
gende el. særdeles Lyst
til noget. 2) den som
har Lyst til alle Ting
og vil gjerne altid være
med.

pileritóvok, *intr.* er meget
Lysten; har stor Sor-
langende.

pileritóvætlák, alt for be-
gjerlig; gjerig.

pileritovætlárpok, *intr.* er
alt for begjerlig; har
Lyst til alt hvad han
seer; er gjerig.

pileritóvætlárnek, Gjerig-
hed.

pilerínek, Lyst; Drift;
Sorlangende; Attraae.

pileritípok, *tr.*)

pileritítíok, *intr.*) opvæ-
ker Lyst hos en til no-
get; gjør ham Lysten.

pileréitísekpok, *intr. og tr.*
faaer nu ret Lyst dertil;
mærker en hestig Drift
hos sig dertil.

pilereitsfengnertóvok, *intr.*
har overmaade stærk
Sorlangende efter no-
get; finder en særdeles
hestig Drift dertil.

pilerpok, *f. intr. og tr.* 1)
begynder; fanger an.
2) gjør formegtet af en
Ting. 3) bryder el. fjer-
rer en.

pilersok, en Begynder; en
Ansanger.

pilersárpok, *intr. og tr.* har
i Sinde; er i Begreb
med; har foresat sig.

pilersárnek, Forsæt.

pilersárbigáu, *tr.* har det i
Sinde; har foresat sig
det.

pilersárbigírsak, det man
har i Sinde el. staaer i
Begreb med.

pimmák, forfaren; bevant;
øvet; vel drevet i en
Ting.

pimmárksok, meget erfár-
ren; særdeles øvet el.
bevant.

pimmávok, *intr.* er bevant
el. øvet i en Ting; er
vel

vel dreven dert; forstaaer
det got.

pimmárksövok, *intr.* har
samlet stor Erfarenhed;
er særdeles øvet og be-
vant dertil.

pinauviækpok v. nauviækau,
intr. seer el. kommer
ventelig; er meget muel-
lig; rimeligst faaet el.
gjør han det.

pinauviarfiok, *intr.* og *tr.*
finder det mueligt; seer
det gjørligt.

pinauværpok v. nauviæng-
ilak, *intr.* er umuelig;
lader sig ikke gjøre.

pinekarpok, *intr.* 1) er ble-
ven begegnet paa god el.
ond Maade; især: er ble-
ven tiltalt af nogen. 2)
er kjøbt. 3) er begjert
el. tinget paa.

pinekartøjliok, *tr.* vogter
en for noget, som kun-
de tilstødes ham.

pinérdlukpok, *intr.* bærer
sig galt ad; kommer
galt afsted. 2) *intr.* og
tr. ildegjør; mishand-
ler; gjør det; som slet
el. ont er.

pinérdluktok, 1) den, som
bær sig galt ad. 2) en
Mishandler: en Mis-
dæder.

pinérdlugak, ildegjort; mis-
handlet; slet bestilt.

pinérdlúgnek, slet hand-

ling; Misgjerning;
Mishandling.

pinelærpok, *t. intr.* er lang-
som til sin Gjerning.

pinefugau, *tr.* mener at
han kommer.

pingárpok, *tr.* 1) begegner
stærkt. 2) bestjæftiger
sig meest dermed.

piniárpok, 1) *intr.* a) stræ-
ber; er om sig. b) søger
Søden; forhverver. 2)
tr. i Almindelighed: trag-
ter efter; bestræber sig
for; gjør sin Glid der-
med el. derfor, nemlig:
a) at faae el. bekomme.
b) at gjøre det. c) at kom-
me derhen. d) at anfal-
de el. faae fat paa en;
sætter efter ham, o. s. fr.

piniártok, den som stræber
efter noget re.

piniárte, en Forhverver; en
Sanger; den som bring-
er noget til Huse; en
Forsørger.

piniártekarpok, *intr.* 1) har
en til at forhverve sig
noget; har Mand, Sø-
der, Søn el. Fostersøn
til Forsørger. 2) i neg.
er uden Forsørger.

piniartigau, *tr.* har ham til
forhverver el. Forsør-
ger.

piniárnek, Bestræbelse;
Stræben; Søgen; U-
mage.

pinartipok, *r. rr.*)

pinartitsiok, *intr.*) driver
en til noget at udrette;
opmuntrer ham.

pinartitsisok, en Driver;
en Paastnyder til noget.

pinartitak, dreven; den som
drives el. opmuntres til
noget.

pinægak, eftersøgt; efter-
sat; det man bestræber
el. umager sig for.

pinægelsak, noget at gjøre
sig Umage for. Piniæg-
elsakangilak, der er intet
at sähre efter el. meget bairt
for alle Ting.

pinisupok, *rr.*)

pinisursiok, *intr.*) forhver-
ver til en anden; for-
sörger.

pinisut, Redskab at forhver-
ve noget med; Sanges-
redskab.

pinikpok, *r. intr.* 1) gör.
2) er Ophavsmand; er
Hovedmanden el. den
fornemste ved en Sand-
ling.

piniktok, Ophavsmand;
Hovedmand.

pinikarpok, *intr.* er Ansör-
rerens for de andre; er
Sormand el. den første
til at gjøre noget.

pinikartok, Ansörer; Sor-
mand el. den første ved
noget.

piniktöumavok, *intr.* er sær-

dig at gaae af sig selv
for Glæde; er ret fuld
af Glæde.

piniktöumarfok v. töumatök,
ret fyldt af Glæde; over-
maade glad, saa han er
færdig at gaae af sig
selv.

piomarpok, 1) *intr.* a) vil.
b) vilomme. c) vil stee
ic. 2) *rr.* a) vil gjøre. b)
vil faae ic.

piomarpok, *intr.* 1) vil stee
engang. 2) vil vel Pomo-
me engang.

piomavok, *intr. og rr.* 1) vil;
beslutter sig til noget.
2) vil have; begjærer.

piomanikpok, *r. intr.* det
saamme.

piomarfok, den som vil el.
har besluttet sig til no-
get.

piomanek v. maningnek, Be-
gjerling.

piomaniarpok, *intr. og rr.*
har Begjerlighed efter
at faae; vil begjere.

piomarsak, det man begje-
rer el. vil have.

piomarsufek v. piomasek, Be-
gjerlighed; Lyst; At-
traae; Villie til noget.

piomasekarpok, *intr.* 1) har
Begjerlighed efter el.
Lyst til noget.

piomasepiluk v. marsufepi-
luk, en ond Begjerlig-
hed; ond Lyst.

pio-

piomafigikpok, *f. intr.* er el: har en god Begjerlighed.

pimaligikfok, en god Begjerlighed; god Lyst.

piomasilerpok, *f. intr.* faaer Lyst til noget.

piomatok, begjerlig; gjerig; den som aldrig kan faae nok.

piomatovok, er begjerlig; er gjerig; vil have meget.

piomatunek, stor Begjerlighed; Gjerighed.

piomeitsekpok, *intr. og tr.* vil nu ret have; faaer nu for Hvor Lyst; faaer det ret i Sinde; bliver begjerlig derefter.

piomeitsengnertok, overmaade begjerlig; ret gridst paa noget.

piomeitsengnertovok, *intr.* er overmaade begjerlig; er ret gridst paa noget (at faae el. komme i Gærd med.)

piominak, *inst.* i) Lysten; det man vil have; det ens Gu staaer til. Piominak atauzek, Lysten er kun een; man onskede sig nu een Ting fornemmelig. 2) *interj.* hvor onskeligt! Sillat, piominak, Ach, hvem der dog havde det!

piominarpok v. nakau, *intr.* 1) er værd at have; er

onstelig at kunne see. 2) er værd at have med at bestille; det gad man været over.

piominartok, 1) onskeligt; værd at have. 2) lysteligt at have med at gjøre.

pirfak, 1) faaet; bekommet. 2) *tr. eng.* Deel el. Lod; det ham er tilfalden.

pirfélak, noget som skal falde en til; det han kan faae; hans bestiftede Deel (bruges helst *transitive.*)

pirfaraü, 1) *tr.* faaer det man søger efter; har fanget det eftersatte; er bleven Mester deraf. 2) *intr.* plejer at see, gjøre &c. pirfariak, 1) det som der hører Umage til el. hvor til udpræves stor Glid. 2) det som behøves; Fornødenhed; Nødvendighed.

pirfariarsoak, det hvortil udfordres stor Glid; det som Foster megen Umage; møjsommeligt.

pirfariakarpok, 1) *intr.* a) behøves; er fornøden; er af Vigtighed; udfordres; Kommer meget an derpaa. b) maae iagttages; maae beegnes el. gjøres. c) er værd. 2)

intr. og *tr.* a) behøver; har fornøden; maae have; kan ej undvære. b) maae gjøte el. tage sig af; maae behandle.

pirsáriakartok, det fornødne; en Nødvendighed; Fornødenhed. 2) en Ting af Vigtighed; en Sag, hvorpaa det meget kommer an. 3) det som maae iagttages el. behandles paa en el. anden Maade.

pirsáriavok, *intr.* 1) Prøver Slid; udfordrer Uimage; skaffer Møje; kommer ikke af sig selv. 2) er fornøden; behøves; udfordres.

pirsáriovok, *intr.* skaffer en nof at bestille; er Uimage ved; Foster Møje; bryder Gølf meget; behøver megen Oppasning. Angmaksæt *pirsáriútláránt*, der hører meget til, inden man faaer Lodderne tilberedte.

pirsáriursok, det som Foster Møje el. hvortil Slittighed udbræves ic.

pirsarírserpok, *f. intr.* er nyt Arbejde ved; behøver paa ny at rettes.

pirsarírserforpok, *tr.* skaffer en Møje; gjør ham Ulejlighed; bryder el. ulejliger ham.

pirsarpok, *intr.* og *tr.* skæer el. gjør jevnlig ic.

pirsartarpok, *intr.* og *tr.* skæer el. gjør idelig ic.

pirsártagak, det som idelig er bedreven; Jodæt.

pirsøjliok, *tr.* forhindrer.

pirsigau, *tr.* lader en gjøre alle Ting; stopper alt paa ham.

pirsigigúrslarpok, *intr.* skubber alle Ting fra sig paa andre; minder sig ikke, naar noget er at bestille.

pirsokarnerpok, *intr.* og *defect.* 1) hvad mon fejle ham? hvad stikker el. gaaer af ham? 2) hvad Glæde mon han have faaet? hvilken Munterhed i en Gæst! hvor oprømt!

pirsöuvok, 1) *intr.* er værdig el. fortjent til noget. 2) *tr.* er det værd; har fortjent det. 3) *neg.* *pirsöungilak*, er uværdig og ufortjent dertil; det gaaer ham ganske over fortjeneste.

pirsut, 1) Middel; Redskab. 2) Årsag; Bevægsgrund.

pérsut, det samme i sidste Bemærkelse.

pirsutigau, *tr.* 1) bruger det som Middel el. Redskab. 2) har det til Grund el.

Års-

Marsag; lader sig bevæge deraf.

persutigau, *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.

pissavok, (*fut.* af piok), 1) skal. 2) skal komme, gøre *ic.*

pissersok, (*poulopostfut.* af piok), 1) skulde. 2) skulde komme, *see ic.*

pissesugau, *tr.* mener, at han skal komme el. at det skal *see.*

pissenángitsok? *defect. neg.*

1) man skulde vel ikke komme? jo, *see* om jeg ikke kom; der har man mig igjen; hvem seer man tiere end mig? (bruges i denne Bemærkelse paa Strømt af den, som kommer paa Bessa, naar han har sat sig.) 2) jeg er vel Manden? det har jeg vel taget? hvem skulde have taget den uden jeg? (I denne Bemærkelse bruges det til en, som lader sig mærke med, at noget er bleven borte for ham.)

pissarpok, *intr.* og *tr.* lader af at komme; *steer* ej mere; *gjør* ej oftere, o. s. fr.

pilipok, *r. tr.*)

pilitsiok, *intr.*) 1) bringer; fører nogensteds hen. 2) bortgiver; skjenker

bort. 3) overleverer; overantvorder; overgiver. 4) forraader. 5) tilskynder; Kommer ham til at gjøre noget. 6) begaver; skaffer en Lyne til noget.

pilitsirfok, en Overleverer; en Forraader.

pisitak, overantvordet; overleveret; forraadt.

pisitâvok, *intr.* er overgivet; er forraadt.

pítlarpok, *tr.* 1) griber stærkt an. 2) straffer.

pitlárnek, Straf; Afstrafning.

pitlárnekarpok v. **pitlartípok**, *r. intr.* straffes; bliver straffet; faaer Straf.

pitlariâvok v. **ársôvok**, *intr.* er strafværdig.

pitlariársôurfok, strafværdig.

pitlâut, Straf; det man straffer el. bliver straffet med.

pitlautigau, *tr.* 1) har det til Straf; straffes deraf med. 2) bruger det at straffe med.

pitlêitfiarpok, *tr.* tugter; straffer saa smaat; revser.

pitlêitfiárnek, Tugt; Revselse.

pitlêitfiartípok, *r. intr.* tuges; revses.

pitserpok, 1) *intr.* a) Fam

ikke

ikke dte sig; vil endelig i Hænder; bringer sig selv i Fortræd. b) hender; mister Livet. Tamâne pitserpok, der er een død el. har een engang mistet Livet. 2) tr. seer paa at en træffes med Døden; venter hvert Øjeblik paa, at Aanden skal fahre af ham; tvivler om hans Liv; har overgivet ham.

pitléiok, *intr.*)

pitferrâu, *tr.*) det samme i sidste Bemærkelse.

pitfiatârpok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

pitserbik, det Sted, hvor en ved Døden er afgaaet; et Dødens Sted, hvor een engang har mistet Livet.

pitserceepok, *tr. intr.* er gjenstridig el. tver.

pitserceesarpok, *intr.* viser sig tver og gjenstridig.

piungnârpok, *intr.* 1) bliver bedre; helbredes; læges. 2) har forbedret sig.

piungnârsarpok, *tr.* helbreder; læger.

piungnârsægak, helbredet; lægt.

pivîkpok, *tr. intr.* 1) Kommer for at blive med alle. 2) fahrer bort med alle. 3) Heraf. *Infin. applic.*

pivîglane, med alle; til Bestandighed.

pivîksorpok, *intr.* ligger for Døden.

pivîârpok, *intr. og tr.* 1) gjør fornemmelig; giver sig helst el. meest af med. 2) udmærker. 3) i neg. pivîângilak, a) gjør et meget deraf. b) Kommer sjelden.

pivîârtomik, fornemmelig; meest.

Piomarpok, Piomavok og Piominak, see under næstforegaaende.

Piorêpok, see under Pik.

Pîorpok, *intr. og tr.* 1) roer gesvindt og med stille Aareslag efter et Sædyr for at slaae Pilen i det; skyder sig med en Sætt hen dertil for at stjæle sig derpaa. 2) slaaer ned efter en Sugl; skyder sig hen derpaa (Rovfuglen.)

piugak, det Dyr, som saaledes bliver eftersat.

piorfui'pok v. fuitfokâu, *intr.* Kan aldrig komme saa viit, at faae stude sig i saa Maade efter et Sædyr.

piuârpok, *intr. og tr.* 1) lyster sig til noget; sniger sig paa det, for at faae det. 2) sniger sig bag paa

paa en for at dræbe ham. 3) bruger el. nyder i Stilhed.

piüardlerpok, *s. intr.* det samme i 2de første Bemærkelser.

piüarkiklärpok v. lärpok, 1) *intr.* gaaer sagte frem. 2) *tr.* gaaer forsigtig til værks med ham; gjør sin beste Slid dermed.

piüángilak v. piüéipok, *ts.* er sagtmodig og stille af Væsen; er from; er skikkelig; kommer ingen for nær; gjør ingen ont.

piüángitsok v. piüéitsok, from; sagtmodig; skikkelig; stille af Væsen.

piüánginek v. piüéinek, fromhed; Sagtmodighed; sagtmodige Udvælsning.

piüángitsúlek v. piüéitsúlek, stille Væsen; fromhed; sagtmodige Sindelag.

piüéjavok, *intr.* lader til at blive from; er stille af sig (især et Barn.)

Piorlärpok, see under Pik.

Pírlak, stærk; vældig; mægtig.

pirlärsoak, meget stærk.

pirlávok, *intr.* er stærk; har store Kræfter; er mægtig el. vældig.

pirlāunek, 1) Styrke;

Magt; Vælde. 2) den stærkeste.

pirlāunerrovok, *intr.* er den stærkeste.

pirlāursúlek, Mægtighed; stærke Tilstand.

pirlāut, Kraft; Styrke.

pirlāutilik, begavet med Kraft; Kraftfuld.

pirseklärpok, *intr.* prøver sin Styrke.

pirseklāupok, 1) *tr.* prøver Styrke med ham. 2) *intr.* i dual. prøve Styrke med hinanden.

pirseklāut, noget at prøve Styrke paa.

pirseklāutigāu, *tr.* prøver Styrke derved.

pirsektipok, *t.* 1) *intr.* bliver styrket. 2) *tr.* styrker; gjør stærk.

Pírlak, en Klude el. Suster. Bruges sjelden, men heraf den Latemaade: pir-lākut nejortæt, hun rapper alting saa løselig fra sig, som om hun havde været i Guse hos en Suster o: det er ret en Kluder.

pirlärpa, *defect.* og *sine suff.* *inussit.* det gjorde hun med sin Systers fingre; rev det fra sig, som en Kluder; hvordan bar du dig dog ad dermed?

pirlāungilara, *defect.* og *sine suff.*

uff. inas. det som jeg
fra som en Kluder;
hvordan bar jeg mig
dog ad den gang?

Pírlák, Pírláriak, Pírlá-
vok, Pírlarpok, Pírligau,
Pírlók, Pírlókarnerpok og
Pírlut, see under Píók.

Píllék, Digt; Vise; Poe-
sie; helst: Grønlænder-
nes Omqvæd Iah-Iaják.

pítlók v. pítlarpok, *intr.*
gjør Viser; er Poet.

pítlíniarpok v. pítlíarniar-
pok, *intr.* er i Færd med
at digte Viser; agerer
Poet.

pítloupuk, *intr. car. sing* de
gjøre Viser om hinan-
den.

pítlukpok, *tr.* 1) gjør Viser
om en. 2) giver sig an
med en, især med saa-
dan en, som endelig vil
i Singre.

pítlúók, *intr.* det samme i
sidste Bemærkelse.

pítlugak, 1) den man gjør
Viser om. 2) den man
giver sig isærd med, og
lader faae som forstyldt.

pítlugávok, *intr.* faaer som
forstyldt; vilde saa en-
delig have det.

Píllikpok, *r. tr.*

píllíksíók, *intr.*) træffer
med en Buepiil; faaer
det stude.

píllíktak, det med Buepiil
trufne el. stude.

píllíksárpok, *intr. og tr.* sty-
der efter noget med Bue-
piil.

píllíksárpok, *intr.* styder for
plaisir med Buepiil.

píllíksé, en Bue til at sty-
de Landdyr med; en
Slisbue.

píllíksílsak, Buetøjet sam-
let under eet i en Pose.

píllíksílsáursak, Sugleært;
egentlig: Rtebelg med
Rtter i.

Píllíók, Píllók og Píllókak,
see under Pík.

Píllúkpok, 1) *intr.* a)
gaaer (et Menniske.) b)
er gaaet paa Jagt. 2)
tr. a) gaaer der. b) gaaer
paa Jagt der.

píllúktok, 1) gaaende; en
Ganger. 2) den som er
gaaet paa Jagt.

píllúkbík, 1) et Sted at
gaae el. at gaae paa
Jagt. 2) Navnet paa
et Sted syv Mile Nor-
den for Gothaab.

píllúktuárpok, *intr.* 1) gaaer
og spadserer. 2) gaaer
i Marken efter noget
(at samle Bær, Blade,
Rødder.)

píllúkatárpok v. pílloratár-
pok, *intr.* gaaer frem og
tilbage.

píllu-

pissukáitfiak, en Ræv. *A.*
pissoráartarpok, *intr.* og *tr.*
 gaaer paa Knaerne holdende i Tæerne med Hænderne.

pitsórdlukpok, *intr.* Kan ikke ret gaae; gaaer ej ret paa sine Been.

pitloríkpok, *fs intr.* gaaer got; er en god Godgænger.

pitsoríkfilerpok, *fs. intr.* Kommer til at gaae got (den som før ej kunde.)

pitsortóvok, *intr.* er en stærk Godgænger.

Pittivserpok, see under **Pittúkpok**.

Pitlarpok, see under **Piok**.

Pittoráarpok, *intr.* 1) er Kommen fra et andet Sted (helst langvejs fra); er ankommen. 2) Kommer paa (Vind; Byge.)

pittoráartok, 1) ankommen. 2) paakommen.

pittoráupok, *tr.* er ankommen med en Ting; har det hertil.

Pitserpok, **Pitlereepok** og **Pitsiatáarpok**, see under **Piok**.

Pittúkpok, 1) *tr.* a) binder fast; fortøjler (et Glib eller andet.) b) tøjler (et Dyr.) 2) *intr.* a) er fast-

bunden; er fortøjlet. b) er tøjret; staaer i Tøj.

pittúktorpok, *tr.* det samme i første Bemærkelse.

pittivserpok, *t. tr.* og *intr.* det samme i 2den og 4de Bemærkelse.

pittursáarpok, 1) *intr.* a) slippes el. er sluppen løs med sin Sangeline (en Baad.) b) løses af Tøj (et Dyr.) c) spændes fra (en Hund fra Slæden.) 2) *tr.* a) slipper løs. b) løser. c) fraspænder.

pittursáartok, 1) løst. 2) sluppen løs. 3) fraspændt.

pittút, 1) Tov; Sangeline; Line at binde noget fast med. 2) Tøj. 3) Spagler til en Slæde.

pittúttak v. pittívtak, det samme, helst i 2de første Bemærkelser.

pittúttéjarpok, *tr.* 1) gjør løs el. løs. 2) fraspænder.

pittívtalik, 1) som har Tov el. er føjet til en Line. 2) som er tøjret. 3) en Krog med Spæ paa, hvormed man fra Strandbredden fanger Maager.

pittívtaliktorpok, *intr.* fanger Maager paa saadan Maade.

Pitúangilak, **Pitúarpok** og **Pitú-**

Piücipok, see under Pi-
orpok.

Piükárdlukpok v. kárd-
liorpok, *intr.* bær sig
fluderagtig ad; er fu-
sevorn ved sit Arbejde
el. udfikket dertil.

piükárdluktok, en Guster;
uhændig til sin Gjer-
ning.

piükárdlukbigáu v. kárdlior-
bigáu, *tr.* bær sig galt
ad dermed.

Piüingnærpok, *f. und.* Piok.

Pívsekpok, *r. intr. og tr.*
stiller sig flet an dertil;
Kommer galt derfra (*f.*
Er. at forlæge det, man
skulde nærme sig.)

Pógutak, see under næstføl-
gende.

Pók, 1) en Pose; Sæf.
2) en Beflædning over
en Søm. 3) Moder. (*A.*)

póksak, 1) noget til Sæf
el. Pose. 2) noget at
lægge en Ting i.

pógutak, 1) en Træbæffe;
et Gad. 2) en Skaal;
en Tallerken.

pogutáursak, 1) det samme i
sidste Bemærkelse. 2) en
Riste; en Buddi.

pógutliok v. fiorpok, 1) *intr.*
gjør Træbæffer. 2) *tr.*
— til en.

pókatak v. póktak, 1) en Bue

Sæf; et Pilefoger. 2)
en Parrontaske.

pólik, 1) noget i Pose. 2)
Ugg (et vist Vand-Insekt,
som kryber omkring med en
Pose, dannet af Gruus el-
ler andet, og er Larven til
en *Phryganea.*)

póngoak, 1) en liden Pose.
2) en Pung.

pórpok, 1) *tr. a)* sæffer;
fylder i Pose. *b)* pås-
fer ind. *c)* beflæder;
sætter Beflædning over
en Søm el. andet. 2)
intr. a) er Kommet i Pos-
se. *b)* i *pl.* pórput, stimer;
Kommer op i Mængde
paa eet Sted (*Hvalfiste.*)

pórtok, 1) sæffet; fyldt i
Pose. 2) Vandet, hvor
Hvalfistestimer give sig
op. 3) i *plur.* pórrut,
Hvalfistestimer, som
Komme op om hinanden
paa eet Sted.

pórtorpok, 1) *tr.* det samme
som pórpok i 3de første Be-
mærkelse. 2) *intr. a)* sæf-
fes; fyldes i Pose. *b)*
beflædes.

pógak v. pórtugak, 1) sæf-
fet; fyldt i Pose. 2) ind-
paffet. 3) beflædt.

pórsimavok, *intr.* er fyldt
i Poser; er indpaffet.

pórsimarlok, fyldt i Poser;
indpaffet.

pórusæk, 1) en Spætpose;
(et

(et heelt Cælskind, hvor-
paa fyldes Spæf til Vin-
terbrug.) 2) en Læderfla-
ste.

porulingoak, 1) en liden
Spæfpose. 2) i plur. en
Bifage.

Pókatak, see under næstfø-
gaaende.

Pokéropok, *s. intr.* er
letnemmet; kan hurtig
fatte.

pokérfok, letnemmet.

pokérfúsek, let el. got Næm-
me.

poképok, *z. s. intr.* er tung-
nemmet; kan ikke lære.

pokérfok, tungnemmet.

pokérfúsek, tungt Næm-
me.

Pokíropok, *z. 1) tr. a)* æder
Luus. *b)* faaer den (Ry-
pe, Cælhund *ic.*) man
seer; saae ikke flere, og
fik den fanget. *2) intr.*
bliver ædt (Lusen.)

pokírfok, *intr.* det samme i
2de første Bemærkelser.

pokúropok, *1) tr.* æder noget
som er smaat, og maae
tages Stykke for Styk-
ke. *2) intr.* ædes saale-
des (saasom Bær, Blade.)

pokírfok, *intr.* det samme i
1ste Bemærkelse.

pokulúkpok v. pokulugiar-
pok, *intr.* og *tr.* æder;

piller til sig med Næb-
bet (en Fugl.)

pokulúktok, en Sugl, som
æder.

pokulúiak v. lágiak v. lún-
giak, *1)* Sugtegræs. *2)*
Suglemad; Suglefrø.

Póleke, et Svin.

Pónek v. púngnek, *1)*
Gvalrav. *2)* Smør.

pónerpok v. pungenpok, *z.*
tr. smører Smør paa.

Pópipok, *z. intr.* *1)* fry-
ser. *2)* fryser ihjel. (N.)

pópilerpok, *s. intr.* er sær-
dig at fryse ihjel.

Pórpok, see under Pók.

Pórtuvok, *intr.* er høj;
har høj Rejsning (*s. Er.*
en Tonde; et Skib.)

pórturfok, høj; af høj Rejs-
ning.

porturfúsek, høj Rejsning;
Høide.

portukáu, *intr.* er meget
høj.

portyakivok, *intr.* Cæl-
hunden sætter Brystet højt
op af Vandet.

Puak, en Lunge.

puaktorpok, *intr.* spiser
Lunge.

puáursak, *1)* en Boble paa
Vandet. *2)* et slags ual-
mindelig Hævelse i
Kroppen; Vattersot.

puáursalik v. sartok, *1)* bob-

let Vand. 2) vattersot; beladt med ommeldte Hævelse.

puāursarpok, *intr.* 1) der sætter sig Bobler paa Vandet. 2) er plaget af ommeldte Hævelse; har Vattersot.

puāursarfiok v. sarfiorpok, *tr.* giver Aigt efter en Sugle Bobler i Vandet, som dukker under, for at rette sig derefter, hvor den kan træffes igjen.

Púdlekpok, 1) *intr.* er opblæst el. ophævet. 2) *tr.* opblæser.

púdlektok,)

púdlelik,) opblæst.

púdléksimavok v. pudlénge-
nekarpok, er bleven op-
blæst; er fyldt med
Vind (en Blære.)

púdléktorpok, *tr.* opblæser
noget.

pudlāursak, 1) en Boble i
Vandet. 2) en huul
Glas-Perle.

pudlārtak, det samme i sidste
Bemærkelse.

púdlerpok, *f. intr.* svulner
op (et Menneske); hov-
ner (en Glæde.)

púdlerfok, opsvollen; ho-
ven.

Púdlet, see under Pullavok.

Púe, en Byld; Hævelse;
Hovenhed; Svulst.

puīpok, *tr. intr.* har Hæ-
velse; er hoven el. op-
svollen.

puīkarpok, *intr.* fortøner
sig højere, end det er
(en De el. Jisskotte til
Gæst i stille Veir.)

puéllavok, *intr.* 1) er feed
(Menneske; Dyr.) 2) er
fuld (Maanen.)

puellarfok, feed.

puellarpok, *intr.* 1) bliver
feed. 2) bliver fuld (Maan-
nen.)

puellarfúsek, fedme.

puérpok, *tr. tr.* blæser en
Blære op.

puérbik, et Blæserør; det
lidet Pusterør, hvori-
gjennem man blæser en
Blære op.

puīaut, Proppen til dette
Rør.

puérne v. puīne, 1) Siislugt.
2) stem Lugt af Ræben
el. Vinden af en gammel
opblæst Blære.

puérnipok v. puīnikpok,
intr. 1) det lugter siset
el. stemt af ens Ande
ic. 2) han har saadan
Lugt ved sig; stinker
ret; siser; har stinkende
Ande.

puernikfiok v. puīnerfiok,
intr. giver saadan stem
Lugt fra sig (neden el.
oven fra.)

puérfarpok, *tr.* fordeler
en

en Byld; fordriver Sæ-
velsen.

puærfauf, fordelende Pla-
ster el. Omslag.

Puëkkörpok, *intr.* er
Foldt (det man skal røre
ved el. iføre sig.).

puëkkortok, Foldt. Anno-
rårstæt puekkortut, folde
Klæder

Puellavok, Puérne og Puér-
pok, see under Pue.

Pugvakpok, *intr.* er
vranten af det meget,
man har gaaet el. ar-
bejdet i Seden, og der-
ved ret udpidstet sig.

púgvaktímarfok, udpidstet
og vranten af det meget
man har haft at bestil-
le i Seden.

Púiak, en SugleProe.

puíalíkpok v. líktörpok, *intr.*
faaer Vabler (Huden);
der sætter sig Vandblæ-
rer i den.

puíalíktípok, *t. intr.* 1)
faaer Vabler el. Vand-
blærer paa Huden. 2)
der sætter sig Vand imel-
lem Hud og Kjød hos
ham; han bliver vat-
tersotig.

puíalíktísimarfok, en Va-
tersotig.

Puikarpok, see under Pue.

Puílavok, *intr.* vælde

op el. ud (Vandet af Jer-
den el. af Bunden paa en
Baad; Blodet af en Na-
re.)

puílarfok, et Kildevæld; en
Brønd; en Kilde; uds-
tyllende el. rindende
Blod.

Puine, see under Pue.

Puúok, *intr.* 1) Kommer
op af Vandet (et Sæ-
dyr.) 2) flyder op (det
sunke.) 3) Kommer oven
i Vandet; lader sig see
i Vandets Overdeel (Foda-
der, naar de gaae til.)

puíárput, *intr. car. sing.*
gaaer tilig til (Fodder-
ne.)

puírse, en Sælhund i Al-
mindelighed; en Rob-
be. Puírsekavfángilak,
der gives næsten ingen Sæl-
hund.

puírhiok, *tr.* faaer at see
naar Sædyr komme
op. Puírtingiliuk? saae
du ikke, hvor den pippede
op.

puírshíok, *intr.* faaer en
Sæl (af hvad slags) at
see i Vandet.

Puíoörpok, *intr.* og *tr.*
glemmer; forgletter.

puíoörtok, en Sorglemmer.

puíotók, glemsom.

puíotóvok, *intr.* er glemsom;
har slet Husommelse.

puñoturfúsek, Glemsomhed;
slet Husommelse.

puñugak, glemt; forgjet-
tet.

puñoi'pok v. oju'pok, *z/s.*
intr. har god Husom-
melse.

puñoi'tsok v. oju'tsok, den
som har god Husom-
melse.

puñoi'juitsúsek, god Husom-
melse.

puñoi'karpok, *intr.* viser sig
erfjendtlig el. fjønsom.

puñoi'kiupok, *tr.* glemmer
aldrig; har det i frist
Erindring; Kommer det
levende i Hu.

Puipok, see under Pue.

Púkak, Sneestorpe.

púkakpok, *intr.* har saaet
Skorpe(Sneen); er fros-
sen haard.

púkakpalúk, det samme som
Kerak.

púkakpalukpok, *intr.* det
samme som Kerarpok.

púkakpalungnakau, *intr.*
Sneen er meget nem til
at snarke under Sødde-
ne.

púkarpok, *intr.* er nedfros-
sen i Sneen, saa man
ej kan faae det op (Kjød
el. andet.)

Pukik, Bugstindet af et
Landdyr.

pukerikpok, *f. intr.* er smukt
under Bugen.

pukértsok, *intr.* Fjober sig
et Bugstykke af Rheens
stind.

pukárpok, *tr.* skjærer Bug-
stindet fra.

pukársimavok, *intr.* Bug-
stykket er skaaen fra
Stindet.

Púkipok, *z/s. intr.* er lav;
har liden Rejsning (et
Stib; et Kar, og saa
danne Ting.)

púkitsok, 1) lav. 2) en
Skoe; en Tøffel; i *dual.*
púkitsuk, et par Skoe el.
Tøfler.

pukitsúlliorpok, 1) *intr.* syer
Skoe el. Tøfler. 2) *tr.*
— til en anden.

pukitsullio'rtok, en Skoes
mager.

pukliok, 1) *intr.* bliver lav
(f. Er. en Baad, naar den
lades.) 2) *tr.* gjør lav.

Púksinak, en Hvalfist,
som er spag og ligger
stille oven i Vandet.

púksinarpok, *intr.* ligger
stille oven i Vandet uden
at gaae under (Hvalf-
sten.)

Púktavok, *intr.* flyder
oven paa Vandet.

púktarsok, flydende oven
paa Vandet.

puk-

puktarikpok, *f. intr.* flyder let.

puktarikflok, letflydende.

puktakot, det hvorved noget flyder op og kan have i Behold. a) et Dobbel el. Glæ paa et Garn. b) en Boje ved et Anker.

puktakoféropok, *f. 1) intr.* holdes fra at synke ved noget; bliver forsynet med Boje el. Dobbel. 2) *rr.* forsynet med Boje el. Dobbel.

puktársiok, *intr.* 1) Samvittigheden vaagner; det kommer igjen el. løber ham i Tanke, hvad han har gjort. 2) faaer Mindelse i Samvittigheden, enten a) for det onde begangne: Samvittigheden nager ham; den giver ham Bebrejdelse; eller b) for det gode begangne: Samvittigheden giver got Vidnesbyrd. 3) *rr.* har Mindelse i Samvittigheden derom. Pinerdlukaka puktarfiaka, Jeg kommer nu i Tanke om mine onde Handlinger.

puktársiak v. firfak, det man saaledes mindes om i Tanken (got el. ont); Samvittighedens Mindelse el. Vidnesbyrd.

puktársit, 1) en Samvittighed. 2) en Tankefæddel el. noget, hvorved man bringes i Erindring om det gjorte.

Puktipok, *r. intr.* er opsvollen og igjen frossen (Vandet) oven paa anden Jis.

púktinek, opsvollen Jis (nemlig Vand, som har givet sig op over anden Jis og igjen frossen.)

Pullamákpok, Pullarórpok, og Pullárpok, see under næstfølgende.

Púllavok, *intr.* og *rr.* 1) gaaer ind; smutter ind; Pryber ind (i en Hule, Hul, Kælde ic.) 2) fahrer ind i en Sjørd.

pudlet, en Sælde; Rævesælde.

pudlersiok, *intr.* bygger en Rævesælde.

pullaiaákpok v. iartorpok, *intr.* og *rr.* giver sig paa Rejsen ind ad en Sjørd.

pullamákpok, *intr.* og *rr.* fahrer el. er fahren i en Sjørd.

pullarórpok, *rr.* træffer ind i noget (Bæde, St, Tran.)

pullárpok, *intr.* og *rr.* gaaer ind til nogen; besøger i Nærværelsen.

pullárbik, det Sted man besøger paa.

pullárbigáu, *tr.* gaaer ind til el. besøger hem; af lægger Besøg der.

pullártok, en Besøger fra Laboelaug.

pullártipok, *intr.* besøges; har Besøg.

pullateriak, en Jordorm; en Regnorm (*Lumbricus terrestris.*)

pullateriársuk, en Slange el. Snog.

pullérfiok, *intr.* og *tr.* fanger Ræve i Fælde.

Púngavok og Púngiörpok, see under Pupok.

Púngnek, see Pónek.

Pungoak, en Sund. A.

Pupíðlekpok, see under næst følgende.

Pupík, 1) Svamp; Champion; Skurvehat; Paddehat. 2) Spedalskhed.

pupíkpok, *f. intr.* har store røde Slæffer over hele Legemet; er spedalsk.

pupíksarpok, *intr.* er jevnlig plaget af denne Sygdom.

pupíksok, spedalsk.

pupíksörpok, *intr.* spiser Championer.

pupíðlekpok, *intr.* faaer Blegne paa Tungen.

pupíðlængnek, Blegne paa Tungen.

pupárpok v. párupok, *intr.* renses af el. fries fra Spedalskhed.

pupársarpok v. párutipok, *tr.* renser en af sin Spedalskhed.

Pupok, *intr.* bukker sig; bugner Ryggen.

púngavok, *intr.* har bøjet sig; ligger bøjet el. gaaer og bukker sig.

púngarsok, bøjet; bugnet med Ryggen; bukkende sig.

pungarsörpok, *intr.* 1) bukker sig jevnlig. 2) sifter paa Jis, hvor man jevnlig maae bukke sig for at see ned efter Jisten el. ej at staae sig træt.

pungiörpok, *intr.*)

pungiörbigáu, *tr.*) Fryber efter et Dyr; skyder sig Frybende og bukkende frem for at lure sig derpaa.

pungiörtok, en Krybskytte.

pungiök, 1) det samme. 2) en Bussmand, som staaer og bukker sig for at fyse Børn.

pulípok, *ts. 1) intr.* hvelves; Pantres el. er omfattet. 2) *tr.* hvelver; Pantrer; lægger dens Bund i Veiret.

pulítsok, hvelvet; omfattet

ret med Bunden i Vejret.

pulíak, 1) det samme. 2) en heel afflaaren Ende af et Konebaadbetræk, der sættes som en Pose yderst over Teltstængerens Ende for at hindre Dryb og Blæst.

pulíngavok, intr. er el. ligget hvelvet.

pulíngarfok, hvelvet; omkæntret; liggende med Bunden i Vejret.

Purfarau, tr. syer en hvid Kant paa Støvler el. Skoe langs omkring den rynkede Sømning.

purfarut, den hvide Skindstrimmel paa anførte Sted.

purfaruféropok, f. 1) tr. besyer den med saadan hvid Kant. 2) intr. bliver forsynet med saadan hvid Kantning (Sømmen paa Støvle el. Skoe.)

Purforpok, 1) intr. slides Gul paa Sollen. 2) tr. slider Gul paa den.

purfórnek, Gul, som er slidt paa Sollen.

Pulípok, see under Pupok.

Pussukpok, see under Pyslouk.

Pútto, 1) et Gul; en liden Nabning. 2) i pl. pú-

tut, en Skindramme fuld med Guller, hvori Skindene spændes for at stivtørres.

puttúngoak, 1) et lidet Gul. 2) en Øe el. et Skjær med Nabning paa, hvorigjennem man kan see Himmelen.

puttórpopok. 1) tr. gjennemborer; stikker Gul paa (især naar det skeer paa flere Steder.) 2) intr. a) bliver gjennemboret. b) bliver forvirret; kan ej hitte Rede deri; hans Forstand staaer stille. c) bliver toffet; begynder at flante.

puttórrotok, en Tobis (*Ammodytes Tobianus*.)

puttótut, 2) en Syl. 2) et Stempel at slaae Gul med el. et hvert andet Redskab at gjøre Gul med.

puttoutigau, tr. gjør Gul dermed.

puttuak, et Gul paa Siderne af Støvle el. Skoes Sollen, hvorigjennem Remmen stikkes, som bindes over Driften.

puttugliok, tr. gjør Gængul paa Flinten.

púttuvok, 1) intr. a) gjøres Gul paa. b) bliver hvor han kommer; kan ej vende Næsen Hjem igjent.

igjen. c) forvirres i en
Gæst; hans Forstand
staar stille. 2) tr. gjør
Gul paa; giennembo-
rer; stikker Gul i. c)
seer en stivt i Øinene,
som om man vilde gien-
nembores ham. c) bru-
ges det og om Solen, naar
den er gaaet bag et høit
Fjeld, og kommer igjen
frem paa den anden Side,
ret som den havde boret det
igjennem. Kingiktorsoak
sekkerngub puttuvá.

• puttumavok, *intr.* er ej ved
sin Sands; er gal; er
ravgal el. splittergal.

puttulíma:ok, *intr.* er stuft,
Fen Gul igjennem.

puttulímarfok, som er stuft,
Fen Gul paa.

Putogok, den store Taage;
Tommeltaaen.

Puttôrotok, Puttôrpok, Put-
tumavok og Puttulíma:ok,
see under Putto.

Pyak, 1) Glathed (paa
Isen.) 2) Slibrighed
paa et Skind som er spæf-
ket.)

pyékpok, *intr.* 1) er glat.
2) er slibrig af Spæf
(et Skind.) 3) sejler got
(en Baad); styder god
Sahrt (en Glæde); gaaer
som det var smurt.

pyéktok, 1) glat. 2) en god

Sejler el. en Glæde, som
styder god Sahrt.

pyávok, *intr.* er fuld af
Spæf paa Sqaarsiden (et
Skind.)

Pyékpok, see under næstfø-
regaaende.

Pyoalak, see under næstfø-
gende.

Pyok, 1) Taage. 2) Røg.
3) Dunst af et Mennes-
ke, især: 4) Ligdunst. A.

pyórpok, 1) *intr.* a) er taas-
get. b) ryger. c) er be-
taaget el. gjennemdun-
stet af en Død. Tokor-
sub pyoánik pyórput il-
lirfirur, Ligfolkene ere
igjennemtrufne af Ligdun-
sten. A. 2) tr. a) betaas-
ger; gjør taaget. b) rø-
ger (Fist el. Rød.)

pyórtok, 1) taaget. 2) rø-
get. 3) betaaget el. gjen-
nemdunstet af en Død.
i pl. pyórtut, Klædet som
en er død i. A.

pyugak, røget (Rød el. Fist.)

pyóalak, Støv; fin Røg;
Røg af en Flint.

pyoálavok, *intr.* det støver.
pyoálanek, Støven.

pyoárpok, *intr.* er besmit-
tet af Døde. A.)

pyoarak, Frostrog.

pyoararpok, *intr.* er
Frostrog.

pyórtarpok, *intr.* røger el.
smøger Tobak.

pyórtartok, en Tobaksrø-
ger.

pyortaut, en Tobakspibe.
pyofárnarpok, *intr.* det blæ-
ser efter den Kant Laa-
gen gaaer; Vinden følger
Taagen.

pytserpok, *r.* 1) *intr.* bliver
taaget; er taaget i Vej-
ret (især, naar det er tyk
Taage.) 2) *tr.* betaager;
gør taaget. pytserpále
afit, det har tilviffe betaa-
get Luften : hvor taaget
er det ikke blevet!

Pyórpok, see under næsfore-
gaaende.

Pyssók, *v.* pussók, *car.*
sing. 1) Tømmelfingeren
og Pegefingeren samle-
de (da man med dem Flem-
mer fast om noget.) 2) Be-
hændighed! (siges om
den, der kan bruge sine
Fingre retskaffen.)

pyssulik *v.* pyssukitsok, en
behændig; som veed at
bruge sine Fingre ret.

pyssukpok *v.* pussukpak, *tr.*
1) Eniber; Flemmer. 2)
det svier el. bider; er an-
gribende.

pyssúok, *intr.* det samme.

pyssugut, 1) et Redskab at
Flemme med; en Knib-
tang. 2) en Krabbesar.

pyssugúrsoak, en stor Knib-
tang.

pyssuallavok *v.* pussuallavok,
intr. svier; er ret biden-
de (Kulde; Smerte; Sal-
ve.)

pyssuallarsok, sviende; an-
gribende.

pyssuallakáu, *intr.* det er sær
angribende el. ret biden-
de; det bider forfærdes-
ligt.

pyssulárse! hvilken Svie!
hvor biden- el. angri-
bende! Ikke pussulárse!
hvilken sviende Kulde!

pyssuléitse! saa temmelig
sviende! angribende
noe!

Pædlorpok, 2) *intr.* a)
lægger sig ned paa Bu-
gen; Paster sig næsgrus.
b) bukker sig. 2) *tr.* buk-
ker det mod Jorden.

pædlortok, den som Paster
sig næsgrus el. bukker
sig.

pædlorhigáu, *tr.* Paster sig
næsgrus el. bukker sig
for en.

pædlúngavok, *iner.* ligger
paa Bugen el. næsgrus.

pædlúngarlók, den som lig-
ger paa Bugen el. næs-
grus.

Pænna, see under Panna.

Pængnek, see under Pang-
nek.

Pærpok, see under Pik.

Sà? (N.) 1) hvad siger du? 2) hvad siger han? sagōg? det samme i sidste Bemærkelse.
samè, jeg veed ikke hvad han siger.

Sá, see under **Sák.**

Saag? hvorfor? hvi? af hvad Åarsag?
saagmè, 1) jeg veed ikke, hvorfor. 2) ja hvorfor? 3) ja hvi ikke? hvad andet?

saarle? men hvorfor?
saarlíkiak, men hvorfor dog?

Sabbáte, Sabbat; Søn-
dag.

sabbátiovok, *intr.* er Søn-
dag. *Heraf: conj.* sabbá-
tiomet, i Søndags.

sabbatingorpok, *intr.* bli-
ver Søndag. *Heraf: subj.*
sabbatingorpet, paa Søn-
dag.

Sabbiok og Sabbiorpok, see
under Savik.

Säigok, see under Sák.

Säiliok, *intr.* er hjem-
me el. ved Dørre; er
ikke ude efter Gøde el.
hans arbejde falder ikke
uden Huset; er i Roeligh-
hed.

Säilirsok, den som sidder
hjemme i Roelighed el.
er ved Dørre, medens
andre maae have deres
Forretninger ude.

Sajma, Naade; Gunst.
sajmarpok, *intr.* 1) bliver
mild el. blid. 2) bliver
tilfreds el. fornøjet. 3)
bliver gunstig el. naa-
dig.

sajmarnarpok v. nakáu, *intr.*
1) er blidgjørende; gjør
mild. 2) skaffer Naade.
sajmarnartok, 1) blidgjøren-
de; formildende. 2) Naas
demiddel.

sajmarnarslok, *intr.* og *im-*
pers. 1) nu kan man ven-
te at see ham blid igjen;
det tegner sig got med
hans Tilfredsstillelse.
2) der er nu Naade at
vente el. Gunst at be-
komme.

sajmarsarpok, *tr.*)
sejmartáik, *intr.*) 1) for-
milder; gjør blid el. god
igjen. 2) fornøjer el. til-
fredsstiller ham.

sajmartáirsok, en formil-
der; en Tilfredsstil-
ler.

sajmarsaut, et blidgjørende
Middel; noget at til-
fredsstille en ved. 2) me-
taph.

rapp. **Maad** (for den hung-
rige.)

sajmarfautigau, *tr.* 1) for-
milder en dermed. 2)
lader sig af en anden der-
ved formildes el. tilfreds-
stilles.

sajmavok, *intr.* 1) er mild
el. blid. 2) er tilfreds el.
fornøjet. 3) er naadig
el. gunstig.

sajmarfok, 1) mild; blid.
2) tilfreds; fornøjet. 3)
naadig; gunstig.

sajmarfufek, 1) Mildhed;
Blidhed. 2) fornøjet
Sind. 3) Gunst; **Maade**.

sajmāupok, *tr.*)

sajmāurflok, *intr.*) 1) bliver
mild imod en; viser sig
blid mod ham. 2) be-
naader; er ham gunstig;
bevise **Maade**.

sajmāurfirfok, den som be-
viser en anden **Maade**.

sajmāursak, benaadet.

sajmāurslāvok, *intr.* er be-
naadet; bevise **Gunst**.

sajmaubik, 1) **Maadested**;
Maadestuel. 2) Sted
hvor man bliver gun-
stig modtagen.

sajmāunek, **Maade**; **Gunst**-
beviisning.

sajmāunérfiok v. **māunekar-**
pok v. **māunekalerpok**, *f.*
intr. faaer **Maade**; fin-
der **Maade** hos en; vin-
der hans **Gunst**.

sajmāursut, **Maademiddel**.

sajmāut, 1) det hvorved
man bliver mild igjen.

2) **Maade**.

sajmautigau, formildes der-
ved.

sajmautipok, *tr.*)

sajmautitfiok, *intr.*) udvir-
ker **Maade** el. **Gunst** hos
en; bringer ham til
at bevise **Maade**.

sajmautitfirfok, den som ud-
virker **Maade** hos en
anden; en **Mægler** el.
Forsoner.

Sāk, 1) **Forstykket** i et
Klædebon. 2) *tr.* det som
vender forud af nogen
el. noget. Innub så, det
af et **Menneske**, som ven-
der forud. 3) i **Bespynder-**
lighed: **Barm** el. **Skjød**.
4) det som er forved,
foran el. forud fra en
Ting. Nunavta så, for-
ved vor **Land**. **Heraf**:

lāne, 1) for paa ham, den el.
det. 2) forved ham *ic.* 3)
i hans **Skjød** el. **Barm**.
lāksak, noget til **Forstykke**
i et **Klædebon**.

lāigok, 1) i **Almindelighed**:
noget til **Værn** for ved
sig (*f.* **Er** et **Skind**, man
har oprettet for sin **Bror**,
at **Bind** eller **Cnee**, som
fnger ind af **Hunsgangen**,
el. skal gjøre **Glade**). 2) i
Be-

Besonderlighed: a) Brystværn; Pantser; Garnist (som man siger, at de gamle Rorste, som beboede Landet, skulle have brugt.) b) en Skandse; Forskandsning. c) et Omhæng for en Seng. *lāiguvok*, 1) *intr.* a) tager Pantser paa. b) forskandser sig. 2) *tr.* a) hænger noget forved sin Brix til Værn. b) forskandser ham el. den. c) sætter Pantser paa ham. *lākotit*, *car. sing.* en Grønlandsers Jangeredskaber el. Pile, som han har forved sig paa Kajak-Pen, især: Kastepilen og Suglepilen. *lākotiklak*, Træe, hvoraf saadanne Pile kunne gøres. *lāliakot*, 1) et oprettet Skind til Værn for Brixen. 2) en Halskrave. 3) et forklæde. 4) et Vindvesgardin. 5) en Skandse. *lāliakoserpok*, *f.* 1) *intr.* a) bliver forsynet med Skind-Værn (Brixen) b) — med Skandse (et Sted.) c) tager Halskrave el. d) forklæde paa. e) faaer Gardinet for sig (et Vindve.) 2) *tr.* a) forsyner Brixen

med Skindværn. b) forskandser et Sted. c) hænger Halskrave el. d) forklæde paa en anden el. e) Gardiner for Vindvet. *lāmio*, 1) noget (Berler el. andet) som en har for paa sig. 2) Brystspand. *lāngerpok*, *f. intr.* og *tr.* er foran el. Kommer forved nogen el. noget. 2) Kommer tæt uden for el. til Stranden, lige for det Sted hvor man boer. *lāngiupok*, *tr.* er kommet uden for med noget. *lāpok*, 1) *intr.* a) staaer med Fronten vendt frem; vender sig hid. b) omvender sig. c) er tynd. 2) *tr.* a) vendet sig mod ham. b) svarer. *lātok*, 1) hidvendt med Fronten. 2) omvendt. 3) tynd. 4) en flad Steen til Gulv; en Glise. 5) *f. plur.* *lātut*, a) en tynd Bog. b) visse smale Ber. *lātorfiorpok*, *intr.* er ude at hente Gliser til Gulv. *lābik*, den el. det man vender sig til. *lābigau*, *tr.* 1) vender sig imod. 2) omvender sig til. *lālerpok*, *f. intr.* 1) vender sig. 2) er paa Omvendelsens Vej. *lāfu-*

Manek, 1) Omvendelse; 2)

Svar. 2) Tyndhed.

Mansek, 1) Tyndhed. 2)

omvendte Tilstand:

Manavok, *intr.* er omvendt.

Manarsok, en Omvendt.

Mananek, Omvendelse; det
at være omvendt.

Matipok, *r. tr.*)

Matitfiok, *intr.*) 1) drejer
noget om. 2) omven-
der en.

Matinek, 1) Omvendelse; det
at blive omvendt. 2)

Omdrejning.

Matitfinek, Omvendelse; det
at omvende en anden.

Matitfirsok, en Omvender.

Materpok v. **terniarpok**, *tr.*
henvender sig til en;
gaaer til ham (naar man
feiler noget.)

Marliarpok, *intr.* og *tr.* 1)
har et Barn el. andet
paa Skjødets. 2) har sine
Hvalper for ved sig og
lader dem patte sig; lig-
ger med sine Hvalper (en
Hund.)

Marliartok, 1) den som har
noget paa Skjødets. 2)
den Hund som ligger
med sine Hvalper.

Marliak, en Tispe med Hval-
per.

Marliægak, det man har
paa Skjødets. a) et Skjød-
debarn. b) en Skjød-
hund.

Marliiak (N.), v. **Matuak** (S.),

1) en stor Krabbehan.

2) en stor smal og flun-
ken Øred.

Marlorsak, forstævet tynd
Blæk i et Skind.

Marlorsarpok, *tr.* forstæ-
ver et Skind; gjør visse
Blæffer for tynde deri.

Marlorsartok, et Skind,
som har mange tyndstave-
de Blæffer.

Marlut, en tynd Fuglehams
Pelts.

Marluliok, 1) *intr.* spær
saadan Pelts. 2) *tr.* — til
en anden.

Marlukfarpok, *intr.* sam-
ler Fuglehalse el. smaa
Fuglehamme til en saadan
Pelts.

Sellek, forrest; fremmerst.

Sellerpåk, allerforrest.

Sedliovok, *intr.* er forrest el.
den fremmerste.

Segliok, 1) *intr.* bliver tynd.

2) *tr.* gjør tynd; staver
tynd.

Seglilerpok, *tr.*)

Seglileriok, *intr.*) arbejder
det tyndt; gjør tynd.

Segliligak, et Bret; en Dæ-
le el. Bræde; en Sjæl.

Seglilikkiak, et Træ, som
staares ud i Bræder.

Seglilikkiardu, *tr.* staares
el. har staaen det ud til
Bræder; staver Bord-
deraf.

seglilikkiorpok, *intr.* savor
Bræder.

seglilikkiorrok, en Brædes
Stiger.

seglilikkiorut v. seglilerut, en
Langsav; en Sav at sa-
ve Bræder med.

seglilikkiorvik, et Saug-
sted; et Sauglad; en
Saugmølle; et Saug-
værk.

Saigok, see under næstfore-
gaaende.

Sakkak, *hesti cum suff.* sák-
ka, Soelsiden; den Si-
de af et Sted, hvor So-
len meest skinner paa.

sakkávk, *intr.* er Soelsi-
den; vender mod So-
len.

sakkamépok, *intr.* er el. boer
paa Soelsiden.

sakkámio, den som boer
paa Soelsiden.

sakkirfárpok, *intr.* sliffer
Soelstin; sidder el. lig-
ger i Solen for at op-
varme el. gotte sig.

sékkinek, Solen.

sekkínerpok, *f. intr.* Solen
skinner; det er Soel-
stin.

sekkínérse, dejligt Soel-
stin.

sekkínérsiórpok, *intr.* seer
efter Solen; stræber at
faae den i Sigte (i Taa-
ge.) 2) højtideligholder

Vinter; Soelhværv af
Glæde over at den kom-
mer tilbage.

Sakkákpok, 1) *tr.* støder;
trykker; stubber fra sig
med Skuldrene. 2) *intr.*
stødes; trykkes; stub-
bes bort.

sakkákfiok, *intr.* det samme
i 1ste Bemærkelse.

sakkaktípok, *r. intr.* det sam-
me i sidste Bemærkelse.

sakkaktitok v. sakkágak,
stødt; trykt; bortstubs-
bet.

sakkallavok, *intr.* kaster
og slenger noget omkring
(i Vriighed.)

sakkáiook, *intr.* støder til
noget; slaaer noget om.

Sakkíkpok, *r. 1) intr. a)*
flytter sig; gaaer af Vejs
en el. tilside. *b)* flyttes
tilside; bliver sat af Vejs
en. *c)* lader sig sige; gi-
ver efter; giver Kjøb.
2) *tr. a)* flytter noget
tilside; sætter det af Vejs
en. *b)* faaer ham til at
gaae tilside. *c)* faaer
ham paa andre Tan-
ker; faaer sin Villie med
ham.

sakkíkípok, *r. tr.* det sam-
me i 3de sidste Bemærkel-
ser.

sakkitfárpok v. kitfarpok, *r.*
tr. 1) flytter noget tit
af

af Vejen. 2) siger en imod; trættes med ham; gaaer i Rette med ham.

3) søger at faae ham paa andre Tanter; overtaler ham; raader ham fra noget.

sakkitsaupok, *intr. car. sing.* ere af forstjællige Mennesker; Fives; trættes; disputere; sige hinanden imod.

Sakkiok, 1) *intr.* a) vandrer; gaaer omkring. b) er sysselsat; har at bestille med gaaendes Arbejde. 2) *tr.* vandrer der paa; gaaer omkring der.

sakkibigau, *tr.* 1) det samme i sidste Bemærkelse. 2) har at bestille der el. der med. 3) vandrer imellem el. blant dem.

sakkiédlekpok, *intr.* 1) har snart et, snart et andet for at bestille; har mange Sind; er vægelsindet. 2) springer fra et Størne til et andet (Binden.)

sakkípok, *tr. tr.*)

sakkirfiok, *intr.*) 1) gaaer omkring for en. 2) har at bestille for en; gaaer ham til haande.

sakkirse, den som gaaer en anden tilhaande; en Tjener; en Tjenerinde.

sakkirfigau, *tr.* har en til

at gaae sig til haande, som Tjener el. Tjenerinde.

sakkirsarpok, *intr.* er meget gestjæftig el. flittig; er altid sysselsat med gaaendes Arbejde; er huuslig.

sakkirsartok, huuslig; gestjæftig.

sakkirfipok, *t. tr.*)

sakkirfítíok, *intr.*) sætter en i Arbejde; sysselsætter ham med noget; skaffer ham at bestille.

sakkirsaupok, *tr.* gaaer omkring med Barn at tilfredsstille det.

sakkiúarpok, *intr.* 1) gaaer idelig omkring; lader ej Hvile falde paa sig; har ingen Rist eller Roe. 2) er altid sysselsat med gaaendes Arbejde.

Sakkipok, see under næstføregaaende.

Sakkitsarpok og Sakkitserpok, see under Sakkikpök.

Sákotit og Sáliakot, see under Sák.

Sámma, *adv. loc.* 1) Vester ude. 2) nede.

teffámma, 1) der vester ude. 2) der nede.

sámmane, 1) vester i. 2) neden til.

sam-

sammánga, 1) vesten fra.
2) neden fra.

sammúnga, 1) vester hen.
2) ned ad.

sammóna, 1) Vesten om.
2) neden om.

teffámmane, 1) der vester
henne. 2) der neden til;
der nede, o. s. f.

sammanépok, *t. intr.* 1) er
vester i. 2) er neden til;
er her nede.

sámna v. sáuna, *intr.*)

sárbsoma v. sáursoma, *tr.* 1)
han, hun, den el. det
vester; den vestlige. 2)
han ic. her nede. i *dual.*
og *pl.* **sákko v. sáuko**, (*intr.*)
og **sákkoa v. sáukoa**, (*tr.*)
de 2de vester el. nede;
de vester el. her neden
til værende.

teffámna v. teffáuna, (*intr.*)
og **teffárbsoma v. teffáur-**
soma, (*tr.*) han ic. der
vester el. der nede. i *du-*
al. og *plur.* **teffákko v. tes-**
sáuko, (*intr.*) og **teffákkoa**
v. teffáukoa, (*tr.*) de 2de
el. de der vester el. der
nede.

sammongárpok, *intr.* bliver
nede i Dybet og Kom-
mer ej mere op (s. *Er.*
Blæren, som *Galthunden*
traf under med sig.)

sammúngnarpok, *intr.* 1)
fahrer vest ud. 2) fah-
rer til de nederste Ste-
der.

Sámik v. sáumik, 1) ven-
stre Haand. **Sámiub v.**
sáumiæt tunga, venstre
(*ibid.* 2) **fejthaandet**.
sámianépok, *intr.* er paa
venstre Side.

sámiovok, *intr.* 1) er den
venstre. 2) er venstre
Haand. 3) er **fejthaan-**
det.

sámik sarpok, *intr.* bru-
ger Rejten.

Sámio og Sáhgerpok, see un-
der **Sák**.

Sapángak, en Perle.

sapangáursak, et slags grøn
Haartang, der ligner
Perler trukken paa en
Traad.

Sapangiak, see under næstfø-
gende.

Sapangípok, *t. 1) intr.*
falder af Hænderne; ta-
bes af ens Haand. 2)
tr. slipper af Hænderne;
lader falde el. taber det
af Haanden.

sapangítlok, *intr.* det samme
i sidste Bemærkelse.

sapangítok v. gítak, sluppen
af Hænderne; tabt af
Haanden.

sapangitípok, *t. tr.* ryffer
det af Hænderne, saa
det falder ned.

sapangiak, *cum suff.* **sapangee**,
nogle smaa Sjørstilke,
vunde

vundne om den ene
Kens Ende paa en
Slynge, som hindre den
fra at falde af Hænder-
ne.

Sapanginauværkot, det sam-
me.

Sapárfiok, *tr.*)

saparlinikpok, *intr.*) river
el. slaaer en noget af
Hænderne, saa det fal-
der.

sapárfirlak, den noget rives
af Hænderne.

Sapérpok, *f.* 1) *intr.* tør
ikke; frygter sig for no-
get at fange an; vover
el. drister sig ikke; un-
derstaaer sig ej. 2) *tr.* a)
tør ikke have dermed at
bestille; drister sig ikke
dertil; vover det ej; ag-
ter sig det ikke voren. b)
formaaer det ikke; kan
ej faae Magt med ham;
er ham el. det ikke vor-
en. c) udretter intet hos
ham ved sine Forestillin-
ger. d) kan ej Fiøbe det;
har ej Betaling nok der-
til. e) tør ej befatte sig
med sligt; holder det
utilladeligt el. skadeligt.
2) *in negat.* sapíngilak, vo-
ver; tør; understaaer
sig.

sapérfok, frygtsom; ban-
ge; som ej tør stole paa
sig selv.

sapíngitfok, dristig.

sapérnarpok v. nakáu, *intr.*

1) er forfærdelig; er gru-
som el. at frygte for. 2)
er ej at vove sig med el.
at gjøre Forsøg paa. 3)
er for Hemt Vejrlig; er
ej at vove sig ud i. 4)
er ubevægelig el. uover-
vindelig.

sapérnuvok v. pérnguvok,
intr. maae blive paa et
Sted for slet Vejrs
Skyld; ligger over for
at bie paa got Vejr el.
god Vind.

saperièitfokpok, *intr.*
vover sig ej til noget; ven-
ter ej got Udfald dermed.

sapépok v. sapijui'pok, *tr.*
intr. 1) er dristig; er for-
voven; er uforsagt og
lader sig ej strække. 2)
er ligesom alting voren;
formaaer alting.

sapérfok v. pijui'fok, dristig;
uforsagt; forvoven.

sapéfilerpok, *f.* *intr.* bliver
dristig; faaer Mod.

sapiupok, *tr.* vover ikke
ham el. det (om er brøst-
fældigt); tør ej lade ham
rejse el. lade det staae
til, af Frygt for et slet
Udfald.

sapiutak, den el. det man
ej vover.

Sâpok, see under Sâk.

Sapput, see under næfisk-
gende.

Sappuvok, 1) *tr.* 2) ind-
dæmmer el. indslutter si-
fte; jager dem inden for
en Dæmning i en Hav-
bugt. b) driver Søefug-
le paa Land ved at om-
ringe dem med Rask-
fer. 2) *intr.* a) indslut-
tes el. indjages, inden
for Dæmningen (Riste-
ne.) b) drives paa Land
(Søefuglene.)

Sapput, 1) i Almindelighed:
en Dæmning el. Dige.
2) i Besynderlighed: en
Dæmning for Enden af
en Elv el. tværs over
den, hvorved den stil-
les. 3) i pl. et Steengjer-
de i Enden af en Bugt
til Dæmning at inde-
lutte Siften med, naar
Vandet er udfalden; en
Siftegaard; en Læ-
gaard.

Sappulérpok, *f.* 1) *intr.* bli-
ver inddiget (Elven; Bug-
ten.) 2) *tr.* inddiger;
har inddæmnet den.

Sappusiorpok, *intr.* bygger
en saadan Dæmning,
Dige el. Læregaard. 2)
tr. — for den (Elven;
Bugten.)

Sáraudlik v. rivdlik, 1)
en stor Torst; Tare,

torst (*Gadus Collarias.*)
2) Støfst; Klipst;
Torst. (S.)

sarolik (N.), det samme.

saraudlíkpok, *i. intr.* faaer
Torst fistet; fister sig
en Torst.

saraudlíksíorpok v. saraud-
língniarpok, *intr.* er paa
Torstefisterie.

saraudlíksíórtok v. língniak,
en Torstefister.

saraudlírksoak, en meget
stor Torst; Cablian;
Strektorst (*Gadus Mor-
rhua.*)

Sárbak (N.) v. lárgvak
(S.), 1) en Strøm. 2)
et Strømsted, hvor der
gaaer stærk Strøm.

sárbarpok (N.) v. sárgvar-
pok (S.), *intr.* der gaaer
Strøm.

sarbaríkpok v. sarbarkáur v.
sargvartóvok v. sargvar-
tórlóvok, *intr.* der gaaer
stærk Strøm.

sarbaríksíok, 1) *intr.* a) bli-
ver stærk Strøm. b) det er
Springetid (da Strøm-
men plejer at blive stor.)
2) *tr. imperf.* sargvaríksíá,
a) den (Havet el. uanai-
ven Marsag) har skaffet
stærk Strøm: nu har
Strømmen ret faaet
Magt. b) figes og om
en, som er bleven over-
haande

haandtagende mild. Ih!
fargvarikfiá, Jh! hvor
mild er han bletet!

fargvaléropok, *f. intr.* er li-
den Strøm; begynder
nu først at gaae Strøm
(paa et Sted, hvor ellers
plejer at være Strøm.)

fargbarlukpok, *intr.* er
liden el. slap Strøm i Maa-
nens Quarteersfiste.

fargbárserpok, *f. intr.* fahrer
med Strømmen.

fargbarfiatárpok, *intr.* fahrer
meget fort med Strøm-
men.

fargbarfiatárnak, god Lejlig-
hed at fahre med Strøm-
men.

fargbarfiórpok, *intr.* holder
stærk Strøm ud; er
midt i en Strøm.

fargvåupok, *tr.* Strøm-
men tager det bort el.
fører det med sig. Sarg-
våupátigut, Strømmen
tog os med sig.

fargværupok v. fargbakangi-
lak, *intr.* er uden Strøm;
der gaaer ingen Strøm.

Sardliak og Sardliarpok, see
under Sák.

Sárdliok v. sardlirlárpok,
intr. 1) glider paa Iis.
2) løber paa Skøjter el.
Skritsko.

sardlirlárbik, 1) en Iis,
glide; en Glidebane. 2)

et Sted at løbe paa
Skøjter.

sardlirláut, noget at glide
med; en Skøjte. i dual.
sardlirláutik, et par
Skritsko.

Sardliúak, see under Sák.

Sargvársuk v. faugársuk,
en Strandsneppe; en
Størepist (*Tringa stri-
ta.*)

fargvarfukfiórpok, *intr.* fan-
ger Snejper.

fargvarfukfiórtok, en Snej-
pefanger.

fargvarfúrkfoak, et stort
slags Sneppe; Dom-
snepe; dobbelt Snej-
pe (*Scolopax Fardreka v.
Limosa.*)

Sarkoméropok, *f. 1)*
intr. a) er aabenbar el.
tilsyne. b) aabenbarer
sig; viser sig; Kommer
frem; fremstiller sig;
bliver aabenbar. 2) *tr.*
aabenbarer; tager frem
af Skjul; fremstiller;
lader see el. Komme for
en Dag.

sarkoméiok, *intr.* det sam-
me i sidste Bemærkelse.

sarkomérfok, 1) aabenbar;
tilsyne. 2) fremtaget;
optaget af Gjemme. Sar-
komérfakangilak, den er il-
le at see el. der er ingen opta-
ge af Gjemmet; der er in-
tes

tet ved Haanden i en Hast
at gaae til. 3) fremkom-
men.

sarkomerbigau, *tr.* 1) lader sig
see for en; aabenbarer
sig for ham. 2) Kommer
frem til ham.

sarkomigak, 1) aabenbaret.
2) fremstillet.

sarkomerfarpok, *tr.* lader
ham komme frem (brun-
ges allene af Herremesterne,
naar de i deres Herrie vil
have Tornarsuk til sig.) A.

sarkomerfiok v. filerpok, *f.*
intr. lader sig see; aa-
benbarer sig (Tornarsuk
efter lang ombeden) A.

sakomerlipok, *t. tr.* tager
det frem; aabenbarer
det; fremstiller det.

sarkomiupok, *tr.* opdager;
fremlægger; Kommer
frem med.

sarkomiut v. miutiksak, Aa-
benbarelse; Fremkomst.

Sarlorsak og Sarlut, see
under Sak.

Sarpik, Stjerten af en
Hvalfisk; en Hvalspore.

sarpigakpok, *intr.* sporstø-
der (en Hvalfisk); viser
Stjerten op, naar den
gaaer ganske under.

sarpikfiörpok, *intr.* flentser
af Stjerten paa en Hval.

sarpiksörpok, *intr.* spiser
Hvalstjert.

sarpiktörpok v. torkau, *intr.*
Pilen gaaer stjevt til
højre Side.

sarpiktugau, *tr.* slaaer stjevt
med sin Püll.

sarpingmikpok, *t. intr.* og
tr. slaaer en med sin
Stjert (Hvalen.)

sarpingnakpok v. pinnekpok,
intr. faaer Stjerten el.
af Stjerten til sin Deel
ved Hvalstentningen.

sarpüürlak, en Siste Spore;
en Sporsfinne.

Särplak, see under Särb-
lak.

Särsukpok, *intr.* passerer
forbi; fahrer forbi (ved
at gaae, lise, seile el. fly-
ve.)

särsupok, *tr.* 1) passerer for-
bi ham el. det. 2) an-
vender noget i lignende
Hensigt.

särluktök, forbisahrende;
den som passerer andre
forbi.

sarsuëitserpok, *f. tr.*)

sarsuëitséiök, *intr.*) ligger
paa et Sted og venter
efter noget levende (Sæl-
hund, Ederfualle) som skal
passere forbi, at man
kan fange samme.

sarsuëitséirfök, den som er
paa sligt Skytterie.

sarsuëitseriarpok, *intr.* er fah-
ret paa sligt Skytterie.

sar-

sarsuðisigot, det man lig-
ger paa Skytterie efter.

Såua, et Saar.

sauarak, et Laan.

sauarnlak, en Bed.

sauaurilarak, et Rid.

Saugarsuk, see under Sarg-
vårsuk.

Sauguak (N.) v. fougak v.
fugak, (S.), et Jern el.
Been, med Modhage i,
paa en Søfuglepiil.

sauguéksak (N.) v. fougék-
sak (S.), et Pilejern, før
det sættes i Pilen.

sauguarmlpok v. fougarmik-
pok, tr. træffer med Pi-
lejernet el. Pilebenet.

sauguærserpok v. fougærser-
pok, f. intr. har mistet
el. tilsat sit Pilejern ved
Sangsten.

Sauípok, r. 1) tr. føler
paa noget med Haan-
den. 2) intr. er følesing-
ret el. beegsingret; skal
have fat paa alt det han
seer.

sævsiok, intr. det samme
i 1ste Bemærkelse.

sauptipok v. sæptipok, r. 1)
intr. føler sig for. 2) tr.
føler paa noget; besø-
ler det.

sauptigak v. sæptigak, besø-
let.

sauptigávok, intr. besøles.

sauptiklávok, intr. er besø-
lelig; lader sig føle. i

negat. sauptiklångilak, a)
er ubesølelig; kan ej fø-
les paa (enland.) b) maae
ej føles paa (enrar Sag.)

sauptarpok v. sæptarpok,
intr. spiller Blindebue;
griber i Morke.

sauptartok, den som spiller
Blindebue.

Såuk, 1) sin Strøesjod el.
Muld, som bruges oven
paa de grønlandste Hu-
se. 2) nylig falden og
løs Snee.

sauksak, noget at strø over
(Jord el. Snee.)

sauvok, 1) intr. a) er oven
paa belagt med Muld.
b) er bedækket med sin
Snee. 2) tr. a) kommer
Muld paa Huustaget.
b) bedækker noget med
Snee.

Saulorpok, intr. stiller
Fingeren i Halsen til Bræk-
ning.

Saumik, see Samik.

Såunek, 1) Been (de Beens
artede Dele af et Legeme.)
2) Steen i Bær; Kjer-
ne i Krugt. 2) helst cum
suff. saurungee, Trævær-
ket el. Tømmeret i en
Baad; det faste i den.

saunerikpok, f. intr. 1) er
C c 3 got

got Been. 2) har got
Tømmer (en Baad.)

saunérðlakpok, intr. 1) er
flet Been; det duer ej
til forarbejdning. 2)
har flet Tømmer (en
Baad.)

saunerráu v. hénrivok, intr.
har ont i Benene over
hele Legemet; har ind-
vortes Værk i Marven
af Benene; er værkebru-
den.

sauniok, intr. bliver træet
i sig (Angelila el. anden
Vært ved Forvorning.)

sauninek, det træede el. for-
vorne i en Vært.

saunipok, 1) intr. faaer Been
i Halsen.

Saverrórpok, see under næst-
følgende.

Savík, i dual. sabik, i pl.
saveet, 1) Jern. 2) en
Kniv.

sabbiórpok v. sagviórpok, 1)
intr. a) smeder; arbejder
i Jern. b) gør Knive.
2) tr. smeder det; arbej-
der det (Jern.)

sabbiok v. sagviok, intr. det
samme.

sabbiórtok v. sagvirfok, 1)
en Smed. 2) en Kniv-
smed.

sabbiorbik v. sagviortarbik,
1) en Smede. 2) en Am-
bolt.

sabbiak v. sagviak, det smed-

dede el. det Jern, som
man smeder i.

sabbiaráu, tr. smeder det
el. deri.

saviáarak, en liden Kniv; en
BarneKniv.

savilhiok v. liorpok, intr. ar-
bejder i Jern; har med
Jern at bestille.

savikpok, 1) tr. a) besnit-
ter; snitter lidet deraf
(f. Ex. af en Rem, som er
for tyk.) b) sætter skarpt
for; sætter Sæpuun paa
Piletræet. 2) intr. har
sat sin Sæpuun paa.

savíksimavok, intr. det sam-
me i sidste Bemærkelse.

savigak, den, besnittede
Rem.

saverrórpok, intr. og tr. tils-
snitter et stykke Been;
snitter det glat uden paa.

savérrugak, det tilsnittede
el. glattede Been.

Såvikpok, 1) intr. a) dri-
ves bort af Vinden el.
Strømmen. b) driver
(en Baad.) 2) tr. driver
det bort (Vinden; Strøm-
men.)

såviktok, bortdrevet af
Vinden el. Strømmen.

Sébiak v. sэгviak, en Gøste.

sebeepok v. segveepok, 1)
intr. halter; er meget
halt; lammer.

sebeetlok, halt; lam.

sebeet

sebeetsúsek, **Salten; Lamerhed.**

Sedlò, **Magerhed.**

sedlòk,)

sedlòurfok,) **mager.**

sedlòngorpok, 1) *intr.* bliver mager; **Fryber ind.**

2) *tr.* gjør mager; **stiller ved sit Skyld** (s. Ex.

en **Bygdom.**)

sedlòvok,)

sellúkpok,) *intr.* er mager; er uden **Skyld.**

sellúktok, **mager.**

sellúngnek v. sedlòurfúsek, **Magerhed.**

Séggak, **et tyndhaaret Skind.**

seggáitfiak, **et smukt tyndhaaret Skind.**

seggávok, *intr.* er tyndhaaret (s. Ex. et **Rheenskind om Sommeren.**)

Seggarpok, *tr.*)

seggáiook, *intr.*) **afspred.**

Segliligak og Segliok; **se under Sák.**

Seglo, 1) **Løgn.** 2) **Selsh.** 3) **Bedragerie.**

segluvok, *intr.* 1) **lyver;** siger **Løgn;** taler **Usandhed.** 2) **taler ikke Alvor.**

3) **bedrager;** gjør sin **Gjerning ikke retskaffen** el. **tilgavns.**

seglurfok, **den som lyver** el. **viser sig falsk.**

seglutòk, **en Løgner; en Løgnehals.**

seglutòvok, *intr.* er en stor **Løgner;** **lyver stærkt.**

seglutòunek v. tòurfúsek, **Løgnagtighed.**

seglutigau, *tr.* **lyver om en;** **lyver ham paa.**

seglutípok, 1. *tr.*)

seglutítfiok, *intr.* 1) **bringer en til at lyve.** 2) **holder ham for en Løgner;** **tager hans Ord i Tvivl.**

seglugájukpok, *intr.* er **løgnagtig;** **lyver gjerne.**

seglugájuktok, **løgnagtig.**

segluúorpok, *tr.*)

segluúðiok, *intr.*) **drager ens Ord i Tvivl;** **anseer ham for en Bedrager.**

seglujuípok v. seglusuípok, **lyver aldrig;** er **sanddrue.**

seglujuítsok v. seglusuítsok, **sanddrue.**

seglujuítsúsek v. suítsúsek, **Sanddruehed.**

seglusuírfút, **en Sandhed.**

seglusuírfutávok, **er Sandhed.**

seglókípok, *intr.* og *tr.* 1) **bedrager;** **spiller en et Bedrag.** 2) **drager et Klædebon forkeert paa;** **vender op og ned paa det el. det for, som skulde være bag.**

seglókíttarpok, *tr.* a) **lyver** for

for en. b) bedrager ham.

c) forfører ham. 2) *intr.* bedrager sig selv.

seglokittáiak, *intr.* det samme i 3de første Bemærkelser.

seglokittáirfok, 1) en Bedrager. 2) en forfører.

seglokittárnek, 1) Bedragerie. 2) forførelse.

seglokittagak, 1) bedragen. 2) forført.

Seglúvok, see under næstføregående.

Séjavok, *intr.* har ingen Kræfter til strængt Arbejde; bliver strax træt el. syg derefter.

Séjarfok, udygtig til strængt Arbejde.

Sejúkpok, *intr.* skjælver; bæver; ryster. Nuna sejúkpok, Jorden ryster.

sejúktok, skjælvende; bævende; rystende.

sejukpallukpok, *intr.* 1) ligger løs; lader sig rokke; giver sig lidet, naar man triner derpaa (f. Ex. en Steen i Jorden.) 2) ryster (f. Ex. et Vindue ved Bulder.)

Sekkamákpok, *tr.*

sekkamákslok, *intr.* og *tr.*) slaaer Knude el. gjør Bulf paa Enden af noget; gjør ligesom Hoved derpaa. 2) lægger

Straael. fistebeen over tværs paa hinanden, og bøjer dem ind og ud, ligesom flettende, til en tæt pakket sammenhængende Stengel (til Legestøj.) 3) lægger Lodder tæt paa hinanden i en Kreds, og lader dem saaledes tørres sammenhængende, for at bruges til Lagg i Loddeposerne. 4) klæder en Pelts op langs efter Ærmerne, og lægger det opstakte dobbelt, saa Enden bliver heel, og syer den derpaa sammen i gien for at faae deraf en Loddepose saa stor og udbulket, som muelig.

sekkamáktak v. máksiak, 1) en Knude el. Bulf paa Enden af noget. 2) det tæt paa hinanden flettede Straae ic. til Legestøj. 3) de i Kreds sammenførrede Lodder. 4) en sammensyet stor udbulket Loddepose.

sekkamáktalik, det som har Knude, Bulf el. Hoved paa Enden; en Kølle.

Sekke, *cum suff.* sekkia, 1) Svigersfader. 2) Svigermoder.

sekkigau, *tr.* 1) har ham til Svigersfader. 2) har hende

hende til Svigermoder.

sekkieitfiak, 1) Svigerbroder. 2) Svigersyster.

sekkiovak, *intr.* 1) er Svingerfader. 2) er Svigermoder.

Sekkimerpok, *f. intr.*)

sekkimerau, *tr.*) er bleven saa indtagen i noget, at man gjerne saa, det aldrig fik Ende; ønsker at det gode maatte vare længer.

sekkiminarpok v. nakau, *intr.* er saa indtagende, behageligt el. velsmagende, at man maatte ønske det aldrig fik Ende; det er beklageligt, at det maa ophøre. Sekkiminakause, det er beklageligt, at J ville forlade os.

sekkiminak v. narfe v. narfillat! ach! hvor indtagende el. velsmagende! hvem der dog havde mere deraf! maatte det dog vare længer.

Sekkimipok, *ts. i) intr.* forfoges; al Sast og Kraft bortfoges deraf. 2) *tr.* forfoges det; Foges det bort.

sekkimitsok, forfogat; bortfogat, saa der er ej mere Kraft eller Sast deri.

Sekkinak, see under Sakkak.

Sékkö, 1) en Harpuun; Piil til at fange Sælhundene med paa Jisen.

2) et Gevær; Rustning; Vaaben; Væge.

sekkolik, en med Gevær; bevæbnet; udrustet.

sekkolirkfoak, 1) stærk bevæbnet. 2) et Vaabensted, hvor mange Geværer gjemmes.

sekkoliavok, *intr.* har Vaaben el. Gevær paa, hos sig el. ejer det.

sekkolérpok, *f. intr.* tager Gevær i Haanden; bevæbner el. udruster sig.

sekkolérforpok v. lírfarpok, har Gevær med sig; er udrustet; Kommer bevæbnet.

sekkolérfortok v. lírfartok, bevæbnet; udrustet.

sekkortök, 1) den stærke; en overmaade stærk, som har usædvanlige Kræfter. 2) af Skiemt bruges det og om: en der i Vrede Raser og Raaser om sig med alt det, han faaer i Hænder, enten han saa er stærk el. ej (da han stiller sig an som han var farlig.)

sekkórtuvok, *intr.* er overhaandtagende stærk; har usædvanlige Kræfter.

sekkuárpok, *tr.*)

sekkuátiok, *intr.*) bruger
Vaaben indod en; an-
falder ham med Ge-
vær.

sekkuáupok, 1) *tr.* det sam-
me. 2) *intr.* (dual. og pl. de
bruge Vaaben mod hin-
anden; give hinanden
Støffeprygl; stiftes el.
styre paa hinanden; ere
i Træfning sammen; fø-
re Krig med hinanden.

sekkunerpok v. sekkuvok,
intr. slaaer om sig i Vrede;
larmer og støjer i Gar-
me; stiller sig ret rasen-
de an i sin Forbittrelse.

sekkursák v. sársoak, et
Spiir; et Zepter.

sekkutók, en stærk bevæb-
net el. udrustet; den som
har mange Pile el. an-
dre Vaaben med sig. i
plur. sekkutóut, et arme-
ret Skib.

Sékpok, 1) *intr.* a) rev-
ner; gaaer i tu; brister
(Skind og Løvbahre.) b)
skjæres op paa Bugen
(en Sælbund el. Fisk.) 2)
tr. a) river i tu. b) skjæ-
rer op paa Bugen.

séksimavok, *intr.* 1) er rev-
net el. reven i tu. 2) er
skaaren op langs Bu-
gen.

séksinnarpok, *tr.* slaaer et

Skind af ved at skjære
Dyret op langs Bu-
gen.

séksinnægak, et Ronebaad;
Skind saaledes afflaaet.

figgípok, *tr.* 1) *intr.* gaaer i
stykker; brister (forbi det
er bleven skjort el. for-
brændt i Heden.) 2) *tr.*
river let i stykker (f. Er-
en alt for tør Tarmepelts);
bryder snart (en tør
Green.)

figgítlok, brusten; gaaet i
stykker (af Skibet el.
Lorbed.)

figgádlarpok v. lavok, *intr.*
er skjør el. forbrændt;
holder ikke; lader sig
snart rive i stykker el.
bryde over; brister let.

figgádlarsok, skjør; for-
brændt.

Séllavok, *intr.* ligger og
strækker sig af Hede (en-
ten sovende el. vaagende,
og helst paa Ryggen.)

séllarsok, den som ligger
og strækker sig af Hede
(paa Bixen el. Marken.)

Sellíkpok, 1) *intr.* og *tr.*
reenser; gjør reen (Stue;
Skind; Fad; Bøsse.) 2)
intr. reenses; reengjør-
res.

sellíksimavok, 1) *intr.* er
reengjort. 2) *tr.* har
reengjort det.

sel-

felligút v. féglat, et Redskab at gøre reent med; en Sejekost; Vasketrud
tc.

Sellúkpok, se under **Sedló**.

Sellúmmarpok, 1) *intr.* bliver tør; udtørres; træffer Vandet i sig. 2) *tr.* udtørre det (Solen, Luften); Kommer Vandet til at forsvinde der af.

Sellummarfárpok, *tr.* tørre el. vister den største Væde af; vrier Klæder el. saadant.

Sellummarfaut, noget at tage den største Væde bort med (s. *Ex.* et Haandflæde; en Mussingskal.)

Sennák, **Senniappok** og **Sennargviok**, see under næst følgende.

Sennavok, *intr.* og *tr.* 1) i Almindelighed: arbejder (helt Mand's Arbejde.) 2) i Særdeleshed: tømrer; arbejder i Træ.

Sennák, Arbejde; Værk.

Sennáksak, noget at arbejde. **Sennáksamiktók**, Ach! hvem der havde noget til Arbejde!

Sennako, en Spaan; Snittespaan el. Høvlespaan, som falder af ved Arbejde.

Sennakovok, *tr.* }
Sennakorfiok, *intr.*) lejer til Arbejde.

Sennarfok, 1) en Arbejder.
2) en Tømmersmand.

Senniappok, *tr.*)

Sennaziok, *intr.*) arbejder for en anden.

Sennargviok, 1) *intr.* a) arbejder; bestiller noget; gjør Huusgjerning (helt en Qvinde.) b) arbejder for Dagløn (Mand el. Qvinde.) 2) *tr.* arbejder der; har at bestille der med.

Sennárgvirfok, 1) en Qvinde som bestiller noget i Huset. 2) en Arbejder; en Daglønner.

Sennargvirfak, et Arbejde; det forrettede; en Huusgjerning.

Sennargvirfóksak, noget at bestille.

Sennargvipok, *tr.* *tr.*)

Sennargvirfiok, *intr.*) arbejder (Qvinde el. Daglønner) for en anden.

Sennargvisipok v. **Sennatipok**, *tr.* og *tr.* og **Sennargvisitsiok** v. **Sennatitsiok**, *intr.* giver en noget at bestille; sætter ham el. hende i Arbejde.

Sennargvirfóut, Arbejdsløn; Dagløn; Fortjeneste.

Sennargvirfóutigau, *tr.* arbejder derfor; faaer det

i Arbejdsløn; fortjener
det ved sit Arbejde.

fénnet, 1) et Arbejdere-
skab i Almindelighed. 2)
især: en langskæftet
Kniv, der er frummet
i Spidsen.

fennárdlut, det samme i sid-
ste Bemærkelse.

fénnavik, et Værksted.

Senne, helst *cum suff.* fén-
nia, Siden af en, neml.
det Rum, som er paa
hans Side el. hos ham.
Heraf det Ordsprog: Ima-
ka fennia! a) der maae
være et høit Hjerte i
den Kart! b) da har
der været Glæde paa
færde el. hvor glad maae
han ikke da være ble-
ven.

fénniáne, ved Siden af ham
el. det.

fennianépok, *intr.* er ved
Siden af ham el. det.

fennianétok, den el. det, som
er ved Siden af ham.

fénningut, langs ad Siden
af noget.

fennimút, 1) efter Siden;
til Siden, 2) paa tværs.

3) ved Siden. Sennimút

tíkfiatárpok, han sejler ved
Siden af Vinden el. har

Side Vind. 4) Heraf det
Ordsprog: Sennimut fá-

pok, a) han vender sig
til Siden el. gaaer en

anden Vej. b) han er
gal el. forstyrret.

fennimúinak, ganske efter
Siden.

fennimukárpok, *intr.* 1) fahr-
rer efter Siden. 2) gaaer
el. løber paa tværs; er
tværsribet.

fennimukártok, 1) stribet
paa tværs. 2) afskåret
tværs over Haarene (en
Skindstrimmel.)

fennerák, en Side af Men-
niske el. Dyr; Siden selv
paa det.

fennerárdhukpok, *intr.* har
ont i Siden; har Sides-
vee.

fennérkiarpok, 1) *intr.* har
Sidevind. 2) *tr.* har den
(Vinden) paa Siden.

fennerkiartípok, *t. tr.* blæ-
ser paa Siden.

fennerkópok, *tr.* fahrer af-
sides forbi; gaaer el. lø-
ber el. flyver en forbi
paa Siden.

fennerpok, *f.* 1) *intr.* er
paa tværs; sidder tværs;
gaaer over tværs. 2) *tr.*
sætter paa tværs.

fennerfok, tværløbende; det
som er el. gaaer over
tværs. i *dual.* fennerfuk,
de fryndsege Sidestri-
mer paa Hanlodderne.

fennérfulik, Hanlodden (*Sal-
mo villosus, mas.*)

fennerfuitfok, en Hædnere
Af.

Afart af Sænlodder,
 som mangler disse Sides
 fryndser
 fænnerlipok, *r. tr.* sætter no-
 get paa tvers.
 fænnerut, 1) en Slibes Kaa.
 2) et Tvertræ at læg-
 ge noget paa.
 fænnerutilik, det som er paa
 Kors; et Kors.
 fænneråserpok, *f. 1) intr.*
 sætter Kaaen til. 2) *tr.*
 sætter noget i Kors.
 fænnertilgik, sat i Kors.
 fænningavok, *intr. 1)* staaer
 paa tvers; sidder over
 tvers el. 2) — i Kors.
 fænningarfok, 1) det som er
 paa tvers; tversiddende.
 2) Kors; Kryds.
 fænningarfungoak, den lille
 tversiddende o: Mun-
 den.
 fænnilek v. liak, den el. det
 man har paa sin Side;
 Sidemand; Sideting;
cum suff. hans Gustrue
 el. hendes Mand.
 fænnidlerpok, *f. intr.* har
 nogen el. noget paa sin
 Side.
 fænnileråu, *tr.* har den el.
 det paa sin Side.
 fænnilereek, *car. sing.* jevn-
 sides hos hinanden sid-
 dende; staaende el. lig-
 gende; Sidemænd.
 fænnilereekpuk, *f. intr. car.*
sing. ere Sidemænd; lig-

ge el. staae jevnslides ved
 hinanden.
 fænnilereekfarpok, *tr.* sætter
 el. lægger dem jevnslides
 ved hinanden.
 fænniliareek, *car. sing. 2 g.*
 tefolk.
 fænniliareekpuk, *f. intr. car.*
sing. ere 2 gtefolk.
 fænningérpok, *f. intr. og tr.*
 ligger paa Siden af en.
 fængmiok, 1) *intr. a)* ven-
 der sig hid. b) vender
 el. staaer med fronten
 vendt mod en Sted. Au-
 angnamut fængmiok, det
 vender mod Norden. 2) *tr.*
 vender mod det. Kármak
 fængmiá, han vender sig
 mod Væggen.
 fængmut, 1) til den mods-
 vendte Side. 2) mod Væ-
 sten (naar der tales om
 Himmelen.)
 fængmukárpok, *intr. 1)* scha-
 rer til den modvendte
 Side. 2) stiler vester ud
 (naar Talen er om Him-
 melen.) Killak fængmu-
 kárpok, Himmels Øfy-
 er drive vester ud.
 Sænnerák og Sænnerpok, see
 under næstforegaaende.
 Sænnérpok, see under Sæn-
 nik.
 Sengépok, see under Sen-
 giok.

Sengiak, see under Sengu-
vok.

Sengiarpok, see under Sen-
nik.

Sengigékpok, *intr.* er
skindsyg (en Mand.)

sengigéktok, en skindsyg
Mand.

sengigúpok, *tr.* I er ham
mistænkt for sin Kone.

Sengikpok, *f. tr.* føler
efter Puns paa en i Hoved
el. Klæder.

Sengiksuarpok, *tr.* det
samme, naar man holder
ved dermed nogen Tid.

Sengit, see Sennik.

Sengmiok og Sengmut, see
under Senne.

Sengiok, *intr.* er af stærk
Natur; duer til at hol-
de noget længe ud; for-
maaer noget af Bety-
denhed (et Menneske.)

sengikáu, *intr.* er meget
stærk af sig.

sengirfok, stærk af Natur.

sengirfók, meget stærk.

sengirfúsek, Styrke; stærk
Natur.

sengépok, *f.* er svag af Na-
tur; duer ej til at ud-
holde strængt Arbejde;
bliver snart træt el. syg
derefter.

sengérfok, svag af Natur;

som har kun faa Kræf-
ter.

sengétfúsek, Mangel paa
Styrke; svag Natur.

Sénguvok, *intr.* 1) bli-
ver skjævt til Siderne;
gaaer ud og ind i Bug-
ter (f. Ex. en Skaal, som
har Bugter.) 2) er skjævt
i Kroppen (et Menneske.)
3) gjør sig skjævt til
en af Siderne; bugner
sig ud og ind; drejer
sig til Siderne.

sengúngavok, er vindskjævt
el. frumbugtet.

sengúngarfok, vindskjævt;
frumbugtet.

sengursarpok, *intr.* vrier og
drejer sig ud og ind.

senguvigáð, *tr.* sætter el.
lægger sig skjævt op mod
en; staaer skjævt op til
ham.

sengiak, en mangebenet
SøeOrm, der bugter sig
ud og ind under Gana-
gen (Nereis.)

sengiárak, sammes Unge
el. de smaa af denne Art
SøeOrme.

sengiársoak, en stor Orm
af denne Art, især: Ne-
reis Verrucosa.

Sennigórpok v. ningór-
pok, *intr.* bliver mager;
svinder ind; sætter af;
mister sit Byld.

Se.

fennigórtok v. **ningórtok**;
mager; indsvunden.

fennigorsimavok, *intr.* har
sat af el. mistet sit Guld;
er bleven mager; er ba-
re Skind og Been.

Sénnik, Skarn i noget
(helst tørt.) i *sing.* et Gran
(f. *Er.* i *Well.*) i *plur.* sên-
git v. sêngnit, flere Skarn;
gran; Sejesskarn; Gulv-
skarn.

sengiárpok v. **sengniárpok**,
tr. 1) fejler. 2) tager
Skarnet af; reenser.

sennérpok v. **sengérpok** v.
sengnérpok, *f.* 1) *tr.* det
samme. 2) *intr.* a) fejles
(et Gulv.) b) reenses;
stilles ved sit Skarn
(Vord; *Well.* ic.)

sennérsmavok, *intr.* er fejlet
el. rensset.

sennérsmarfok, fejlet; rens-
set.

sengiaut v. **senniut**, en Sejer-
Post; en Sjervinge el.
andet at tage Skarnet
bort med.

Sennis, see under **Senne**.

Senningorpok, f. under **Sen-
nigorpok**.

Sérravok, 1) *intr.* he-
rer ved Smaamumlen
(for at helbrede en Sog
el. bringe den til at føde,
som er i Barnenød.) 2) *tr.*
hejer paa ham.

sérrarsok, den som hejer
ved Smaamumlen.

sérrarsak, den som hejer paa
el. mumles over.

serranérdlukpok, *intr.* og *tr.*
hejer ved Smaamum-
len for at gjøre Skade.
serrat, Hejerie; det Smaa-
mumlen, som bruges
ved slig Hejeri.

Sérbak (N.) v. **sérgvak** (S.),
en Søefugl, kaldet: Tejst
(*Uria Grylle.*)

sérgvarsiórpok, *intr.* er paa
Tejstejagt.

Sérdlernarpok v. **nakdu**,
intr. 1) er skadelig; gjør
megen Skade; er for-
trædelig at være hos;
man kan ingen Ting
have i Fred for ham (f.
Er. en Hund, som stjeler;
et Menneske, som vil ha-
ve alting i Hænder el. slaar
meget i stykker.) 2) bider
glubst paa Krogen;
gaaer stærk til (Fisken.)
3) er behændig; kan gjø-
re alt hvad han seer.

sérdlernartok, 1) skadelig.
2) behændig.

sérdlernarsúsek, 1) Skade-
lighed. 2) Behændig-
hed.

sérlerfarpok, er rap paa
sine Hænder.

Sérkerpok, *f.* 1) *intr.*
det

det stænfer. 2) *tr.* —
paa en.

serkérsearpok, *intr.* det same,
naar det sker flere
gange.

serkiek, Skarnet i Tarme-
ne (fordi det stænfer, naat
det mellem Tingene fry-
ses af dem.)

serkitsearpok, *tr.* stænfer
Vand paa; overstænfer
en el. noget. Serkitsear-
panga omárfub, han den
stemme overstænkede mig.
serkitseáupuk, *intr. car. sing.*
de stænfe Vand paa
hinanden.

Sérkinék og Sérkoak, see un-
der Sérkok.

Sérkok, Knagen; Ras-
len; Knald; Knassen;
Lyd af noget nær hos.

serkorpok, 1) *intr.* det gi-
ver Knald fra sig; bra-
ger; Enager; smælder;
stralder. 2) *tr.* a) Enas-
ser imellem Tænderne.
b) giver Balder paa et
Dyr med en Bøsse.

serkorpallukpok, *intr.* det
Enager el. rasler af no-
get i Nærheden.

serkórse! hvilken Knagen
og Bragen! hvilken
Smælden!

serkortaut, Snerten paa en
Svøbe (hvormed der smæl-
des.)

serkomípok, 1) *intr.* split-
tes reent ad; gaaer i
hundrede Stykker og
Splinter. 2) *tr.* slaaer
det i mangfoldige Styk-
ker.

serkomítok, splittet ad i
mange Stykker.

Sérkok, 1) Knæe; hele
Knæet. 2) Baglallen af
en Sæl.

serkoak, 1) Knæstallen. 2)
Leedet el. Knoffelen i
Leedet tæt oven for
Baglallen.

serkomiarpok, *intr.* Enæler;
ligger paa Knæe.

serkomíartok, Enælende.

serkomíarbík, en Skammel
at Enæle paa.

serkomíarbigáu, *tr.* 1) Enæs-
ler derpaa. 2) Enæler
for en.

serkomíkpok, 1. *tr.* støder
en med Knæerne.

serkinék, i *dual.* sérkinæk,
Buxer, som bindes ne-
den for Knæerne.

serkéringiok v. kinniok, 1)
intr. syer saadanne Bux-
er. 2) *tr.* — til en an-
den.

serkinerforpok, 1) *intr.* taa-
ger slige Buxer paa. 2)
tr. ifører en anden dem.

serkerngærpok, 1) *intr.* taa-
ger slige Buxer af. 2)
tr. affører en anden dem.

Sér-

Sérkomíarpok, see under næstforegående.

Serkomípok, see under Serkok.

Sérmek, Land, Jis (som ligger paa Land, Baade, Huse, Klæder.)

Sermérsoak, Jisblinken; Jisbræen (langs over Jnderlandet.)

Sérmerpoka, *f. intr. og rr.* der fryser Jis paa Klæderne ic.

Sermernakáu, *intr.* det er en stærk Frost; Vandet fryser strax paa Klæder ic.

Serméjarpok, *rr.* straber Jisen af.

Serméjaut, noget at strabe Jis af med, især: et stykke Been el. Træ indrettet til dette Brug af Raskæ Roerne.

Sérnak, 1) Syre; Mærke, syre (den Langbladede.) 2) Suurhed.

Sernarlúsek, det samme i sidste Bemærkelse.

Sernarpok v. nakáu, *intr.* er suur.

Sernartok, 1) suur; suurt. 2) Edike. 3) Suurdej.

Sernarsarpok, *rr.* gjør suur. Sernaut, en Pose, fyldt med Syre og Spæk.

Sernigau, *rr.*

Serniksarpok v. sorpok, *rr.*

Sernikslálok v. slólok, *intr.* be-

stjermer; beskytter; forsvarer; holder med; antager sig; er paa ens Parthi.

Serniksartok v. slárfok v. slórfok, en Bestjermer; Beskytter; Forsvarer.

Sernikslórnek, Bestjermelse; Beskyttelse; Forsvar.

Sernigirlák v. Sernirlák v. Sernikslugak, bestjermet; beskyttet; forsvaret.

Sernirlávok, *intr.* bestjermes; bliver beskyttet; er forsvaret.

Sérparpok v. sérpalerpok, *f. 1) intr.* det stænker. 2) *rr. a)* det stænker derpaa. b) bestænker; besprænger stænker med Vand, Blod ic. paa en Ting.

Serpallípkok, *r.*

Serpartarpok,)

Serparterpok,) *intr. og rr.* det samme, naar det stæer igientagen.

Serpartállok,)

Serparterlók,) *intr.* det samme i begge sidste Bemærkelser.

Serpárnek v. palérnek v. pálingnek v. partárnek, Stænk.

Serpartaut, det hvormed det bestænkes.

Sérpe, 1) Materie i Øinene; Sovn i Øjetrogene. 2) en Skuff; uagt.

som; skjodesløs; som
passer sine Sager Ret og
lader dem fordærves.

serpilúk, det samme i sidste
Bemærkelse.

serpilík, med Materie i
Øjet (et Menneſte); med
Søn i Øjetrogene (et
Øie.)

serpiliórpok, intr. har fly-
dende Øine; hans Øine
ere fulde af Materie.

serpióvok v. serpilúvok, intr.
er slustet; uagtsom og
skjodesløs med sit Tøj;
lader Klæderne hænge
slustet om sig.

serpigðu, tr. er slustet og
uagtsom dermed; be-
handler det skjodesløs;
lader det ligge for Vind
og Dove el. uden Nød
fordærves.

Siakáu, Siakovok og Siám-
marpok, see under Siár-
pok.

Siánek, det lange smaa-
le stykke Tømmer, som
fløder paa hver Side af
Kajafften oven for Rjós-
ten.

Siárngok, Kræftbær. A.
Siárvok; see under; næst-
følgende.

Siárpok, 1) tr. udstræf-
fer imellem sig (en Snor,
Rem el. Låne.) 2) intr. a)

er udspændt el. udstræf-
fer imellem tvende (Rem-
men.) b) i pl. siárput, gaar
udstrakt i Rad el. Kreds
holdende hverandre i
Hænderne for at lege.

siakovok, tr. 1) udstrækker;
hænger udstrakt op (en
Snor for at tørres el. hæn-
ge Klæder paa.) 2) veed
ikke, hvilket han skal
gribe til el. hvad han
deraf skal vælge. Nejog-
ekfaka siakoaka, hvem skal
jeg nu vælge at være hos?

siakáu, tr. det samme i iste
Bemærkelse.

siárlak, det udstrakte; en
udstrakt. Sistesnøre (for
at tørres.)

siárlúpkok, tr.)

siárlúsiok, intr.) søger at
fange et Dyr ved noget
man holder udstrakt
imellem sig (f. Ex. Rys-
per ved smaa Snarer hæn-
gende paa en udstrakt Lå-
ne.)

siámmarpok, 1) intr. a) er
adspredt; ligger strøet
og spredt allevegne om-
kring. b) adspreder sig;
stiller sig fra hinanden.
2) tr. adspreder det hist
og her.

siámmartok v. siámmægak,
adspredt; adskilt hist og
her.

siároárpok, 1) tr. udspreder;
ad-

adspreder (det som har
ligget i Hob.) 2) *intr.* i
pl. de adspredes.

fiaroáíok, *intr.* det samme i
1ste Bemærkelse.

fiaroárterpok, *f. 1)* *tr.* a) strø-
er ud. b) saær. 2) *intr.*
a) udstrøes. b) saaes.

fiaroartériok, *intr.* det sam-
me i 2de første Bemærkel-
ser.

fiaroartérirfok, 1) den som
strøer noget (*f. Er. Sand
paa Gulv.*) 2) en Sæde-
mand.

fiaroartigak, 1) det udstrø-
ede. 2) den Sæd, som
er saæt.

fiaroartigéksak, 1) noget at
udstrøe. 2) Sæd til at
saæ.

fiékpok, 1) *intr.* ligger el.
staaer i Rad efter hinan-
den. 2) *tr.* a) sætter i
Rad; ordner efter hin-
anden. b) lader Øjne-
ne løbe omkring paa de
nærværende.

fiéktut, 1) en Rad; de som
ere i Rad efter hinan-
den. 2) de 3de Stjerner
i Orions Belte.

Sible, Lampegrums; det
tykkeudbrændte Bund-
fald i en Lampe.

fiðlekarpok, *intr.* har
Grums el. Bundfald
(Lampen.)

fiðlikpok, *f. 1)* *intr.* er fuld
af Grums (Lampen.) 2)
tr. tager Bundfaldet af
den.

fiðlingiarpok, *tr.* renser den
fra sit Grums.

fiðlingárpok, 1) *intr.* er skilt
ved sit Grums. 2) *tr.*
skiller den derved.

Síbborpok v. íggorpok,
1) *tr.* Fryster el. vrier
Vandet af noget. 2) *in-
tr.* Frystes el. afries sit
Vand (*f. Er. vaade Klæ-
der.*)

fiðbortórpok v. figgortórpok,
det samme.

fiðbortóíok v. figgortóíok,
intr. det samme i 1ste Be-
mærkelse.

Síðlak, et Roebeen; Jern-
stang el. Jernhæfte at
støde Steen el. frosen
Jord løs med.

fiðlarpok, *tr.* støder løs med
en saadan Jernstang.

Sjédlerpok, see under Sjel-
luk.

Siékpok, see under Siár-
pok.

Sjelluk, Regn.

Sjellukpok, 1) *intr.* det reg-
ner. 2) *tr.* — derpaa.

Sjellukfiórpok, *intr.* er ude
i Regnvejs.

Sjellukfiut, en Regnsjole;
et Regnstjerm.

Sjelluarpok, *intr.* er smaa-
regn; det smaa regner.

Sjedlerpok, *f. intr.* det reg-
ner temmelig.

Sjedlersórlóak, stærft Regn;
Plastragn.

Sjedlersórlóvok, *intr.* er me-
get stærft Regn; er et
øsende Vand.

Sjelliupok, Regnen kom-
mer paa en.

Sjelloríktipok, *r. intr.*
Regnen bliver stærkere; det
tager til, med at regne.

Siggádlarpok og **Siggípok**,
see under **Sékpok**.

Síglerpok, *f. 1) tr.* ind-
fatter en Ting i noget;
bebræmmer; den el. be-
lægger dens Omrand
med noget (*f. Ex. en Ma-
re med Been.*) *2) intr.*
indsfattes; bebræmmes
saaledes.

Síglerfórpok, *tr.*)

Síglerfórlók, *intr.*) det samme
i 1ste Bemærkelse.

Síglerfok, indfattet; be-
bræmmet; belagt om
Randen med noget.

Síglerfóut, Indfatning;
Bræmme; Belægning
om Randen.

Síggorpok, see under **Síb-
borpok**.

Síggúk, 1) Neb. 2) Snu-
de; Tryne; Mule. 3)

Mund (nemlig det ødere
ste af begge Læber samle-
de.)

Sígguktók, 1) langnebbet.
2) storsnudet; langtry-
net; storflabet. 3) en
Sneppart med langt Neb-
laldet: Dobbelt Snep-
pe; Gossesjøg (*Scolopax
Gallinago.*) 4) et slags
Sælhund med meget lang
Snude, ventelig; Sviin-
Sælen (*Phoca porcina.*)

Sígguktórlóak, det samme i
2de første Bemærkelser.

Síkákpok, *intr.* er haardt
i sig; er tæt i Sibtene
el. compact (*f. Ex. haardt
Brød; haard Veegsteen;
tæt Horn.*)

Síkáktok, haard; fast; tæt;
compact.

Síkáktipok, *r. tr.*)

Síkáktitfók, *intr.*) gjør tæt
el. haardt (det som har
blødt); bager det haardt.

Síkáktitfóvik, en Bagerovn.

Síkkákpok, *r. 1) intr.*
buffer sig; bøjer sig ned.
2) *tr.* bøjer Hovedet.

Síkkeriarpok, *tr.* det samme
i sidste Bemærkelse.

Síkkivok, *intr.* har bøjet sig.

Síkkivígu, *tr.* buffer sig
for en.

Síkkíngavok, *intr.* sidder el.
staaer med nedbøjet Ho-
ved.

Sík-

fikkítipok, 1. tr. bølser So-
vedet ned derpaa.

Sikko, Jis; helst: flad
Jis paa Vandet.

fikkórsoak, Stor-Jisen;
den flade Driv-Jis.

fikkoak, nyfrossen tynd
Jis.

fikkoarpok, 1) intr. lægger
sig med ny Jis (Van-
det.) 2) tr. belægger det
med Jis (Kulden.)

fikkorpalluk, Jisblinſ;
Glands el. Gienſtin af
Jisen.

fikkoærpok, intr. Jisen bry-
der el. er brudt op; der
bliver aabent Vand el.
fri for Jis. 2) tr. bry-
der Jisen op; ſkaffer
aabent Vand der (Vin-
den el. Strømmen.)

fikkulliárpok, intr. ſahrer
til Jisen; gaaer ud paa
Jisen (for at fiſke, fange
Sælhundene &c.)

fikkulliárpok, intr. Kommer
frem imellem Jis; træf-
fer Jis paa ſin Vej.

fikkuliárpok, intr. 1) det
ſamme. 2) gaaer paa Ji-
sen for at fiſke el. i an-
den Henſigt.

fikkupok, 1) tr. indefryſer
noget (Kulden.) 2) intr.
det indefryſer el. fryſer
faſt i Jisen.

fikkuvok, 1) intr. er froſſen

i Jis (det Baade); er bla-
ven til Jis. 2) tr. fry-
ſer det i Jis (Kulden);
har lagt Jis der el. der.

Sikórnek, et Øjeblik;
• Blinken med Øjet.

fikórngerpok, ſ. intr. luſ-
fer Øjnene.

fikórngersok, den ſom luſ-
fer Øjnene.

fikórngersarpok, intr. luſ-
fer Øjnene op og i flere
gange; blinker med Øj-
nene.

fikórngerlípok, 1. tr. luſſer
hans Øjne.

Sikſak v. ſirkſak, 1) Stran-
den. 2) Saltvands-Fiſt.

líkſakarpok, intr. har Fiſt
(en Egn); er en god Fi-
ſteplads.

líkſiok, intr. og tr. træffer
ſin Kobbe; Blære ned af
Kajaff'en (en Fanger, ſom
har ſlaaet Harpunen i en
Sæl.)

lírkſipok v. líkſipok, 1) 1)
intr. a) er ved Stranden.
b) gaaer til Strands. c)
lægger til ved Stran-
den med ſin Baad. 2)
tr. Kommer til Stran-
den hos en; lægger til
med ſin Baad ved en
Strand.

Sikſe, i pl. ſikſingit,
den hvaffe Kant paa Hvæl-
barperne.

fikfingerpok, *f.* 1) *tr.* affjærer den hvasse Kant af Hvalbarden. 2) *intr.* den er afffaaren.

fiksingur sak, Hovedfjæren i en Glintelaas.

Sikfik, *cum suff.* fiksingee, 1) Skjæl i Øret af det tørrede Ørefit. 2) Siste-pander; Torstepander; de smaa hvide ægformige Stene i Siftens Hoved.

Sikutak, Blegn paa Øjelaaget.

Sílla, 1) Luften. 2) fri Luft. 3) Vejret. 4) Luft, Himmelen (saavliit Skyerne rælle.) 5) Verden (Himmel og Jord under eet.) **Sillamænna**, a) denne Verden. b) denne Verdens Deel, man er paa. **Sillam'aipa**, a) den anden Verden. b) en anden Verdens Deel; langt fraaliggende Land. 6) Fornuft; Sands. **Síraf**: **Sillame**, i fri Luft; ude; uden for.

Sillamut, ud; hen ud.

Sillamit, uden fra.

Sillársoak, 1) den store Luft.

2) det ganske Vestr, saavliit man kan see; hele Horizonten. 3) den store vide Verden.

Silládlek v. **lárdlek**, 1) det

yderste; det som er nærmere mod fri Luft, end andet. 2) Forstue. **Bruges** helst *cum suff.*, som: **Innima filladlianépok**, det er i mit yderste Kammer.

filladlerpák, det alleryderste el. allernærmeste ved fri Luft.

fillagíkpok, *f.* *intr.* er got Veir.

fillagíklök, got el. smukt Veir.

fillagíksórsoak, meget smukt el. dejligt Veir.

fillagíksórlövak, *intr.* er dejligt el. meget skønt Veir.

fillakárpok, *intr.* 1) har Fornuft. 2) har sin Forstand; er ved Sands. 3) bruger sin Fornuft; handler fornuftig; er skikkelig. 4) i *neg.* **fillakángilak**, a) er ufornuftig; er ej begavet med Fornuft. b) har ikke sin Forstand; er gal el. af sindig. c) bruger ej sin Fornuft; handler ufornuftig. d) er fuld el. drukkent.

fillakártok, 1) fornuftig. 2) ved sin Sands.

fillakángislök, 1) ufornuftig. 2) uforstandig; som bruger ej sin Fornuft. 3) uden Sands; gal; af sindig; fra sin Forstand

stand. 4) fuld; bruffen.
5) Brændeviin. Sillakan-
gitfokangilatit? har du
titte Brændeviin?

Sillakpikpok, *r. intr.* 1) faaer
forstand; bliver for-
standig (med Aarene.) 2)
faaer sin Fornuft igjen
(den som var affindig.) 3)
Kommer til sig selv igjen
(en Heremester fra sin Hen-
rykkelse.) 4) Kommer til
forstand el. Begreb om
noget, som man før var
uvidende el. uforstan-
dig i.

Sillakpiksautigau, *rr.* 1) Kom-
mer til forstand derved
el. 2) derom.

Sillakulúk, slemt el. slet
Vejr.

Sillakulúkpok v. kulúvok,
intr. er slemt el. slet Vejr.

Sillalik, 1) fornuftig; be-
gavet med Fornuft. 2)
forstandig; som har sin
Fornuft; ved Fornuft.
Sillalingögallóarponga, jeg
har jo dog min Fornuft.
3) som bruger sin For-
nuft el. Sands; men-
nelig; skikkelig. 4) snild.

Sillalirkloak, meget fornuft-
tig; som har stor For-
stand; Flog.

Sillakiovok, *intr.* 1) er for-
nuftig. 2) bruger For-
stand. 3) handler snil-
deligen.

Sillángorpok, *intr.* bliver
got Vejr.

Silláte, det som er uden for
el. i fri Luft. Bruges kun:
1) *transitive*, som: sillatá,
det der uden for, og 2)
med *appositio.* til at udtryk-
ke *Præpositionen* uden
for, som: Iglub sillatáne,
uden for Huset. Sillativtig-
ut, uden for os el. vort
Hus.

Sillatángerpok, *f.* 1) *intr.* er
uden for. 2) *rr.* er uden
for en el. det (Hus, Vind-
ve, Bøøer.) Sillatanger-
pátigut, han er uden for
os el. vor Bolig.

Sillatangerfarpok, *intr.* og *rr.*
gaaer uden for.

Sillatangiarpok, *rr.*)

Sillatangiáíok, *intr.*) staaer
uden for og synger el.
Psalder paa dem, som ere
inde i Huset.

Sillatangiupok, *rr.* er el.
staaer uden for med no-
get el. i den henseende.

Sillatengárpok, *f.* forsøger
ikke; er uforsagt; for-
bluffes ej; er standhaf-
tig el. uforrykket ved no-
get.

Sillatengársok, uforsagt;
standhaftig.

Sillatengárlárpok v. niarpok,
intr. 1) lader sig ikke
forbluffe; søger at hol-
de Stand; bliver ved

et frit Mod. 2) har sine Tanter samlede; huster paa hvad man har at gjøre. Sillatengærslårdlutit pina! glem nu ikke hvad du skal sige el. stræb at holde dine Tanter samlede!

sillatengærslarpok, *rr.* gjør en uforsagt; sætter Mod i ham.

sillatengærslarukpok, *rr.* viser sig uforsagt derved; lader sig ikke forbluffe deraf; bliver desuagtet ved et frit Mod el. standhaftig. Sillatengærslaryssoaka okauzee, jeg skal ikke lade mig forbluffe af hans Ord.

sillatengærslautigau, *rr.* 1) Kommer til Grimodighed derved; det sætter Mod i ham og gjør ham uforsagt. Okauzisit sillatengærslautigåka, dine Ord sætte Mod i mig. 2) huster over paa noget; tænker idelig derpaa, for ej at glemme det. 3) hører agtsom derpaa; har sine Tanter samlede derved. 4) hører det an uforsagt og uforsygt.

sillatök, meget forstandig; Flog; viis; en Flog Mand.

sillatövok, *intr.* er meget forstandig; er Flog el. viis.

sillatöunek, usædvanlig medfødt Klogskab el. Vittighed.

sillatömiok, *intr.* Kommer til en slags Æstertanke.

sillatörpok, *intr.* 1) Kommer til sin Forstand igjen; bliver Flog; faaer sin Sands. 2) Kommer til Æstertanke; lærer at bruge sin Fornuft; sætter sig; bedrer sig.

sillatörtok, 1) den som Kommer til sin Forstand igjen. 2) den som bliver stikkelig og lærer at bruge sin Fornuft ret.

sillatörnek, 1) Klogskab. 2) Æstertanke; Bedring.

sillatörslarpok, 1) *intr.* a) Kommer mere og mere til sin Fornuft. b) lærer mere at bruge sin Fornuft; bedrer sig; bliver mere sat og stadig. c) anholder noget uforsagt. 2) *rr.* a) faaer en sin Forstand. b) lærer ham at bruge sin Fornuft; bringer ham til at leve mere stikkelig og stadig.

sillatörsläiok, *intr.* det samme i 2de sidste Bemærkelser.

sillatörslautigau, *rr.* 1) Kommer til sin Forstand derved. 2) bringes til Æstertanke derved.

Sillærupok, intr. 1) har mistet sin Forstand; er gal. 2) handler ubesindig; bærer sig ud, som han var gal. 3) er fuld el. drucken.

Sillærutok, 1) gal. 2) ubesindig. 3) fuld; drucken.

Sillærunek, 1) Galsskab; Ubesindighed. 2) Ubesindighed; ufornuftig Opførsel. 3) Druckskab; Galdskab.

Sillærunarpok, intr. 1) er galgjørende; kan stille en ved sin Forstand el. Sands. 2) ruser; gjør drucken.

Sillærunartok, 1) galgjørende. 2) rusende; stærk Drik.

Sillærutipok, t. rr. gjør ham gal.

Sillagåu, rr. betænker el. overvejer det; har det i Hukommelsen, som svævende for Tanken.

Sillagirsak, det man bruger Eftertanke til el. pønsker paa.

Sillagirsekak, noget som fordrer Eftertanke.

Sillan, see under Sillat.

Sillangorpok, see under Silla.

Sillat v. sillat! men for ved en *Vocal* Sillan! *Interj.*

1) for eller efter et Ord:

Ej! Ach! O! Himmel! Sillat tekkyominak v. tekkyominarsillat! Ach! at man kunde faae ham at see! Tupængnarsillan una! Ej! hvor gjorde du mig bange! 2) Absolute brugt giver det en Fortrødelse el. Uvillie tilkjende: Ej! det var dog slemt el. fortrædeligt; det var dog ogsaa noget; hvad skal det dog til!

Sillamæ! det var ingen Under! det tænkte jeg nok.

Sillan-åkakak! 1) Ej! Under; det er ret forunderligt! 2) det var herligt!

Sillakuluk! Staffel! den, din, jeg Staffel! de, I, vi Staffler! Thi det kan flecteres i *Numerus* og forandres i *Personen* efter Tillægs-Ordet, som: Sillakulung una! Oh! den Staffel! Sillakulung uanga! jeg Staffel! Sillakuluin okko! de Staffler!

Sillakulungoak! den el. din lille Staffel!

Sillatå, Sillåte og Sillåtorpok, see under Silla.

Sillåkpok, t. intr. 1) er breed. 2) har faaet sin Fornøjelse af noget; vil ikke have mere; kan ej rumme el. gjøre med mere

re deraf. Angmaksennik
sillikpogut, vi have nu
faaet saa mange Lodder,
som vi stjotte om den gang.

silliktok, breed.

silliksfisek, Brede.

silligau, *tr.* 1) holder den
for breed; det er ham
for breedt. Silligara, den
er mig for bred. 2) har
faaet saameget deraf,
som han stjotter om.

sillikfiok, 1) *intr.* er bleven
bredere. 2) *tr.* har gjort
den bredere.

sillinarpok, 1) *intr.* er for
breed. 2) *tr.* gør den
for breed.

sillikoserpok, *f.* 1) *tr.*
tissætter noget i Breben.
2) *intr.* har faaet Tilsæt-
ning i Breben.

Sillimavok, *intr.* 1)
er særdig el. i stand til at
kunne bruges, naar man
vil. 2) har vel lyst til at
gifte sig, men undseer sig
paa strax at tilkiendegive
det.

Silliok, 1) *intr.* og *tr.*
hvæsser. 2) *intr.* hvæs-
ses.

sillirfak hvæsset.

sillirfävok, *intr.* er hvæsset.

sillit, en Svæssesteen.

sillifingoak, en liden Svæs-
sesten.

Sillo, et Spe-Madsel.

sillórfoak, et Hval-Madsel;
et Madsel af et stort Spe-
dyr.

sillúliok, *intr.*

silluliarau, *tr.*) finder et
Spe-Madsel.

silláliak, et funden Spe-
Madsel.

Sillukpok, *intr.* 1) løfter
Armen i Vejret (naar
man vil faste med noget el.
slaae nogen); hæter el.
truer med den. 2) er op-
løftet (Armen.) 3) er op-
trukken (Hanen paa en
Stunt.) 4) har den op-
trukken.

sillutípok, *r.* *tr.* 1) løfter
den op (Armen.) 2) træf-
fer den op (Hanen.)

Simérpok, *r.* 1) *intr.* a)
drikker i sig; træffer i
sig; bliver giennemtruk-
ken af Væde (Skind, Søl,
Snee &c.) b) slaaer igjen-
nem (Papiir.) Unnek si-
mérpok orklamik, det hvi-
de Skind har trukken Spid
i sig. b) forvænnnes efter
noget (got el. ont; Tale-
maade el. Skil.) Kavan-
garnitsen okauzeenik si-
mérpok, han har faaet ret
sydlandsk Hdtale. 2) *tr.*
a) træffer igjennem det;
idrømmes af det. Apur
ervngub simerpa, Bandet
er trukken i Garen. b) det
hæn-

hænger ved ham; det bliver hans Vane el. ham noget eget. Kablu-næn illerkoeesa simerpæt, han er bleven til en heel Europæer i sit Bæsen.

simertípok, *z. intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

simértok v. simertítak, *1)* idrukken. *2)* forvent.

simerseriarpok, *intr. 1)* træffer let Væde til sig; slaaer snart igjennem (s. Ex. graat Papitr.) *2)* forvænnens let; forandrør snart sit Sprog og Levemaade efter dem, han lever iblant.

simersereepok, *ts. intr. 1)* træffer ikke let Væde til sig; er vandtæt. *2)* forvænnens ikke saa let; holder fast ved sit eget Sprog og Skikke.

Simik, en Prop; en Tol el. Tap; et Spund (naar samme er isat.)

simíksak, det samme, for den bruges.

simíkpok, *z. 1)* *tr.* propper; spundser; sætter Tap i. *2)* *intr.* proppes; spundes.

simíksíok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

simíksírsok, en Propper el. Spundser.

simíórpok, *intr.* gjør Proppe el. Spunds x.

simíksíórpok, *tr.* gjør Prop el. Spunds til (Glassen el. Tønden.)

simárpok, *1)* *intr.* har mistet sin Prop; Tappen er ude deraf; Spundset er tagen af. *2)* *tr.* tager Proppen af el. Tappen ud derpaa. Nappartak simárpa, han tog Spundset af Tønden.)

Símnek, Overblivsel.

simnerpok, *s. 1)* *intr. a)* faaer tilovers; har mere, end han bruger. *b)* bliver tilovers deraf; rækker til og end mere. Amíksæt simnerput, Ra-nebaadskindene ere siere end der behøves. *2)* *tr.* løser en af; træder i hans Sted; tager hans Arbejde; Kommer efter ham.

simnekarpok, *intr.* det samme i begge første Bemærkelser.

simnéíok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

simnéírsok v. simnerse, en Afløser; en Eftermand i Embede el. Gierning; Successor.

simuerfigáu, *tr.* har ham til Eftermand; afløses ved ham.

simneráu, *tr.* har det til overs.

sim-

finnérrivok, *intr.* er tilovers.

finnerfok, overbleven; det som er tilovers og bruges ej.

finnerlárpok, *tr.* løser en af (flere gange); stiftes med ham til at gjøre noget.

finnerláupuk v. finnersekat-táupuk, *intr. car. sing.* de løse hinanden af; de stiftes til at gjøre noget.

finnerláutuk v. finnekati-geek v. finnersekatigeek, *car. sing.* Stifte; de, som afløse hinanden ved et Stykke Arbejde.

finnersarbik v. finnekattáubik, Stifte; Vagt (Liden.)

finnersekatiklak, Stifte; en at stiftes med.

funnigak, afløst; Formand i Arbejde el. Embede; Antecessor.

Sinè, *cum suff.* sinà, Kant; Bredde; Rand. Sírkfab sinà, Strandbred.

finíklak, noget til Kant el. Rand (paa Klæder, Aare ic.)

fináfiarpok, *intr.* 1) gaaer til Strandbredden. 2) fiske fra Strandbredden.

fináfiut, en Snøre at fiske med fra Strandbredden.

fináfiarpok, *intr.* er kommen fra Esen til Strandbredden.

finékópok, *intr.* og *tr.* fahrer forbi en andens Strandkant.

finéripok, *f. 1) intr.* a) løber el. fahter langs ad Kanten el. tæt om ved Bredden. b) er fjantet; er halvtosset. 2) *tr.* følger langs Kanten el. Bredden af det.

finérfiok, *intr.* 1) det samme i 1ste Bemærkelse. 2) blæser langs hen under Landet el. Søndenvind.

finérfok, 1) den som løber ic. langs Kanten. 2) Søndenvind, som blæser langs hen under Landet. 2) en fjante; en halvtosse.

finérfirfok, det samme i 2de første Bemærkelser.

finérforfok, er meget fjantet.

finérforpok, *intr.* blæser stærk af Sønden langs Landet.

finérut, den yderste smale Kantning paa et Klædesbøn.

Singak og Singapok, see under Singavok.

Singárpok, 1) *intr.* trykkes el. slaaes flad; giver sig ud til Siderne af Traadd

Trædd el. **Paatryffen**
2) *tr.* fladgjør; trykker
el. træder flad; slaaer
flad.

fingerartorpok, *tr.*)

fingerartók, *intr.*) det samme
i sidste Bemærkelse, naar
det sker flere gange: plads-
ter ud; slaaer det i Plas-
der.

fingerartflok, en Platten-
slager.

fingerartugak, fladtrykt;
slaaet i Plade.

fingerpalukpok, *intr.* det plas-
ker og giver efter un-
der Fødderne (naar Fod-
den er blød at gaar paa.)

fingerpaluk, hvilken Plas-
ten!

Singavok, 1) *intr.* er mis-
undelig el. avindsyg. 2)
tr. under en ikke noget
med sig.

Singapok, *tr.* det samme i
sidste Bemærkelse.

Singarflok, misundelig;
avindsyg.

Singanek v. **Singak**, Mis-
undelse; Avind.

Singek, 1) **Sfoe** Rem;
Sfoetvinde. 2) **Spæn-**
de Læder.

Singéropok, *f.* 1) *intr.* binder
sin **Sfoe** Rem. 2) *tr.*
binder den paa en anden.

Singérbik v. **Singivik** v. **sin-**
gérnekot, et **Sfoespænde**.

fingernek, **Vristen** paa **Sod-**
den; oven paa **Soden**
(hvor **Sfoeremmen** bin-
des); **Spændelæderster-**
det.

fingerneklukpok, *intr.* har
ont over **Vristen**.

fingerneriarpok, *intr.*
har faaet **Slade** over **Vris-**
ten.

Singéropok v. **ærarpok**, 1)
intr. a) hans **Sfoe** Rem
el. **Sfoespænde** er løs.
b) løser sine **Sfoe**; løs-
ser sin **Støvle** Rem over
Vristen. 2) *tr.* a) løser
Sfoen; spænder den op.
b) løser hans **Sfoetvins-**
de; spænder hans **Sfoe**
op. Adla **Singérdlugo**, at
løse ens **Sfoetvinde**.

Singærserpok, *f.* *intr.* taber si-
ne **Sfoe** Remmer.

Singéropok, *intr.* har in-
gen Remmer i sine **Sfoe**;
har tabt dem.

Singákpok, *f.* 1) *tr.* a)
flemmer noget (**Skind**,
Rem, **Plade**) imellem
Hænderne el. **Singrene**,
for at trykke det **Vaa-**
de deraf. b) afflemmer
en **Tarm** sit **Sfærn** paa
samme **Maade**. 2) *intr.*
afflemmes sin **Væde** el.
sit **Sfærn** paa ommelde-
te **Maade**.

Singákslok, *intr.* det samme
i sidste Bemærkelse.

ſingikforþok, *tr.*)
ſingikfóðok, *intr.*) af-
ſtraber el. afſtryger det.

Singíþok, *ſf. 1) intr.* sæt-
tes el. er ſat i Vand; ſty-
des ned i Vandet (en
Baad, ſom har været paa
Land.) 2) *tr.* ſætter den
i Vand.

ſingítíðok, *intr.* det ſamme i
førſte Bemærkelse.

ſingítíðok, ſat i Vandet.

Singorþok, *intr.* er rød
i Anſigt el. paa Hænder.

ſingortíþok, *tr. 1) intr.* bli-
ver rød i Anſigtet; Blo-
det ſtiger ham til Sove-
det (af Glæde, Glæmfuld-
hed el. anden uadvartet År-
ſag.) 2) *tr.* gjør ham rød
i Anſigtet (ved at ſtrøffe
ham ic.)

ſingúðlorþok, *intr.* tryffer
ſig paa Naturens Veg-
ne.

ſingúðlortok, en ſom tryf-
fer ſig paa Naturens
Vegne.

ſingúnerþok, *f. intr.* tryf-
fer ſig ſtærkt; ſpænder
ſine Kræfter ſtærkt an
(ved at løſte ic.)

ſingunerbigau, trænger ſig
ſtærkt derfor.

Singúðlorþok, ſee under næſt-
foregaaende.

Singutigau, *tr.* ſlaaer
noget af Sovebet; Paſter

det hen i Veje og
Vind; tænker ej mere
derpaa.

Sínik, Søn.

ſinikþok, *tr. intr.* ſover.

ſiniktok, en ſovende.

ſinikáto, en Medſover, beſt
cum ſuff. ſinikará, 1) hans
Soveſammerad el. Sove-
geſammerad. 2) Mand
el. Huſtrue. Sinikatingo-
ara nau? hvor er min lille
Soveſammerad el. min lil-
le Kone?

ſinikatíðlak, en at ſove hos.

ſinikatigeek, *car. ſing.* So-
veſammerader.

ſinikatigeekþuk, *f. intr. car.*
ſing. ere Soveſammera-
der.

ſinikatigau, *tr.* har til So-
veſammerad.

ſinikbik (N.) v. ſinigvik (S),
1) Soveſted. 2) Seng.
3) Sengedyne, *ipl.* Sove-
geflæder. 4) Sengenæ-
mer.

ſinikbilliorþok v. nigvillior-
þok, *intr.* reder Seng;
gjør Soveſtedet tilrette.

ſinigomatók, ſøvnagtig.

ſinigomatóvok v. omatokau,
intr. er ſøvnagtig; vil
ſove meget.

ſinigomatóunek, Søvna-
gighed.

ſinikþakþok, *intr.* udſover;
ſover ſit fulde Maal.

ſinik-

finikpárpok, *intr.* er henso-
vet el. død.

finikpártok, hensovet; død.

finiktárpok, *intr.* herberge-
rer paa et Sted; bliver
Natten over.

finiktáriarpok, *intr.* fahrer
et Sted hen at blive
Natten over.

finiktárbik, 2) et Herberge;
et Sted hvor man bli-
ver Natten over at so-
ve hos Fremmede. 2) et
Sovested i Marken; en
Jagtseng.

finiktáriarbik, det samme i
1ste Bemærkelse.

finéksárpok, 1) *intr.* sover
ind. 2) *tr.* dykker i Søen.

finéksátiok, *intr.* det samme
i sidste Bemærkelse.

finéktorpok, *intr.* drømmer.

finéktortok, en Drømmer.

finéktórâu, *tr.* drømmer om
en el. noget.

finéktorirfak, den el. det man
drømmer om.

finéktugak v. finíktó, en
Drøm.

finíngsjekpok, *intr.* sover
næsten; halvsover.

finíngiekpok, *intr.* 1) Kan
ej faae Roe at sove. 2)
er letsøvnet; Kan ej so-
ve, hvor nogen læs-
mer; vaagner ved mind-
ste Lyd.

finíngiegau, *tr.* Kan ej sove
for ham el. det som læs-
mer.

finíngiektipok, *tr.*

finíngiektítíok, *intr.*) for-
styrer en i sin Søvn;
lader ham ej faae Roe
at sove.

finíórárpok, *intr.* slumrer;
sover ikke ret.

finíflárpok, *intr.* Kan ej faae
Søvn i sine Dine; Kan
ej mere komme til at
sove.

Síó, 1) Fronten; det som
er for til. 2) Forstavn.
Heraf:

fiomut, 1) fremad; for-
lends. 2) paa Genrejs-
sen.

fiomuínak, lige forud.

fiomórpok v. fiomukárpok,
intr. 1) fahrer frem ad;
stiler forud. 2) fahrer
fort (i den bagyndte Stil-
ling.)

fióárpok v. fiíáarpok, *intr.*
1) er i forvejen; gaaer
el. fahrer foran. 2) fah-
rer frem.

fióártok, den som er forud
el. i forvejen.

fióéitfiárpok v. fiúángoarpok,
intr. fahrer el. gaaer lidt
frem.

fiúáiok, 1) *intr.* har nogen
for sig; gaaer el. fahrer
bag efter. 2) *tr.* har ham
for sig; lader ham fah-
re foran.

fiúáirfok, den som gaaer
el. kommer bag efter.

fioak v. fy'Oak, Fortand;
MelPetand.

fiofak (N.) v. fy'ogak (S.),

1) det som er forud for en el. forved ham. 2) helst *cum suff.* den Egn uden for ens Bolig el. Land. Nunab fiofane, uden for Landet. Pamiut fyogæanne umiarsoit iug-erdlarsut, uden for Pamiut vare endeel Seilere. 3) det forreste af Ansigtet; det som rækker længst frem af Hovedet (saa som Næsen paa et Menneske; Snuden paa et Dyr; Nebbet paa en Fugl.)

fiofakipok v. fyogakipok, *z. s.* 1) har fladt Ansigt; er Fortnæset. 2) er Fortsnudet. 3) er Fortnebbet.

fiofakitlok v. fyogakitlok, 1) Fortnæset; som har et fladt Ansigt. 2) Fortsnudet. 3) Fortnebbet. 4) især i Gunnen af den Enortnebbede Edderfugl (*Anas spectabilis* & *foemina*.)

fiofartok v. fyogartok, 1) langnæset; som har et udstaaende Ansigt. 2) langsnudet. 3) langnebbet. 4) især: Gunnen af den almindelige Edderfugl (*Anas mollissima*, *foemina*.)

fiofangerpok, *f. rr.* er el. Kommer lige ud for el. midt ud fra noget. Umiarsoit fiofangerpatigut, Skibet seiler lige uden for os. Sekkérngub, fiofangerpatigut, Solen skinner os lige i Øinene.

fiofangiupok, *intr.* det samme. Sekkinek fiofangiupok, Solen slaar lige paa.

fiofangerfimavok, *intr.* har el. faaer noget lige ud for sig.

fiofikpok, *intr.* og *rr.* har el. fører noget for ved sig.

fiofiklok, langt forud; længe forestaaende.

fiofupok, 1) *intr.* bringes el. bliver bragt i forvejen. 2) *rr.* bringer det i forvejen el. forud for det første (og vil bringe mere siden.)

fiofuflok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

fiofotak, det som stilles forud.

fiofumiok, 1) *intr.* flytter sig forud. 2) *rr.* flytter det forud; bringer det hen i Forenden, som laae bag i Baaden.

fiofumihiarpok, *intr.* og *rr.* flytter sig el. det lidt forud.

fiofdlek v. fiúrdlek, 1) den første. 2) den som gaaer næst

næst foran; den næstfor-
rige. Kaumatit siúdlíane,
i næslforgangne Maaned.
3) i pl. siurdleet, de første;
Sorfædrene.

siúdlermik v. siúdlermik,
første gang.

siurdlerpák, den allerførste.
siudleráu v. urdleráu v. ule-
ráu, *tr.* 1) har en for sig;
gaaer bag efter ham. 2)
har til den første el. ud-
gjør det første deraf. Tau-
na nappartèjsa siurdleræt,
det var den første af hans
Tænder.

siudliovok v. siurdliovok, *intr.*
1) er den første; 2) er
den fremmeste; gaaer
først.

siurdliursok, den forreste;
den som gaaer foran.

siurdliupok, *tr.*)

siurdliursiok, *intr.*) gjør det
først; tager den først;
begegner ham først;
Kommer der først.

siurdliursak, det man gjør
først ic.

siulersforpok, *tr.*)

siulersfóik, *intr.*) 1) gaaer
i forvejen for en for at
vise ham Vejen; er hans
Sorganger el. Vejviser.
2) foregaaer ham med
sit Exempel.

siulersfóirfok v. lersforte, 1) en
Sorganger; en for-

mand. 2) et Exempel til
Efterfølge.

siulersfortigau, *tr.* har ham
til Sorganger el. Exem-
pel at efterfølge.

siulítarpok, *tr.*)

siulitáio, *intr.*) 1) fører sine
Ord først frem; faaer
forordet; vil have det
første Ord. 2) lægger
en Ordene i Munden;
siger ham, hvad han
skal tale. 3) bruger en
til Tolk; har Tolk for
sig. 4) dicterer; tilsiger
en, hvad han skal sri-
ve.

siulitáupuk, *intr. car. sing.*
de snaffe hinanden i
Munden.

siúnek, 1) det som er for-
ved en. 2) det, som fores-
taaer en; det forestaa-
ende. 3) Ommed; det
man agter at giøte el.
agter sig til. 4) For-
stand; Begreb. Bruges
helt *cum suff.*, deraf:

siórna (N.) v. siórnga (S.),
1) den el. det for ved ham.
2) det han har forestaa-
ende. 3) *adv.* i Sior; for-
rige Nar.

siórnan v. siórngane, 1) for-
ved ham. 2) tilforn-

siórngagut, det samme.

siórnat, 1) det som er for-
ved dem. 2) de forbi-
gangne Nar.

E e

siór-

siörnæne,)^a

siörnætigut,) for ved dem.

siúnevne,)

siúnevkut,) for ved mig.

siunévtine v. névtigut, for ved os.

siúnerne v. siúnekkut, for ved dig.

siunévfine v. névfigut, for ved eder.

siúniklak, 1) Fremtiden. 2)

det som skal møde; den

forestaaende el. tilkom-

mende Sjæbne. Siu-

níksavut nællunætlárait,

det er uvist, hvad der i

Fremtiden skal møde os.

3) det foresatte Maal;

det man i sit Liv stiler

til; Enden. Siúniksetifu-

maginiaruk, tænk vel paa

Enden. 4) Øjemed; det

man agter sig at gjøre.

siunerfoagut, længe før ham.

siórngak, i Overflor.

siórngak-siórngak, for tre

Åar siden.

siórngago, ad Åare.

siórnaliok, intr. har været

paa et Sted i nogle Vin-

tre; er steet for nogle

Åar siden. Heraf: conj.

siórnalígame, i de forrige

Åaringer; i de forbi-

gangne Åar, og subj. siór-

nalígune, om nogle Åar.

siórnalítsak, overgjemt; fra

forrige Åar.

siórngalíthak, 1) intr. har

noget overgjemt fra for-

rige Åar. 2) tr. har det

overgjemt.

siornávok, intr. er el. steer

først; gaaer først for sig.

Heraf conj.: siornāumet;

første gang.

siórngerpok, f. tr.)

siórngéiok, intr.) løber en

anden i forvejen; kom-

mer før han; vil være

den første.

siornærupok, intr. bliver

forvirret; hans. for-

stand staaer stille.

siúnerpok, f. intr. 1) er i

forvejen. 2) er forestaa-

ende. 3) er agtet; er Øje-

medet, man stiler til.

siuneráu, tr. har det i sit

Hoved; har det til Øje

med.

siunerláut, en forudsteet Be-

stemmelse; noget fore-

sat el. forud bestemt.

siúnekarpok, intr. og tr. 1)

er noget bevidst el. er

fyndig derom; veed der-

af at sige. 2) har Be-

greb derom; fatter;

begriber; forstaaer.

siúnekartok, fyndig; viden-

de; begribende.

siúnekangitsok, ufyndig;

uden Begreb.

siúnekarnek, forstænd; Be-

greb.

siúnekangitsúsek, Mangel

paa

paa Forstand el. Begreb.

fiunéiok, *intr.*)

fiuniúpok, *tr.*) forstaaer den; har ham i Tanke; mener det; staaer i Begreb derom. Iblit Pele niuvertok, piet sunāuba, uanga merfa Pele Kalálek fiuniukallóarpara, un mættet jeg først, at du taler om Peder Rødbmand, og jeg havde derimod Peder Grønlænder i Tanke.

fiunéirfut, Rundstabs Middelf; det hvorved man kommer til Begreb.

fiunéirfutigau, *tr.* kommer til Rundstab el. Begreb derved.

fiunérhiok, *tr.* 1) udforsker en; erkjendiger sig hos ham; adspørger ham; indhenter hans Tanke. 2) fatter; forstaaer; begriber; faaer Meningen af el. Indsigti.

fiunerfirsak, den el. det som forstaaes; fattet; begreben.

fiunerfirsávok, *intr.* forstaaes; begribes; fattes.

fiunerfiksávok, *intr.* er forstaaelig el. begribelig; Kan fattes.

fiunerfiksáursok, forstaaelig; fattelig; begribelig.

fiunerfiórpok, *intr.* og *tr.* udforsker; adspørger en.

fiunerfiugak, udforsket; adspurgt.

fiunerfiugávok, *intr.* udforskes; adspørges.

fiunersnit, det man udforsker hos en; det adspurgte.

fiunerfiutigau, *tr.* adspørger derom; udforsker hos en desangaaende; søger at faae Rundstab hos ham derom.

Sioak, Sioáíok, Sioárpok, Siomikpok og Siorak, see under Sio.

Siorak, Sand.

fiorkiarpok, *intr.* fahrer efter Sand.

fiorkiak, den som henter Sand; en Sandgraver.

fiorárpok, *tr.*)

fioráíak, *intr.*) strøer Sand paa Gulvet.

Sióravok v. fyóravok, *intr.* gruer; er bange for noget forestaaende.

fiórarfok, den som gruer for noget.

fióráu v. óragau, *tr.* gruer for ham el. det.

fiórirsak, den el. det man gruer for.

fióranek v. fyóranek, Gruelse.

fióranak! Gru! hvor grueligt!

fióránarpok v. nakáu, *intr.*
er gruelig.

fióránartok v. fióránartok,
gruelig.

fiórásárpok, *tr.*)

fiórásáriok, *intr.*)

fiórásáðok, 1) Kommer
en til at grue; indjager
Sfræf; truer. 1) adva-
rer.

fiórásaut, 1) Trudsel. 2)
Advarsel.

fiórásautigau, *tr.* 1) truer
dermed; indjager Sfræf
derved. 2) advarer der-
ved.

fióráságak, 1) truet, 2) adva-
ret.

Siórna, Siórngak, Siórnger-
pok og Siðupok, see under
Sið.

Sipperpok v. perfor-
pok, *tr.*)

fiPPERfóðok, *intr.*) opstæ-
rer noget som at rette det
ved Snening.

fiPPivok, 1) *intr.* er rev-
net ud, 2) *tr.* revner ud.

Sírkfak, see under Síkfak.

Sissamák, 1) fire (see
Gram. Cap. V. §. 3.) 2)
den fjerde (naar det læg-
ges til et Singulare, see
Gram. Cap. XVII. §. 4.
Not. I.)

sissamagau, *tr.* har til den
fjerde; udgør den fjerde.

sissamát, 1) fire. 2) i plur.

sissamait, fire (lagt til et
Collectivum); fire flokke.

sissamánnik, fire gange.

sissamát, den fjerde.

sissamánne, for det fjerde.

sissamávok, *intr.* er fire; bes-
taaer af fire; i plur. sissa-
máuput, de ere fire i Tal-
let.

sissamángorpok, 1) *intr.* a)
bliver fire. b) bliver den
fjerde. c) bliver Tors-
dag. 2) *tr.* deler det i
fire; gjør fire det af.

Heraf:

sissamángormet, i Tors-
dags; om Torsdagen.

sissamángorpet, paa Tors-
dag; næstkommende
Torsdag.

sissamáralik, en som har
fire Koner.

sissamarárpok, *intr.* faaer fire.

sissamáriarpok v. riárterpok
v. rírfarpok, 1) *intr.* steer
el. gjør fire gange i Råd.
2) *tr.* — ved ham.

sissamerpok, *f. tr.* lægger
den fjerde til. 2) *intr.* i
plur. de blive fire i Tal-
let.

Sisse, Rævehule, i plur.
sissit, en Brink fuld af
Rævehuler.

sissekarpok, *intr.* har Su-
ler (en Ræv.)

Sissék, 1) Hærde, 2) Staal.

sissékpok, 1) *intr.* hærdes;
er

er haard i sig; er haerd
det. 2) rr. har der Jern.
fissegak, hardet.
fissavok, intr. 1) er harde.
2) er Staal.
fissarpok, 1) intr. mister sin
harde; er blødt i sig.
2) rr. stiller det ved sin
harde; gjør det blødt
i Jlden.
fissarpok, intr. er uden
harde el. Staal; der er
ei mere Staal for (en
Kniv, Øre el. Flintelaas.)
Sissarpok, 1. intr. og rr.
gjør dyb Rende el. Sure
i noget; furer det.
fissérnek, en Sure.
fissigak, furer.
Sissorarpok, see under aass
følgende.
Sissörpok, 1) intr. glider
ned ad. 2) rr. glider ned
deraf.
fissörtok, nedgleden.
fissörnek, nedgleden Sne
el. Is; Sneestred; Is-
stred.
fissorarpok, intr. 1) glider
ned af en Bratning. 2)
gaar paa Skier.
fissorärtok, 1) den som gli-
der paa Skind. 2) en
Skidløber.
fissoräut, 1) det Skind,
man glider paa. 2) i du-
al. fissoräutik, Skier.
fissoräurut, Glæde. A.

fissuvok, intr. er udgles-
den.
fissuak, nedgleden Steen;
Sjeldstred; Steenstred.
fissingavok v. sungavok,
intr. er hæld og temme-
lig brat ned ad.
fissorpok, intr. strækker sine
Been ud (naar man for
har siddet med dem trum-
me el. overførs.)

Sitserpok, 1) intr. a) træk-
ker igjennem (Bånd el.
Sveed igjennem Klæder-
ne.) b) er igjennemtruk-
ken. Sitserkäunga åilamit,
jeg er ganske giennemsvedt.
c) stier op og bliver staa-
ende oven paa Tiset
(Bånd.) 2) rr. a) træk-
ker igjennem det. b) stier
op deraf.

sitsernek, 1) det giennem-
trukne Vand el. Sveed.
2) det Vand, som er stiet
oven paa
et saa er frost
(.)

III
stier op af
man har
et (et Wen-
niste, en Hund, en Glaske,
som er foldt for fuld.)

Sitserpok, see under Sissör-
pok.

Siädlek, Siulerpok, Siu-
litarpok, Siänek, Siuner-
Ee 3 pok.

pok, Siunérflók, og Siurdluk, see under Sio.

Siának, see under Siút.

Siúrksuk v. fyúrksuk, Susen; Brusen (af Vejr); Svinen og Tuden i Lusten.

siúrksukpok, intr. det suser og bruser i Vejret; det hviner og tuder i Lusten.

siúrksuktok, susende; brusende.

siúrksle! hvilken Brus!

Siursardlukpok og Siursaripok, see under næstfølgende.

Siút, et Øre (Ørelæppen med alt tilspnevbærende Tilbehør.)

siupíksarpok, intr. og tr. lægger Øret til noget; lyder derefter.

siunio v. siursak, Ørege; hæng; Øre-Ring.

siuniovok, intr. det hænger i Øret.

siuniutárpok, intr. hænger noget i Øret.

siának, Ørebenet (det store rundhvelvede Ben bag Ørelæppen.)

siurdlukpok v. siuserrau, intr. har ont i Øret.

siurlárdlukpok, intr. er tungtør.

siursarípkok, s. 1) er lydør. 2) lægger Øret til alt hvad der tales.

siutéitflok, 1) seenhørende; som ej hører, hørmeget man end taler til ham. 2) som agter ej, hvad der siges; som lystret ikke.

siutigáu, tr. har en til Øret: til at sige sig hvad den hører.

siutikítflok, stumpøret.

siutitók, 1) storøret; langøret. 2) et slags Hornugle, (der synes at være *Strix Asio*.)

siutinguvok, intr. har Ørepine.

siutingunarpok, intr. er ufordragelig at høre.

siutifiortok, en liden Bilde, som Grønlænderne sige at være farlig, naar den kommer i Øret (*Tenebrio foëtor*.)

siúterok, en Snegl; en Snekke (især: *Trochus grönlandicus*; *Tritonium Lapillus*; *Turbo grönlandicus* og *Nerita littorea*.)

siuterúrsoak, en stor Havsnেকে (især: *Tritonium undatum*, *despectum*, *antiquum*, *glaciale*, og *fornicatum*.)

siuterúngoak, en liden Snekke (saasom: *Tritonium clathratum*, *craticulatum* og *ciliatum*.)

siuterúrslak, en Snekkelig-ning; en bitte-liden Snekke.

Snekke (saasom: *Helix pellucida* og *nitida*; *Turbo Albulus*, *Trochus heli-cinus*; *Tritonium viridulum*.)

Siuterok, see under næstfore-gaaende.

Sive, Længde; Varighed (neppe brugelig, uden i *Compositum*: Sivekarpok, *intr.* har Længde el. Varighed; varer noget.

Sivifok, lang; langvarig; som tager lang Tid. Ikke sivifok, en lang Fjord. Okalluktuaq sivifok, en lang Tale.

Sivifovok, *intr.* er lang; varer længe; tager lang Tid.

Sivifok, meget lang el. langvarig.

Sivifokau v. **Sivifovok**, *intr.* er meget lang; varer særdeles længe.

Sivifomik, længe.

Sivirfufek v. **Sivifurfufek**, Længde; Langvarighed.

Sivifutigau, *intr.* og *tr.* er saa lang; varer saa længe som; har forholdsmæssig Længde el. Varighed dermed. Kannok sivifutiga? hvor lang er den? Tajma sivifutigau, saa lang er den. Tauna sivifutiga, er saa langvarig, som den.

Sivifutigirfok, af forholds-mæssig Længde mod noget; af Varighed med. Tajma sivifutigirfok, saa lang.

Sivifutigirfomik, forholds-mæssig længe. Kannok sivifutigirfomik? hvor længe?

Sivikipok, *ts. intr.* er Fort; varer Fort; tager lidem Tid. Ikke sivikipok, Gjorden er Fort.

Sivikitsok, Fort; Fortvarig. Aursak sivikitsok, en Fort Sommer.

Sivikitsomik, Fort; Fortes ligen.

Sivikitsufek, Korthed; Forte Varighed.

Sivitfok, *tr.* gjør det over lang.

Sivekarpok, **Sivikipok** og **Sivifok**, see under næstfore-gaaende.

Sivkerpok, *s. intr.* snuser; kan ej holde sig for Latter.

Sög, Ja. (S.)

Sördle v. **Sördlikiak**, ja vist nok.

Sókak, Barde; Hvalbarde; det saa kaldte Sistebeen.

Sökalik, 1) en Bardest; en Hval, som har Barder. 2) den egentlige store Hvalst, hvoraf Sistebe-

net faaes (*Balena Mysticetus.*)

sókiarpok, *intr.*

sókiok v. kéjarpok, *tr.*) stjer-
rer Barder ud af en
Hvalfist.

sókiorpok, *intr.* arbejder i
Barder; har med Siste-
been at bestille.

sókartak, 1) Beenring om
de grønlandste Span-
de el. Kar. 1) Tønde-
baand.

sokartéksak, Baandstage;
Splitter til Tønde-
baand.

sókarlerpok, *f. 1) intr.* læg-
ges Baand paa; faaer
Baand paa sig (en Tøn-
de; Ballie ic.) 2) *tr.* læg-
ger Baand paa den.

sókarféiok, *intr.*

sókarserfórpok, *tr.*

sókarfiorpok, *intr. og tr.*)
det samme i sidste Bemær-
kelse.

sokartalliok, *intr.* gjør Tøn-
debaand.

sokartalliorpok, 1) *intr.* det
samme. 2) *tr.* gjør Baand
tilrette og lægger dem
paa Tønden.

Sókartak, see under næstfore-
gaaende.

Sokau, see under Súna.

Sókodlek, en Ballierer,
som fahrer til Sang og
og Dandse Lystighed.

sokódlipok, *r.*)

sokolliártorpok,) fahrer til
flig Lystighed.

sokóllavok, *intr.* ballierer;
er til flig Lystighed, og
i færd med at synge og
dandse.

sokóllarsok, en Ballierer;
som er til Lystighed.

sokolláuarpok, *intr.* det sam-
me (bruges af de døbte
om Hedningene, som saa-
ledes bæte sig ad.)

Sóngom, Ja. (*S.*)

sóngoma, ja vist.

Sorárpok, *intr.* holder op
med noget (at gjøre, ar-
bejde, spise ic.); ender;
slutter.

forárupok, *tr.*)

foráruksiok, *intr.*) 1) holder
op dermed. 2) affiger;
forsager; vil ej mere be-
fatte sig dermed. Afor-
tok forárudlugo, at affige
det onde.

foráruksak, 1) det man har
holdt op med. 2) det af-
sagte. 3) det levnte. i
plur. foráruksat, Levnin-
ger.

forájavok, *intr.* er nær ved
at holde op; er ved En-
den.

forálertorpok, *intr.* standser
lidt i sit Arbejde.

forárut v. rutiksak, 1) Slut-
ning;

ning; Ende. 2) Afsteed;
Sarvel.

Sórdlo, ligesom. Heraf
den Talemaade: Sórdlo
kangäivna? Hvor lang
er dog Tiden?

Sorøjuk, see under Suna.

Sórsukpok, *intr.* og *tr.*
anfaldet; bestormet; lø-
ber ind paa en.

Sórsuktok, 1) en Bestor-
mer; en Anfaldet. 2)
i *dual.* og *plur.* a) Strids-
mænd; Soldater. b)
Bjørne og Hunde, som
ere oppe at bides.

Sórsuktúksak, en Soldat;
en Stridsmand.

Sórsútlarpok, *tr.* bestrider
en stærkt; anfaldet el.
sætter an paa ham med
Magt.

Sórtlak v. lek, en Rod,
især i Sufferrod (Ro-
den af den Urt Tagleru-
nak.)

Sortlektórpok, *intr.* spiser
Sufferroder.

Sortlerfiórpok, *intr.* søger
efter Rødder i Jorden
el. paa Bratninger hvor
de vore.

Sórtliarpok, *intr.* gaaer el.
fahrer ud efter Suffer-
rodder.

Sórtliak, den som er ude ef-
ter Sufferrodder.

Söugak, see under Saug-
uak.

Söuvok og Sua, see under
Suna.

Suák, *Siste Rogn.*

suaktorpok, *intr.* spiser
Rogn.

súalik, en Siste med Rogn.

súkiórpok, *intr.* Føger
Rogn.

suáursak, i *plur.* suáursæt,
Gryn; Grød; Velling.

suáursartorpok, *intr.* spiser
Grød el. Velling.

suáursfiórpok, *intr.* Føger
Grød el. Velling.

Suákpok, 1) *intr.* skriger
uden for, for at faae no-
gen ud; raaber ud. 2)
tr. raaber ham ud; Fal-
der paa ham, for at faae
ham uden for. b) taler
haardt til et Barn, som
er utaalelig; taler til
Ørene paa det. c) giver
den en Fort Bebrejdel-
se, som uventende har
sungen paa ham (bruges
kun om Stridsfængere, naar
de rette forberedte Sang-
ere have sluttet, og da en,
som i Stilhed hjemme har
forsattet en Sang om no-
gen til at opbyde ham, træ-
der uventende frem dermed,
derpaa den, der i Forsam-
lingen hører sig nævnt,

springer op og giver ham noget at løbe med for det første, til han bedre faaer belavet sig paa Svar en anden gang.) Suakiuk! lad ham dog vide, at du ikke er bange for at svare ham!

suagávok, *intr.* 1) bliver raabt ud; kaldes uden for. 2) bliver tiltalt (et Barn.)

suárpok, *intr.* og *tr.* 1) striger af fuld Hals til nogen for at faae ham til sig. 2) striger til sine Fjende.

suárkáu, *intr.* gjør stærk Anstrig; straalet overmaade.

suárpallukpok, *intr.* der gøres Anstrig.

fualukpok, 1) *intr.* a) er el. gjør noget i høj Grad mere end andet. b) er el. gjør noget formeget. 2) *tr.* a) gjør formeget der af med en el. noget; begegner ham el. det alt for stærkt. b) gjør det mere end en anden. Seglitigallunga fualukparma, du er den værste til at lyve om mig. 3) (*neg.* a) holder Maade. b) er ej den værste.

fualukáu v. lukpetlákáu, *intr.* og *tr.* er el. gjør alt formeget (enten i ond el. god Forstand.)

fualúktok, 1) det som er for meget; overmaade meget. 2) umaadelig. fualúngnek, Umaadelighed. fualúngitfok, maadelig; ej formeget.

fualúnginek, Maadelighed. fualúktomik v. lúngmik, 1) formeget; uden Maade. 2) mere end andet; meest. 3) overmaade meget.

fualugúpok, *tr.* gjør for meget ved en; bliver værre mod ham.

fuald v. lumigle, ja tilfulde; det var et sandt Ord; deri har du stor ret.

fualuktakállune, *et verb. def.* der neppe bruges uden i *inf. appl.* i alle Personer *adverbialiter*: det var og til gavn el. alt for grovt gjort; man kunde dog ej bruge Maade; altså, at Folk ej ville gaae en Middelvej.

suángavok, *intr.* 1) bliver fuld el. haard (s. Gr. et Fruentimmerbryll); modnes (en Byld); staaer udspendt som en Blære el. hovner (en Glæde.) 2) fuser frem med sin Tale imod en; overfuser nogen; bruger en slem Mund; taler en barst til.

suang-

suangavigau, *rr.* det samme i sidste Bemærkelse.

suangarpok v. gariarpok, *intr.*

flyder sig stærk i Væsten; løber i en Hast i Vester (et ungt Menneske.)

Sualð, Sualúkpok, Suángavok, Suángarpok og Suárpok, see under næstforegaaende.

Súdlarpok, Sudlerpok, Sudlð, Sudluárpok og Sudluitsok, see under næstfølgende.

Súek, Træfvind; Træf igjennem smaa Huller og Abninger.

Súe! hvilken Træf!

súerpok, *f.* 1) *intr.* det træffer; der er Træfvind el. utæt, saa Vinden har hemmelige Træf der igjennem. 2) *rr.* det træffer ind til en el. igjennem hans Klæder.

suerkáu, *intr.* og *rr.* det træffer stærkt ic.

súersok, det som træffer; det Sted, hvor gives hemmelig Træfvind.

súersórsok, stærk Træf; et Sted, hvor gives stærk Træfvind.

suérnarpok v. nakáu, *intr.* det forvolder stærk Træf gjennem Klæderne; det er alt for stærk Blæst at gaae i.

súdlarpok, 1) *intr.* a) flyger

ind (Sneen.) b) tilfyges af Snee (Husgang el. Kævesælde.) 2) *rr.* flyger derind; tilflyger den.

sudlárnek, Sog; den indfygede Snee.

sudlarsímavok, *intr.* er tilfyget.

sudlartípok, 1. *rr.* blæser Sneen derind (Vinden.)

sudlárpok, 1) *intr.* udsejes el. stilles ved den indfygede Snee (Husgangen.) 2) *rr.* reenser den derfra; udsejer Sneen deraf.

sudléjarpok, *rr.* det samme i sidste Bemærkelse.

sudléjaut, et Redskab at seje den indfygede Snee ud med, især: en Skrabbe til dette Brug ved Kævesælde.

sudlð, det Hule i et Rør (f. Ex. i en Gierpose el. i et Been.)

sudlolik, et Rør; enhver Ting, der er hul inden i el. pibet, som et Rør.

sudlortók, 1) meget pibet el. huult; som har store hule Abninger indvendig. 2) et Rør.

sudlortóvok, *intr.* har store hule Abninger indvendig; er meget pibet.

sudliok, *intr.* 1) bliver huult (en Land.) 2) faaer Vinger (en Fugl.)

sud-

sudlúnikpok, *i. intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

súdliavok, *intr.* har Tandpine af hule Tænder.

súdliarsok, en som har hule Tænder og Smerte i dem.

sudlúngovok, *intr.* den hule Tand smerter; det gør ont i den.

sudlorták, et Øre. *A.*

sudlortámikpok, *i. tr.* hører. *A.*

sudlortámigak, det hørte. *A.*

sudlortálerpok v. lersorpok, *tr.* indgiver; indblæser ham; oplyser; gør tydelig for ham (bruges kun ved Herxer, da Tornak siges at oplyse Herxeremesteren om Tornårsluks Ord, at han kan forstaa dem.) *A.*

sudlokót, 1) Marv i Eenhjørningshorn el. i en Pennepose. 2) Skarn og Snavs i et Valhorn, Trompet el. Pusterør.

sudlokotéjarpok, *tr.* tager Marven el. Skarnet ud deraf.

sudluárpok, 1) *intr.* blæser; puster (med Munden.) 2) *tr.* a) blæser el. puster derpaa. b) puster det bort (med Munden); blæser det bort fra et Sted til et andet (f. Ex. Vinden — Sneen.)

sudluárnek, 1) Blæsen el. Pusten med Munden. 2) Vind; Blæst. *A.*

súltuk, en Vingefjer; en Pennesjer; i plur. sulluít, en Fugle-Vinge, helst *cum suff.* sulluee, dens Vinger.

súllulik, med Vingefjere; en Vinge, som de store Sjer ej ere rykte af.

sullársak, en Beenfjer paa Enden af Sarpuunstokken, kaldet Erneinef; en Erneinefjer.

sullársleksak, et stykke Been tjenlig til saadan Sjer.

sudlérpok v. lersórpok, 1) *tr.* sætter Sjer paa Enden af en Buepiil. 2) *intr.* den bliver forsynet med saadan Sjer.

sudluítlok, i plur. sudluítlut, et slags langt brunt Tang, som Grønlænderne spise.

sudluítfortorpok, *intr.* spiser saadan Tang.

sudluítfulliarpok, *intr.* er ude at samle saadan Tang til Spise.

sullorak, Snerten paa en Svøbe.

sullórkiok, *tr.* sætter Snert paa Enden af en Svøbe.

Suerpok, see under næstforegaaende.

Sug-

Suglugaü, rr.)

fuglúrsflok, intr.) synes at det er forlidet el. ikke forstaaer; forsmaaer det.

fuglúgírlak, det som synes for ringe el. forsmaaes.

fuglúrsflok, en som agter det for lidet, han faaer; den som ej kan faa noget.

fuglunárpok, intr. 1) det forstaaer ikke; der er ingen forslag i; det ræffer ikke til; er utilstræffelig. **2)** (neg. **fuglunángilak, det forstaaer; er tilstræffelig; er ej at forsmaae.**

fuglunakáu, intr. er aldeles ingen forslag i; det vil kun lidet forstaae; det ræffer langt fra ikke til.

fuglunártok, utilstræffelig. fuglunársúlek, Utilstræffelighed; liden forslag.

fuglunángitflok, tilstræffelig; som forstaaer.

fuglunangitsúlek, Tilstræffelighed; forslag.

Suikkávok, intr. 1) gjør ingen forfang; fortaaler sig ikke; bliver ved sin egen Side og lader enhver med Fred. **2)** er lovfast og tilforladelig; har ingen Mæen; er i brugelig Stand (en Ensre; Line &c.)

suikkarfarpok v. sipok, rr.

gjør den tilrette; sætter den i stand til Brug, saa man kan lide der paa (Snoren &c.)

Suilarkevok v. lárarfok, intr. forstaaer Tanke- ne; fordriver Tiden.

suilárkovok, intr. driver Ti- den bort til Unytte.

suilárkersfok v. kursfok v. lár- fártok, den som forstaaer Tankeerne og søger Tidsfordriv.

suilárkot v. lárfauf, Tidsfor- driv; noget at forstaae Tankeerne med.

suilárkotigáu v. lárfaufigau, rr. forstaaer Tankeerne dermed; bruger det til Tidsfordriv.

suilárkogofukpok, intr. Ti- den bliver ham lang; han vilde gjerne have noget til Tidsfordriv.

suilárkogofuktok, den Ti- den bliver lang; den som er forlegen med Tiden.

suilárkogomatók, den som er alt for meget for Tidsfordriv; en Dagdriver, som gider intet gjort.

Suinne, Rævelugt.

suinnipok, rf. intr. der el- det lugter af Ræve.

Súkak, en Støtte i et Huus; Stolpe; Pille; Stave.

.. Suikar-

funāuna? 1) hvad er det?
2) hvad er det for en
Ting? 3) i plur. foun ok-
ko? hvad er det for nog-
le?

funēivna? 1) hvad var det
vi hørde? 2) hvad et
hiint for noget?

sumēpok, intr. 1) hvor
han el. det og er. Sumē-
kuma iblittög terfanēflau-
tit, hvor jeg og monne væ-
re, der skal da være med.
2) interrog. hvor er han,
den, det? Sumēpit? hvor
er du?

sumētök? hvor han var el.
hvor var han, den, det?

Sumētök tikinerpauk?
hvor mon han fandt ham?

sumérplak? hvor som helst?
paa hvad for et Sted?
hvor just? hvor dog i
al Verden?

sumímè? ja hvor? jeg
veed ikke hvor?

sumíngmè? ja hvormed?
jeg veed ikke hvormed?
hvormed dog?

sumímme? jeg veed ikke
hvorfra? ja hvorfra?
hvorfra dog?

sumúmmè? jeg veed ikke
hvorhen? ja hvorhen?
hvorhen dog?

sukúmmè? jeg veed ikke
hvor igjennem? ja hvor-
igjennem? hvad Vej
dog?

sörpiak? hvad just? hvil-
ken just? hvilken er det
egentlig?

sörfoak; 1) noget stort. Sor-
foarmik uzéma pillegalló-
aránga, jeg tænkte at faae
noget stort af ham. 2) no-
get slemt. 3) hvad for
en stor Ting?

súngoak, 1) noget lidet; en
ringe Ting; det som er
af liden Værdie. Sungo-
amigloneet tunnissegalló-
arparma, du maae dog gi-
ve mig noget, hvor lidet det
saa bliver. 2) hvad for
en liden Ting?

sorjók v. jürkfoak, 1) Sfar-
n; Snavs; en Ting, som
er intet nyt el. værd.
2) ilde tilredt; bestidt
og snavset. 3) noget man
ej Ejender, og maae væ-
re bange for at komme
nær el. tage paa. Soro-
jürkfoang una? hvad mon
det dog være for en Uting?

sorjók v. intr. 1) er intet
værd el. nyt; duet in-
tet. 2) er ilde tilredt; er
meget bestidt og tilfølet.

sókarpök, intr. har noget,
hvad det og er; i neg.
sókángilak, har intet.

súngoakángilak v. súngoær-
pok, intr. har hverken
det ene eller andet; har
aldeles intet el. ikke en
Smule deraf.

fuarupok, *intr.* har gjort
Ende paa en Ting; har
ej mere deraf. **Nekki-**
mik fuaruponga, *mit Sæl-*
hundesjød er altsammen
gaaet med.

fuklak? hvortil? hvad er
det bestemt til? hvad
skal gjøres deraf? til
hvad Brug?

fuklávok, *intr.* er bestemt
til noget vist; i *negat.*
fuklaungilak, har ingen
Bestemmelse; er ej be-
stemt til noget.

fuklaráu, *tr.* har bestemt
en Ting til noget; vil
bruge det til noget; *helsi*
interrog. hvortil skal han
bruge det? hvad gavner
det ham?

fugáu, *tr.* 1) Kommer en
noget ved. 2) er i Slægt
med en. **Sugingilara**, jeg
kommer ham intet ved el.
jeg er ham ej beslægtet. 3)
hvad kommer han el.
det ham ved? 4) hvor
nær er han i Slægt med
ham? **Sugáuk**? hvad
kommer det dig ved el. hvor
nær er du i Slægt med
ham?

fugeekpuk, *car. sing.* Kom-
me hinanden noget
ved; ere i forvandtskab
sammen; røre hinanden
noget paa.

fugeekfuk, *car. sing.* For-

vandte; Paarørende;
som komme hinanden
noget ved.

fugirfak, en Paarørende el.
forvandt; den man
kommer noget ved.

fugingitsak, den man ej
kommer noget ved; en
ubeslægtet.

fukutia? hvor paa Lav?
paa hvad Sted deraf?
Sukutia pinnerpa? hvor
er hun smul el. hvad er
smult paa hende?

fukutiarle? men paa hvil-
ken Side? Ja, hvor
paa lav?

furdlek? hvilken af dem?
(naar man har 2de eller
flere at vælge imellem.)

funāuba, 1) og just; og der-
imod. 2) hvad hører
jeg? 3) og se! (et Ord,
man bruger, naar noget
hæder, man ej havde for-
modet.)

fōuvok, *intr.* 1) er noget,
hvad det saa er. 2) in-
terrog. hvad er det? hvil-
ken er det? 3) i *negat.*
fōungilak, a) det er in-
tet. b) det er intet nyt.
c) det er intet at frygte
for el. lægge Mærke til.

fōurslok, det der er noget
el. noget ved at gøre;
noget at lægge Mærke
til; mærkværdigt; be-
tydeligt.

löungitlok, unyts; uvigtig; ubetydeligt.

löunerlok? hvad mon det dog var?

lukuluk, noget sælt el. afstyeligt.

lukuluærlarpok, *tr.* betager en Ting sin Sælhed el. Afstyelighed.

lukuluittlok, den el. det som ingen Afstyelighed har ved sig; uden Sælhed; tæffeligt; yndig.

fulliok v. furliok, 1) *intr.* bestiller noget, hvad det saa er, helst *interrog.* hvad bestiller han? Sullirfok tekkogiga? hvad var det jeg saae ham bestille? 2) *tr.* bestiller noget for en anden. Sulliatit? hvad bestiller han for dig?

fulliak v. furfiak, en Forretning; en Gjerning; et Foretagende; det man bestiller, hvad det saa er.

fulliarðu v. furfiarðu, *tr.* gjør det til noget; gjør noget deraf, hvad det saa er. Amek fulliarissoðuk? hvad vil han gjøre af Skindet?

fulliarpok? *intr.* helst *interr.* hvad søger han? hvorhen tracter han? hvad stræber han efter el. gaær hen til.

fulliniarpok, *intr.* bestjæf-

tiger sig med noget; har noget at bestille; er sysselsat.

fullingifinnarpok, *intr.* er uden bestjæftigelse; bestiller intet.

fullinerpok v. neriok, *intr.* har vel noget at bestille; helst *interrog.* hvad mon han bestille?

fulliorpok, 1) *intr.* gjør noget, helst *interr.* hvad gjør han? 2) *tr.* a) gjør noget for ham, el. b) derved. Annorák fulliorpá? hvad gjør han ved Skjorten?

fulliorbigau, det samme i næstsidste Bemærkelse.

fulliugak, en Gjerning; det gjorde.

fursáærpok, *z. intr.* faaer intet; bekommer intet; Kommer tomhændet derfra.

fursáærtok, den som faaer intet; den som Kommer tomhændet derfra.

fursiorpok, *intr.* og *tr.* 1) hvad gjør han? 2) hvad jager han efter?

fulliok? *intr.* 1) hvad Fiøber han? 2) hvad faaer han? 3) hvad faaer han at see?

fulliak, noget han har Fiøbt, faaet el. seet.

fulliniarpok? hvad vil han Fiøbe.

fulli-

fussiniut, det man vil Ejs-
be noget for.

fussiniutigau? hvad vil han
Ejsbe el. have derfor?
Atak tauna fussiniutigai-
uk? hvad vil du Ejsbe for
den Gælhund el. hvad skal
den løse?

fusurnipok? *ts. intr.* hvad
smager el. lugter det ef-
ter?

fusurpallukpok? *intr.* hvad
lyder det efter?

sutorpok, *intr.* hvad spiser
el. nyder han.

suvok, *intr.* 1) gjør noget,
hvad det saa er; tager
sig noget for. 2) skader
noget; fejler noget. 3)
saaer noget. Sungila?
fil han intet? Nagga, sug-
allóarpok, átamigloneet
neitsimigloneek, Jo, no-
get har han saaet, men
om det er en átak eller en
neitslek, ved jeg ikke. 4)

siger el. vil noget. 5) *tr.*
gør en noget; siger no-
get til ham; vil ham
noget. Sungila, han gjør
de ham intet. Dette Ord
bruges helst *interrogative*,
og kan da i sin Bemærkel-
se udstrækkes temmelig vist,
og være *Verbum auxilia-*
re, ligesom Píok, saasom:
saa? hvad siger el. sag-
de han? hvad fejler el.
fejlede ham? hvad? su-

auk, hvad gjorde han
ved ham? sudlune?
hvad stak ham? suvit?
hvad skader dig? hvad
vil du? sudluta? hvad
gik dog af os? suvise?
hvad have I i sinde?
sungilat? sagde de in-
tet? syssavit? hvor skal
du hen? hvad skal du?
suviuk? hvad vil du
ham? hvad har du
med ham at gjøre el.
paa ham at sige? suá-
tit? hvad gjorde han
ved dig? hvorledes tog
han imod dig? sysser-
lok? ja, hvad kommer
det derpaa an? hvad
ligger der Magt paa?
hvad da? det er lige-
meget. sysségiga? hvad
gaaer det mig an? hvad
rager det mig? o. s. v.

sokau v. sulerkau, det samme,
men i højere Grad at for-
saae, især: 1) *intr.* fejler
noget af Betydenhed.
Soká? hvad fejler han
dog, siden han skriger saa
fælt? sokait? hvad fejler
dig dog? 2) *tr.* gjør no-
get ved en. Sokaitit? hvad
gjorde han dog ved dig?

sunerpok? *s. intr.* hvad mon
han stode? o. s. fr.
tuagög? hvad siger han?
hvad var det han sag-
de? hvad sagde han der-
til?

til? hvad er det, sagde han?

suame, jeg veed ikke, hvad han siger; ja, hvad siger han.

suamigög? nu, hvad sagde han vel dertil?

suánit? 1) paa hvad Kant el. Side? Suánit ukalerpit? paa hvad Side sit du Haren? 2) af hvad Marsag? Suánit affaviuk? af hvad Marsag elster du hende?

Sunāuba, see under næstforegaaende.

Súnnerpok, *f. tr.*)

sunnéfok, *intr.*) forarsager; er Skyld i; virker det; teer sig Præstigt i en (til det gode el. onde.) Ajourungnærfok angekkub sunnerpā, Heremesteren har virket det ved sin Kuur, at han kom sig. Tokorlok angekkub sunnerpā, Heremesteren er ved sin flette Kuur Skyld i, at han døde.

sannigak, den Virkningen gjøres paa.

Súngak, Galde.

sungárne, Galdesmag; Beesthed; Bitterhed.

sungárnipok, *ts. intr.* smager beest el. bittert som Galde.

sungarnák, i pl. sungarneet,

de bageste smaa Tarme i en Xype, som haveen beestagtig Smag.

sungarpallukpok, *intr.* er galdefarvet; er lysgrønt el. guult.

sungarpalluktok, galdefarvet; lysgrønt; guult.

Sungerpok, *f. intr.* er frimodig; er trøstigt.

sungersárpok, *intr.* viser sig frimodig.

sungersórpok, *tr.*)

sungersórk, *intr.*) sætter Mod i en; virker frimodighed hos ham; trøster ham.

sungersóut, Trøst; det man har at trøste sig ved el. stole paa.

sungersóutávok, *intr.* er at trøste sig ved el. stole paa.

sungersóutigau, *tr.* trøster sig ved; stoler paa; er desarsag frimodig.

sungersóutituarau, *tr.* stoler ganske derpaa; sætter alt deri; trøster sig allene derved.

Sungidlit, et Frumt Been el. Horn Rør ved Blæren paa en Kastes píl.

sungidliserpok, *f. 1) tr.* sætter et saadant Rør derpaa. 2) *intr.* bliver forsynet dermed (Blæren.)

Sung-

Sungiúpok, 1) *tr.* væn-
nes dertil; bliver det
bevant. (2) *intr.* lader
sig lære (Singen, man væn-
nes til.)

Sungiúrflók, *intr.* det samme
i 1ste Bemærkelse.

Sungiúrsak v. grátak, det
man vænnes til.

Sungiúrsáipok, 1) *intr.* væn-
ner sig til noget; lærer
sig til. 2) *tr.* a) vænner
en til noget. b) afretter;

tæmmer (Hunde.)

Sungiúrsáflók, *intr.* det sam-
me i 2de sidste Bemærkel-
ser.

Sungiúrsant; det man væn-
nes til paa; Læreflud;
Lærestykke.

Sungiúrsantigau, *tr.* 1) væn-
ner sig til derpaa. 2)
afretter dermed.

Sungiúrsagak, 1) tilvant.
2) afvetret.

Sunórslit, *car. sing.* Snus-
tobak.

Sunórsliforpok, *intr.* bruger
Snustobak; snuser.

Sunórslívik, Snustobak.

Supikpok, 1) *intr.*
gaaer af Vejen for en,
at han kan komme
frem; sættes af Vejen
for noget, at det kan
faae Luft el. Fremgang.
2) *tr.* sætter det af Vejen;
flytter det tilside.

Súpivok, 1) *intr.* Elven
bryder igjennem og
faaer Luft om Foraars-
ret, naar Isen for
Mundingen løses. 2)
tr. bryder den is og
flaaser Elvandet Luft
(Sævejret.) Kók supivá
táva, der er da nu bleven
Nabning for Elven. 3)
intr. og *tr.* blæser paa
(Ilden); puster derpaa;
opblæser el. oppuster
den (med Mund el. Pu-
stler.)

Súpúvok, *intr.* og *tr.* det
samme i sidste Bemærkelse.

Súpinek, en Vandsluse el.
Elvfos om Foraaret,
naar Elven formedelst
Isens Løsning faaer
Luft; Vandflod; Vands-
fyl.

Súpirsak, det man puster
paa.

Supúpok, *tr.* 1) driver Læ-
en ned (Elven, naar den
aabnes.) 2) Vandfyl
støder an derpaa.

Súput, en Puster; en Blæ-
sehælg.

Súrdlek, Surfærpok og Su-
vok, see under Suna.

Syanék, en Kloffe; no-
get som kan flinge.

Syanerpok, 1) *intr.* 1) den
flinger el. ringer (Klof-
fen); det giver Klang

fra fig. 2) det flinger
el. synger i Øret.

fyánértok, det som flinger;
flingende; en Kloppe
som slaaer.

fyánák, - Klang; Kloppe
lyd.

fyánárpok v. nártarpok, *intr.*
det lyder efter Kloppe
slag; Kloppe slaaer el.
ringer.

fyánárikpok, *s. intr.* har
en fløj. Klang: lyder
smukt.

Syeppok, 1) *tr.* a) ste-
ger; syder, b) affsmelter
(Spæk el. Sit, saa Fin-
terne blive tilbage.) 2)
intr. a) steges; sydes. b)
affsmeltes.

syétliok, *intr.* steger; bra-
ser.

syéttok, det som steges el.
brases.

syéttak, stegt; Steg.

syébbik v. syétbivik, Steges
pande; Bradpande.

syélliok, *intr.* affsmelter
Spæk og Sitflommet el.

Tranen og Sittet deraf.

syelliak, det affsmeltede

Tran el. Sit.

syellivik, en Smeltefjedel
(til Spæk el. Sit.)

Syoak, see under Sio.

Syórávok, see under Siorá-
vok.

Sækkiek, Brystet; Brin-
gen (udvortes); i plur.
sækkirfat, en af Bryst-
siderne, som bestaaer
af flere Dele. Atab sæk-
kia, en Sælbringe. Atab
sækkee, det halve af et
Sælbrin.

sækkiegt, Brystsyning;
Brystprydelse ved tæ-
løbende Stribes indsy-
de i Skindet.

sækkieminck, et Stykke
af Brystet; et Bryst-
stykke af et Dyr.

sækkirferráu v. ferrivok, *intr.*
har ont over Brystet;
har Brystvær.

sækkirfokpok, *intr.* har
faaet Brystet til Deel,
som den der først stød
i Sædyret.

sækkiegiðsarpok, *tr.*)

sækkiegiðsáiook, *intr.*) hel-
breder nogen for Bryst-
vær.

sækkiegiðslaut, Brystdraa-
ber; Medicament, for
Brystet.

Særbfak v. særvfak v. særp-

fak, i plur. særbfat, 1)

Sædyr (Hvalfist, Sæl-
hund el. Enbjævn) som
kommer op i et Jævvog,

og bliver efterat af Sæ-
gerne. 2) Sæfugl (Al-
ler), som drives paa

Land for siden at gri-
bes.

bes. 3) Sift (Øreder), som drives i en Bugt inden for en Dæmning, for at falde tørre i Ebbetiden.

færbsfarpok, 1) *intr.* a) faaer et Spedyr paa ommeldte Maade ved at slaae Piiil i det fra Bredden af et Iisvog. b) træder frem; gaaer frem fra Bixen paa Gulvet. 2) *tr.* sætter (Maden) frem paa Gulvet.

færbsarterpok, 1. *intr.* det samme i 2den Bemærkelse.

færbsartertok, den som træder frem paa Gulvet.

færbsartipok, 1. *tr.* fører en frem; fremstiller ham.

færbsarniutigau, *tr.* træder frem for en anden el. i hans Sted.

færbsarbigau, *tr.* gaaer frem paa Gulvet til en.

færbsartorpok, *intr.* spiser det, som er fanget paa ommeldte Maade.

færbsavigau, *tr.* sætter Mad frem paa Gulvet til ham.

færbsægak, fremsat Spise.

færdsäuput, *car. sing.* Dyrene stimle sammen i Iisvoget el. drives sam-

men paa ovenmeldte Maade.

færbsflok, *intr.* driver Fugle el. Sifte for sig ind i en Bugt, for at faa hine paa Land og disse inden for en Dæmning, og siden des lettere fanges.

færbsfinek, en saadan Maade at fange Fugle og Sifte paa.

færbsfirslok, *i plur.* færbsfirsut, de som drive Fugle el. Sifte for sig paa saadan Maade.

færbsfarpok, *intr.* er paa Gangst efter Spedyr ved Iisvoge.

færbsfiak v. fiartok, den som er paa saadan Gangst.

Særivok, *intr.* tærer; rinder; sier ud (Vædsken af en Hævelse uden Abning el. Vandet af et Kar gennem heelt Træ.)

færinek, det som tærer el. sier ud.

Særpok, *s. intr.* Mundten løber i Vand paa en.

Særsernek, opsvollen Iis paa en Elv.

færsernerpok, *intr.* Iisen svolner op paa Elven.

Tå! *hys! Tys! Stil le!*

tå-asit v. tā-asin-ā! vil man vel høre! Hør kun en gang til ham!

Táblo v. *täublo*, en Hage. *tablorut*, helst i plur. Hage. Syening; de sorte under Guden. Indsyede Strimer paa en Qvins des Hage.

tabloruféropok, *f. 1) intr.* er syet paa Hagen. *2) tr.* syer-hende paa Hagen. *tauhlotók*, storhaget; spids, haget.

Taggarikpok og **Taggit**, see under **Táio**k.

Tagufarpok, *intr.* og *tr.* seer til; har Øje med; seer efter. *Kajak tagufaruk*, see engang efter Kajakken.

tagufúk v. *fungæ!* see engang, hør han staaer og maaber!

tagufængauna! see engang ham! see her til denne! nej, see engang!

Tajma, saaledes; paa den Maade (er et *Slags Relativum* til *Demonstrativum* *Ima.*)

tajmamè, ja saa; du traf det.

tajmāépok v. *māipok* v. *māpok* v. *tejmēipok*, *r. intr.* a) er saaledes. b) er som den var; er ved det samme (*f. Er. en Syg.*) c) er som han vilde; gaaer, som han vilde have det. b) gaaer som det kan, og ikke som det burde. c) bliver som det er; gjør ej mere ved; lades af Hovedet. *Tajmāissa-vok tatna*, jeg vil ikke bryde mig mere om ham el. derom; han faaer at gaae sin egen Vej. *2) tr.* gjør saaledes ved en. Heraf:

tajmākile! lad det saa være el. saa gaae! vel saa! *tajmākufikile!* ret brav, at det saa gaaer til! lad ham kun saa gjøre! det er ligemeget! det er det samme!

tajmāëtok v. *māitok* v. *mātok*, *1)* saadan. *2)* den som er ved det samme. *Tajmāëtok kemekpara*, jeg forlod ham i samme Tilstand.

tajmāéséropok, *f. 1) intr.* steer saaledes; gaaer saaledes til. *2) tr.* gjør saaledes ved; beegner saaledes.

tajmaëtipok *ut. tr.* 1) lader
blive som han el. det
var. 2) slaaer af sine
Tanter; begiver det.

tajmaïtomik v. maëtomik v.
tejmëitomik, derfor; des-
aarsag.

tejmëitok, dog alligevel.
Umneet pissungneng ajor-
ponga, tejmeitok illäis-
saunga, skönt jeg kun er
flet tilfods, vil jeg dog
alligevel følge med.

tajmaïlliok v. måliok, *intr.*
gjør saaledes; bærer sig
saa ad.

tajmaïlliorpok v. måliorpok,
1) *intr.* det samme. 2) *tr.*
gjør saaledes med, el.
mod nogen; beegner
ham paa den Maade.

tajmak! 1) saa! det er nu
ej mere at tænke paa;
borte var og blev det.
2) bruges det og hængt
efter Tåva, saaledes: tå-
va-tajmak! nu kan man
flyde en hvid Pind der-
efter; nu har man seet
deraf, hvad man kan
vente denne Gang.

tajmaïna! borte bliver han!
tajmaïnak, kun saa; blot
saaledes, og ej anderledes.

tajma-aglæt v. tamåglæt, kun
saa; saa allene; ikke
mere.

tajmerdluïnak, just saa;
lige paa samme Maade;

for al Verden saa; liv-
agtig saaledes.

tajmane, da; paa den Tid
(forbigangen.)

Tåika, see under Ika.

Tåïok, *intr. og tr.* 1) næv-
ner (en Ting el. en Person)
Falder saa og saa. 2) be-
der en gjøre noget for
sig; anmoder ham; tal-
er ham til, naar man
vil have noget gjort.
Tåïinnanga, taet mig kun
til, naar du vil noget. 3)
erindrer ens Navn;
bringer ham paa Tale;
taler om i ham. Jpekli-
game taigallårpåutigit,
vi have just talt om dig i
disse Dage.

tåïrsarpok, *intr. og tr.* det
samme, naar det skeer ofte.
tåïrliok, *intr.* det samme,
især: siger hvad man
vil have el. hvad der
skal gøres; udnævner;
bestemmer.

tajniarpok, *intr. og tr.* paa-
falder; anraaber.

tåïrsak, 1) nævnt. 2) om-
bedet at gjøre noget;
anmodet.

tåïrsåvok, *intr.* 1) nævnes.
2) ombedes; bliver an-
modet.

tåïrsut, en Led.

tåggarikpok, *f. intr.* vil al-
tid have Tjener for sig.

el. Opværtning af andre; gider selv ej gjøre noget.

täigérdlukpok v. tæg gardlukpok, *tr.* nævner noget fæst; siger det galt ud; taler det forkeert. taggit, det man beder en gjøre; det man giver ham at bestille.

täjnækarpok, *intr.* nævnes; Faldes; beder.

täinek, i *plur.* tärngit, Bebrejdelsen; det man nævner el. siger om en i en Stridsang. Täinakä, mine Bebrejdelser.

täjniorpok, 1) *intr.* giver Bebrejdelse fra sig. 2) *tr.* bruger det til Bebrejdelse; bebrejder en det.

täjniorbik, den man giver Bebrejdelser.

täjniorbigau, *tr.* giver en Bebrejdelse; Fæster ham noget i Læsen; bebrejder ham.

(Disse 4 sidste Ord bruges kun i Stridsange.)

täiklävok, *intr.* lader sig nævne el. udsige, deraf bruges især: negat. täikläungilak, staaer ej til at nævne; lader sig ej udtale; er uudsigelig.

täikläungitsök, uudsigelig; unævnelig.

täjnerdlukpok, 1) *intr.* taler

ilde; nævner det, som ont og usømmeligt er; bruger uanstændige Ord. 2) *tr.* a) nævner det ilde. b) misbruger det i sin Tale. c) beder en gjøre det, som ont er; viser ham i onde Trinder.

täjnerdlängnek, ond Tale; slem Snak; usømmelige Ord.

täiorpok, *intr.* og *tr.* 1) nævner en Ting flere Gange. 2) benævner. 3) nævner op, -det ene efter det andet.

täiornek, 1) en Benævnelse; Navngivelse. 2) en Stavelse.

täingak, benævnt.

täiüt, Navn; det hvormed noget benævnes.

täiütekarpok, *intr.* benævnes; Faldes.

täiütilik, benævnt; nævn given; med Navn. Imäätomik täiütilik, som nævnes saa.

Täjniorpok og Täiorpok, see under næstforegaaende.

Täk, 1) Mørke. 2) Norden. A. I denne Bemærkelse siges dog snarere: tarub tungä, 3: Mørkets Kant.

tärmio, en som boer el. sidder i Mørket.

tär-

tårnibvok, *intr.* er el. boer
i Mørket; er i Skyg-
gen; overskygges. 163

tårsoak, 1) det store Mør-
ke; Bælgmørke. 2)

Jord. A.

tårsoarmio, Jordvægt;

Rødder. A.

tårpok, 1) *intr.* er mørkt.

2) *tr.* gjør mørkt for en;

skygger for ham; staaer
i hans Lys.

tårtok, mørkt; det som er
mørkt el. hvor der er
mørkt.

tårtorfoak, 1) meget mørkt.

2) Selvede.

tårkau v. tårlovok v. tårtor-

lovok, *intr.* er meget
mørkt; ex. bælgmørkt.

tårtulliok, *intr.* gjør noget

i Mørket; *intr.*

tårtulliak, en Mørkets

Gjerning.

tårlepok, *intr.* er Tusmør-

ke; er i Skumringen.

tårliok, *intr.* bliver mørk;

mørkes.

tårliörpok, *intr.* gaaer i

Mørket; fahrer i Mør-

ke.

tårslupok, *tr.* Mørket

oversfalder el. kommer

paa en

tårutårpok, 1) *intr.* gaaer

af Lys. 2) *tr.* — for en

tålerpok, *f. tr.* overskyg-

ger; beskygger.

tålut v. lutak, 1) i Afmunde-

lighed; et Skjul el. noget

at træffe for, at der

kan blive mørkt. 2) i

Besunderlighed; et Gær-

din; et Omhæng; et

Sløer; et Skjumbret.

tålutékfak, noget til Skjul.

tålytörpok, *f. tr.* træffer

Skjul for; træffer

Gardin el. Omhæng

for; skjuler for noget.

tårak, 1) Skygge. 2) Skyg-

gebillede el. lignende

Syn efter en; Varsel;

Gjensærd, Isersmavotit,

mersa sillame tekkogiykit,

taret pinnerpok, du er inde

og jeg saae dig ude, det

har vel været dit Skygge-

billede. 3) Sjelen el. en

en Deel deraf. A. 4)

man siger og: a) tårab

tunga, Skyggesiden. b)

tårane, i Skjul for det

el. paa den anden Side

deraf.

tårakarpok, *intr.* 1) har

Skygge; giver Skyg-

ge fra sig (en fast Ting.)

2) forårsager Skygge

(Solen.)

tårallik, det som giver

Skygge fra sig.

tåralikkisak, en Røffest.

(Raja fullonica.)

tårajok, en Gæsnester, (saa

falder han sig selv og an-

dre ham ved hans Hererter,

fordi det stier i Mørke.)

tårn-

tarajörpok, *intr.* herer i Mørke; øver sit Gjerrie.

tararörpok (S.) v., tarartor-pok (N), 1) *intr.* a) spejler sig. b) spaaer af en Spand Vand (en Angekok.) 2) *rr.* seer den el. den Ting i Vandet.

tararörbik, Spanden med Vandet, hvorfra der spaaes.

tararörout (S.) v., tarartout (N), 1) et Spejl. 2) den el. det, som en Angekok seer i Vandet, ved at spaae deraf.

tararörutigub, *rr.* 1) spæller sig dert. 2) seer den el. det i Vandet; spaaer det el. derom af Vandet.

taripok, *ts.* 1) *intr.* a) Kommer i Skjul bag noget. b) gaaer ned (Solen.) 2) *rr.* a) Kommer i Skjul for en anden ved noget mellemkommende. Tuk-tub taripatigut, Rheengubret kom i Skjul for os. b) gaaer ned for en (Solen.) Sekkérngub taripatigut, vi have mistet Solen.

tarilerpok, *s.* *rr.* Kommer i Skjul el. skjuler sig derfor.

tarilíkávók, *intr.* er snart oppe og tilsyne, snart

nede og i Skjul bag Bølgerne (et Gahrtsj.)

tarívik v., tarartak, et Skjul el. Skuur at gaae bag for nogen, som man ej vil sees af.

tarívigtu v., tarartarðu, *rr.* Kommer i Skjul der bag.

tarkfak *rr.* tarkfangoak, 1) det sorte paa et Jield, naar det øvrige er bedækt med Sne; en mørk Bratning, som ingen Sne kan hvile paa. 2) noget som rører sig paa et Mark el. stille Græs, og man seer langt fra, som ganske lidet (Dyr, Memise, Baad.)

tarkfávok, *intr.* 1) er sort og mørk i de ellers hvide Jelder. 2) er dunkelt og saa langt borte, at det kun er tilsyne, som smaa sorte Plette, der røre sig.

Takák, en Blod-Mare. takárliok, *intr.* følger efter Maren; finder hvor den ligger.

takarfiörpok, *intr.* og *rr.* aareladet.

takarfiut, et Aareladejern; en Sneppert.

takarfiortipok, *t.* *intr.* lader sig aarelade.

Takamörpok, *intr.* plums

plumper i Vandet, saa det giver en huul Lyd (f. Ex. en Steen, man slaaer ned i Vandet el. en Aare, som med hele Bladet efter Glæden slaaes ned.)

taramôrpok v. tellamôrpok, det samme (som Rønebaad-aaren.)

takamôrtipok v. taramôrtipok, t. rr. plumper saaledes med Steen el. Aare.

takamôrtarpok, intr. plumper med Steen i Vandet.

taramôrtarpok v. tellamôrtarpok, intr. roer paa en vis Maade, da hver andet Aareslag er plumpende og af alle Kræfter, hver andet sagte.

takamirfârpok, 1) intr. plumper med sin Kajak, Aare i Vandet (enten for at skrælle et Gædny, eller for at kalde nogen til sig, naar man er ved Strandbredden, eller for plaisir.) 2) rr. plumper for hans el. dens Skyld.

takamirfarbigau, rr. det samme i sidste Bemærkelse.

takamirfautigau, rr. plumper med sin Aare i Vandet derfor.

takamugak (N); Kemmes Sælen; Saverten (Phoca barbata)

Takkfok, t. intr. er urolig i sit Sind; har Uroe i Samvittigheden; græmmer sig over sin Opførsel. 2) holder sig tilbage med noget; er undseelig ved at komme frem dermed. 3) i neg. takkingilak, a) Samvittigheden tier hos ham (skjont han vel havde at være urolig over.) b) viser sig frimodig til noget.

takkiktok, den som har en urolig Samvittighed el. er i urolige Tanter.

takkíngnek, en urolig Samvittighed; Uroe i Sindet.

takkíksut, det man har en urolig Samvittighed over.

takkíksutigau, rr. har Uroe i Samvittigheden derover.

takkíksutíksakarpok, intr. har noget paa sin Samvittighed; i negat. har intet paa sin Samvittighed el. at blive urolig og græmme sig over.

takkíksutérupok, intr. faaer Fred i sin Samvittighed.

takkíksutérunek, Fred i Samvittigheden.

takkíksutérutipok, t. rr. stas

flaesser Sted i Samvit-
tigheden; gjør rolig i
Sindet; bringer til
Sindsroe.

Takikforpok, *intr. og tr.*

stjeler sig paa et Dyr ved
at komme i Skjul bag
noget, og saa komme
det ganske nær.

takiksortok, den Jæger, som
saaledes kommer bag
paa et Dyr ved at gaae
Omvej i Skjul bag no-
get.

takiksugak, det Dyr man
paa denne Maade stje-
ler sig paa.

Takkoak, Rejseprovi-
ant; Vejmad.

takkoeksfak, noget til Rej-
seproviant.

takkoarpok, *intr.* har Rej-
seproviant med sig; er
forsynet med Vej-Mad.

takkoarau, *tr.* har det til
Rejseproviant.

takkoarbik v. takkout, en
Madpose; Madkurv;
Vadsæk; Rejsetaske.

takkursipok, *r. tr.* giver en
Proviant med paa Rej-
sen.

takkursisfarpok, *intr.* for-
syner sig med Rejsepro-
viant.

takkursipok, *tr.* giver det
med som Rejseproviant;
provianterer dermed.

Takparpok, *intr.* bli-
ver viid oven el. neden;
bliver rummeligere i
den ene Ende, end den
anden.

takpangavok, *intr.* er viid
og rummeligere oven
el. neden (f. Ex. en Kiole,
der nedentil flaaer ud til
Siderne.)

takpangarsok, viid oven el.
neden; rummeligere i
den ene Ende, end den
anden. Keblertok tak-
pangarsok, en Tragt.
Ervngusek takpangarsok,
et Spidsglas.

Takpikpok, see under Tek-
kovok.

Tåkpok, 1) *intr. og tr.*
trækker det ene Klæde-
bon ud af det andet (f.
Ex. Underpeltsen af Over-
verpeltsen; Strømper af
Støvler.) 2) *intr.* træk-
kes saaledes ud, det
yderste fra det inderste.
Kamikka taglik v. taglu-
gik! lad Strømperne ta-
ges ud af mine Støvle!

tåkflok, *intr.* det samme i iste
Bemærkelse.

tåktok v. tåktak, udtrækt el.
aftrædt saaledes.

Takfarpok, *intr.* Søen
bryder over ved Stran-
den, naar den er ro-
lig,

lig, og finder ingen Modstand; er Vand, flod; Vandet gaaer over paa lave Steder.

taklårtorpok v. taklårmiðfarpok, *intr.* det samme, naar det skeer eensgang efter den anden.

Taktårpok, *intr.* Vandet skulper mod Jisen og giver Larm fra sig. taktårpallukpok, *intr.* det er en Larm af Søebrud mod Driv, Jisen; det larmer i Søen af Svalpen paa Jisen.

Tålerpok og Tålut, see under Tåk.

Tamadræk, see under Tamárme.

Tamáglæt, see under Tajma.

Tamakangilak, Tamákavok, Tamakè, Tamakérpok og Tamápok, see under næst følgende.

Tamárme, han ganste; hun, den, det ganste; al; alt; i *dual.* tamángmik, alle begge; begge to; i *plur.* tamármik, a) alle. b) alles.

tamát, ham, hende &c. ganste; altsammen; i *dual.* tamángnik, dem begge to; dem alle begge;

i *plur.* tamása, dem alle; allesammen.

tamárma, jeg el. mig ganste.

tamárpit, du el. dig ganste.

tamáuta, vi el. os alle.

tamáuse, I eller Eder alle v. s. v. (see Gram. VII Cap. §. 5, 3.)

tamárput, vor ganste; alt vort.

tamártik, I 2des ganste.

tamárse, Eders ganste; alt eders.

tamát, adskilligt; allehaande.

tamánne, 1) i alle; hos alle. 2) i adskillige.

tamánnik, 1) dem alle (see Gram. l. c.) 2) med dem alle. 3) med adskillige.

tamánnit, 1) allevegne fra; fra alle. 2) fra adskillige; fra en og anden.

tamánnut, 1) til alle. 2) til allestider. 3) til adskillige; hid og did.

tamátigut, 1) allevegne; paa alle Steder. 2) hist og her; adskillige Steder.

tamardluí'nak, det aldeles; altsammen; det ganste alt.

tamársoak, det store ganste; den heel og holden.

tamardluí'næt v. tamársoit, de el. dem allesammen.

tamardluí'narmik v. tamársoar-

foarmik, de allesammen;
alle tilhobe.

tamardlu'nasa v. tamarsoi'-
sa, dem allesammen;
dem alle tilhobe; den
hele Samling; alle uden
Undtagelse.

tamāinak, et og alt; det
ganste og aldeles.

tamāinarsoarmik, alle uden
Undtagelse.

tamádlek, en Harpuunstof,
som ligner en Unaf-
deri, at den har ingen
Beenstjer i Enden, men
dog har Kastetræ, som
en Ernejnef, altsaa er
ligesom noget af alt.

tamákavok, intr. flyder til
alle Sider, over og un-
der; er uvis i sit Skud
(en Flint.)

tamakangilak, ts. intr. har
intet paa sit Legem; er
ganste nøgen.

tamakangitsok, blot; med
bare Krop; ganste el.
splitter nøgen.

tamaké, Landvind for-
stjællig efter Sjordens
Strøg, især: Nordost;
Nord, Nordost; og Ø-
sten til Norden.

tamakéiok, intr. blæser saa-
dan Landvind, Nord-
ost &c.

tamakéropok, s. 1) intr. i sing.
har ganste Kommer el.
gjør el. vederfares no-

get; i plur. de alle tilhobe
Kommer. Tamakérdlunga
ólikponga, jeg skjælder
over mit hele Legeme. Ta-
makérupt nalegiartordlu-
tik, de som allesammen
til Prædiken. 2) tr. i sing.
tager el. gjør ved el. be-
handler det ganste, i
plur. dem alle tilhobe.
Tamakissayara orksok,
jeg skal tage alt Spættet
el. det hele Stykke Spæl.
Tamakérdlugit tunniaka,
jeg gav dem alle bort uden
at beholde nogen for mig
selv.

tamápok v. tamalliorpok,
intr. vil baade det ene
og det andet; er vegels-
findet; kan ikke blive
enig med sig selv; har
mangehaande Tanker;
veed ej hvad han skal
beslutte sig til; siger
eengang saa og en an-
den gang saa; vafler.

tamátok, vaflede; vegels-
findet.

Támmarpok, 1) intr. a)
mistes; bliver borte;
Fastes bort; forlores.
b) gaar fejl; løber el.
fahrer vild. c) tager fejl;
feiler; forseer sig. 2) tr.
mister; forlører; Faster
bort.

támmartok, 1) mistet; for-
loren.

loren. 2) vildfarende;
fortabt.
tammægak, det samme i 1ste.
Bemærkelse.
tammarnek, 1) forliis;
Misten. 2) Vildfarelse.
3) Sejltagelse; Forseelse.
tammáïok, *intr.* og *tr.* 1)
forlægger noget; veed
ej hvor man har lagt
det hen. 2) gaar vild
af noget (f. Ex. en Vej.).
3) taber af Syne (i Taa-
ge); veed ikke, hvor en
er bleven af el. fahret
hen.
tammáïrsak, 1) forlagt. 2)
1 tabt af Syne.
tammartarpok, *intr.* begaer
Sejl; forseer sig.
tammartarneq v. tammartau-
zek, begangen Sejl; For-
seelse; Vildfarelse.
tammāupok, *tr.*)
tammāursiok, *intr.*) tager
en fejl Ting; tager det;
som hører en anden til,
isteden for sit eget.
tammāutak, en fejltagen
Ting.
tammāja, Sejlagtighed;
Tilbøjelighed til at fej-
le.
tammajuipok, *tsf. intr.* 1)
tager aldrig fejl. 2) bli-
ver aldrig borte.
tammajuitsok, 1) den som
aldrig tager fejl. 2) fejl-
fri; som aldrig forseer

sig. 3) det som aldrig
bliver borte; især: no-
get, som man gjemmer
nøje paa og lader ej
komme fra sig.
tammajuitsugau, *tr.* gjem-
mer nøje paa en Ting,
som han ej vil miste;
lader den ej komme fra
sig.
tammavíkpok, *t.* 1) *intr.*
bliver borte med alle;
mistes ganske. 2) *tr.* mi-
ster med alle; kaster no-
get bort, som man, al-
drig faaer igjen.
Tamát og Tamát, see under
Tamárme.
Tamérfa, see under Merfa.
Tamoarpok og Tamolúkpok,
see under næstfølgende.
Tamórpok, *intr.* og *tr.*
tygger paa noget med
Kindtænderne.
tamoárpok, *intr.* og *tr.* det
samme, naar det sker fle-
re gange i Træk.
tamoávok, *intr.* 1) er gum-
lende; er i Færd med at
tygge. 2) tygger Drøv.
tamolúkpok, *intr.* har gjer-
ne noget at gumle paa.
tamolúktok, den som gjer-
ne har noget at gumle
paa. Tamoluktungoang
una! altid skal man see
ham gumlende.
tamorofukpok, *intr.* gad
G g havt

havt noget at tygge
paa; har Appetit.

tamorofungnak! ach, hvem
der havde noget at tyg-
ge paa el. spise.

tamorofungnek, Appetit;
Spiselyst.

tamugak, 1) det man tyg-
ger el. gumler paa. 2)
Skræa i Munden. 3)
Drøv.

tamugéksak v. moægéksak v.
moatuéksak, 1) noget at
gumle paa. 2) et Tyg-
gestind (et Sælskind med
Spættet vedhængende; et
Helleflunderskind og saa-
dant.) 3) Skraatobaf.

tamugarau, tr. har det at
tygge paa.

tamugarirfak, det man tyg-
ger paa; Maden, man
har i Munden.

tamugelirfarpok, intr. 1)
har taget Tyggestind.
2) har Skraa i Mun-
den. 3) tygger Drøv.

Tangajórpok, intr. ny-
ser.

tangajórnek, Nysen.

Tangmárpok, intr. lej-
rer sig; Kommer til et
Sted med Telt og hele
Boehave.

tangmártok v. tangmák, helst
i plær. tangmait, den el.
de som lejre sig.

tangmárbik, en Lejrplads;

et Sted, hvort man Kom-
mer til og rejser Telt op.

Tangmíkpok v. teng-
míkpok, t. 1) tr. a) stry-
ger med sin Piil el. Kug-
le r. langs ad et Dyr
og rører det kun løse-
lig an paa Overfladen
uden dog at faae noget
deraf; rifler det kun
yderlig i Huden el. Sje-
rene. b) træder paa no-
get vælende (f. Ex. en
løs Steen) og Kommer
derved i Fald. 2) intr.
falder paa saadan Maade.

tangmíkslok, intr. det sam-
me i 2de første Bemærkel-
ser.

Tapárpok, intr. dandser;
springer; er lystig.

tapártok, en Dandser el.
Springer.

tapárnek, Dands; Sprin-
gen.

Tápek, Tilgift paa Kjø-
bet, cum suff. tárka, brues
saavel om: hans Til-
gift el. det han giver
paa Kjøbet, som og om:
dens Tilgift el. Tilgif-
ten paa Tingene.

tapíksak, noget i Tilgift;
det, som gives paa Kjø-
bet.

tapérpok, t. 1) intr. giver
noget til paa Kjøbet.

2)

2) *tr.* a) giver til der; paa. b) giver ham noget paa Kjøbet. 3) *intr.* og *tr.* Skjæder paa; lægger til noget, som var for lidet.

taperâu, *tr.* giver det til el. oven i Kjøbet.

tapereek, *car. sing.* som gaar under eet i Kjøbet; Styk, Per, som sælges under eet.

tapareekpuk, *s. intr. car. sing.* 1) de gaar under eet i Kjøbet; de skulle samlede være til Betaling. 2) tage fælles Deel i noget med hinanden. Heraf: *Infin. appl.* tapereeglutik, fælles; med hinanden; under eet.

taperbigâu, *tr.* lader ham faa Tilgift; tillægger ham noget oven i Kjøbet el. foruden andet.

taperbigínekarpok, *intr.* faaer Tilgift; nyder Tillæg.

tapípok, *t.* 1) *tr.* lader gaar under eet el. faa lige Deel, Skjæbne og Behandling; tager el. Skjæder el. faaer paa een gang; behandler paa een og samme Maade. 2) *intr.* i *dual.* og *plur.* gaar under eet; faa een og samme Skjæbne el. Behandling; ta-

ges el. Skjædes paa een gang. Heraf bruges *Infin. appl.* for: alle, som: Udlut tapidlugit, alle Dage.

tapitarpok, *intr.* og *tr.* det samme, naar det sker flere gange; *s. Ex.* Skjæder ofte flere i eet Skud.

tapitáíok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

tapítæk, *car. sing.* 1) de som gaar under eet. 2) tagene under eet. 2) Skudte i eet Skud.

tapúpok, 1) *intr.* gaar med deri; regnes med; bliver indberegnet; faaer sin Deel med andre. 2) *tr.* tager ham med; regner den med; indberegner det deri; indbefatter; indslutter i Samkvem med andet; giver ham sin Deel med andre. Heraf bruges *Infin. appl.* for: Samt, som: Udlut attorpéj unnursæt tapúdlugit, han bruger Dagene, samt Røtterne.

tapútak, iberegner; medtagen.

taíkovok, *intr.* er Tilgift paa noget.

Tapéropok og Tapípok, see under næstforegaaende.

Tápok, 1) *intr.* og *tr.* bringer noget op fra Stranden; henter det Sjæm.

tárhiok, *intr.* det samme i
1ste Bemærkelse.

tátak, opbragt fra Stranden.

Táptak v. táuptak v. tep-
tek, Pigskæl (paa
Roanfalten.)

taptáursak (N.) v. táuptaur-
sak (S.), Skæl paa Fisk.
tauptáursalik, en Skælfiisk;
en Fisk med fiendelige
Skæl.

tauptáursárpok, 1) *intr.* er
uden Skæl; har mistet
sine Skæl (en Fisk.) 2)
tr. skraber Skællene af.

Tapúpok, see under Tápek.

Tárajok, 1) Salt. 2)
salt Vand.

tarajórpok, 1) *tr.* salter. 2)
intr. saltes.

tarajóöök, *intr.* det samme
i 1ste Bemærkelse.

tarajórnipok, *tr.* *intr.* er salt;
smager salt.

tárajórnitsök, salt; saltsma-
gende.

tarajorniltsérpok, *f.* 1) *tr.* sal-
ter; Raffer salt Smag.
2) gives salt Smag;
saltes.

tarajorniltsigak, saltet.

Tárajok, Táarak, Taralikki-
sák og Tararsórpok, see
under Ták.

Taramórpok, see under Ta-
kamórpok.

Táripok, see under Ták.

Tárkikpok, *f.* 1) *tr.* gjør
ny og ret Ild paa Lam-
pen (naar der skal foges.)
2) *intr.* der bliver gjort
ny og fuldkommen Ild
paa.

tarkiksórpok, *tr.* laver Ild
tilrette paa Lampen;
pudser den. 2) *intr.*
laves tilrette; pudses
(Lampe-Ilden.)

tarkiksóök, *intr.* det samme
i første Bemærkelse.

tarkiksóut v. sóut, en Lam-
pe-Pind; en Stikke at
lave Ilden tilrette med
paa Lam en.

tarkiksúnak, et lidet Slags
Søe-Orm (Holothuria
Priapus.)

Tárksak, see under Ták.

Tárnek, en Sjæl.

tarnilerpok, *f.* *tr.* 1) bega-
ver med Sjæl. 2) sætter
et Stykke til hans Sjæl.
A.

tarningárpok, *intr.* 1) mi-
ster sin Sjæl; hans
Aand udfahrer; udgi-
ver sin Aand. 2) bliver
overmaade forstræffet,
saa Aanden maae for-
gaae ham.

tarningársipok, *tr.* *tr.* gjør
en Ild forstræffet, at
han

han er færdig at miste
Nanden.

Târpok, see under Tâk.

Târto, en Nyrer.

tartotôrpok, *intr.* spiser Nyrer.

tartotômarok, *intr.* spiser
gjerne Nyrer; er me-
get for Nyrer.

tartotômarfok, en som spi-
ser gjerne Nyrer.

tartotôrtut, nogle smaa
Stjerner paa Himme-
len, som sidde tæt ved
hinanden og ere mindre
end Syvstjernen.

tartorût, Nyrerælg; Sed-
men paa Nyrerne.

Târtok og Tarutârpok, see
under Tâk.

Tarnûpok og Târnut, see
under Tennipok.

Tâtarak, et lidet slags
Maage, kaldet: Kryffie
(*Larus tridactylus*.)

tatarkiarpok, *intr.* er paa
Kryffiefangst.

Taublikpok, *z. i) intr. a)*
bestraales el. oplyses
frem for et andet Sted
(f. Ex. et Sted paa Bæg-
gen i et mørkt Kammer,
naar Lyset skinner igien-
nem Døren fra næste Kam-
mer.) b) gennemstikkes
af Vanvare (f. Ex. et
Skind, der skulde ses med

Sting paa Riidsiden, men
uforvarende bliver stikken
tvers igjennem med Naal-
len.) 2) *tr. a)* bestraa-
len og oplyser et Sted
frem for et andet (Lyset,
Golen); b) gennemstik-
ker Skindet af Vanva-
re.

taubliktipok, *z. tr.* det sam-
me i 2de sidste Bemærkel-
ser.

Tâuna, see under Obba.

Tâursak, et Menneske. A

Tâurserpok, *f. i) intr.*
byttes bort. 2) *tr.* byt-
ter det bort.

taurléiok, *intr. i)* bytter.
2) i *dual.* og *plur.* byttes
med hinanden; tuske.

tâursigak, tiltusket; det
man har byttet sig til.

taursigarâu, *tr.* faaer det til
Bytte; tiltuster sig det.
tâurte, *cum suff.* taurta, Byt-
te; det som byttes bort.

taurtigâu, *tr.* bytter bort.
taurtigeek, *car. sing.* tvende
Ting, som byttes lige
om lige, uden noget
til Bytte.

taurtigeekpuk, *f. intr. car.*
sing. ombyttes lige for li-
ge uden noget til Bytte.
taurtifiak, det som faaes
til Bytte.

taurtifiarâu, *tr.* faaer det til
Bytte.

taurtekarpok, *intr.* gives
noget for af samme
Slags. Umärponga
taurtekangitsomik, jeg af-
hændiger min Daad, og
faaer ingen anden i Ste-
den.

taurtekartipok, *r. rr.* giver
en Værdie for det man
faaer af ham.

Taurte, see under næstfore-
gaaende.

Täuto, Afsyn; Gestalt;
Person; Udseende.

täutordlerpok, *f. intr.* bli-
ver forandret i Af-
syn; faaer et andet Ud-
seende; seer ikke ud, som
han plejer.

täutordlersok, den hvis
Udseende er bleven an-
derledes.

täutordlérse! hvor foran-
dret er dit el. hans Af-
syn bleven! hvilken
Forandring i hans Ud-
seende!

täutordlukpok, *intr.* har
forandret sit Afsyn til
det værre; seer bister og
sæl ud; er ikke got op-
sat; man kan see ham
af, at han er vred.

täutordluktok, den hvis
Afsyn forandres i Vre-
de.

täutordlürkse! hvor bister
seer han ud!

tautorfiorpok, *rr.* seer efter
ens Afsyn. 2) anseer
hans Person.

tautò! seer man vel! nej
holdt nu! Ej, hvad hø-
rer jeg!

tautòuna! see hvilken en!
seer el. hører man vel
til ham! hvilket Af-
stem! i plur. tautókko!
seer man vel til dem?
jo, de ere ret herlige
folk! de føre sig ret
smukt op!

Täva, 1) da; derpaa;
saa; dermed. 2) nu da;
tænkte jeg det ikke nok;
jo rigtig nok; der har
man det.

taväina, der har man ham;
borte er el. blev han;
har man vel seet? hvor
blev det dog af?

taväinak, i det samme;
strax derpaa; just i sam-
me Øieblik.

Tävkak, en Tverrem-
paa Kajakkens Over-
flade, at stille Kastes-
træe el. andet under.

tavkaléropok, *f. 1) intr.* bli-
ver forsynet med slig
Tverrem (Kajakken.) 2)
rr. sætter Tverremmer
i den.

tavkalérsorpok, *rr.*)

tavkalérsöök, *intr.*) det sam-
me i sidste Bemærkelse.

tav-

tavkamio, et Port Styffe
Træv, som stiftes un-
der sig Tverrem for at
lægge Aaren paa.

Tedlimæk, 1) Sem (see
Gram. Cap. V. §. 3) 2)
den femte (dog i denne Be-
mærkelse kun lagt til et Sin-
gulare, see Gram. Cap.
XVII. §. 4. not. 1.)

tedlimæt, 1) Sem. 2) i plur.

tedlimæt, fem (lagt til et
Collectivum); fem Sloffe.

tedlimángorpok, 1) intr. a)
bliver fem. b) bliver
den femte. c) bliver el.
er Fredag. 2) tr. deler
det i fem; gjør fem der-
af. Heraf

tedlimángormet, i Fredags;
om Fredagen.

tedlimángorpet, paa Fre-
dag; næstkommende
Fredag.

tédlimmannik, fem Gange.

tedlimávok, intr. er fem;
bestaaer af fem; i plur.

tedlimáuput, de ere fem
i Tallet.

tedlimarárpok, intr. faaer
fem.

tedlimariarpok v. riarterpok,
1) intr. skær el. gjør fem
Gange i Rad. 2) gjør
det fem Gange ved ham.

tedlimarsarpok, intr. bru-
ger alle fem Singre til
noget; Fludrer.

tedlimarsarbigau, tr. bru-
ger alle fem dertil; slug-
ter det fra sig; arbej-
der det flet.

tedlimérpok, f. 1) tr. læg-
ger den femte til; faaer
den femte til dem. 2)
intr. i plur. de blive fem
i Tallet.

tedlimæt, den femte.

tedlimænne, for det femte.

Tégarut, et Svøbestaft.

Téjak, et Armbaand.

tejárnek, den Deel paa en
Sælhunds el. andet.
Søedyr's Forbeen, som
følger strax efter Lals-
len hen til Boven (og
svarer til Haandledet paa
et Menneske.)

tejárnak, en liden Sift
af Tangsprelleslægten
(*Blennius lumpenus*.)

tèitserpok, f. 1) intr. tager
Armbaand paa. 2) tr.
sætter dem paa en an-
den.

Tejárnak og Tejárnek, see
under næstforegaende.

Tèika, see under Ika.

Tejmēitok, see under Taj-
ma.

Tekérkok, en Vinfel;
Udfant; Vraa; et Sjør-
ne; en Krog.

tekerkórriarpok, intr. søger
til

til Husets Hjørner; Fry-
ber i Krogene.
tekerkúksak, en Hjørne-
steen.

Tekkiðvok, *intr.* 1) er
lang. 2) er høj (et Men-
nisse.)

tekkirfok, 1) lang. 2) i
dual. tekkirfuk, et par
Buxer, som snøres un-
der Knæerne.

tekkirfúsek, Længde.

tekkigau, *tr.* holder den
for lang.

tékliok, 1) *intr.* bliver lang;
forlænges. 2) *tr.* for-
længer; gør læng.

teklilípok, *t. tr.*)

teklifitfok, *intr.*) forlæn-
ger; gør længere.

tektigau, *intr.* og *tr.* er saa
lang som; er forholds-
mæssig lang. Tagma tek-
tigau, er saa lang. Tau-
na tektigau, er af Længde
med den.

tektigirfok, forholds-
mæssig lang mod noget;
saa lang som.

tektigirfomik v. tektikfomik,
saa langt.

tektigeek, *car. sing.* lige
lange.

tektigeekpuk, *f. intr. car.*
sing. ere lige lange.

tengnârpok, 1) *intr.* er el.
bliver for lang. 2) *tr.*
gør for lang.

téngnek, længst.

tengnerrâu, *intr.* er længst.
tengnerrovok, *intr.* er læn-
gere.

tengnerrursok, længere.

Tekliok, see under næstfor-
gaaende.

Tekko, Øiesyn; Paasyn.
Bruges kun med *suff.* og
appositio, som:

tekkóane v. tekkóanit, i
hans Paasyn el. Øjne;
lige i Øjnene paa ham;
i hans Nærværelse.

tékkumnit, i min Nærvæ-
relse og Paasyn; lige
for mine Øjne.

tékkungnit, i din Nærvæ-
relse og Paasyn; lige
for dine Øjne.

tekkóanne v. ænuit, i deres
Nærværelse el. Paas-
syn.

tekkúvtinit, i vores Nærvæ-
relse el. Paasyn.

tekkúvsnit, i eders Nærvæ-
relse og Paasyn, o.
s. fr.

tekkovok v. takkuvok,
intr. og *tr.* seer.

tekkotípok, *t. 1) intr. a)*
sees. *b)* lader sig see;
aabenbarer sig. *2) tr.*
lader en anden see; vi-
ser ham noget.

tekkúngnikpok, *t. intr.* seer;
saaer i Øje.

tekkuklávok, *intr.* er syn-
lig; kan sees; i neg. tek-
kuk-

kukfångilak, er usynlig.

tekkukfångfok, synlig.

tekkukfångitfok, usynlig.

tékkurilak, seet; det som sees.

tekkúklerpok, *f.* 1) *tr.* falder en i Øinene; forårsager at en bliver sig vaer; Kommer ham for Øine el. i Sigte; bliver uforvarende seet af ham. Ukalek tekkuklerpara, Haren fik mig at see. 2) *intr.* faaer at see den, som sætter efter sig. Tigliktok tekkuklerpok uammut, Tyben fik mig at see.

tekkukléiok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

tekkuklerfok v. kukligak, den man Kommer for Øine; den man uforvarende bliver seet af, og ej skulde.

tékkursarpok v. tekkudlektárpok, *intr.* og *tr.* seer jævnlig en Ting.

tekkoranárpok, *intr.* og *tr.* seer er Ting med Gornøjelse; forlyster Øjet; bestuer.

tekkoranártok, den som forlyster Øjet el. seer paa noget med Gornøjelse; en Bestuer el. Tilstuer.

tekkoranárbik v. nártarvik, en Skueplads.

tekkoranárniarpok, *intr.* søger Øienslyst.

tekkoranárniarnef, Øienslyst.

tekkoranártitsiok, *intr.* skaffer andre noget lysteligt at see paa; gjør sig lystig for at behage dem.

tekkoranártitsirfok, en Accateur; den som lader andre faae behagelige Ting at see.

tekkoránnarpok v. nekáu, *f.* *intr.* er behageligt el. lysteligt at see; forlyster Øjet.

tekkoránnarfok, behageligt at see; lysteligt for Øjet.

tekkórnapok (N.) v. kórngarpok (S.), 1) *intr.* er fremmed. 2) *tr.* Fjender ikke; er fremmed for.

tekkórnapartak (N.) v. kórngartak (S.), en Fremmed.

tekkornariarpok v. riartorpok, *intr.* og *tr.* Kommer for at see noget, man ej har seet før; Kommer som Fremmed; drager i fremmede Egne.

tekkordlôrpok, *tr.*)

tekkordlóiok, *intr.*) foresliller sig noget, som dog ej haves for Øine; synes at han seer det; det staaer ham for Øine.

tekkordlórnek, en forestilling; et Syn; en Aabenbaring.

tekkordlógak, et Syn; det man forestiller sig i Synet; den Aabenbaring man faaer.

tekkorosukpok v. kósukpok, *intr.* og *tr.* har Lyst til at see el. bestue.

tekkosuktorpok, *tr.* seer længe paa en; Kan ej faae seet nok paa ham el. det.

tekkosúgnarpok v. nakáu, *intr.* man maatte gjerne see ham el. længes efter at faae ham for Øje; det var værd at see.

tekkungisēinarpok, *tr.* har aldrig seet el. betragtet før.

tekkunuat, et Øje. i *dual.* tekkunnætik, Øjne. *A.*

tekkusugáu v. kuyfugáu, *tr.* gider ej seet ham; Kan ej taale at see paa ham; ynkes over el. stammer sig ved at see ham.

tekkuyfungnarpok v. nakáu, *intr.* seer elændig ud; er usel og jammerlig at see til; er ilde tilredt; det er en Ynf el. Skam at see ham.

tekkuyfungnak! hvilken Ynf el. Skam at see! hvor jammerlig et Syn!

tekkútsukpok v. súktarpok, *tr.* hasselerer med en; gjør sig tilgode med ham; gotter sig ved hans Nærværelse.

tekkutsóupuk, *intr.* *car.* *sing.* de spøge el. hasselere med hinanden; de gotte sig ved hverandres Nærværelse.

tekkyuakpok, *intr.* og *tr.* seer en Ting ikke klart el. utydeligt.

tekkyualerpok, *f.* *intr.* og *tr.* begynder at see det dunkelt; seer det ej længer saa klart som før.

tekkyuánnarpok v. nakáu, *intr.* er ej klart at see; er utydelig el. dunkel for Øjet; er betaaget.

tekkyuánnartok, dunkelt; utydeligt at see.

tekkyuannárfiok, *intr.* det falder dunkelt; det bliver utydeligt at see.

takpíkpok v. tekpíkpok, *f.* *intr.* seer vel; er skarpsseende; har et got Syn.

takpíksok, den som seer vel; skarpsseende.

takpíksúsek, et got Syn.

takpíksarpok, *tr.* staffer got Syn; gjør skarpsseende.

takpíksaut, Øjenvand; ensalve; Middel til at staffe got Syn (*f.* *Er.* *Enuus.*)

takpíksfiok, *intr.* Kommer til

til at see got; faaer sit Syn igjen.

takpídlerpok, *s. intr.* taber mere og mere sit Syn; hans Syn svæffes.

takpingnakáu, er got at see; falder vel el. ofte i Øjet. Udløme åtæt takpingnakáu, i Dag ere der Sælhundene nok at see.

takpingárpok, *intr.* mister sit gode Syn; bliver Blind.

takpingárfok, den som har mistet sit Syn; en blindbleven.

takpêpok, *s. intr.* 1) er blind (især født blind.)

2) er stærblind; er svag paa Synet; seer ej vel.

takpêtsfok, 1) blind; blindfødt. 2) stærblind; svag paa Synet.

takpêtsúsék, Blindhed.

takpêngajekpok, *intr.* er næstest blind; seer meget svagt.

takpêliok, *tr.* gjør blind; forblinder.

Tekkoranârpok, Tekkoranerpok, Tekkordlôrpok og Tekkovok; see under næstforegaaende.

Tekpâua og Tekpâuna, see under Pâua.

Tekpikpok, Tekkunnat, Tekkutsukpok, Tekkuyfugau og Tekkyuakpok, see under Tekko.

Tellamôrpok, see under Takamôrpok.

Tellêk, 1) en Arm. 2) et Armtag; en Alen.

tellerpik, 1) højre Arm. 2) højre Haand el. Sod. Tellerpiæt tunga, højre Side.

tellêrpok v. lérsmavok, *intr.* har Armevee el. ont i Armen.

tellêrfok v. lérsmarfok, den som har ont i Armene.

tellêrrok, en Forlalle af en Sæl, Hvalfist eller andet Sæedyr.

tedlikpok, *t. intr.* faaer en Arm af en Sælhund til sin Deel.

tellêrkiok, 1) *intr.* sner Laller sammen paa et Skind. 2) *tr.* — paa det Skind.

Tellêrrok, Tellerpik, og Tellêrpok, see under næstforegaaende.

Tellígvak v. tarígvak, en liden Bugl af Sneppeflaget, der synes at være den saa kaldte Veddetite el. Tølfen (*Tringa interpres.*)

Tellipok, *t. intr.* hælder sig til noget.

tellibigáu, *tr.* hælder sig dertil.

Tello, 1) et Skillerum; Mel.

lemvæg; især: et oprettet Skind paa Brixen i de grønlandste Zinse, hvorved den ene Familie skilles fra den anden. 2) helst i plur. tellut, et Skydestjul af opfastede Stene, bag hvilket Skytterne kunde ligge og lure sig paa det forbiløbende Dyr. 3) en Skandse. 4) et Mellemgjerde. 5) en Dørstolpe.

tellokarpok, *intr.* 1) har Skillerum imellem sig og næstfølgende Familie paa Brixen. 2) er udeluft for sig selv (en Eng); er særskilt; er afluft.

tellórpok, *intr.* opretter Skind til Mellemvæg.

tellugáu, *tr.* har det til Lure. Stjul at sidde bag.

tellulliok, *intr.* gjør Skillerum, Lurestjul, Skandse ic.

tellulliorpok, *intr.* og *tr.* gjør Skandse, Mellemvæg ic. paa et Sted.

tellumíovok, *intr.* ligger paa Luur bag Skydestjul el. Skandse.

tellúmíó v. míurfok, en Skytte, som saaledes ligger paa Luur.

Telloráu, *tr.*)

tellórsfarpok, *intr.*) tør ej

komme en nær el. tale til ham, da han viser sig saa underlig; veed ej, hvad der gaaer af ham; forstaaer sig ej paa ham.

tellórsfarpok, *intr.* er stødt over noget, hvad det saa er; sidder og maa-ger, og hverken mæler eller taler; sætter Solfret i forlegenhed med sin underlige Adfærd.

tellórnarpok v. nakáu, *intr.* er ej god at forstaae sig paa; er saa gnaven, at man maae være bange for at røre ved ham el. tale til ham; er i ont Lune.

tellórnarfiok, *intr.* bliver sat i ont Lune; faaer noget at være gnaven over.

Tellorúpok, *r.* 1) *intr.* holder sig for ringe el. usikkert til at gjøre noget for en anden; stol-ler ikke paa sig selv; anseer sig udygtig der-til. 2) *tr.* a) holder noget for ringe; agter det af ingen Værdie; und-seer sig ved at byde det frem. Kajarsifsegallóar-ponga akkíksakale tello-rúpaka, jeg skulde vel have mig en Kajal, men det jeg har

har at give derfor, agter jeg ej værd at nævne. h) holder sin Gjerning for ringe; agter den intet værd; anseer sig ikke at have fortjent noget dermed; er selv ikke fornøjet med det han har gjort. Merfukkaka tellorúpaka illingnut; jeg er bange, at min Øyning ikke vil slaae dig an.

tellorúrflók, *intr.* det samme i 2de sidste Bemærkelser.

tellorútók, den som holder sig selv udygtig el. troer lidet om sig selv.

tellorúrsak, det man hos sig selv el. af sit eget agter for ringe.

tellorúnarpók, v. nakáu, 1) er ikke værd at nævne el. agte for noget; er at slaae brag paa. 2) er udygtig til noget (i egne Tanter.)

tellorúnartók, 1) det som ej er værd at nævne el. agte for noget. 2) udygtig til at gjøre noget (i sine egne Tanter.)

tellorunarsúsek, 1) ringe Værdie. 2) Udygtighed (i egne Tanter.)

Tennäubak (N) v. tennäugvak (S.), 1) en fremmed Gjerning, som man er ubevant, 2) et

Sted, man ej er bekjendt paa. 3) et Sædyr, som man strax slaaer sin Piil i paa Jag, før de andre faae gjort et Skud derpaa.

tennäubarpók v. näugvarpók, *intr.* og *tr.* 1) gjør en Gjerning, som man er ej beløben i; er uvant dertil; er ej dreven deri. 2) er ej bevant paa et Sted; er endnu fremmed der; er ej Landfjendt. 3) slaaer strax sin Piil i et Sædyr, før de andre komme paa Skud. 4) i *neg.* tennäubangilák, er vant dertil; er vel beløben deri; det er ej første Gang han gjør det.

tennäubartók, uvant til en Gjerning; ubeløben deri.

tennäubangitfók, vant til en Gjerning; vel beløben el. dreven deri.

tennäubaut v. näugvaut, det samme, som tennäubak i 2de sidste Bemærkelser.

tennäubautigáu, *tr.* det falske der ham fremmed og ubevant. Merfornek tennäugvautigára, jeg er ej vant til at sye.

Tennérpók, *tr.*)

tennérsfók, *intr.*) truer

en; forbyder ham noget strængeligen.

tennértarpok, *tr.*)

tennertáíok, *intr.*) det samme, naar det skeer flere Gange og med flere Ord. tennérte v. nérírsok v. nertáírsok, den som truer; en stræng Forbyder.

tennigak, den som trues og forbydes noget strængeligen.

tennertípok v. tennigávok, *intr.* trues; forbydes strængeligen.

tennertigán, *tr.* trues el. forbydes af ham.

tennerút, Trufet; stræng Forbud.

Téngék, 1) Kraft; Styrke; Virkning. 2) Forslag i Spise; Drøjelse; Velsignelse. 3) det tykke og grove i Mad (s. Ex. Kød og Klumper i Suppe.) 4) Spækgrever; Sittegrever (efter Smeltning.)

téngekarpok, *intr.* 1) er Præstig; har Styrke og Kraft ved sig (det som nydes.) 2) er drøjt; har Drøjelse; der er Velsignelse i.

téngekartok, 1) Præstig; som har Styrke ved sig. 2) drøjt; som der er Velsignelse i.

téngekangitsok, udrøjt; tynd Slampamper.

téngekartípok, *t. tr.*)

téngekartitsíok, *intr.*) 1) gjør Præstigt el. drøjt. 2) velsigner; lægger sin Velsignelse deri.

téngekartitsínek, Velsignelse.

téngekarungnærpok, *intr.* har mistet sin Kraft el. Drøjelse; Velsignelsen er gaaet derfra.

téngekarungnærípok, *t. tr.* tager sin Velsignelse derfra; stiller ved sin Kraft.

téngilik, som har Kraft; drøjt; drøj Søde; det der er Forslag og Velsignelse ved.

téngéropok, *t. tr.* Kommer tykt i det tynde.

téngértak, 1) det samme som téngék i begge sidste Bemærkelser. 2) Jevning; det som er lavet tykt.

téngértalik, Suppe med Klumper, Kød el. Jevning udi.

téngérupok, *intr.* mister sin Kraft.

téngigéksak, Spæk, som fyldes paa Poser, at løbe i Tran af sig selv, at man siden kan have de overblevne Grever deraf at spise.

Teng.

Tengmíkpok, see Tangmíkpok.

Tengut, see under næstfølgende.

Tennípok, *r. intr. 1) a) salves; smøres. b) salver sig. 2) tr. salver; smører med Salve.*

tennirfiok, *intr. det samme i sidste Bemærkelse.*

tennítok, den som salves el. smøres; den som salver sig.

tennítak, salvet; smurt.

tarnúpok (N) v. tarngúpok, (S.), *tr. smører el. salver dermed; bruger det til Smørelse.*

tennirfút v. tarnút v. tarngut v. téngut, Salve; Smørelse.

tarngutíksak v. tengutíksak, noget at smøre med; Salve; Spiritus &c.

Tepfík, see under Tefvík.

Teptek, see under Táptak.

Terdlík, 1) Stilhed; Genrykkelse. 2) en Sælhund, som ligger tryg og stille i Vandet. 3) *inzerj. hvor stille! Sillar terdlík! Hillemand, hvor henrykt er han!* 4) *cum suff. térdlinga, ens Gravværelse. I denne Bemærkelse kun med Apposítio, som:*

terdlianganit, i hans Gravværelse; paa hans Bag.

térdlingnit, i din Gravværelse; paa din Bag.

térdlimnit, i min Gravværelse; paa min Bag.

terdlianggannit, i deres Gravværelse; paa deres Bag.

terdlívfánnit, i eders Gravværelse; paa eders Bag.

terdlívtínnit, i vor Gravværelse; paa vor Bag, o. s. fr.

térdlíkpok, *intr. 1) er stille i sit Væsen. 2) er henrykt; sidder i Tanker. 3) er tankefuld; sidder stille af Bedrøvelse; er forrigsfuld. 4) er tryg og rolig (et Sædne el. et Mennekte, som venter sig ingen Fare.)*

térdlíktok, 1) stille. 2) henrykt. 3) tankefuld. 4) tryg og rolig.

terdlíksúsek, stille Væsen; Stilhed.

terdliagnek, 1) Stilhed. 2) Genrykkelse. 3) Tankefuldhed. 4) Tryghed.

terdleksárpok v. líksárpok, *tr. v. láriok, intr. gjør en tryg el. sikker; søger ved noget at faae ham tryg (saa at man siden kan komme bag paa ham el. undgaae hans Paapaaaning.)*

terdlerórpok v. rórfimavok, *intr.*

intr. er tryg; er sikker;
formoder sig intet ont;
mener at Sagen staaer
paa gode Fødder.

terdlerórnek, Tryghed;
Sikkerhed.

térðliok, *tr.*)

terðléiok, *intr.*)

terðlingnikpok, *intr.*) 1) gjør
noget en uafvidende el.
paa hans Bag. 2) Kom-
mer bag paa en inden
han formoder det; over-
rumpler ham. 3) straf-
fer, el. overstjelder en for
det han er uvidende om
el. uskyldig i; mishand-
ler ham uforstyldt. O-
ma terðlíanga unatarner-
mik, jeg veed ikke, hvad
ont jeg har gjort, at han
slaaer mig.

terðléirfok, 1) den som gjør
noget en anden uafvi-
dende. 2) den som Kom-
mer bag paa en el. over-
rumpler ham. 3) den
som mishandler en an-
den uforstyldt.

térðligak v. lírfak, 1) uvi-
dende om det en anden
gør paa sin Bag. 2)
overrumplet; Kommen
bag paa. 3) mishand-
let uforstyldt el. for det
han ej veed af at sige.

terðligávok, *intr.* 1) er uvi-
dende om det en anden
gør; var fraværende,

medens det stede. 2)

overrumples. 3) bli-
ver mishandlet for det,
man ej veed af at sige.

terðligárpok, *intr.* Sæl-
hunden ligger tryg og
stille i Vandet, ret som
ingen var ham nær.

terðligártok, en Sælhund,
som ligger saaledes
tryg og stille i Vandet.

Térðlak, 1) en Rotte. 2)
en Muus.

terðíangoak, det samme i fids-
te Bemærkelse.

terðíarniak, en Ræv (*Canis*
Lagopus.)

terienniarpok, *intr.* faaer
en Ræv; fanger Ræve.

terienniarniarpok, *intr.* sø-
ger at faae Ræve; er
paa Rævejagt.

Terienniak, see under næsts-
foregaaende.

Terðkarpok, *tr.*)

térðkáiook, *intr.*) Vinden
tager det bort med sig
el. fører det i Luften;
flyver bort dermed; dri-
ver det i Vejret; Blæs-
ten splitter det ad. Ig-
vit terðkarpéjannórib, Vin-
den har splittet Græsset ad
alle vegne omkring.

terðkarbigau, *tr.* blæser det
deri; syger det derhen
(f. Ex. Skarn i Mellem;
Sand i Vinene.)

ter-

ter'kallavok, *intr.* det flyver i Luften el. føres bort af Vinden.

ter'kallánek, det som føres bort af Vinden el. flyver i Luften; Bortfløjning; det som flyger nogensteds hen. Aming-oak ter'kallaningoang-á! See et stykke Skind, som flyver for Vej og Vind. Imungme terkallanerit, Glara, som er fløjet i Welken.

Terkéingak, see under næstfølgende.

Terkiak, et Absconsel; Øjstjærm.

ter'kialik v. ter'kirsartok, med Absconsel paa; den som har Øjstjærm paa.

ter'kirsarpok, *intr.* har Absconsel paa.

ter'kirsirsarpok, *intr.* bruger Absconsel.

ter'kéingak, 1) Udhæng paa en Klippe; en skraa udhængende Bratning (enten af Stene, Jord eller Sne.) 2) et mangebeenet See-insect, kaldet: Sistebjørn (*Oniscus Pfora*.) 3) et mangeskallet Skaldyr, kaldet: Chiton.

ter'kéingavok, *intr.* er saaledes udhængende; fremrager.

ter'kéingarfok, udhængende; fremragende.

Terkigáu, *tr.* afholder sig derfra. (N.)

Terkigluk, en Unge af Kemme-Sælen (*Phoca barbata, pullus*.)

Terkiklerpok, *f. intr.* spaaer sig det samme med en, som det er gaaet med en anden tilforn (f. Ex. naar 2de ere søge, og den ene døde); er bange for, at det vil gaa saaledes igien; venter sig ny Sorg.

ter'kiklernakáu v. lersimana-káu, *intr.* holdes forloren ligesom den første; det er at befrygte, at han vil gaa samme Vej, som den anden.

ter'kiklersimarfutigáu, *tr.* anseer ham forloren, ligesom den anden; mener at han vil gaa samme Vej.

ter'kikliutigáu, *tr.* er sat i Skræk ved ham (den første døde), saa man mishaaber om den anden, at skulle gaa samme Vej.

ter'kikliutigisimanakáu, *intr.* indjager Skræk ved sit Dødsfald ic. saa man siden bliver bange for

en anden i samme Tilfælde.

Térfa, 1) nok! holdt! det er nok! 2) der for dine Øjne. 3) der er han el. det (nemlig som man talte om); der seer du ham, hende ic. **Terla** umiara, der seer du min Baad el. denne er min Baad. 4) er det ham, hende, den el. det? U-miet **terfa**? er denne din Baad? 5) nu nyligen; just i dette Øjeblik.

térfsane, 1) der paa det Sted. 2) der hvor. Ig-lome **terfsane** illigavko pinaruk! søg den i Huset, hvor jeg lagde den. 3) her paa dette Sted.

terfanēpok, *intr.* 1) er der paa det Sted. 2) er her paa dette Sted.

terfanētok, den som er der el. her.

térfsanga, 1) derfra. 2) herfra.

terfangāinak, 1) lige derfra. 2) pludselig; i en Studs el. Hast. 3) strax i samme Øjeblik.

terfangālnarpok, *intr.* 1) skeer i en Studs. 2) sårer bort i en Hast el. pludseligen.

terfōna, 1) der igjennem; den Vej. 2) her igjennem; denne Vej.

térfsunga, 1) didhen; der.

2) her hen; hid.

terfungāinak, lige der.

terfāuna, i *dual* og *plur.* **terfāuko**, 1) der el. her er han, hun, den, det, de. 2) den el. ham el. dem er det. 3) er det ham, hende ic.? 4) han, hun, den, det, de nu nylig. **Terfāuna** pissiarāra, nu nylig købte jeg den.

terfāivna, i *dual* og *plur.* **terfāivko**, hán, hun, den, det, de fraværende el. nylig omtalte. **Terfāivna** sjellugame áma pilerpok, nu nylig regnede det der ude og begynder atter.

terfagd! det var at spørge om; ja, hvad andet?

terfakále! Jo, jo! det er ikke at tænke paa.

terfa-táva, just i dette Øjeblik; nu nyligen; for ganske lidet siden.

terfāitfiak! for ikke længe siden; det er ej mange Øjeblik siden.

térsale, for plaisir; for ingen Ting.

térfaliok, *intr.* 1) det er kun faa Øjeblik siden. **Térfaliok** tikigama, jeg kom for lidet siden. 2) han gjorde, som ic. for nylig. **Terfali-onga**, jeg har været her faa Øjeblik. **Peras Conj.** **terfali-**

saligame, efter faa Øjeblikke; for lidt siden.

terfugð, Siden; om en Siden Strund; om lidt; nu paa Stedet; om en føje Tid.

terfugðorpok, *intr.* han siger: siden; han vil ikke før om lidt; han vil bide endnu nogle Øjeblikke.

terfugðingorpok v. guthángorpok, *intr.* der forløber faa Øjeblikke. Her af Conj. terfugðingormet v. guthángormet, lidet derefter; strax derpaa; Fort derefter.

Terlagð, Tersale, Tersaliok og Terfugð, see under næstforegaaende.

Tessek, et særst Vandsted; en Dam el. Søe. tessérsoak, et stort særst Vand; en Søe.

tessingoak, et lidet Vandsted; en Dam; et Kjøer.

tesslursak, en indelukket Bugt fra Havet med smalt Indløb og gemeenlig brakt Vand.

tesslursársoak, en stor Bugt af samme Bestaffenhed.

Tessliok, 1) en som ledes ved Haanden; den som maa ledes (et Barn; en Blind.) 2) en Sunbræbde af det store

Slags (*Cancer Opilio, foemina.*)

tessliórpok, *intr.* og *tr.* leder; ledsager; fører en ved Haanden.

tessliúúok, *intr.* det samme; er Ledsager.

tessliórtok v. órte v. síúúrsok, en Leder; en Ledsager.

tessliórtigau, *tr.* har ham til Ledsager; ledsages af ham; lader ham lede sig.

tessliugak, ledt; ledsaget.

tessliorbik, den el. der man leder en til.

tessliorbigau, *tr.* leder hen til ham el. det Sted. Erningoannik tessliorbigi-nianga, led min lille Søn til mig.

Tesslipok, 1) *intr.* udtøjes; uddeenes; udstrækkes (det sammentrumpne.) 2) *tr.* udtøjer; uddeener; udstrækker.

tesslitsarpok, *tr.*)

tesslitsáúok, *intr.*) det samme i sidste Bemerktelse.

tesslitsak v. litsægak, udtøjet; uddeenet; udstrækt.

tesslitsaut, et Udtøje; Redskab; en Steen el. et Jern at strække Sbind ud med.

tesslitsuavok, *intr.* lader sig udtøje el. uddeene.

tesslitsuarlok, 1) det som lader

der sig udtøje; uddeene-
lig. 2) især: en bunden
Nattrøje.

Tettagau og Tettamipok, see
under næstfølgende.

Tettårpok, *intr.* bestyr-
tes overmaade over et
fælt Syn; det især
ret i ham el. Haarene
reise sig paa hans Ho-
ved derved.

tettagau, *tr.*)

tettalukpok *intr.*) tør ei see
dertil el. vender Øjnene
derfra af Frygt for at
blive forstræffet; Kan
ei taale at see derpaa.

tettamipok, *t. intr.*)

tettamigau, *tr.*) 1) døer
af forstræffelse over
et fælt Syn, saa at
Øjnene blive staaen-
de aabne. 2) bliver som-
ude af sig selv over no-
get ret smukt og appe-
titligt, man ei Kan faae
Øjnene vendt fra igien.

tettamitok, en som af for-
stræffelse er død med
aabne Øjne ek. har seet
sig til døde af Skræk.

tettaminarpok v. nakau, *intr.*
1) er ret gyseligt at see;
et saa forstræffeligt et
Syn, at man kunde
døe deraf. 2) er ret hen-
ryppende el. saa indta-
gende, at man ei Kan

faae Øjnene derfra is-
gien.

Tétte, 1) Tillid; den
man slaar sin Lid til
el. forlader sig paa. Ang-
ekkut terfa nællurlut tet-
tingeet, Heremysterne ere
de, Hedningene forlade
sig paa. 2) bruges det og
spotvis om: en Slurv
som duer til intet, ret
som man vilde sige: han
skulde man vel kunne
sætte Lid til! Sillar ret-
te! hvilken Karl at forla-
de sig paa!

téttekarpok, *intr.* har no-
gen at forlade sig paa.
tettigau, *tr.* lider el. forla-
der sig paa; slaar Lid
til; lader det komme
an paa ham.

tettigirfak, den man for-
lader sig paa; det man
sætter Lid til.

tettikfak v. tettigirfékfak, no-
get at slaae Lid til; no-
gen at forlade sig paa.

tettikfåvok, *intr.* er paalis-
delig, i neg. er upaalis-
delig.

tettiginek, Tillid; Fortrøst-
ning.

tettiginikpok, *intr.* forla-
der sig paa nogen el.
noget; er tillidsfuld el.
trøstlig.

tettitok, 1) tillidsfuld. 2)
egens

egensindig; som har stor Selvtillid.

tettitôvok, *intr.* 1) er tilidsfuld. 2) er egensindig; har stor Selvtillid.

tettitônek, 1) stærk Tillid; fast Haab. 2) Egensindighed; stor Selvtillid.

tettêitsekpok, *intr.* bliver modfalden; forsager.

Tettigau, see under næstføregående.

Tettivok, see under næstfølgende.

Téttorpok, 1) *intr.* er for trang el. snever; er for æng el. Enap. 2) *tr.* finder den for snever; den er ham for trang. Kamikka tettorpaka, mine Støvler ere mig for frange.

téttortok, trang; snever; æng; Enap.

téttugak, det man holder for snevert for sig.

tettôrpok, *intr.* der er ej Rum dertil; det kan ej gaar ind.

tettorkipok, *ts. tr.* gjør fuldt; forarsager at der bliver trangt Rum. Iglo tettorkipæt tikeræt, Huset er fuldt af Besøgere, saa der er neppe Rum deri.

téttivok, *tr.*)

tettirfiok, *intr.*) trang ind paa; trykker; trækker en.

téttirfak, trængt; fortry

tettirfirfok, en fortry

téttivnek, Trængen; Trængning.

téttuik, *intr.* har haart Liv; er plaget af Stoppelse. Tévsik v. tépsik, 1) Lbaand; Belte; Gyrt 2) spec. et Skindbelte. Kat om Livet, hvorman fylder allehaan unytte Ting til Anlet.

tévfiok, 1) *intr.* omgyrt sig; sætter Belte om sit Liv. 2) *tr.* omgyler en anden.

tévfiak, 1) en Bardebitli el. lidet stykke Sistebe bunden om Agltafblren, for at hæfte til Skæftet. 2) en lid Tverrem for paa Jaffen.

tevfiarmio, en lit Beensnap paa Kajaff forreste smaa Tverrem

Tíbarpok (N.) v. tigpok, (S.) 1) *tr.* bruger noget op paa Landet, saa langt fra Stranden, at det bliver i re end flodfrit. 2) i

a) føres saa højt op paa Landet (Tingen selv.) b) fahrer paa Rheenjagt langt oppe i Landet at forblive der det mæste af Sommeren, og tager med sig saa meget man kan bære.

tibartok v. tígvar tok, en Rheenjæger, som om Sommeren opholder sig langt oppe til Sjælds.

tibaumipok v. tigvaumipok v. ipitharpok, tr. fører noget saa langt op fra Stranden, at Søen ei kan tage det bort; gjør det flodfrit.

tivfikpok v. tífik pok, f. intr. er højt oppe paa Landet.

tivfiksok, det som er højt til Sjælds.

Tíble, Smudsighed el. Sit om Munden af det, man har spist.

tíblekarpok, intr. er tilsmurt el. har en fittet Mund af det, han har spist.

tíblípkok, f. intr. bliver tilsmurt om Munden af det, han spiser.

tíblingárpok, 1) intr. a) er afvistet om Munden el. stilt ved sig Sittighed. b) vifter sig om Munden. 2) tr. vifter en om Munden.

tíblingárpok, tr. vifter el. straber Sittet af Munden.

Tíblerpok, see under Tipe.

Tígak, 1) lad. 2) en San af Sælhund.

tigávok, intr. 1) er lad. 2) er et Sandyr.

Tíglek, Pulsen.

tíglerpok, t. intr. 1) Pulsen slaaer. 2) det piffer el. banker i et Lem af Værk (f. Ex. i en Hævelse eller i Hovedet af Hovedpine.) Tiglerkåu pue, Hævelsen værker, saa det banker stærkt i den.

tíglérnek, 1) Puls; Puls-slag. Tiglernerá missilígdik! søl min Puls. 2) Piffen el. Banken i et Lem af Værk.

Tíglípkok, t. intr. og tr. stjeler.

tíglíktok, en Tyv.

tíglígak, det stjaalne.

tíglíkajúkpok, intr. er tyvagtig.

tíglíkajúktok, tyvagtig; beegfingret.

tíglíkajursúsek, Tyvagtighed.

tíglíkbigáu, tr. stjelet fra en.

tíglígúpok, tr.)

tíglígúrliok, intr.) stjeler til en anden.

tigllungnek, Tyverie.

tiglinertök, en stor el. grov Tyv.

tiglinertövok, *intr.* er en stor Tyv; stjeler grovt.

Tíglukpok, 1) *tr.* slaaer en med Fnytte Næver.

2) *intr.* slaaer sig selv.

tigluíok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

tigluarpok v. luktorpok, *tr.*

tigluáíok, *intr.*) det samme naar det sker ofte.

tiglugak v. lukrugak v. lugak, slaaet med Fnytte Næver.

tiglungnek, et Slag med den Fnytte Næve.

tigloupuk, *intr. car. sing.* slaaes med Fnytte Næver paa Skuldrene for at prøve Styrke.

tigloutuk, *car. sing.* tvende som prøve Styrke ved at slaae hinanden med Fnytte Næver paa Skuldrene.

tiglúrsak, blaaslagen; et Slag, som bliver blaat el. grønt.

tiglúrsarpok, *intr.* det bliver blaat efter et Slag.

Tigumiarpok og Tigursæt, see under næstfølgende.

Tiguvök, *tr.* 1) tager; borttager. 2) tager fat paa; griber fat derom.

3) tager fangen; griber.

tigúrsíok, *intr.* 1) det samme. 2) tager til sig det, som er sat paa Spil; vinder Spillet.

tigúrsak, 1) tagen; borttagen. 2) det man tager fat paa. 3) fangen; greben. 4) i plur. tigursæt, Kynferne paa de grønlandske Skoe, eller Støvle-Soller.

tigursárpok, *tr.*)

tigursáíok, *intr.*) gjør Kynfer paa Skoe el. Støvler.

tigursáut, et Kynfe-Been; et Instrument at gjøre Støvle-Kynfer med.

tigumiárpok, *intr. og tr.*)

tigumiok, *tr.*) holder i Haanden; holder fat paa el. derom; omgriber; omfatter med sine Hænder.

tigumiarbik, v. tigumivik, en Hant el. Gribe el. et Dreien Spaal, at holde fat i.

tigumiægak, det man holder i sine Hænder; omgreben; omfattet.

tigumirserpok, *f. tr.*)

tigumirféíok, *intr.*) giver en noget i Haanden.

tigumiupok, *tr.* holder noget i Haanden for en; bærer det for ham.

Tikágulik, see under Tikek.

Tikbik, et Knæ i en Rå-
jaß; et Frumt Tver-
baand af dem, som sid-
de nederst i Råjaßfen.

tikbiléropok, *f.* 1) *tr.* sætter
Knæ i Råjaßfen. 2)
intr. bliver forsynet der-
med (Råjaßfen.)

tikbilliorpok, *intr.* og *tr.*
gjør Knæ til en Rå-
jaß.

Tikek, 1) Pegefingeren.
2) Syering; Singer-
bølle.

tikágut, et Haandgreb paa
Lentzen og Unæffen,
hvorom Pegefingeren
bøjes.

tikágulik, en liden Hvalfist
saldet: Sverdfist (hvis
Kogfinne ligner ommeldte
Haandgreb) (*Balana ro-
strata*)

tikoarpok, *tr.* peger paa
med Singeren.

tikoægak, det man peger
paa.

Tikerák og Tikérforpok,
see under næstfølgende.

Tikípok, *tr.* 1) *intr.* er
Fommen hjem. 2) *tr.*
Fommer til en el. dertil.
Kajartortok tikípara, jeg
kom til ham, da han var
paa Søen i Råjaß.

tikítlok, hjemFommen.

tikitsomálæk v. tikiniartuá-
læk! hvorlænge bier
han dog, inden han
Fommer! det gaaer seent
med hans hjemFomst.

tikítserpok, *f.*)

tikítserniarpok,) *tr.* oppe-
bier; bier til han Fom-
mer.

tikítserniartuálæk! man vil
længe faae at bie.

tikerárput, *intr.* car- *sing.*
Fomme alle hjem, som
ere ude (enten drattendes
en efter anden el. tilhobe.)

tikérattekau, *intr.* omsider
Fom han hjem; længe
noß varede det, inden
han Fom.

tikeratarfinnávk, *intr.* han
Fan gjerne Fomme
hjem, om han vil.

tikeratarfinnáungorallóar-
pok, *intr.* han Funde
gjerne være Fommet
hjem, om det havde vær-
ret ham om at gjøre el.
om han skulde Fomme
el. hvis ikke noget
er tilstødt ham under-
vejs.

tikíavok, 1) *intr.* Fommer
engang imellem el. un-
dertiden. 2) *tr.* Fommer
til en nu og da.

tikílikpok v. líkavok, *intr.*
den stærke Regn el.
Sneebyge staaer paa;
det

det er nu just i Bygen af Regn, Sne el. Hagl. Annikénnæk! tikifikar-sórfövak, gaae ikke ud! det er nu just i den allerstærkste Byge.

tikitlávok, *intr.* det er Bygevej; det blæser i stødetal med stærke Byge. Fast.

tikitlāursokastlovok, *intr.* det er forfærdelige Kast, Blæsten kommer med; det blæser en Orkan.

tikiúpok, 1) *intr.* er ankommen til et andet Sted, end sit Hjem. 2) *tr.* er kommen dermed; har ført det med sig. Kia aglékkæt tikiúpagit? Hvem er kommen med Brevene?

tikiúrfsok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

tikiútok, ankommen.

tikiútak, hidført; det den ankomne har bragt med sig.

tikiurldt, Aarsagen til ens Ankomst; det han kommer for.

tikiursutigau, *tr.* kommer desaar sag el. i den Hensigt.

tikiytsomálæk! Jo, jo, naar kom han her; naar saae man ham sidst; det vil nok vare længe, før han kommer her.

tikerárpok, *intr.* og *tr.* besøger (paa et andet Land.) tikerák, en Besøger; en Gjest.

tikerárbik, det Sted man kommer i Besøg paa.

tikerárbigau, *tr.* besøger der el. ham.

tikerárajukpok v. tikiúkajukpok, *intr.* besøger idelig; kommer jævnlig; er en flittig Besøger.

tikerárajuktok v. tikiúkajuktok, en flittig Besøger.

tikerájuipok, *ts. intr.* kommer sjelden eller aldrig paa Besøg.

tikerájuífsok, en sjelden Besøger.

tikérforpok, *tr.*)

tikérfsök, *intr.*) ripper noget op paa ny; kommer igjen med det, som allerede var glemt; bringer igjen paa Tale.

tikérföupok, *tr.* opripper gamle Ting for ham; bringer ham til Eftertanke om forhen omtalte Ting; stiller ham det begangne for Øjne.

tikérfugak, en oprippet gammel Sag.

Tikiúpok, see under næstføregaaende.

Tíksalukpok, 1) *intr.* Vandet el. Blodet springer frem i en Bue. 2)

tr. — dørpaa. Auðt tiki
salukþanga, hans Blod
sprang þen paa mig.

tiksaluktok, Vandspring;
det springende Vand el.
Blod.

Tíksarpok, *intr.* er geil;
lides Brynde; Lysten
Fildrer det ene, Kjøn
mod det andet.

tiksartok, geil; Lysten efter
det andet Kjøn; mand-
syg; Fonesyg.

tiksardluársarpok, *tr.* gil-
der; betager sin Gejl-
hed.

tiksardluársægak, en Gil-
ding; gildet Dyr el.
Menneske.

Tíkserpok, *f.*)

tiksarpok, *) intr.* sej-
ler; har Sejl oppe.

tiksartarpok, *intr.* sejler
for fulde Sejl med god
Nahrt.

tiksérnak v. siárnak, Bør;
Medvind; god Vind at
sejle med.

tiksersipok, *r. tr.* fører en
fort el. gjør at man kan
sejle got (Vinden.)

tiksfiuserpok, *f. intr.* sæt-
ter Sejl til.

tiksfiok, *tr.* jager Sugle op;
d over dem paa Flugt.

Tíksorpok, *1) intr.* er
udtørret (et Vandsted af
Heden el. stærk tør Frost.)

2) tr. tørrer Vandet
bort deri (Heden; Frost-
ten.)

tiksornek, et udtørret Vand-
sted.

Tillúkpok, *tr.* banker
Snee, Støv, Sjer u.
af Klæder; slaaer der-
paa med noget for at
faae det af.

tillúktorpok, *1) tr.* det sam-
me, naar det seer flere
Gange efter hinanden. *2)*
intr. banker Klæder
(Senge eller Gangklæder)
el. Skind; fejer Klæder.

tillúktóik, *intr.* det samme.
tillúktout, en Stof at ban-
ke Klæder af med; et
sejerør.

tillúktugak, afbanket.

tillúktugávak, *intr.* afban-
kes el. er afbanket.

Tíme, *cum suff.* timia,
Marv i Horn el. Been.
timéinak, blot Marv; me-
get marvet og løst; et
stet stykke Horn el.
Been.

timekangilak, *intr.* er uden
Marv; har ej synder-
lig Marv, men er fast
i sig; er got Horn el.
Been.

timiársak, Brød.

timiársartorpok, *intr.* spiser
Brød.

timi-

timiúrslaut, Brød, Forraad;
Brødpose.

timiúrslorpok, *intr.* bager
Brød.

timiúrslortok, en Bager.

timiúrslorbik, en Bager;
Ovn; et Bagerhuus.

Tímme, 1) et Legeme.

Innub timmá, et Menni-
skelegeme. Timmib pec v.
piksej, legemlige Ting. 2)

Livstykke paa et Klæ-
debon el. det hele Mid-
terste paa noget, som
har Udfanter. 3) fast
Land. Nunab timmá, det
faste Land. Timmivtinn-
pok, han er paa vort faste
Land el. paa det faste Land
over os.

timmerdlæk, langt oppe i
Landet; dybt inde i det
faste Land.

timmerpasikpok, *f. intr.* er
ej Vandet el. Stranden
nær; er heel oppe paa
noget (Landet, Jisen ic.)
og viit fra Bredden el.
Udfanten.

timmerpasikfokut, heel op-
pe; ej Udfanten nær.
Timmerpasikfokut ing-
erdlániárna, gaad ej
Strandbredden for nær.
Timmerpasikfokut kurk-
sarniarúk, fløv det mod
Midten af Træet.

timmilik, 1) med Legeme;
begavet med Legeme, 2)

legemlig; som hører til
Legemet (Lemmer ic.)

tingmut, Østværts mod
det faste Land; mod
Landet (bruges langt til
Ses, hvor man kun kan
se Overlandet.)

Tinne, Ebbe; udfalden
Vande.

tinnspok, *ts. intr.* er Ebbe;
er udfalden Vande (bru-
ges især, naar Ebben har
naaet sit Maal.)

tinníngavok, *intr.* det er
i Ebben el. udfalden
(Vandet.)

tinnilerpok, *f. intr.* Vande
det falder.

tinnekkavok, 1) *intr.* er
stærk udfalden Vande
(nemlig i Springtiden.)
2) *intr.* og *tr.* Vandet
falder derfra, saa ofte
det er Ebbe.

tinnekkarsok, en Ting som
ej ligger næbere el. læn-
gere fra Landet, end at
den kan blive tør ved
hvert udfalden Vande.
Ujarak tinnekkarsok, en
Steen, som falder tør i
hver Ebbe.

tinnúpok, *tr.* Vandet er fal-
den derfra.

tinnursak, det, som Van-
det er falden fra.

tinnutípok, 1. *tr.* lader det
falde, tørt (*f. Ex.* gjør
kan

Kangelitnen til en Baar
saa fort, at den kan fal-
de tør i Ebben.)

Tinge, i plur. tingit, Lys-
te, Haar (Pubes.)

tingilik, mandbar; som
har faaet Lystehaar.

tingajuk, Haar under Ha-
gen paa et Rheensdyr.

Tingekpok, Tingerdlant og
Tingipok; s. under Ting-
miok.

Tingmilk v. tingmirkfo-
ak, en stor sort Sæsfugl,
som ligner Klarven, og
synes at være: Topskar-
ven (*Pelecanus cristatus*.)

Tingmikpok, i. intr.
har aabent Liv el.
Durchløb; purgerer.

tingmingnartok, Purgerer;
drif; Laxativ.

tingmirlartok, et steilt Sjeld
ud til Havs, hvor Sø-
en bryder paa og slaes
jevnlige tilbage.

Tingmiok, intr. flyver;
er i med at flyve.

tingmirlak, flyvende; i
Slugt.

tingmiak, 1) en Fugl. 2)
en Sugleham; et affræn-
get Suglekind. 3) i plur.
tingmirlak, a) en Sugle-
hams-Pelts. b) en Un-
derpelz (af hvad slags den

og er.) e) Underfoder.
tingmiardlupkfoak, en stor
Kovfugl; en Ørn.

tinguvok v. tingivok, in-
tr. a) flyver bort. b)
gaaer bort uden at ny-
de det ringeste; Kommer
derfra med en tom Ma-
ve. Tingyssekāunga, jeg
vil vist flyve bort, naar jeg
kommer uden for el. Vin-
den maae vel tage mig med
sig, saa let er jeg, da jeg
intet har faaet i mig (saa
siges, naar man har været
paa Besøg, og intet nydt.)
2) springer over; Gør
Luftspring over (noget
høit el. en Kløft.)

tingunauvårslarpok, intr. ta-
ger noget til sig inden
man gaaer, for ej at væ-
re fastende.

tingunauvårutiklak, noget
at nyde for ej at gaae
med tom Mave.

tingipok v. gupok, i. i)
intr. a) blæser bort; fly-
ver bort med Vinden
(noget i Luften.) b) dri-
ver for Vinden (en Baad.)
2) tr. a) tager det bort
med sig el. driver det
bort (Vinden.) b) fly-
ver bort dermed (en
Fugl.)

tingitak, i) bortblæst; bort-
fløjet (med Vinden.) 2)
bortdrevet (af Vinden.)
ting,

tingerdlák, en flyt Uнге,
som nylig er kommen
af Reden; en nys ud-
fløjen Jagleunge.

tingerdlaut, et Sejl.

tingerdláuserpok, *f. intr.* og
rr. sætter Sejl til (paa et
Fahrtøj); hidser Sejl.

tingerdlautéjarpok, *intr.* og
rr. tager Sejl fra; gier
Sejlene op.

tingekpok v. géktarpok, 1)
intr. springer i Løbet;
galoperer; løber i fuld
Spring. 2) *rr.* springer
derover.

Tingmut, see under Tim-
me.

Tingo, Lever.

tingúktorpok, *intr.* spiser
Lever.

tinguktô mavok, *intr.* spiser
gjerne Lever; er meget
for Lever.

tinguktô marslok, 1) den som
gjerne spiser Lever. 2)
bruges det og i plur. om
visse Stjerner.

tingúrsak, Eggeblomme.

Tinguvok, see under Ting-
miok.

Tinnórpok, *intr.*
saaer Udflæt.

tinnórnek, Udflæt.

Tínnumavok, *intr.* er
opsvollen; er ophævet

el. buglet; fremrager
over det andet.

tínnumarfok, 1) en Bug-
ling el. Forhøjning. 2)
Udflæt; Snat; Bleg; -
Koppe.

Típe, 1) Lugt (god el.
slet.) 2) Stanf.

típekarpok, *intr.* har Lugt;
i neg. er uden Lugt.

tipávok, *intr.* 1) det lugter
(i Almindelighed.) 2) især:
lugter ilde; stinker.

tipigíkpok, *f. intr.* lugter
vel; har en behagelig
Lugt; giver god Lugt
fra sig.

tipigíksok, 1) vellugtende.
2) vild Timian.

tipigíksarpok, *rr.* skaffer
god Lugt i et Værelse;
ryger med Røgelse (Ee-
nebær &c.)

tigigíksaut, Røgelse; no-
get som skaffer god
Lugt.

tipigíksarbik, Røgelsefar.

tipilúkpok, *intr.* lugter hæs-
lig; har en slem Lugt.

tipilúktok, ildelugtende.

tipitók. 1) det som har
stærk Lugt. 2) især: me-
get stinkende.

tipitôvok v. pitokáu, *intr.*
1) det lugter stærk. 2)
det stinker ret; der er
en slem Stanf.

tiblerpok, *f. intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

tirvfarikpok, *f. intr.* lugter angenemt; det er ret behagelig at faae Lugt af (især noget, man gjerne gider spise); det lugter got og maae smage bedre.

tirvfarirle! hvilken angenem Lugt!

Tipápok, og Tippavok, see under Tipékpok.

Tipávok, see under Típe.

Tipéitsukpok, see under næstfølgende.

Tipékpok *v.* tipápok, *intr.* er fornøjet; er munter el. belevet; er oprømt og ved got humeur (især naar det er ens Fader.)

tippavok, *intr.* 1) er glad; glæder sig; viser sig fornøjet. 2) bruges og om Hunde, som tage venlig mod deres Herre, og springe op paa ham.

tipéitsukpok, *intr.* bliver glad; glæder sig; opmuntres.

tipéitsuktok, glad; fornøjet; munter.

tipeitsungnek, Glæde; Fornøjelse (det at være glad.)

tipeitsúsek, Glæde; glade Tilstand.

tipeitsut, Glæde; Fornøjet;

else; Opmuntring (det man glæder sig over.)

tipeitsutigau, *rr.* glæder sig derover.

tipeitsuktipok, *t. rr.*

tipeitsuktitsiok, *intr.* glæder; fornøjer; gjør glad.

tiptépok, *ts. intr.* er ærbar; er stille af Væsen; er alvorlig.

tiptétfok, ærbar; stille; alvorlig.

tiptétfúsek, Ærbarhed; Alvorlighed.

Tippípok, *t. rr.* driver noget ind under Landet; sætter det til Lands el. ind i Bugterne (Binden og Strømmen.)

tippivok *v.* tippuvok, 1) *rr.* det samme. 2) *intr.* driver el. er drevet til Lands (Træ; Fis &c.); sættes ind under Landet (af Vind el. Strøm.)

tirpsak (N.) *v.* tirvsak (S.); drevet til Lands.

tirpsarpok (N.) *v.* tirvsarpok (S.), 1) *intr.* driver ind mod Landet. 2) *rr.* sætter det ind mod Landet. tirvsardlok, en Drivestof; Træ el. andet som driver til Lands.

Tipfikpok, see under Tibarpok.

Tipfinarpok, see under Tivfigau.

Tip-

Tiptêpok, see under **Tipék-**
pok.

Tirplak, see under **Tippí-**
pok.

Tirslák, en flækt Gist, som
Kygraden dog bliver
siddende i, men er ud-
staaen i den ene Side.

tirslâvok, 1) *intr.* er flækt
(Gisten.) 2) *tr.* flækker
den (saaledes, som oven-
meldt.)

Tirsekkórpok, *intr.* stjer-
rer Tænder.

tirsekkórnek, Stjæren med
Tænderne.

Tirvslak, see under **Tippi-**
pok.

Tirvfarikpok, s. under **Típe**.

Titârpok v. **titârtarpok**,
tr. ribler; linierer; rid-
ser i noget (s. Ex. i Glind
et Maal, hvorefter det
skal aflippes.)

titârnek, en saadan Rible
el. afridset Streg.

titâut v. **titârtâut**, 1) et Red-
skab at rible el. liniere
med; især: et stykke der-
til indrettet Been, som
Gønlænderne bruge.
2) en Lineal.

Tíyavok, *intr.* dandser
med Tromme; Spanden

under mange Krums-
spring.

tívarfok, en Dandser.

tibbafek (N.) v. **tigvafek**
(S.), Gebærde el. Krums-
spring, som bruges ved
saadan Dands; Dands-
semaneer.

Tivfigâu, *tr.* leer hjer-
telig ad en, som stiller
sig løjerlig an el. over
en latterlig Ting.

tivfisârpok, *tr.* gjør noget
latterlig; opvækker
Latter dermed.

tivfisârut, Gjefferie; Nar-
rerie; Middel til at op-
vække Latter; det hvor-
ved man gjør sig el. no-
get latterlig.

tivfisûkpok v. **tivfislékpok**,
intr. bryder ud i stærk
Latter over noget.

tivfisûktok v. **fisléktok**, *intr.*
den som bryder ud i
saadan Latter.

tivfinârpok v. **tipfinar-**
pok, *intr.* 1) er latter-
lig. 2) stiller sig løjer-
lig an; søger at muntre
Selskabet.

tivfinakâu, *intr.* det samme i
højere Grad.

tivfinârtok, latterlig; løjer-
lig.

tivfinarsûfek, Latterlighed.

Tojuk, et slags Lands-
Sneppe med blaffet Hov-
ved

ved og Ryg; og hvid
Bug og Ring om Hals
sen, (der synes at være
Tringa alpina.)

Tôk, 1) en Stang med
Jern el. Been i Enden,
at hugge Gul med Jis
el. frossen Jord; en Jis
pil. 2) et Roeben; en
Jernstang el. Bræffe
stang.

tokortôk, en Rasp.

tôrpok, 1) rr. hugger Gul
paa Jisen el. støder fro
sen Jord op (med Jis
pil, Jernstang &c.) 2) tår
ner mod el. støder paa
noget med et Redskab
(af fri Korsæt); giver
Stød. Nakka tôrdlugo
ingerdlaput, de slage sig
frem i Baaden. Arbek
tôrdlugo, at give en Hval
fisk Stød. 3) tager Stød
af mod Landet for en
Baad.

tôromisak, en Gaffel paa
et Særtøj.

tôromisalik, et Støb med
Gaffel; en Galioth; en
Galiase.

tôrutak, 1) en Baadstø
te. 2) Enden af en Rør
stilk, saavist den stiller i
Ruglestindet.

tôrkotak, Been i Enden af
en Ræstepil, hvori Pø
sejernet sidder.

tôrkotéksak, et stykke Been
el. Horn tjenlig dertil.
torârpok, rr. stykker lige
derpaa; stiler dertil;
meder paa; har det li
ge forude

torâjuvok, intr. er vis paa
Gaanden at styde (med
Basse el. Pål); træffer
gjerne.

torâjuipok, ts. intr. er uvis
i sit Skud; træffer sjeld
den.

tôrsuk, en Huusgang; Ind
gang til et grønlandsk
Huus.

tôsfak, 1) Hovedbjelfen
langs ad et grønlandsk
Huses el. Huusgangs
Midte, hvorpaa Tas
gets Tvertræer hvile.
2) Teltetræ; Tvertræ
et over Opstanderne i
en Telt, hvorpaa Læga
terne hvile.

tôseksak, et stort stykke
Træ, tjenlig til saar
dan Brug.

tûpok, intr. 1) falder paa
noget; tårner. Akerd
lok apummut tûpok, Rug
len faldt i Sneen. 2)
naaer til Bunds; er ved
Grunden. Aulisautig
tûneng ajorpok, min Gæ
re kan ej naae til Bunds.

tûbik (N.) v. tûgvik (S.),
1) det Sted, noget fal
der paa el. kommer til
at

at hvile. 2) et Strøe til en Baad (at trække den op af Vandet paa.)

túrlik, det samme i sidste Bemærkelse.

tubigau v. tugvigau, *tr.* falder el. tørner derpaa.

tugviléropok, *r.* *tr.* lægger Strøe under Baaden.

tuggak, en ophuggen Græstørø (især af det store Slags til Bægge og Mure.)

túggarpok, *tr.* 1) hugger saadan Græstørø el. Jord op. 2) graver.

tuggægak, 1) den ophuggede el. omveltede Jord. 2) det gravede. 3) en ophuggen Tørø (helst af de mindre til at brænde.)

tuggaut v. gautiklak, 1) et Redskab at hugge Jord op med (f. Ex. et Høstebeen, Ribbeen, paa grønlandsk Utis.) 2) en Tørøhakke. 3) en Spade.

túglek, 1) den nærmeste; Næste (i Orden, Alder, Værdighed.) Túglia, hans Næste. Tuglera, min Næste. 2) i *pl.* tugleer, i Rade efter hinanden; saaledes som de følge i Orden.

túgliksak, 1) den el. det som skal være nærmest ved andet. 2) Grundsteen; Grundvold.

tuglerau, *tr.* har ham til sin Næste; følger næst efter den el. det; ligger el. sidder næst ved ham el. hende.

tuglereek, *car. sing.* de som følge næst efter hinanden (i Orden, Alder, Sted, Værdighed.)

tuglereekput, *intr. car. sing.* følger næst efter hinanden.

tugliovok, *intr.* er nærmest; er næst efter.

tugluáropok, *intr.* passer got; falder ret i Lag; er bekvemt.

tugmarfarpok, *tr.* bringer det til at passe; gjør det bekvemt, saa at det kan falde got.

túkak, en Harpuun; især: Harpuunbenet.

tukéjarpok, *intr.* 1) hans Harpuun er brækket. 2) faaer den maanedlige Reenselse første gang (es Fruentimmer); Blodtil den aabnes hos hende.

túkarpok, *intr.* og *tr.* v. tukartorpok, *tr.* v. tukartóik, *intr.* 1) træder derpaa el. deri flere gange efter hinanden (f. Ex. træder feer.) 2) stamper med Fødderne; tramper. 3) kan og bruges om at tærste, naar dette skeer ved Dyrernes Traad med Fødderne.

tukartok, den som træder
el. stamper el. tærster
med Fødderne.

tukartoupok, *tr.* stam-
per med Fødderne for at
gøre dem varme.

tukéropok, *r.* 1) *tr.* spjætter der
til med sin Fod. 2) *intr.* a)
udflæffes (Kugleunger.)
b) spraaes (Æg.) c) faaet
udlagt (en Kugl.)

tukértok, 1) spraaet (Æg.)
2) nylig udflæffet (Ua-
ge.)

tukértipok, *r.* *intr.* spjettes;
bliver spjettet.

tukomarpok, *intr.* Kommer
til sin Gang igjen;
faaer et let Trin; bli-
ver let til Beens (en som
før af Cygdom var seent
til Fødd.)

tukomaripok, *f.* *intr.* tri-
ner let; er let til Føds
(faa man neppe kan høre
ham gaae.)

tukomēipok, *ef.* er tung til
Føds; triner tungt; er
Blumpsfodet.

tukovok, *intr.* lægger sig i
Herberg i et andet Huus
el. Telt; indlogerer sig
nogensteds; sover ude
(dog paa samme Land.)

tukovigau, *tr.* lægger sig
at sove der el. hos ham.

tukyartorpok, *intr.*)

tukyartorbigau, *tr.*) gaaer
hen at lægge sig i et an-

det Huus el. Telt at so-
ve.

tungavók, *intr.* 1) er ved
Bunden. 2) er hvileu-
de paa noget, 3) naaer
til Jorden el. Gulvet.
4) er fældet tæt sam-
men.

tungarsok, 1) det som hvil-
ler paa andet el. naaer
til Bunden. 2) fældet
tæt sammen.

tungavik, 1) Stedet hvor
noget naaer til el. lig-
ger an paa. 2) Stedet,
et Træ vøjer paa el.
i. 3) Foden af en livløs
Ting (f. Ex. af en Indes-
slage, et Glas.) 4) Rod-
den af et Træ el. Væxt.

tungavilérpok, *f.* 1) *intr.*
bliver forsynet med Fod
(en livløs Ting); faaer
Grundvold. 2) *tr.* for-
syner med Fod; lægger
Grundvold til.

tungmarpok, *intr.* og *tr.* træ-
der; staaer paa noget.

tungmægak, 1) det man
træder paa. 2) et Trin
el. Traad. 3) i *plur.* a)
Døvlinger i et Vant. b)
en Trappe. c) en Stige.

tungmarbik, en Skammel;
et Fodtrin; en Stibøjle.

tungmarbigau, *tr.* har det
til sin Fodskammel.

tungmárdlukpok, *intr.* træ-
der sine Skoe el. Støv-
ler

ler flæve; gaaer flævt.
paa dem.

tungmårdluktok v. mardluk,
den som gaaer flævt paa
sit Sødøi.

tungmarnérdlukpok, *intr.*
gaaer flet; træder flævt.

tungmarnérdluktok v. mar-
nerdluk, en som træder
flet paa sine Been.

tungmerarau, *rr.* træder der
paa; staaer derpaa.

tungmatit, *car. sing.* Gøde-
der. *A.*

tússarpok, *intr.* og *rr.* gaaer
efter Spor; søger et
Dyr efter sit Spor.

tutíkpok, *r.* 1) *rr.* ligger
ved Siden af en. 2) *intr.*
i *dual.* og *plur.* ligge ved
Siden af hinanden; lig-
ge sammen.

tutíktípok, *r. rr.*)

tutíktitíok, *intr.*) *hver 2*
og 2 Gind sammen efter
en Konebaads Bredde.

tutivok, *intr.* og *rr.* træder
paa; træder under Sød-
der; nedtræder.

tutírsak, undertraadt;
traadt under Sødde.

tuttuk, Skarn paa Gul-
vet; Mennistetraad,
som er ført derind med
Søddeerne.

Toko, Døden.

tokórsoak, den store Død;
den sorte Død; en pest-

agtig Dødsart, der ri-
ver mange bort.

tókovok, *intr.* 1) dør. 2)
er død; er ved Dødens
afgaaet. 3) visner;
gaaer ud (en Bært.)

tókoríok, en Død; den
Døde.

tokolérpok, *f. intr.* 1) be-
gynder at døde; bliver
afmægtig. 2) begynder
at visne og gaae ud.

tokotípok, *r.* 1) *intr.* a)
overgives til Døden. b)
overgiver sig selv til
Døden. 2) *rr.* lader en
Døde el. ombringe ved
en anden; hengiver ham
i Døden.

tokotítak, den i Døden hen-
givne.

tokúngavok, *intr.* er død;
er blant de Døde.

takópok, *rr.*

tokótíok v. kútíok, *intr.*)
dræber; myrder; om-
bringer.

tokótírsíok, en Manddra-
ber; en Morder.

tokotííkovok, *rr.*)

tokotííkoríok, *intr.*) 1) for-
raader til Døden. 2)
dømmer en fra Livet.

tokotííkorírsíok, 1) en For-
ræder; den som over-
giver en anden til Dø-
den. 2) den som døm-
mer en fra Livet.

tokotíííkpok, *intr.* har

Mod paa at ombringe
nogen; er mordisk sin-
det.

tokotak, en Dræbt.

tokotéklak, den som skal
dræbes; Dødsfange.

tokotávok, *intr.* er dræbt.

tokoteklávok, *intr.* er be-
stemt til at dræbes; er
dødsfyldig.

tokonarpok, *intr.* er døden-
de; man dør deraf; det
forarsager Døden; er
forgiftig.

tokonártok, døvende; det
som dræber; forgift.

tokordlák, nylig død.

tokordlávok, *intr.* er nylig
død.

tokorsúsek, Død; Døds-
maade.

tokorsut v. futiklak, Døds-
arsag; Dødsfyld.

tokosifukpok, *intr.* og *rr.*

1) er færdig at dø af
forstræffelse; bliver
som dødsens over no-
get. 2) er saa bange der-
for, som for Døden selv;
er færdig at besvime der-
over.

tokotserpok v. kytserpok, *rr.*)

tokytseíok, *intr.*)

tokytserau, *rr.*)

1) venter paa ens Død;
bier til han dør. 2)
troer en ikke til Live;
har overgivet ham.

tokovik, 1) Dødstid; Døds-

dag. 2) Stedet man
dør paa; Sted at dø
paa.

tokovíklak, det samme om
tilsiundende Tid.

tokuklávok, *intr.* er døde-
lig; kan dø; skal en-
gang dø; i *neg.* er udø-
delig; kan ikke dø.

tokukláfurlok, dødelig.

tokukláfungitlok, udødelig.

tokukláfipok, *rr.* er af en
udødelig Natur; kan
aldrig dø.

tokukláfítlok, udødelig i sin
Natur.

tokut, 1) det en dør af
el. for; Dødsarsag;
Anledningen til hans
Død. 2) den for hvis
Skyld el. isteden for
hvem en anden dør.

tokutigau, *rr.* 1) dør der-
for el. deraf. 2) dør for
ham el. for hans Skyld.

tokutiginikpok, *intr.* dør
ikke for sin egen Skyld,
men for en anden.

tokyavok v. kújavok, *intr.* er
dødsyg; ligger for Dø-
den; er færdig at dø.

Tokorsák, det øverste
af Struben, ved Lust-
røréts Abning.

tokorsárdlukpok, *intr.* har
ont i Halsen paa om-
meldte Sted; har Hals-
syge, ved samme Månde-
ler.

Tokortók, see under Tók.

Tókovok, see under Toko.

Tópok, 1) *tr.* a) stræf-
fer et nyt Baadestind
med Kemmer el. flette-
de Seener. b) stram-
mer Baaden over med
det nye Skind. 2) *intr.*
Skindet strækkes saa-
ledes.

tósfut v. túrksfut, 1) Stræf-
Feliinen; Kemmen el.
Seenettaaden, Skindet
strækkes med. 2) en stor
Spenaal, som bruges
dertil ved Kajakens
Strækning.

tósfutiksak v. túrksfutiksak,
1) noget til Strække-
liine. 2) en Spenaal til
ovenmeldte Brug.

Torárpok og Torájuvok, see
under Tók.

Tórdluk v. tórkluk, Stru-
ben; Aandepiben; Luft-
røret.

tórdlorpok v. tórklorpok, *in-*
tr. raaber.

tórdlorhigáu, *tr.* raaber til
el. efter ham; anraaber;
Falder paa.

tórdlulavok, *intr.* og *tr.* ra-
ber paa nogen; Falder
paa ham; gjør Anstrig
for at faae ham til sig.

tórdlulaurpok, *intr.*
raaber højt af Struben.

Torkluk, see under næstfo-
regaaende.

Tórkorpok, *tr.* gjem-
mer; forvarer; henlæ-
ger i et Luffe til en an-
den Tid.

tórkugak, gjemt; forva-
ret.

tórkorbik, Gjemsel; Gjens-
mested.

Tórkotak, see under Tók.

Tórnak (N.) v. tórngak,
(S.) en Aand el. Geist;
Heremesterens Genius
(hvoraf hver har sin, der
følger ham som et Orakel,
efter 10 svæde Hererier,
og undertiden lader sig see
som et Spøgelse, naar
Heremesteren udsender den
til andres Forsærdelse.)

tórnavok, *intr.* er en saa-
dan Geist el. Gespenst.

tórnapok, *tr.* dræber folk
ved at lade sig see (Geis-
ten.)

torngartípok, *tr.* *tr.* lader
andre ombringe ved sin
Geist (Heremesteren.)

tórngagak, død af Geister-
syn.

tornársuk (N.) v. torngár-
suk (S.), 1) den øverste
Aand, hvilken Grøn-
lænderne betragte som
deres største Orakel (som
tillægges fortrinlig store
Egenskaber, og skal kun væ-
re

re een i sit Slags, da Tór-
næt el. de ringere Gejster
ers mange, og denne kan
kun sees af Herremesterne.)
2) har man vedtaget at
bruge dette Navn om: Dje-
velen.

tornårsulik, besat af Djeve-
len.

tórniok, *intr.* øver sit Ge-
rie (en Angekkok); for-
retter sit Sandsigerie.

tornirfok, en Sandsiger un-
der sit Gerie.

Tornaviårsuk, Strøm-
and; en liden Elvand
(*Anas histrionica*.)

Tôromisak, Tôrpok og Tór-
suk, see under Tók.

Torlumiutak, Blyant;
Isenfarve.

Tôrsuvok, *intr.* er tyk-
haaret (et Skind.)

tôrsurfok, tykhaaret.

torsurlók, meget tykhaa-
ret.

Tôrutak og Tôsak, see un-
der Tók.

Tóutfinek, det Sted paa
hver Side af Panden,
som paa nogle (især
Qvindfolk, der binde deres
Haar stærkt op) er fleen-
skaldet med en Huk ind
i Hovedhaaret.

tóutfinekarpok, *intr.* er
fleensskaldet; har saadan

skaldet Hjørne i Tindin-
gen.

tóutfinilik, fleensskaldet;
som ikke har Haar paa
Siderne af Panden.

Tuapák, i *plur.* tuapèit, en
Steenhob ved Stran-
den; Steensfløtser af
små tunde glatte Ste-
ne; Sand og Gruus,
opstyldte af Søen. Tu-
apèin illæt, en glat Steen
af saadan Steenhob.

tuapávok, *intr.* er saadan
Strand med Steensfløt-
ser.

tuapèitfiak, i *plur.* tuapèitfi-
æt, små Steenhobe el.
opstyldte Gruusfløt-
ser.

Túdlik, en stor spidsnebo-
net Søefugl, kaldet: Øms-
mer (*Colymbus glacialis*.)

Tue, 1) en Axel; en Skul-
der. 2) det ophøjede
Skulderstykke i en
Qvinde, Pels.

tuéjarpok, *intr.* hans Axel
gaaer af Leed; Skul-
deren brydes paa ham
til, en Vandpels. N.

tuídliok, 1) *intr.* sver saa-
dan Vandpels. 2) *ir.* —
til en anden.

tuetsfok, en Halvpels.

Túgák, 1) Enhjør-
ningshorn. 2) Svab-
rostand. 3) Elfenbeen.
túg-

túgálik, en Eenhiørning
(*Monodon monoceros*.)

tugárpok, *intr.* og *tr.* støder
med sit Horn mod Ji-
sen el. Landet (Eenhiør-
ningen.)

tugámikpok, *s. tr.* det samme
flere Gange i Råd for at
faae Hul paa Jisen.

Tuggak og Tuggarpok, see
under Tók.

Tugle, Tindingen.

túglerut, Øregehæng; Øre-
ring; Perler, som hæn-
ges enten i Ørelæppen
el. bindes i Haaret, som
udgaaer fra Tindingen.

tugleruſerpok, *t. 1) intr.*
hænger Øreringe n. paa
sig selv. *2) tr.* — paa
andre. *3) intr.* bruges det
og om Solen, naar den
sees med Bifole (som
Grønlanderne mene at væ-
re dens Øreringe.)

tuglerúnak, et Slags Blom-
ster der ligne Sanct-
Hans-Urt eller Huus-
løg (og er Stængelen til
den Rod, Grønlanderne
kalde Sórtlak.)

Tuglæk, see under Tók.

Túglerut og Tuglerúnak, see
under Tugle.

Tugluarpok, see under Tók.

Tujormiok, see under næst-
følgende.

Tújorpok, *tr.*)

tujóiook, *intr.*) betæn-
fer en med Nød; med-
deler den Trængende
noget at spise.

tujorkattarpok, *intr.* flakker
fra et Sted til et an-
det; har ingen blivende
Sted (enten den som er
huusvild, eller den, som
selv har Glækkelyst.)

tujormiok, *intr.* 1) lider
Nød, især for Huuslye;
er huusvild. 2) er slet
til Guse; boer maade-
lig. 3) maae søge Huus
hos andre, fordi han ej
kan komme hjem.

tujormisok, den som lider
Nød, især for Huuslye.

tujormiak, den som en an-
den under Huuslye.

tujormigáu v. miaráu, *tr.* un-
der en Huus, som selv
ingen Huuslye har; læ-
der ham frybe i Læe
hos sig.

tujorminakáu, *intr.* 1) det
er ont at faae Huuslye.
2) det er kun slet Huus-
lye man har.

tujorminek, Huusvildhed;
Nød for Huuslye.

Tukagvájok, en Pyt-
fugl (*Charadrius hiati-
cula*.)

Túkak og Tukarpok, see un-
der Tók.

Tuke, langs, bruges kun med *appositio*, nemlig: *túkimut*, paa langs; efter Længden.

tukípok, *t. intr.* sættes paa langs; Kommer til at staae el. ligge efter Længden.

tukíngavok, *intr.* 1) er paa langs; staaer el. ligger paa langs; stiler efter Længden (f. Ex. Bladet paa en Brænde Øre.) 2) vender Enden imod.

tukíngarfok, *intr.* 1) det som er paa langs el. stiler efter Længden. 2) det som vender Enden imod. 3) en Bulør; en Bindør.

tukíngarfolik, 1) den som har noget paa sig, der vender efter Længden. 2) en Høne (fordi dens Rumpe staaer paa langs, da andre Fugles staaer paa tværs.)

Tukéropok, see under **Tók**.

Túkimut, **Tukíngavok** og

Tukípok, see under **Tuke**.

Tukomarpok og **Tukovok**, see under **Tók**.

Túkorpok, *intr.* meddeeler andre; giver gjerne; er gavmild.

tukortók, gavmild.

tukoí'pok, *ts. intr.* er Farrig el. gnidst; et paaholden; giver ei gjerne noget bort.

tukoí'tfok, Farrig; gnidst; en Nidding.

Túkfiarpok, *intr.* 1) beder; gjør Bøn. 2) holder Bøn.

túkfiartok, en Beder.

tukfiarbigáu, *tr.* 1) beder til ham; beder ham om noget. 2) tilbeder.

tukfiáut, 1) en Bøn. 2) en Bede, Psalme.

tukfiúpok, *tr.*)

tukfiúrfsok, *intr.*) beder for en; gjør Forbøn.

tukfiúrfsifok, en Forbeder.

tukfiutípok, *t. intr.* bliver bedet for af en anden; har en til at bede for sig.

tukfiutítfsok, *intr.* faaer en til at bede for sig.

tukfiút, en Bøn, især: en Forbøn; i plur. **tukfiutit**, en Bønnebog el. Psalmebog.

tukfiutigáu, *tr.* beder dersom.

Túkto, 1) et Rheensdyr (*Cervus Tarandus*.) 2) Gimmeltegnet Karlssvognen (dog kun ved Gotskaab.)

tuktupok, *intr.* faaer el. styder et Rheensdyr.

tuk-

tuktúsiok, *intr.* facer et Rheensdyr at see.

tuktusiut, et Bevæhr at flyde Rheensdyr med (Basse el. Bue.)

tuktúrsak, en Stanfælbeen (*Tipula rivosæ*.)

Tulékpok, *intr.* Kommer til Lands el. under Landet; lægger ind til Landet (Kolf paa en Båad); svømmer ind mod Landet (en Fugl); søger Strandbredden (en Fisk.)

tuléktok, Kommen til Lands el. under Landet; den som søger Strandbredden (Menniske, Fugl el. Fisk.)

tuláupok, *tr.*)

tuláursiok, *intr.*) fører noget til Lands el. ind mod Landet.

Tullimák, et Ribbeen.

tulliméjarpok, *intr.* har bruffet el. faaet Glæde i Ribbenet.

Tulokórpok, *intr.* er fjed af noget; finder ej længer fornøjelse deri; gider ej længer været over (f. Gr. at liere i Glæde, være til Baaðs.)

Tullórpok, 1) trykker op mod noget; lægger sig op mod det. 2) stø-

der mod noget uforvarende; løber derpaa. 3)

i dual og plur. Flemmer sammen; trykker sammen mod hinanden (f. Gr. Tis, Tænderne i Munden, Over og Underneb.)

tulkoriak, i plur. tullorirfæt; Sundetænderne; Øjnetænderne.

tullortægak, Flintestaal.

tullugák, en Ravn (*Corvus Corax*.)

tullukák, en Ravnunge.

tullukáursak, en liden sort Svømsnekke i Havet (*Argonauta arctica*.)

Tullugák, see under næstføregaaende.

Tulluít, *car. sing.* Engelskmænd.

Tumakpok v. marpok, *intr.* bliver Frumpen el. værffbruden paa et og andet Lem.

tumárfimavok v. maktorfimavok, er værffbrudent; er bleven Frumpen.

tumaktortok v. maktorfimar-fok v. marfimar-fok, værffbruden; Frumpen af Sygdom.

Tumánguvok, *intr.* forsmægter af Sunger.

tumángulerpok, *f. intr.* begynder at forsmægte; et frubsfulten, saa det svier i ham af Sunger.

tamángulerfok, strubsul-
ten; som begynder at
forsmægte af Hunger.

tumángunak! hvor for-
smægtende! man maae
døe af Hunger el. sulte
ihjel!

tumangunakáu, er ret for-
smægtende; det er Hun-
gerstid el. Sted.

Tumarpok, see Tumak-
pok, og under næstføl-
gende.

Tumè, Godspor.

tumigáu, *rr.* har det til sit
Godspor el. det er hans
Spor. Nennub tumigèj,
det er Bjørnespor.

tumisiok, *intr.* faaer Spor
at see; finder Spor;
Kommer paa Spor.

tumisiórpok, *intr.* og *rr.*
gaaer i en andens God-
spor; følger Spor;
gaaer efter Spor.

tumisiórtok, den som gaaer
efter Spor.

tumisiviklávok, *intr.* er spor-
lig; i *negat.* er uspor-
lig.

tumárpok v. marpa-
lækpok, *intr.* gaaer saa
det høres.

Tunnárpok, *rr.*)

tunnárdlerpok, *intr.*) har
Sindet henvendt el. sti-
ler Tanken til; egner;
sætter Tingen deri.

tunnaráu, *rr.* holder sig til
en; fortroer sig ham;
forlader sig paa ham;
gaaer altid til ham; sø-
ger Tilflugt hos; sto-
ler paa. Tunnarallugo,
for hans Skyld. Tunna-
ringilá, han holder sig ej
til ham el. tør ej gaae til
ham.

tunnarirfak, den man hof-
der sig til el. forlader
sig paa.

tunnardlersarpok, *rr.* hen-
vender til; lader stile
til. Erkarfautine illing-
nut tunnardlersarniarpej,
han holder sine Tanker hen-
vendte til dig.

Tunne, udsøet Stribe,
i Huden under Njlene.

tunnilik, en Kvinde med
saadanne Dienstriber.

Tunnek v. nérfoak, et
slags store Sjeldmenni-
sker el. Biergtrolde (som
figes at boe højt oppe i
Landet og tillægges euro-
pæiske Klæder.)

Tungá, see under Tunge.

Túngavok, see under Tók.

Tungè, Side; Kant,
bruges kun *transitive*, som:
tungá, hans el. dens Si-
de. tungiga, min Side.
tungit, din Side, o. s.
fr. Tellerpiub tungá, høj-
re

re Side. Sâmiub tunga, venstre Side. Og helst forekommer det med apposizio, som:

tungâne, 1) paa hans el. dens Side. 2) paa denne Side af en Ting; paa den Side, som vender hid. Kikertârsub tungâne kajartortonga, jeg røde i Kajal paa denne Side af Storøen.

tungânit, 1) fra hans el. dens Side. 2) fra denne Side. Kikertab tungânit piok, han kom fra denne Side af Øen.

tungânut, 1) til hans el. dens Side. 2) til denne Side af ham; hen mod ham. Tungânut egirsûk, fast det hen mod ham, o. s. fr.

Tungiorpok, see under næstfølgende og Tungo.

Túngit, car. sing. Duuen i en Kede; helst: Gøderduun.

túngiorpok, tr. paffer en vel ind i Klæder og Tæpper, (som næsten var forkommet.)

Tungmarak og Tungmarpok, see under Tók.

Tungo, Saften i Bær el. Frugt.

tungosúngnipok, is. intr.

er sød; smager el. lugter sødt.

tungosúngnitslok, 1) sød; sødt. 2) Sukker. 3) Sirup. 4) Honning.

tungiörpak, intr. har farve efter Bærstift; a) er blaa. b) er grøn.

tungiörtok, 1) blaat. 2) grønt.

tungiörpallukpok, intr. er blaaagtig.

tungiärsak, 1) en vis Markurt med blaa Blomster. 2) en Ret af kogt Klevtang (fordi den bliver blaaagtig.)

Túngorpok, tr. gjør tung og døsig i Kroppen (Heden el. andet.)

túngovok, intr. er tung i Kroppen; er døsig.

Tunniok, 1) tr. a) giver ham. b) giver det bort; afhændiger; sælger. 2) intr. gives; bortgives; afhændiges; sælges.

tunnírslok, intr. det samme i 1ste Bemærkelse.

tunnírsflok, en Giver.

tunnírsfigájukpok, intr. giver altid el. gjerne.

tunnírsfigájuktok, den som giver gjerne; en glad Giver; gavmild.

tunnínekarpok, intr. gives noget; faaer Gave.

tunnírsak, 1) den noget gives

tamángulerslok, strubful-
ten; som begynder at
forsmægte af Hunger.

tumángunak! hvort for-
smægtende! man maae
døe af Hunger el. sulte
ihjel!

tumangunakáu, er ret for-
smægtende; det er Hun-
gerstid el. Sted.

Tumarpok, see Tumak-
pok, og under næstføl-
gende.

Tumè, Godspor.

tumigáu, *tr.* har det til sit
Godspor el. det er hans
Spor. Nennub tumigèj,
det er Bjørnespor.

tumisiok, *intr.* faaer Spor
at see; finder Spor;
kommer paa Spor.

tumisiórpok, *intr.* og *tr.*
gaaer i en andens God-
spor; følger Spor;
gaaer efter Spor.

tumisiórtok, den som gaaer
efter Spor.

tumisivikfávok, *intr.* er spor-
lig; i *negat.* er uspor-
lig.

tumárpok v. marpat-
lækpok, *intr.* gaaer saa
det høres.

Tunnárpok, *tr.*)

tunnárdlerpok, *intr.*) har
Sindet henvendt el. sti-
ler Tanken til; egner;
sætter Tingen deri.

tunnaráu, *tr.* holder sig til
en; fortroer sig ham;
forlader sig paa ham;
gaaer altid til ham; sø-
ger Tilflugt hos; sto-
ler paa. Tunnarallugo,
for hans Skyld. Tunna-
ringilá, han holder sig ej
til ham el. tør ej gaae til
ham.

tunnarirfak, den man hól-
der sig til el. forlader
sig paa.

tunnardlersarpok, *tr.* hen-
vender til; lader stile
til. Erkarfautine illing-
nut tunnardlersarniarpèj,
han holder sine Tanker hen-
vendte til dig.

Tunne, udsyet Stribe,
i Huden under Næne.

tunnilik, en Kvinde med
saadanne Dienstriber.

Tunnek v. nérsoak, et
slags store Sjældmenni-
sker el. Biergtrolde (som
figes at boe højt oppe i
Landet og tillægges euro-
pæiske Klæder.)

Tungà, see under Tunge.

Túngavok, see under Tók.

Tungè, Side; Kant,
bruges kun *transitive*, som:
tungà, hans el. dens Si-
de. tungiga, min Side.
tungit, din Side, o. s.
fr. Tellerpiub tungà, høj-
re

re Side. Sâmiub tunga, venstre Side. Og helst forekommer det med apposicio, som:

tungâne, 1) paa hans el. dens Side. 2) paa denne Side af en Ting; paa den Side, som vender hid. Kikertârsub tungâne kajartortonga, jeg røde i Kalaf paa denne Side af Storgen.

tungânit, 1) fra hans el. dens Side. 2) fra denne Side. Kikertab tungânit piok, han kom fra denne Side af Den.

tungânut, 1) til hans el. dens Side. 2) til denne Side af ham; hen mod ham. Tungânut egirfuk, kast det hen mod ham, o. s. fr.

Tungiorpok, see under næstfølgende og Tungo.

Túngit, car. sing. Duunen i en Rede; helst: Gøderduun.

tungiorpok, tr. pakker en velind i Klæder og Tæpper, (som næsten var forlømmet.)

Tungmarak og Tungmarpok, see under Tók.

Tungo, Sæften i Bær el. frugt.

tungosungnipok, ts. intr.

er sød; smager el. lugter sødt.

tungosungnitlok, 1) sød; sødt. 2) Sukker. 3) Sirup. 4) Honning.

tungiörpok, intr. har farve efter Bærseft; a) er blaa. b) er grøn.

tungiörtok, 1) blaat. 2) grønt.

tungiorpallukpok, intr. er blaaagtig.

tungifrak, 1) en vis Markurt med blaa Blomster. 2) en Ret af kogt Klevtang (fordi den bliver blaaagtig.)

Tungorpok, tr. gjør tung og døsig i Kroppen (Heden el. andet.)

tungovok, intr. er tung i Kroppen; er døsig.

Tunniok, 1) tr. a) giver ham. b) giver det bort; afhændiger; sælger. 2) intr. gives; bortgives; afhændiges; sælges.

tunnirflok, intr. det samme i 1ste Bemærkelse.

tunnirflok, en Giver.

tunnirfigajukpok, intr. giver altid el. gjerne.

tunnirfigajuktok, den som giver gjerne; en glad Giver; gavmild.

tunninekarpok, intr. gives noget; faaer Gave.

tunnirfak, 1) den noget gives

ves. 2) bortgiven; solgt; afhændiget.

tunnirfút, 1) en Gave. 2) Offer.

tunnirfivik, et Offersted; Alter.

tunniorárpok, *tr.*)

tunnioráíok, *intr.*) deler ud; gjør Uddeling til flere af noget; giver en efter anden.

tunniorautigáu, *tr.* gjør Uddeling deraf.

tunniúpok, 1) *intr.* a) hengiver sig. b) hengives. 2) *tr.* udgiver; bortgiver; hengirer; overleverer i en andens Hænder.

tunniútak v. ur sak, den el. det udgivne; hengiven; overleveret.

Tunnò, *cum suff.* tunnua, 1) Ryggen. 2) Bagdelen af noget. 3) det som er tæt bag en. 4) den østre Side af Himmelen. 5) den Side af et Land; som vender mod Østen.

tunnuane, tæt bag ham.

tunnuanit, bag fra.

tunnumut, mod Østen; øster i; østverts.

tunnuárpok, 1) *intr.* a) gaaer tilbage; stubber sig bag ud; flytter sig tilbage. b) holder sig tilbage (for noget, som er

farligt.) c) flydes tilbage (f. Ex. Rjedelen fra Lampen, naar den har afkogt.) 2) *tr.* a) flyder den tilbage. b) Kan ikke følge med; holder ikke Tæp; giver sig tabt (i at gaae, roe &c.)

tunnudlek, bagest.

tunnudlereekput, *intr.* *car. sing.* staae el. sidde tæt bag hinanden el. hobe viis.

tunnudliorpok, *tr.* 1) sætter bag sig; faster bag sin Ryg. 2) lader det af Øine; seer ej mere til; slaaer af Sindet.

tunnukópok, *tr.* fahrer Østen el. inden om en Øe.

tunniúpok, *tr.* vender Ryggen til ham el. det.

túnnok, Rygsit (f. Ex. af et Rheensdyr); Talg; Sit som er tælget.

túnnolik, 1) et Dyr, som har Talg. 2) Sinnesten (et slags Hvalfisk med Barde) *Balæna Physalus*.

tunnortorpok, *intr.* spiser Talg el. Sit af et Rheensdyr, Saar og slige.

tunnulúk, en Tæppe.

Túnnok, see under næstføregaaende.

Tuovê og Tuoviok, see under næstfølgende.

Tuo-

Tuoviörpok, *intr.* flyn-
der sig med noget; fly-
ger; haster; gaaer el.
gjör fort.

tuoviörtök, den som flyn-
der sig; flygende.

tuoviok, Skynding; fly-
gen.

tuovê, Langsomhed.

tuovêpok, *af. intr.* er lang-
som; er seensfærdig.

tuovêtsok, langsom; seens-
færdig.

tuovêtsokâu, *intr.* er meget
langsom og seendrægtig.

Tupak, Tobak (er dan-
net af det danske.)

tupäut, Sorraad af Tobak.
Tersa tupautingoara, det
er alt det lidet Tobak jeg
eier. Tupaut audlangit-
sok, en heel Rulle Tobak.

tupäutekarpok, *intr.* har
Sorraad af Tobak; er
vel forsynet med To-
bak.

Tupakpok, see under næst-
følgende.

Tupárpok, *intr.* skræm-
mes; Fyses; bliver i en
Studs forskrækket (en
vaagen.)

tupársarpok, *rr.* skræmmer;
Fyser; gjør i en Studs
forskrækket.

tupárnak, en vis Urt, der
ligner vild Timian.

tupákpok v. **pákpok**, *in-*

rr. vaagner i Skæf;
vækkes op af Søvnens
ved Bulder.

tupáksárpok v. **páksár-**
pok, *rr.* skræmmer en
i Søvn; vækker ham
op ved noget Bulder.

tupængnak! Skræmmen!
hvor skræmmende! Sil-
lat tupængnak! Ei, hvor
skræmmede du mig!

tupængnakâu, *intr.* er skræm-
mende; det er ej got at
sove i Lærværelsen dera
ved.

Tupédlerpok, *f. intr.* er
trøstlig; bliver vel til-
mode; giver sig tilfreds;
er frimodig el. ved et
fornøjet Sind.

tupédlerfok, trøstlig; vel
tilfreds; fornøjet.

tupedlersárpok; *rr.*)

tupedlersáiok, *intr.*) trøster;
stiller tilfreds; gjør ham
vel tilmode; beroliger.

tupedlersáipok, 1) *rr.* det sam-
me. 2) *intr.* trøstes; til-
fredsstilles.

tupedlersitfok, *intr.* det sam-
me i iste Bemærkelse.

tupedlersáirfok v. **litfirfok**, en
Trøster.

tupedlersáut, Trøst; Trø-
stemiddel; det hvorved
nogen tilfredsstilles el.
det man bruger for at
faa ham veltilfreds.

tupedlersantigau, *tr.* 1) trøstes derved; har det til sin Trøst. 2) stiller tilfreds dermed.

tupedlersauferpok, *f. tr.* kaffer Trøst; bibringer en det, han kan trøste sig ved.

tupedliupok, *tr.* trøster sig ved nogen el. noget; søger sin Trøst deri; beroliger sig derved.

Tupèk, en Telt.

tupäursak, 1) en Model af en Telt. 2) den langbladede Marksyre. 3) Drøbelen i Halsen.

tupäursuk, en Hundetelt; (en ufuld Telt af saa og ringe Skind og Stænger.)

tupérsoak, 1) en stor Telt. 2) i plur. tupérsoit, en Teltplads.

tuperpérksoit, *car. sing.* 1) mange Telte paa eet Sted; en Telte-Samling. 2) en Lejr.

tupekáte, en Teltkammerad; den som boer i Telt med ham.

tupekatigau, *tr.* boer i Telt med ham.

tupéropok, *intr.* rejser Telt; sætter Telt op.

tupióropok, *intr.* gjør en Telt.

tupirfarpok, *intr.* boer i Telt.

Tupéropok, see under næstforregaaende.

Tupigau, *tr.*)

tupigofukpok, *intr.* forundrer sig højlig over noget, som man ei kan indsee, hvorledes det er gaaet til; falder i Forundring derover.

tupingnak! højst forunderligt!

tupingnakau, *intr.* er højst forunderligt; er ret et Under.

tupingnartok, noget hvorover man højlig maa forundre sig.

tupingnartomik, forunderlig.

tupingnartout, en Samling af underlige Ting el. Begivenheder.

tupingnartulliok, *intr.* gjør en Gjerning, som opvækker andres store Forundring.

tupingnartulliak, en højst forunderlig Gjerning.

Tupilèk, en Venskabning; et Monstrum.

tupilovok v. lavok, *intr.* er vanstabt.

Tupípok, *r. intr.* faaet noget i Halsen, som man enten quæles i eller dog er færdig at quæles i.

tupítok, qualt el. færdig at quæles af noget, som er ble-

bleven fastsiddende i Halsen.

tupinak! ret qvælende!

tupinakáu, *intr.* er at qvæles i; det kunde snart blive siddende i Halsen, saa man maatte qvæles deraf (sej og drøj Spise.)

tupinaráu, *tr.* er færdig at qvæles deri (Mad.)

Túpok, see under Tók.

Tupækpok, see under Tupárpok.

Tárksut, see under Tópok.

Túrsik, see under Tók.

Tussárpok, *intr.* og *tr.* 1) hører. 2) adlyder; er hørig og lydig; gaaer, naar man befaler; gjør hvad man siger. 3) *in neg.* er uhørig.

tussáiook, *intr.* hører andre (f. Ex. de læsende); agerer hører.

tussárite v. tussáirsok, en hører; den som hører andre (f. Ex. af deres Lecture.)

tussægak, hørt.

tussægéksak, det man vil faae at høre.

tussángitsak, uhørt.

tussángitsárpok, *tr.* har ej hørt det.

tussángisfeinarpok, *tr.* har aldeles ikke el. aldrig

hørt det; veed aldeles ikke deraf at sige.

tussarliúpok, *tr.* gjør hørbar; lader høres.

tussarnárpok, *tr.* hører paa med Lyst.

tussarnárpok (N.) v. tussárngarpok (S.), *tr.* hører noget første Gang; har ej hørt det før.

tussarnakáu, *intr.* er værd at høre; kan høres paa med Behag el. Gørdeel.

tussárnerpok, *f. intr.* er behageligt at høre; forlyster Øret.

tussárnersok, behageligt at høre.

tussarkórpok, *tr.* det kommer en for, som han hører noget; han synes at høre det.

tussárdluarpok, *intr.* 1) hører vel, enten: a) kan got høre, eller: b) hører det som got er; hører behagelige Tiden der. 2) især: hører sin Slægtning opfaldet.

tussáumavok, *intr.* og *tr.* hører tale om; faaer Rygte om noget.

tussáumarfak, Rygte.

tussáumarfarpok, *tr.* hører jevnlig tale derom.

tussávok, *intr.* og *tr.* som staaer.

tussarfak, forstaaet; lydelig hørt.

tussarsåvok, *intr.* er forstaaelig; høres tydelig og tydelig.

tussarsåurfok, forstaaelig; det som tydelig høres.

tussængieissárpok, *tr.* giver en Strikpiller; siger ham Sandheden paa en forstilt Maade; taler om andre i hans Lærverelse og stiler til ham. 2) overraaber el. overfuser en; fahrer ham over for noget han har gjort.

tussilárpok, *intr.* er døv.

tussilártok, døv.

tussilárnek, Døvhed.

tytsak, Paahør; (bruges kun *transitive*, som: tytsamne, i mit Paahør; tytsangne, i dit Paahør, o. s. fr.

tytsárdlukpok, *intr.* hører slet, enten: a) hører ej ret til; Kan ej got høre; eller: b) hører det som ont er; hører ubehagelige Tidender.

tytsiovok, *intr.* rygtes; Kommer i Omtale.

tytsiodluarpok, *intr.* er i et got Rygte; bliver vel omtalt.

tytsiodluartipok, 1) *intr.* bringes i et got Rygte;

bringer i et got Rygte; taler vel om ham.

Tússarpok, see under Tók.

Tussaumavok og Tussåvok, see under Tussárpok.

Tussiárpok, *intr.* halter; hinker.

tusfiártok, hinkende.

Tussilárpok, see under Tuslárpok.

Tússovok, *intr.* er forlegen for at faae noget, ligesaavel som en anden; Kan ej komme saaviit som en anden; maae altid mærke sig at staae tilbage.

tussugáu, *tr.* Kan ej komme saaviit som han, enten: a) Kan ej faae det som han faaer, eller b) formaaer ei det, som han (at fiske el. fange.) Killulirsímet tussugára, da han fløbde sig en Båndfjedel, vilde jeg og gjerne haat en, men faaer vel lade det blive, da jeg intet har at fiske for.

Tutikpok, see under Tók.

Tytsak, Tytsárdlukpok og Tytsiovok, s. under Tuslárpok.

U.

Uánga, Jeg; Mig; i
dual. uaguk, vi tvende;
 os tvende; i *plur.* uagut,
 Vi; Os.

uagángoak, 1) jeg lille.
 2) jeg uværdige.

uagúngoæt, 1) vi smaa. 2)
 vi uværdige.

uamnik, af mig selv; ved
 mine egne Kræfter og
 Formue.

uavtinik, af os selv; ved
 vore egne Kræfter og
 Formue.

uaptút, som mig.

uavtitút, som os.

uagáivna, jeg den; jeg
 som forhen (gjorde det
 el. det.) Uagáivna nejo-
 rivse, jeg som tilførn var
 hos eder.

uanguarpík, egentlig mig.

Uávok v. *urgvávok*, *intr.*
 slingrer; og dingler hid
 og did (et Skib; en Bug-
 ge.)

uáurlók v. *urgváurlók*, 1) det
 som slingrer og dingler
 hid og did. 2) en Bug-
 ge.

uáugajukpok v. uáutekáu v.
urgvaríkpok, *s. intr.*
 slingrer meget; er stem
 til at slingre; er rank
 (en Baad; et Skib.)

uáugajuktók v. *urgvaríkfók*,

et rankt Sahrtoj, som
 er nemt til at slingre.

uáutípkok v. *urgváutípkok*, *r.*
tr. 1) gjør at det sling-
 rer; Kommer det til at
 slingre. 2) vugger.

uáutitífk v. *urgváutitífk*,
 det samme.

úrgvardlukpok, *intr.* sling-
 rer ej; ligger fast paa
 Soen (et Sahrtoj.)

uáursút, det som forvold-
 der at det slingrer frem
 og tilbage (Kasten i Baad-
 den el. en som staaer i Mid-
 ten og rokker.)

uáursútigáu, *tr.* slingrer
 desaarfsag.

uérpok, *intr.* Kommer paa
 Sæld; lægger sig over
 paa den ene Side (en
 Baad; en Slæde.)

uéngavok, *intr.* hælder; lig-
 ger paa den ene Side
 (en Baad; Slæde.)

uéngarfók, hældende.

uengárpok, *intr.* sætter sig
 i den anden Side, at
 Baaden fan ophøre at
 hælde.

uéngarfut v. *úrgvut*, det som
 gjør Baaden ic. hæld.

uengarfutávok v. *urgvutá-
 vok*, *intr.* er Marsag i,
 at den hælder.

uengarfutigáu v. *urgvutigáu*,
tr. hælder desaarfsag.

uelliok, *intr.* dagen hæl-
der; Solen er nær ved
at gaar under horizon-
ten; det lakker ad Af-
ten.

uelliortilerpok, *f. intr.* det
er over Middag; Da-
gen begynder at hælde;
Solen begynder at dale.

uelliokut, i Soledalningen.

Ubarpok v. ugvarpok, 1)
intr. a) toer sig; bader
sig; reenser sig. b) toes.
2) *tr.* toer; vaster; reens-
er (Kar; Hænder.)

ubaut v. ugvaüt, et Bad;
Vandbad; det man va-
ster sig i (Bandet.)

ubarbik v. ugvarbik, 1) et
Væstested; et Sted at
bade sig i. 2) et Væste-
fad; Haandfad; Keen-
selseskar. 3) Tid at va-
ste sig; Keenselfestid.

ubarnek v. ugvarnek, Va-
sten; Keenselse.

ubagak v. ugvagak, vasket;
toet; reenset.

Udlak, see under næstfølgen-
de.

U'dlok, 1) en Dag. 2) en
Tid (i Mindeleghed.) 3)
Dagning. 4) i *plur.* ud-
lut, Aar; Aar og Dag.
Udlut nungúdlugit, hver
Dag. Udlut tapídlugit,
daglig.

Udlome, i Dag; denne Dag.

udlomiliok, *intr.* bliver i
Dag. Heraf *Subj.* udlo-
miligune, Dagen igiens-
nem.

údliok, *intr.* 1) bliver Da-
gen over paa et Sted;
bliver der een Dag. 2)
bliver der eet Aar (i beg-
ge Henseender maae det
forstaas efter Sammen-
hængen)

udlirsarpok, *intr.* bliver
nogle Dage over.

udlokípok, *tr. intr.* et Fort
Dag.

udlokítsok, Fort Dag.

udlokílliok, *intr.* bliver
Fort Dag; Dagen For-
ter af.

udlokínek, Forreste Dag.

údlorpok, *intr.* det dages
el. er Dag; bliver el.
er bleven Dag.

udlortók, lang Dag.

udlortóvok v. lórtuvok, *intr.*
er lang Dag.

udlortónek, længste Dag.

udlortúsiok, *intr.* bliver
lang Dag; Dagen læn-
ges.

udloífsarpok, *intr.* der er
ingen Nat; Solen
gaar ikke under (som
ved Midsummerstid i de
nordligste Egne.)

udlokumílik, Frokost;
Dovre.

udlák, Morgenstunden.

udlákur, tilig; fro; aarles;
om

om Morgenens el. i
Morgenstunden.

udlårorpok, intr. er tilig
paa færde.

udlårortok, tilig paa fær-
de; aarle ude el. i Ar-
bejde.

udlårsiørpok, intr. bruger
Morgenstunden; gjør
Morgenarbejde (s. Er.
fabrer ene paa Gangst om
Morgenens, og lader saa bli-
ve op ad Dagen, naar de
andre fabre.)

udlårsiortok, den som bru-
ger Morgenstunden el.
gør Morgenarbejde.

udlávok, intr. er tilig; er
aarle.

udlákáu, intr. er meget ti-
lig el. aarle.

udlángövok, intr. er lidt op
paa Dagen.

udlóriak, en Stjerne.

Uelliok, see under Uávok.

Uerráu, intr. og tr.)

uerrivok, intr.) 1)
faaer Vane el. Gang til
noget; Kommer i Va-
ne el. bliver igaaet der-
med. 2) bliver begjer-
lig el. gridst efter no-
get; vil mere og mere
deraf.

uerrirfok, 1) gridst; begjer-
lig. 2) forvent til el.
igaaet med noget.

uerrirfut, det man faaer

Vane til el. bliver igaaet
med el. begierlig efter.

uerrivigáu v. uerrirfutigáu,
tr. 1) har Vanetil det; er
igaaet med det. 2) er
begierlig el. gridst der-
efter.

uerrilerpok v. uerrivigiler-
pok, s. intr. og tr. be-
gynder at faa Vane til
noget; faaer Begierlig-
hed efter.

Uérnarpok (N.) v. uérng-
garpok (S.) intr. er søvnig.

uérngartok, søvnig.

uérngárnek, Søvnighed.

uérngalerpok, s. intr. bli-
ver søvnig.

uérngalerfok, den som bli-
ver søvnig.

uérngarnak! hvor søvnig!
hvilken Søvn kommer
der over mig!

uérngarnakáu, intr. gjør
søvnig; fører Søvnig-
hed med sig (Seden i
Huset; Aftensens Komme
o. s. v.); man kan nep-
pe holde Øinene aadne.

uérngéksak, noget at bli-
ve søvnig efter. Uérng-
éksak fillan ajornak! Ach,
hvem der kunde sove!

uérngéksakangilak, intr. er
stet i søvn; kan i sø-
ve sove.

Uerpok, see under Uávok.

Uérfarpok, see under Uvæk.

K k 2

Ug-

Uggoarpok v. *uggursarpok*, *intr.* harmer sig el. er fortræden over noget, som ikke lykkes; er fortrydelig paa sig selv for det, man kom frem fra.

uggoaráu v. *uggoráu*, *tr.* harmer sig over den Ting, som mislykkes. Atak *uggoará* *kiblinginamiuk*, han harmer sig over Sølhunden, at han ikke fik den skudt tilgavn.

uggoárnek, Anken paa sig selv el. Fortrædenhed over noget, som ej er gaaet af efter Ønske.

uggoárnarpok v. *nakáu* v. *uggornakáu*, *intr.* det er fortrædeligt el. harmeligt, at det ej skulde lykkes bedre; det er ret at anke paa sig selv over.

Ugóna, see under **Obba**.

Ujajárpok, *tr.*)

ujajáíok, *intr.*) plyndrer; røver fra en; tager noget med Magt fra ham el. giver hans Gods til Priis.

ujajáírfok, en Plyndrer; en Røver.

ujajágak, plyndret; berøvet.

ujajárforpok, *intr.* og *tr.* giver noget ganske til Priis af Glæde; gjør

Udbytte (f. *Et.* naar et Barn begynder at gaa; en Dreng første Gang fanger, o. s. v.)

ujajarlóut, 1) Priisgods. 2) den man glæder sig over og for hvis Skyld man giver noget til Priis.

ujajarlóutigau, *tr.* 1) giver det til Priis. 2) gjør Udbytte for hans el. den Sags Skyld.

Uiak v. *uīangoak*, en Hvidsfist; Unge (*Delphinus albicans*, *pullus*.)

uīalik, en Hvidsfist med Unge.

Uiannirfarpok, *intr.* murrer; Pnurrer (Hunde; Mennisker.)

uīannirfártok, *murrif*; Pnuttrende.

Ujarák, 1) en Steen. 2) i Besønderlighed: en Sænfeststeen til et Snøre.

ujarákfak, en Steen, tjenlig til Sænfeststeen.

ujarásúrksuk, en særdeles stor Steen.

ujarásúrksulik, et Steensdys, hvor flere store Steene ligge oprettede.

ujarkerráu v. *ujárkiok* v. *kiórpok*, er i Arbejde med Steen; brækker el. hugger Steen.

ujar-

ujarkiörtök, en Steenbugger; en Steenbræfker.

ujarkérpök, *f.* 1) *tr.* sætter Sænfesteen paa Snøren. 2) *intr.* den forsynes med Sænfesteen.

ujarángmio, et slags Ulser, faldet: Grundling (*Corvus Gobio.*)

ujarárserpök, *f.* *intr.* har tilsat sin Sænfesteen el. tabt den af Snøren.

Uiárpök, *intr.* og *tr.* fahrer uden om en Huf el. ler andet, som er i Vejen.

uiáriak, en Huf at fahre uden om; et Læs at bøje omkring.

Ujárpök, 1) *tr.* søger; leder efter (noget, som er tabt.) 2) *intr.* søges; ledes efter (det tabte.)

ujárdlerpök, *f.* *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

ujárdlersök, en Søger; den som leder.

ujártök v. ujagák, det som ledes efter; søgt.

ujalérpök, *f.* *tr.* 1) giver sig til at søge; begynder at lede efter. 2) leder længe nok derefter.

ujariagáu, *tr.*)

ujariéitshök, *intr.*) lider Mangel paa; savner nogen el. noget, man før har været holden med at have (*f. Ex. Bø.*

de; Underholdning; Forhverver.) Kivgara ujariagára, jeg savner min gode Tjenerinde. Angyflármætt ujariéitshökáunga nekkikksamik, da han har ophørt med at fange Sælbande, saa begynder jeg ret at lide Mangel paa Mad.

ujariéitshök, *intr.* det samme.

ujarianakáu, *intr.* 1) er savnelig; er umistelig; er uundværlig. 2) man lider Mangel; man er ej i de gode Omstændigheder som før.

Uiartorpök, *tr.* den ene Hund bider den anden ihjel.

uiartugak, den ihjelbidte Hund.

Uiaticáu, *tr.* taler for en til Torngársuk (er Angekkokkens Forretning.)

Uidlárnek, see under Uyék.

Uigo og Uigorpök, see under Uuvok.

Uigvak, en Bregne-Urt.

Uilök, i plur. uidlát, en Mussling; en Blaamusling (*Mytilus edulis.*)

uiloak, et andet slags Musling.

uilorsíorpök, *intr.* samler Mus-

Muslinger ved Strandbredden.

uflortorpok, intr. spiser Muslinger.

Ullufuk, see under Uvæk.

Uingiarpok, intr. fløjter med Munden.

uingiartok, den som fløjter med Munden.

Uinik, Rød; Guld (paa Menniske el. Dyr.)

uinekpok v. uinikarpok, intr. har Rød paa sig; er ved Guld.

uinikangilak v. uinetengoa-kangilak, intr. har ikke Rød paa sig; er ej andet end Skind og Been.

uinelerpok, f. intr. begynder at faae Rød paa sig igjen; bliver hyldig; kommer til Guld.

uinávarpok v. uiniktovok, intr. er Røddig; er ved got Guld; er vel ved Magt; er hyldig.

uingarupok, intr. bliver maver; tæber sit Guld; tæter og svinder hen.

uingarufimavok, intr. er hensvundet el. hentæret; er bleven bare Skind og Been.

uingarufimarok, hentæret; hensvunden; vissen.

uinikot, en Underfløjte; Underbuxer el. andet

Blædebon nærmest ved Kroppen.

Ujórok, cum suff. ujóroa, hans Systerbarn.

ujorogan, tr. han har det til Systerbarn.

Uipok, i. intr. 1) seer op; luffer Øinene op; oplader sine Øine. 2) gjør Øine; sætter store Øine; faaer Øine at see med. 3) bliver bestyrret el. forbavset; bliver overvældet af Skræk, saa man ej veed hvorledes man er vendt.

uifavok, intr. 1) holder Øinene aabne; har op-ladte Øine. 2) er bestyrret og i ængstelig Bevægelse over ulykkelig Hændelse.

uifipok, i. tr.)

uifitflok, intr.) 1) luffer Øinene op paa en; oplader hans Øine. 2) gjør seende. 3) fløffer ham Øine at see med; giver ham noget at gløse paa; siger ic. noget, hvorved han faaer store Øine. 4) forbavser; gjør bestyrret.

uifatipok, tr.)

uifatitflok, intr.) det samme.

uifitfiflok, den som gjør seende

seende el. staffer en anden sit Syn igjen.

uifarpok, *tr.* aabner ens Øjne.

uiferarpok, *intr.* blinſer med Øjnene; luſſer dem op og i.

uiforēinak, i et Øjeblik.

uĩtsatigāu, *tr.* 1) ſætter Øine over en el. noget. 2) er ſat i Angſt og Forbavſe ſelve over ham el. det.

Uirpfārpok (N.) v. uĩrv-
fārpok (S.), *intr.* bliver ſvindet el. tumlende i Hovedet (ſ. *Er.* af at gaae rundt.)

uĩrpfēnguvok (N.) v. uĩrv-
fēnguvok (S.), *intr.* er ſvindet el. fortumlet i Hovedet.

uĩrvfēngurſok, ſvindet; ør i Hovedet.

uĩrvfēngunek, Svindet; Ørhed; Fortumling i Hovedet.

uĩrvfēngunarpok v. nakāu, *intr.* er ſvindeligjørende; fortumler; forårsager Ørhed i Hovedet. Imek ſillakangitſok uĩrvfēngunātlārau, Brændeviin plejer at gjøre ſvindet i Hovedet.

uĩrvfēngunartok, ſvindeligjørende; fortumlende. Imek uĩrvfēngunartok, ſtærk Dril.

Uĩſuk, ſee under Uvøk.

Ujúkkoak v. koēlliak, et ſtykke Spæk med en ſkjult Fiſkeſrog i, og Liine ved, hvormed fanges Maager fra Landet, naar de ſuge den i ſig.

ujúkkoarpok v. koārtorpok, v. ujúkkoēlliarpok, *intr.* og *tr.* ſtaaer paa Landet og fanger Maager ſaaledes.

Ui'uvok, *intr.* og *tr.*)

uĩuĩok, *intr.*) ſøj-
er noget ſammen; ſam-
menfælder; øger ſam-
men; ſamler flere Dele
til et Heelt.

uĩūnēk, en Sammenſøj-
ning; en Øgning; Ste-
det, hvor noget er ſam-
menfældet.

uĩūnilik, en Ting, ſom er
ſammenſøjet af flere
Stykker.

uĩūnekarpok, *intr.* beſtaaer
af flere ſammenøgede
Stykker; er ikke heelt
af eet Stykke.

uĩūnerpok, ſ. 1) *tr.* En-
ter ſammen; ſætter el.
øger et Stykke til. En-
den af noget andet. 2)
intr. ſaaer el. har ſaaet
Tilſætning ved Enden.

uĩūnēiok, *intr.* det ſamme
i 1ſte Bemærkeſe.

uünérforpok, *tr.*)

uünérstöik, *intr.*) *Stjór-*
der; Bnytter el. søger
sammen; binder sam-
men til eet.

uigo, en Skjødning til Læng-
den.

uigorpok, *tr.* *Stjór*der no-
get til Forlængelse.

Ukak, Gormuren paa et
Huus (hvori Bindver og
Indgang ere.)

ukalliok v. liorpok, *intr.* og
tr. bygger saadan Vind-
es Muur.

Ukalèk, en Hare (*Lepus*
timidus vel variabilis.)

ukaliak, en Hare-Unge.

ukádliak, en Harejæger.

ukádliarpok, *intr.* er paa
Harejagt.

ukalérpok, *f. intr.* faaer en
Hare skudt el. fanget.

ukalerstörpok, *intr.* søger
efter Hare; søger at
komme en Hare nær,
man har seet el. er paa
Spor efter.

ukalerstörtok, den som sø-
ger efter Hare.

ukalerajék, 1) et slags Ha-
rer, som siges at være
hvide med en mørk Ryg-
strib og af Størrelse
med Rheensdyr. 2) et
slags Gælhuade, kaldet:
Søeharen (*Phoca lepori-*
na.) 3) en Artsforan-

dring af Stordsælen,
som er hvid med mørk
Rygstrib.

ukaleriak, det samme i
i sidste Bemærkelse.

ukaliursak, i *plur.* ukaliur-
sæt, Kjerduun (en Græs-
art med hvid Duff i En-
den, der ligner Bomuld.)

Ukammárpok, *intr.* rof-
ter frem og tilbage; sids-
der og nykker for og
bag ud med Kroppen
(frivillig.)

Ukarpok, *intr.* udfal-
der af raadent Fjeld; af-
falder formedelst Biergar-
tens Opløsning af Luf-
ten.

úkarnek, Udfallden Bierg-
stykke; Affald fra raaden
Fjeld.

Ukiok, *intr.* hover ens
Arbejde; seer sig saavel
tjent dermed, at man
siden atter holder sig til
ham.

ukivigau, *tr.* hover hans el.
hendes Arbejde; synes
saavel derom, at man
stedse holder sig til sam-
me, naar man har no-
get at lade gjøre.

ukirlárpok, *intr.* Stjønner
got Arbejde, og væl-
ger stedse den bedste til
at arbejde for sig.

ukirlártok, en Kjender af
got

arbejde, som vælger
stedse de bedste Arbejder
re for sig.

Ukpat v. upæt, et Laar;
en Skinke; en Bagfjer-
ding, i dual. ukpatik,
begge Laarene; en heel
Bagdeel.

ukpánekpok, *intr.* faaer en
Bagfjerding el. Skinke
af et Dyr til sin Deel.

ukpatísíok, *intr.* faaer en
heel Bagdeel.

Uklárnak v. yklárnak,
Trævind; stærk Træf
igjennem store Aabnin-
ger (f. Ex. den Huusgang
el. aabent Vindue.)

uklárnarpok v. yklárnarpok,
intr. det træffer el. blæ-
ser ind igjennem saa-
danne Aabninger.

Uksúkpok, *intr.* fahrer
ilde; faaer Omslag.

Ukusíksak, Veegsteen;
Grydesteen; Sitsteen.

ukusíksárpok, *intr.* fahrer
efter Veegsteen.

ukíksíkserráu v. ukusíksíor-
pok, *intr.* arbejder i
Veegsteen; har at be-
stille med Grydesteen.

ukusíksíórtok, en Veeg-
steensarbejder.

ukusíksíut, et Instrument
til at arbejde i Veegsteen
med.

Ullamérpok, *intr.* er
rund; a) er trindrund;
b) er Fredsrund.

ullamértok, rund. a) trind.
Ajaupiak ullamértok, en
trind Rjep. b) Freds-
rund; rund i Omsang.
Kikertak ullamértok, en
rund De.

Ullámmursak v. lán-
gur-
sak, en Vært med trins-
de Rødder og lange tak-
fede rødagtig grønne
Blade, der ligner Njõds-
urt.

Ullapípok, v. *intr.* har
meget at bestille; er sys-
selsat med mange Ting;
er ret overvældet el. be-
ladt med Forretninger.
ullapigáu, *tr.* er særdeles
sysselsat dermed; har
saameget dermed at be-
stille, at han løber vild
deri; er ret overvældet
el. beladt dermed. Tek-
kufseksæne v. Sennáksæne
ullapigæi, løber vild i det
meget han har at see paa
eller gjøre.

ullapínek, Overvælden med
Forretninger; Stun-
desløshed. **Ullapínermit**
fulle anningilanga, jeg
har endnu ikke kunnet kom-
me ud for mange Forret-
ningers Skyld.

ullapíksárpok, *intr.* tager sig
Kk 5 no

noget for, til at forslaae
Tanterne; syffelsætter
sig med noget for at
komme ud af Grillerne;
søger at fordrive Grub-
len, Bedrøvelse el. Dre-
de ved Spadsering, For-
retninger og saadant.

ullspisárpok, 1) tr. søger at
faae ens Tanter hen-
vendt paa noget andet;
skaffer ham noget at be-
stille el. snakke for ham,
for at adsprede hans
Tankesuldhed; stiller
tilfreds; holder med
Selskab; husvaller; trøs-
ter. 2) intr. tilfredsstil-
les; husvales; trøstes;
faaer sine Tanter ad-
spredte ved en anden.

ullapísátiok, intr. det samme
i 1ste Bemærkelse.

ullapísátrfok, en Tilfreds-
stiller; en Trøster; en
Husvaller.

ullapísáut, Middel til at for-
slaae Tanterne; Trøst;
Husværelse.

ullapísáutávok, intr. er trøs-
telig; er tilfredsstillen-
de.

ullapísáutigáu, tr. forslaaer
Tanterne derved; til-
fredsstilles derved; har
det til sin Trøst og Hu-
sværelse.

ullapíságak, tilfredsstillet;
trøstet; husvaller.

ullapíséklávok, intr. lader
sig tilfredsstille; tager
Anod Trøst; kan brins-
ges paa andre Tanter.

Ullé, Dække; Skjærm
over noget.

ullikfak, noget til at dæk-
ke med el. brede over sig
og andet (mod Regn ic.)

ullikpok, f. 1) intr. a) ta-
ger noget over sig til
Skjærm. b) breder no-
get over; bedækker. 2)
tr. a) breder noget over;
bedækker. b) overstyg-
ger.

ullikfok, den som har no-
get over sig til Skjærm.

ulligak, bedækket; lagt no-
get over.

ulligufak, en Hinde for
Diet.

Ulle, Glod; højt Vand.

ullérfoak, den store Glod;
Syndfloden.

ullipok, r. 1) intr. a) er
Glod; er højt Vand.
b) er vendt (en Riote.)
c) er vendt ud og ind
paa el. omvendt (et Klæ-
de.) d) har ligesom vendt
det Underste ud paa sig;
blotter sig; lader sig see,
som man er. 2) tr. a)
vender ud og ind paa no-
get; omvender; fræn-
ger. b) blotter sit In-
derste; taler af Hjertet.

Illuga táva ullipara; der
har du mig, som jeg er.
Tamat terfa ullipá, der seer
man, hvad der er ved ham
at gjøre.

ullitok, 1) højt Vande. 2)
vendt; vendt ud og ind
paa. Annorák ullitok,
en vendt Risle.

ullilérpok, *f. intr.* Vandet
stiger; det begynder at
blive flod.

ullingavok, *intr.* er i flod-
tiden.

ullingarfok, flodtid; højt
Vande.

ullúpok, *tr.* Vandet vover
over noget i flodtiden.

ullutípok, 1) *tr.* lader Van-
det stige derover. 2) *in-*
tr. Vandet er stegen der-
over.

ullúkavok, 1) *intr.* er stærk
flod i Springtiden. 2)
intr. og *tr.* Vandet plej-
er at gaae derover, saa
ofte det stiger.

ullúkarsok, et Sted, hvor
Vandet gaaer over, saa
ofte det stiger; det som
er under flodmaalet.

ullipkárpok, 1) *intr.* er fuld.
2) *tr.* fylder. Nappartak
ullipkárdlugo, at fylde
Karret til Bredden.

ullipkártok, fuld. Pógutak
ullipkártok, fuld Skaal.

ullipkárnek, fylde; det at
være fuld.

ullipkárut, fylde; det at
Rar *tr.* er fuldt af.

ullipkarutigau, *tr.* er fuld
deraf.

Ullerúpok, *tr.*)

ullerúrñok, *intr.*) løber
vild i noget; veed ikke
hvilken af dem, det er;
staaer fare at tage fejl
deri. Pekkotingoaka ul-
lerúpaka, jeg veed nu ret
ikke, hvad jeg ejer. Alluk-
sautit ullerúpaka, jeg lø-
ber vild i Skerne el. veed
ikke, hvilken Skæ det er.

ullerúnarpok, *intr.* er at
løbe vild i formedelst
Mængden; forvolder
forvirrelse; man kan
let tage fejl deraf.

ullerunarsúsek, Vilderede;
forvirring.

Ulligélak, Espetræ.

Ullákpok, ses under Ullé.

Ullímavok, 1) *intr.* a)
hugger med en Øre. b)
hugges. 2) *tr.* hugger
det.

ullímarfok, en Sugger.

ullímarfak, hugget.

ullímako, en Suggespaan.

ullímánek, 2) et Stuk med
en Øre. 2) huggen Skæ-
de.

ullímaut, en Øre.

ullímautikfak, 1) noget til
en Øre. 2) et Suggejern.

Ullipkárpok og Ullípok, see under Ulle.

Ullò, *cum suff.* ulloà, en Krumsniver; en Remmesnider; en Kniv som Grønlænderinderne bruge til deres Arbejde.

Ullo, *cum suff.* ullunga, Jernet el. det skarpe i Sarpunen.

ullúksak, et stykke Jern at sætte til Skarpt i Sarpunen.

Ulloriárpok, *intr.* bliver med Øinene; vender sig el. sit Hoved af Strygt for det truende.

ulloriafárpok, *tr.* kommer en til at blive med Øinene el. vende sig, ved at true ham; gjør ham bange; sætter Skræk i ham.

ulloriafúkpok, *intr.* er ømskindet; det isner i ham; gruer for noget at udstaae, som vil sive el. gjøre ont.

ulloriafúktok, ømskindet; ømsindelig; som taaler ingen Ting.

ulloriafúngnek, Ømsindlighed; Ømhed.

ulloriagáu, *tr.* ømmer sig derved; gruer derfor; det isner i ham, naar han tænker derpaa. Ajuak kappúneng ulloriag-

ára, jeg ømmer mig ved at stille Bolden op. Ikke ulloriagallugo anningilak, han gif ikke ud, da han gruede for Kulden.

ullorianarpok v. nakáu, *intr.* er at ømme sig ved el. for; maae nok komme en til at grue; er hargdeerlig.

Ulluak, en Kind.

ulluaktók, storfindet; plusfjæbet.

ulluaktóvok, *intr.* har store udstaaende Kinder; er plusfjæbet.

ulluakípok, *tr.* *intr.* har smaa flade Kinder.

ulluakitfok, smaafindet; fladfjæbet.

Ullúkpok, 1) *tr.* gnider noget mygt og blødt imellem Hænderne, 2) *intr.* gnides mygt saaledes (Glim, Klæbe.)

ullugak, det som gnides el. er gnedet mygt imellem Hænderne.

Ullúksak, see under Ullo.

Ullúpok, see under Ulle.

U'mak, 1) levende. 2) frisk; grønt.

umarpok, *intr.* bliver el. er bleven levende; lever op.

umartok, den som er bleven levende.

umar-

umartipok, *rr.*)

umartirflok, *intr.*) gjør levende; opvækker; bringer til Live.

umartirflok, *en* Levendes gjører; *en* Opvækker.

umarflok, *intr.* og *rr.* qvæster et Dyr; flyder det, saa det endnu lever ved Skudet.

umavok, *intr.* 1) lever; er levende. 2) er grøn el. frisk (*en* Bært.)

umarflok, 1) levende; den el. det som lever. 2) grøn el. frisk.

umarfufek, Liv.

umanartok, 1) livelig. 2) Liv; hvor det er værd at leve; lysteligt Sted at leve paa.

umat v. umat, Hjerte.

umatigau, *rr.* har det til sit Hjerte. Umatiga umatigingilet, mit Hjerte er ikke dit el. du kan ej vide, hvad jeg tænker.

umamio, Hjertets Tanke; det som boer i Hjertet el. en har paa Hjerte.

umamiugau, *rr.* 1) har det i sit Hjerte; tænker derpaa. 2) tager sig til Hjerte; lægger paa Hjerte; bevarer i sit Hjerte.

umamiugirflok, 1) tænkt i Hjertet; meent. 2) lagt

paa Hjerte; tagen til Hjerte.

umamiutserfropok, *rr.* bringer en i Hjertet; lader ham faae til Besiddelse i sit Hjerte; begaver hans Hjerte.

umalukpok, *intr.* har kun lidt Liv; der er endnu lidt Liv i ham el. den.

umanertok, sejlivet.

umanertovok v. tokau, *intr.* er sejlivet.

umarivok, *intr.* er hurtig til sin Gjerning; er gesvindt til sit Arbejde.

umarirflok, hurtig el. Gesvindt til sin Gjerning.

umarirfufek, Hurtighed.

umarépok, *ts.* er seensfærdig til sin Gjerning; dorster med sit Arbejde.

umarétflok, seensfærdig; langsom til sit Arbejde; dorst.

umarétfufek, Dorsthed; Seensfærdighed.

Umarpok, Umat og Umavok, see under næstforegaaende.

Umérdluk, see under Umik.

Umerórpok, see under næstfølgende.

Umérpok, *f.* *intr.* og *rr.*

1) beseer noget, som er i Nærværelsen; figer efter (*f.* Ex. ned i Vandet efter Bist, eller paa Gulvet for sig efter det som

(som kaldt.) 2) Figer langs
ad en Bøffe; figter; me-
der.

umerörpok, *tr.* det samme;
især: Figer uden fra ind
til nogen.

umeröumirfarpok, *intr.* stje-
ler sig til at Fige ind;
Figer i en Grav el. ind
igjennem et Vindue, og
trækker strax Hovedet
tilbage.

umiur, en Rikert. (N.)

Umiak, 1) en Baad; et
Fahrtøj; især: en Ko-
nebaad (Grønlandernes
første Baad, som roes af
flere Kvinder.) 2) i plur.
umiat, en Baad med
Solf udi.

umiårsoak, 1) en stor Baad.

2) et Skib. 3) i plur.

umiårsoit, et Skib med
sin Taffelagie og Solf.

umiåtsiak, en middelmaa-
dig stor Baad; en
Smakke; en Trans-
portbaad (som bruges ved
Coloniene); en Skib-
baad.

umiångoak, en liden Baad;
en Jolle.

umiåursak, en Model el.
Ligning efter en Kone-
baad.

umiartörpok, *intr.* fahrer til
Baads el. Skibe.

uméjarpok, *intr.* forliser sin

Baad; lider Skibbrud
(dog saa at Gollene blive
frelste, og sin Baad og
Guds gaaer forløren.)

uméjartok, Skibbruden.

uméiok, *intr.* bygger en
Konebaad; forfærdiger
en ny Baad.

uméiörpok, *intr.* er i Baad-
arbejde; gjør ved Baad-
den; sætter den i Stand.

uméiörpok v. umiårfarpok,
intr. henter sig en Baad;
kommer et Sted for at
faae en Baad til at af-
hente sig; anstaffer sig
en Baad at blive besori-
dret ved.

umísovok, *intr.* 1) omkom-
mer i Baad; bliver bore-
te med et Fahrtøj. 2) i
plur. forgaae med Mand
og Muus; forliser med
Skib, Gods og Solf.

umiursok, omkommen i
Baad.

umärpok, *intr.* stiller sig
ved sin Baad el. Skib;
afhændiger den; bort-
giver el. sælger den.

umärsoky, den som har
stilt sig ved sin Baad.

umärfarpok, *intr.* mister
sin Baad (saaledes at den
gaaer forløren, uden at
der var nogen i den.)

umärsartok, den som har
mistet sin Baad.

umärupok, *intr.* er uden
Baad

Baad (enten ved Forlis
el. Galg.)

Umigau v. umikforpok,
tr. hader; er en gram
el. ikke god paa ham;
affkyer; kan ei taale
ham; viser sig fortør-
net mod en. Umigagit,
du er mig til Forargelse
el. jeg kan ikke taale dig.
Ingme umigallune, at væ-
re fortørnet paa sig selv.
Pingikivne umiganga,
han hader mig, enddog jeg
ikke ved at have fortørnet
ham.

umiksólok, intr. harmer
sig; er fortørnet; ha-
der.

umiksóirlok v. sóirle, en Ha-
der; den som er en an-
den gram.

umigirfak, ilde lide; for-
hadet.

umitsekpok v. séktarpok, tr.
er ret forbittret mod en;
har fattet Had og Nag
til ham.

umitféksarpok v. séktípok,
tr.

umitféiok, intr.) bringer
en til at blive en an-
den gram (ved Baatalelse
el. opirrelse); opegger
ham til Had; gjør ham
hadefuld mod andre.

uminak! v. uminarfíll! det
var ret Skæde! hvor

fortrædeligt, at det skul-
de saaledes gaar til!

uminangoak v. uminango-
ang-afik! 1) O! det var
dog en stor Fortræd! 2)
O! jeg intet værdige,
hvorledes bar jeg mig
dog ad!

uminarpok v. nakau, intr.
1) er et fortrædelig
Menneske; er ret at ha-
de el. anke paa for sin
Opførsel; fortjener ej
at elstes. 2) det er for-
trædeligt; man maae
harme sig derover.

uminartok, 1) fortrædeligt;
harmeligt. 2) affkyelig;
utaalelig; hadelig.

Umik, 1) Skjæg. 2) Vej-
dehaar paa et Dyr. 3)
et Forhæng.

umiktók, storstjægget; et
stort Skjæg: en store
Stjægget Hage.

umiktóvok, intr. er store
Stjægget; har et langt
Skjæg.

umikpok, t. tr. træffer
Forhængene for en Telt.

umiok, 1) intr. sver For-
hæng. 2) tr. — til en
anden.

umerdluk, det behaarede
Sted om Munden, saa-
vel paa Under som
Over Læben (men ei
Pagen); Slæben.

umerd-

umerdlúktovok v. lukorto-
kullukáu, *intr.* er tyf og
fyldig omkræng Mun-
den el. Snuden; er stor-
flabet el. tyflæbet.

umerdlúktók v. lukturfok v.
lukortokulluktok, tyflæ-
bet; storflabet.

umerdlúrfak, en vis Urt
med laadne Blade.

ungiárpok v. ungmiárpok,
1) *intr.* tager Skjægget
af sig selv; rager el. bar-
berer sig. 2) *tr.* — en
anden.

ungiáiok v. ungmiáiok, *intr.*
det samme i sidste Bemær-
kelse.

ungiáirfok v. ungmiáirfok,
en Barberer.

ungiartigau v. giáirfigau, *tr.*
barberes af ham.

ungiát v. ungmiát, en
Ragekniv.

ungitfok, uftjægget; en der
ej har Skjæg paa Sa-
gen.

Umingèitfiok, *in.*
tr. er forstoppet i sin Næse.

umingèitsek, det som
stopper Næsen.

Umingmák, en Roe;
Ore; Tyr.

Umni v. nit v. neet, skjont;
dog; uagtet; om end;
lad være. Umni sáperd-
lugolo, tejméitok, kajar-
tyssaunga, skjont Vejret

er frøgtelig, saa maaske jeg
til Baads. Umni angeluk-
tordlunga annufingungi-
langa, lad være jeg fik in-
tet, tabte jeg dog ikke No-
det.

umnimé, lad saa være; det
er ligemeget; ja hvad
da, om det end ikke
gik efter Ønske?

umni-tejméitok, lad gaae;
det kan være det sam-
me; det kommer paa en
Prøve an; man kan sags-
te gjøre Forsøg; gaaer
det galt, saa faaer det
være.

Una, see under Obba.

Unák, et slags Harpuuns-
stof, hvortil ingen Kas-
stetræe bruges.

unárpok, *tr.* træffer med
en saadan Harpuunpiil.

unáriarpok, *intr.* Paster saa-
dan Harpuunpiil ud fra
sig.

únárfiok, *intr.* løfter Har-
puunstoffen i Vejret
for at slaae til.

unárfivik, et slags høidt
Syrretræ, som kom-
mer drivende fra Sø-
en, og bruges meget til
små Pile.

Unasíngiak v. síngiak,
den næst yngste af Børn
el. små Sydstende.

una-

unafingiávok v. **fungiávok**,
intr. er den næst yngste;
har en yngre end sig
(bruges især om smaa Børn
paa 2 til 5 Aar.)

Unatárpok, *rr.*)

unatáiok, *intr.* 1) slaaer;
prygler. 2) lentzer en
Sælhund el. stor Fisk
(for at faae den reent til
døde, naar den har faaet
Puil i sig.)

unatártok, 1) den som prygl-
er el. slaaer. 2) helst i
plur. de som lentze Sæl-
hunde el. Hvalfiske.

unatáirfok, en Prygler.

unatárbik, det Sted, man
prygler el. slaaer en
paa.

unatáut, det man slaaer
med; en Prygl; ,
Tamp.

unatártipok, *intr.* faaer Zug;
slaaes; prygles.

unatártitok v. **unatægak**,
slaaet; pryglet.

unatægávok, *intr.* er prygl-
et; har faaet Zug.

Unnavok, *intr.* 1) log-
rer med Rumpen (helst
en Hanhund, som gjør sig
læffer for Tæven.) 2) hol-
der af sin Rone i an-
dres Paasyn (en Mand.)

Unnarfok, 1) den som log-
rer med Rumpen. 2)
den som holder af sin
Rone i andres Paa-
syn.

Unnek, hvidt Skind,
som Haarremmen er af-
taget; Pergament.

unníksak, et Skind bestemt
til at gjøres hvidt el.
til Pergament.

unnilliok, 1) *intr.* bereder
hvidt Skind. 2) *rr.* — til
en anden.

unnilliak, et hvidgjort
Skind; tilberedt Per-
gament.

unnilliaráu, *rr.* bereder et
hvidt Skind deraf.

Unéngmiok, *intr.* og *rr.*)

unengmídlerpok, *f. intr.*)
fordrer en ud (til at bry-
des; løbe Rap, o. s. v.);
vover sig med ham.

unéngmírfok v. **mídlarfok**,
en Udfordrer.

unéngmírfak, udfordret.

Unéngnipok, *r. intr.* be-
væger Hovedet nu til
en, nu til en anden Si-
de, med foranderlige
Grimacer (som Brug er
ved Grønlændernes Strids-
sange.)

Unnerpok, *f. intr.* og *rr.*)

unnéiok, *intr.*)

1) siger; fortæller; tæl-
ler om. Tokorfok unne-
ræt, de have sagt ham død.
2) bringer paa Tale;
Kommer frem med en el.
noget i sin Tale. 3)
tilsiger; indgaaer; lo-
ber.

ver. Ajunginiaromaudluk
tik unnerput, detilfige, at
ville besitte sig paa det gode.
unnigak, sagt; fortalt; om-
talt.

unnéirfok, 1) en Fortæller.
2) den som tilfiger el.
indgaaer Løfte om no-
get.

unniut v. néiut, 1) Sagn;
Omtale. 2) Tilsagn;
Løfte.

unnérdlukpok, *intr.* 1) siger
af; sladrer. 2) taler il-
de om nogen; siger no-
get om en, som han ej
vilde have sagt; bagta-
ler. 3) anklager; befør-
rer.

unnérdluktok, 1) en Slad-
rer; en Øretuder. 2) en
Bagtaler; som taler il-
de om andre. 3) en An-
klager; en Befører.

unnerdlut, Sladder; Bag-
talelse; ond Omtale;
Øretuderie.

unnerdlutigau, *tr.* 1) slad-
rer om. 2) taler ilde om;
bagtaler; vidner ont
om. 3) anklager ham;
befører ham.

unnerdlukbigau, *tr.* sladrer
for en; siger ham, hvad
der gaaer for sig.

unnerdluktávok, *intr.* er en
Anklager el. Befører.

unnersiörpok, *tr.* taler vel
om en; roser ham; pri-
ser; berømmer el. anbe-

faler ham (paa hans
Baa.)

unnersiörbik, den man ro-
ser nogen for el. anbe-
faler ham til.

unnersiörbigau, *tr.* roser
nogen for en; anbefaler
en til ham.

unnersiut, Roes; Priis; Be-
rømmelse; Anbefaling.

unnersiutigau, *tr.* 1) taler
vel om ham; roser el.
berømmer ham. 2) ro-
ser en derfor.

unnersiörpok, 1) *intr.* gjør
Tegn med Haand el. So-
ved argaaende noget;
anviser; taler med Ge-
bærder. 2) *tr.* a) viser
el. betegner det. b) vi-
ser Vejen, c) lover el.
forjætter noget; tilfi-
ger det.

unnersiörök, *intr.* det samme
i 3de sidste Bemærkelser.

unnersiörfok v. unnersiörtok,
1) en Underviser; en Vej-
viser. 2) den som lover
el. forjætter noget.

unnersiörbigau, forsikrer en
om noget.

unnersiut, 1) Underviis-
ning; Vejviisning; An-
viisning. 2) Løfte; For-
jættelse; Tilsagn.

unnersiugak, 1) det viiste. 2)
det lovede el. tilsagte;
belovet; Løfte; Forjæt-
telse.

un-

unnerlöupok, *rr.* 1) under-
viser en; underretter;
vejviser. 2) lover ham
noget; giver ham for-
jættelse el. Tilsagn. Sa-
vingmik unnerlöupánga,
han lovede mig en Kniv.

unnerlöursak, 1) underviist;
underrettet. 2) den no-
get er lovet el. tilsagt.

unnerlöikikpok, *r. intr.* 1)
igjentager et Løfte; til-
siger paa ny. 2) staaer
til Confirmation.

unnerlöikingnek, 1) igjen-
taget el. fornyet Løfte.
2) Confirmation.

unnerlöikikkirfok, en Con-
firmant.

unnipkârpok, *intr.* bringer
nyt; fortæller noget om
en; vidner (got el. ont.)

unnipkârtok, den som for-
tæller el. vidner; et Vid-
ne.

unnipkâk, 1) det man for-
tæller; Fortælling; for-
fændelse; forebringende.
2) Vidnesbyrd.

unnipkârau, *rr.* 1) fortæl-
ler det; forfænder det.
2) vidner det.

unnipkârbigau v. unnipkâu-
pok, *rr.* 1) fortæller no-
get for ham; forfænder
ham. 2) vidner for ham;
forebringer ham noget
om en anden.

unnipkârbigirfak v. unnip-
kâursak, 1) den man for-
tæller el. forfænder no-
get. 2) den man fore-
bringer noget om en
anden; den man aflæg-
ger Vidnesbyrd for.

unnipkârut v. kâut, 1) for-
tælling. 2) forebrin-
gende. 3) Vidnesbyrd.

unnipkârutigau v. kâutigau,
rr. fortæller el. vidner
om ham. 2) fortæller el.
vidner det; fører det
Vidnesbyrd; har det at
forebringe.

unnipkârajûkpok, *intr.* vil
gjerne sladre el. fortæl-
le.

unnipkârajûktok, den som
er meget for at fortæl-
le; sladderagtig.

Unnerforpok, see under næste
foregaaende.

Ungadlæk, Ungalifak og
Ungaløk, see under næste
følgende.

Ungat, 1) den yttre el.
fravendte Side af en
Ting; den Side, som
er længst borte; hiin
Side el. borten for.
Bruges helst med *suffixum*
og *appositio*, som: Kak-
kam ungatâne, borten for
el. paa hiin Side af Bier-
get. 2) Lørvæggen el.
Endevæggen i et Hus;

Siden i et Telt; i *dual*.
ungatik, begge Enderne
af et Huus el. begge
Siderne i et Telt.

ungadlæk, 1) den borteſte;
den yderſte; den ſom ſido-
der el. ligger yderſt: *cum*
ſuff. ungadlia, det yderſte
yderſte af den. 2) den
ſom boer i Enden af et
Huus el. har ſit Sted ved
Siden af en Telt.

ungadliovok, *intr.* 1) er den
yderſte; er længſt borte.
2) boer i Enden af
Huſet; har øverſte Sted
el. er den fornemſte i Hu-
ſet.

ungátekarpok, *intr.* det ſam-
me i ſiſte Bemærkeſe.

ungadliðiomavok v. omato-
káu, *intr.* vil gjerne boe
øverſt el. have det for-
nemſte Sted i Huſet; er
meget for at have øver-
ſte Sæde.

ungaliſák, Betræf paa Si-
derne af et Telt.

ungalök, Vold; Indheg-
ning; Gjerde (Muur el.
andet, hvorved en Plads
indhegnes.)

ungalörpok v. lúkpok, *tr.*
indhegner; ſætter Muur
el. Gjerde om; Paſter
Vold op omfring.

ungalógak, indhegnet; ind-
gjerdet; en med Vold
el. Muur omringet
Plads.

ungatangéropok, *f.*)

ungörpok,) *intr.* og
tr. gjenner; driver for
ſig; omfringsætter no-
get levende; paſſer ſtede
ſe at være uden for ſam-
me og have det for ſig,
at det ej kan komme til
Siderne eller tilbage.

ungógak, gjennet; om-
fringsat.

ungok, en Vorte; en Ligtorn.

ungolik, vortet; ligtornet.

ungortarpok, *intr.* har
ſaaet Vorter el. Ligtorne.

ungeſíkpok v. ungaſíkpok,
f. intr. er langt borte.

ungeſíkfok, ſom er langt
borte.

ungeſíksome, langt borte.

ungeſíkáu, *intr.* er meget
langt borte; der er langt
til.

ungeſígáu, *tr.* synes det er
langt borte; holder det
for lang Vej dertil.

ungeſíkgáu, *intr.* og *tr.* er
ſaa langt borte. Kan-
nong ungeſíkgá? hvor
langt borte er det? Sórd-
lo Narkſalingmut unge-
ſíkgáu, det er ſaa langt
ſom til Markſalif.

ungeſíklígírfok, ſaa langt
borte ſom; af Graſtand
i Forhold mod noget an-
det.

ungeſíklúſek, Længde; Gra-
ſtand.

unge-

ungefingnerrovok, *intr.* pr
længere el. længst borte.

Ungavok, *intr.* og *tr.*)

ungagau, *tr.*

er indtagen i; hænger
efter; vil være hos; kan
ej affee el. forlade; læn-
ges efter.

Ungarfok, den som er ind-
tagen i noget; den som
hænger efter nogen el.
noget (f. Ex. et Barn ef-
ter Moderen; en Mand
i sit Fædeland.)

unganárpok v. nakáu, *intr.*
er behagelig at være
hos; er indtagende el.
tiltræffende; er værd
at længes efter; man
kan ej affee ham el. for-
lade det.

unganártok, behagelig; ind-
tagende; tiltræffende;
den man ønsker at væ-
re hos; det man ej kan
forlade.

unganak! hvor behagelig!
hvor indtagende! værd
at længes efter.

ungánek, Attraae el. Gang
efter nogen, man er ind-
tagen i; Behag; Læng-
sel.

Ungérpok, f. 1) *intr.* a)
snører sig. b) snøtes. 2)
tr. snører det; sammen-
snører (Ermer, Klæder,
Støvle.)

ungerút, Snørebaand;
Snøre, Rem.

ungeruférpok, f. 1) *tr.* sæt-
ter Snørebaand el. Snø-
re, Rem i. 2) *intr.* for-
synes dermed (Klædebon-
net.)

ungeruférpok, *intr.* Snøre-
baandet ic. er løs.

ungerútilik, Klædebon med
Snørebaand i el. som er
til at snøres sammen.

Ungelíkpok, f. under Ung-
at.

Ungialíkfe, pliren med
Øjnene, ved at rynke
Øjelaagene sammen.

ungialíkfiok, *intr.* plirer el.
blunder med Øjnene.

ungialíkfírfok, plirende;
den som blunder med
Øjnene.

ungialíksívigau, *tr.* plirer
med Øjnene til ham el.
hende.

Ungiarpok, see under Umik.

Ungilék, Kløe. Sillan
ungilék! hvilken Kløe!

ungilékpok, *intr.* det Kløer.

ungilengnakáu, *intr.* for-
volder Kløe; fører Kløe
med sig.

Ungiungiôrpok, 1) *in-
tr.* fæster paa Grams.
2) *tr.* fæster det paa
Grams.

ungiungiðrut,)

ungiungiugak,) Grams:
gods; det som Fastes
paa Grams.

ungiungiorbigau, *rr.* Faster
paa Grams for dem.

Ungmiarpok, *f. und.* Umik.

Ungna, een og tive.

ungniok, *intr.* 1) a) er den
1de. b) er en Snees. 2)
i *plur.* ungniput, ere een
og tive i Tallet.

ungnirfok, 1) den 2de. 2)
en Snees. 3) i *plur.* ung-
nirfut, een og tive.

ungnirfut-surdliæt, det sam-
me i 1ste Bemærkelse.

ungnirfut-mardluk, to og
tive.

ungnirfut-pingafut, tree og
tive, *o. s. fr.* (see Gram.
V. Cap. S. 4.)

ungnirfun-aipæt, den 22de.
ungnirfut-pingajuæt, den
23de, *o. s. fr.* (see Gram.
V. Cap. S. 6.)

ungnirðvok, *intr.* 1) er den
2de. 2) i *pl.* ungnirð-
put, ere een og tive i
Tallet.

ungnirfarkattarput, *intr. car.*
sing. ere flere Snees i
Tallet; rækker flere Gan-
ge til 21, som: Pingafun-
nik ungnirfarkattarput,
ere 3 Snees el. 60.

ungnirfarkattartut, *car. sing.*
flere Snees i Tallet; fle-

re Gange til 21; tive
gange.

Mardlungnik
ungnirfarkattartut, tive
Gange to; tvende Snees
el. 40.

Ungok og Ungörpok, see un-
der Ungat.

Uniárpok, *intr.* og *rr.*
flæber noget efter sig
paa Jorden.

uniártok *v.* árte, den som
flæber noget efter sig.

unizgak, flæbt; det som
flæbes.

uniarkattarpok, *rr.* flæber
den frem, som ikke vil
afsted; trækker ham ef-
ter sig.

Unikpok, 1. *intr.* 1) er
el. staaer stille; gaaer
ikke; Kommer ej af Stes-
det. 2) sætter sig i Stil-
hed; standser (noget, som
har været i Bevægelse.) 3)
forbliver; bier; bliver
efter paa et Sted (naar
andre rejse.) 4) forbli-
ver med alle paa et Sted;
opholder sig; sætter sig
ned at boe el. staaer Bo-
pæl der. Unigiartorpit?
Kommer du nu for at ville
boe her? 5) vover ikke
mere; har udvoret.

uníktok, 1) den som staaer
stille. 2) den som stand-
ser. 3) efterbleven; for-
bleven. 4) opholdende
sig;

sig; forbleven med alle.
5) udvoren.

unikbik, 1) Hvilested. 2)
Blivested; Opholds-
sted.

unikbigau, tr. 1) sætter sig
i Stilhed paa noget;
hviler der. 2) bliver
hos; opholder sig der
el. hos ham el. 3) —
paa den Tid. Udlok tau-
na unikbigigiga illivline,
den Dag jeg forblev hos
eder.

uniktipok, t. tr.)

uniktitfiok, intr.) 1) faaer
en til at staae stille;
bringer noget til at hvil-
le; sætter det ud af Be-
vægelse. 2) beholder
noget af det ankomne;
forholder det fra at
komme tilbage. 3) faaer
en af Besøgerne til at
blive efter, naar de an-
dre rejse (enten ved at
tage den til Husstrue el. Tje-
nerinde el. faaer den over-
talt til at give sig blant de
Døtte, o. s. v.)

uniktitak, 1) den el. det,
som er bragt til Stil-
stand. 2) tilbageholdt;
forholdt fra at rejse. 3)
den af Besøgerne, som
bliver tagen til Hu-
strue &c.

uningayok, intr. er stille paa
et Sted; rører sig ikke;

Kommer ej af Stedet;
ligger stille.

uningarsok, den som er el.
ligger stille, uden at
røre sig.

uningavik, Tid at staae stil-
le; Stilstandstid. Sek-
kérngum uningavia, Soels
hverv.

uningávarpok, intr. 1) hvil-
ler rolig; ligger ganske
stille paa et Sted. Uning-
ávadlâit! lig dog ganske stil-
le! 2) Kommer ikke af
Sleffen; rejser ingens-
steds; er en Hjæmmesø-
ding.

uningaválæk! 1) Han el. det
Kommer ikke af Sleffen;
man maatte længe ven-
te, inden man fik at
see ham røre sig; hvor
stille ligger den dog!
Kajak inga uningaválæk!
hvad mon gaar af hin Ka-
jak, der ligger saa over-
maade stille, at man ej kan
see den røre sig. 2) hvil-
len Hjæmmesøding! han
Kommer dog aldrig fra
sit Sødested.

Unniórpok, intr. og tr.
1) træffer ikke; styder
fejl. 2) tager Sejl i ro-
get; gaar glip deraf;
løber fejl; siger fejl; for-
staaer vrangelig. Okau-
zee unniordlugit, at tage
hans

hans Ord i en drang Re-
ning. 3) vanslægtter;
slægtter ej paa. Angune
unniorpå, han slægtter ikke
sin Kader paa.

unningak, fejlstudt.

uniornakau, *intr.* 1) er van-
stelig at træffe. 2) man
kan saa let gaae fejl der-
af el. tage fejl deri.

unniorkópok, *intr.* træffer
ikke ind; opsyldes ikke
(det sagte)

unniorkotípok, *i. tr.* siger
det, som ej træffer ind;
giver falsk Raad der-
med.

Unnipkârpok, see under Un-
nerpok.

Unnuak og Unnuök, see un-
der næstfølgende.

Unnuuk, Aften.

unnukut, 1) om Aftenen;
i Aftenstunden. 2) i Af-
tes. 3) i Aften.

unnukumilák, Aftensmaal-
tid.

Unnukpok, *intr.* er Aften.

Heraf: a) *conj.* unnung-
met, om Aftenen, og b)

subj. unnukpet, i Aften.

Unnuktok, Aftenstid. Un-
nuktok tikípok, han kom
hjem ved Aftenstid.

unnuksiörpok, *intr.* bru-
ger Aftenstunden; er
ude om Aftenen.

unnulerpok, *f. intr.* bliver
Aften.

unnulliok, *intr.* bliver mørk
Aften. Heraf *conj.* un-
nulligame, i Aften silde;
noget ud paa Aftenen.
Unnulligame okaitfullia-
romarponga, i Aften sil-
de vil jeg hen at gribe Star-
ve i deres Gavn.

unnúpok, *tr.* Aftenen Kom-
mer paa en. Unnupátig-
ut, Aftenen kom paa os.

unnutípok, *i. tr.* forvolder,
at Aftenen Kommer paa
en. Unnutipátigut annó-
rib, for Blæstens Skyld
kom Aftenen paa os.

unnúserpok v. unnukléiok,
intr. er længe ude om
Aftenen; Kommer silde
hjem.

únnuak, 1) Nat. 2) om
Natten. 3) i Nat.

únnuarpok v. avok, *intr.* er
Nat.

unnuaissárpok, *intr.* der er
ingen Nat; Solen gaaer
ikke under

unnuarfiörpok, *intr.* bruger
Natten; er ude el. rejser
om Natten; gjør Nats-
tearbejde.

unnuarfiörtok, den som fah-
rer el. er ude om Nat-
ten.

unnuarúpok, Natten Kom-
mer paa. Unnuarulerá-
terfunga piogut, det blev
ud paa Natten inden vi kom
derhen.

un-

unfáiook, *intr.* er et Sted
 Natten over. Heraf a)
conj. unnuigame, i Nat;
 forgangen Nat; afvig-
 te Nat, og b) *subj.* un-
 nuigune, i Nat; til
 kommende Nat.

Upernák (N.) v. uperogák
 (S.), 1) Vaar; Soraar.
 2) i Soraaret; afvigte
 Soraar. 3) sjeldnere: til
 Soraaret; næste Sor-
 aar.

upernákut, om Vaaren; om
 Soraaret.

upernávok, *intr.* er Soraar.
 Heraf *conj.* upernáumet,
 afvigte Soraar.

upernáliok, *intr.* bliver Sor-
 aar. Heraf *conj.* uperna-
 ligame, til Soraaret; i
 dette Soraar.

uperniok, *intr.* opholder sig
 paa et Sted om Soraar-
 ret.

upernivik, en Vaarplads;
 et Sted, hvor man op-
 holder sig om Soraar-
 ret, naar man rykker
 ud af Huus, at boe i
 Telt.

Upát, see under Ukpat.

Urgvávok og Urgvut, see un-
 der Uávok.

Urksuk, et slags store Sæl-
 bunde, kaldet: Kemme-
 Sælen (af hvís Hund stæ-
 res de ved Grønlændernes
 Gangst brugelige Kemme

el. Piiner) (*Phoca barba-
 ta.*)

úrksukpok, *intr.* faaer en
 Kemme-Sæl fanget.

urklúrsák, et slags Mar-
 slue, som findes i den
 store Goples Trevler
 (*Oniscus medusarum.*)

urklúrlángoxt, *car. sing.* et
 slags Blomster-Græs,
 der skal ligne Kemme-
 sælens Skæg, og er
 hvidagtig.

Urflérárpok, see under næste
 følgende.

Urflérpok, *f. tr.*)

urfléiook, *intr.* 1) for-
 søger; prøver; gjør for-
 søg dermed; prøberer;
 sætter Prøve paa. 2)
 frister.

urflérnekarpok, *intr.* 1) prø-
 ves; forsøges. 2) fri-
 stes.

urfléirfok, 1) en Forsøger.
 2) en Frister.

urfligak, 1) prøvet; for-
 søgt. 2) fristet.

urflérnarpok v. nakáu, *intr.*
 er fristende; det frister
 el. man fristes derved.

urflérnatok, fristende; Fri-
 stelse; det man fristes el.
 sættes paa Prøve ved;
 det hvorved man let
 kan forløbe sig.

urflíut v. urfléniut, Fristelse;
 det hvorved en an-
 den sætter os paa Prø-
 ve

ve el. hvortil han frister os.

urssiutigau, *rr.* frister endermed; forsøger ham derved.

urssitlarpok, *rr.* frister nogen stærkt; sætter ham i haard Fristelse.

ursserlarpok, *rr.*)

ursserláriok, *intr.*) 1) maaler (Længde; Størrelse.)

2) vejer (Lynge.) 3) maaler noget efter; passer det efter noget andet.

ursserlórþok, *rr.* 1) det samme. 2) viser for sig med Haanden til en; giver ham Tegn med Haanden (enten vinkende at komme eller advarende at gaae sin Vej.)

ursserlarpok, *rr.*)

ursserláriok, *intr.*) det samme i sidste Bemærkelse.

ursserlánt, 1) Maal; a) Allen.

b) Skieppe. 2) Vægt.

3) Mynster.

ursserlánt, det samme.

ursserlántigau, *rr.* 1) maaler el. vejer dermed. 2) har det til Mynster.

Uffe, jeg erindrer nu; det er sandt; det kommer mig i Tanke; nær havde jeg glemt det.

ussëma v. ussiobba (N.) v. ussiogva (S.), 1) jeg tænkte el. meende; mig syn-

tes. Ussëma tamáung-naissersok, táva pingilak, jeg havde dog tænkt, at han skulde komme hertil, og, saa blev han borte. Ussiobba illomórtok, ikke havde jeg troet ham til at narre mig. 2) du sagde jo el. havde dog sagt anderledes; det var ikke efter Aftale.

ussëmalo, 1) Og jeg tænkte dog. 2) Nu, du var mig og den rette Karl. 3) Jeg vidste ikke andet, end det var din Mening; Jeg var dog fuldt og vist i den Tanke, og saa —. 4) Ja det var den Gang du narrede mig, kom tiere!

Ussérþok, *s. intr.* og *rr.* Spæn stænker ind i et Sæhrstøi.

Ussiak, see under næstfølgende.

Ussíok, 1) *intr.* a) er ladet; har Ladning inde (Slib; Baad.) b) fører noget bag paa en Kajak. c) er læsset (en Glæde eller Bogn.) d) er ny Maasne (fordi det smale Quarteer slaaer op med den ene, og ned med den anden, frumme Ende, ligesom en Kajak der har noget at seere bag paa.) 2) *rr.* a) er ladet derved; fører det; har

har det inde. b) er læs-
set dermed; har, det til
Læs.

ussikáu, *intr.* 1) er meget
stærk ladet. 2) har stort
Læs.

ussiekarpok, *intr.* 1) har sin
Ladning inde; er sil-
ladt (et Gahrtsj.) 2) har
Læs.

ussilerpok, *f. intr.* begyn-
der at blive ladet el. faae
Læs.

ussilerforpok, 1) *intr.* læ-
des; læses. 2) *tr.* læ-
der; læser; belader.

ussilersóiok, *intr.* det samme
i sidste Bemærkelse.

ussirák, 1) Ladning; det
som føres paa en Baad
el. andet Gahrtsj. 2)
Læs; det som føres paa
en Slæde el. Vogn. 3)
en Skjødning oven paa
Kajakken; et stykke
Skind, skjødnet oven paa
den, fordi de hele Skind
ikke kunde række toers
over.

ussiarpok, *intr.* og *tr.* fører
en Sælhund bag paa sin
Kajak.

ussiarpok v. ussingiarpok, 1)
intr. a) losses (et Gahr-
tsj.) b) aflæsses (en Slæ-
de.) 2) *tr.* a) udlosser den
(Baaden.) b) aflæsser den
(Slæden.)

Ussoráu, *tr.*)

ussorúkpok, *intr.* 1) be-

rømmer; beundrer; pris-
ser lyffelig; lover. Gu-
de ussorallugo, at love
Gud. 2) taler prægtig
om en Ting; statterer
højt; agter stort; an-
seer med Beundring.

ussorúktok, en Beundrer;
en Berømmer.

ussorirlak, beundret; lovet;
berømt; priset.

ussoróut, 1) det man pris-
ser en for; det man be-
undrer hos ham el. be-
rømmer ham for. 2)
det man priser en med;
Lov; Priis; Beun-
dring; Lovsang; Be-
rømmelse.

ussoróutigáu, *tr.* 1) priser
en derfor el. 2) dermed.

ussórnarpok v. nakáu, *intr.*
er berømmelig; er beun-
dringsværdig; er priis-
værdig el. ærværdig.

ussórnartok, berømmelig; be-
undringsværdig; priis-
værdig; ærværdig.

ussornarsúsek, Priisværdig-
hed; Herlighed.

ussornarsillát, priset være!
Lov stee! lovet være!
(du, han, de ic., som be-
stemmes efter Sammen-
hængen.)

ussornarsíok, *intr.* 1) prises;
loves; berømmes; ny-
der Lov og Priis. 2) op-
højes; forflares; for-
bero

herliges. 3) agtes højt; holdes i Ære; helliges. usornartulliarpok v. túlliok, *intr.* 1) gjør berømmelige Ting; gjør det som maae beundres el. priselige Gjerninger. 2) gjør Mirakler el. Under.

usornartulliartok, 1) den som gjør berømmelige Ting el. priselige Gjerninger. 2) en Undergjører; den som gjør Mirakler el. underlige Gjerninger.

usornartulliak, 1) en berømmelig el. priselig Gjerning; en Handling, som opvækker Beundring. 2) et Under el. Mirakel.

usornaut, Herlighed.

usorsitlârpok, *intr.* priser el. berømmer sig selv; praler.

usorsitlârtok v. usorsitlâk, en Stryder; en Størpraler; den som berømmer el. gjør meget af sig selv.

usorsitlâut, Selvroes; Brovten; Pralerie; Stryden.

usorsitlâutigau, *rr.* berømmer sig selv derfor; praler el. brovter deraf.

Ussornarpok og Ussorúkpok, see under næstforegaaende.

U'luk, det mandlige Lem.

usulík v. usulíngoak, et Drengébarn.

usúrsak, 1) Ende, Spidsen paa en Kjaaf. 2) en Sandstjæl; en Gaber (*Mya truncata* og *arenaria*.)

usúngarsok, en Angelica-Rod.

úzuk, det kvindelige Lem el. Kjønskjende.

uzulík v. língoak, et Pigebarn.

U'úngarsok, see under næstforegaaende.

Utákkíok, *intr.* og *rr.* 1) venter efter en el. noget; varter derefter; bier paa; bier ham. 2) lider Nød el. Sult (fordi de Trængende ligesom bier efter det der endnu gaaer i Marken.)

utakkírsok, den som venter el. bier efter noget.

utakkírsak, det man venter efter el. bier paa; den man oppebier.

U'te, Hjemvej; Tilbage-reise; bruges kun med *appos.* saaledes: útímut, paa Hjemvejen; naar man kommer tilbage.

utérpok, *r.* 1) *intr.* vender; vender tilbage; vender om; Kommer igjen. 2) *rr.* a) vender om efter noget; Kommer tilbage der.

derester. b) tager noget med paa Gjemvejen. c) Kommer igjen med det samme; igientager sine Ord; siger eet og det samme paa ny. d) tager den forstudte Kone igjen.

utertárpok, *intr.* og *tr.* 1) det samme, naar det sker ofte. 2) især: a) igientager. b) lægger sammen (et læsende Barn.) c) *intr.* igientages.

uterbik, det Sted, el. den man vender tilbage til.

uterbígau, *tr.* vender tilbage til ham el. dertil.

utereepok, *tr.* *intr.* er gjenstridig el. halstarrig; er paaftaaende; vil ej lade sig sige.

utereetfok, gjenstridig; halstarrig; paaftaaende.

utereenek v. utereetsúsek, Gjenstridighed; Halstarrighed; Paaftaaenhed.

uteriárpok, *intr.* forandrér sit Sind; lader sig overtale.

uteriártorpok, *intr.* fahrer baglænds; stotter tilbage med en Baad.

utérárpok, *tr.* fører ham tilbage; driver tilbage; faar ham til at vende om.

utérárgak, tilbageført; tilbagedreven; overtalt til at vende om.

utértipok, *tr.* 1) leverer tilbage. 2) hæver Kjøbet.

utértitak, tilbageleveert.

Utereepok og Utérpok, se under næstforegaaende.

Utípok, *tr.* 1) *tr.* river Haarremmen af et Skind, som er mørnet ved at forraadne. 2) *intr.* Haarene samt Haarremmen rives saaledes af et Skind.

utítílok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

utítak, et Skind, som Haarremmen saaledes er afreven (s. Ex. et Kones baadskind.)

utitíérpok, *tr.* 1) *intr.* lægges hen at forbrænde og tabe sin Haarrem (et Skind.) 2) *intr.* og *tr.* lægger det hen at forbrænde el. ved forraadnelse mørne i Haarremmen.

útívak, *intr.* Haarene el. Sjærene afraadne af sig selv, saa Haarremmen skilles el. løsnes paa Skindet.

útírfok, et Skind, hvis Haarrem saaledes af sig selv afskilles el. løsnes.

Utókak, 1) gammel (Mand, Kvinde, Dyr); gammel i Alder; som har

har levet længe, 2) især:
 en gammel Mand.
 utokárloak, ældgammel.
 utokávk, *intr.* er gammel.
 utokáursúsek, Alder; Æl-
 de; Levealder.
 utokáunek, en Ældste.
 utokaunérrovok, *intr.* er æld-
 ste el. ældre.
 utokáitfiak, 1) en mid-
 aldrende, 2) en stor-
 gammel Sølhund af
 Svartside-Slaget (*Pho-
 ca grønlandica, bimula.*)
 utokállíok, *intr.* bliver gam-
 mel.
 utokállirfok, bleven gam-
 mel.
 utokavflángitfok, ej med de
 ældste.
 utokáitserpok, *f. intr.* taler
 som et gammelt Men-
 niste (en Ung); snapper
 alvorlig og forstandig,
 skjønt han er ung.
 utokérpok, *f. intr.* kan vans-
 kelig tale; stammer el.
 er utydelig i sin Tale,
 og kan ej ret forklare sig.
 Utsirforpok, *intr.* og *tr.*
 løber over (et Kar, som
 er fuldt.)
 utfikigulavok, *intr.* det samme.
 utfikigulálerpok, *f. intr.* be-
 gynder at løbe over.
 Uvæk, en Mand; en Æg-
 temand.
 uvigau, *tr.* har til Mand;
 er gift med.

uviníkpok, *tr. intr.* hun er
 gift.
 uvinikák, en nygift Kone;
 en Brud.
 uvíklak, en Kjereste; Sæ-
 stemand; tilkommen-
 de Mand; Brudgom.
 uídlarpok, *intr.* mister sin
 Mand.
 uídlárnek, en Enke.
 uídlarnerrovok, *intr.* er En-
 ke.
 uersarpok, 1) *intr.* bliver
 til Hore. 2) *tr.* gjør til
 Hore; bedriver Hore med.
 uersáíok, *intr.* horer; gjør
 nogen til Hore; bedriver
 Hore.
 uersártok, en Hore.
 uersáirfok, en Horekarl.
 uersáínek, Horerie.
 uísuk, en gift Mand, som
 holder Hore.
 uersægak, *intr.* er et Sleg-
 fredsbarn; en Horeunge.
 uersægávok, *intr.* er en Hore-
 unge el. uægte Barn.
 uísulík, en Kvinde, som
 har med gift Mand at be-
 stille; gift Mands Hore.
 uíllulúk, en gammel Pige;
 gammel Mø el. ugift
 Kvinde.
 Uvlo, en Suglerebe.
 uvlursárpok, *intr.* bygger
 Rede (en Angl.)
 Uvsihpok, *f. intr.* er tæt;
 kan holde tæt; holder
 Vand ude el. inde.

uvlíksok, tæt; som holder tæt.

uvlíksok, *intr.* bliver tæt.

uvlíksarpok, *tr.*)

uvlíksárok, *intr.*) Fliner med sejt Spæf; tætter; gjør tæt.

uvlíkláirfok, den som gjør tæt.

uvlíksaut, noget at tætte med.

uvferút, 1). sejt Fløbende Spæf (at fline Baad, Somme med.) 2) Tjære; Beeg.

uvferúrsoak, Beeg.

uvferráu, *tr.*)

uvferrivók *intr.*) tjærer; beger.

uvferrisak, tjæret; beget.

uvfersárpok, *tr.* Fliner Somme el. Taatterne paa en Baad med sejt Spæf el. Tjære, for at saae den tæt; tjærer; beger.

uvfersaut, en Tjærefost; en Pensel at bege med.

Uzuk, see under Ufuk.

Uæ! sy! skam dig!

V.

Vóitje v. Vútje! bie! hold! vóitje-ét! vær saa god og bie!

Vóiziak v. Vúziak v. Vóizek, i Dag (forgangen Tid.) Vóiziak tamánétok, han var her i Dag. Napparsimarfok ajorungnárpok voiziarmit, det er bedre nu med den Syge, end i Dag før.

voiziarsoak v. vuziarsoak, for længe siden i Dag; i Dag tilig.

voiziángorpok v. vuziángorpok, *intr.* det er en Stund siden; det er alt en god Deel af Dagen forløben, siden det skede; det er alt noget siden det skede i Dag. Hér af Conj. voizi-

ángormet, efter at nogen Tid af Dagen alt var forløben : op paa Dagen.

voiziarsoángorpok, *intr.* det er alt længe siden i Dag, at det skede.

voizialliok, *intr.* han har været her el. det har været allerede noget af Dagen.

vóiziaro v. voizialligame, i Dag engang; siden bedre op paa Dagen. Voiziaro illigissauagit, jeg skal følge med dig i Dag engang.

voizéigame, i Dag forgangen; denne Dag igiennem.

Vútje, see under Voitje.

Vúziak, see under Voiziak.

Y.

Yaló, en Seene.

yalúksak, 1) Senetraad (før dig til Brug.) 2) Traad (i Almindelighed, endog affinned.)

yaluniarpok, *intr.* søger at faae Seener.

yalúksflok, *intr.* Fjober el. bekommer Sener.

yaluksiniarpok, *intr.* vil Fjobe Sener.

yaluksiniarbigau, *tr.* vil Fjobe Sener af ham.

Yamik, 1) Halsbaand; Halsfjede. 2) Især: et Hals Smykke af Perler. 3) en Klaue om Halsen (s. Er. paa et Haar.)

yamiksák, et nyt Halsbaand.

yamiklârpok, *intr.* 1) faaer sig et nyt Halsbaand. 2) tager et nyt Halsmykke paa.

yamikarpok, *intr.* har Halsbaand paa.

yamilik, den som har Halsbaand paa el. Smykke om Halsen.

yamilírkfoak, den som har Amulet om Halsen.

yamérpok, s. 1) *intr.* a) faaer Halsbaand el. Smykke om Halsen. b) faaer Halsring el. Klaue at gaae med; faaer en Rem om Halsen. 2) *tr.* sætter noget om Halsen.

yamírserpok, s. 1) *intr.* a) faaer Halsbaand paa. b) binder Halsbaand paa sig. 2) *tr.* — om en andens Hals.

Yjah, see under Iah.

Yklárnak, see under Uklárnak.

Æ.

Æ! Sy! Bæ!

ærpok, s. *intr.* 1) siger: Sy! Bæ! 2) er æfel ved Skarn; væmmes ved Ureenlighed.

ærað, *tr.* 1) siger: Sy! Bæ! dertil. 2) gider ej rørt derved el. tage derpaa, fordi det er saa bejudlet; vil ej skidne sine Hænder dermed. 3) agter en som Skarn; æfles ved ham.

ærtarpok, *intr.* er reenfærdig; kan ej lide Skarn; holder reent hos sig; fører sig reenlig op.

ærtartok, reenlig; reenfærdig.

ærtéipok, s. *intr.* er skiden færdig el. ureenlig i sin Udfærd; holder sig sludset el. har det sviinst hos sig.

ærtéitflok, skidenvurren; ureenlig; sviinst i sin Udfærd.

Regi-

Register.

A.

A

A! 2. 228.

Aaben, 38. 254. er a. 37.
254. staaer a. 15. 37. er
bleven staaende a. 254. vil
altid holde sig a. 246. har
a. Liv, 492. a. Gaar, 15.
a. Vand, 114. blider a.
Vand, 114. 421. holder
Dinene aabne, 518.

Aabenbar, 403. er a.
245. 403. bliver a. 403.
gior a. 37.

Aabenbarelse, 404.

Aabenbarer, 303. 324.
403. 404. a. en noget,
205. a. for, 324. a. sig,
403. 404. 472.

Aabenbaret, 37. 303.
404.

Aabenbaring, 474.

Aabent, 38.

Aabid, 209. 298.

Aabner, 37. 242. 254. a.
sig, 37. 242. a. ens Dine,
519.

Aabnet, 37. 242. er a.
242. har a. sig, 15.

Aabning, 37. har A. 37.
38. har smal eller stor A.
25. en liden A. 391. en
De med A. igjennem, 391.
yderste A. paa en Ting,
340. vil immer blive A.
imellem, 167.

Aab, 122. har en god A.
122. 191.

Aabsel, 203. 426. A. som
slæbes for Næve, 279.
finder et A. og: et fynden
A. 426.

Aae, 227.

Aag, 276.

Aal, 308.

Aand, 34. 501. med A. 34.
den øverste A. 501. udgi-
ver sin A. 34. 468. hans
A. udfahrer 468. Aan-
den maae forgaae ham af
Stræk, 468. seer Aander,
27. mister A. 23. 468.

M m

A.

- A:** som opvarter ved Sig-
 nerie, 186.
Ande, 34. drager **A.** 34.
 kan længe holde sin **A.** 16.
Andedrag, 34. tager dy-
 be **A.** 34.
Andehul (Søedrys paa
 Jisen), 6. glør sig **A.** 7.
Andelig, 34.
Andepiben, 501.
Andepust, 34.
Andér, 34.
Andrer, 255.
Ar, 331. 514. **A.** og **Dag,**
 514. forrige **A.** 433. i de
 forbigangne **A.** 434. for
 nogle **A.** siden, 46. 434.
 for mange **A.** siden, 46.
 et andet el. næste **A.** 14.
 om nogle **A.** 434. fra for-
 rige **A.** 434. bliver der eet
A. 514. ad **Aare,** 434.
Aare (at roe med), 73. Ro-
 nebaadaare, 73. Rajafaa-
 re, 349. Stor-aare, 21.
 glør **A.** 73. lægger **A.** ind
 i Baaden el. **A.** er lagt
 ind, 191.
Aare (i Kegemet), 460. fø-
 ler efter **Aaren,** 460.
Aare (i Træet), 129. har
 sine el. store **Aarer,** 130.
Aareben, 184. støder an
 med **A.** el. støder det af,
 184.
Aarelader, 67. 460. læ-
 der sig aarelade, 460.
Aareladejern, 460.
Aaretræ, 73.
- Arker** (ingen Ting), 51.
 a. det el. 51. a. alle Ting,
 51.
Arle, 514. er a. 515. er
 meget a. 515. a. ude el.
 i Arbejde, 515.
Arfang, 104. 345. 354. 378.
 har til sin **A.** 345. 354.
 har **A.** til det han glør,
 345. glør sig en **A.** 345.
 er **A.** i, 345. 356. af hvad
A. 394. den første **A.** 358.
Arvaagen, 80. bliver
 el. glør. **A.** 80.
Asyn, 470. bliver foran-
 dret i sit **A.** 470. har for-
 andret **A.** til det værre,
 470. seer efter ens **A.** 470.
A. B. C. (læser) 3.
Aber efter, 135.
Abstronfel, 134. 481. med
A. paa, 481. bruger **A.**
 el. har det paa, 481.
Ach! 16. 33. 38. 425. ach,
 at! 112. 171. a. hvem der
 kunde faae det! 124.
Aetehr, 473.
Ad: a. denne Vej, 326. fah-
 rer omkring a. denne Vej,
 326.
Adamskunde (i Halsen),
 234. har store **A.** 234.
Adløder, 244. 273. 274.
 bliver adlødt, 274.
Adskillelser Tid, 66.
Adskiller, 66.
Adskilles, 66.

Idstillige, 463. a. Ste-
der, 463.

Idstilligt, 463.

Idstilt, 66. a. hist og
her, 418.

Adspredt, 407. 418. 419.
a. sig, 66. 418. søger ved
noget at a. ens Taster,
522.

Adspredes, 419.

Adspredt, 418. et a. 418.
faaer sine Taster a. ved
en anden, 522.

Adspurgt, 435. det ad-
spurgte, 435.

Adspørger, 435. a. der-
om, 435.

Adspørges, 435.

Advarer, 436. a. derved,
436.

Advaret, 436.

Advarsel, 436.

Af: a. sig selv, 123. kom-
mer ikke a. sig selv, 378.
er a. Bejen, 363. gaaer
a. Bejen, 98. 363. 452.
sætter el. sættes a. Bejen,
398. 453.

Afbankes, Afbanket
og er a. 490.

Afbetalet, 18.

Afbier (noget), 285.

Afbilder og Afbild-
ning, 53.

Afbrudt, 67. 278. 279.

Afbrudten, 278.

Afbrødet, 219. 278.

Afcopter, 53.

Afdeler, 123. 285.

Afdeling, 123.

Afdød, 119. er a. 118.

Affald, 176. 411. A. fra
raaden Fjeld, 520.

Affalden, 179.

Affærdiger, 72.

Affødning, 83.

Afgjør, 78. 141. a. en
Sag imellem sig, 77. 280.
har afgjort, 78.

Afghaver og Afghavet,
157.

Afgrund, 204.

Afhenter, 9. 21.

Afhentet, 9.

Afholder sig fra, 6. 481.

Afhugger; en Afhug-
ger; Afhugges og
Afhugget, 201.

Afhænder, 507. vil a.
74.

Afhændes, 507.

Afhændet, 362. 508. er
a. 362.

Aflapper; Aflappes,
Aflappet og Aflap-
ning, 219.

Afflemmer og Afflem-
mes, 429.

Afflippt, 186. en Qvin-
de med a. Haar, 220.

Afflæder og Afflædes,
253.

Afflædt, 254. 462. er
a. 253.

Affløvet (Stykke), 234.

Afflom, 216. faaer A. og
har til sin A. 216.

M m 2

Af

Afkortet(er) og Afkort-
 ning, 219.
 Afkrænger og Afkræn-
 get, 9.
 Afløser; Afløstet og:
 er el. bliver a. 310.
 Afslutt(er), 476.
 Afslægs, 12.
 Afslæser, 310. 539.
 Afslæses, 539.
 Afslæstet, og: er a. 310.
 Afløser; en Afløser og
 Afsløses, 427.
 Afsløst, 428.
 Afsmagt, 12.
 Afsmaler, 53.
 Afmejet, 201.
 Afsmægtig, 12. 51. er a.
 12. 51. bliver a. 36. 258.
 499. giver a. 258.
 Afnytter og Afnyttet,
 36.
 Afpasser, 285.
 Afpasset, 105. er a. 371.
 Afplul, 76.
 Afpluller og Afplul-
 let, 76. 321.
 Afretter og Afrettet,
 453.
 Afriidset (Strea), 495.
 Afrundet (i Enden), 33.
 Afryllet, 321.
 Afryller og Afryllet,
 76.
 Affagt, 440.
 Affat (faaer sin Deel), 359.
 Affee (kan ej), 28. 135. 331.
 533.
 Affides, 54. er a. 54. tab-
 rer forbi a. 412.

Affiger, 440.
 Affindig, 350. 422. er
 a. 350. 420. bliver a. og:
 stiler sig a. an, 350. be-
 handle hinanden som af-
 findige, 350.
 Affindighed, 425.
 Afflaffer og Afflaf-
 ses, 361.
 Afflaaren, 201. 219. a.
 Strimmel, 186. Haaret
 bliver a. 220.
 Affleed, 440. giver A.
 64.
 Affliærer, 66. 200. 201.
 Affliæres, 201.
 Affholdninger (paa Træ
 af Solens Hede), 241.
 Afftraber, 430.
 Afftrabet, 210.
 Affludt(er), 114.
 Afflum (hvillet)! 470.
 Afflyder, 114.
 Afflyelig, 450. 527. sæt-
 tes i en a. Tilstand, 360.
 Afflyelighed (uden), 450.
 betager en Ting sin A. 450.
 Afflyer, 527.
 Afflaaet(er) 257.
 Affsmelter; Affsmeltet
 og Affsmeltet, 454.
 Affsnakke (lader sig ej), 65.
 Affsted! 147. kommer fort
 el. seent a. 121. kommer
 a. med, 161. kan ej kom-
 me a. med, 318.
 Affstrafning, 379.
 Affstryger, 27. 430.

Iffstumper og er Af-
 stumpet, 219.
 Iffældet, 176.
 Iftagen(er), 363.
 Iftale, 280. gjør A. 279.
 det var ikke efter A. 538.
 Aftegner, 53.
 Aften, 536. i A. 32. 536.
 er A. og: bliver A. 536.
 om Aftenen, 536. er ude
 om A. 536. A. og Mor-
 gen, 63. bliver mørk A.
 536. i Aften sidde, og: no-
 get ud paa A. 536. A.
 kommer paa en, 536. det
 latter ad A. 514.
 Aftensmaaltid, 536.
 Aftenstid, 536.
 Aftenstjernen, 244.
 Aftenstunden, 536. bru-
 ger A. 536.
 Aftes(i), 536.
 Aftrokken (sit Glind), 29.
 Aftørret, 27.
 Aftørret (bliver) 304.
 Afvarter, 285.
 Afvislet (er) om Munden,
 486.
 Afvries sit Vand, 419.
 Ager, 191.
 Ager (en), 284.
 Agerdyrker, 284.
 Agerland, 280. er A. 280.
 gjør til A. 284.
 Agervært, 284.
 Agt! i. 47. 87. viser A.
 for, 58. giver A. 273.
 giver A. paa, 273. 325.
 tager sig el. det i A. 259.

Ager, 57. 58. a. høit, 88
 539. a. højere, 35. a. som
 intet, 55. a. ei efter, 55.
 a. sig for, 259. er at agte
 sig for, 259. a. ei hvad
 han gjør, 293. det man
 a. sig til el. a. at gjøre,
 433. 434.
 Agtet, 58. er a. 434. ei
 a. efter, 55.
 Agtes høit, 540.
 Agtsom, og: er A. 273.
 Ah! 69.
 Al, 463.
 Allarm, 371. gjør A. 311.
 371.
 Allarmeret, og: bli-
 ver allarmeret, 364.
 Allart, 82.
 Albue, 100. har ont i A.
 og: støder med A. 100.
 Albue. Eljæl, 15.
 Albuestød (giver), 100.
 Aldeles, 111. a. ikke, 269.
 det a. 146.
 Alder, 542. har A. med,
 og: ere lige af A. 291.
 Alle, 463. 467. a. begge,
 463. a. og enhver, 321. a.
 tilhøbe e'. alle uden Undta-
 gelse, 464. a. Dage, 321.
 a. Steder, 463. til a. Si-
 der, 463. med a. 380. ta-
 ger, begegner ic. a. 464.
 kan a. Ting, 13.
 Allehaande, 463.
 Allen, 3. 333. 475. 538.
 M m 3

Allene, 220. ganske el. blot
 a. 220.
 Alleneſte, 220.
 Allerbageſt, 218.
 Allerforreſt, 397.
 Allerførſte, 433. a. til-
 værende og: a. Bæſen, 361.
 a. Eing, 358. 361.
 Allormeeſt, 35.
 Allermindſt, 260.
 Allernordligſt, 3.
 Allerſidſt, 218. a. gang,
 218.
 Allerſtørſt, 35.
 Alleryderſt, 139. 315.
 522.
 Allerøverſt, 148. 230.
 343.
 Alles, 463.
 Allesammen, 321. 463.
 464.
 Alleſteds, 463. a. frem-
 me, 20. vil være med A.
 151.
 Allevegne og A. fra, 463.
 Alligevel, 282. 457.
 Alle, 22. 23. Forraad af
 Aller, 23. ſaaer A.; fo-
 ger A., og: en fanget A.
 Alleſſind, 22.
 Alle-linge, 23.
 Almægt, 13.
 Almindelig, 293. er a.
 293. er mere end a. 274.
 Almægtig, 13. er a. 13.
 Alt, 463. 464. et og a. el.
 ganſke og a. 464. vrede a.
 47.
 Alter, 508.

Alternere, 30.
 Altfor grovt, 124.
 Altfor liden, 260.
 Altfortid et, 31.
 Altformeget, 442. er a.
 124. 442. giør a. 442.
 Altfor nær (holder det at
 være), 170.
 Altfor ſtor, 35.
 Altid: vil altid være med,
 151.
 Altina, 463. ſaaer A. at
 vide, 26. har gjort Ende
 paa A. 321. ſeer efter A.
 26. ved A. 47.
 Altſaa, 112.
 Altſammen, 463. tager
 a. 320. 321.
 Alvidende, 323. er a. 47.
 323.
 Alvidenbed, 323.
 Alvor, III. for A. III.
 nu begynder det for A. 15.
 er ramme A. III. det er
 hans A. 109. det er ikke
 hans A. 369. taler ikke
 A. 407.
 Alvorlig, III. 494. er
 a. 494. bliver a. III.
 Alvorligen, og: begeg-
 ner a. III. griber a. an,
 24. tager fig a. af, III.
 Alvorlighed, 109. 494.
 Alvorligt, III.
 Ambolt, 178. 183.
 Amme, 262.
 Amulet, 52. 187. 304.
 352. bruger A. 52. bin-
 der

der A. paa Hovedet, 304.
 hænger A. paa en, 52.
 Annammer, 102.
 Anbefaler en, 530. a.
 til, 530.
 Anbefaling, 530.
 Anbrændt, 296.
 And, 239. spidsnebbet A.
 340. A. skriger, 239.
 Anden (en), 3. giver sig ud
 for en a. 4. en a. gang, 3.
 46. 101. 217. paa a. Waar-
 de, 3. faaer a. Glættelse,
 3. kommer, sætter el. træf-
 fer i a. Forsætning, 4. er
 en a. 4. holder for at væ-
 re en a. 4.
 Anden (den), 13. 252. bli-
 ver den a. 252. a. gang,
 14.
 Andensted (boer), 55.
 Anderledes, 3. er a. 4.
 bliver a. 3. finder a. 4.
 gjør a. 3. 4. ej a. 457.
 viser sig a. end man er,
 370. viser sig a. mod en, 4.
 Andeskrig, 239.
 Andet (er), 4. 357. holder
 for a. end det er, 357. for-
 nemmer a. 4. for det a.
 14.
 Andre, 3. faaer paa a.
 Tænder, 398. søger at faae
 paa a. Tænder, 399.
 Aner ham (det), 297.
 Anfald (gør), 349. den
 som gjør A. paa en anden,
 349.
 Anfaldet, 349. 410. 441.

Anfaldet (en), 441.
 Anfanger (en), 374.
 Anfægter ham (det), 247.
 Anfører (en), og: er A.
 376.
 Angelica, 133. 235. samt
 for A. 235.
 Angelica-Rod, 540.
 Angenem, 28. 316. er
 a. 28. 316.
 Anger, 352.
 Angergiven, og: er a.
 352.
 Angest, 75. er i A. 171.
 bliver a. 224. er sat i A.
 berøver, 519.
 Angiver, 324.
 Angler, 177. 294.
 Anglesnor, 294.
 Angletaske, 5. faaer A.
 5.
 Angrer, 352.
 Angrikkende, 393. det et
 a. 393.
 Angriber, 345. 349.
 Angriber (en), og: er den
 første A. 349.
 Angribes derved, 247.
 Anholder om, 190. a.
 inderligen om, 235. a. hos
 en om noget, 170. 235.
 Anke (har til en), 205.
 Ankellod, 277. støder sin
 A. 277.
 Anken paa sig selv, 516.
 Anker paa, 205. er at el.
 værd at a. paa, 205. det
 er at a. paa sig selv over,
 516.

516. er ret at a. paa for
 sin Opførelse, 527.
 Anker (et), 223. lægger
 for A. 223. vinder A. 31.
 Steen til A. 223.
 Ankerbund, 223. god el.
 slet A. 301.
 Ankersted, 223.
 Anklager, 530.
 Anklager (en), 530. er
 A. 530.
 Ankommen, 383. 489. er
 a. 68. 383. 489. er a. med,
 383.
 Ankommer, 5.
 Ankomst, 5. Marsagen til
 ens A. 489. Tiden til ens
 A. 5.
 Ankrer, 223.
 Anledning, 104.
 Anlæggersted, 43.
 Anløb, 248.
 Anløben, 248. er a. 184.
 248.
 Anmøder, og: bliver an-
 mødet, 457.
 Anmærkning, 280.
 Anraaber, 457. 501.
 Anretter; Anrettet og:
 er a. 310.
 Ansigt, 191. har et smukt
 el. grimt A.; viser mildt
 A.; gjør et surt A. el.
 sætter et fælt A. op; er
 høven i A., og: seer en
 i A. 191. har slæbt el. ud-
 slaaende A. 432.
 Anslaffer en noget, 359.
 søger at a. sig, 359.
 Anstallet, 359.
 Anstrig (gjør), 192. 311.
 442. 501. der gjøres A.
 442.
 Ansluer, 233.
 Anspænder sine Kræfter
 for at komme frem, 160.
 Anstaaer, 110.
 Anstiller, 10.
 Anstiller Prøve, 266.
 Anstrøger, 29. a. med
 rødt, 146.
 Anstrænger sig, 24. 74.
 160.
 Anstrøgen, 29. a. med
 rødt, 146.
 Anstullen, 10.
 Anstændig, 105. 109. 355.
 opfører sig a. 105. lever
 a. 109. viser sig a. 355.
 Anstændighed, 110. 355.
 Anstød, 44. 247. giver A.
 247. sætter A. for 44.
 Anstødelig, 246. er a.
 246.
 Ansættes saa (kan), 261.
 Anstagen, 101.
 Antager, 101. 102. a.
 sig, 102. 347. 348. 417.
 har a. sig, 286.
 Antal (ringe), 94.
 Antaster, 349.
 Antecessor, 428.
 Antreffen, 278.
 Antænder, 97.
 Antændes, 96.
 Anvender, 61. a. noget
 i lignende Hensigt, 404.
 Anviser, 530.

Anvisning, 10. 530.

Appetit, og: har A. 98.

466. faaer stærk A. 194.

Appetithig, og: er a. 98.
gior sig a. 360.

Apostel, 64.

Apothek, og: Apotheker, 154.

Ar(er), 187. er bleven A.
efter, 187.

Arbejde, 411. ens A. 360.
et stykke A. 117. giver en
A. 117. lejer til A. el.
sætter i A. 411.

Arbejder, 48. 222. 360.
411. a. ilde, 71. a. i Træ,
411. a. det, 411. a. det
flet, 471. a. for Dagløn
el. a. derfor, 411. noget
at a. 411. er got el. ej got
at a. 130. lader sig a. 130.
200. a. for en, 222. 360.
411. a. i ens Brød, 222.
har til at a. for sig, og:
lader altid andre a. for sig,
222.

Arbejder. (en), 411.

Arbejdsfart, 221.

Arbejdsløn, 411. faaer
i A. 412.

Arbejdsredskab, 412.

Arret, 187.

Arg, 289. er a. mod andre,
289.

Argheb, 140.

Argsinde, og: er a. 140.

Arrig, 162. 192. er a. 162.
192. du er dog stræffelig

a. 326. viser sig a. imod,
192.

Arrighed, 162, 192.

Arilds Tid (fra), 143.

Art Papiir, 85.

Arm, 475. høire A. 475.

har ont el. den som har

ont i A. 475. bærer un-

der A. 394. bærer paa A.

222. 353. drager sin A.

tilbage af Armet el. faaer

med tilbagedragen A. 232.

Armbaand, 471. tager el.

sætter A. paa, 471.

Armeret Skib, 410.

Armevee (har), 475.

Armgrube, 334.

Armtag, 353. 475.

Arnested, 90. 204.

Arp, 338. A. er falden af,

el. tager A. af, 338.

Art (er af den), 291.

Arter paa og Artet

paa, 243.

Artig, 129.

Artshalde, 319.

Artsviff, 133. 142.

Arv, 217. faaer til A. 217.

Arvedeel, 217. har til

sin A. 217.

Arver, 217.

Arving, 216. 217. er A.

217. har til A. 216.

Asbest, 224.

Assistent, 313.

Aste, 24.

Atten og Attende, 45.

Attest, 324.

Attraae, 98. 155. 194.

M m 5

374

374. 376. 533. har A.
til, 194.
Attræer, 98. 154. a.
flækt, og: a. Frelse, 194.
Au! 61. 269. siger a. 269.
a. dda! 269.
Avind, 429.
Avindsyg, 365. 429. er
a. 429.

Avler, 216. 359. som a.
mange Børn, 216. a. et
Barn med hende, 359. har
a. det, 360. er a. af, 285.
Avlested, 284.
Avne, 148.
Ar, 145. 175.
Arel, 502. A. gaaer af
Fred, 502.
Arelbølt, 85.

B.

Baad, 150. 526. (23.) B.
med Koll i, 150. 526. stor,
middelmaadig el. liden B.
526. forfærdiger en av B.:
gjør ved B.; forliser, mister,
fælger el. stiller sig ved sin
B.; omkommer og omkom-
men i B.; henter et an-
skaffer sig en B. til Be-
fordring, og: er uden B.
526.
Baad-Arbejde (er i),
526.
Baadeflind, 29. gam-
melt forfuldet B. 168.
Baad-mødel, 150. 526.
Baads (fabrer til), 526.
Baadshage, 307.
Baadstøtte, 496.
Baals-Revier, 168. den
som boer ved B. 168.
Baand, 187. 273. 308.
B. til et Kar, 440. faaer
B. paa sig; lægger B. paa
Kar el. gjør B. tilrette for
at lægge det paa, 440.

Baandstage, 440.
Bad; Bader lig, og:
Badested, 514.
Bag. 215. b. til, 215. b.
ud, lige b. ud, fabrer b.
ud, flytter sig b. ud, og:
er bleven b. ud, 215. gaaer
el. taber b. ud, 307. Pub-
ber sig b. ud, 508. bli-
ver b. 215. 307. har b.
sig, 216. 218. sætter el.
laster b. sig, 508. det som
er b. en, 216. b. ham, 217.
508. b. dem, mig, os, dig,
eder, 217. ad hans B. 217.
b. efter, 217. kommer b.
efter, 215. 431. gaaer el.
fabrer b. efter, 431. 433.
er fabret b. efter, 244.
kommer b. efter alle de an-
dre, 217. paa hans, din,
min, deres, eders, vor
B. 479. er paa ens B.
217. gjør noget paa ens
B. 480. taler stærk paa
ens B. 245. B. fra, 508.
det

et man har lagt paa sin
B. 216. sidder B. 21. kom-
ner b. paa en, 480. tæt
en, 508. sidde el. staæ
æt b. hinanden, 508.

gdael, 508. 521. faaer
n heel B. 521.

gen, 215. lægger el.
ægges paa B. 307. er
agt paa B. 217. sidder
paa B. 22.

g. Ende, 21.

ger, 146. 491. b. for
n, 339. lader en b. for
lg, 338.

ger(en), 146. 339. 491.

gerhus, 146. 491.

gerovn, 146. 420. 491.

gest, 217. 508. er den
B. 217.

gffierding, 521. faaer
n B. til Deel, 521.

ghoved, 62.

glænds, 215. gaaer
215. fahrer b. 541.

gstann, 21. 215. 310.

gtalelse, 530.

gtaler, 156. 205. 329.

330.

gtaler(en) 156. 329. 530.

gvasser, og: en Bag-
vasser, 245.

gvendt, 204. er b. i

it Forhold, 204. bær sig

b. ad med, 204. til den b.

Side, 204.

lder (giver paa), 416.

ldyrer og Baldpæt,

117.

llie, og: gjør B. 277.

Ballierer, og: en Bal-
lierer, 440.

Ballierested, 180.

Balsom, 27.

Bane, 21.

Bange, 81. 275. 401. er

b. 81. 275. 435. er b. for,

104. er saa b. derfor, som

for Døden selv, 500. er

b. for et slet Udfald, 283.

er b. for en som er ude i

ont Vejr, 368. er b. at

det vil gaae saaledes igjen,

481. er b. af sig, 283.

gaaer altid b. 105. gjør

b. 81. 524. bliver b. 41.

bliver hastig b. 224.

Banghed, 81. 237.

Bank (giver), 178.

Bank (en), 22. 94.

Bank: n i et Lem, 486.

Banker, 178. b. af, 32.

490. b. paa, 178. 183.

b. Klæder, 490. b. Tranen

af Spæl, 183. det b. i et

Lem, 486.

Bankerestlab, 178. 490.

Bankesteen, 183.

Bar (er bleven), 257. med

b. Krop, 464. gjør bært,

257.

Barbeersad, 82.

Barberer sig el. en anden,

528.

Barberer (en), 528.

Barberes af, 528.

Barde, 439. smaa B. 74.

klæver B. ud, og: arbej-

der i B. 440.

Bar

Barbedittlingom Aflika,
Blæren, 485.

Bardefist, 439.

Bardehval, 45.

Barfodet, 164. er b. 164.

Barf, 29. 177.

Barler og Barlet, 177.

Barlaaret, 174.

Barm, 395.

Barmhiertig, og: er
b. 272.

Barmhiertighed, og:
uden B. 272.

Barn, 221. 256. 356.
(224.) med B. 108. er
et B. 256. 274. er ei læn-
ger B. 256. et spæd el.
lidet B. 274. Qvinde,
som har B. 274. har mi-
stet sit B. 274. bærer sig
ad som B. 256.

Barnagtig (er. el. taler),
256.

Barnagtighed, 256.

Barndommen, 256.
gaaer i Barndom, 89. 256.

Barnebarn, 84.

Barnebarnsbarn, 109.

Barnetøj, 360. 362.

Barnsø, 221.

Barnsnød, 292. er i B.
83.

Barsel (har gjort), 83.

Barseltone, 83.

Barselonde (behestet med)
172.

Barsellseng, 290.

Barst (taler en til), 442.

Basune, 175.

Bearbejder et Land el.
Træs til Brugbarhed,
284.

Beblandet, 25.

Beboer (en), 125. Husets
B. 92.

Bebrejdelse, 458. giver
B. fra sig; bruger til B.
og: den man giver B. 458.
giver en B., 441. 458.
Samvittigheden giver ham
B. 389.

Bebrejder, 458.

Bebræmmer; Be-
bræmmed og Be-
bræmmet, 420.

Bedaget Rone, 309. b.
Rand, 143.

Beder, 119. 504. b. nds-
mygelig, 192. b. om, 192.
504. b. en om noget, 192.
504. b. om Raade, og:
bliver b. om Raade, 249.
b. om Hjelp, 351. b. en
gjøre noget for sig, 457.
det man b. en gjøre, 458.
b. en gjøre det som ont-
er, 458. b. til, 504. b.
for en, 504. har el. faaer
en til af b. for sig, 504.
bliver b. for af en, 504.

Bede-Psalme, 504.

Bedrag (spiller nogen et),
407.

Bedragen, 408. mærker
sig b. 293.

Bedrager, 407. 408. b.
sig selv, 408.

rager (en), 408. an-
 er for en B. 407.
 ragerie, 408.
 re (er), 238. bliver b.
 . 154. 238. 380. gjør b.
 o. b. til! 24.
 rer, 110. b. sig, 110.
 38. 424.
 res, 11.
 rist, 106.
 ring, 424. B. Mid-
 l, 11.
 røvelig, 28. er b.
 . det var b. 28.
 røvelse, 28.
 røvet og Bedrøvet,
 B.
 røvet, 28. er b. 28.
 11. seer b. ud, 192.
 æller, 353. 522.
 bælle, 254. 522.
 bælt, 522. er b.
 54.
 ærber, 118. 149.
 ærber (en), 119.
 ærves, 149. lader b.
 19.
 ærvet, 119. er b. 119.
 nager b. 150.
 B, 543.
 g fingret (er), 405.
 g tap, 238.
 n at gaa paa, 310. 255.
 ytter el. holder B. sam-
 en, 232. har flette B.;
 er ont i B.; og: gaaer
 et paa sine B. 310. ved
 bruge B. 330.
 af 4. Legemet, 405. har

ont i B. 406. er got B.
 406. 490. er flet B. 406.
 et flet stoffe B. 490. lader
 B. i Halsen, 406. B. paa
 Enden af en Ullesnøre,
 165. B. paa Enden af
 en Buepiil, 273. B. un-
 der Glædemejerne, 352.
 Beenfjer paa Harpuun-
 stollen, 444.
 Beenring, 440.
 Beensmerte (har), 310.
 Beest, 178. er b. 177.
 smager b. 452.
 Beesthed, 178. 452.
 Beest, 300.
 Befaler, og: en Befal-
 ler, 119. 370.
 Befaling, 120. 370. 371.
 udstæder B. 119. efter-
 kommer B. 120.
 Befalingsmand, 274.
 Befatter sig ei med, 26.
 121. tør ei b. med, 401.
 b. ei længer med, 374. vil
 ei mere b. med, 440.
 Befinder, 266. b. sig ilde,
 98. b. sig vel ved, 110.
 Befollet (er deraf), 125.
 Befrier (en), 32. 53.
 Befrosen, 109.
 Befrugtelighed, 81.
 Befrugter, 81.
 Befryser, 109. 308.
 Befugter og Befugtes,
 139.
 Befængt, 10.
 Befæster og Befæst-
 ning, 65.

Befølelig (er), 405.
 Beføler; Beføles og
 Befølet, 409.
 Befører, 530. b. falste-
 ligen, 205.
 Befører (en), 530. er en
 B. 530.
 Begaaer, 359. har b. det,
 360. b. Synd, 11.
 Begaaer sig, 58. kan b.
 16. kan ej b. 16. 156.
 Begangne (det), 360.
 Begaver, 379. b. med,
 108.
 Begge, 463. alle b. 91.
 43. b. Rager el. Sider,
 91.
 Begegner, 73. 106. 369.
 375. b. høflig, 102. b.
 stærk, 16. b. som Ven,
 48. b. stet, 16. bliver b.
 73. er bleven b. 375.
 Bege, Pentsel, 543.
 Beger, 543.
 Beger (et), 82. 184.
 Beget, 543.
 Begierer, 376. b. inder-
 lig, 192. det man b. 376.
 er begjert, 375.
 Begiering, 98. 192. 376.
 ond B. 98.
 Begierlig, 377. 515. er
 b. 377. er b. derefter,
 515. bliver b. efter, 377.
 515. det man er b. efter,
 515. overmaade b. og: er
 overmaade b. 377. alt for
 b. og: er alt for b. 374.
 Begierlighed, 376. god

el. ond B. 377. har B.
 efter, 376. har god B.
 377. stor B. 377. har
 stærk el. brændende B.;
 bliver betagen af B.; stræl-
 ler sin B. efter; begynder
 at forgaae el. døet af B.
 194.
 Begiver, 73. 154. 288.
 457.
 Begiver sig, 369. har
 begivet sig ud fra Landet,
 294. det begav sig, 101.
 Begraver, 106.
 Begraves, 106.
 Begravet, 106. 353. er
 b. 353. ligger b. 106. er
 død og b. 118.
 Begreb, 107. 433. 434.
 bringer til B. 107. 181.
 har B. om, 434. kommer
 til B. om noget, 423. kom-
 mer til B. derved, 435.
 skaffer en B. om noget,
 303. 325. det hvorved man
 kommer til B. 435. har
 rigtig B. om; faaer el.
 skaffer tydelig B. 446. den
 som har faaet rigtig B.
 447. kan ej gjøre sig B.
 om, 265. uden B. 434.
 Mangel paa B. 434. er
 i B. med, 374. slaar i
 B. derom, 435.
 Begreben, 435.
 Begribelig, 435. er B.
 435. gjør B. 324.
 Begribende, 434.

egriber, 106. 325. 434.
 435. b. ikke, 265. er ei
 let at b. 323. bliver van-
 stelig at b. 324.
 egribes, 435.
 egroet (er smukt), 284.
 egræder, 206.
 egrændset, 204.
 egrøder og Begyndet,
 227. 240.
 egvndelse, 64. har el.
 gjør til B. 64. har el.
 har ej B. og Ende, 139.
 bringer en lidt til en B.
 209.
 egvnder, 64. 337. 374.
 er begyndt, 64.
 egvnder (en), 64. 371.
 374. er en B. 371. alle
 Tings B. 361.
 ehag, 140. 533. er til
 B. 238. finder B. i, 110.
 225. 238. finder ingen B.
 i, 226.
 ehagelig, 28. 316. 533.
 er b. 28. 226. 316. 533.
 er meget b. 226. 316. 409.
 finder b. 316. 409. b. at
 see; er b. at see; og: den
 som lader andre faae b.
 Ting at see, 473. hvor
 b. ! 533.
 ehager, 238. Om dig
 saa b. ? 70.
 ehandler, 369. b. ilde,
 11. 118. b. Jorden, 284.
 eholder, 108. 369. b.
 i Taalen, 140. b. sidste
 Ord, 280. b. det i sig,

321. b. noget af det an-
 tomne, 535.
 Behov (gør fit), 31. 38.
 Behændig, 393. 415. er
 b. 415.
 Behændighed, 393. 415.
 Behøver, 378. b. paa nu
 at rettes, 378.
 Behøves, 377. 378. det
 som b. 377.
 Belsjendelse, 324. det
 er hans B. 324. den som
 aflægger B. 279.
 Belsjender, 324. b. for,
 279. 324. b. sig ej for en,
 265.
 Belsjendt (gør sig), 324.
 gjør sig b. med, 325.
 Belsjendter (en), 96.
 Belsjendtgjør, 279. 324.
 Belsjendtskab: lever i B.
 med, 96.
 Belligeligt Menniske,
 125. det er b. at det gode
 maae ophøre, 409.
 Belliger sig, 171. det er
 at b. 125.
 Belslømmelse, 75. 104.
 Belslæmt, 104. 171. er b.
 103. 171. 229. er at væ-
 re b. over, 104. bliver b.
 229.
 Belslæder, 148. 384.
 Belslædes, 384.
 Belslædning, 384. sætter
 B. over, 384. yderste B.
 29.
 Belslædt, 384. er b. 148.
 Belslyttes i Sindet, 273.
 Be

Belønnet, 74.
 Belommer, 161. 362.
 369. b. intet, 450. b. for
 intet, 360.
 Belommet, 362. 377. er
 .el. har b. 362.
 Belomst (fil sin), 62. 153.
 275.
 Beløfter, 19.
 Beløfter og Beløf-
 tes, 280.
 Belønner sig for, 141. b.
 sig ei for, 14. 26. b. sig
 om ingen Ting, 26.
 Belønnet, 74. er b. 74.
 141. 273. er at være b.
 for, 141.
 Belønning, 74. 75.
 Belader, 539.
 Beladt for og bag, 63. er
 ret b. med Korrektioner,
 521.
 Belagt om Randen, 420.
 Belavet sin (harei), 334.
 Belcer og Belect, 92.
 Beleven, 126. er b. 126.
 494.
 Belevenhed, 126.
 Beligger, 239.
 Beløvet, 530.
 Belte, 197. 485. spænder
 B. om, 197. sætter B. om
 Livet, 485. har noget i
 sit B. 197.
 Beltestedet, 197. over
 B., og: har ont over B.
 197.
 Beløgger, 32. 58. 343.
 420. har belagt, 344.

Belægge, Steen, 344.
 Belægning om Randen,
 420.
 Belæst (for), 51.
 Beløben deri (er), 477.
 Belønning, 17.
 Bemaler, 5.
 Bemidlet, og: er b. 358.
 Bemøjer sig, 74. 75.
 Benaader, 395.
 Benaadet, og: er b. 395.
 Benægter, 265.
 Benævne; Benæv-
 ner; Benævnes og
 Benævnt, 458.
 Beopagter, 340.
 Beqvem, 109. er b. 109.
 497. anser b. 110.
 Beqvemgjør, 110. 497.
 Beqvemhed, 110.
 Beraad: er i B. med sig
 selv, 275.
 Bered, 371. er b. 371.
 373. bliver b. 373.
 Bereder, 48. 334. 371.
 b. sig, 334. har ei beredt
 sig, 334. b. Skind, 85.
 199. Steen at b. med,
 85.
 Beredskab (holder i), 373.
 det som er i B. 334.
 Beredt, 85. 199. er b. 85.
 Beregner, 277.
 Beretter, 279.
 Beretning, 280.
 Bergebrøst, 27.
 Bergefisl, 264.
 Berger, og: er berget,
 156.

Beglar, 123.
 Beglyre, 233. søger el.
 pluffer B. 233.
 Berigtigeller, og: Be-
 richtiget, 110.
 Berigtig, 155.
 Berørers lader, b. 288. la-
 der det derved, b. 154.
 Beroliger, 509. b. sig
 derved, 519.
 Berøjer, 245.
 Berømmelig, 300. 539.
 er b. 300. 539. en b. Gler-
 ning, 540. gjør, og: den
 som gjør b. Ting, 540.
 Berømmelse, 300. 530.
 539.
 Berømmer, 300. 530.
 539. Det man b. en for,
 539. b. sig selv; og: den
 som b. sig selv, 540. b. sig
 derfor, 540.
 Berømmer (en), 300.
 539.
 Berømmes, 539.
 Berømmet, 300. 539.
 Berøver, 48. 358. 516.
 Brøbet, 516.
 Besat (en), 502.
 Beset, 163. 525.
 Besegler og Besegles,
 273.
 Besiddelse: bringer i B.
 357. bliver i B. af, 369.
 Besinder, 107. b. sig,
 108.
 Bestadiger, 118. Gro-
 sten b. en, 195.
 Bestadiger (en), 119.

Bestadiges af Grosten,
 195.
 Bestaffenhed, 104. 171.
 er af den B. 291. af alige
 B. 291.
 Bestider, 32.
 Bestidt, og: en meget b.
 448.
 Bestielse, og: Be-
 stiermer, 417.
 Bestiermer (en), 90.
 417.
 Bestiermes og Bestiera-
 met, 417.
 Bestillet Deel, 101.
 359. 377.
 Bestinnelse og Bestin-
 net, 20. 197.
 Bestiæftigelse (er u-
 den), 450.
 Bestiæftiger sig med
 noget, 450. b. meest dera-
 med, 375.
 Bestriver, 5.
 Bestuelse, 163. 265. for-
 stiller til B. 163.
 Bestuer, 134. 163. 473.
 Bestuer (en), 473.
 Bestøgger, 459.
 Bestylder, 344. b. dera-
 for, 345.
 Bestyldning, 345.
 Bestyldt, 344.
 Bestyrtelse, 417.
 Bestytter, 90. 417. b. sin
 Angel, 314.
 Bestytter (en), 90. 417.
 Bestyttet, 91. 417. bli-
 ver b. 417.

Bestemmelse, 341.
 Bestemmer, 169. 341.
 Bestemmes, 341.
 Bestiller, 28.
 Bestutter, 141. har b.
 140. b. sig til, 376. har
 et b. 2754.
 Bestutning, 140.
 Bestyrelse, (er), 170.
 er næst. for næst, 170.
 Bestyrelse, 9. 10. 130.
 263.
 Bestyrelse, 130. 263.
 Bestyrelset, 130. er b.
 330. meget b. 263. er b.
 af døde, 392.
 Bestyrelse (er), 131.
 Bestyrelse, 130. bliver
 b. med. Slim, 319.
 Besneer, 440.
 Besnitter, 408. Besnitter
 tet, 408.
 Besnærer og Besnæ-
 rer, 278. 395.
 Besnærer, 395.
 Bespiselise, Sted, 298.
 Bespiser, 298. b. med,
 298.
 Bepiser (en), 298.
 Bespottelse, 266. 257.
 Bepotter og Bepot-
 tet, 266.
 Besprænger, 417.
 Bepotter, 197.
 Bestaer, 58. 73. b. læn-
 ge, 73. bliver ej bestaa-
 ende der, 65.
 Bestandig, 65. er b.
 65.

Bestandighed, 380.
 Bestesader, 49; har til
 B. 57.
 Bestemelse, 434. har
 ingen B. 449.
 Bestemmer, 458. b. no-
 get al, 434. 432. har b.
 en Ting til noget, 449.
 Bestemmer, 31. 309.
 har til B. 31.
 Bestemt, 359. 434. er b.
 359. er b. et. ej b. til no-
 get, 449. hvad er det b.
 til? 449.
 Bestiger, 156.
 Bestiller, 106. 450. b.
 noget, 222. 411. 449. den
 som b. noget, 451. b. me-
 get, 72. har meget af b.
 521. b. intet, 112. 450.
 faar at b. 117. det man
 b. 450. noget af b. 411.
 b. for en, 399. 450. har
 at b. med, 399. 411. har
 snart et, snart et andet,
 for et b. 399. kaffer at
 b. 117. 399. 411. kaffer
 en nok at b. 378. det man
 giver en at b. 450. han
 har vel noget at b. ej, hvad
 mon han b. ? 450. b. al-
 drig noget selv, 222.
 Bestormer, 49; en Be-
 stormer, 441.
 Bestraalelse, 20. 197.
 Bestraaler, 20. 197. 218.
 409.
 Bestraaler, 49. 197. 469.
 Be

Bestraale af Solen (er),
218.

Bestrider, 19, 441.

Bestrøger, 27.

Bestrøelse og Be-
strøber sig for, 375.

Bestyrker, 65.

Bestyrtende, 93.

Bestyrter, 41.

Bestyrtet, 41, 93, 484.

Bestyrtet (er, bliver el.
gør), 518.

Beståelse, 417. det
hvorved man b. 417.

Besudler, 130, 263.

Besudles og Besudlet,
130.

Besvanger, 271.

Besvanger, 22.

Besvimer, 23, 62, 202,
339. er særdig at b. der-
over, 500.

Besvognet (er bleven i et
Duns), 309.

Besvør (Vasser), 75.

Besvørers ved, 74. finder
sig besvøret ved, 52, 74.

Besværlig, 75. vil ei
falde b. 53.

Besværlighed, 12, 74.

Besværligt, 99. er b.
12, 269.

Besvæ: er el. reiser paa B.
el. lægger B. af, 310. læg-
ger B. af der, 390, 489.
har B. 390. kommer sjel-
den el. aldrig paa B. 489.
det Sted man kommer i
B. paa, 489.

Besøger, 389, 390, 489.
b. ham, 489. b. idelig,

489. b. en Enh., for at
erfare hans Beskændte,
324. der naar B. 390.

Besøger (en), 390, 489. en
flittig el. en fliden B.
489.

Besøger, 390.

Betaager, 392, 393.

Betaaget, 392. er b. 392.
474.

Betaler, 18. b. dermed
19. b. sin Gæld, 18. b.
for en anden, 19. b. ilde,
19. kan ei b. 19.

Betaler (en flit), 19.

Betales (kan el. kan ei),
302.

Betaling, 16, 19. har if-
te B. dertil, 401. er el.
har til, faaer el. tager i
B. 17. giver i el. bruger
til B. 19. baster med B.

72. æfter B. 18. b. 11
Betalt, 17, 18. er b. 17
302. ei b. 17.

Betegner, 530.

Betegnes ved, 59.

Betjener sig af, 61.
145.

Betler og en Betler,
192.

Betrakter, 134, 163. lød
der b. 163. har aldrig for
b. 474.

Betrægtning, 163.

Betroe en noget (for el.),
283. tør ei b. sig, 283.

N.n. 2. 4. Be-

Betræf, 29.
 Betræf, Alifak, *) 532.
 Betræfter, 29.
 Betrættet, 224. 370. bli-
 ver el. gjør b. 224. sidder
 b. 370.
 Betydeligt, 449.
 Betydenhed, 292. er
 noget af B. 292.
 Betyder, 53. 112. b. in-
 tet, 363.
 Betydning, 53. 203.
 Betynger; Betynges;
 Betynges; og: er b.
 353.
 Betænkelig: bliver b. 12.
 i b. Omstændigheder, 78.
 84.
 Betænelighed (sættes
 i), 84. uden B. 84.
 Betænkeligt, 84. og b.
 141.
 Betænker, 425. b. en med
 Mod, 503. b. sig paa, 141.
 b. sig et længe paa, 153.
 Betænkning, 77. gjør
 sig B. over, 12. 141. 275.
 uden B. 154.
 Beundrer, 300. 539. det
 man b. hos en, 539.
 Beundrer (en), 539.
 Beundrer: gjør det som
 maas b. 540.
 Beundret, 539.
 Beundring, 539. anseer
 med B. 539.

Beundringsværdig og
 er b. 539.
 Bevant, 379. er b. 374.
 375. bliver det b. 453. er
 ei b. paa et Sted, 477.
 Bevare i sit Jnderste,
 108.
 Bevidner, 280. 324.
 Bevidst, 323. er b. 434.
 Bevilg, 324. bruger til
 B. 324. fører B. for, 324.
 Bevilger, 371.
 Beviset, 324. b. dermed,
 324.
 Bevogter (har til sin), 340.
 Bevoren (vel), 257.
 Bevæbner sig, 409.
 Bevæbnet, 409. stærk b.
 409. 410. kommer b. 409.
 Bevægelses (har til),
 65.
 Bevægelse: er i B. 64.
 65. sætter i B. 65. 364.
 er i idelig B. 178. Bar-
 nets B. i Moders Liv, 292.
 Bringes i B. og: sættes et
 saa let i B. 364. uden be-
 ved at sættes i B. 364.
 sætter ud af B. 535.
 Bevæger: b. fra en Side
 til den anden, 91. b. sig,
 64. 65. 91. 97. lader sig
 bevæge b. 379. b. Hovedet
 med Grimacer, 529.
 Bevæget, 65. 91.

Be.

*) Dette Ord sees forglemt i Ordbogen, og bør indføres
 Pag. 27. ved Enden saaledes: Alifak, Betræf; La-
 pizerie; Overtræf paa Vægge.

væggrund, 354. 378.
 har til B. 155. 354.

(en), 70.

d, 185.

dende, 393. er ret b.
 393.

der, 185. det b. 177.

393. det bider forfærde-

ligt, 393. b. i Diet, 149.

b. paa, 185. 200. b. in-

gen Ting paa, 200. gi-

ver at b. paa, 215. faaer

at b. 295. b. glubst paa

Krogen, 415. b. ihjel, 517.

des, 349. b. med, 349.

kan el. kan ej saa let b.

paa, 251.

i de Vand, (seiler), 50.

id sel, 42. 215.

idst, og: er b. 185.

idsten (en), 66.

idte Saar, 185. b. ihjel,

517.

el! 543. vær saa god og

b. ! 543.

effet, 188. b. ad en,

188.

elde, 67.

elle, 59. 496.

er, 268. 534. b. paa,

540. b. paa med Smerte,

75. det man b. paa, 540.

b. med, 203. b. ham, 540.

den som b. efter noget, 450.

b. til en bliver færdig,

285. b. for at see, hvor-

ledes det bliver, 285. b.

til han kommer, 488. b.

til en dør, 500. b. læn-

ge inden han kommer, 488.

vil ej bier, 167. man vil

faae at b. 488.

Bierg, 156. gaaer op paa

et B. 156.

Bierg-aas, 229.

Biergmenniske eller

Biergerold, 129. 506.

Bisald (giver), 110.

Bislue, 262.

Bilage, 385.

Billede, 52. 126.

Billedbugger, 126.

Bilde, (forskjellige Slags),

342. 438.

Binavn, 60.

Binder, 21. 42. 187. b.

fast, 187. 278. 383. b.

sammen, 187. 520. b. i

Rnipper, 79. b. om Snu-

den, 132. b. sit Haar op,

187. 354. b. noget om Hal-

sen, 233. b. B. om Livet

paa Barnepeltsen, 159.

Bindsel, 187. 308. B.

om Snuden, 132. B. om

Buglevilens Midte, 2.

Bind-Orre, 504.

Birketræ, 338.

Bislop, 351.

Bismer, 325. 333.

Bistand, 91. 96. gjør B.

91. 96. 347. faaer B. af

96. 348.

Bister, 192. 362. hvor

b. seer han ud! 470. er

b. 162. 361. seer b. ud,

191. 470. b. Opførsel, 192.

opfører sig b. mod, 192.

Bitte

Bille (en); 259. Ilden el.
 hvilken B. 259.
 Bitter, 178. er b. 177.
 smager b. 452.
 Bitterhed, 178. 452.
 Bivaaner, 286.
 Bjørn, 296.
 Bjørnefisk (fisker), 296.
 Bjørnefisks - Støv-
 ler, 164.
 Bjørne-Unge, 59. 296.
 Blaa, 507. er b. 507. bli-
 ver b. efter Slag, 487.
 Blaaagtig (er), 507.
 Blaabær, 186. b. Bla-
 de, 366. er ude at pluk-
 ke el. faaer b. Blade, 366.
 Blaa-Mage, 269.
 Blaa-Musling, 517.
 Blaar, 21.
 Blaaflagen Mærke, 346.
 487.
 Blaaftaal (en Rist), 185.
 Blad, 268. 366. faaer el.
 skyder B. 366. mister sine
 B. 366.
 Bladrer i en Bog, 234.
 Blander, 24. b. imellem,
 25.
 Blandet, 25. 139. er b.
 24. 139.
 Blanding, 139.
 Blant, 181. 184. er b.
 181. 184. 185. gjør b.
 185. meget b. 184. 185. er
 saa b. som, 185.
 Blanker op, 181. 185.
 Blant gjort, 185.
 Blankhed, 181. 184.

Blant, 25.
 Bleg, 56. er el. bliver b.
 56.
 Bleger, og: en Bleger,
 158.
 Bleg, 493. B. paa Tun-
 gen, 390. faaer B. paa
 Tungen, 390. B. paa Øi-
 et, 422.
 Blegget (er), 176.
 Bleseret, 96. let b. 143.
 Blid, 395. er b. 395. bli-
 ver el. gjør b. 394. viser
 sig b. mod, 395.
 Blidgjørende, 394. ler
 b. 394.
 Blidhed, 395.
 Blif; Blidbause, og:
 Bliffiedel, 184.
 Blifstille, og: er b. 99.
 Blind, 475. er, bliver el.
 gjør b. 475. er næsten b.
 475. b. Skips i Havet,
 94. seer som b. Skæb-
 ne, 247.
 Blindbleven og Blid-
 født, 475.
 Blindobul, 405. spiller
 B. 405.
 Blindhed, 475.
 Blindtarme, 48.
 Blin, 124. kommer hastig
 b. 124.
 Blinken med Øiet, 421.
 Blinler med Øinene, 519.
 Bliven med Øinene, 533.
 Blirende, 533.
 Blirer, 524. 533. kommer

en til af B. 524. b. med
 Dinene til en, 533.
 i vende Sted (har in-
 gen), 119. 167. 503.
 i ver: b. til, 353. 360.
 369. b. til noget, 360. b.
 til intet, 321. kan blive
 til hvad det skal, 170. b.
 paa et Sted, 73. vil in-
 gensteds b. 45. kan ej b.
 fra, 331. b. hvor han kom-
 mer, 391. maae for Bør-
 rets Skold blive paa et
 Sted, 401. b. som det
 er, 456. b. hos, 435. b.
 ved sin egen Side, 445. b.
 efter paa et Sted, 534.
 b. ved i det samme el. ved
 at reise, 173. b. ved des-
 aarsag, 219.
 i ver bær, 108.
 i vested, 535.
 b, 67. spiser B. 67.
 spytter, bræller el. oplas-
 ter B. 67. oplasset B.
 67. florknet B. 68. lev-
 tet opbarket B., 336. fuld
 af B. 68. mister sit B. el.
 B. fortaber ham, 67. B.
 stilles, 186. B. siger til
 Godebet, 430.
 lod-Mare, 460.
 lod-balle, 48.
 lodflod (har), 67.
 lodig, 67. glør b. 67.
 b. Rød, 68.
 lodliden aabnes hos
 en Kvinde, 497.
 lod-Ret, 153.

blodrød, 68.
 blodstam (begaaret) 293.
 blodspyt, 336.
 blodspytten, 335. har
 B. 67.
 Blommebær, 186.
 Blomster (forskjellige
 Slags), 24. 54. 133. 150.
 347. 503. 507. 537.
 Blomsterqvast, 223.
 Blot, 85. 464. er b. 84.
 b. blette, 112. b. saalebes,
 457. med el. har b. Ho-
 ved, 301.
 Blotter: b. en, som holder
 noget skjult, 37. b. sit In-
 derste, 522. har b. sig,
 245.
 Blotter, 37.
 Blues, 99. 169. b. ved
 el. pøt, 168. er at b. ved,
 169.
 Blufærdig og Blufæ-
 rhed, 169.
 Blundende og Blun-
 der med Dinene, 533.
 Blus, 124.
 Blusser af Hede, 202.
 Blv, 99. er B. 99.
 Blvænt, b. 502.
 Bly, 19. 108. fløder B.
 26.
 Blæl, Blælhorn, og
 Blælbund, 6.
 Blælsprute, 30.
 Blære: Urin-Blæren,
 271. har liden B. 271. har
 for B. 272. B. til Brug
 ved Gangsten, 63. 64.
 N n 4

- Blære, Rør, 386. 452.
 Blæsebælg, 453.
 Blæsen med Munden, 444.
 Blæser (det), 43. b. op, 43. 290. b. saa Gænen ryger, 354. b. med stærke Byggeslast el. en Orkan, 489. b. ud af Fiorden, 49. 145. b. ud fra Landet, 320. b. ind ad Fiorden, 137. b. langs hen under Landet, 428. b. igennem Nabning, 521. holder op at. b. 153. b. Gænen ind, 443. b. bort, 444. b. det bort, 444. 492. b. det deri, 480. b. Norden, 2. b. Vesten, 165. b. Sønden, 395. b. Østen, 49.
 Blæser med Munden, 444. b. paa, 444. 453. b. i et Instrument, 175. b. en Blære op, 386.
 Blæst, 42. 444. B. ind ad Fiorden, 137. B. ud af Fiorden, 145. udstaaer B. 43. kommer med B.; er el. bliver stærkere B. 290. B. kommer med forfærdelige Rast, 489. er alt for stærk B. at gaae i, 443.
 Blod, 20. 299. er b. 20. 255. 299. lægger el. lagt i B. 116. 219.
 Blodeballie, 219.
 Bloder, 67. Ræsen b. 67. b. ihjel, 67.
 Bloder ud, 116.
 Blodgier, 20.
 Blodner, 249.
 Blodt, 198. 299. er b. 198. 226. 332. 437. er bleven b. 249. gjør det b. i Jlden, 437. b. Skind el. Klæde, 332.
 Boble, 385. 386. sætter sig B. i Vandet, 386. seer efter en Bugls B. i Vandet, 386.
 Boblet Vand, 385.
 Bødfærdig, 352. bliver b. 110. er b. 352.
 Bøefær (en Bugl), 23. 239.
 Bøehave, 357. 359. søger at lægge sig B. til, 359.
 Bøelig, 119. forhyet med B. 119.
 Bøepæl, 319. slaaer B. der, 534.
 Bøer, 76. 119. sætter sig ned at b. 534. b. maadelig, 503. b. i, 108. det som b. i nogen, 108. b. i Telt, 510. b. i Hund, 92. 93.
 Bøg, 242. 329. B. Papir, 85.
 Bøgs (fører til), 5. 53. 325. lader føre til B. 5.
 Bøgstav, 53. 329.
 Bøgstav, Nummer 223.
 Bøgtørfler, 273. agter B. 273.
 Bøgtørflerpresse, 273.
 Bøle, 389. forløner el. bliver forlønet med B. 389. Bøld,

o l d, og: spiller B. 48.
 o l l e, 48.
 o l t, og: B. om, 344.
 o n d e, 280.
 o r (et), 200.
 o r d (et), 298.
 o r d: sager B. deraf, 397.
 o r d d u g, 248. lægger
 B. paa, 249.
 o r r e r, 200.
 o r g, og: har paa B. 19.
 o r g e r, 19.
 o r g e r (en), 92.
 o r t, 54. gaaer, drager,
 fahrer el. rejser b. 64.
 o r t t a g e n, og: er b. 358.
 o r t t a g e r, 358. 363. 487.
 let at b. 358. noget at b.
 med, 358. b. Spnd, 11.
 W i n d e n b. noget med sig,
 480.
 o r t b l æ s t, 492.
 o r t b r a g t, 9.
 o r t d r e v e n, 406. 492.
 o r t e, 54. 241. er b. 55.
 85. 241. 268. 363. mær-
 ker at det er b. 241. langt
 el. længst b.; er langt el.
 længst b. 532. 533. b. fra,
 54. er langt b. fra, 55.
 bliver b. 76. 464. bliver
 længe b. 268. bliver b.
 med alle, 465. bliver b.
 i Kaja, 151. bliver b.
 med Gahrtoi, 526. bliver
 aldrig b. 465. b. bliver
 han! 457. b. er el. blev
 han, 470. b. var og blev
 det, 457. kan let el. se

færdig at blive b. i noget
 147.
 o r t e n s o r, 531.
 o r t e s t e, 532.
 o r t f l ø i e t, 492.
 o r t f l ø i n g, 481.
 o r t f ø r e r, 55. 64.
 o r t f ø r t, 64.
 o r t g i v e n, 508.
 o r t g i v e r, 379. 507. 508.
 o r t g i v e s, 507.
 o r t j a g e r, 64.
 o r t k a s t e r, 70. 464. b.
 sin Kone, 66.
 o r t k a s t e s, 464.
 o r t k a s t e t, 70. er b.
 70. b. Qvinde, 66.
 o r t k o g e s og o r t
 l ø g t, 409.
 o r t r e v e n, og: er b. 150.
 o r t r i v e r, 150.
 o r t s l u b b e t, 398.
 o r t s t a d e r og o r t
 s t a d t, 8.
 o v, 49.
 b r a a d, 70. 173.
 b r a a d: S e el. B r a a t,
 176. giver B. ind, 176.
 B. paa B. 176.
 b r a d p a n d s, 454.
 b r a g e n af G l d e n, 322.
 hvilken B. 416.
 b r a g e r, 416.
 b r a g t til W e r d e n, 83.
 b r a n d: er, skaffer el. stil-
 ler i B. 97. kommer i
 B. 96.
 b r a n d e n s l u t t e s el. er slutt,
 196.
 N u s B r a n d

Brandbelte (en Sygdom), 66.

Brandmand, 184.

Braser, og: det som bras-
ses, 454.

Brat: bliver mere og mere
b. 292. er temmelig b.
437. Flyver paa b. Ste-
der, 117.

Bratning, 117.

Brav, 23. 26. er b. 26.
275. 359.

Brede (en), 426. tilføjer
el. har faaet Tilføjetning i
B. 426.

Bredde, 428. følger, læ-
ber el. fører tæt om B.
428.

Bredor: b. fine Binger
ud, 136. b. noget under,
261. noget at b. under,
260. b. noget over, 522.
noget at b. over, 522. et
Gaar b. sig ud, 251.

Bredere: gjør b. 8. er ble-
ven el. har gjort b. 426.

Bredes noget over, 522.

Breed, 426. 299. er b.
425. er el. gjør for b.;
holder for el. er ham for
b. 426.

Bregne-Urt, 517.

Bremme, 142. 211. 250.
420.

Bremse, 70.

Bret, 397. B. i Biren, 89.
sætter B. paa Kant tværs
over Seltgangen, 3.

Bretspil (spiller), 116.

Brev, 6.

Briller, 134.

Brillefugl, 136.

Bringer, 5. 9. 379. b.
bort et hjem, 9. b. i Ra-
ve, 10. b. ind, 137. b.
bid, 152. b. med sig, 289.
b. til en, 289. b. en noget
til, 340. b. i Vejret, 240.
b. op fra Stranden, 240.
467. b. paa Land langt
fra Stranden, 485. b. Til-
dende, 160. b. Ryt, 531.
b. paa Tale, 529. b. igjen
paa Tale, 489. b. til Ef-
tertanke om, 489. b. af
Dage, 128.

Brink, 267.

Bristefærdig (er), 176.

Brister, 176. 208. 410.
b. let, 410. kommer til
at b. 208.

Brix, 89. 132. ligger paa
B. 89. lægger til rette el.
stæffet Vads paa B. 89.
under B. og: ligger under
B. 155. Ende B., og:
Lampe, B. 132. Bielle
som B. holder paa, 59.

Brixbret, 89.

Brixfind, 155. 275.
lægger B. tilrette, 155.
275.

Broder, 16. 32. 40.
317.

Broderbarn, 34. 167.

Broderløse, 317. 332.

Brodfugl, 153.

Brodsme, 287.

Brow

rosten og Broster
deraf, 540.

rud (en), 542. B. og
Brudgom, 180.

rud (et), 278.

runderhus og Brude-
par, 180.

Brudgom, 319. 542.

Brudt, 278. b. Stykke,
278. b. i smaa Stykker,

279. er b. tvært over, 278.

Brug, 61. 104. noget til

B. 61. 359. af B. 61.

til hvad B.? 449.

Brugbar, 61.

Brudelig, 61. er b. 61.

er bleven b. 226. er i b.

Stand, 445. b. Tale, 104.

Bruger, 61. 145. b. ide-

lig, 61. b. stelden, 88. b.

i Glæng, 290. b. en til

at roe for sig, 151. vil b.

det til noget, 449. hvor-

til skal han b. det? 449. b.

fine Fader, 104. b. Mund

paa, 18.

Bruges; Brugt; og: la-

der blive b. 61.

Brumler, 180.

Brusen og Brusende,

438. hvilken B.? 438.

Bruser (Søen), 172. 182.

b. ei længer saa sølt, 312.

Brust, 281. æder B. 281.

Brusten, 410.

Braun, 153. 341. er b. 153.

b. Farve, 153. bliver b.

af Solen, 341.

Brunnsd, og: er b. 153.

b. Jord, 146.

Brudet, 278. b. tvært over,

278. b. i Stykker, 66.

278. b. af, 219. 278. b.

snart el. lader sig let b. o-

ver, 410. b. Elven løb,

453. Isen b. op, 114. b.

igjennem, 7. 453. b. frem,

20. 284. b. ud, 42. Sø-

en b. 176. Søen b. ober,

176. 462. b. paa et Skær

el. en Bølge paa den an-

den, 176.

Bruderi et Lem, 41. b. i

Haandlebet, 224.

Bruderen, 374. 378. b.

Golf meget, 378. b. sig

ei om, 14. 26. 293. er ei

at b. sig om, 293.

Bruderie, 75. Kaffer el.

har B. med, 75.

Brudes, 278.

Brudes (de) af alle Kræf-

ter, 24.

Brugger; en Brugger;

Bruggerhus; Brug-

gerkar; Brugger-

liebel; og: det overblev-

ne af Brygning, 116.

Bryllup og Bryllups-

dag, 180.

Brunde (liden), 490.

Brust, 454. under B. 333.

har ont for B. 334. 454.

B. af en Fugl, 26. 179.

spiser B. af en Fugl, 179.

faaet B. til sin Deel, 179.

454. et Stykke af B. 454.

Medicament for B. 454.

Brust

- Brøst (Patte), 145. har
 ont i B. 145.
 Brøstdraaber, 454.
 Brøstdug, 4.
 Brøster sig af, 242.
 Brøstprydelse, 454.
 Brøstring el. Brøst-
 spænde paa en Barne-
 pelts, 159.
 Brøstspænd, 396.
 Brøstspening, 454.
 Brøstvorte, 268.
 Brøstvært (bar), 454.
 helbreder for B. 454.
 Brøstværn, 396.
 Bræde, 397. Klærer ud
 til B. 397. laver B. 398.
 Træ, som klæres ud i
 B. 397.
 Bræde, Gav og Bræde-
 Klærer, 398.
 Bræl, 22. 56. har tilforn
 havt B. 64.
 Brællelig, 56.
 Brælleligt at see (er),
 257.
 Bræller, 278. b. ud af
 sin Gænge, 138. b. Pilen
 af el. løb, i. 138. Solen
 b. 20.
 Bræller sig, 256. den som
 b. sig, 256. er at b. sig ef-
 ter, 256. man maae b.
 sig derover, 257. er fær-
 dig at b. sig, 240. 257. b.
 Blod, 67.
 Brælles, 278. b. løb,
 138.
 Brællestang, 496.
 Brællert(er), 210. Hav-
 punen er b. ud, 143.
 Brælmiddel, 257.
 Brælning, 256. foraar-
 sager B. 256. anslod til
 B. 257.
 Brænde, 196. et Stofke
 B. 234. benter, søger, fin-
 der B. 196.
 Brændebløle, 326.
 Brændeglas, 124.
 Brændebugger, 224.
 Brændende, 178. har
 b. Begierlighed efter, 194.
 Brænder, 97. 338. b. en,
 236. b. sig, 338. b. an,
 296. b. for stærk, 283.
 har ej mere at b. 164. Bøf-
 sen b. for, 97. Bøfsen b.
 ikke af, 356. faaer den ej
 til at b. af, 356. 357. det
 b. i Hællen, 178.
 Brændetugt (den som er
 paa), 196.
 Brændevin, 423.
 Brændsel, 196. b. til B.
 196.
 Brændt, 338. er b. 339.
 b. Glæde, 339.
 Brød, 145. 490. haardt
 el. grovt B. 145. blødt
 B. 146. bager B. 146.
 491. spiser B. 490.
 Brødforraad og Brød-
 pose, 491.
 Brødre, 317. ere B. 217.
 Brønd, 387.
 Brøstfældig, 56. 152. er
 b. 152.

østfældighed, 152.
 d, 329. 371. det var
 B. efter dem, 45.
 d d l, 254. 384.
 d s l a b (bringer), 329.
 e, 382. B. belagt med
 Strælleseener, 239.
 e p t i l, 175. 382. gjør
 B. 175. skyder med B.
 82.
 e. S a b, 239.
 e. S t r a n g, 314.
 e. S æ l, 384.
 e t s t, 382.
 g, 270. har en stem el.
 m u t e t. s t a r B. 270. s a a e r
 l o r B. 271. er smut un-
 d e r B. 388. s i d d e r e l l e r
 l i g g e r p a a B. 22. 393. l æ g-
 g e r s i g n e d p a a B. 393.
 r u m m e r B. i n d, 194.
 g l e, 117. g a a e r e l. l a-
 v e r s o m m e B. i n o g e t, 117.
 g l e b u l i n g, o g: g i o r
 B. 193.
 g l e r u n d, 37.
 g l e t (e r) o g B u g l i n g,
 193.
 g u e r, 149. 311. b.
 K n g g e n, 390. b. s i g i n d
 o g u d, 414.
 g n e t, 311. 390. e r b.
 311.
 g r e m, 270.
 g s t i n d, 388. s k i e r e r
 B. f r a, 388.
 g s t n e k k e: s i b b e r s i g e t
 B. 388. B. e r s k a a r e n f r a
 S k i n d e t, 388.
 g t, 95. 158. 483. g i o r

B u g t e t, 414. o n t a t s a a e
 B. m e d, 50. e r e l. e r e l
 a t s a a e B. m e d, 200.
 B u l (e n), 38.
 B u l l e n d e s i g, 390. 393.
 B u l l e r d e t, 393. b. s i g,
 133. 333. 390. 393. 420.
 b. s i g f o r e n, 333. 393.
 420.
 B u l d e r, 371. e r f r e t f o r
 B. 153.
 B u l d r e r, 371.
 B u l t, 250. 408. h a r B.
 250. g i o r B. o g: d e t s o m
 h a r B. p a a E n d e n, 408.
 B u l l e t, 250.
 B u l s e, 504.
 B u n d, 301. b y g g e r B. e l.
 s æ t t e r B. i, 301. h a r B.
 o g: d e t m a n k a n f i n d e B.
 i, 204. h a r i n g e n B. 204:
 e r v e d B. o g: d e t s o m n a a e r
 t i l B. 498. e r p a a H a v e t s
 B. 60. B. i e n G l æ d e, 7.
 B. i e n S e n g, 89. m e d
 B. i B e j r e t, o g: l æ g g e r B e
 i B e j r e t, 391.
 B u n d e s a d (e t), 301.
 B u n d e n, 42. 187. e r b.
 42. 187. b. o m S t u d e n,
 132. e n b. T r o s t, 484.
 B u n d f a l d i e n L a m p e,
 419. h a r B. e l. t a g e r B.
 a f, 419.
 B u n d l o s, o g: e r B. 204.
 B u s s e m a n d, 390.
 B æ t, 33.
 B u t s l o p, 194.
 B u r e l l a p, 130. 358.
 B u r e

Burellning, 254.
 Burels, 174.
 Burer, 174. 416. vride og
 lange B. 174. har B. paa;
 har hiulpet en sine B. paa;
 binder sine B. op; er uden
 B. el. har ingen B. paa,
 174. trækker B. paa, og:
 sker B. 174. 416. tager
 B. paa el. ifører en anden
 dem, 416. affører B.
 416. løse B. 270. gaar
 med B. paa Hælene el. er
 færdig at tage sine B. 223.
 lader løbe i B. 38.
 Burerelære, 63.
 Burerer; en Burerer
 og Bureret, 169.
 Bureretsi, 160. 290.
 Bunden, 370.
 Bunder, 119. 370. b. en
 lige noget til en anden,
 339. b. velkommen, 310.
 b. tilfals, 317.
 Bunder (en), 370.
 Bye, 92.
 Byge: B. slaar paa, 488.
 det er nu just i B. 489.
 Bygefast (kommer med),
 290. 489.
 Byggeplads, 93.
 Bygger, 92.
 Bygeveir(er), 290. 489.
 Bygmester, 93.
 Bygning, 92.
 Byld, 15. 242. 386. fuld
 af B., 15. har B. 15.
 Bylt, 85.
 Byrde, 51. 156. 253. 276.

paatager sig at bære B.
 276.
 Byrdesuldt, 51.
 Bytte, 469. faar til B.
 og: det som faaes til B.
 469. uden B. 469.
 Bytter, 469. b. bort, 469.
 b. imellem sig, 67. 469.
 det man har b. sig til, 469.
 Byttes bort, 469. b. lige
 om lige, 469.
 Bæ, 207. 544. figer b. 544.
 Bæl, 227.
 Bæl-Dræb, 67.
 Bæddet, 297.
 Bælgmørk, og æ Bælg-
 mørkt, 459.
 Bændelarm, 237.
 Bæst, 122. 146. B. un-
 der Bindeet, 17. gjør saa
 dan B. 18.
 Bær, 348. santer B. 348.
 gaar ud at sanke B. 320.
 fører hen at sanke B. 320.
 348.
 Bærebånd, 276.
 Bærebæst, 20.
 Bærer, 48. b. frem, 9. b.
 ned, 59. b. ind, 137. b.
 op, 149. 240. b. bid, 152.
 b. omring, 34. b. noget
 for en, 487. b. Børn,
 29. b. paa Hovedet, 156.
 253. b. i Munden, 214.
 b. imellem Tænderne, 222.
 b. paa Armene, 222. 253.
 b. under Armene, 334. b.
 paa Skuldrene, 85. b. over
 Tænderne, 239. b. paa
 Ryg

- Bøgen, 276. b. i. Hø, 276. b. imellem fig. 20. b. lidt, 284. har en til. b. for sig, 276.
 Bæret, 276.
 Bærer sig ad, 206. 269. b. sig galt ad, 325. b. sig galt ad med, 384.
 Bære, Gele, 86.
 Bærsamler (en), 320. 348.
 Bævelse, 334.
 Bærende, og: Bær, 334. 408.
 Bøddel, 34.
 Bøder, 102. 211. b. Gæst, 211. or. 112.
 Bøddler, Bøddler, Instrument, og: Bøddler, 277.
 Bødning, 102.
 Bøger, 6. 242.
 Bøielig, 169. 198. er b. 169. 198. 350.
 Bøielighed, 169.
 Bøier, 250. Raar til, at b. 350. b. Røge, 22. b. en bag over, 199. b. Bøvedet med derpaa, 421. b. fig. 350. 429. har b. fig. 390. 420. b. fig. tilbage, 199. b. fig. tryk, 350. b. Bøvedet, 333. 420. har b. fig. Bøved, 333.
 Bøje, 350.
 Bøjet, b. om Røsten, 225. ligger b. 390.
 Bøllebær, og: spiser B. 286.
 Bøllebærblade, og: plukker B. 366.
 Bølge, 242. der gaar B. el. rejser sig store B. 243. B. gaar højt, 176. B. bruse, 182. føder imellem el. er til Bøddel, stærke B. 244.
 Bøn, 192. 504. holder B. 504.
 Bønnedag, 504.
 Børet bære med, 20.
 Bør (Medvind), 490.
 Børn, 221. 256. som har B. 221. uden B. 221. faar el. skaffer B. 221. har mistet sine B. 221. B. larme, 256.
 Børnesøp, 421.
 Børne-Larm, og: er skæffelig B. 256.
 Børneleeg, 198.
 Børne-Orn, og: er på get af B. 224.
 Børne-Relig, 29.
 Børneskoe (har traadt sine), 256.
 Bøsse, 65.
 Bøsseladser, 113.
 Bøsser-Renset, 347. 358.

C.

- abliant, 402.
 ic belot, 186. Redue i Panden på C. 156.
 Caffemølle, 56.
 Campbellium, 230. 311. Cam.

Camphor Spiritus, 27.

Canal, 95.

Caresferer et Gruentimmer, 349. den som c. og: hun som bliver c. 349.

Catechet, 10.

Catechumen, 107.

Champion, 390.

Chiragra, 63.

Chiton (et Skaldyr), 481.

Christen (en), 227.

Cirkel, og: Cirkler af, 37.

Cithar, 236.

Cochleare, og: pluffer C. 233.

Colt (høst), 271.

Colantet (den som tør ved), 149.

Compact, 420. etc. 262. 420.

Compas, og: gjør C. 325.

Communicantere, 102. ere C. 102.

**Confirmant; Confir-
matton;** og: staaer til C. 531.

Corrigerer, 279.

Coson (er), 237.

Coniunerer, og: lader sig c. 237.

Creatur, 361.

Crediterer, 19.

Cronprinds, 232.

Crystall, 27.

D, 457. 470.

Daab; Daaben, 227. er en D. 227. længe ef-
ter D. 227. Daabens
Sacramente, 227.

Daab-Candidat, 227.

Daad (syndig), 11.

Daarlige, og: handler d. 55.

Daase med Daag, 254.

Dabler, 50. 135.

Dabler (en), 50.

Dabletyg, 50. er d. 135.

Dablet, 50.

Dag, 181. 514. er d. 181. lang, længste, og: er ble-
ven lang D. 514. fort,
forteste, er el. bliver fort

D. 514. den store D. 181. bliver el. er bleven

D. 514. den D. i Wor-
gen el. tilsluttede D. 16.

181. det som hører til
hæfte D. 16. denne D.

514. denne D. igiennem,
543. D. man oplever el.

el oplever, 182. beap-
der at blive D. 181. hvor

D. 514. bliver der een
D. el. Dagen over, og:

bliver nogle Dage, 514.
Dagen, da en er ankom-

men el. vil ankomme, 5-
D. længe, 3- 514. D.

forter af, 514. D. hæl-
der el. begynder at hælde,
514.

514. er lidt op paa D. 515.
 D. kommer paa en el. la-
 der D. komme paa en, 182.
 oplever Dagens komme,
 182. D. efter, 16. 181. D.
 derpaa, 181. D. igiennem,
 514. i Dag, 514. 543.
 bliver i D. 514. i D. ti-
 lig el. forlænge siden i D.
 543. det er alt noget el.
 længe, siden det skede i D.
 543. i D. forgangen, 543.
 han har allerede været her
 el. det har været, noget af
 D. 543. i D. engang el.
 op paa D. 543. saa Da-
 ge; og: i disse D. 113. for
 et par D. siden; er 2 å 3
 D. siden; og: har været
 her 2 å 3 D. 131. om nog-
 le D. 113. 131. en af Da-
 gene, 132. lægger for D.
 324.

Dagbræfning, 181.

Dagdriver, 112. 445.

Dages, 181. 514.

Dagleje, 222.

Daglig, 514.

Daglon, 222. 411. har
 en el. er hos en i D. 222.

Daglønner(en), 411. gør
 D. Arbejde, 222.

Dagslys, og: Dagstid,
 181.

Dal, 150. 234. gaaer i D.
 234.

Daler, 59. d. ned over,
 69. Solen d. el. begynder
 at d. 271. 514.

Dam, 483.

Dambrikke, 116.

Damp, 9. 137.

Damper, 9. 137. 202.

Dands, 466.

Dandsegebaerder, og:
 Dandsemaneer, 495.

Dandser, og: en Dand-
 ser, 466. 495.

Danner, og: en Dan-
 ner, 361.

Dannes, 360.

Dannet, 361.

Dansl (en), 149. fører
 el. holder sig til de D.
 149.

Dasken (hvillen)! 255.

Dasker: d. en, 254. d.
 af med Haanden, 345.

Datter, 343. ung, tilta-
 gen el. eneste D. 343. har
 til el. antager som D. 343.

Datterdatter, 84.

Davre, 514.

De, 326. 482. d. tvende,
 326.

Deel, 110. 101. 377. faaer
 til D. el. nyder i D. 101.
 kun en D. 101. Rikelig
 god D. 102. D. af det
 fangne, 309. faaer sin D.
 67. 309. bestillet D. (see
 Bestillet.)

Deelagtiggør, 101.

Deelt, 66.

Deilig(er), 367.

Deilighed, 367.

Deler, 66. 233. d. i tvens-
 de, 252. d. med, 67. d. ud,
 66. 508. d. imellem sig, 67.

Oo

De

Del(er)(en), 67.

Deles, 66.

Dem er det, 482.

Den, 1. 2. 93. 162. 182.

326. 482. d. og ingen an-

den, er det, 326. d. store

el. lille, 326. d. som,

326. d. der for dine Di-

ne, 326. d. er det, 258.

326. 327. er el. var det

d. ? 258. 326. 482. d.

D. herfrem, 326. d. skal

jeg og have el. begegne, som

jeg plejer, 327.

Denne, 247. d. store el.

lille, 247. glennem d. 247.

d. er det, og: er det d. ?

258. d. Tid, 247. ad d.

Det, 326.

Der, 247. 326. 482. lige

d. 482. er d. 247. 482.

d. paa det Sted, 326. 482.

den som er d. 482. d. er

han, hun ic. x. 9. 482.

d. henne, 1. 93. er d. hen-

ne, 93. d. inde el. ude,

162. d. inden el. uden for,

161. du d. inde el. ude,

162. d. nedre el. d. Vest;

d. Vest henne el. d. ned-

til, 165. d. Syd el. Syd

paa, 182. d. Nord, 2. d.

oppe el. d. Øster, 346. d.

paa lav, 333. d. hvor,

482. d. har du det, 9. d.

har man det el. ham, 14.

470. d. seer du ham, hen-

de ic. 482. d. var han og

med, 326. er ej d. for,

366.

Derefter, 29. 217.

Derfor, 112. 457.

Derfra, 248. 326. lige
d. 482.

Derhen, 93. 247. 326.

Dert har du ret, 14.

Der igiennem, 326. 482.

Derimod, 449.

Derved, 470.

Dernæst, 29.

Derom er ej at tvivle, 14

Derpaa, 29. 470.

Dertil, 247.

Derved, 326.

Desaarsag, 457.

Desværre! 28.

Det, 1. 93. 162. 182. 326.

482. d. der, 326. d. fun-

de man vel ventet, 15. d.

var hans Ord, 258. det

er ham, hende ic. 326. d.

Sted, 247. 326.

Dette, 247. d. Sted, 248.

i d. E. 247.

Diarrhee, 32.

Dieterer, 5. 6. 433.

Did, 93. 247. kommer d.

248.

Didhen, 247. 326. 482.

Die, 29. 117. har D. 117.

giver D. 262.

Diende, 262.

Dier, 29. 262.

Die sig (kan ikke), 379.

Djævelen, 502.

Dia, 89. er d.; som d. og:

af d. selv, 89.

Dige, og: bygger D. 402.

Digt,

Digt, og: **Digter** **Wi**
fer, 382.
Dingler **hid** og **did**,
 513.
Discipel, 10.
Disco, **Øiland**, 206.
Disse, og: d. **store** el. **små**,
 247.
Disig **Luft**, 137.
Dispute, 280.
Disputerer, 280. 399.
 d. **over**, 280.
Diverterer **sig**, 316.
Diætetisk, 213.
Dobbelt (et), 389. **forsp**
ner el. **bliver forspnet** med
D. 389.
Dog, 258. 528. d. **allige**
vel, 457.
Dom, 77.
Dommedag, 66.
Dommer; **Domhus**;
Domsdag og **Dom**
sted, 77. 204.
Domsneppe, 403.
Domstoel og **Dom**tid,
 77.
Dorst; **Dor**st(er) med sit
Arbejde, og: **Dor**st
hed, 525.
Doven, 81. 82. er d. 81.
Dovenslab, 82.
Draabe, 238. **Draa**
ber, 115.
Draabeviss (lader falde),
 238.
Drabsmand, 126.
Drage, 123.
Drager, 48. d. **bort** el.

omkring, 64. d. **sin** **Man**
de, 34. d. **Maven** ind,
 159. d. **Armen** tilbage af
Ørmet mod **Kroppen**, 232.
Drager (en), 85.
Dragerstang, 86.
Drages: d. om **noget**, 48.
 d. med **Døden**, 23.
Dragt, 85.
Dranker, 115.
Drejer, 184. d. **rundt**,
 184. d. omkring, 193. d.
om, 397. d. med et **Rør**,
 og: d. af **for**, 73. d. en
Baads **Bag** **Ende** fra **sig**,
 307. d. en **Lap** fast, 193.
 d. **sig** omkring, 183. d. **sig**
 til **Siderne** el. ind og ud,
 414.
Drejerbænk, 184.
Dreng, 318.
Drengebarn, 69. 540.
Dreven, 376.
Dreven i en **Ling**, 374.
 vel d. **deri**, 477. er d.
deri, 374. er ej **dreven**
deri, 477.
Drift; og: **hærdet** til **D.** 155.
 374. **mærker** **heftig** **D.** til,
 og: **det** man **har** **D.** til,
 374.
Dril, 115. **hengiven** til **D.**
 115. **stærk** **D.** 425.
Drille, 115. **har** **Løst** til
D. 115.
Drillekar, 82. 179.
Driller, 115. d. **stærkt** el.
ofte, 115. d. i **sig**, 426.
Drillestaa, 184.
 O o 2 **Drilli**

- Drilfældig**, 115.
Dril, 287. 331. det øverste af en D. 307.
Drillebeen og Drilletræ, 215.
Driller, 126. 287. d. Die paa en Syenaal, 331. d. Jld, 123.
Drillet, 127. 287.
Drilstøv, 366.
Drister sig ikke, 283. 401.
Dristig, 401. er d. 283. 401. bliver d. 401.
Dristighed, 401. har el. har el D. til, 124.
Drivende Middel, 32.
Driver (det), 32.
Driver for Vind el. Strøm, 406. 492. d. til Lands el. ind under Landet, 494.
Driver for sig, 532. d. ud, 41. d. ind, 249. 268. d. bort, 189. 406. 492. d. tilbage, 541. d. i Vejret, 480. d. paa Flugt, 189. d. paa Land, 402. 455. d. Gisse ind i en Bøgt, 455. d. det ind under Landet, 494. Elven d. Laxen ned, 453.
Driver en til noget, 376. d. stærk-paa en for at faae sin Billie, 194.
Driver (en), 376. Engle, el. Gisse. Drivere, 455.
Drives bort af Vind el. Strøm, 183. 406. d. ind, 267. d. paa Land, 402. 455. d. sammen, 455.
- Driveskjer (er kaldt af)**, 216.
Drivestof el. Drivetræ, 494. forskellige Slags D. 96. 368. søger el. faaer at see D. 196.
Driv-Jis, 421.
Dronning, 232.
Drullen, og: er d. 422. 425. gjør d. 425.
Drullenbolt, 115.
Drullenstak, 115. 425. forfalden til D. 115.
Drulner, 72. 151.
Drulnet, 151.
Dryb, 238.
Dryber, 238. d. stærkt, 228. 238. d. paa, og: lader drybe, 238.
Drysser, 227. d. ned, 228. 271. lader drysse, 271.
Dræbende, 500.
Dræber, 128. 129. 499. d. med eet ved første Slud, 209. d. ved Herxerie, 364. Geisten d. Golt ved at lade sig see, 501.
Dræbes: skal el. er bestemt til at d. 500.
Dræbt, 126. 500. er d. 500.
Dræg (en), 223.
Drægtig, 188. 270. 271. er d. 270. 271.
Dræt, 109. en D. Gilt, 161.
Drøbelen, 298. 510.
Drøi, 251. 478. er d. 251. 321. d. Bøde, 478.

røje lse (har el. har mi-
flet), 478.

røjhed, 251.

røjt (er), 68. 478. gjør
d. 478.

røm, 431.

rømmer, 431. d. om, og:

den el. det man d. om, 431.

rømmer (en), 431.

røv, 466. tygger d. 465.
466.

Du, 89. som du, og: er
som d. 89.

Duelig, 13. 363. 374. er
dertil d. 374.

Duelighed, 13. 374.

Duer, 13. 363. d. ikke,
10. 363. d. ikke meget,

13. d. ikke mere, 12. d.
ikke til sit Arbejde, 373.

d. ikke til at holde noget
ud, 414. d. intet, 448.

Dug (en), 139. 248.

Duffetsi, 360. 362.

Dulmer, 251. faaer det
til at d. 251.

Dumdriftig, 99. 283. er
d. 99.

Dunkel, 139. 474. er d.
69. 139. 185. 302. 303.

474. falder dunkelt, 474.
er d. langt borte, 460.

Dunkelhed, 139.

Dunkelrød, 153.

Dunn, 199. 507. smaa D.
199. som endnu har kun
D. 199.

Duret, 119.

Dunn. Ramm, 236.

Dverg, 242.

Dyb, og: er d. 143.

Dyb; Dybet, 143. søger

D. 23. fahrer ud paa D.

63. 143. er i el. har søgt

D. 60.

Dybere, og: er d. 143.

synker d. ned, 60.

Dybest, og: er d. 143.

Dybfindig, og er d. 140.

Dybt, 143. er meget d.

143. d. inde i Landet, 491.

fisker paa d. Vand, 143.

er ikke ek. bliver mindre

d. 94.

Dybtaenke, 140.

Dyb, Vands Snare,

143.

Dydtigt (er), 238.

Dygtigt, 23.

Dykker, 7. 16. faaer til

at d. 16.

Dykker (en), 7. 16. er en

stærk d. 16.

Dyne, 193. har D. over

sig; lægger D. paa; kry-

ber under D. el. støder

D. af sig, 193.

Dynge af Rejskarn, 24.

Dyppelse, 264. 265. 266.

Dyppelselar, 265.

Dykker, 264. 266. d. i,

266. noget at d. i, 265.

d. Fingeren i Munden og

trykker den paa noget, 315.

Dyppes (det som), 264.

Dyppet, 264. 266.

Dyr, 17. 18. er d. 17. er

dyr med sine Vahre, 313.

holdes dyrt, 17.

Oo 3

Dyr

Dyr (et), 300. stort el. levende D. 300. rivende D. 29.

Dyrebar, 74.

Dyrebaug, 64.

Dyreløst, 17.

Dyrer Jorden, 216. 284.

Dyrplante, 272.

Dække (et), 193. 254. 341. 353. 522. noget oven i til D. 341. er skilt ved sit D. 353. tager D. af, 353.

Dækker til, 193. 254. noget til at d. med, 522. d. sig til, 193.

Dæksel, 254.

Dæl i noget, 117. gaaer D. i el. lader komme D. i, 117.

Dæle, 397.

Dæmning, og: bygger D. 402.

Dæmpemiddel, 184.

Dæmper Jlden, 184. vil nok blive d. 302.

Dæbeacten, 227.

Døber, og: lader sig d. 227.

Døbes, 227. den som d. el. skal d. 227. har Lyst til at d. 227.

Døbested, og: Døbestid, 227.

Døbt, 227. er el. bliver d.; vil være el. have d. 227.

Død; Døden, 355. 499. 500. den store el. sorte D. 499. forarsager D. og: ligger for D. 380. 500. hengiven, hengiver el. for-

raader, hengiver sig selv, og: hengives, til D. 499. er ved D. afgaaet, 499 drages med D. 23. see D. for Dine, 84. venter paa ens D. 500. Aaleeningen til ens D. 500. D. som rykker mange bort 499.

Død; den Døde, 499. 431. (175.)- nylig d. 500. d. og begravet, 119. er d. 499. 431. (175.) d. af Hunger, 355. d. af Kæftækkelse med aabne Dine, 484. d. af Geisterfyn, 501. er blant de D. 499. Dødens Sted, 380. et Lem er bleven som d. 331.

Dødelig, og: er d. 500. d. Sygdom, 355.

Døden, see Død.

Dødende, og: er d. 500.

Dødsfædt, 5.

Dødsarsaa; Dødsdag; Dødsens (bliver som); Dødsfange; Dødsmaade; Dødsfyld; Dødsfyldig; Dødssted; Dødsfyg, og: Dødstid, 500.

Døende (er), 12.

Døer, 499. 369. d. der af, og: det en d. af, 500. begynder at d. 499. er for dig at d. 500. d. derfor el. for ham; den for hvis Skuld en d. og: d. ikke for sin egen Skuld, 500. lader

lader en d. 499. bier til
 han d. 500. d. af Hun-
 ger, 355. man maae d.
 af Hunger, 506. d. af
 Forstrælfelse, 484. d.
 pludselig, 209. kan d.;
 kan engang d. og: kan al-
 drig d. 500. d. ikke deraf,
 127.
 gjør meget, 355.
 følger, og: d. for en,
 36.
 følger (en), 37.
 flgsmaal, 36.
 ommer, 77. d. flet om,
 50. d. en fra Livet, og:
 den som d. en fra Livet,
 199.

Dør, 41. 137. 254. D. til
 en Fælde, 262. er ved
 Dørre, 340. 394. den som
 er ved D. 394.

Dørret, og: sætter D.
i, 3.

Dørslag, 176.

Dørtræ; Dørtrin, og:
Dørtærskel, 3.

Døsig, 199. er d. 153.
198. 507. gjør d. 153.
507.

Døsigbed, 153.

Døv, og: er d. 512. gjør
d. 229. bliver d. af Bul-
der, 229.

Døvhed, 512.

E.

be, og: er E. el. er i
 E. 491. er jevn E. og
 flod, 215.
 bo, og: giver E. 19.
 er, og: af e. selv, 89.
 der i Bylde, 253.
 derduun, 507.
 derfugl, 29. 52. 213.
 67. 432. forfølger el.
 laer E. 267.
 derfuglefangst. (er
 ag); Edderfuglejæ-
 ger, og: Edderfug-
 e-unge, 267.
 rlop, 69.
 457.

58. kun e. el. e. eene-
 58. e. af, 46. 100. e.
 Dage, 132. en ad

gangen, 58. er el. faaer
 e. 58. lægger e. til, 14.
 bliver formieret med e. 100.
 e. og tive, og: ere e. og
 tive i Tallet; den e. og ti-
 vende, og: er den e. og ti-
 vende, 534.

Enbaaren, 83.

Eendrægtige, 102.

Ene, 126. 220. kun den
 e. 91. er e. 100. 125. 220.
 bliver el. er bleven e.; staaer
 e. tilbage, 220. boer e. el.
 er for at være e. 125. fah-
 rer e. paa Fangst, 150. er
 ikke e. 100.

Enfoldig, 107.

Engang, 58. kun e. og:
 00 4

gjør kun e. 58. paa e. og:
tager paa e. 58. 467. e.
endnu, 29.

Eenhjørning, 187. 195.
503. faaer E. 187.

Eenhjørningshorn,
502.

Eenhjørningsmad,
199.

Enlige, 101. 102. ere e.
101. kan ej blive e. med
sig selv, 464.

Enlig, 14. 58. 123. 126.
er e. 123. e. Kajakroer,
150.

Enlighed, 125. er sat i
e. 220. søger e. 125.

Eenum: tager for sig i E.
220.

Enes, 291. holder dem for
e. 290. ere el. have e.
Sprog, 46. behandler e.
el. paa een og samme Maade,
290. 320. 467.

Ensommelighed, 125.

Enøjet, og: er e. 134.

Eet, 58. gjør under e. 58.
gaaer under e. 467. Sty-
der-el. studt flere i e. Etud,
467. maae altid bruge e.
og det samme, 4. e. Slags,
291.

Efter, 217. e. ham, dem,
mig, os, dig, eder, 217.
er bleven e. 215. faaer,
drager el. bringer e. sig,
216. e. hinanden, 218.
gjør el. kommer e. hinan-
den, 218. kommer e. alle
de andre, 217.

Efteraar, og: i E. 331.

Efteraber, 10. 135.

Efteraber (en), 135.

Efterbleven, 534.

Efterfølger, 243. 244.
nogen at e. 243.

Efterfølger (en), 243.
244.

Efterfulgt, 243.

Eftergivende, 140.

Eftergives (det som), og:
er eftergivet, 141.

Efterkommer, 120. 243.

Efterkommer (en), og:

Efterkommerne, 216.
217. har til E. 216.

Efterlader, 189. e. sig,
216.

Efterladt, 189. 216. er
e. 189.

Efterlevende, 216. 217.
er e. 217.

Efterligner, og: Ef-
terligning, 52. 53. 243.

Eftermand, 216. 427.
har til E. 427. bliver ens
E. 215.

Efterretlig (holder sig),
244. 274. 277.

Efterretning, 324.

Efterret, 376. 380.

Efterfiger, 135.

Efterspørger, 44.

Efterstræber, 192.

Efterføgt, 376.

Eftertanke, 77. 424. op-
vækker til E. 77. kommer
til E. 424. bringer til E.
489. bringes til E. derved,

424. det som fordrer E.
 425.
 Eftertryk, 365. har E.
 364.
 Eftertænkler, 77.
 Eftertænkksom, og: er
 e. 140.
 Eg, 191. 223. som har E.
 191. faaer E. 223. har
 en Kion E. 191.
 Egen, 276. e. Gjerning;
 gjør sin e. Gjerning, og:
 er hans e. Gjerning, 276.
 e. Ting, som nydes, 276.
 af e. Kræfter, 89.
 Egenfindig, 50. 211.
 330. 485. er e. 50. 211.
 485.
 Egenfindighed, 330.
 485.
 get, 276. nyder el. søger
 sit e.; har el. nyder som
 sit e. 276. bliver ham e.
 427.
 gn, 76.
 guer, 232. 506.
 i! 16. 93. 425. e. nu! 15.
 e. under! 425. e. det var
 underligt! 7. e. hvorgaaer
 el. gif det til! 7. 166. 167.
 e. det var farligt, 100. e.
 det var dog slemt, 425.
 e. hvad hører jeg! 470.
 i: gjør e. mere, 374. gjør
 e. mere ved, 457. besat-
 ter sig e. længer med, 374.
 Det er e. mere at tænke paa,
 457. er e. første gang, 477.
 ia! 93.

Ejendele; Ejendom,
 357. stor E. 359. har go-
 de E. 357. det en vil faae
 til E. 359.
 Ejer, 357. e. noget, og:
 den some. noget, 359. det
 en har e. 357. e. intet,
 358. vil komme til at e.
 359.
 Ejermand, og: har sin
 el. har til E. 125.
 Eiland, 206.
 Elleve, og: Elleve,te,
 47.
 Elfenbeen, 502. elfen-
 been-skastet, 72.
 Elskelig, og: er e. 129.
 Elsker, og: a. idelig, 54.
 Elsker (en), 54.
 Elsker af, og: vil gjerne
 e. 54.
 Elsket, 54.
 Elskværdig, 54.
 Elv, 227. en liden el. ud-
 tørret E. 227. lader E.
 falde tør, 228. E. er liden,
 228. E. bryder igjen-
 nem, faaer Lust, og: skaf-
 fer E. Lust, 453.
 Elvand, 502.
 Elv, 508, 453.
 Elvunding, 21.
 Elændig, 12. 269. er el.
 bliver e. 12.
 Elændighed, 12. 269.
 fører E. med sig, 269.
 Emfindtlig, og: Em-
 findtlighed, 524.
 En, see: Een.
 Oo 5 End,

End om el. naar? 112.

Ende; Enden, 138. 203.
285. 343. 434. 440. er E.
paa, 285. er uden E. 203.
kan tage en E. el. har ei
E. 285. ertil E. 321. bli-
ver til E. 320. kommer
til E. 72. kan ei faae E.
paa, 72. 285. faaer in-
aen E. 76. den ene E.
91. er i den anden E. 91.
boer i E. af et Huus, 532.
Hufets begge Ender, 532.
gjør E. paa, 141. 320.
363. har gjort E. paa en
Ting, 449. — paa alting,
321. gjør E. med en, 320.
E. af en Gjerstik, 496.
er ved E. 440.

Endebrik, 132.

Endellemt ved el. for no-
get, 370. bliver e. der-
over, 370.

Endelig, og: er e. 285.

Endelig (omfider), 196.
204. e. dog, 196.

Ender, 203. 295. e. der,
203. e. dermed, 285. kan
blive endt, 285.

Endespids paa en Kajak,
540.

Endetarm, 74.

Endevæggen, 531.

Enduu, 447. e. kommer
han ikke, 373. 447. e. kom-
mer ingen el. bliver der in-
tet af, 447. e. mere el.
e. engang, 29.

Endog, 7.

Endug, 258. 282.

Endser ikke, 14.

Endsløst, 258.

Enebærriis; Enebær-
træ, 157. 171.

Eng, og: er e. 280.

Engang, 7. e. i Aften,
32. e. i sin Tid, og: kun
e. imellem, 159. e. for-
ber, 166.

Engelskmænd, 505.

Enhver, 293. 321.

Enke, 105. 542. er E. 542.

Enkedronning, 232.

Enkelonen (en Fugl), 158.

Enkel, 58.

Enkemand, 319.

Er, 73. 112. e. længe el.
stedse, 73. e. med, 100.
er tilfælde hos, 286. e.
noget, 362. e. intet, 363.
e. der ikke, 358. er der
ikke mere el. e. ej mere der-
af, 363. e. det ham, hen-
de ic. ? 482.

Eremit, 199.

Eremitgang (gaaer), 55.
199. har i finde at gaae
E. 200.

Erfaren, 266. meget e.
374.

Erfarenhed (har samlet),
375.

Erfarer, og: faaer at e.
266.

Erfaring, 266. E. man
første gang faaer, 371.
kommer i E. 107. 265.
— derved, 266. søger at
komme til E. 266.

Er

Erholder, 39.
 Erholdt, 40.
 Erindrer, 77. 300.
 Erindret, 77.
 Erindring: har i E. 77.
 140. 325. 388. bringer i
 E. 77. nu e. jeg, 538.
 Erliender, og: Erlien-
 des, 26.
 Erliendtlig (viser sig),
 388.
 Erkyndiger sig, 435.
 faaer e. sig hos en om no-
 get, 330.
 Erlanger, 362.

Ernærer sig, 373.
 Ertnar, 266.
 Ersskall, 369.
 Espetræ, 523.
 Europæer, 4. 149. be-
 søger E. og: boer hos E.
 149.
 Europæist, 149.
 Evig, 139. 285. er e. 139.
 Evighed, 139.
 Evne, 13. har ei E. 125.
 skaffer en E. 379.
 Eksempel, 243. 433. har
 til E. 433. følger E. 10.
 for E. 112.

F.

Faa, 94. meget f.; ere
 f.; bliver f.; tager for f.
 94. efter f. Dages For-
 løb el. for f. Dage siden;
 i nogle f. Dage, 113.
 Faar, 161. 362. [369] f.
 noget, 451. f. intet, 36.
 261. 450. f. fat paa, 36.
 f. det man søger, 377. f.
 det man seer, 385. f. ikke
 det Dyr man satte efter
 el. f. ei Hold paa, 33. har
 f. 362. f. først, 369. f.
 ved ham, 358. det en kan
 f. 377. f. el. lader f. som
 forskoldt, 382. f. Evidende,
 160. f. Alting el. ingen
 Ting at vide, 26. f. Om-
 slag, 28. f. pludselig at
 see, 170. f. Børn, 221.
 f. Mad, 297. f. det han
 sidder paa, 319.

Faaret, 377. 450.
 Faahed, 94.
 Faar, 405. got Faare
 græs, 146.
 Fad, 384.
 Fader, 38. 40. 58. 285.
 Faderlig, og: Fader-
 lighed, 40.
 Faderløs, 40. 105.
 Fårer, 369. f. ud, 41.
 f. el. er faren ind i en
 Bjord, 389. f. bort, 64.
 — med alle, 380. f. fra
 et Sted til et andet, 64.
 f. hid og did, 34. f. ned
 ad, 59. f. op ad, 233. f.
 op, 167. 240. f. til Him-
 mels, 105. 209. f. over,
 94. 231. f. forbi, 168.
 404. f. afledes forbi,
 412. f. forbi paa Landstie-
 den

den el. inden omring, 168.
 f. omring det Land, 326.
 f. hverandre forbi, 344.
 f. efter, 371. f. saa sagtelig
 efter, 244. f. frem el.
 fremad; f. ført; f. foran
 el. lader f. foran, og: f.
 bag efter, 431. f. afsted,
 121. f. langs med den an-
 den Side, 17. f. langs
 dermed, 21. f. uden om,
 517. f. hen til, 337. f.
 herfrem el. ad denne Vej,
 326. f. med Breve, som
 Post, 348. f. i Gæstgæst
 med, 121. f. baglænds,
 541. f. til Bøgs, 191.
 — til Gæst, 114. — til
 Gæst el. Gaads, 526. —
 til Gæst med, 63. f. vild,
 464. f. ilde, 5. 28. 521.
 f. en over for noget, han
 har gjort, 512.

Gæst, 121. stærk G. 446.
 skyder G. el. liden G. 121.
 skyder, giver stærk el. god
 G. 73. 121. 392. 446.

Gæst, 526.

Gæst (levnt og god),
 114.

Gæstuden; Gæsthyder,
 og: en Gæsthyder, 317.

Gæst: er i el. ligger paa G.
 271. staaer paa G. 333.

Gæstfærdig (er), 271.
 332.

Gæsten, 335. f. i Staver,
 136.

Gæstende Gæst (har

den), 69. 350. den som
 har den G. 350.

Gælder, 271. 332. 335. f.
 ned, 271. f. ned til at
 sætte sig el. f. der (en Gæst),
 264. lader f. ned, 271. f.
 ned paa, 271. 295. er f.
 ned, 271. f. paa noget,
 496. 497. f. om, 332. 335.
 kommer det til at f. om
 Kulb, 332. f. om paa, 32.
 332. f. over noget, 282.
 — over noget vakkende,
 466. det hvorover man f.
 335. f. næstgæst el. for-
 ver, 282. f. b. over, 313.
 — saa man kommer til at
 sidde, 146. f. ofte, 346.
 f. sammen, 295. f. tum-
 lende, 49. f. i Vandet,
 138. Vilen f. stille ned i
 Vandet, 198. f. i Staver,
 136. Vilen f. af til knyt-
 te, 356. f. el. lader f. af
 Hænderne, 400. f. el. bli-
 ver f. til Gæst, 249. f. el.
 lader f. tør i Gæsten, 491.
 Vandet f. el. er f. derfra,
 491. f. ind, 292. f. en ind i
 Tælen, 280. det som skal
 f. en til, 377.

Gæst, Gæst, 264. 496.

Gæststril, 335.

Gæst, 220. 261.

Gæst sammen, 99.

Gæst, 99. 100.

Gæst, 369. 407. er f. 360.
 bliver f. 370.

Gæst

Kalstbed, 369. taler uden
K. 369.

Kane, 86.

Kangeline, 383.

Kangen, og: tager f. 487.

Kanger; f. **Kælbunde**, 39.
 f. **Kanger**, 137. 383. f.
 med **Snare**, 188. 278. f.
 i **Garn**, 278. har f. det
 efterfatte, 377. søger at
 f. ved noget, man holder
 udskraft imellem sig, 418.
 f. intet, 36.

Kanger (en), 39. 160. 282.
 375.

Kanger an, 374.

Kangeredskab, 376. for
 Kjællige **Glags Kangered-**
skaber findes anførte, 73.
 131. 137. 142. 143. 144.
 349. 383. 396.

Kanget, 39.

Karbroder, 15.

Kare, 77. **K.** er paa **Kær-**
 de el. forhaanden, og: slip-
 per i **K.** 78. slaer høj **K.**
 78. 283. lever i **K.** 105.
 283. uden al **K.** 84.

Karer, see **Kahrer**.

Karsader, 57.

Karlig, 77. 259. 275. er
 f. 259. 275.

Karlighed, 283.

Karligt, og: er f. 283. er
 særdeles f.; seer f. ud el.
 gaar f. til, 78. holder for
 f. 78. 283. det var f. 100.

Karmoder, 31.

Karve, 6. rød **K.** 146.

Karver, 148. f. rød, 146.
 177. 320.

Karvet, 148. f. rød, 177.
 320.

Kast, 23. 65. 248. 251.
 420. er f. 65. 248. er f.
 i sig, 490. er el. er bleven
 f. i noget, 65. gjør f. 65.
 145. 343. sidder f. 58. hol-
 der el. holder ej f. ved,
 65. sætter f. 344. det fa-
 ste, 405. f. Land, 490. er
 el. boer paa det f. Land,
 206.

Kastbinder, 273. 343.
 har fastbundet, 344.

Kastbinder, 273. 344.

Kastbunden (er), 383.

Kaster, 15.

Kastfrøsen, 195.

Kastgiort, 145.

Kasthed, 248. 251.

Kastflæbet, og: sidder
 f. 296.

Kastflæbning, 296.

Kastland, see, under:
Kast.

Kastnagler, 207.

Kastslædet med Gsm el.
 til noget (er), 207.

Kastspigret (er), 207.

Kastsummet, 207.

Kat: skal have f. paa alt
 det, han seer, 405.

Kattelig, 435.

Kattelse, 12.

Katter, 106. 303. 325.
 434. 435. bringer til at f.

107. er ei let at f. 323.
 fan hurtig f. 385.
 Fattes (mangler), 12.
 Fattes (begribes), og: fan
 f. 435.
 Fattet, 435.
 Fattig; meget f.; er f.;
 og: er meget f. 358. bliver
 saa f. derved, 370.
 Fattigdom, 358.
 Favn, og: Favner, 136.
 Feber; har F. og: er fe-
 beragtig, 170.
 Feder i en Laas el. Uhr,
 10.
 Fedme, 386.
 Feed, og: er el. bliver f.
 386. det Fede i Panden
 paa Cachelotten, 156.
 Feie-Rost, 411. 415.
 Feier, 415. f. en Skor-
 keen, 347. f. Klæder,
 490.
 Feie-Rør, 490.
 Feies; Feieskarn; Fei-
 et, og: er f. 415.
 Feil, 465. begaaer F. 465.
 gaaer f. 464. gaaer f. af
 el. gaaer f. af hinanden,
 354. seer f. 357. tager f.
 236. 464. 535. siger f.
 535. løber el. flyder f. 535.
 man kan let tage, gaae ic.
 f. deraf, 536.
 Feilagtighed, 465.
 Feiler (tager feil), 464. f.
 deri, 204. Tilhøjelighed
 til at f. 465.
 Feiler noget, 98. 451. hvad
 f. ham? 378. 451.
- Feilfri, 465.
 Feilskudt, 536.
 Feiltagelse, og: Feil-
 tagen, 465.
 Feibereder, 29. 85.
 Feidspat, 337.
 Fein, 471. bliver el. er f.;
 bestaaer af f. el. ere f. i
 Tallet; og: faaer f. 471.
 f. Klokke, 471. bruger al-
 le f. Ringre, 471. f. gan-
 ge, og: feer el. gjør f.
 gange, 471.
 Femte, 471. bliver den f.;
 lægger el. faaer den f. til,
 471. for det f. 471.
 Femten, 47. Femtæn-
 de, 48.
 Ferle, 338.
 Ferst: smager f. og: staf-
 fer f. Smag, 115.
 Fest, 292.
 Fjante, 350. 428.
 Fjanter, 171. 350. begyn-
 der at f. 391.
 Fjantet (er), 171. 428.
 Fibre, 129. har smukke el.
 ei gode F. 130.
 Fjeld, 156.
 Fjelddal, 150.
 Fjeldmennisker, 506.
 Fjeldsfred, 437.
 Fjeldspids af Jisjokelen,
 319.
 Fjeld-Ugle, 335.
 Fiende, og: har til F.
 19. 213.
 Fiendsk, 213. er f.; er
 nogen f.; viser sig f. imod,
 og:

og: viser at man ei er f.
213.
Fiendslab, 213.
Fjerde, 436. har til el.
udgjør den f.; bliver den
f. og: lægger den f. til,
436. for det f. 436.
Fjert; Fjertter, og: f.
til en, 293.
Figer med noget, 345.
Filt, 5.
Filt Træ (er), 130.
Firkantet, 223. en f.
Lægte, 223.
Firklaaren, og: er f.
297.
Fis, 293.
Fislugt, 386.
Filer, 5. f. spids, 122.
Finder, 296. 300. f. ikke
det man søger, 344. er
vanskeligt at f. 323. bliver
vanskeligt at f. 324. f.
hos en, 300. f. paa, 300.
har f. 300.
Finder (en), 296.
Finder i, under el. efter
med Haanden, 184.
Finder sig i, 275.
Finder til, 265.
Finne, 15. 175.
Finnesfisen, 508.
Finger, 48. den lille F.
71. veed at bruge sine Fing-
re, 393.
Fingerballe, 488.
Fingergreb, 196.
Fingerring, 48. 197. sæt-
ter F. paa, 197.

Fior (i), 439.
Fjord, 3. 168. stor el. mid-
delmaadig F. 168.
Fjordboe, 168.
Fjordbugt, 158.
Fjordbund, 215.
Fjordgab, 340. den som
boer i et F. 341.
Fjordfis, 159.
Fjordfæl, 261. 287.
Fjordtorst, 327.
Fjordvind, 145.
Fjorgammel, 434. f.
Proviant, 46.
Fjorten, og: Fjortende,
47.
Fire, 436. er el. bestaaer
af f.; ere f. i Tallet; bli-
ver el. faaer f.; deler i f.
el. gjør f. deraf; bliver f.
i Tallet, 436. f. Klokke,
436. f. gange; seer el.
gør f. gange, 436. som
har f. Røner, 436.
Fiser, 293. 386. lugter
fis, 386.
Fist, 65. 299. 421. for-
fællige Slags Fiste fin-
des anførte 225. 30. 195.
471. har F. 421. faaer
F. 66. tørrer F. 30. tør
stalt F. 312.
Fisleand, 322. 340.
Fisleban, 66.
Fislebeen, 439. har med
F. at bestille, 440. stæ-
rer F. 211.
Fislebeensfjærrer (en),
211.

Gillebjørn, 481.
 Gillebløder, 219.
 Gillefangst, 455.
 Gillegaard, 402.
 Gillegarn, 159.
 Gillehale, 343.
 Gillehul, og: hugger G.
 7.
 Gillelied, 299.
 Gillefrog, 177. 332. 350.
 Gillepander, 422.
 Gisser, 65. — fra Landet
 el. Strandbredden, 294.
 428. — paa dybt Vand,
 143. — paa Jis, 390.
 Gisser (en), 65. 294. er
 en god G. 66.
 Gisseredskab, 71. 72.
 157.
 Gisterlogen (et Sted),
 206.
 Gisterogn, 441.
 Gisterplads, 66. er en
 god G. 421.
 Gisterpladsen (et Sted),
 303.
 Gilleflim, 313.
 Gilleføre, 65. 70. 294.
 428. den allerøverste,
 343.
 Gilleføre, 404.
 Gillestank, 313.
 Gillestikker (en), 72.
 157.
 Gillestimer, som springe
 oven i Vandet, 264.
 Gillet (luater), 313.
 Gillelita (en Gull), 294.
 Git, 336. 508. smører med
 G. 337. spiser G. 508. G.

paa Klæder, 263. G. om
 Munden, og: skraber G.
 af Munden, 486.
 Gistegreber, 478.
 Gitter, 337.
 Gittet (er el. bliver), 263.
 har f. Mund, 486.
 Giststeen, 521.
 Gixeren, 266.
 Gixerer, 266. 374.
 Gixeret, 266.
 Gjæl, 397.
 Gjær, 257. har smukke G.;
 har brav G. paa sig; faaer
 G. 257. taber sine G. 136.
 har mistet sine G. el. mi-
 ster dem paa enkelte Ste-
 der; skiller ved sine G. el.
 plukker dem af; skyder
 G. af, 257. G. afraadue
 af et Glind, 541. sætter
 G. paa Enden af Buepi-
 len el. den bliver forsynet
 med G. 444. G. i en Glin-
 telaas, 422.
 Gjærrig, 257.
 Gjærvinge, 415.
 Gjøtepist, 403.
 Glaaer, 9. 91. 175. 287.
 365. 410.
 Glaaer, 365.
 Glaaet, 9. 91.
 Glaben, 517.
 Glad: glør, trykker, træder
 el. slaaer f. 429. f. Steen,
 396. har f. Ansigt, 432.
 den f. Haand, 144. slaaer
 med den f. Haand, 144.
 Gladhjæbet, 524.
 Glad

[ab]slaaes) el. Glad-
 trykts, og: Glad-
 trykt, 429.
 lag, og sætter G. ud, 86.
 lagrer, 86. 136. 139.
 349.
 lat, og: er f. 267.
 latter om, 64. 183.
 503.
 latt, 96. f. Gist, 264.
 312. 495. Gisten er f.
 495.
 lammebroget, og: er
 f. 295.
 lammer, og: kommer
 til at f. 97.
 lane (en), 95.
 lattere hinanden,
 235.
 eenskalbet, og: er f.
 502.
 el, 261. har G. i det
 løse, 295. har røde G.
 over Legemet, 390.
 effekt, og: er f. 261. 295.
 entsefnis, 46.
 entser, 46. 91. 365.
 entset langs efter Bu-
 zen, 91.
 entsaing, 365.
 ere, 174. ere f. 174.
 bliver f. og: giver sig f.
 om, 30. gør det samme
 . gange, 216.
 etter, 317. 352. f. om
 aa ud, og: f. sit Haar,
 52.
 etteredslab, og:
 fletter sig, 352.

Glib, og: har G. paa sin
 Velg, 22.
 Glib: gjør sig G. for, 111.
 375. gjør sin G. 375. —
 dermed, 381. kræver G.
 378. det hvortil G. udkræ-
 ves, 377. med al G. 111.
 Glib, 241. 446. bliver
 stullen af G. 446.
 Glib, Sting, 446.
 Gliber en Blære, 7. —
 Goller, 28. 36. — Goe
 el. Støvler, 36.
 Glinf, 26. 288. er f. 26.
 39. 288. 359. f. ung Ver-
 son, 365.
 Glint(en), 65.
 Glintelaas, 250. 277.
 Glintereenser, 347.
 Glintestaal, 505.
 Glintesteen, 124.
 Glisbue, 382.
 Glise, 396. benter G. 396.
 brækker G. af, 253. split-
 ter ad i G. 241.
 Gliser el. Glises ud,
 253.
 Glittig, 82.
 Glittighed, 82. det hvor-
 til udkræves G. 376.
 Glod (Glo), 227. stor G.
 227.
 Glod (højt Vande), 522.
 er G. 522. begynder at
 blive G. og: er stærk G.
 523. den store G. 522.
 Glodfrit (gør), 486. gjør
 mere end G. 485. ei G.
 491.

Flodmaalet (det som er under), 523.

Flodtid, og: er i F. 523.

Flot Golt, 180. — Gølbunde, 31. — svævende Fugle, 5.

Flue, 32. 262.

Fluelarve, 234.

Flugt, 189. i F. 492. bri-
ver paa F. 189. 490.

Flvdennde, 388.

Flvder, 388. f. let, 389.
f. op, 149. 304. 387. f.
ned, 227. lau neppe f.
223. det hvorved noget f.
op, 389.

Flver, 189. f. til, for, el.
med alle, 189.

Flver en noget at be-
stille, 117.

Flvgter, 189.

Flvgtig, 189. er f. 119.
gløt f. 189.

Flv (Fugleunge), 493.

Flvnder, 332.

Flvttter, 61. 315. f. ud
af Huns, 42. f. i Huns,
137. f. i Nærværelsen
el. af et Kammer i et an-
det, 315. er i Færd med
at flytte, 315. flytter
sig, 98. 315. 398. f. sig
tilbage, 508. f. sig el. det
forud, 432. f. sig el. det
bag ud, 215. f. det bort,
97. 315. f. til side, 398.
453. f. tit af Veien, 398.

Flvtttes tilside, 398.

Flvttet, 315.

Flvttetid, 137.

Flvvende, 492.

Flvver, 492. f. bort,
492. — med Binden,
492. f. bort dermed, 480.
492. f. i Luften, og: det
som f. i Luften, 481. f.
lige op el. i Høiden, 233.
f. ned over, 69. f. hen
over, 234. er i med at f.
492.

Flæber altid, og: Flæ-
bestjæg, 206.

Flæe, 389.

Flæller, 96. lader sig f.
lige el. vanskelig f. 236.
f. Fisk, 495.

Flællens lige, 236. noget
som maae f. 96.

Flæng: bruger i F. 290.
tager i F. 293.

Flø (en), 43. 86. sætter
F. paa, 86.

Fløite, og: spiller paa
F. 175.

Fløiter med Munden, 518.

Fløat, 493.

Fløiser, 198. 439. f. af el.
over, 198.

Fød, 137. 310. F. under en
livløs Ting, 310. 498. for-
spær el. bliver forspær
med F. 498. falder el.
bliver falden til Føde, 249.
er let el. tung til Føds,
498.

Føder, 109.

Fødgænger (er god el.
slægt), 383.

Fødsole, 28.

Fød

obflammel, og: har
 til §. 498.
 odspør, 506. det er
 hans R. og: gaar i en an-
 dens R. 506.
 odtrin, 498.
 og, 394. 443.
 oged, 340.
 old (har), 225. gjør R.
 paa, 225. syer R. paa et
 Klædebon, 353.
 oldeliv, 333.
 older, 225. 333. 344. f.
 til, 333. f. Hænder, 344.
 oldes ned, 333.
 oldet, 225.
 oll, 126.
 ollelied (er), 312.
 ollelig (er ei), 162.
 olleløg (er), 125.
 ollesty (er), 129.
 oraar, 537. er el. bliver
 R.; næste el. afvigte R.;
 og: i dette R. 537. i,
 til el. om Foraaret; op-
 holder sig et Sted om R.;
 og: et Sted at opholde
 sig paa om R. 537.
 oraarsager, 452.
 oragt, 281. agter sig R.
 værd, 213.. erklærer R.
 værd, 281.
 oragtelig, 281. er el.
 gjør f. 281. behandler f.
 126,
 oragter, 135. 281.
 oragter (en), 281.
 oragtet, og: bliver f. 281.
 oraklør, 111. er noget
 ret f. 226.

Foran, 395. er f. 396.
 gaar el. fahrer f. 431. 433.
 lader ham fahre f. 431.
 har f. og bag sig, 63.
 Forandrer, 3. 4. f. sig,
 3. — til det værre, 105.
 har f. sig, 245. f. sit Sind,
 541. — sit Forsæt, 288.
 — sin Levemaade, 105.
 f. snart sit Sprog ic. ef-
 ter andre, 427.
 Forandring (mærker),
 245.
 Forarbejder noget der-
 af, 361. er vel forarbej-
 det, 360.
 Forargelig, 246.
 Forargelse, 56. 246.
 247. giver el. tager R.
 56. 246. det er ham til
 R. 247.
 Forarger, 56. 247. f.
 sig, 246.
 Forarges, 246.
 Forbandelse, 360. 373.
 lider R. 360.
 Forbander, 373.
 Forbandes -el. bliver
 Forbandet, 360.
 Forbarmelse; en For-
 barmet; og: Forbar-
 mer sig, 272.
 Forbavselse (er sat i),
 519.
 Forbavser, og: bliver
 Forbavset, 518.
 Forbeder (en), 504.
 Forbedrer, 11. 110. 238.
 f. sig, 11. har f. sig, 380.
 P p 2 For

Forbedrer (en), 11. 110.
 Forbedres derved, 11.
 Forbedret, og: er f. 110.
 Forbedring, 110. For-
 bedringsmiddel, 11. 110.

Forbeen, 471.

Forberger, 268.

Forbi (det som er), 168.
 fabrer el. gaaer f. 168.
 280. fahren el. gaaet f.
 168. fabre el. gaae hver-
 andre f. 344. løber en f.
 280. Tiden er f. 168.

Forbigaaer; Forbi-
 gaaes; og: Forbigaa-
 et ved Uddeling, 261.
 264.

Forbigangen, 93. 168.
 f. Har, 433. i de f. Har,
 434.

Forbittret, 362. er f.
 mod en, 527.

Forblander, 25.

Forbleven, 534. — med
 alle, 535.

Forblinder, 475.

Forbliver, 534. faaer til
 at f. 535. f. derved, 65.

Forbluffes, og: lader
 sig forbluffe, 423. 424.

Forblummede Ting (ta-
 ler), 303.

Forborgen, 36. 135. in-
 tet er f. for ham, 47.

Forbrit, og: er paa f.
 17.

Forbruger, og: har f.
 360.

Forbrugt, og: er f. 360.

Forbrænder, 338. lader
 f. 339.

Forbrændes, 338.

Forbrændt, 410. er f.
 339. 410. bliver f. i So-
 len, 338.

Forbud, 120. 371. streng
 f. 478.

Forbunden, og: er f.
 308. Gaaret er bleven f.
 254. ere hinanden forbund-
 ne, 101.

Forbyder, 120. 275. f.
 strængelig, 478.

Forbyder (en), 120. 478.

Forbydes, og: f. af, 478.

Forbøn, og: gior f. 504.

Fordeelen af et Dyr,
 223.

Fordeleende Plaster, 387.

Fordeeler en Byld, 386.

Fordragelig, 162. er
 el. bliver f. 162. viser sig
 f. 162. 228.

Fordrager, 16. 125. 162.
 225. 228. f. ej, 16. 52.
 kan vel f. 289. kan ikke f.
 342. kan ej længer f. 226.
 kan ingen f. 228. 289.

Fordrejer, 268.

Fordrejes, 193. 268.

Fordrejet, og: er f. 268.

Forbrer, 152. f. Vidnes-
 byrd, 204. f. Gæld, 306.
 f. en ud, 529.

Fordret, 152.

Fordriver, 195. f. en
 Hævelse, 387. f. Tiden,
 445. søger at f. Ornbler,
 86.

Bedrøvelse ic. ved noget, 522.
 Fordulgt, 36.
 Fordum, 93. 94. i f. Tid, 143.
 Fordybning, 142. 203. fuld af f. 142.
 Fordærvelig, 56.
 Fordærvelse, 56. 355. bringer i f. 55. paadrager sig f. 56.
 Fordærver, 55. 56. 236. har f. det, 238.
 Fordærves, 55. f. ved, 56. lader sine Sager f. 418.
 Fordærvet, 55.
 Fordøje (er ont at), 72.
 Fordølg, 36.
 Fordømmer, og: Fordømt, 369.
 Forebringende, 531.
 Forebringer, 205. 531. f. en noget om en anden, 531. har det at f. og: den man f. noget, 531.
 Foregaaer med sit Exempel, 433.
 Foreholder, 77. f. en sine f. i Gang, 145.
 Forekommer, 121. søger at f. 122.
 Forel (en), 77.
 Forenden (bringer hen til), 432.
 Forener, og: Forenes, 180. forenes med, 101.
 Forenet med, 101. er f. med, 100. 101.
 Foresat, 434.

Forestaaende (det), 433. 434. det han har f. 433. er f. 434. længe f. 432.
 Forestillen en noget til Bestuelse, 163. f. sig, 141. 473. det man f. sig, 474.
 Forestilling, 474.
 Foresætter sig, 141. har f. sig, 140. 374.
 Foretagende, 450.
 Forsalb, 26. 345. 354. faaer f. 26. har f. 345. har til f. 354.
 Forsalben til Druffenskab, 115.
 Forsang (gør), 118. gjør ingen f. 445.
 Forsaren, 374.
 Forsarer, 265.
 Forsatning (bringes ud af sin), 4.
 Forslytter, og: Forslyttes, 315.
 Forsrossen, og: er f. 185.
 Forsryser, 47.
 Forsulet, og: er f. 68.
 Forsulgt, 243.
 Forsædre, 40. 433.
 Forsængelig, 363. tager f. i sin Mund, 329.
 Forsærdelig, 81. er f. 81. 401.
 Forsærdeligt, 93. 275. det er f. 52. 275.
 Forsærdelse, 41.
 Forsærder, 41. 81.
 Forsærdes, 41.

Forsærbiget, 72.
 Forsølgelse, 243.
 Forsøger, 243. f. stærkt,
 244. er god el. stem at f.
 243. f. Baaden langs ad
 Strandbredden for at væ-
 re med, 238.
 Forsølget (en), 244.
 Forsørelse, og: For-
 søerer, 10. 408.
 Forsøger (en), og: For-
 sørt, 408.
 Forgaaer, 55. kan el. kan
 ej f. 56. f. med Rand
 og Mund, 526.
 Forgaaes, 131.
 Forgabet i (er), 331.
 Forgjæves, 112. 247. gi-
 ver sig f. af med, 12. ta-
 ger f. 55.
 Forgjætter, 387.
 Forgjættet, 388.
 Forgift, og: er Forgif-
 tig, 500.
 Forglemmer, 387.
 Forglemt ved Uddeling,
 261. 264. bliver f. 261.
 er bleven f. 264.
 Forgængelig, 56.
 Forgænger, 216. 433. er
 hans el. har til G. 433.
 Forhaandelse, 266. 267.
 Forhaaner, 126. 156.
 266.
 Forhaaner (en), 156. 266.
 267.
 Forhaanet, 127. 267.
 Forhadet, 213. 527. er
 f. 213.

Forhæder, 354. — med,
 203.
 Forhaling, 354.
 Forhandler sin, 313.
 Forhen, 94. f. begangen,
 166.
 Forherliger, 367.
 Forherliges, 539.
 Forherer, 106. 356. 364.
 Forheres, 364.
 Forheret, 356. 364.
 Forhindrer, 52. 120. 275.
 378.
 Forhindrer (en), 120.
 Forhindres, 26. — der-
 ved, 26. 354.
 Forhindret (bliver), 8.
 Forhindring, og: er til
 G. 26. 52. 354.
 Forhold, 104.
 Forholder, 74. f. fra at
 komme tilbage, 535.
 Forholder sig, 106. —
 som man bør, 292. det
 f. sig saa, 261.
 Forholdsmæssig stor,
 35. f. liden, 260. f. lang,
 472. — langt borte, 532.
 Forholdt fra at rejse,
 535.
 Forhungrer, og: For-
 hungret, 355.
 Forhverver, 375. — til
 en, 359. 376. kan intet
 f. 359.
 Forhverver (en), 375.
 har G. og: har ham til
 G. 375.
 Forhverres, 375.

Forhæng, 527. Iver F.
 og: trækker F. for, 527.
 Forhærdet, 248. f. sig,
 II. 248.
 Forhærdes, 133. 248.
 Forhærdet, 133.
 Forhøier, og: er For-
 høiet, 149.
 Forhøining, 250. 493.
 Forhørt sig hos (har H-
 fe), 325.
 Foringen Ting, 14.
 Forintet, 14. bekommer
 f. 360.
 Forjættelse, 530. giver
 ham F. 531.
 Forjætter noget, 530.
 f. en noget, 297. 531. den
 som f. noget, 530.
 Forl, 8.
 Forleert, 204. 268. er
 f. 268. gjør f. 204. 236.
 bærer sig f. ad el. viser sig
 f. ved, 204. drager f. paa,
 407. f. Bei, 204.
 Forlisbet (gaaer i), 121.
 Forflarer, 324. 447. f.
 Sagen derved, 447. f.
 en noget, 303. 324. 447.
 f. sig, 279. 302. 303. f.
 sig for, 279. 303. f. sig
 ved, 280. f. sig om, 303.
 kan ei ret f. sig, 542.
 Forflarer (en), 447.
 Forflares, 539.
 Forflaret, 303. 447. den
 noget er bleven f. for, 447.
 Forflaring, 280. 303.
 324. 446.
 Forflæde, 396. tager F.

paa el. hænger det paa en,
 396.
 Forlap, see under Rnap.
 Forloaer; Forloges;
 og: Forlogt, 409.
 Forlost, see under Rort.
 Forlorter Veien, 144. f.
 Halsen ved at styde Skul-
 drene op, 231.
 Fortræffelig, 56.
 Fortroppen, 223.
 Forlyndelse, 531.
 Forlynder, 329. f. no-
 get, 531. f. en noget, 329.
 531. den man f. noget,
 531.
 Forlynder (en), 329.
 Forladelse, 141.
 Forlader, 189. f. ganske
 el. til en Tid, 189. har
 f. det Sted, 218. kan ei
 f. 533. f. ei med god
 Viltie, 331. f. Bunden,
 149.
 Forlader (tilgiver), 141.
 Forlader (lader for sig),
 113.
 Forlader sig paa, og:
 den man f. sig paa, 484.
 506. nogen at f. sig paa,
 484. den man ei kan f. sig
 paa, 369. f. sig ei paa sig
 selv, 323.
 Forlades: det som f. en,
 141.
 Forladning, 341.
 Forladt, og: er f. 141. 189.
 Forlagt, 465. er f. 331.
 P. 4

Forfalle, 475. faaer en
F. til Deel, 475.

Forlangende, 16. 155.
374. har F. til, 374.

Forlangende (er), 207.

Forleden, 113. 131. 132.
f. Dag; siden f. Dag, og:
har været her siden f. Dag,
113.

Forleder, 10.

Forlegen, 74. er f. 74.
84. — for at faae noget,
saavel som en anden, 512.

Forlegenhed, og: sættes
i F. med sin underlige Ud-
førd, 476.

Forlends, 431.

Forliden, og: **Forli-**
det, see under **Liden**;
Lidet.

Forlig: megler til F. 292.

Forligelsemaal, 280.

Forliger, 292. f. sig,
280. 292.

Forliger (en), 292.

Forlits, 465.

Forliser, 526.

Forloren: holder det f.
306. holdes f. 481.

Forlører; **Forløres**;
og: **Forløret**, 179.
464.

Forlystelse, 316. **Forly-**
stelses Samling, 225.

Forlyster sig, 316. f. Øf-
et, 473. f. Øret, 511.

Forlægger, 465.

Forlænger, 15.

Forlængsel (stor), 209.
har stor F. efter, 208.

Forløber sig: det, hvor-
ved man let kan f. sig, 537.

Forløser; en **Forløser**;
og: **Forløsning**, 33.

Formaaende (et meget),
13.

Formaaer, 13. 373. 414.
f. Alting, 13. 401. f. ikke,
10. 12. 51. 318. 401.

Formand, 376. 428. 433.
er F. 376.

Formaner; og: en **For-**
maner, 229.

Formange, og: **For-**
meget, see under **Man-**
ge, **Meget**.

Formerer, 100. 101. 102.
f. Tallet, 30. — med een,
14.

Formeres, 30.

Formildende, 394.

Formilder, 292. 394.
f. dermed, 395. lader sig
berøved f. 395.

Formilder (en), 394.

Formildes, 292. — ber-
ved, 395.

Formindsler, 94. 101.
260. f. Blæsten, 154.

Formindsles, 101. 260.

Formindslet, 260.

Formoder, 105. er at f.
og: f. sig, 105. f. sig intet
ont, 480.

Formue, 13. 359.

Formuende, og: er f.
359.

Formuur paa et Hus,
og: bygger F. 520.

For

ormøinger, 25.
 ornavn, 60.
 ornedrer sig, 260.
 ornegtelse: **Borneg-**
 ter, og f. sig, 265.
 ornemme (er), 274. er
 f. 274.
 ornemmelig, 35. 380.
 gjør f. 380.
 ornemmelse, 265. har
 ei længer **B.** af, 265.
 oruemeier, 265. 266.
 330.
 ornemmeite: den **B.**
 ved en handling, 376. er
 den **B.** i Huset, og: vil
 gjerne have det f. **Sted**,
 532.
 ornnst, 422. har, bru-
 ger el. bruger ei sin **B.** 422.
 lærer at bruge **B.** 424.
 ved **B.** el. som har sin **B.**
 og: begavet med **B.** 423.
 ornnstig, 422. 423. f.
 handlet, 422. meget f.
 423.
 ornnelse, **Bornet**,
 og: **Bornes**, 322.
 ornær og **Bornærbe-**
 flægtet, see under **Nær**
 og **Beflægtet**.
 ornærmer; en **Bor-**
 nærmer, og: **Bornær-**
 mes, 118.
 ornøden (er el. har),
 377. 378.
 ornødenhed, 377. 378.
 ornødne (det), 378. har
 ei det **B.** 359.

Bornsielig, 316. er f.
 226. stiller sig f. an, 316.
Bornsieligt (er), 316.
Bornstelse, 316. 494. fin-
 der **B.** i, 225. finder in-
 gen **B.** i, 226. finder ei
 mere **B.** i, 226. 505. er
 til **B.** 238. fører ingen **B.**
 med sig, 226. tager sig **B.**
 316. har fadet sin **B.** 425.
 betødning **B.** 198. søger
 verdslig **B.** 198.
Bornstet, 394. 494. den
 som f. sig, 225. fahrer den
 af f. sig, 226.
Bornstet, og: er f. 135.
 395. 494. 509. bliver f.
 394 — over, 235. viser sig
 f. 494. er ikke selv f. med
 sin **Gjerning**, 477. f.
Sind, 395.
Borordet (saaer), 433.
Borven: sejler f. 50. fah-
 rer f. 280.
Borpaa, 395. det en har
 f. sig, 396.
Borplafst, 14.
Borplillet paa (er), 345.
Borputter: **Sted** at f.
 sig, 268.
Bortaa, 189. 224. 358.
 359. har **B.** af **Bodevab-**
 re el. har **B.** til mange **St-**
 der, 359. tager til sit **B.**
 189.
Borraabendes (er), 78.
Borraaber, 295. 379. f.
 en noget, 205. f. til **Dø-**
 den, 499.

Forraadskammer, 189.
224. bygger F. 224.

Forraadt, og: er f. 379.

Forreft, 397. 433. er f.
397. det f. af Ansigtet, 432.

Forretter noget for en,
359.

Forrettet, 411.

Forretning, 450.

Forreven, 58. er f. 211.

Forrige Aar, see under:
Aar.

Forringe, see under Rin-
ge.

Forringer sig selv, 306.

Forriver, 212.

Forryller Røgsblodet paa
en Fugl, 307.

Forræder, 205. 379. 499.

Forræderie, og: er For-
ræderst, 205.

Forsager, 440. 485. f.
ille, 423.

Forsagt: er, bliver, og:
er snart til at blive f. 229.

Forsagthed, 40.

Forsamler, og: f. sig,
180.

Forsamler (en), og: for-
samles, 180.

Forsamlet, 181. ere for-
samlede, 180.

Forsamling: er i F. 274.
gaar i F. 180. 274.

Forsamlingshus, 274.

Forsamlingssted, og;
Forsamlingsstid,
180. 181.

Forsang, 198.

Forseelse, 465.

Forseer sig, 464. 465.

— i sit Arbejde, 236. —

i Handelen, 313. den som
aldrig f. sig, 465.

Forsealer, Forseglet,
og: Forsegling, 273.

For sig (hæren), 433.

For sig selv, see under
Selv.

Forsigtig, 265. er f. 151.
259. 265. omgaaes f. 151.

er bleven f. 107. maae
handles f. med, 259. gaar
f. tilværks, 381.

Forsigtighed, 265. bræ-
ger F. med, 151. det som
kræver F. 259.

Forsikrer, 530.

Forsilde, see under:
Silde.

Forsinker, og: Forsin-
kes, 354.

Forslaffer: kan ei f., 12.
f. sig, og: har f. sig,
362.

Forslandser, 396. f. sig
396.

Forslandsning, 396.

Forslaver, og: Forslæ-
bet, 397.

Forslæl: gjør el. gjør
ingen F. 293.

Forslællig: ere af f.
Meminger, 399.

Forsliærer, 236. 355.

Forsliærer(en), 66.

Forskræffelig, 41. er
f. at see, 484.

For

Forstaaelse, 42. er
 færdig at doe af G. 500.
 Forstræller, og: For-
 strælles, 41.
 Forstrættet: bliver over-
 maade f. 468. bliver el.
 gjør i en Studs f. 509.
 Forstøder sin Kone, 66.
 Forstødt (vel), 123.
 Forstaaer (det), 445. f.
 Ille, 37. 445. synes at
 det ille f. 445. det som
 f. 445.
 Forstaaer Tanterne, 445.
 — derved, 522. den som
 f. E. 445. søger at f. E.
 522. Middel til at f. E.
 445. 522.
 Forflag, 445. 478. det der
 er G. ved, 478. liden G.
 og: der er ingen G. i, 445.
 Forflem, seer end. Glem.
 Forfildt, 58.
 Forfmaer, og: er ei at
 f. 445.
 Forfmaes, 445.
 Forfma, 209. har el.
 giver G. paa, og: tager
 med sig til en G. 209.
 Forfmal, og: Forfmæl-
 ler, see under: Smal;
 Smæller.
 Forfmægtende, 506. er
 ret f. 505.
 Forfmægter, og: begyn-
 der at f. af Hunger, 505.
 Forfoller, 28.
 Forsoner, 292.
 Forsoner (en), 292. 395.
 Forsones, 292.

Forspiller, 116.
 Forsprænges af Hede,
 72.
 Forstaaelig, 85. 435.
 512. er f. 85. 302. 435.
 512.
 Forstaaer, 325. 424. 425.
 511. f. vel, 303. 375. f.
 ille, 87. f. vrangelig, 535.
 f. sig paa, 324. f. sig ille
 paa, 265. 476. er ei god at
 f. 303. er ei god at f. sig paa.
 323. 476. f. den, 435. er saa
 at f. 112. giver at f. 324.
 Forstaaes, 435. kan nu
 f. 324.
 Forstaaet, 511.
 Forstaaet, 107. 433. har
 faaet G. 106. har el. faaer
 sin G. 422. 423. har G.
 derpaa, 107. Kaffer G.
 107. 424. kommer til G.
 423. kommer igjen til sin
 G. 424. fra sin G. 422.
 425. har ei sin G.; mister
 sin G.; og: bruger ingen
 G. 350. G. staaer stille,
 391. 392. 434. bruger G.
 423.
 Forstandig, 107. 423.
 er f. 107. bliver f. 423.
 meget f. 424.
 Forstavn, 310. 431.
 Forstiller, 135. 268. —
 for en, 81. f. sig, 81.
 Forstiller sig, 4. 13.
 350. 375.
 Forstoppelse (er plaget
 af), 485.

For

- Førstopper; Førstop-**
per, og: er Førstop-
pet, 262. er f. i sit Ho-
ved, 303. er f. i Næsen, 528.
Førstør, see under Stør,
Førstrakt i sine Lemmer
(bliver), 314.
Førstand, 59.
Førstrækker, 62. kan el.
kan el f. 12.
Førstue, 340. 422.
Førstullen, 135. 268.
Førstykket i et Klædebon,
395.
Førstyrer, og: Før-
styrer, 361. er for-
storret, 412.
Førstørker, 5.
Førstærkt, see under:
Stærkt.
Førstulpen, og: er f. 15.
Førsvær, 91. 330. 417.
ved intet til sit F. 330.
tager i F. 90. 91. 369.
Førsværer, og: en Før-
sværer, 90. 417.
Førsværet, 91. 417. er
f. 417.
Førsværlig, og: er f. 297.
Førsvindelig, og: er f.
68.
Førsvinder, 68. 172.
Førsvner, 78. f. sig el.
har f. sig, 78. f. sig stet
til Næsen, 334.
Førsvnet (er), 78. 351.
bliver vel forsvnet dermed,
359.
Førsvnlig, 78.
Førstet, 140. 374. bliver
ved el. forandrer sit F.
288. ont F. og: har ont
F. 140. med el. uden F;
gjør med el. uden F. og:
var mod hans F. 356.
Førsætter sig, 21.
Førsøg! 60.
Førsøg: gjør F. med, 537.
man kan sige gjøre F.
dermed, 528.
Førsøger, 537. f. ham
derved, 538. f. paa ny,
14. f. alle Ting med en,
306. har aldrig f. 371. er
et af f. paa, 401.
Førsøger (en), 537.
Førsøges, og: Førsøgt
537.
Førsørger, 140. 376.
Førsørger (en), 375. har
en F.; har til F.; og: er
uden F. 375.
Ført: vil f. 47. fabrer f.
431. f. affled! 147. kom
mer f. affled, 121. 154
446.
Førtabt, 465. bliver f.
derved, 165.
Førtaler sig ikke, 445.
Førtalt, 530.
Førtand, 432.
Førtfarer, 219. f. uden
afbrud, 219.
Førtjeneste, 222. 411.
har ingen F. 17. det gaaer
ham over F. 378.
Førtjener, 222. 412. har
f. det, 378. agter sig ikke at
have f. noget, 477.
Før

rffent (er ikke), 17. er
 til noget, 378.
 rtier, 36. 115. 265.
 rtiet, 36.
 rtil (det som er), 431.
 rtilig, see under: Til
 lig.
 rtoller, 324. 447. f.
 r, 447.
 rtoller(en), 324. 447.
 ar til f. 447.
 rtollet, og: Fortoll-
 ing, 447.
 rtouer sig højere end
 et er, 386.
 rtrydelig, 199. bli-
 er el. viser sig f. 199. 281.
 r bleven f. 200. er nem-
 il at blive f. 246. er f.
 ver, 352. er f. paa sig
 elv, 516. den hvorpaa man
 liver f. 281.
 rtrydelse, 352.
 rtryder, 352. f. paa,
 t det er gaaet saa, 205.
 paa andres Lykke, 365.
 66.
 rtrykker; en For-
 trykker; og: For-
 trykter, 485.
 rtræd: gjør f. 55. er
 r til f. 342. bringer sig
 elv i f. 380. det var en
 for f. 527.
 rtrædelig, 50. 82. 104.
 62. er f. 50. 104. 228.
 26. 415. 527.
 rtrædelighed, 162.
 rtrædeligt, 205. 527.

er f. 205. 516. 527. det
 var dog f. 425.
 Fortræden, 103. 162.
 192. er f. 162. 192. 342.
 516. viser sig f. 103. 281.
 viser sig f. imod, 163. 192.
 bliver f. 75. 163. den man
 bliver f. over, 287. f.
 Gemyt, 192. bliver ei let
 f. 163.
 Fortrædenhed, 516.
 Fortrænger, 77. 195.
 Fortrænger (en), 195.
 Fortrænges, og: For-
 trængt, 308.
 Fortræden, og: Fortræ-
 denhed, 82.
 Fortræstning, 484.
 Fortsætter, 173. f. Rei-
 sen el. Rejsen, 84. 117.
 173.
 Fortumlende, og: For-
 tumler, 519.
 Fortumlet i Hovedet (er),
 303. 519.
 Fortumling, 519.
 Fortvibler, 104.
 Fortviblet, 84.
 Fortæller, 328. 329. 529.
 531. f. om el. for, 328.
 531. vil gjerne f. 531.
 Fortæller (en), 530.
 Fortælling, 328. 531.
 Fortæres, 320.
 Fortæret (er), 321.
 Fortøjer, og: er For-
 tøjet, 383.
 Fortømret, 20.
 Fortøret (er), 351.

Fortørnelse, 281. det
som opvækker *f.* 281.

Fortørner, og: *en* **For-
tørner**, 281. 308.

Fortørnes, og: det man
f. over, 281.

Fortørnet (er), 527. vi-
ser sig *f.* paa, 281. 527.

Forud, 432. den som er
f. 431. det som vender *f.*
395. lige *f.* og: stiller *f.*
431. langt *f.* 432. flytter
det el. flytter sig *f.*; brin-
ger *f.* og: det som stilles
f. 432. *f.* bestemt, 434.
f. fra, 395. det som er *f.*
for en, 432.

Foruden (kan ei være),
28.

Forudsagt, 80.

Forulejliger, 342.

Forulejliges ved, og:
finder sig ei *f.* ved, 342.

Forunderlig, 510. gjør
en højst *f.* **Gjerning**, 510.

Forunderligen, 510.

Forunderligt (høist)!
510. det er ret *f.* 425.

Forundrer sig, 7. 93.
— over, 510. noaet hvor
over man maae *f.* sig, 510.

Forundring (falder i),
7. — over, 510.

Foruretter; *en* **Foru-
retter**, og: **Forurets**,
118. 119.

Foruroliges i **Lanterne**,
142.

Forvalter, 342.

Forvandt, 170. 449. **for-
vante** sammen, 449.

Forvandskab (er i), 449.

Forvar (veed sit), 372.

Forvarer, 53. 135. 501.

Forvaring (er i *stiller*),
372.

Forved, 395. den el. det
somer *f.* 432. 433. *f.* ham,
dem, dig, mig, os, eder,
433. 434. kommer *f.* 396.
gaaer *f.* 218. har el. *for-*
rer *f.* sig, 432.

Forvejen (er i), 431. 434.
den som er i *f.* 431. brin-
ger el. bliver bragt i *f.*
432. løber en i *f.* 434.
gaaer i *f.* for en, at vise
ham **Vej**, 433.

Forvender; **Forven-
des**; **Forvendt**, og:
er *f.* 268.

Forventelse, 141. 297.

Forventende (er), 105.

Forventning, og: sæt-
ter i *f.* 297.

Forvirrelse (forvolder),
523.

Forvirres, 392.

Forvirret, og: er *f.* 359.
bliver *f.* 391. 434.

Forvirring, 523.

Forviset (er i sit **Haab**),
229. 07

Forviser, 133.

Forvisning, 229. har
f. om, 266.

Forvolder, 26.

boven, og: er f. 283.

bovenhed, 283.

boren: f. Risd, og:
f. Risd, 208. det f. i
Bort, 406.

brier sig, 193.

ænes efter, 426. f.
el. ej let, 427.

vænt, 426. 515.

væres, II. har for-
træst sig, 276.

ældre, og: uden f.

ærer, 340. 360.

ærer (en), 340.

æring, 340. 360. faaer
og: faaer i f. 360.

øder, 54.

øderst, og: er f. 161.

øger, 101. 102,

(en), 453.

ter (et), 83. 108. 271.

ir f. hos sig, 108. et

udfødt el. udsigt f. 528.

ter barn, og: har til
. 286.

terdatter, 343.

terfader, 38. 58.
86.

termøder, 51.

terson, 83.

ad; Graadende, og:
raader, 172.

abser; en Graabser,

g: Graaserie, 298.

lgaaer, 265.

i Haanden, ses under
haand,

holder, 27.

Graraader, 120. 399.

Graskillelse, og: Gra-
skiller, 123.

Graskilt, 66. 123.

Graspænder, og: Gra-
spændes, 383.

Graspændt, 42. 383.

Grastand, 532. af for-
holdsmaessig f. 532.

Grastødt, 8.

Gravendte Side, 56. 531.

Graværelse, 479. i f.
54. 479.

Graværende, 484. er
f. 55. var f. medens det
stede, 480.

Grede, 79. faaer el. skaffer
f. 79. 461. lader være
med f. 26. f. være med
dig! 372. man kan ingen
Sag have i f. for ham,
415. lader enhver med f.
445. f. i Samvittighe-
den, 461.

Fredag: et f.; paa f.;
i Fredags, og: om Fre-
dagen, 471.

Fredet, 53. 84. 88. er at
f. paa, 38. f. ikke paa,
88.

Fredet, 84. 88.

Fregner, 322.

Frel, 169. 198. 229. 364.
er f. i sin Opførel, 198.
364.

Frelhed, 198.

Frelse, 33.

Frelsemiddel, 32.

Frelser, 32. 33.

Frel

Frelser (en), 33.
 Frelse, og: Frelsdning, 32. 33.
 Frelst, 32. er f. 32. bliver f. 79.
 Fremad, og: fabrer f. 431.
 Frembringer, 354. 361.
 Frembyder, 250.
 Fremdeles, 29.
 Fremdrager sit Liv, 128.
 Fremmed, 4. 473. er f. 473. er endnu f. der, 477. der ere f. 17. er f. for, 473. kommer som f. el. drager i f. Egne, 473. det sælber ham f. og: en f. Gjerning, 477.
 Fremmerst, 397. er f. 397. 433.
 Fremfabrende, og: Fremfabrt, 121.
 Fremfor alt andet, 35.
 Fremfusende, 266. 286. er f. 286. viser sig f. 350.
 Fremfusenhed, 266.
 Fremfører, 455.
 Fremholder, 250.
 Fremkommen, og: Fremkomst, 404.
 Fremlægger, 404.
 Fremragende, og: Fremrager, 185. 481.
 Fremsat Spise, 455.
 Fremstiller, 403. 404. 455. f. sig, 403.
 Fremstillet, 404.
 Fremsetter, 455.
 Fremtaget, 403.

Fremtiden, 434. taler kun om f. 159. i f. 159.
 Fremtrukken, og: Fremtrækker, 317.
 Fremturer i det Onde, II.
 Fri: er f. 222. f. Opførel, 198. f. i sin Opførel, 198. 229. er f. i sin Opførel, 229. f. Lust, og: i f. Lust, 422. 423.
 Friderichshaber, (en), 341.
 Frier (frelser), 33.
 Frier til et Fruentimmer, og: en Frier, 319.
 Friertåler (har), 141.
 Friender, 369.
 Grimodig: er f. 81. 452. 509. viser sig f. 452. 461.
 Grimodigen, 81.
 Grimodighed: kommer til f. 424. virker f. 406. 452.
 Frist, 288. 352. 524. 525. er f. 238. 288. 352. 525. bliver f. 153. er aldrig ret f. 72. f. For, 39.
 Frist op! 29.
 Fristelse, 537. sætter i haard f. 538.
 Fristende, og: er f. 537.
 Frister, 537. f. nogen stærk; f. en dermed, og: det hørsil en f. 538.
 Frister (en); Fristet, og: Fristet, 537.
 Felt: lever f. 198. lader alle gaae f. ind og ud, 342. bliver

iliver ved et f. Mod, 433.

134.

itter, 204.

ivillie: gjør el. behand-
es med f. 356.

ivillig, og: Grivil-
igen, 356.

o, 514.

ofast, 514.

om, 140. 381. er f. 140.

109. 381. lader til at bli-
ve f. 381.

omhed, 140. 309. 381.

onten, 431. hidvendt
med f. 396.

ossen (er), 195. frøs,

ne Sager, 195. er f. i

Jis, 421. f. ihjel, 185.

ost, 136. 195. er f. 136.

417. seer ud til f. el. Luf-

ten har f. med sig, 136.

195. bestadiget af f. el.

faaer f. i et Lem; og: er

liv af f. 195. f. i Vejret,

195. f. tager af, 249.

ostrøg, og: er f. 137.

169. 392.

ostflade, 195.

uentimmer, 51. 233.

uentimmeren, 52.

ugt, 216. 284. bærer

gode el. flette f. 284.

ugtbar, 83. er f. 83.

216. gjør f. 83. 284.

ugt sommelig; og: er

f. 270. 271. gjør f. 271.

ryd, 135.

rydefuld; og: er f.

28.

Ryder sig, 135. — i,

28. — over, 135.

Rygt, 81. er i f. 81. 283.

lever i f. 105. lever i f.

og Fare, 283. 285. uden

f. 81.

Rygtagtig, 81.

Rygatelig, 81. 104. 259.

er f. 81. 104. 129. 208.

259. stiller sig f. an, 259.

Rygter, 81. f. for, 81. 104.

141. 259. f. sig, 229. 283.

f. sig for, 103. 207. 259.

401. f. sig for ingen Ting,

229. f. at den el. det skal

komme noget til, 283. er

at f. for, 401.

Rygt som, 81. 341. 401.

er meget f. for en, 207.

Ryser, 153. 189. 385. f.

ved Arbejde el. derover,

47. f. om Hænder el. Rin-

gre, 49. f. om Rødderne,

138. f. om Tænderne, 186.

f. ihjel, 185. 385. er sær-

dig at f. ihjel, 385.

Ryser (det), 109. 136.

det vil fryse, 195. f. en

Ting selv el. fast, 195. f.

fast i Jisen; og: f. det i

Jis, 421. f. til glat Jis,

308. vandet f. strax paa

Klæderne, 417. f. til, 246.

holder op at f. 136.

Rve, 216. 217. 284. er

f. 217.

Rvedust, 223.

Qq

Rugla

Gugl, 492. jager G. op, 490.

Guglebryst, 26. 179. spiser G. og: faaer G. til sin Deel, 179.

Guglesangst ved at drive Gøsfugle paa Land, 455.

Gugleslof, 5.

Guglesrøe, og: Guglegræs, 385.

Gugleballe (samlar til Pelk), 397.

Gugleham, 492.

Guglehamspelt, 397. 492. spær G. 397.

Guglelaar, 255.

Guglemad, 385.

Guglepil, 316. kaster, Ryder, kommer paa Etud el. træffer med G. 316.

Guglerede, 119. 144. 542. bygger G. 542.

Gugleskind, 492.

Gugleskræmsel, 322.

Guglesnare, 304.

Guglestiert, 343.

Gugletop, 187.

Gugletue, 368.

Gugleunge, 355.

Gugleært, 382.

Gugtig; er f. og: Gugtigbed, 139.

Guld, 423. 425. er f. 422.

429. 529. bliver f. el. er f. deraf, 523. næsten f. og: er næsten f. 113. er

alt for f. 338. gjør f. 282. 485. er el. gjør for f. 113. Maanen bliver f.

386. har f. op, 49. har

f. Arbejde med, 66. er hans f. Gørfæt, 109.

Guldblodig, 67.

Guldbragt, 72. er f. 275.

Guldbringer, 72. 275.

Guldbyrde (bar), 371.

Guldfærdiger, 72.

Guldfærdiget, og: er f. 371.

Guldførret, 275. — i ens Etid, 275.

Guldlommen, 109. 275. er f. 109. gjør f. i Stand, 72.

Guldlommenhed, 110.

Guldlommer; og: er

Guldlomet, 275.

Guldmaane, 41. er G.

116. 386.

Guldmægtig, 6.

Guldslab, 425.

Guldvoren Menniske,

127. er f. 5. 72. er el. f.

125.

Gunden, 296. 299. 300. er f. 295.

Gunte (en), og: det Gunter, 124.

Guntten, 227.

Gure, 194. 437. — paa

Øvskiffens Bug, 194. —

hvor noget er faldet sam-

men, 165. gjør G. i noget,

194. 437. Røsp at gjøre

G. med, 194.

Guret, og: Garet, 437.

Guser frem, 442.

Gusevorn (er), 384.

Gu.

fer, 236. f. det fra
 , 236. 381.
 fer(en), 246. 381. 384.
 fer, 97.
 26. 207. 543. 544. siger
 144. f. flammelig! 207.
 er, og: f. noget til,
 4. f. ind, og: f. det
 rhen, 480.
 et nogensteds hen, 481.
 de, 97. 108. 113. 523.
 de far, 97. 282.
 der, 97. 114. 282. 523.
 med, 108. f. i, 205.
 4. f. inden i landet, 205.
 saa det løber over, 113.
 er f. over alle Bredder,
 8. f. sig med Mad, 298.
 derie, 298.
 des, 205.
 destgjør, 292. f. for
 , 275.
 devom, 109. 208.
 dig, og: er f. 27. 297.
 dt, 205. er f. 114. f.
 have, 151. er f. med
 ind, 386.
 retræe, 96. 337. 368.
 8.
 fab, 68. 124.
 glas, 124.
 ig(er), 186.
 staal, 124.
 sted, 90. 124. 204.
 er f. 204.
 steen, 124.
 tøj, 97. 124.
 reneland; og: har
 f. 128.
 ster, 342.

Kæl (seer ud), 470.
 Kælde(en), 389. siller f.
 op, 190.
 Kældesfærdig(er), 179.
 Kælder Kier, 136. —
 Haar el. Horn, 179. 246.
 en Cælhund, som f. 246.
 begynder at f. 179. 246.
 Kælder sammen, 353.
 Kældet med Vil, 21.
 Kældet Haar el. Horn, 179.
 Kældet sammen, og: er f.
 sammen, 165. 498.
 Kælle-8, 467. tager f. Deel
 i, 467.
 Kælighed (uden), 450. be-
 tager sin f. 450.
 Kælt, 93. 450.
 Kængel (gjør), 351.
 Kængelrad, 97. lægger
 f. paa Flinten, 347.
 Kænger: intet kan f. ham,
 251.
 Kængsel, og: Kæng-
 sler, 344.
 Kærdig, 371. er f. 71. 72.
 275. 371. 426. bliver f.
 373. gjør f. 72. 373. —
 til Reisen, 334. holder f.
 er f. med el. har gjort f.
 371. kan ej blive f. 72.
 holder sig f. 334. 371.
 372.
 Kærdiggjort, 72.
 Kærre, 94.
 Kærgemand, 95.
 Kæstemand, 542.
 Kæster, 145. 343. f. en
 Raad i, 157. f. Livem-
 204 men

men i Bryllspændet, 159.
 f. til hobe, 180.
 Fæstes, 145.
 Fæstet, 145. er f. fast,
 157.
 Fæde, 287. 298. har til
 F. 287. Kaffer F. 298. so-
 get F. 287. er om F. 287.
 375. gaaer efter F. 279.
 287.
 Fæder (med Fæde), 298
 354.
 Fæder (til Verden), 83. 354.
 har f. xl. vil f. 83. f. et
 dødt el. utidigt Foster, 5.
 Fædder, 137. (499) frøjer
 om F. 138. ved Fædderne i
 Ceng el. paa Vrix, 211.
 Kaster op til F. 211.
 Fædes, 41. 353. — paa
 ny, 127.
 Fædestavn, og: har til
 F. 128.
 Fædested, 83. 361.
 Fædselsdag, 127.
 Fædsels-Hjælper, 83.
 Fædselssted, 127. 319.
 Fædselsvee (har), 83.
 Fædt, og: er f. 83. er f.
 der, 127. f. paa ny, 83.
 Fæer, og: er f. 61. 297.
 Fæie: om en f. Tid, 131. ef-
 ter en f. Tid, 208.
 Fæielig, og: er f. 57.
 120.
 Fæier, 58. søj mig deri!
 147.
 Fæier sammen, 99. 100.
 180. 319. noget at f. til,
 102.

Fæiet, 58.
 Fæiet sammen, 99.
 Fæining, 165.
 Fæiter idelig omkring, 151.
 Fælefinger (en), 161.
 Fælefingret (er), 405.
 Fælelig (er el. bliver), 265.
 Fælelse, 265. faaer F.
 af, og: har ingen F. af,
 265.
 Fæler, 265. f. i, under
 el. efter, 184. f. paa; f.
 sig for; og: lader sig fæ-
 le, 405.
 Fæles paa (kan el. maae ei),
 405.
 Fælelseløs (er), 251. er
 bleven f. 331.
 Fælgagtig (er), 244. 373.
 bliver f. 373.
 Fælgæ, 100. 101. har F. el.
 er uden F. 100. har i
 sit F. 101. som har F. 14.
 er F. med; og: den som
 holder til i en andens F.
 244. har el. drager til F.
 216.
 Fælgæ, 10. 13. 61. f. med,
 13. 58. 100. 101. 122.
 overtaler til at f. 14. f.
 stelden med, 151. kan ih-
 le f. med, 244. 508. f.
 efter, 243. f. nøie, 145.
 f. saa sagtelig efter, 244.
 f. til Wejs, 170. f. til
 Strand el. til Bogns, 310.
 f. i Hælene, 151.
 Fælgæsb, 101. 102. 122.
 Fæ!

slægtstabs: er sig om **G.**
102.

slægtsvend, 13. 100.
har til **G.** 13.

er: kommer f. en, 434.

erer: f. med sig, 101.

289. har **G.** med sig, 489.

f. nogensteds hen, 379. f.

en ved Haanden, 483. f.

en et stykke paa Vejen,

170. f. til, 337. f. over,

95. 187. f. ind, 137. f.

i Høden, 167. f. op,

240. f. i Lusten el. bort,

480. f. frem, 455. f. til,

bage, 541. f. til Lands,

505. f. saa langt op paa

Land, at Øen ej kan ta-

ge det bort, 486. f. bag

paa sin Kajal, 538. 539.

Baadet el. Glæden f. det,

538. f. til Bog, 5. f. en

noget paa, 9. f. sig stet op,

126. de f. sig ret smukt

op, 470. f. sig til Rytte,

361.

res: f. til, 337. f. bort,

af Binden, 481. f. paa

Land, 486. f. paa Baad

el. Glæde, 539.

Gørkelighed (barmhertighed),
III.

Gørst (fornemmelig), 35.

Gørst; den **G**ørste, 432.

de f. 433. er den f.; har

til den f. og: udgjør det f.

deraf, 433. er el. stær f.

434. gader f. 433. gaaer f. for

sig, 434. gjør f. 373. 433-

den som gjør noget f. 358.

tager el. beegner f. og:

det man gjør, tager el. be-

egner f. 433. kommer f.

280. 369. — der, 433.

bliver den f. 280. faaer

sit Ord f. indført, 280.

433. den man giver sig

f. i Færd med, 358. var

den f. 369. vil være den

første, 280. 439. vil ha-

ve f. Ord, 433. f. Mar-

sag, 358. f. tilbleven el.

f. Glabning; og: den f.

Ansanger, 361. f. Gang,

433. 434. gjør, erfarer,

el. kommer paa et Sted f.

Gang, 371.

Gørstefødsel, 40.

G.

Gaaende, 382. har g. Ar-
bejde, 399.

aaer, 382. lærer sig til

at g. 348. g. got, 383. g.

stadig paa sine Been, og:

g. sigtig, 346. g. stet

el. stæbt, 499. kan ikke ret

gaae el. g. ei ret paa sine

Been, 383. g. sagte, 3. 381.

g. der, 382. g. frem; og:

g. frem til en, 455. g.

frem for at se efter, 29.

Qq 3

g.

g. tilbage, 508. g. frem
og tilbage, 307. 382. g.
hid og did, 34. g. i Ræ-
ken el. paa Jagt, og: Sted
at g. paa Jagt, 382. g.
paa Ræerne, 383. g. ud;
og g. ud til, 41. g. ud med
Glarn, 24. en Vært g.
ud, 499. g. ind, 137. 389.
— til, 137. 389. 390. —
med, 81. — udi, 267.
f. til at g. ind, 137. g.
ind og ud, 183. — i Bug-
ter, 414. kan ej g. ind,
485. g. op, 340. — paa
et Bjerg, 156. — for
at see sig omkring, 301. g.
op ad, 240. g. op af en
Baad, 310. g. ned, og:
g. ned paa, 16. Solen g.
ned, og: g. ned for en, 460.
g. ned ad, 59. g. op og
ned i Vandet, 172. g. ef-
ter, 9. 371. g. saa sagte-
lig efter, 244. g. bag ef-
ter, 431. 433. g. efter
Spør, 499. g. foran, 216.
433. g. først, 433. g. hen
til, 450. g. til ham, 397.
g. altid til en, 506. g. til-
baande, 96. 399. har en
til at gaae sig tilbaande,
399. Risten g. stærk til,
415. Lodderne g. tilig til,
387. g. bort, 27. 64. 363.
g. bort til, 64. g. bort fra,
og: g. ej fra, 27. g. sin
Vei bort, 285. g. fra hin-
anden, 208. g. fra, (næg-

ter), 263. g. tilfide, 398.
g. af Væjen, 52. 363. 398.
453. g. af Lys, 27. 459.
g. lige i Ræsen paa Folt,
286. g. ligefrem, 272. g.
Væjen ligefort, 145. g.
over, 21. 231. g. over Land
el. Jis for at forlorte Væ-
en, 143. 144. gaaer over
Land, naar andre faar til
Baads, 238. Vandet g.
over paa lave Steder, 463.
g. neden under, 59. g. un-
der Vandet, 7. 16. 44. 79.
171. 268. g. under for-
sonten, 172. g. af Gule,
68. 172. g. med, 369. g.
altsammen med, 320. g.
i rette med, 399. g. i med,
101. 467. lader g. i med,
101. g. med Træt, 130.
g. imod, og: den man g.
imod, 337. g. imode, 344.
g. omkring; g. der om-
kring; g. omkring for en;
g. idelig omkring; og: g.
omkring med Varn for at
stille det, 399. g. alleve-
ne omkring, og: g. rundt
om noget, 183. naar det
g. om igjen, 217. Eder
g. snart, 188. g. forbi,
168. g. hverandre forbi,
344. g. forbi ved Hodeling,
263. g. fejl, 464. — af
noget el. af hverandre, og:
det man g. fejl af, 354.
g. vild, 463. g. igiennem,
200. — Gud og Liv,
321

121. g. i Land, og: g. i
 Land der, 310. g. i Vand,
 131. 394. g. til Bæb, 63.
 i i Sønne, 86. g. til
 Sengs, 118. g. ikke, 534.
 Søn g. luft over, 172.
 Bølgen g. hvid, 176. 182.
 i. som det var smurt, 392.
 i. som det kan, 456. g.
 in, 13. g. i stykker el. itu,
 478. 410. gaaer i hundre-
 de Stykker, 416. g. tvert
 over, 208. g. Hul paa,
 176. 242. er bange, det
 tal g. i stykker, 151. g. let
 i stykker, 20. g. løb, 138.
 i. op (ophører), 320. Al-
 ting er gaaet op for en, 321.
 i. hastig op, 68. g. ei saa
 snart op, 321. g. lige op,
 277. hvad g. af ham?
 178.
 ar (i), 131.
 as, 297.
 b, 340. møder i G. 341.
 laaer for gabet i Velen
 for en, 340. har sin Brix
 lige for G. 178.
 bende; Gaber, og:
 i med. at g. 15.
 berskiæl, 116. 540.
 ffel, 8. 298. G. paa
 t Fartsøi, og: Skib med
 G. 496.
 l, 350. 422. 425. er g.
 350. 392. 412. 422. 425.
 gjør g. 425. gjør sig g. el.
 tiller sig g. an, 350. bær
 ig ad som han var g. 425.

Galde, og: smager som
 G. 452.
 Galdefarvet, og: Gal-
 desmag, 452.
 Galease, 496.
 Galge, 313.
 Galgjørende, og: er g.
 425.
 Galioth, 496.
 Galne Side (altid til),
 198.
 Galning (en), 95.
 Galoperer, 493.
 Galstøb, 425. tager G.
 vare, 198.
 Galt: er g. Tøj, 78. gjør
 sit Arbejde g. 236. b. sig
 g. ad, 375. 384. kommer
 g. afled, 375. kommer g.
 fra, 384.
 Gammel, 51. 127. 362.
 541. g. Ting, 362. g.
 Rennisse, 127. taler som
 et g. Rennisse, 542. g.
 Mand 127. 542. g. Rier-
 ling, 51. g. Pige el. Møe,
 542, er g. 127. 362. 542.
 bliver g. 127. 542. bleven
 g. 542. meget g. 362.
 bliver meget g. 89. ei
 meget g. 322. det er g.
 med ham, 245. efter g.
 Brug, 97. 326. bliver ved
 g. Danc, 104. i g. Dage,
 Gauen, 209.
 Gang, 496. boer lige ved
 G. 178. sætter i G. 65.
 kommer iagen til sin G.
 498. en anden G. 101. 346.
 Gange

Gangbræ; Gangende;
 og: **Gangfoll,** 178.
Ganger (en), 382.
Gangspil, og: **gaaer i**
G. 184.
Ganste, 111. 463. g. alt,
 463.
Gardin, 396. 459. **faaer**
 g. for sig, og: **hænger g.**
 for **Vindue,** 396. **trækker**
G. for, 459.
Garn, 159. **lunfter G.** 159.
lægger G. ud, 159. 313.
udsat G. og: G. er udsat,
 313. **fanger med G.** 159.
 278. **fanger i G.** 278.
spunden G. 352.
Gartner, 284.
Gave, 360. 508. — for
Ravnens Skyld, 60. **faaer**
G. 507.
Gavmild, 504. 507. er
 g. 504.
Gavn, og: har G. af, 110.
Gavner, 110. **hvad g. det**
ham? 449.
Gebærder: den som **har**
mange underlige G. 104.
taler med G. 430.
Ged, 405.
Gedebul, 38.
Geil; er g. og: **betager sin**
Geslægt, 490.
Geist, 501. **død af G.**
Gyn, 501.
Geleide, og: Geleider,
 13.
Gemeenflab, 102.
Gemyt, 140. et **gnt G.;**

er af **got el. flet G.** 140.
 fører til **G.** 77.
Genius (Herremesterens),
 501.
Geslæftig, og: er me-
get G. 399.
Gespensst, 501.
Gestalt, 52. 470.
Gesvad sig; og: erg. 328.
Gesvindt! 24. **gaaer el.**
fabrer g. 154. er g. til
 sin **Gjerning,** 525.
Gevorben: **tager paa en**
g. God, 350.
Gevæbr, 409. med **G.;**
har G. paa, hos el. med
sig; og: tager G. i Haan-
den, 409. **anfælder med**
G. 410.
Gevært, 48. 192. med
G. 48.
Geyrfugl, 136.
Gid! 112. 171.
Gider, 82. g. **gjerne væ-**
re med deri, 225. **det gad**
man været over, 377. g.
ikke, 81. 82. g. **ikke spise**
det, 246. g. **ej mere el.**
længer, 62. 154. 505. g.
selv ej gjøre noget, 458.
den som g. intet gjort, 445.
 g. **ej rørt ved el. tage paa,**
 544.
Giel; Gielter; og: g.
med, 366.
Gielterie, 198. 266. 495.
Gielles med, 266.
Gield, 17. 19. **fordrer G.**
 17. 72. **betaler G.** 18.
 Giel

Gjelfunden (er), 17.
Gjelder: det som ikke kan
 g. mod andet, 294.
Gjelle; og: **Gjellehus,**
 253.
Gjemmer, 135. 501. g.
 for. 81. g. i, 106. g. hos
 sig, 108. g. til, 232. g.
 nøje paa en Ting, 465.
Gjemmested, 501.
Gjemsel, 106. 146. 501.
Gjemt, 501. g. nøje paa,
 465.
Gjennembaet (er), 338.
Gjennemfører, 391. 392.
Gjennemføret (bliver),
 391.
Gjennemførsel; og:
 er g. 392.
Gjennemførsel, 21. 95.
 har G. 38. 95. søger G.
 hvor ingen er, 173.
Gjennemgaaer, 42.
Gjennemføgt (er), 339.
Gjennemfører, 96.
Gjennemstiller, 172.
 — af **Barbare,** 469.
Gjennemstilles af Bar-
vare, 469.
Gjennemfødt, 9.
Gjennemførsel af Bar-
de; og: bliver el. er g.
 437.
Gjennemvarm (bliver),
 202.
Gjennemvarme, 202.
Gjerner, og: **Gjernet,**
 532.
Gjensærb, 459.

Gjengæld, og: **Gjen-**
gielder, 18.
Gjengæld, og: giver G. 19.
Gjengælder (en), 33.
Gjengæld, 20.
Gjengæld, 19.
Gjengæld, og: **Gjen-**
gældsted, 143. 144.
Gjengældig, 120. 330.
 541. er g. 380. 541. viser
 sig g. 380.
Gjengældighed, 120.
 330. 541.
Gjengældighed, 75.
 269. lider G. 127. 269.
 er forbunden med G. og:
 påfører G. 269.
Gjengæld, 532. sætter G.
 om, 533.
Gjengæld, 102. 374. 377.
 er g. 374. 377.
Gjengæld, 374. 377.
Gjengæld, 360. 450. god
 G. 13. ond el. syndig G.
 11. har sin G. deri, 360.
 G. man første Gang gjør,
 371.
Gjengæld, 489.
Gjengæld; **Gjengæ-**
rende; og: **Gjengæ-**
rer, 158.
Gjengæld, 80.
Gjengæld, 79.
Gjengæld (er), 206. 542. er g.
 med, 318. 542. g. Mand,
 som holder Hore, 542.
Gjengæld (vil), 319. vil
 el. g. 366.
Gjengæld (er), 426.
 Q 9 5

Giftesty, 366.

Gigt, 63.

Gilder; Gildet; og:
Gilding, 490.

Gjordemøder, 83.

Gjort, 360. 450. er smukt
g. 360.

Gisper, 15.

Giv agt! i. 57. 87.

Givendesig i Smerte, 308.

Givendes (faaer det til),
360.

Giver, 507. g. en efter
anden, 508. g. gjerne, 504.
507. g. ei gjerne, 504.
g. ham sin Deel med an-
dre, 467. g. en noget med,
289. g. kun nogle og an-
dre ikke, 261. g. for Ravn-
nets Skyld, 60. — for
Venstabs Skyld, 48. g.
bort, 507. g. i Betaling,
19. g. omsonst, 360. g.
noget til paa Kjøbet, 466.
g. til derpaa; g. ham no-
get til paa Kjøbet; og: gi-
ver det til, 467. g. en no-
get i Haanden, 487. g. end
Gode til Priis; og: g. no-
get til Priis af Glæde, 516.
g. hinanden Stolkeprygl,
410. g. hid, 152. g. gode
Ord; og: den som g. go-
de Ord, 249. g. at for-
staae el. g. tilkjende, 324.
g. sin Mening tilkjende,
380. g. sig tilkjende, 302.
324. g. Nys om, 160. g.
sig til, 136. g. sig i Gærd

med, 337. — anden gang,
14. den man g. sig i Gærd
med, 382. g. sig ret af med,
345. g. sig flere om en, 30.
g. sig forjæves af med, 12.
g. op af sig igjen, 437. g.
sig op i Vandet, 149. 167.
304. faaer til at g. sig op,
149. g. el. har g. sig op
i Veiret, 167. g. sig,
naar man triner derpaa,
408. g. efter, 120. 140.
200. 237. 299. 398. g.
efter for, 237. g. ikke ef-
ter, 248. g. efter under
Gødderne, 429. g. sig ud
til Siderne af Paatryffen,
428. g. sig tabt, 508. g.
Kjøb, 398. g. Hals el.
Strig fra sig, 192. g. agt,
325. — paa end Riner,
191.

Giver sig i Smerte, 171.
191. 269. 308.

Giver (en); og: en glad
G. 507.

Gives, 507. gives noget;
og: den noget g. 507. g.
noget for af samme Slags,
470. det som g. paa Kjø-
bet, 466.

Gjæder, 337.

Gjæer, 188.

Gjør, 61. 106. 359. 360.
369. 376. har gjort, 360.
g. noget, 450. 451. —
ved en, 451. — for en,
360. 450. — deraf el.
g. det til noget, 361. 450.
g.

g. en noget, 359. 451. g. idelig; 25. g. ei øftere, 379. g. med fri Willie el. Korsæt; og: g. uden Korsæt el. mod sin Willie, 356. g. ont el. Synd, 10. 11. g. det som slet er, 375. g. ont mod, 11. g. Glade, 22. 415. g. en imod, 62. g. ingen ont, 381. g. vel imod, 40. 62. g. det befalte, 243. g. som en vil have det, 293. g. tilpas, 292. g. strax hvad man siger, 330. g. det er anden ei formaaer, 12. kan g. alt hvad han seer, 415. lader sig ikke g. 12. 375. er ei at g. Forsøg paa, 401. g. ved, 73. 106. g. tilrette, 10. 445. g. istand, 110. g. med, 101. g. af med eet, 78. kommer ham til at g. 379. g. som han plejer, 104. g. efter en anden, 10. 135. g. det! g. øftere! og: g. som sagt! 147. g. Ansrig, 192. g. sit Behov, 31. 38. g. under sig, 38. g. sig til, 309.

Gisrlig (seer det), 375. g. Synd, 11.

Glad, 135. 494. bliver g. 494. er g. 135. 494. — ved, 235. gjør g. 494. overmaade g. 376. g. Tilstand, 494.

Glands, 184. lætter G. paa, 185.

Glarmester, 90.

Glas (et), 82. et Stykke G. 82. G. Ruder, 90. moscovittisk G. 185. G. Perle, 386.

Glat; og: er g. 148. 224. 392. er paa g. Nis med baarede Skindsøller, 224. Haarene ligge g. an paa Skindet, 244. snitter g. 406.

Glatte, og: Glattet, 406.

Glatbed, 392.

Glemmer, 38. g. efter sig, 189. g. sig selv el. en anden ved Udbesling, 264. g. aldrig, 388. g. ei el. kan ei g. 140.

Glemfom, og: er g. 387.

Glemfomhed, 388.

Glemt, 388. bliver ikke g. 359.

Glidbane; og: Glidemiddel, 403.

Glider, 224. 403. — paa Skind, 437. g. ned, 356. 437. — deraf, 437. g. ud, 356. kommer det til at g. ud, 357.

Glide, Skind, 437.

Glimmer, 184. 185.

Glimrende, og: Glimrer, 184.

Glindsende, 184. 185. gjør g. 185.

Glindser, 184.

Glip (gaar af), 33.

Glip.

Lip per, 356. g. med sin
Pul, 356.

loende (er), 68. 202.

loer: giver en noget at
g. paa, 518.

lubende, 178.

lubst; og: er g. 178. 286.

læde, 494. hvilken G.!

378. ret fuld af G. 376.

finder G. i, 28. da maac
have været G. 412.

læde sig; og: er g. 28.

læder, 494. g. sig; og:

g. sig over, 494. g. sig

paa ens Begne, 235.

lød, 68. henter Gløder,

68.

laven: er g. og: faar

noget at være g. over, 476.

laver: g. Been, 130.

57. 223. g. i Stykker,

57. 248. g. af med

Runden, 248. det g. 298.

eden mygt imellem Hæn-

erne, 524.

id; og: spiser Snider,

8.

der: g. Huden af, 312.

mygt imellem Hænder,

524.

des mygt, 524.

dsl, 74. 504. er g. 504.

er, 362. g. paa, 5.

er (en), 362.

ragtig; og: er g.

ragtighed, 362.

rie, 74. 362.

13. 26. 140. er g.

26. holder for g.

238. Hænder for g. og:

stiller sig g. an, 13. bliver

g. og: gjør g. 110. gjør

g. igjen, 394. er g. imod,

62. er g. at fornøje, 102.

er g. at bede, 120. g. at

omgaaes, 162. er g. at

omgaaes, 162. 228. er i

g. Stand, 237. 352. g.

for at gjøre, 13. er ikke

g. 238. — paa ham, 527.

er el g. at komme nær,

162. har været her en god

Tid; og: er en g. Tid siden,

132. gode Vahre, 357.

Gode (et), 13.

Godgjørende; og: Gode

gjørenhed, 40.

Godhed, 13.

Gods, 357. 359. got G.

357. har G. 359.

Guld, 314.

Gople, 130. 316.

Got, 275. er g. 162. 238.

275. er meget g. 275. gjør

g. el. beslitter sig paa g. 13.

holder for g. 110. g. at

være paa et Sted; og: fin-

der det g. at blive der, 99.

under g. af, 40.

Gotter sig ved ens el.

hverandres Nærværelse,

474. g. forud i Tanker-

ne, 209.

Gothaab (en Colonie);

boer ved G. og: en Got-

haaber, 315.

Graa: g. Haar; og: har g.

Haar, 239. Græd,

raad, 206. 230. stærk
 G. 205. bringer i G. 206.
 tørrer G. af Vinene; og:
 noget at tørre G. af med,
 230. tvinger sig fra G.
 43.
 raadig, 54. 298. er g.
 54.
 raahaalet; Graa;
 hærdes; og: er el. bli-
 ver g. 239.
 ram; er en g. og: brin-
 ger en til at blive en an-
 den g. 527.
 ram8, 349. læster paa
 G. 533. — for dem, 534.
 ramse8; og: g. om, 349.
 ram8gods, 534.
 ran (et), 415.
 randsker, 77.
 ranstage, 343.
 rav, 95. 106. 142. byg-
 ger el. graver en G. 106.
 gjør G. til, 142.
 ravet, 106. 133. 497. —
 Gravi, 142. — Torv,
 133.
 ravet (en), 133.
 ravet, 497.
 reben, 487.
 reen, 63.
 ribe (en), 130. 487. med
 G. 130.
 ribet, 487. g. fat om,
 487. g. an, 24. 136. 200.
 379. g. sig an, 24. g. i
 Verke, 405.
 ribst, 515. g. paa el.
 efter noget, 377. er el. bli-

ver g. derefter, 515. er ret
 g. derpaa, 377.
 ribstere (blivet paa no-
 get), 276.
 rim, 191. 367. er g. 125.
 191. 367.
 rimhed, 367.
 rind (en), 120.
 rinen; riner, og:
 rinevurrenhed, 92.
 roehul (got), 251.
 roer; og: det som g. 284.
 g. til, 246. Gaar g. ha-
 stig sammen, el. begynder
 at g. til, 251.
 rov; og: er g. 251. har g.
 Stemme, 180. det grove i
 Mad, 478. det var alt for
 grovt, 442. er g. Træ, 130.
 rovest (er), 124.
 rovhed, 251.
 rovfstemmet; og: er
 g. 211.
 rovtalende, 180.
 ru! 435.
 rube, 142.
 rublende; og: Rub-
 ler, 140.
 ruelig; rueligt; og:
 er g. 275. 435. hvor g.!
 435. Bejret er g. 46.
 ruelse, 435.
 ruet, 435. g. for, 46.
 285. 435. — noget at ud-
 saae, 524. det man g. for,
 435. kommer en til at g.
 436. det maae nok komme
 en til at g. 524.
 rum; og: er g. 81. 178.
 ru

- Grumbød**; 81. betager en
 sin G. 178.
Grum i Lampen; har el.
 er fuld af G.; renser fra,
 skifter ved, el. er skilt ved,
 sit G. 419.
Grumset; og: er g. 139.
Grund, 94. 301. løber,
 sætter el. flaaer paa G.
 94. kommer paa G. 156.
 er en god el. slet G. 301.
 er ved Grunden, 496. har
 til G. 378. Grundet G.
 en, 94.
Grunder; og: g. paa, 77.
 141.
Grundere (bliver), 94.
Grundhed, 94.
Grundling, 517.
Grundlærdom, 107.
Grundspire, 285.
Grundsteen, 59. 64. 497.
Grundvold, 497. faaer
 el. lægger G. 498.
Grundt; og: er g. 94.
Grusomt, 93. er gru-
 som, 401.
Grus, Fløtser, 502.
Grude, 90.
Grudesteen; og: har at
 bestille med G. 521.
Grøn, 441.
Græden; og: Græde-
 nem, 206.
Grædefærdig (er, men
 holder sig dog), 43.
Græder, 206. 335. g. let,
 43. g. gerne, 206. g. over
 el. for; og: kommer en
 til at græde, 206. ind
 g. 43.
Græmmelse; og: taber
 sig af G. 104.
Græmmer sig: 104. 171.
 — over sin Opførsel, 461.
 har intet at g. sig over;
 461.
Grændse, 76. 203. paa
 Grændserne, 76.
Grændseløs, 204. er
 203.
Grændser; og: g. derved
 203.
Grændsestiel, 203.
Græs, 145. 247. G. til
 Staple-Straa, 366. fint
 G.; røllet G.; og: er
 ude efter G. 146. røllet
 G. 146. 366. flaaer G.
 146. 257. faaer G.; er
 afslaaet sit G. og: gjer
 bart for G. 257.
Græs, Rind, 239.
Græhoppe, 357.
Græsmark, 280.
Græstige; og: er g. 257.
Græstov; og: bugger G.
 op, 497.
Grød, 212. 441. spiser el.
 tager G. 441.
Grøde; og: forste G. 284.
Grøn; **Grønt**, 452. 507.
 524. 525. er g. 224. 257.
 452. 507. 525. bliver g.
 257. g. **Skim** i **Flørene**,
 224.
Grønnes, 168. **Grøn**

inlandsst: paa sin g.
 j: det var ret g. 160.
 inlander (en), 125.
 9.
 delig; og: lever g. 13.
 d, 169.
 v; og: lægger G. 301.
 vflarn, 415. 499.
 mlen, 214.
 mlende (er), 465.
 mler, 38. 465. g. paa,
 14. noget at g. paa, 466.
 ar gjerne noget at g. paa,
 65.
 mlet, 38.
 mper til Siderne, 97.
 nst, 394. 395. bevises,
 lader, og: udvirker G.
 95. G. er at bekomme,
 94.
 nstbevisning, 395.
 nstig, 395. er g. og:
 ham g. 395. bliver g.

394. Sted, hvor man
 bliver g. modtagen, 395.
 Guul; og: er g. 452.
 Guulagtig; og: er g. 228.
 g. Metal, 169.
 Guul, And, 340.
 Guulbraun; og: er g.
 228.
 Gyder Rogn, 83.
 Gydet Rogn, 144.
 Gynge (en), 147.
 Gynge i Jisen, 149.
 Gynge, 21. 147. Jisen
 g. 149.
 Gyrtel, 197. 485.
 Gyseligt at see (er ret),
 484.
 Gysen; og: hvilken G.!
 170. forarsager G. 153.
 170.
 Gysende (er), 170.
 Gysen, 153. 169. g. for,
 153. g. ved at anrøre, 96.

H.

haab, 141. 297. fast H.
 85. lever i H. 297. har
 ot H. 306. faaer g. H.
 97. sætter H. til, 141.
 lber H. 297. 306. giver
 H. 297. gives got H. 105.
 iver falsk H. 536. er
 mellem H. og Kroge, 171.
 abesuld, 306. er b.
 97. et h. unge Kenniste,
 65.
 abes, 306.
 aber; og: er at h. 297.

Haabes (det som kan), 297.
 Haafal, 71.
 Haan, 266.
 Haand, 48. 86. 144. har
 out i H. 49. er ved H.
 14. fra H. 54. har faaet
 fra H. 78. med H. under
 Rinden, og: sætter H. un-
 der Rinden, 335. lægger
 H. over noget, 8. gjør
 huul H. 144.
 Haandast (giver), 144.
 Haandfady, 82. 514.
 Haand

Haandgreb, 189. 488.
gør **H.** og: sætter **H.** paa,
189.

Haandflæde, 27.

Haandled, 48. 347.

Haandlede's Knude, 277.

Har ont over H. 160. 224.

347. slider **H.** 277. det
primer i **H.** 224.

Haandpenge, 64.

Haanlig Tiltale el. **Be-**
handling, 266.

Haant (lader om), 55. 177.

Haar, 257. **H.** paa **Hov-**
vedet, 322. **H.** under **Ar-**
mene, 334. **H.** i **Løf-**
ne, 492. **H.** under **Hagen**

paa et **Rheensdyr**, 492.

har brag el. smukke **H.**;

faaer H.; **har** mistet sine

H.; mister **H.** paa enkelte

Steder; slider el. rykker

H. af; og: **flyder H.** af

et **Dyr**, 257. rykker **H.**

af med **Tænderne**, 266. **H.**

slides af et **Glind**, 186.

H. afraadne, 541. binder

sit **H.** op, 187. 354. pud-

ser sit **H.** 352. 354. **flip-**
per el. river **H.** af; og: træk-

ker en el. trække hinanden

ved **H.** 322. **H.** rejse sig

paa **Hovedet** af **Korskræk-**
kelse, 484.

Haarbaand, 187.

Haard, 200. 248. 251.

420. meget **H.** 248. —

Steen, 248. er **H.** 248.

251. er **H.** i sig, 200.

437. er **H.** af **Gump**,

200. bliver meget **H.** 248.

442. stiller sig **H.** an ved

Smerter, 43.

Haardfør, 240. er **H.**

43. 240. meget **H.** 240.

Haardhed, 248. 251.

Haardhjertet; og: er

H. 200.

Haardnakket; og: er **H.**

248.

Haardt, 23. er **H.** 226.

420. gør **H.** og: bager

H. 420. er **H.** at døje, 269.

har H. Liv, 485.

Haarlump (affalden),

179.

Haarremmen paa et

Glind, 71. **H.** mornes og

river af et **Glind**; og:

river **H.** af, 541.

Haartang, 400.

Haartop, 185.

Haastlerding, 71.

Had, 213. **har** sat **H.** til;

og: opegger til **H.** 527.

Hadefuld mod andre

(gør), 527.

Hadeligt, 213. 527.

Hader, 213. 527. er at

hade, 213.

Hader (en), 527.

Hage paa et **Menniske**, 456.

H. er spet paa hende el.

spet hende paa **H.** 456.

Hage (**Rrog**), 307.

Hager til sig, 307. bliver

haget, 307.

Hagestykket i en **Pels**;

og:

g: Høgestyffets Omrand,
50.

gespening, 436.

get (med Hafi), 1.

gl at flyde med, 19. flø-
er H. 20.

gl fra Himmelen, 281.

gler, 281.

glet), og: er h. 261.

glform, 20.

gl, 71.

gl, og: gjør H. i noget, 1.

glende i sin Tale, 132.

glær; h. udi, 96. h. i

gl i Tale, 132.

gl, 341. fort H. og:

gl mistet sin H. 342.

glær; h. op, 31. 156.

gl ind, 31. 118. h. ud,

31.

gl, 233. har ont i H.

gl. faaer noget i H. 510.

gl kunde snart blive frib-

glende i H. 511. forforkter

gl. 232. ræller el. gaaer

gl ed oprakt H.; vrier H.

gl og did; og: binder

gl get om H. 233. faaer

gl em om H.; sætter no-

gl t om H. og: den som har

gl mulet om H. 544. en

gl ial H. af Land imellem

gl Bugter, 143.

gl baand, 544. har H.

gl a; faaer, tager el. bin-

gl r H. paa; nyt H. og:

gl aer nyt H. 544.

gl bind, 233.

gl brude (faaer), 101.

Halsbugning paa hver
Side ved Armenes Ud-
strækning, 253.

Halsbugger, 304.

Halskjede, 544.

Halsflud; Halsflæde,
og: binder H. om, 233.

Halskrave, og: tager
H. paa, 233. 396. hæn-

ger H. paa en anden, 396.

Halskravebeenet, 238.

Halsmølle, 544.

Halstærrig, 352. 341. er
h. 541.

Halstærrighed, 541.

Halssyge (har), 900.

Halt, og: er h. 406.

Halten, 407.

Halter, 406. 512.

Halv; det Halve, 91.

197. kun det h. 91. just

det h. og: træffer det h.

197. h. Sæl el. Robbe

Sæl, 234. h. Menniske,

91.

Halvbroders Rone,

232.

Halvdeel af et Dyr, og:

faaer H. 300.

Halvdeelt Sælhund, og:

faaer en h. S. til Deel,

237.

Halvfuld (er el. ster) 197.

Halvlygt, 14.

Halv. Velt, 22. 158. 223.

502.

Halvraaben Giffel. Rød;

er h. og: spiser h. 260.

Halvraadne (ladet), 260.

R. 201. 202. 203. 204.

Halvraabt (er), 339.
 Halvsøber, 431.
 Halv, Støbe; og: har
 el. har faaet H. paa, 164.
 Halv, Øster, 286.
 Halvt: kun H. 91.
 Halvten, 197.
 Halvtosse; og: er Halv-
 toset, 428.
 Halvvejen (er kommen),
 25.
 Halvørme, 4.
 Ham er det, 482.
 Hammer, 178. 183. 207.
 Hammerflag, 241.
 Hamp, 21.
 Hamrer, 178.
 Han, 1. 93. 326. 482. H.
 der, 326. visseligen H. 100.
 vil blive hans, 359.
 Han (en), 38. 486. er en
 H. 486. en H. Hiff el. H.
 Fugl, 39.
 Handels-Assistent,
 313.
 Handelsliste, 98.
 Handelsmand; og: Han-
 delsted, 312.
 Handelsvare, 313.
 Handler med Vahre, 312.
 handler got, Helt el. ei
 got; er god el. ikke god at
 H. med; kommer for at
 H.; og: H. med, 313. vil
 H. med en, 362.
 Handler (en), 313.
 Handler (gjør): H. ikke,
 11. 111. — med sit Vei,
 161. H. en Ting vel, 53.
 H. som han har, 109.

Handling, 171. Helt H.
 11.
 Haren paa en Skintelaaf,
 223. træffer H. op el. H.
 er østraffen, 199.
 Hang efter noget, 296. 533.
 faaer H. til noget, 515.
 Hans, 130. 487.
 Hanset, 130.
 Hanske; og: Hver H. 20.
 Har, 358. H. noget, 358.
 448. H. den. 358. har ik-
 ke, 358. H. intet, 358. 448.
 H. ei hvad man skal bruge,
 359. H. nok; og: H. intet
 at bide el. brænde, 351.
 H. aldeles intet el. hver-
 ken det ene eller andet; og:
 H. ikke en Smule deraf,
 448. H. med sig, 289. —
 til ham, 289. H. intet, med
 sig, 289. 334. H. det her-
 tis, 383. H. el. H. intet at
 hjælpe en med, 12. har
 noget i sig, 113. H. intet
 paa sit Regeme, 464. H.
 endnu deraf, 321. der H.
 man mig igjen, 379.
 Hare, 520. søger efter H.
 el. at komme H. nær; og:
 faaer H. Hndt, 520.
 Harejagt (er paa); og:
 Harejæger, 520.
 Harekind i Rajal, 304.
 Harellunge, 520.
 Harler op, 335.
 Harmeligt, 527. er H.
 516.

Har

rmer sig; og: h. sig
 ver, 516. 527.
 rnist, 396.
 rpe, 236.
 rpir, 239.
 rpuun, 497. træffer
 l. har truffen med h.;
 ar faaet h. i sig; og:
 inget med h. 282. sætter
 . har sat h. paa, 406.
 aus h. er brækket, 497.
 igeffe h. Ender, 342.
 rpuunbenet, 497.
 rpuunieruet, 524.
 rpuunpil, 82. 409.
 ister med h. og: slaaer
 i et Dyr, 82. 282. 528.
 rpuunstol, 464. 528.
 fter h. i Bejret for at
 iae til, 528. Harpuun-
 angens Ende, 343. —
 ndesfiere, 444.
 selerer med, 349.
 74. h. med hinanden,
 74.
 t, 47. i en h. 482. gjør
 en h. 153. fahrer bort
 n h. 482. vil have i h.
 9.
 ten, 209.
 ter, 47. 208. h. med
 get, 66. h. med Udfal-
 t, 75. er at h. med,
 9. h. ikke, 47.
 tig, 163. 208. er h.
 3. det var h. 208. 236.
 er h. 209. hvor h.?
 6. h. Brede, 47. bli-
 r h. ved, 47. 163.

Hastighed, 162.
 Hat, 300.
 Hauge, 284. lægger h.
 an el. arbejder i h. 284.
 Haugevært, 284.
 Hav, 114. det store Ber-
 dens el. vilde h.; smukt
 h. og: fahrer paa h. 114.
 oprørt h. og: h. bliver
 oprørt, 176.
 Havblis; og: er el. gjør
 h. 99.
 Havbugt, 95. 114. 142.
 Havende, 358.
 Haver, see: Har; vil ha-
 ve, 375. — megⁿ, 377.
 det man skal h. 302. pleje
 er aldrig at h. noget, 358.
 hvad vil han h. derfor?
 451.
 Haverten (et slags Gald),
 461.
 Havfrue, 233.
 Havfrue, 233.
 Havhest (en Fugl), 158.
 Havn, 223. kommen el.
 kommer i h. 319. søger
 h. 320.
 Havtiden: ved h. og den,
 som opholder sig ved h.
 221.
 Havsule (en Fugl), 236.
 Havardeerlig (er), 524.
 Hede, 202. 339. hvitten
 h. 87. blusker el. be-
 svimer af h. 202.
 Hedenfaerer, 369.
 Hedenst; og: er h. 323.
 Heder, 60. 458.

- Hedning; og: er paa h.
 Will, 323.
 Heed, 339. er h. 202. 339.
 gjør el. bliver h. 202.
 Heede, see: Hede.
 Heeder, 202.
 Heedgiørende Middel,
 202.
 Heedt, 202.
 Heel; og: er h. iir. h.
 og holden, 463. h. Sam-
 lingen, 464. er ikke h. af
 eet Stykke, 519.
 Hefstig (hvor)! iir.
 Hegler igiennem, 368.
 Hei! 67.
 Heiloe (en Fugl), 153.
 Helle (en), 120.
 Helbred (har ingen), 352.
 Helbredelses Middel,
 352.
 Helbreder, 154. 352. 380.
 Helbredes, 153. 380.
 Helbredt, 352. 380.
 Held, 372. forarsager h.
 372. har ingen h. 373.
 med h. 372.
 Held ned ad, see: Hælb.
 Helder, see: Hælder.
 Heldig; og: er h. 272.
 har ret været h. 302.
 Heldigen; og: gaaer h.
 for sig, 372.
 Hellefangst (er paa),
 148. 301. drager paa h.
 301.
 Hellefiske. Helleflyn-
 der, 148. 301. fister ef-
 ter h. 301.
- Hellefiskefæsnere; hel-
 lefiskeunge; og: er
 Helleflynderfiske
 301.
 Heler; og: h. sig, 246.
 vil ikke h. sig, 246.
 Hellig; og: er h. 88. 109.
 Helligdag; og: er h.
 292.
 Helligdom (hvillen)! 88.
 Helliges, 540.
 Helliggjort; og: hel-
 liggjærelse, 110.
 Helliggiørende Middel,
 11.
 Helliggjører, 11. 110.
 Helliggjører (en), 11.
 Hellighed, 88. 110.
 Helligholder, 292.
 Helsen; har et el. ingen
 h. 72. 258. taber sin h.
 258. 318.
 Helst, 35. giver sig h. af
 med, 380.
 Helvede, 459.
 Hemmelig, 36. holder
 h. 36. 115. — for en,
 36. kommer h. 151. det
 h. Lem, 540. ligesom det
 h. Lem, 293.
 Hen; h. mod ham, 507. h.
 i Veiret; og: gjer h. i
 Veiret, 247.
 Henbragt; og: Henbrin-
 ger, 9.
 Hendser, 380.
 Henne, 93. er h. i noget,
 141. 331.
 Hengiven, 103. 508. er

h. 103. h. til Drift, 115.
 h. til Døden, 499.
 ngiver, 508. h. til
 Døden, 499. h. sig, 508.
 ngives, 508.
 nfast; og: h. til,
 94.
 nfast, 98. 106.
 nlægger i Fulle til en
 nden Tid, 501.
 nreisen (paa), 431.
 nryllelse, 479.
 nryllende (er), 484.
 nryllt; er h. og: hvor
 ! 479.
 nsat, 106.
 nsigt, 370. uden h.
 4.
 nsmutrer, 68.
 nsøvet; og: er h. 175.
 31.
 nsvunden; og: er h.
 18.
 nter, 9. 21. 371. h. ind,
 9. h. Levnetsmidler, 189.
 hjem, 467.
 nttet, 371.
 ntæret; og: er h. 518.
 nvender til, 506. h.
 g til, 397.
 nvendt: holder h. til
 . har sit Sind h. til,
 56.
 ; og: er h. 247. her
 dre; og: er h. nedre;
 nedre til; h. vest; h.
 st hennie; og: er h. vest
 ane, 165. h. frem, 326. h.
 a dette Sted; er h. paa

dette Sted; h. er han, hun,
 den ic. og: den som er h.
 482.
 Herberge, 431. lægger
 sig i h. 498.
 Herbergerer, 119. 431.
 Herre, 125. 274. stor, op-
 perst, rette el. bestilket h.
 og: har til h. 274. er
 sin egen h. 222.
 Herredom, 274.
 Herefter, 217.
 Herfra, 248. 482.
 Herhen, 247. 482.
 Herhvid, 247.
 Herigiennem, 482.
 Herlig, 367. en h. Gode-
 flaring! 220. de ere ret
 h. Gode, 470.
 Herliggjort, 367.
 Herlighed, 367. 539.
 540.
 Herligt; og: er h. 26.
 det var h. 425.
 Hermaphrodit, 39.
 Hersker, 274.
 Hertil, 247.
 Hestlig Kennisse, 125.
 Hest, 300.
 Hestpranger (en Bugl),
 138.
 Hette, see: Hætte.
 Hevn; Hevner; h. sig
 en Hevner; og: Hevn
 gierig, 18.
 Her; og: er h. 106.
 Herkunst (bruger), 35.
 Herremester, 39. 459. er
 h. 106. 170. lærer af
 blinde

- blive H. 36. søger Raad
 hos H. 36. H—t. Dra-
 fel, 501.
 Dixer, 35. 186. 415. h. i
 Mørk, 460. h. for at
 forsøge end Stjæbne, 186.
 h. paa en, 415. h. sig selv
 el. en anden til døde, 364.
 Dixerie, 415. bruger H.
 106. over sit H. 460. 502.
 dræber ved H. og: kommer
 af Dage ved H. 364.
 Dixer til døde (bliver), 364.
 Did, 247. 482. kun h.
 247. kommer h. 152. 248.
 kom h. ! 152. bringer, bær-
 rer, giver el. vil have h.
 152. h. og did, 463. sab-
 rer h. og did, 34.
 Didbragt; og: Didført,
 489.
 Didser ned; og: Did-
 set ned, 309.
 Didbendt, 396.
 Dielp, 33. 91. 96. har H. 96.
 Dielper, 32. 33. 42. 90.
 96. 108. kan el. kan ikke
 h. 12. h. op, 240. h. til
 rette, 48. 279. h. paa,
 279. har til at h. sig;
 har ingen til at h. sig el.
 maae selv h. sig, 96.
 Dielper (en), 90. 96. har
 til H. 96.
 Dielpes ad, 30.
 Dielpetime, 32.
 Djem, 340. 319. har til
 sit H. 319. gaaer, dra-
 ger el. fører H. 36. er
 ikke kommen H. 261. er
 kommen H.; kom under
 H.; og: kommer alle h.
 som ere ude, 488.
 Djembragt, 36.
 Djembringer, 9. 36.
 Djemme: han, hun &
 H. 93. er H. og: den som
 er H. 340. 394. er ei H.
 55. bliver altid h. 151.
 Djemmesding; er h.
 og: hvilken H. 535.
 Djemført, 36.
 Djemkommen, 488.
 Djemkomst: det gaaer frem
 med hans H. 488.
 Djemlængsel (har), 36.
 Djemvei; og: paa H. 540.
 tager med paa H. 541.
 Djerne; og: spiser H. 175.
 Djerneffal, 168.
 Hjerte, 77. 525. har til
 H. 124. 525. har ei til
 H. 124. lægger paa H.
 el. tager til H. 74. 77.
 140. 525. har i sit H.;
 det en har paa H. el. som
 boer i H.; bevarer i sit H.;
 tænkt i H.; tagen til H.
 el. lagt paa H.; bringer
 en i H.; og: begaver han
 H. 525. taler ei af H. 369.
 Hjertets Tanke, 525. af
 ganske H. 111. H. maae
 være højt i ham, 412. for
 H. og: har ondfør H. 81.
 over H. 333.
 Hjertegruben, 81.

ierte Lulen, 333. har
 Smerter i H. 334.
 ierte vee (har), 81.
 gen efter noget, 155. 209.
 ger efter noget, 155. 160.
 61. 209.
 in; Hiint, 93. b. Si-
 de, 17. 531.
 l; og: Hifker, 312.
 lfer, 191.
 mmelen, 209.
 mmelbeboer, 209.
 mmelfabrer, 105. 209.
 mmelfabri; og: H.
 Dag, 209.
 nanden, 123.
 nde; H. for Diet, 522.
 H. over Leveren, 316.
 nder; og: har til H.
 26.
 nderlig (er), 275.
 ndrer, 275.
 nlands; og: Hinfker,
 512.
 ertetalken (et Fjeld),
 114.
 sset, 93. b. henne; og:
 r b. henne, 93. b. inde
 l. ude, 161. han, hun
 c. b. inde el. ude, 162.
 storie, 328.
 ttegads, 299.
 tter; og: b. paa, 300.
 ttet, 299.
 ul, 49.
 ulpen, 32. 9L
 ver, 258.
 orte, 55. 471. søger
 il Pusets H. 474.

Hjornefteen, 472.
 Hob, 79. H. Starn, 24.
 H. af smaa Lande, 316.
 Hobvits (sidde el. staae),
 508.
 Hoer: bedriver H. 39. 52.
 542. — med, 542.
 Hoeragtig, 39. 52.
 Hoerfarl, 39. 542.
 Hofte, 406.
 Hoftebeen, 22. 229. H.
 gaar af Leed, 229.
 Hofteflaalen, 226.
 Hold: er ved det H. 291.
 faar el. H. paa, 33.
 Hold! b. Mund! 73. 328.
 b. dit Ord! 147.
 Holder: b. fast, 8. 295.
 b. en, at han ei skal fal-
 de, 346. b. sin Nande; og:
 kan længe b. sin Nande,
 16. kan længe b. sit Vand,
 272. b. Munden tilluft,
 73. b. sammen, 101. b.
 sig over, 230. 314. b. in-
 de med, 321. b. ille, 410.
 b. ille Vand, 86. b. ved,
 219. — at betragte, 135.
 — at tale, 328. b. ille
 op, 219. 306. b. fast ved
 sit Sprog og Stille, 427.
 b. op med, 219. 440. —
 at sue el. regne, 312. —
 at blæse, 53. — at lar-
 me, 154. 311. — at græ-
 de, 114. — at tale om,
 115. 154. — at strige,
 311, er nær ved at b. op;
 og: det man har b. op med,

440. h. i Haanden; h. fat paa el. om; det man h. fat paa; og: h. noget i Haanden for en, 487. h. paa hvad han har, 362. h. sig ikke op undervejs, 154. hvem kan h. det ud? 318. kan ei h. ud til Baads i Blæst, 344. h. Waade, 442. h. imod hinanden, 53. h. i god Stand, 53. h. got Huns med, 53. 54. 68. 361. h. tilraade med, 53. h. sine Sager ordentlig, 361. — slet, 361. 363. h. ikke got Huns, 54. h. an hos, 119. h. en noget tilaade, 141. h. Maaltid sammen, 158. h. sig til, 33. 314. 506. h. sig idelig til, 331. h. sig nær til, 170. 339. det man h. sig til, 506. h. med en, 265. 417. h. fra, 120. h. sig fra, 121. h. sig tilbage, 508. — med noget, 461. h. ikke Trop, 508. h. hemmelig, 115. h. i Værelse, 58. h. af, 88. 125. 129. 162. 228. værd el. er værd at h. af, 129. h. af sin Kone; og: den som h. af sin Kone i andres Nærværelse, 529. h. frem for en, 250. h. Børn frem paa Naturens Vegne, 219. h. særdis, 334. h. sig efterrettelig, 244. h. for sit, 107. h. med Gæstgæb, 522.

Holt; med H.; forarbejder H.; og: sætter H. paa, 179.

Holm, 206.

Holt! 153. 482. 543. h. engang! 153. nei h. nu! 470.

Hollænder, 174. 313.

Hønning, 507.

Hoppende paa eet Been, 270.

Hopper; og: h. over, 357. h. paa eet Been, 270.

Hopper (en), 357.

Hore, 52. 542. Ægte mandes H. 319. 542. løber efter H. 319. gift Mand, som holder H. 319. 542. bliver el. gjør til H. 542.

Horejagt (gaaer paa), 56.

Horelippe, 158.

Horeleeg (over; og: den som over), 244.

Horer, 542.

Horerie, 39. 52. 542.

Horestik (bruger), 223.

Horeunge; og: er H. 542.

Horizonten, 422.

Horn, 299. et slet Stykke H. 490. er got H. 490. forløren H. og: støder med sine H. 299.

Hornet, 299.

Hornugle, 438.

Hos, 333. er h. 286. vil være h. 533. har en h. sig; lader h. h. sig; en at være h.; den man er h. og: har

har ingen at være h.
286.

se, 27.

sebaand; og: binder
it h. 278.

segiog, 420.

ite; og: h. kommer en
aa, 225.

stende; Høster; og:
lal h. 225.

steinge (hat), 225.

v (en), 161. 235.

ved, 303. (167.) har
nt i h. 303. 304. (167.)

ied el. har blot h. 301.

nit eller bukkent h. og:

er ont h. 304. er for-

smilet el. forsløppet i sit

h. 303. det gjør ont i

h. 303. skaffer got i h.

304. har mistet sit h.;

iller ved sit h. el. hugger

af en, 304. smykker

ind h. 304. lægger h.

rpaa, 20. lægger h. bag

er, 242. sætter h. ned

iellem Skuldrene, 232.

laer paa h. 237. har i

h. 434. har intet an-

t i sit h. 141. har ont

d at faae af h. 75. flaaer

sit h. 72. 73. Raffer

af h. 142. gjør efter

h. 238. spiser h. af

igle, 168. h. paa et

nd, 303. gjør h. paa

get, 408.

ed-Amulet; og: med

304.

edbaand, 187.

Hovedbørde, 156. 253.

Hovedhaar, 322.

Hovedløs (er), 304.

Hovedmand; og: er h.

376.

Hovedpande, 168.

Hovedpine, 303. 304. har

h. 303. Midde! for h.

og: befrier fra h. 304.

Hovedprydelse; og:

smykket med h. 304.

Hovedpude; har til h.

og: lægger h. tilrette, 29.

Hovedsanger (er ievnlig)

145.

Hovedsmerte (forvolder),

303.

Hovedsmykke; og: h.

vedførløbe, 304.

Hovedband, 304. h—

æg, 256.

Hovedbæ el. Hovedbæ

værk, 304. har h. 303.

Hoven, 386. 442. er h.

386. — i Ansigtet, 191.

har h. Been, 310.

Hovenhed, 386.

Hover ens Arbejde, 520.

Hoverer, 62.

Hovmod, 242.

Hovmodig; og: er h.

241.

Hovner, 386. h. op i Li-

bet, 271.

Hu, 155. af ganske h. 111.

det ens h. flager til, 155.

377.

Hu! 87. 95.

Huab! 87.

Rr 5

Hnd

Hud, 29. 147. 242. har
 smul, sig el. skrumpen H.
 148. Sygdom, da H.
 gaaer af, 30.
 Hudfletter, 29.
 Hudløs, 28. 29. er ble-
 ven b. 29.
 Hudstrøger, 29.
 Hue, 300. har H. paa el.
 sætter H. paa; og: tager
 H. af, 300. har ingen
 H. paa el. har taget H.
 af; og: uden H. 301.
 Hug (et), 201. 523.
 Hug (faaer el. har faaet),
 529.
 Huggejern, 523.
 Huggen Glade, 201. 523.
 Hugges, 523. b. af, 200.
 b. sig; b. et Lem el. en,
 201. b. Hul, 7. 496. b.
 Jord el. Løv op, 497.
 b. Hovedet af en, 303. b.
 en med Sværd, 342.
 Hugges (en), 523.
 Hugges, 523. 342. tven-
 de som b. 342.
 Huggespaan, 523.
 Hugges, 523. er el. faaer
 b. igjennem, 210.
 Huh! Hul! el. Hu-
 hæ! 87.
 Huier, 62. 87.
 Huier, 62.
 Hul; H. paa et Land, 168.
 393. 315. H. at fahrenden
 om, 517. b. i Eindingen, 69.
 Hulomme! se; god el. slet
 H.; har god H. og: den

som har god H. 388. har
 slet H. 387. har i H.
 77. 425.
 Hul; 6. 7. 38. 68. 94. 142.
 144. 208. 212. 391. hug-
 ger H. 7. river H. paa;
 27. gjør H. paa, 37. 392.
 har H. paa Gollerne, 28.
 slider el. slides H. paa Gol-
 lerne, 391. gaaer H. paa;
 176. 242. gaaet H. paa;
 skaffer H. paa el. træffer
 H. paa, 242. faaer H.
 paa, 200. har faaet Hul-
 ler i sig, 142. skifter H.
 paa; og: gjøres H. paa,
 391. skifter H. i; stikken
 H. i; og: er stikken H.
 igjennem, 392. gjør H.
 dermed, 391.
 Huld, 518. ved got H. 27.
 er ved got H.; kommer
 til sit H. og: taber sit H.
 518. er uden H. og skifter
 ved sit H. 407. mister sit
 H. 414. har mistet sit H.
 415.
 Hule (en), 142. 176. som
 har H. 142. gjør H. 142.
 — i noget, 228. H. en
 Ræv har, 436. H. under
 Armen, 334.
 Hule (den el. det): det H.
 i Haanden; og: holder i
 den b. Haand, 144. det
 H. i et Rør, 443. har b.
 Lænder; og: det gjør out
 i den b. Tænder, 444.
 Huler ud, 108. 228.
 Huk.

ullet, 142. h. Skind,
 ramme, 391. h. De, 391.
 uling, 142.
 ulter i Graad, 250.
 ulstempel, 391.
 ummer, 351.
 umer; er ved got h. 135.
 494. er ej i got h. 118.
 umle; Humlebie,
 70.
 un, 1. 93. 326. 482. h.
 der for dine Wine, 326.
 un(en), 51. h. af Reens-
 dor, 230. h. af Fugle el.
 Gisse, 52. hans h. 318.
 und, 189. 255. (390.)
 h. som aaer for en Glæ-
 de el. som trækker got; og:
 har h. til at trække for sig,
 190.
 unde hvalp, 189.
 undesteile (en Gist),
 157.
 undetelt, 510.
 undetænderne, 505.
 unger, 158. lider h.
 351. Hungeren driver,
 209. dør af h. og: død
 af h. 355.
 ungerdød, 355.
 ungersnød (er i), 183.
 ungersted el. Hun-
 gerstid (er), 506.
 ungrer, 158. 159.
 ungrig; og: er h. 158.
 urtig, 82. 201. 525. er
 h. dertil, 153. 525.
 ureighed, 525.
 usbunde, 143.

Husler, 77. h. over paa,
 77. 424. h. derpaa, 325.
 h. paa, hvad man har at
 gjøre, 424. h. en paa no-
 get, 77.
 Hustru, 318. 413. har
 til h. 125. 318. den ret-
 te el. første h. 319. en
 af Besøgerne; tagen til h.
 535. den som har tvende
 h. 367. — flere h. 351.
 Husvalse; og: har til
 h. 522.
 Husvaller, 522.
 Husvaller (en), 522.
 Husvales; og: Husvæ-
 let, 522.
 Hutter, 95.
 Huul; Huult, 443. h.
 Sing, 444. bliver h. 443.
 h. Lyd, 168. lyder h. 168.
 178.
 Hulgjer Haanden, 144.
 Hunst, 92. 93. 119. har
 h. 119. bygger el. be-
 boer h. 92. laaner en h.
 119. under en h. og: den
 en anden under h. 503.
 mængde af h. 192. er flet
 til Huse, 503. maae søge
 h. hos andre, 503. hol-
 der got h. 53. 54. 68. 361.
 holder ikke got h. 54.
 Huusbygger (en), 93.
 Huusgang, 178. 496.
 Huusgjerning; og: gjør
 h. 411.
 Huusherre, 143.
 Huusholder: en god h.

54. 361. er en god H.
361.

Huuskammerad, 92.

Huustig; og: er h. 399.

Huustne: Nød for H.;
mangler H.; har kun slet
H. og: er ont at faae H.

503.

Huusmuer; og: gjør H.
175.

Huustind, 147.

Huustag, 66.

Huustomt, 92.

Huustild; og: er h. 219.
503.

Huustildhed, 503.

Huustvæg, 175.

Hvad? 7. 87. 447. 451.
men h.? og: h. om? 112.

h. er det? 7. 87. 447.

448. 449. h. siger du? 7.

87. 100. 394. h. heder

han? jeg veed ikke h. han

heder; h. er hans el. dit

Navn? 212. h. da han

el. den? og: h. skal da

gøres ved ham el. hende?

326. h. siger han? 394.

451. jeg veed ikke, h. han

siger, 394. 452. h. an-

det? 394. h. for noget?

h. for en Ting er det? h.

foster det? h. vil du el.

han have derfor? og: h.

mon det vel være? 447.

448. h. det saa er, 447.

449. h. for nogle? 447.

448. h. var det vi hørde?

h. er blaat for noget? og:

h. iust? 448. h. skæde

jeg sige? 112. jeg veed ik-

ke, h. jeg skal sige dertil,

170. h. skal gøres deraf?

449. h. mon han vil gi-

re? 1. h. hører jeg? 449.

h. mon det dog var? h.

søger el. stræber han efter?

h. gaaer han hen til? h.

gjør han? h. iager, fi-

ber, faaer han el. faaer

at see? og: h. vil han

løbe? 450. h. skal el. gif-

af ham, dig ic.? h. har

han, du ic. i Ginde? h.

skal du? h. har du paa

ham at sige el. med ham

at gjøre? h. gjorde han

ved dig? h. ligger det

magt paa el. kommer det

derpaa an? h. gaaer det

mig an el. rager det mig?

og: h. var det han sagde?

451. h. skal det dog til?

425. h. sagde han dertil?

451. 452. af h. Marsag?

394. 452. paa h. Kant el.

Side? 452. paa h. Maa-

de? 170. h. Vej? 447.

paa h. Sted deraf? 449.

Hvalaadsel, 426.

Hvalaas, 112, 134.

Hvalbarde, see: Bar-

de; skærer H. i Strim-

ler, 210.

Hvalfanger (en), 46-

334.

Hvalfangst (er paa), 46-

334.

Hval

valstift, 45. 439. for
 skjellige Slags H. anfø-
 res, 32. 45. 47. 194. 439.
 fanger H. og: flentser H.
 46. H. som er spag, 388.
 H. Etimer, 384.
 valfiske, Eilænder,
 221.
 valfiskeleentje, 161.
 valfiskeline, 26.
 valp, 356. Hund med
 H. 356. 397. ligger med
 sine H. 397.
 valrav, 183. 385.
 valros, 66. H. Tand,
 502.
 valspore el. Hval-
 stiert, 343. 404. spi-
 ser H. 404.
 vas, 191. er h. 131.
 vashed, 132.
 past, 191.
 vedebrod, 145.
 velver; og: Hvelves;
 390.
 velvet; 390. 391. er el.
 ligger h. 391.
 vem? 212. men h.? jeg
 veed ikke h.? h. er el. var
 han? h. er du? h. han er;
 h. monne det dog være?
 og: h. er det kommen fra?
 212.
 per, 321. tager h. for sig,
 123.
 verandre, 123.
 verdag (er), 293.
 vi? og: ja hvi ikke, 394.
 vid, 157. 181. er h. 157.

181. 182. h. paa Krop-
 pen; og: er h. paa Krop-
 pen, 148. er h. i Huden,
 181. er bleven h. 176.
 gjør h. 158. 176. 181. gans-
 ske h. 182. er saa h. 158.
 h. Striber, 6. h. Ræv,
 157. det h. i Diet, 157.
 225. h. Plet i det sorte
 af Diet; og: har truk-
 ken sig h. Hinde over det
 sorte i Diet, 225. h. Halv-
 pelk, 158. h. Glind; og:
 bereder h. Glind. 529. h.
 Gæ, 181. Gæen gaaer
 h. 176. 182. h. Stov,
 176. h. Kant paa Stov-
 ler el. Gloe; og: sver saa-
 dan h. Kant, 391.
 Hvidagtig (er), 176.
 Hvidbjørn, 296.
 Hviden i Æg, 147.
 Hvidfisk; og: faaer H.
 187. H. med Unge; og:
 H. Unge, 516.
 Hvidgjort Glind, 529.
 Hvidhed, 181.
 Hvile; det hvorved man
 finder H. 178. lader ej
 H. falde paa sig, 399.
 Hviledag, 178.
 Hvilende; og: er h. paa
 noget, 498.
 Hviler, 178. 534. h. sig,
 178. 258. h. Lemmerne
 ud, 258. h. rolig, 535.
 h. paa, 295. h. der; og:
 bringer til at h. 535.
 Hviles paa, 295.

Hvilsted, 178. 258. 535.

Hviletid, 178.

Hvilken? 326. 447. ja

h.? 447. h. er det? 449.

— egentlig? 448. h. af

dem? og: paa h. Side?

449.

Hville? 212. 447. jeg veed
ikke h. 212.

Hvilket? 326. 447. jeg
veed ikke h. 447.

Hvinaand, 239.

Hvinen i Lysten, 438.

Hviner i Lysten, 17. 438.

Hvirvellaft; og: slaaer

h. 183.

Hvirvelvind, 43. 183.

er h. 183.

Hvirvler, 183.

Hvis? 212. h. dog? og:

h. er el. var det? 212.

Hvisken; Hvisker; og:

h. til el. om, 138.

Hvitter; og: en Hvit-

ter, 158.

Hvo? 212. h. gjorde det?

h. siger el. har sagt saa?

h. dog i al Verden? h.

er han? og: h. han mon-

ne være? 212. h. det og

er, 293.

Hvor? 281. 447. h. dog?

281. h. dog i al Verden?

og: h. just? 448. jeg

veed ikke h. og: ja h.?

281. 448. h. det saa og

bliver, 447. h. er han,

hun, den, det? 281. 448.

h. han var el. hvor var han?

hun ic. og: h. han og er,

448. h. paa lav? 449. h.

skal du hen? 451. h. blev

det dog af? 470. h. gaaet

det dog til? 167.

Hvordan? 171.

Hvorfor? ja h.? jeg veed

ikke h.; h. dog? og: men

h.? 394.

Hvorfra? 447. ja h.?

h. dog? og: jeg veed ikke

h. 448.

Hvorhen? 447. 450. ja

h.? h. dog? og: jeg veed

ikke h. 448.

Hvorigiennem? 447.

ja h.? og: jeg veed ikke

h. 448.

Hvortledes? ja h.? h. dog?

h. er han? h. han er; og?

h. bær han sig ad dermed?

170. h. han bær sig ad;

og: h. bestaffen, 171. h.

er det gaaet til el. har han

baaret sig ad? 166. h. bær

jeg mig dog ad? 527. h.

tog han imod dig? 451.

Hvortlængere? 24. h. er

det ikke siden, 166. h. blev

han dog, inden han kom

mer? 488.

Hvormeget? h. er han,

den, de? h. har han faaet?

h. gange? og: h. gange

gjorde han det? 174.

Hvormeget? 447. ja h.?

og: h. dog? 448.

Hvormeget mere, 112.

Hvortil? 446.

Hvor

æser, 192.
 æser, 132. 426.
 æse, 426.
 æsesteen, 132. 426.
 d. 146.
 æset, og: er h. 426.
 y! 87.
 ler, 13. 369. 370. h.
 eget, 370.
 ler (in); og: er en
 . 369. er en stor h.
 o.
 d, see: Huld.
 de, 106.
 dig (er el. bliver), 518.
 en; og: Hylende;
 5.
 er, 192. 335. h. over
 , 335.
 de; og: lægger h. paa
 ødet, 249.
 de; og: har til sin h.
 o.
 ! 456.
 e (en Gist), 264.
 ter sig, 297.
 rer; og: Hædret,
 ter, 145. 343. har hæf-
 , 344.
 te s, 145. 344.
 testet, 343.
 tet, 145. er bleven h.
 : forlod det h. 344.
 ; og: støder med sin h.
 i. skuler sine h. 22.
 d: er h. 237. 437. bli-
 : mere og mere h. 292.

kommer paa h. og: det
 som gjør Baaden h. 513.
 Hældende, 513.
 Hældenden (er paa), 113.
 Hælder, 237. 333. 513.
 h. desaaarsag; og: er Åar-
 sag i at den h. 513. h. sig
 til, 70. 475. h. sig bag
 over, 69. h. sig for over,
 237. Dagen h. el. begyn-
 der at h. 514. h. af 227.
 Hælds (sat til), 70.
 Hæler, 36.
 Hæler (in), 37.
 Hænder: gjør noget med
 h. 48. fryser paa h. 49.
 falder el. tabes af h.;
 slipper el. tabet af h.; og:
 rykker af h. 400. river
 af h. 48. 401. vil endes-
 lig i h. 380.
 Hænder sig, 292.
 Hængende; og: er h. 313.
 h. fast ved noget, 282.
 296.
 Hænger, 313. h. ved, 58.
 296. det h. ved ham, 427.
 h. sammen; og: faaer til
 at h. sammen, 296. h.
 paa, 58. h. det paa no-
 get, 313. h. op, 106. 120.
 313. h. en; og: h. sig,
 190. h. lavere, 23. h.
 ud for at tørres, 8. 120.
 351. h. for at tørres, 351.
 h. efter hinanden, 235.
 Kommer til at h. i, men
 slipper dog løs, 282. Krø-
 gen h. fast i Grunden, 289.
 h.

h. sig over en, 295. h. sig
 efter sit Spind, 309. h.
 med Hovedet, 111. h. ef-
 ter en el. noget, 533. h. i
 en for at faae noget, 235.
 — faae ham til noget, 190.
 306. h. stærk i noget for
 at faae det færdig, 345.
 Hængt, 313. er h. 190.
 Hærde, 248. 436. er h.;
 er uden h.; mister el.
 stiller ved sin h. 437.
 Hærder, 248. 437.
 Hærdes, 248. 436.
 Hærdet (er), 437.
 Hæs, 92. er h. 91.
 Hæslig; er h. og: Hæs-
 lighed, 367.
 Hætte, 300. h. paa en
 Klappmøds, 300.
 Hættentærne, 116.
 Hæter, 426.
 Hævd (holder over), 84. 88.
 Hævdet, 84.
 Hævelse, 15. 385. 386. har
 h. 386. — i Venene, 310.
 er plaget af h. i Kroppen,
 386.
 Hæver, 167. h. op, 149.
 h. med sig, 167. h. sig,
 149. 167. 304. Gæen h.
 sig op og ned, 149.
 Hæver Rjæbet, 541.
 Hæver (pudser), 361.
 Hævet (er), 149. 167.
 Hæ, 145. 146. henter h.
 146. h. i Stovler. el.
 Skoe, 366.
 Hæflig; er el. beegner h.;
 og: Hæflighed, 102.

Hæi, 214. 385. er h. 385
 saa h.; og: er saa h. 214.
 h. Rejsning; og: har h.
 Rejsning, 85. er el. gjør i
 h. Grad, 442.
 Hæi (en), 156.
 Hæide, 214. 385. i Hæi-
 den, 233. fører el. er fort
 i h. 167. flyver i h. 233.
 Hæie (det); og: hører i det
 h. 214.
 Hæiere; fortøner sig h.
 end det er, 386.
 Hæieste (det), 233. Gæen
 er paa det h. 25.
 Hæihed, 214.
 Hæilændig; og: er h. 267.
 Hæire, 475.
 Hæirøstet, 180.
 Hæit; meget h. og: er h.
 214. er meget h. 214.
 385. h. oppe, 233. h. op-
 pe paa Landet el. h. til
 Fjelds, 486. er h. oppe,
 214. 233. ræller h. op,
 214. flyver h. op, 233.
 sætter Brøstet h. op, 385.
 taler h. 180. h. Bænde,
 522. 523. er h. Bænde,
 149. 522.
 Hæitid, 180. 292. er el.
 holder h. 292.
 Hæne, 504. h. med Ram, 156.
 Hær! 1. 57. 87. 326. h.
 du! 1. 93. 182. 326. h.
 nu! 112. h. dog! 326.
 h. engang til ham! 456.
 Hær, 21.
 Hærbær (gør), 214.
 Hærbær

ser, 444. 511. h. vel
el. kan got h. 511. h. slet
el. kan ej got h. og h. ei
ret til, 512. h. til el. efter,
274. h. det lydelig, 303.
h. aatsom; h. an uforfagt
el. uforrygt, 424. h. paa
en med Lyft; behagelig at
h.; er værd el. behagelig
at h.; h. det som got er el.
behagelige Tiden; h.
fine Slægtninge opløst;
h. tale om el. jævnlig tale
om; synes at h. noget; h.
første gang; har ej før el.
aldrig h. det; og: det man
vil faae at h. 511. faaer
at h. 160. h. det som ont
er el. ubehagelige Tiden;
der, 512. vil du ikke h.? 326.
vil man vel h.? 456.
h. andre, 511.

Hører(en)og: agerer h. 511.
Høre sammen, 91.
Høres: h. lydelig el. tyde-
lig, 512. h. ej ret, 303.
kan h. paa en med Behag
el. Fordeel, 511. lader h.
511.
Hørig, 120. 273. er h. 511.
viser sig h. 120.
Hørlighed, 120.
Hørt, 444. 511. lydelig h.
511. 512.
Høst, 181. 331. i h.; til h.
og: om Høsten, 331.
Høstemand, 130. 201.
Høster, 180.
Høstet; og: Høstetid,
181.
Høvisk; og: er h. 99.
Høvl; Høvlebænk; og:
Høvler, 171.
Høvlespaan, 411.

J.

J el. J to, 89.
a, 2. 14. 43. 100. 109.
121. 439. 440. siger ja;
faaer til at sige ja; giver
sit el. give indbyrdes ja,
43. ja vist, 109. 259. 440.
ja vist nok, 439. ja ganske
vist, 14. ja vel, 147. ja,
som du siger, 258. ja hvad
andet, 482. ja hvad da, 528.
acobs havn, 168.
ager: j. idelig paa Døren,
320. j. i Vandet, 294. et
Sted at j. efter Rensdyr,
64.

Jagt (gaaer paa) 64.
Jagtplads, 64. 98.
Jagtseng, 431.
Jalousie, 308.
Jammerlig, 75. er j. at
see til; og: hvor j. et Syn
474.
Jamrer sig, 171. 269.
308.—ej længer saa stærkt,
312.
Jast, 255. 263.
Jastet, 263. er j. 255.
Jberegner; Jberegnes
og: Jberegnet, 467.
Jblant

Jblant, 25. 100.
 Jdelig: gjør el. meer i. 25.
 378. i. bedreven, 378.
 Jdrille, 426.
 Jdrullen, 427.
 Jdræt, 378.
 Jeg, 513. i. lille el. uvær-
 dige; i. den el. som for-
 hen, 513. i. intet værdige,
 hvorledes har jeg mig dog
 ad, 527.
 Jern, 406. arbejder i J.
 el. har med J. at bestille,
 406.
 Jernbøld, 15.
 Jernhælle, 419.
 Jernstang, 419. 496. st-
 der løb med i. 419.
 Jevn, el. det jævne, 250.
 er, bliver el. gjør i. 250.
 i. Egn, 280. en stille i.
 Blet i Vandet, 337.
 Jevnaldrende, 291.
 Jevner, 250. i. lige med,
 293. i. sig, 250.
 Jevner (en). 250.
 Jevne Redskab, 250.
 Jevning, og: Suppe med
 i. 478.
 Jevnlig (gør el. meer) 25.
 378.
 Jevnsides, 413. ligge,
 flager, sidde, lægger el.
 sætter i. 413.
 Jevnt: er gjort i. med, 293.
 i. tiltagende i Højde, 292.
 Vandet bliver i. ved Spælt,
 spyt, 337.
 Jfærd med (er) 373.
 Jfører, 53. 60. J. sig, 172.

Jført, 60. er i. 60. 172.
 Jgaaet med noget, 515. er
 el. bliver i. 515.
 Jgelfær, 142.
 Jgien, 215.
 Jgiensføde; Jgien-
 fødes og: Jgiensfødt,
 127.
 Jgentager, 541. i. end
 Ord, 135. i. sine Ord, 541.
 Jgentages, 541.
 Jh! 38. 87. 93.
 Jhielfrosen; og: er i.
 185.
 Jhielslaget Menniske,
 126.
 Jhukommer, 77.
 Jil; og: Jilfærdig, 47.
 Jis, 308. 417. 421. den
 flette J. 250. blaa haard
 J. 32. megen glat J. paa
 Jorden, 308. først Vands
 J. 159. 307. udfrosen
 tynd J. 421. J. lagt i
 Kiedelen at smelte, 116.
 løber el. leger paa J. 301.
 glider paa J. 403. fryser
 J. paa Klæder; og: skraber
 J. af, 417. lægger sig med
 ny J. 421. J. bryder op,
 114. 421. — er brudt op,
 421. gaaer ud paa el. fah-
 rer til J.; kommer frem
 imellem J. el. træffer J.
 paa sin Vej; fryser fast i
 J.; er frosen i el. bleven
 til J.; og: fryser det i J.
 421. vækker J. 116.
 Jisbjerg, 108.

Inddrevnen, 249. 268.
455. er i. 249.

Inddæmmer; og: har i.
402.

Inde, 161. er i.; der el. hist
i.; og: han, hun, den,
det ic. i. 161. er i. i, 97.
har det i. 539.

Indefryser, 421.

Indelukke, 158.

Inden i; og: er inden i,
108. lagt el. lægger inden
i, 117. i. for, 108. 161.
i. fra, 161. fører i. om-
kring, 168. i. til, 108.

Inderdeel, 108.

Inderskind, 147.

Inderskiorte, 108. 518.

Inderst, 108. 167. 215. boer
i. 167. i. sit i. og: bevarer
i. sit i. 108. i. Lag Riød
paa et. Englebrøst, 108.
i. Ende af en Hunsang,
178.

Indfalden Tid, 292.

Indfatter; **Indfattede**;
Indfattet; og: **Ind-
fattning**, 420.

Indføget Sne, 443.
stilles ved, og: reenser
fra den i. Sne, 443.

Indfører, 81.

Indført; faaer sit. Ord i.
før en anden; og: man
kan intet faae i. hos ham,
280.

Indgaaer, 529. den som
i. noget, 530.

Indgang, 137. 340. 496.

Indgierdet, 532.

Indgiver, 444.

Indhaler, 39. 118.

Indhalet, 118.

Indhegner, 63. 532.

Indhegnet, 532.

Indhegning, 63. 532.

Indhenter, 39. i. end

Tanter, 435. kan ej. i. 125.

Indhentes (kan ej.) 125.

Indhentet, 39.

Indhold, 109. 113. af
tiden el. for i. 113.

Indjager; og: **Indja-
ger**, 402.

Indkrampen af Kulde
(bliver) 248.

Indkrumper 343.

Indleder, 81.

Indlogerer sig, 498.

Indpallet; og: er i.
206. 384.

Indpattet; og: er i. 249.

Indretter efter, 278.

Indruller; og: **Indruk-
let**, 117.

Indseer ikke, 325.

Indsigt: faaer J. i. 435.
har den rette J. i, 446.

Indslaar (et) 203.

Indskrænket, 204.

Indskyder en noget, 154.

Indslutter, 402. i. med
andet, 467.

Indsluttet, 109. 402.

Indsluttet, 109. er ganske
i. 372.

Indiprengt; og: er i.
261.

Ind

Indstappet; og: er i. 206. 249.
 Indstullen; og: er i. 249.
 Indsunden, 415.
 Indsvæber, Indsvæbt,
 og: er i. 117.
 Indtagen, 97. i. i noget
 533. er i. deri, 316. 533.
 er bleven særdeles i. i
 noget, 409.
 Indtagende, 316. 533.
 er i. 226. 316. 533. er
 særdeles i. 316. 409. 484.
 hvor i. ! 409. 533.
 Indtager, 97.
 Indtrukken, 118.
 Indtrøkt, 249.
 Indtræffer, 80. 292.
 lader i. 80. det vil i. 292.
 Indtørket, 343.
 Indvendig, 108. begaver
 el. begavet i. med, 108.
 Indvendig (gjør i Sa-
 gen) 12.
 Indvilles i hinanden, 102.
 Indvolder, 74. tager J.
 id; og: spiser J. 74. J.
 Indorm, 237.
 Indvortes; og: er i. 108.
 Indgefær, 178.
 Indgen Ting (for) 482.
 Indlæt: er i. 363. 449. be-
 røder i. 363. der er i. 281.
 Indlæt at ansee som i. 306. slet
 282. i. nys el. værd; og:
 i. værd, 448. agter i.
 Indlærd, 447. er i. nys, 449.
 i. at frøgte for el. lægge
 Rærse til, 449. der bliver
 af, 57.

Jø: J. det er dog vel sand
 100.
 Jø, 10, 57. 100. J. J. i
 skal lure ham, 326. J. c
 det var den rette Kar
 166. J. J. det er ikke
 tænke paa, 482.
 Jolle (en) 526.
 Jomfrue, 313. liden, og
 forfaren J. 313.
 Jomfruehaar (en Børn)
 258.
 Jord, 132. (459) er i.
 blot i.; og: fuld af i. 13:
 arbejder i, forvandler
 forvandet til J. 133.
 Jorden, 284. 319. ma
 J. og: stiler mod J. 59.
 Jordbeboer, 320.
 Jorddyrker (en) 284.
 Jordfloden, 319.
 Jordnødder, 234.
 Jordorm, 390.
 Jordvært, 284. (459)
 Jrettesætter, 69. 329
 Jrettesætter (en) 329
 Jfsen, 148. 177.
 Jfsenfarve, 502.
 J sig: har i sig, 101. 108
 113. har intet i sig, 11:
 J Sinde: har, og: det ma
 har i Sinde, 374. saae
 i Sinde 377.
 Jsner: J. ret i ham, 484
 524. J. i Tænderne, 186
 J stand, 371. bliver i. 110
 er i. 371. 426. gjør i. 231
 371. er ej ret i. 238. bl
 Ss 3

ver i. til, 373. sætter i. til
373. 445. er ikke i. til, 12.
Istandbragt, 110.
Istandbringer, 72. 110.
Istandgjort, 371.

Isteden (Hæfter) 216.

Iær, 35.

Iust: i. saa, 457. og i
449. i. i dette Dieblif,
482.

R.

Raabespø, 316.

Raad; og: er l. 355. 364.

Raadhed, 355.

Raadmundet; og: er l.
129.

Raalorm, 225.

Raar (har flette) 269.

Raarde, 342. gjør bugger
el. sætter med R.; og:
den som har R. paa, 342.

Rajal: den som har R. el.
ingen har; og: den som
ei kan fahre i R. 150. ro-
er i R. 150. 348. — der,
151. bugger R. el. gjør
den istand, 151.

Rajal-Nare, 349.

Rajal-pind under Eber-
remmerne at lægge Naren
paa, 471.

Rajalring; og: Træ til
R. 340.

Rajalroer (en) 348. raff
R. 355. er god el. slet R.
344. 355. eenlig R. 150.
har til sin R. 151.

Rajalstoel, 55. 210.

Rajaltømmer langs oven
for Risten, 418.

Ralleovn, 202. 339.

Rald, 152.

Ralber: R. paa, 152. 441.
501. lader l. 152. R. ud
441. R. paa en Hund, 168.
R. saa og saa, 457. R.
en op, 60.

Ralbes, 458. R. uden for
442.

Raldet; og: er l. 152.

Rall, 158. 176. 187. 251.
arbejder i el. slaar R.;
og: den som arbejder i R.
251.

Rallbænt, 251.

Raller, 158. 251.

Raller (en) 251.

Rallstølle; og: Rallstø-
ger, 251.

Rallstøb, 176.

Rallun, 16. 85. 177.

Ralb, 314.

Ram, 232.

Rammer, 119.

Rammerad, 13. 100. har
til R. 13. søger R. 14.

Rammeradflab (spiller
med) 96.

Ramstiel, 220.

Ramtand, 186.

Ran, 12. 13. 106. 373.

R. alle Ting, 13. R. ikke,
10. 12. R. sin Pectie, 325.

R. som

R. komme el. gjøre; og:
 R. ei dermed, 373. R. en
 komme ud med, 112. R.
 vel være, 100. R. ei lade
 sig gjøre, 12. R. du nu
 see ham? 8.
 ane, 173.
 anon, 65. 173.
 anstee, 170.
 ant, 428. 506. noget til
 R. 428. fabrer langs ad
 el. følger R. 428. Rarp
 R. paa noget; med el. uden
 R. 223. saer R. el. sæt-
 tet R. paa; og: med man-
 ge el. store R. 223. den
 bræse R. paa Hvalbarde,
 421. affikterer den bræse
 R. 422.
 antet; og: bliver f. 223.
 antning, 221. 428. bred
 f. og: noget til f. 221.
 sætter f. paa, 211. 221.
 antrer, 8. 49. 218. 390.
 f. ei let, 218. f. med sin
 Rajal, og rejser sig igjen,
 241. f. gjerne el. aldrig,
 346.
 intres, 390.
 intret, 218. forslaaer
 el. forslaaer ei at rejse sig
 med f. Rajal, 241.
 ppe, 148. tager R. paa,
 149.
 pper af, 210. R. tvert
 over, 200.
 ppe-Redskab, 219.
 ppes, 201.
 ppes med, 121. R. om
 at spise, 54.

Rapmeser, 201.
 Raps (løber om) 23.
 Rar, 97. R — s Nabning,
 340.
 Rarrig; og: er f. 74. 362.
 504. bliver f. 74.
 Rarrighed, 74. 362.
 Rarlud, 27.
 Rarl: Du du var mig den
 rette R. 538.
 Rarlsvognen, 95. 504.
 Rasse, 98.
 Rastepill med Blære paa
 Siden, 21.
 Rastepill-Blære, 63.
 Raster, 262. f. efter, mod
 el. med, og: det man f.
 med 262. f. ud, 70. f. bort,
 464. — og saer aldrig
 igjen, 465. f. fra sig 71.
 294. f. væf, 71. f. paa
 Land, 310. f. med eet op
 paa Landet, 200. f. bag
 sin Ryg, 508. f. med alt
 hvad han saer i Hæn-
 derne, 361. den som f.
 med alt ic. 409. f. noget
 omkring, 398. f. i Kæng-
 sel, 344. f. til Nøbing
 24. f. med Slynge, 89.
 f. med Piss, 21. 71. f. med
 smaa Pile for Plaisir, 282.
 f. Rod, 116. f. hen i Vej
 og Vind, 430. f. en noget
 i Næsen, 458. f. op, 256.
 f. sig 264. 318. vil f. sig,
 264. f. sig paa Ryggen,
 199. f. sig næsgrus, 393.
 Vinden f. ned igiennem
 en

en Bjergdal el. ud af Bjor-
 den, 145.
 Rastes bort, 464.
 Rastet hen (er) 294.
 Rastetræ; og: noget til
 et R. 314.
 Rastvind, 16. 145.
 Rat, 198.
 Rat om Livet, 485.
 Ravay, 148.
 Raven mellem Lænderne,
 214.
 Raver, 214. 336.
 Ravet, 214.
 Reiten (bruger) 400.
 Reithaandet; og: er f.
 400.
 Rerer sig ikke om, 35.
 Retser (en) 161.
 Rid, 405.
 Ried af (er) 44. 62. 79.
 342. 505.
 Riede (en) 160.
 Riedel, 90. 211. 231. 338.
 339. Plinket R. 211. Rob-
 ber R. 211. hænger R.
 over Lampen, 231.
 Riedes ved, 44. 52.
 Riedsommelig, 44. 75.
 Riedsommeligt, 75.
 Riende (et): sætter R. ved,
 325. tager R. af, 324.
 Riendelig, 107. 245. er
 f. 245. 265. er f. nok, 245.
 er f. tilsyne, 302.
 Riender, 107. 265. f. af
 Ravn, 60. f. ikke, 473. f.
 igjen, 107. f. ikke igjen,
 4. f. derpaa, 325. f. for
 vnd, 11. f. for god, 13.

man kan f. det, 245. men
 skal ej let lære at f. ham
 323. lærer at f. 324.
 Riender (en) af got Arkiv
 de, 520.
 Riendes ved, 107. vil ej
 f. ved en, 265.
 Riendetegn, 325.
 Riendt, 107.
 Riep; og: gaar ved f. 7.
 Rierling (gammel) 51.
 Rierlingeboller, 142.
 Rierne, 405.
 Rierte, 192.
 Riger: R. frem, 29. f. ind
 ud, et. ned i Vandet, 144.
 f. omkring, 191. f. opad
 el. op efter noget, 242. f.
 efter, 525. f. langt ad en
 Bøse, 526. f. ind til no-
 gen; skæler sig til at f.
 igjennem en Abning og
 træffer strax Hovedet til-
 bage, 326.
 Rikert, 192. 526.
 Rilde og Rildevæld,
 387.
 Rildren: er, bliver el.
 faaer til at blive f. 227.
 Rildrenem (er) 227.
 Rildrer og Rildres 227.
 Rile; og: sætter R. i noget,
 237.
 Riler, 237.
 Rind, 524. har flere ud-
 staaende el. smaa flade R.
 524.
 Rindballen, 80. R. a
 falden, 81.

Rindbeen, 6.
 Rindhest (giver) 81.
 Rindtand, 74.
 Risle, 42.
 Rirle, 274. 328. er el. gaaer
 i R. 274.
 Rirlegaarb, 106.
 Rirlegænger, 273.
 Rirsen's. Skjorte, 133.
 Riste, 97. 98. R—lig-
 ning, 98.
 Ristetelt, 98.
 Rives, 399.
 Rjæbe; og: støder R. sam-
 men, 6.
 Rjæbebenet (liden Glade
 paa) 6.
 Rjæft, 6. R. nok, men ikke
 videre, 327.
 Rjælen; og: er f. el. er
 meget f. 240. snaffer f.
 180.
 Rjæler, 16.
 Rjær, 88. har f. 88. 129.
 finder det f. 235.
 Rjær (et) 483.
 Rjærdaun, 520.
 Rjære! 70.
 Rjæreste, 13. 54. 259.
 319. 542. har til f. 54.
 259.
 Rjærlig, 54. beegner f.
 16.
 Rjærlighed, 54. beviser
 f. 102.
 Rjæb (giver got) 313.
 Rjæber, 362. kan f. 12.
 kan ikke f. 12. 401. f. af,
 for el. til en, og: vil f.

362. har f. 362. hvad vil
 han f. ? 450. — derfor?
 451.
 Rjæbmand, 312.
 Rjæbflaater. 312. f. med,
 313.
 Rjæbt, 362. 450. er f.
 362. 375. f. Træl, 126.
 Rjæb, 287. 518. spiser f.
 287. tørret f.; og: spiser
 tørret f. 314. f. imellem
 Tænderne, 235. har f. paa
 sig el. ikke paa sig, og:
 begynder at faae f. paa
 sig, 518.
 Rjædelig: har f. Omgang
 med el. sammen, 319.
 Rjædgaffel, 305.
 Rjædrig (er) 518.
 Rjædsiden paa et Skind,
 246.
 Rjædsuppe, 478.
 Rjægemester, 298.
 Rjællen og Rjællem
 lugt, 90.
 Rjælen i et Skib, 239.
 Rjæu, 367.
 Rjænljende, 540.
 Rjærer, 191.
 Rjæger, 171. f. sig, 269.
 Rjæng, 454. giver f. fra
 sig, 453; har Rjæu f. 454.
 Rjælmjød, 287. er paa
 R. fangst, 156. 247.
 Rjæprer med Tænderne, 6.
 Rjætar, 181. er el. gjør f.;
 og: f. Dag, 181. f. Rjæst
 el. Wejr, 26. er el. f. at
 see, 474.

Klærer op, 26.

Klarhed, 181.

Klaue; og: faaer K. om Halsen, 544.

Klavrested, 240.

Klavrer, 117. 233. 240.

Klem (har) 364.

Klemme: faaer i K. 185.

kommer noget i K. 186.

Klemmer, 189. 263. 308.

393. f. mod hinanden el.

Lænderne sammen, 185.

f. sammen, 234. 505. f.

sammen om, 185. 234. f.

imellem Hænder el. Fing-

re for at faae Bæden af,

429. f. paa med Betaling-

en, 306.

Klemme Redskab, 393.

Klevertang, 186. føgt

K. 507.

Klipper, 356. f. paa et

Dyr, 357.

Kliner med sejt Spæl,

543.

Klingenbe, 454.

Klinger, 67. 453. f. i

Dret, 67. 454. noget som

kan f. 453.

Klinket, 211.

Klint og Klintboe, 72.

Klippe: still K. 117. no-

gen K. 117. blind K. i

Havet, 94.

Klipper, 186. 257. f. Haar-

ret, 220. 322.

Klippet (er) 257. Haaret

bliver f. 220.

Klipfisk, 264. 402. til-

bereder K. 264.

Klister; og: Klisterer

Sammen paa en Bæd,

263.

Kloderund, 37.

Kloe, 235.

Klog, 423. 424. er f. 107.

424. bliver f. 424. er ble-

ven f. 106. meget f. og;

er særdeles f. 323. f.

Wand, 35. 107. 424.

Klogskab, 107. 424.

Kloffe, 453. K. slaaer 454

Kloffeind, 454.

Kloffeslag (ligger efter)

454.

Klov, 235.

Kluballe, 23.

Klud, 43. 186.

Kluder (en) 381. det er

ret en K. el. rev det fra

sig som en K. 381. det kom

jeg fra som en K. 382.

Kluderagtig (bær sig ad)

384.

Kludrer, 471.

Klumpe-Suppe, 478.

Klumpføddet (er) 498.

Klynge Mennsker, 180.

Klypper, 171. 191. 308.

351.

Klyver, 117. 240.

Klyvested, 240.

Kløbende; og: er f. 296.

f. Spæl, 543.

Kløber an, 58. f. fast el.

derfor; f. ved hinanden,

og: f. det til noget, 296.

Kløbes sammen, 296.

Kløbtig (er) 296.

Kløv

æde el. Rædebon,
42. blødt R. til Varme,
132.
æder, el. Tøj til R.;
rætter R. paa el. af; syer
R.; og: har smukke el.
lette R. 42.
æder sig el. en varmt
132.
æder af (sig selv el. en
anden) 253.
ædning, 42.
ædt vel el. ilde, 42.
se, 533. forvolder R.
l. fører R med sig, 533.
ær, 198. l. sig el. en
anden, 232. det l. 533.
ær (har flere) 236.
øft (smal og flæk) 233.
øver, 224. 233. 237.
øver (en) 224.
øves, 224. 233.
øvet, 224.
agen, 416. er l. og
Bragen, 117.
ager, 416.
ald, 71. 99. 416. giver
R. 99. 178. 322. 416.
ap (en) 58. 139. 485.
ap, 113. 299. 485. er
l. 299. er for l. 485. Ei-
den er ham for l. 24. alt
for l. taget, 239.
appenaal, 236.
apper af, 299.
arten i Gneen, 195.
388.
arter: det l. i Gneen,
195. 388. Gneen er nem
til at l. 388.

Rnarburn, 328.
Rnaster sønder mellem
Tænderne, 157.
Rnast og Rnastet, 19.
Rnaster, 8. 351. er l.
195.
Rnegt (du stemme el. lille)
326.
Rneissende og Rneiser,
47.
Rnibende, 271.
Rniber, 393. l. hmanden;
og: l. med Ringene,
271.
Rniber (en) og: Rniber,
271.
Rnibtang, 321. 393.
Rnippe (et) 79. 234. bry-
der i Rnipper, 79.
Rnipning, 234.
Rnib, 406. 412. gjør R.
406. R. at Riere Rem-
mer el. Ristebeen med,
211.
Rninsmed, 406.
Rnoffel, 277. 416. R.
paa Enden af Høstelaq-
ten, 134.
Rnolled Døde, 303.
Rnop, 175. begynder at
faae Knopper, 175. R.
paa Rngleneb, 213. R.
paa Enden af Skoerem,
238.
Knopper, 175.
Knort og Knortet, 19.
Knortegaas, 297.
Knortegbet, 213.
Kunde 19: 48. 187. 192.
213.

213. 277. 408. flaaer R.
 paa Eaden, 408.
 Rndret, 19. 250. er f.
 250.
 Rnuger sammen, 79.
 Rnurren, 328.
 Rnurrende, 516.
 Rnurver, 180. 328. 516.
 f. mod en, 328.
 Rnurver (en) 328.
 Rnuser, 56.
 Rnytter, 187. f. sammen,
 519. 520.
 Rnæf, 416. bøjer f. 22.
 ligger paa f. 416. fløder
 en med R. 237. 416. R.
 i en Kajak; gjør R. til
 el. sætter R. i en Kajak,
 488.
 Rnæburer, 416.
 Rnæffald (vil gjerne have)
 249.
 Rnæledet, 278.
 Rnæskallet, 416.
 Rnæfferitu og Rnæf
 fet, 157.
 Rnælende, 416.
 Rnæler, 22. 416. f. paa
 el. for, 416.
 Rnøst, 49.
 Robbe (en) 387.
 Robbeblære, 63.
 Robbeherre, 47.
 Robber, 169.
 Robberem, 26: måler sin
 R. 27.
 Robbergrønt, 248.
 Robberliedel, 211. 339.
 Robberød; 109: er f.
 169.
 Robler sammen, 180.
 Roe, 528.
 Roeben el. Roefod,
 175. 419. 496.
 Rog (har saet i) 160.
 Roger, 90. 100. 338. f.
 over Lampen, 231. f. for
 en el. lader en f. for sig,
 338. f. hos en, 339. f.
 første Rodder, 339. f. det
 bort, 409.
 Roges; og; det som f. 338.
 Rogested; 90.
 Rogning (lærer til) 338.
 Røgt, 90. 338. 339. er f.
 338. 339. bjer til det er
 f. 160. vil neppe blive f.
 338. er ei ret f. 339.
 Røf, 90. 339. er f. 338.
 Røffelson og Røfse
 mat, 90.
 Røld; Røldt, 193. 305.
 387. f. veirligt, 185. er
 f. 153. 185. 305. 387. er
 f. og stiv, 133. er meget
 f. 305.
 Røldesøge, 170.
 Ram hid! el. f. hid engang!
 og: f. strax! 152.
 Rømmen: er f. af, 285.
 361. er f. af Baaden,
 310: er f. fra ham, 241.
 — fra et andet Sted,
 383. er f. hjem, 488. er
 f. med, 489. er f. ind i
 109. f. til Verden, 127.
 f. under Landet, 505. f.
 bag paa, 480. er aldrig
 f. der, 371.
 Røw

mter, 5. 369. f. en
 fter den anden, 216. vil
 snart komme, 105. f. hid,
 52. 248. lader f. hid, 152.
 . til, 337. 488. den man
 . hen til, 337. f. just til,
 78. f. nær til, 150. f.
 id, 248. f. til Lands el.
 nder Landet, 505. kom
 mside hjem, 488. man
 lude vel ikke komme? el.
 Jo, see om jeg ikke kom,
 79. f. imod, 337. f. frem,
 9. 41. 317. 361. 403.
 ader f. frem, 404. So-
 en f. frem igjen, 392. f.
 tilføne, 85. f. frem til,
 04. f. frem med, 34. 41.
 04. f. frem med sin Tale,
 29. f. imøde, 292. f.
 ammen, 180. — for at
 lefterere, 158. — for at
 olde sig lystige, 226. f.
 ær sammen, 44. f. for
 ær, 170. f. ingen for nær,
 81. f. for at blive med
 le, 380. lader af at f.
 79. f. igjen, 216. 540.
 et f. igjen, 389. lader
 et f. igjen, 216. f. igjen
 ied det samme, 541. —
 ied det som allerede var
 lemt, 489. f. jævnlig el.
 elden, 489. f. nu og da,
 f. undertiden, 488. f. for-
 e gang paa et Sted, 371.
 derhen, man agter sig,
 4. f. saa langt, 203.
 in ei f. saavidt som en

anden, 512. f. ei f. med,
 307. f. næsten aldrig ud,
 og: f. altid med, 151. f.
 paa, 292. 300. 383. f.
 uventende paa, 292. f.
 stærk paa, 276. f. bag
 paa, 170. 480. f. over,
 95. f. uformodentlig over,
 170. 300. f. strax; f. tilig
 el. for tilig, 371. f. t ret-
 te Tid el. tilpas, 278.
 f. ei paa rette Sted. at
 finde noget, 354. f. derfor
 el. beaarsaa, 489. f. fort
 el. seent affled, 121. f. ei
 af Stedet el. ikke af Sted-
 ten, 534. 535. f. først,
 el. en forbi, 280. f. en
 tilførn, 121. f. uformærkt
 forbi, 354. f. efter en,
 427. f. bag efter, 431.
 f. efter noget, 108. 245.
 300. f. med noget, 5. f.
 tomhændet, 289. f. fra
 med uforrettet Sag, el.
 f. tilfort, 12. f. vel der-
 fra, 297. kan ikke f. af-
 fied med, 318. f. ikke ud
 med, 321. lader f. for
 Dagen, 317. 403. f. til
 Verden, 127. f. ikke af
 sig selv, 378. f. ud af
 Drømmen, 107. f. til sig
 selv, 108. 423. f. tilbage
 derefter, 540. f. over en
 Fjord, 95. f. oven over,
 230. f. paa Stub, 21. f.
 paa Grund, 156. f. an
 paa noget med fahrt, 44.
 f. ham

f. ham for Øren, 160.
 f. galt fra, 345. 384. f.
 op af Jorden 284. f. op
 af Vandet, 364. 387. f.
 op i Mængde, 384. f.
 oven i Vandet, og: faaer
 at see f. op. 387. Si-
 den f. 292. f. i ens
 Sted, 215. 427. f. i Vej-
 en, 26. f. i ulave, 10.
 f. meget an derpaa, 377
 en Sag hvorpaa det me-
 get kommer an, 378. f.
 ej derpaa an, 293. lader
 det f. an paa ham, 484.
 den Syge f. sig, 288.
 vil at han skal f. sig 102.
 begynder at f. sig, 154.
 f. en noget ved, 449. f.
 ihu, 77. 388. f. i Tan-
 ke om, 389.
 Rone, 125. 232. 318. hen-
 te sig en R. 9. faaer sig
 en R.; mister sin R.; faaer
 sig en anden R. efter den
 førstes Død, og: har igjen
 taget til R. 319. vil have
 sig nok en R. og: hør flere
 R. 352. lille R. 322. 332.
 Ronebaad, 121. 526.
 bygger R. 526. R. med
 Raaer i Folge, 150.
 Ronebaadstind, 29. 91.
 410.
 Ronebaadstøtte, 277.
 Ronesyg, 490.
 Ronge; er R. og: Ronge-
 søn, 232.
 Rop (en) 82.

Roparr. og Roparret,
 142.
 Roppe, 42. 493.
 Rorrfuee, og: sneer R.
 281.
 Rors, 413. sat el. det som
 er paa f.; sætter, el. sid-
 der i R. 413.
 Rorstrold, 299.
 Rort, 139. 270. 439. R.
 f. 139. 270. 439. f.
 imellem, og: lader f. Tid
 imellem, 25. er for f. 125.
 270. gjør for f. 270. kom-
 mer for f. 125. Vejen bli-
 ver f.; gjør Vejen, Kom-
 mer el. Winter f. 188. i
 f. Tid, og: efter f. Tid,
 208. for f. Tid siden, 113.
 f. derefter, 483. er me-
 get f. 270. varer f. 439.
 f. Varighed, 439. f. Bur-
 er, 270. f. for Hovedet,
 47.
 Rort (spiller) 116.
 Rortaandet (er) 147.
 Rorteligen, 439.
 Rortere (er gjort) 234.
 Rorthalet, 341.
 Rortbed, 439.
 Rortnebbet; og: er f.
 432.
 Rortnæset; og: er f. 432.
 Rortsprævet, 3. 201.
 Rortsaudet; og: er f.
 432.
 Rortspil, 116.
 Rortvarig, 439.
 Rostbar, 17. 74.

ter meget, 17.
 ase, 16.
 bat (den) 326.
 bbe, 42. 397. 483.
 bbesar, 393.
 bset (en) 108. 113.
 8.
 ft, 318. 478. som har
 478. faaer el. skjenker
 og: søter f. af, 365.
 der ei mere f. 258. har
 stet, mister, el. stiller
 d sin R. 478.
 ftig, 365, 478. er f.
 4. 478 gjør f. 478. teer
 f. i, 452. spiser f. Mad,
 5.
 ftløs, 12. 288. er f.
 153. 258. 318. bliver
 258.
 ftløshed, 153.
 gesolv, 185.
 mbød, 312.
 mpen træffer; og: dra-
 s af R. 188.
 nds; og: sætter R. paa
 ovedet, 304.
 ner, 197. 241.
 psee, 176.
 t, 62. 338.
 tter, 198. f. med
 eglen paa noget, saa det
 der efter, 236.
 ttet Dunde, 198.
 ve, 109.
 ds: en R. med smal
 abning, 158. gaaer i R.
 18. sætter sig i f. for at
 ise, 158.
 dbrund; og: er f. 521

Kribe, 6. 158. 251. rød
 R. 6.
 Krig (føre med hinanden)
 410.
 Kriger, 19.
 Kringler, 119.
 Krog (Hage) 177. 307.
 trælles R. 24. 31. R. bli-
 ver fast i Grunden, 289
 faaer R. fast, 290.
 Krog (Vinkel) 471. kryber
 i Krogen, 472.
 Krogemiddel, 307.
 Kroger, 177. f. til sig
 307.
 Krogroget; og: er f.
 350.
 Krone; og: sætter R. paa
 Hovedet, 304. R. af et
 Træ, 168.
 Kroner, 304.
 Krub, 68. 347. er el. bli-
 ver tilsværet af R. og:
 kommer R. i Bøssen,
 347.
 Krubhorn, 236.
 Krubmaal, 347.
 Krum, 311. er el. gjør f.
 311. bliver f. 10. staaer el.
 ligger f. 133.
 Krumbugtet; og: er f.
 414.
 Krumbojer, 250. f. sig
 133.
 Krumbojet, 350. er f.
 133. 350.
 Krumme (en) 66. Krum-
 mer som falde af Bordet,
 176.

Krum

Krummer, 311. 350. l.
 jevnlig, 351. l. sig, 311.
 l. sig bag over, 199. lader
 sig l. 350. l. Bugen ind,
 159.

Krummes, 350.

Krumhaget, 350.

Krumkniv, 524.

Krumpen, 79. 343 bliver
 l. 314. 343. 505. foraar-
 sager, at det bliver l. 343.
 er bleven l. 505 l. af
 Engdom, 505.

Krumrogget, 179.

Krumstee, 268. 305.

Krumspring i Dands,
 495.

Krybende; og: l. Dyr,
 348.

Kryber, 348. l. paa, 348.
 l. efter, 348. 390. begyn-
 der at l. og: l. paa alle
 fire, 348. l. op, 156. l.
 ned, 59. l. efter Gælhun-
 de, 69. l. for, 237. l.
 i skul, 135. l. altid, 258.
 l. under, 193. l. sammen,
 232. l. ind, 389. 407. l.
 ind i, 267. det l. i en,
 157.

Krybestytte, 69. 390.

Krybling, 101.

Kryds, 413.

Krydset paa et Legeme,
 239.

Kryllie; og: er paa R.
 Rønst, 469.

Krymper, 79. l. ind, 79.
 343. l. sammen, 71. 79.

314. l. sig for, 153. 232
 er at l. sig for 153.

Kryster; og Krystet
 Vandet af, 419.

Kræster; bruger sine R.
 24. af alle R. 111. anven-
 der alle R. og: det tager
 paa R. 318. taber R. 258.
 318. stiller ved R. 258
 har ei R. til; og: R. for
 gaac ham, 258. har kun
 saa R. 414. har inga
 R. 288. 345. 408. uden
 R. 288. samler R. 258.
 288. faar R. igjen, 318
 har ei. med usædvanlige
 R. 409.

Kræfebær; og: pluffer
 R. 348.

Kræle bær l y n g og
Kræf ling, 348.

Krænger, 9. 522.

Kræsen; og: er l. 240. er
 ei l. 241.

Kræsenhed, 241.

Kræver Skuld, 18.

Kudsl (er en god) 131.

Rugle, 19. 108. støber R.
 20. lader med R. ei. R.
 der R. ud, 108.

Rugleform, 20.

Ruglerund, 37.

Rul, 68.

Rulde, 136. 185. 305. er
 stærk R. 136. fører R.
 med sig, 153. tager R.
 af, 137. 249. taaler ei ei
 taaler got R. 170.

Rulb

Idseiler; og: Røds-
eider, 218.

Idstær, 153. er f.
153. 179.

Iler (en Rist) 71. 264.

Imund (en Rist) 25.

immerfuld, 75.

immerligt Liv (for-
er), 355.

n, 7. 220. f. saa, 112.

157. f. maadelig, 13. f.

for plæfir 14. gjør el. faaer
f. 373.

Indstøb, 107. el. af
hynderlig R.; som stæffer

R.; og: faaer R. om,

107. søger at faae R. hos

ham derom, 435. kommer

til R. ved, 325. 435.

Indstøbsmiddel, 435.

irre (kommer paa) 102.

193.

irer, el. sidder i urene

de, 232.

irv, 106. stetter R. 317.

irvemager, 317.

islen, 237.

isler; f. for; og: den

man f. for, 237.

Rødsf; er f. og: Rødsf
bed, 355.

Røler; og: f. efter, 262.

Rølling, 355. R. i et Røg,

125.

Røllinghøne, 356.

Røndig; og: er. f. om,

434.

Røds, 237.

Røsemiddel, 322.

Røser, 81. 322. 509.

Røser; og: f. hinanden,

237.

Røles, 509.

Røses; den som f. og

ode som f. 237.

Rømmer, 102. 232. f.

fig, 232.

Rømpe (en) 288.

Rømpe med hinanden,

349.

Rølle (en) 62. 408.

Røledrif, 305.

Rølede, 305.

Røler; f. af; og: f. fig,

305.

Røles (lader) 305.

Rølig (er) 305.

Rølighed, 305.

R

raad; og: Som ei endnu

har tabt sit f. 199.

uden Hanselid (en

Wort) 320.

ag; og: med el. uden

f. 254.

age, 254.

ang 58.

Ranner; og: f. ud, 58.

f. Huus, 119.

Raar, 521.

Raanheen, 22. 229.

Raarbuxer, 270.

Raas, 344. tager f. fra

Rassen, 277. f. for Mun-

T den

den i og: har el. sætter 2.
 for Munden, 132.
 Lassebuxer, 270.
 Læber, 28.
 Lad; og: er l. 81. 486.
 Lad: l. saa være! 14. 456.
 528. l. see! 60. l. ham
 have det! 87. l. gaae!
 147. 456. 528. l. det blive
 derved! 147. l. dig høre!
 147. l. mig saae det! 152.
 l. mig være med Gred!
 269. l. ham saa gøre!
 456. l. være, 528.
 Lade (et) 224.
 Lader, 97. af underlige l.
 164.
 Lader (fylder) 114. 539.
 l. for stærkt, 113.
 Lader stee, 21. 370. l. gaae
 i med, 14. l. gaae ned,
 16. l. vide, 23. 160. 324.
 329. l. være el. staae i
 roe, 26. 73. l. fæse, 131.
 288. l. en gøre ved sig,
 hvad han vil, 237. kan
 du ikke lade mig være?
 269. l. ham gaae, 288.
 l. sig sig, 398. vil el. l.
 sig staae, 330. 541. l. see,
 312. l. en gøre alle Ting,
 378. l. blive som han el.
 det var, 457. saet l. bli-
 ve, 512.
 Lader af, 219.
 Lader sit Bæb: kan ikke
 el. har ont ved at l. 273.
 Lader som man el. seer,
 135.

Læder, 539.
 Lædestof, 208. 114.
 Læbhed, 82.
 Lædning, 113. 539. har
 l. inde, 538. har sin l.
 inde, 539.
 Lædt, 113. er l. 113. 114.
 538. er l. det med, 538.
 begynder at blive l. 539.
 meget l. 113. 539. for
 stærkt l. 113.
 Læg: har l.; lægger l. paa;
 og: lægger sammen i flere
 l. 225.
 Lagt: l. inden i 117. l. i
 Blod, 116. l. noget over,
 522. er l. paa Land, 310.
 er l. paa noget, 260.
 Læg, 273.
 Lælle (en) 475. syet Lallet
 sammen paa et Sted,
 475.
 Lallende og Laller,
 238.
 Lalm, 406.
 Lam (et) 405.
 Lamm, 406.
 Lamhed, 407.
 Lampe, 59. 250.
 Lampebræ, 132.
 Lampegrus, 419.
 Lampemoos, 49. 248.
 Lampenind, 468.
 Lampeskillerum, 327.
 Lampespæl, 97.
 Lampested, 132.
 Lampestuel; Træ til l.;
 og: arbejder l. 294.
 Lampevege, 131.

Landy

b, 319. har til sit E.
kommer til E. 319. søger
komme til E. og: fader
agt til E. 320. sætter sig
d at bue paa et E. fader
i sigte; fader over E.
gaar paa E.; og: 320.
320. til E. 167. mod E.
71. 491. langt oppe i E.
91. bedre op i E.; gaar
ngere op i E.; længst op
i E. nærmest mod E.
3: fader ind mod E. 167.
minner af. Kommer under
; lægger ind til E.; om-
er ind mod E. og: fader
id mod E. 505. lægger
fader ind fra E. 69.
ist E. og: dybt inde i det
ste E. 491.
der, 44. 319.
de vej, 21.
ed flygtig (er) 372.
d hals (smal) 143.
aer over en smal E. 143.
d hals, 168. 303. det
m boer paa en E. 168.
d for den (den som et
aa) 320.
d flendt (er en) 477.
d mand, 284.
d pelt, 86. har el
ræller E. paa; og: fader
86.
d bue, 92.
d stien (fader for E.
aa) 168.
d flygen i Vandet,
128.

Landsmænd, 46. 76.
Landvind, 320. 464. blæ-
ser E. 464.
Landdyr, 320.
Lang; og: er l. 139. 439.
er fader l.; de meget l.;
og: hvor l. 439. l. Tid
tiden, 132. 143. tager l.
Tid, 439. har l. udsende
med ham, 159. holder
for l. Det dertil, 332.
Langbenet, 319.
Langer: l. just til; som
det bry, 277. l. l. 125.
Langfingeren, 197.
Langhaaret, 257.
Langhaaret, 256.
Langmodig, 163. 306.
er l. 163. 306. 309.
mod, 306.
Langmodighed, 163. 309.
Langsibbet, 420.
Langrumpet, 342.
Langs, 504. paa l.; fader,
er, staar el. ligger paa l.;
og: det som et paa l. 504.
fader l. med, 21.
Langs, 398.
Langstræbet, 201.
Langsom, 47. 203. et l.
203. 375. l. l. l. l. l.
de, 225.
Langsomme (bliver)
203.
Langsomt, 47.
Langsomt, 25. 203. gader
l. l. l. 24.
Langstrøgs, 25.
T a Langt;

lægt; l. lækket, 25. l.
 borte; er el. som er l. bor-
 te; og meget l. borte;
 synes det er l. borte; saa
 l. borte; og: er saa l. bor-
 te, 532. er kommen l. bort,
 27. fører l. bort, 95. der
 er l. til, 532. l. til Gæst,
 114. ræffer l. 139, er l.
 nedre, 60. l. fra, 54. l.
 fra Hæbrønen, 233. er
 l. fra, 27. 55. slaer l.
 fra, 27. holder sig l. fra
 andre paa Gangst, 150.
 det være l. fra, 12.
 angtrynet, 420.
 angtræ i en Kjal, 44.
 angvarig, 73. 439.
 angvarighed, 439.
 angvret, 438.
 inlette, 173.
 p, 102. 186. 365.
 pper, 102. 211. l. Sol-
 ler, 36.
 ppet (er) 102.
 rm, 160. 371.
 rm'er, 160. 311. 371. l.
 og stier i Harmen, 410.
 af Gæbrud med Driv-
 sen, 463.
 pe, 235.
 t (Bryde), 20.
 t (Kest) 50.
 t hager, 20.
 telig, 50.
 er, 50. 355.
 er (en) 50.
 et og Laftværdig,

Lætte, 92. kan et holde
 sig for L. 439. opvæffe L.
 dermed; Middel at opvæ-
 fe L. og: bryder ud i sig
 L. 425.
 Lætteilig, 445. er l.; gør
 noget l.; og: det hvorved
 man gør sig l. 495.
 Lættelighed, 495.
 Lættmild, 92.
 Læb; og: er l. 273. 388.
 bliver l. 388. gjør l. 273.
 388. bår l. Hælder el.
 Strandbredder; og: Siger
 ne blive l. 267. 3.
 Læbe: bringer i L. 10. 48.
 sættes i L. 48.
 Læber til; og l. sig til,
 334.
 Lævere: bliver l. 273. bær-
 ger l. 23.
 Lævette, 173.
 Lævlændig; og: er l. 267.
 Lær, 172.
 Lærativ, 32. 492.
 Læregaard; og: bygger
 L. 402.
 Lærefurv, 334.
 Læareth, 154.
 Læctie, 107. sætter ham L.
 for; og: har faaet ud L.
 for, 315. kan sin L. 325.
 Læd, 63. 193. 278.
 Lædemod, 278. b. ont i
 L. 63.
 Læder; l. den til; den, man
 l.; og: lader sig l. 483.
 Læder (en) 483.
 Læder efter, 192. 300. 517.
 der

begynder at l. efter; l.
 ænge nok derefter; og:
 en, som l. 517. l. op, 81.
 es; og: den, som maae
 edes, 483.
 es efter, 517.
 ig, 14. 73. 112. 318. er
 73. 112. 318. kan ei
 ære l. 73.
 dil, 98.
 sager, 483.
 sager (en); er l. og:
 ar til l. 483.
 sages af; led'saget;
 g: ledt, 483.
 , 146. 201.
 de: finder l. til; og:
 oraarsager l. 44.
 r; l. høit; og: l. af,
 2. l. hiertelig, 55. l.
 iertelig ad, 495. l. i
 mu, 198.
 l (et) 186. 251. arbej-
 er i el. ælter l. 251.
 rfab og l. ørtar,
 51.
 len, 52.
 ler med, 39.
 ler (en) 52.
 lerske, 39. 52.
 leme; med l. og: som
 ører til Legemet, 491.
 emlig, 491.
 em (et) 193.
 ende Gistestimer, 349.
 er, 8. 16. 129. 198.
 96. 360. l. med, 360.
 ar det at l. med, 362.
 pippe, 281. Gistene l. i
 togagytiden, 349.

Legetøj, 8. 129. 184. 362.
 Lehne, 70.
 Lehnertig, 69. l. sig paa;
 og: l. op. mod, 70.
 Lehnestuel, 70.
 Leje (et) 119.
 Lejer, 58. l. en, 126. 411.
 Leilighed, 21. ved l. 101.
 Leirer sig; den som l. sig;
 og: Leirplads, 466.
 Lem (et) 63. det mandlige
 el. qvindelige l. 540.
 Lem (en) 254.
 Lemfældig og Lemfæl-
 dighed, 152.
 Lemvelig (behandler) 151.
 Lemper sig efter, 151.
 249.
 Lens (pømp) 114.
 Lenter, 268. l. med, 203.
 l. for at faae en med sig,
 285.
 Lentie, 38. 161. 173.
 Lentiebeen; gjør el. paa
 sætter l. 73.
 Lentier, 38. 161. 529. de
 som l. 529.
 Lentestil, 161.
 Lespænde og Læspær,
 112.
 Let, 330. er, bliver, el.
 gjør l. og: gjort l. 330. l.
 til Røds; og: er l. paa
 Benene, 330. 498. bliver
 l. til Beens, el. fader l.
 Trin; og: trinet l. 498.
 er l. at overtale, 120.
 Letter, 330. l. op, 167.
 Tt 3 188.

182. 222. l. sig, 167. for-
 søger at l. 222.
 Lettelik; 222. 330. n
 Lettelik, 222. 330. er l.
 222.
 Letflydende, 389.
 Letfærdig; og: viser sig
 l. 198. 355. et l. el. stiller
 sig l. an, 355.
 Letfærdighed, 198. 355.
 Letfærdigt; og: er l. 355.
 Letnemmet; og: er l.
 385.
 Letsinlig, 198. 229. er
 l. 229.
 Letsindighed; og: driver
 l. 198.
 Letsonnet (er) 431.
 Levealder, 542.
 Levedrød; og: har til l.
 373.
 Leve måde, 104. 128.
 slet l. 105. god l. 26.
 har den l. 128. forandrer
 sin l. 105.
 Levende, 34. 127. 524.
 525. l. Tilstand, 127. bli-
 ver el. er bleven l. 524. er
 el. gjort l. 525.
 Levenhed gør, 525.
 Lever, 127. 525. l. med,
 125. l. bekvæmt, 127.
 l. af, 128. 373. har at
 l. af, 373 l. vel, lystelig,
 et fornøjet; l. tillidelig el.
 ordentlig; l. ilde; stræber
 at l. el. vil gjerne l. l.
 længe el. bliver ved at l.;
 l. l. og: l. l. 128.

l. samlet; og: l. i Stog
 og: Hare, 105. l. Dags
 op el. ei Dagen op, 182.
 l. frit, 198. l. op, 524.
 Lever (en); og: spiser el. er
 meget for l. 493.
 Leveregler (har mange af
 dagtæge) 104.
 Leverer tilbage, 541.
 Lever. Hindens Glæde
 316.
 Levofte, 128. lysteligt l.
 525.
 Levetid, 247.
 Levrer el. Levrer indet
 til anden Dag, 182.
 Levrer; og: fører et l.
 l. 128.
 Levrer, Midde, 127.
 henter l. fra Proviant-
 hus, 246.
 Levring, 31. 440. — fra
 forrige Dag, 182. eller l.
 130. 182.
 Levrer, 440.
 Lid: slaer l. til; og: noget
 at slaer l. til; den el. det
 man slaer l. til, 224.
 Lidelise, 33.
 Liden, 119. 239. 259. me-
 get l. 239. lille l. 259. alt
 for l. og: saa l. 260. er
 l. 259. er for l. 239. er el.
 gjør for l. 260. er alt for
 l.; er saa l. og: hvor l. l.
 260. l. Stund, 122. 208.
 om en liden Stund, 208.
 483.
 Lidenhed, 259.
 Lidet,

der, 33. 74. l. Pine, 33.
l. Maje; og: l. derover,
74. l. Mod, 12. 76. 183.
269. 503. 540. l. Vold,
345. l. ilde, 118. l. Sjene
fordiagbed, 128. l. Ont,
355. l. Mangel, 317. l.
vel hos en, 40.

der (fordrager) 16. 125.
225. 289. kan got l. 162.
128. kan ikke l. 342. kan
ingen l. 162. kan ej læn-
ger l. 226.

der paa, 484.

derlig; og: er l. 161.

det; lidt, 122. 239.

259. noget el. ganske l.

123. er l. 259. meget l.

og: er meget l. 239. hvor

l. 259. anseer for l. 259.

44. saa l. 260. er for

l. el. alt for l. 31. er l. i

den el. har l. i sig; og:

tager imod l. 113. l. der-

fter; om l. og: for l.

iden, 483. for ganske l.

iden, 482.

ottalende, 329.

lig; fligt; og: er

316.

er l. 53. 291. er ble-

ven l. 293. ere lige, 53.

er af l. Alder, 291.

ibst, 20.

idunst, 392.

ie (ienn el. iret): er l.

79. bliver l. 10. 272.

hør l. og: gjort l. 279.

lyder l. 272. er l. med,

31.

291. gjør l. med, 291.

293. det som er i l. Pine

med, 291. er bleven l.

med, 293. l. for, 291.

det som er l. ud for; og:

l. ud for hinanden, 291.

er l. ud for 291. 432. kom-

mer l. ud for, 432. kom-

mer til Stranden l. for

det Sted, man boer, 396.

har el. faaer l. ud for

sig, 432. l. for dine, hans ic.

Dine; og: l. i Dinene

paa ham, 472. faaer l.

paa el. skinner l. i Dinene,

432. l. der el. l. derfra,

482. har det l. f, 496.

Lige (iust): gaar l. op, el.

flaar l. til, 277. naaer

l. til, 291. l. paa samme

Maade, 457.

Lige (eens): har sin l.;

uden l. og: er uden l. 291.

søger dets l. og: har fun-

den sin l. 293. faae el.

lader faae l. Deel, Glæb-

ne ic. 467. agter l. 290.

kunne gjøre en Ting l. opt,

291.

Ligeartede og Lige dan-

ne, 291.

Ligefrem: er l. 293. den

som er l. 249. gaar l.

272. bringer l. 279.

Ligeagtlig (er) 55. 293.

Ligeløbende, 75.

Ligemad (er hans) 291.

Ligemeget; og: l. hvillen,

293. det er l. 451. 456.

It 41. 528.

528. — med Ham, el. den,
 293. agter l. 293.
 Lige mænd; og: ere L. 291.
 Ligesom, 441.
 Ligestøre, 35. 291.
 Liggefugl og Liggelø-
 ne, 144.
 Liggende, 393.
 Liggendefæ, 17. 359.
 samler sig L. 359.
 Ligger, 118. 318. l. ned;
 og: l. ilde 118. l. begra-
 ven, 106. l. paa Siden,
 91. l. paa Siden i Van-
 det, 290. Baad ic. l. paa
 den " Side, 513. l. ved
 Sit " f en el. ligge sam-
 men 499. l. hos, 239. l.
 vaagen l. med Klæderne
 paa, 290. l. paa Bugen,
 22. 393. el. næsgrus, 393.
 l. stille oven i Vandet, 388.
 l. paa Ryggen i Vandet
 319. l. og strækker sig af-
 Hæde, 410. l. for Døden,
 500. l. paa, 155. 295.
 353. l. paa Væg, 144. l.
 paa Luur el. Udflid efter,
 163. l. og rider paa store
 Bølger, 172. l. paa Røj-
 sen, 65. 220. l. over for
 Vejre el. Vind, 401. l.
 under, 59. l. under Bris-
 en, 155. l. under Vandet,
 17. l. for at tørres, 351.
 l. til Tøngsel, 353. Fabr-
 toiet l. fast paa Egen,
 513.
 Liggens paa, 295.
 Liggested, 118. 144.
- Liggende, 144.
 Lighed (har) 53.
 Lignende, 332.
 Lignelse, 52. 53.
 Lignelsevis, 53.
 Lignor, 53. 243. l. ved;
 og: l. sammen, 53. l. ef-
 ter, 105. 261.
 Lignes ved, 53.
 Lignet efter, 105.
 Ligtorn; har L. og: Lig-
 tornet, 532.
 Lilm, 296.
 Liimlap, 246.
 Lirne, 21. — at træffe no-
 get paa, 316. — at binde
 fast med, 383. Som er
 føjet til L. 383. sidder paa
 L. 97.
 Lillefinger, 71.
 Lillehuus, 32.
 Limer; Limes og L-
 mitt, 296.
 Lind, 152. 178. er l. 178.
 viser sig l. imod, el. be-
 agner lindr, 151. l. Op-
 forsel, 152.
 Lindrende, 312.
 Lindrer i Kulden, 249.
 — i Gæret, 251. 312.
 Lineal, 279. 495.
 Linierer og Linierer
 Redskab, 495.
 Lise (finder) 312.
 List; og: kommer til med
 L. 370.
 Lister sig frem el. fra, 151.
 — til, 151. 380.
- Listig,

fig, 959. l. Adfærd, 170.

fighed; 359.

livet, 127. 128.

uden L. 34. det er

hans L. og: har at talke

for sit L. 128. har L.;

remdrager sit L.; fortsæt-

ter L. saa ogsaa; faaer

angt L.; kan ei komme,

el. vil ei, af med L.

og: Livets Kornsødenhed,

128. i dette L. 247. gaaer

med L. i Hænderne, 283.

tager L. af sig selv, 356.

mister L. og: tvivler om

hans L. 380. har kun lidet

L. el. er endnu lidt L. deri,

525.

dagtig saaledes, 457.

baand, 197. 485. bin-

der L. om, 197. L. paa

en Barnepels, 159.

ve (troer ei til) 72. 500.

egen; og: har til L. 126.

velig, 525.

vet, see: under Liv

vsfare (er i) 84. 371.

vsfrugt, 108.

vsophold; og: det som

hører til L. 128. søger

L. 70.

bstykke, 4. 491.

b, 116. 331. 377. faster

L. 116. L. til en grov Vægt,

222. *lille*

dd e (en Vægt) 37. 412.

Korraad af L. 37. faaer el.

fabrer efter L. 37. søger L.

37. 339. fagte L. og: spil-

ser L. 339.

Loddepøse, 37. 408.

Lodde, Øse, 161.

Lor, 311.

Løft, 148. 209. paa L.

148.

Løgrer med Rumpen, 239.

529. den som L. 529.

Løffemad, 279. faster L.

for Waager; sætter L.

paa el. Kælden har L.

279.

Løffer: l. med sig, 126.

l. til, 314. l. et Dyr til

sig, 168. 323.

Lomme, 184.

Lommeuhr, 134.

Loom, og: L. skriger, 175.

Loppe, 364.

Loppeurt, 234.

Lort, 31.

Løs; og: er l. 178. giver l.

383.

Løser, 113. 114. 310.

539.

Løses, 539.

Lov (Bud) 120. giver L. 119.

Lov (Preis) 300. 139. nyder

L. 539.

Løver (priser) 300. 539.

Løver (forjætter) 529. l.

noget, 530. 531. l. en nos

get, 297. 531. den som l.

noget, 530. l. got, 105.

l. det ikke før engang i sit

Lid, 159.

Løved (priser) 539.

Tt 5

Løvet

Lovet (priset) 300. 539.
 l. være! 539.
 Lovet (forjættet) 530. den
 noget er l. 531.
 Lovfast, 226. 297. er l.
 226. 297. 445.
 Lovfasthed, 226.
 Lovgiver, 119.
 Lovsang, 539.
 Lovsinger, 147.
 Luart, 50.
 Ludeude; og: Luder
 med Hovedet, 271.
 Lue: Raffer i L. og: Raaer
 i løb L. 97.
 Luen i Haanden, 144.
 Luer, 97.
 Luffer med en Baad, 307.
 Luft; Luften, 422. fri
 L.; i fri L.; nærmere el.
 allernærmest mod fri L.
 og: den store L. 422. træk-
 ker L. 258. tøl L. 312.
 Lader en Blære faae L.
 el. den skilles ved sin L.
 293.
 Luster, 43. begynder at
 l. lidt, 196.
 Lusthimmelen, 422.
 Lustning (liden) 196.
 Lustreise (gjør) 105.
 Lustreret, 501. L — S
 Nabning, 500.
 Lustspring (gjør) 357.
 361. — over noget, 492.
 Luge (en) 254.
 Lugt, 292. har el. er uden
 L.; det som har stærk L.;
 Raffer god (L. og; har be-

hagelig L. 497. det er lo-
 bageligt at faae L. af,
 494. hvilken angennem L. 1
 494. har el. faaer L. af,
 270. gaaer efter L. 279.
 stem L. 386. har stem L.
 ved sig, 386. 493. giver
 stem L. fra sig, 386. L.
 af Riste, 313. L. af Ræ-
 ve, 445.

Lugter, 270. l. til, 237.
 270. faaer at l. el. lader
 l. 270. l. efter, 279. det
 l. 49. l. vel, tilde, hæsli-
 el. stærkt, 493. l. ang-
 nemt el. got, 494. hvad
 l. der efter, 451. l. fisset,
 313. l. af Ræve, 445. l.
 stemt af ens Haande el. fisset
 386.

Lugtes til (det som) 237.
 Lugtet; og: bliver l. 270.
 Lulle (et) 254. 262. har
 til L. 254.

Luller, 254. l. til, 246.
 l. til for en, 254. l. i
 254. l. el. har l. i Laas,
 344. l. op; l. op for; og:
 l. en op, 254. l. Dine
 op; og: l. dem op paa en,
 518. l. med, 254. l. sig,
 246. begynder at l. sig,
 251. l. Dind, 73.

Luller i Laas, 344.
 Lult, 254. er el. er bleven
 el.; et l.; el. bleven l. og l.
 er el. l. 254.

Luppen Røbet, 206.
 Lund

nd (en Eng!) og fanger
L. 209.

ne: er el. bliver sat i ont
L. 476.

ner om Drene, 202.
336.

nges; og: spiser L. 385.
nlen; og: er L. 299.

rende (kommer) 151.
rer sig paa, 151. du

kal l. ham, 326.
røfful, 476. gjør el.

har det til L. 476.
reflytte, 476.

rested (beqvamt) 163.
sefænger; Luse lam;

og: bliver Luset, 231.
nat, 202. er l. 202.

336.
ur (ligger paa) 163.

476.
us, 231. er fuld af L.;

fanger el. søger efter L.
231. faaer L.; kæmmer

L. af; og: æder L. 232.
vstiden, 50. paa L. og:

fabrer forbi paa L. 50.
d, 160. 311. 416. giver

L. efter, 371. giver L.
langt borte, 160. giver

L. fra sig, 174. 311. L.
af Wilelast el. Stud, 71.

bunt L. 168. Kaffer god
L. 311.

de (har) 245.
defuld; og: er l. 245.

delig: er l. 300. hører
noget l. 303. l. talende,

2382.

Lyder, 120. 273. l. ille,
120. stræber at l. 274.

Lyder (det) 67. hvad l.
det efter? 451. l. af Wile-

last el. Stud, 71. l. buult,
168. — langt fra, 117.

178. l. smukt, 311. 454.
bringer til at l. smukt, 311.

Lyder efter; og: er Lyd
hør, 438.

Lydig, 120. 273. 330.
el l. 273, 330. viser sig

l. 120, 274.
Lydigbed, 274. 330.

Lyffe, 372. L. var det el.
til al L. 34. medbringer L.

el. binder i sin L. 372.
søger L. 373. har nu faaet

L. med sig, 245. han havde
L. med sig, 302.

Lyffe paa noget, 336. med
L. i Enden; og: gjør el.

binder L. paa, 336.
Lyffelig, 372. er, bliver

el. gjør l. 372. priser l.
372. 539. l. du el. han!

372.
Lyffeligen, 372. faaer

en l. hjem, 297.
Lyffesmiddel, 372.

Lyffespil; og: spiller L.
116.

Lyffested, 372.
Lyffalighed, 372.

Lynen og Lynd, 124.
Lys, 181. 295. er L. 181.

2 har L.; tænder L.; bringer
til L. og: søger efter med

L. 2957. faaer i end L.;

og:

og: gaaer af L. 459.
bringer el. bragt for L.
37.

Lysende Ribbel, 295.

Lysér; og: l. en, 295. l.
i Kuld og Rion, 216.

Lysfeste, 295. Lys-
tænde, 317.

Lysgrønt; og: er L. 452.

Lysked, 181.

Lyskehaar; og: som har
faaet L. 492.

Lysker, 232. 414.

Lysner, 124.

Lysning, 124. 181.

Lyst, 98. 155. 374. 376.

har L. 98. 187. 376, har
L. til, 98. 155. 160. 225.

374. opvækker L. el. er at
faae L. til, 98; opvækker L.

hos 98. 155. 374. ond L.

98. 376. faaer L. til, 154.

186. 374. 377. det som

udalser end L. og: op-

vækkes derved til L. 155.

slaffer L. 187. L. paalømr

mer stærk, 194. hvilkken

L. 316. den som har L.

til noget; det man har

L. til; har L. til alt hvad

han seer; og: den som

har L. til alle Ting, 374.

god L. og: faaer nu for

Alvor L. 377.

Lyste (er i) 98.

Lystelig; og: er l. 98. 316.

l. for Diet; er l. at se;

og: slaffer andre; noget l.

at se, 473. l. at hør
med at bestille, 377.

Lysten (det man vil have)
377. L. Kildrer mod Rion
et, 490.

Lysten efter noget, 155.
er l. 98. 225. meget l.
og: er meget l. 374. gjør
l. 155. 374. l. efter det
andet Rion, 490.

Lyster (en) 72.

Lyster (som du) 140.

Lystes ved, 225.

Lystig, 355. er l. 187.
466. gjør sig l. for at
bebage, 473.

Lystig! 24. 87.

Lystighed, 355. er el. fah-
rer til L. 440. lader al L.
fabre 306.

Lysterer, 57. 58.

Lyststed, 316.

Lysvaagen (ligger) 80.

Lyster, 101. 407. den som
l.; l. stærkt el. gjerne; l.
om el. ham paa; l. for
en; l. aldrig; og: brin-
ger til at l. 407.

Læbe, 174.

Læderflæste, 102. 179.
385.

Læderspand, 102. 179.

Læe; og: kryber el. kommer
i L. 336. lader krybe i L.
hos sig, 303.

Læesiden; og: fra L. 336.

Læg (sæt paa et Klædebon)
353.

Læge (en), 154. 246.

Læge

gedom, 154.
 gefinger, 260.
 gelind; (er el. har got)
 251..
 gemiddel, 154. 352.
 gende (er) 352.
 geplaster, 251.
 ger, 154. 246. 380.
 job el. vanskelig l. 251.
 ges, 380. Gaaret. vth
 i l. 251.
 gge lnto, 333.
 ggen paa et Breen, 272.
 gger; l. hen, 106. lo
 paa el. udi, 97. l inden i,
 117. l. det paa noget,
 260. l. Hovedet paa, 20.
 . Daand paa, 346. l. ud
 for at tørres, 120. 351.
 . op, 359. l. tilrette, 48.
 . underst, 59. l. under no
 get for at bærres, el. l.
 . Skul, 336. l. over,
 254. l. paa Hjerte, 140.
 . paa Land, 148. l. ind
 til Landet, 505. l. til ved
 Stranden med sin Baad,
 421. l. fra Landet, 63. l.
 efter sig, 189. l. Aaren
 nd, 191. l. sammen, 79.
 333. 354. l. Lag paa el.
 sammen i flere Lag, 225.
 . sammen med Enderne
 forbi hinanden el. l. over
 vert, 344. 408. den læ
 ende l. sammen, 541. er
 il at l. sammen, 333. l.
 Riedelen til Rog, 338.
 . i Blod, 116. l. an;

og; l. an paa, 43. 935. l.
 sine Binger bag over, 206.
 l. Hættten frem, 333. l.
 Lodder tæt paa hinanden
 i en Kredse at tørres, 408.
 l. til, 14. 30. 190. 191.
 216. 467. l. en Ordne
 i Munden, 330. l. for
 Dagen, 324. l. sig, 118.
 318. har l. sig; og; l. sig
 tilig, 118. l. sig i Her
 berg i et andet Huus el.
 Telt, 498. l. sig bedro
 her, 98. l. sig paa, 295.
 l. sig over for at holde det
 ned, 353. l. sig op mod
 noget, 505. l. sig paa Bua
 gen, 393. Beiret l. sig,
 27. 154. Balgerne l. sig,
 250. Baad el. Glæde l.
 sig paa den ene Side, 513.
 Lægt, 380. bier til det bli
 ver l. 251.
 Lægte, 30. fiklantet, l.
 223.
 Læller, 86. er l. 240. en
 el l. 241. bjar sig l. for
 en, 235.
 Lænd, 197. har out i L.
 197. bær noget over L. 239.
 Lændebeen, 226.
 Længde, 439. 532. har L.
 439. af, el. har, forholds
 mæssig L. 439. efter Læng
 den; stiler efter L. og;
 kommer til at staae el. lig
 ge efter L. 504.
 Længdestriber, 59.
 Længte, 24. 439. er, be
 naaer

1. flaar, af. fliver l. 73.
 varet l. 24. 73. 439. hvor
 l. 3. forholdsmæssig l. og:
 varet saa l. 439. er l. om,
 373. et ej l. om el. betæn-
 ker sig ej l. paa, 153. l.
 elst, glemte el. brugt,
 362. er nu l. siden; og:
 l. tilforn, 167. for alle
 l. siden, 482. l. for 434.
 Længe: er l. borte, 433.
 lader, gaar l. ned, 23.
 Længes (Dagen) 3.
 Længes efter, 75. 155.
 533. l. inderlig, 155. 194.
 209. værd at l. efter, 533.
 Længsel, 155. 194. 533. vil-
 ler l. til; og: træffes el.
 forgæves af l. 194. Læng-
 selen driver, 209.
 Længselfuld, 155. er l.
 75. gjør l. 155.
 Længst borte, 139. 331.
 et l. borte 592. er el. borte
 l. oppe i Landet, 167. 168.
 Længse, 421. 160.
 Længselnap, 160.
 Længser, 42.
 Længsel: Lære, 10. 107.
 Lærebog, 10.
 Lærred, 42.
 Lærskuld, 453.
 Læser, 106. l. til sig, 107.
 l. fra sig, 10. 107. l. af hæn-
 de, 106. l. en anden, 107.
 l. sig til; og: lader sig l.
 453. bruger Glid at l. og:
 det man først har, at l.
 107. kan ikke l. 285.

Lærer (en) 10.
 Lærerskule, 10. 107. 453.
 Lærletræ, 368.
 Lærling, 10. 107.
 Læse, 539. har el. begynder
 at faae l.; har stort l.
 og: har det til l. 539.
 Læser; og: den som l. 61.
 l. uden ad, 27.
 Læser og læses, 539.
 Læset (et) 538. — dermed,
 539.
 Læst, 138. 184. lætter paa
 l. 184.
 Løb (er i) 228.
 Løbebane, 23.
 Løber, 23. 227. 342. l.
 paa, 23. 282. 505. l. efter,
 og: l. om Løp, 23. l.
 efter en med noget, 244.
 l. en anden i Hørvejen,
 434. l. en Forb, 280. l.
 fra en til anden, 45. l.
 hifi og her, 183. l. flodse
 frem og tilbage, 178. l.
 bag efter en Slæde, 277.
 l. af med, 64. l. hurtig, 121.
 l. i fuld Spring, 493. l.
 overende, 282. l. paa Jib,
 301. l. efter Gælhunde
 paa Hæn, 339. l. paa
 Skoster, 403. l. og slaar
 med Dørene, 362. l. ef-
 ter Løber, 319. l. i Vej-
 ret, 221. 322. l. hastig
 i Været, 443. l. rundt,
 49. 183. l. an, 8. 173.
 l. paa med, 150. l. til
 Giede

fiels af Gortrydelse,
 99. l. ud, 42. 227. det
 aede l. op, 193. l. op
 Sammen, 211. l. igjen-
 em; og: det som l. 228.
 vild, 464. — i noget,
 23. — i det meget, 521.
 at l. vild i, 523. l. feil,
 35. l. over; og: beahnder
 t. l. over, 542. Munden
 paa en, 174. Munden,
 Lænderne l. i Vand,
 66. 455. Baaden l. let
 den paa Bolgerne, 174.
 sammen, 133. 212 l.
 i i Tante, 389. l. ilde
 f; og: Kunde snart lø-
 et ilde af, 98.
 te, 530. igientager L.
 i: igientaget L. 531.
 ter, 222. l. op, 19.
 9. 222. l. Armen i
 leiret, 426. prøver at
 og: det som bærer Kræf-
 t til at l. 222.
 es; Læstet; og: er
 222.
 n; og: siger L. 407.
 n agtig; er l. og:
 agnagtighed; 407.
 nebold; 407.
 ne r; og: et en L. 101.
 7. holder for en L. 407.
 rlig; og: stiller sig
 an, 495.
 362. det man faaer
 skal have i L. 222.
 gang, 176.
 er el. gik 363. gaar,

brælles el. bræller l.
 138. gjør l. 363. 383. faar
 snart gaar l. 358. slipper
 l. 42. 383. slippes el. stup-
 pen l. 383. slider l. 248.
 slider l. 179. 248. det
 man slider l. med 175.
 tager l. 240. 408 l.
 Sneer, 255. 405. har løse
 Haar, 246. for det løse,
 111.
 Læsagtig, 39. 52. 364.
 Levet l. 39. er l. 364. l.
 Levet, 39. bruger l. Skif-
 t Mærke, 223.
 Løstelt; og: er l. 358.
 Løser, 187. 383. l. op i
 ind Dele; 122. l. sit Haar,
 187.
 Løser af, 427. 428. L.
 hinanden af, 307. 428.
 de som l. hinanden af,
 428.
 Løses, 187. 383.
 Løser, 240. lader Haar-
 rene l. 20.
 Løstet, 314. er Løstet,
 240.
 Løst 42. 383. er L. 42.
 187.
 Løst i sig (Horn el. Beer),
 490.
 Løstet, 175.
 Løstere, 359.
 Løst, 268. 366. fader el.
 taber L. 366.
 Løstet and, (en Bæst) 54.
 Løstet, 366.

M.

Ma a a sagtages, see ic.
377. m. have, gøre ic.
378.

Ma a b e (Skif) 104. stem
M. 104. god M. 105.
paa den M. 456. paa drin-
ne M. 112. begæner paa
den M. 456. lige paa sam-
me M. 457. paa hvad
M.? 170.

Ma a b e (Maa) 282. 333.
holder M. 442. uden M.
og: kunde man dog bruge
M. 442. til M. el. brug
M. 1123.

Ma a b e l i g, 442. er lun
m. 13.

Ma a d e l i g h e d, 442.

Ma a g e, 269. fanger M.
137. 269. 383. 519.

Ma a g e f a n g e r (en) 269.

Ma a g e t r o g, 389. 519.

Ma a l, 75. 203. 282. 289.
325. 333. 538. har til sit
M. 203. det foresatte M.
434. M. man søger at
træffe, 262. 271. slæder
M. ned, 271. skyder til
Maalet, 289. tager M.
af, 261. 277.

Ma a l e r, 325. 333. 538.
m. deri el. derefter, 333.
m. dermed; og: m. noget
efter, 538.

Ma a l e r (en) 333.

Ma a l t i d (holde sammen).
158.

Ma a n e, 41. 182. M. kin-
ner; fuld M. el. ny M.;
M. er i 1ste eller sidste
Kvarteer, 41. er ny M.
538. er tiltagende M. el.
M. vager; og: er fuld M.
116.

Ma a n e d, 182. næste M.
14.

Ma a n e d l i g M e n s e l s e
(saaer) 497.

Ma a n s l i n (er klar) 182.

Ma a s t e e, 100.

Ma d, 287. 298. 395. (14)
sætter M. frem, 63. la-
ver M. 287. saarer M.
297. giver el. skaffer M.
298. M. man har i Mun-
den, 466.

Ma d i l e, 234.

Ma d i n g, 70.

Ma d l u r d, 462.

Ma d l u a t, 90.

Ma d p o s e, 462.

Ma g e, 91. har til M.;
har ingen M.; begge M.
og: ere M. 91.

Ma g e r, 407. 415. er m.
407. bliver m. 407. 414.
518. gjør m. 407. er ble-
ven m. 415.

Ma g e r h e d, 407.

Ma g n e t, 155.

Ma g t, 318. bruger M. 39.
saaer M. over, 51. fan-
et saaer M. med, 51. 401.
er vel ved M. 27. 518.

M af

P a i b l o m s t, 54.
 P a l l e, 336. med M. og:
 g i o r M. 336.
 P a l l e m u l l e. (en Engl)
 158.
 P a l e r, 5. 53. 56. 148.
 m. med rødt, 146.
 P a l e r (en) 5.
 P a l e r i e, 53.
 P a l e r p e n s e l, 146.
 P a l e t, 148.
 P a l l e s t r a r og M a l
 l e r, 117.
 P a l t, 116.
 P a a d, 413. 542. har til
 M.; tilkommende M.;
 m i s t e r s i n M.; og: g i f t
 M. s o m h o l d e r H o r e, 542.
 M. og K o n e, 28. 319.
 413. M. i s i n P a a d, 150.
 h a r s i n M. t i l a t s t i l l e s i g,
 302. e r M a n d e n, 369.
 j e g e r v e l M a n d e n? 379.
 v i l h a v e M. 360.
 P a a d b a r, 492.
 P a a d i g; og: v i s e r s i g m.
 39.
 P a a d d r a b e r, 126. 499.
 P a a d f o l l e P a a d, 150.
 b y g g e r M. 151.
 P a a d l e r n e i P a l s e n,
 192.
 P a a d l i g e L e m, 540.
 P a a d s p e r s o n, 38. 39.
 P a a d s y g, 490.
 P a a n e r, 104. d e t e r h a n d
 M. og: h a r s l e m M. 104.
 P a a n g e, 30. 94. 174. m.
 s a m l e d e, 94. e r m.; s a a e r

m.; o v e r m a a d e m.; m.
 g a n g e; og: g i o r m. g a n g e,
 174. e r e l. b r u g e r f o r m.
 30. t a g e r s i g m. L i n g f o r
 p a a e e n g a n g, e l. h a r m a n
 g e J e r n i J i d e n, 66. m.
 M a r s i d e n, 46. 143. m.
 M a g e r e l. D a g e s i d e n, 132.
 M a n g e h a a n d e T a n k e r
 (h a r) 464.
 M a n g e l a n t e t, 223.
 M a n g e l, 12. l i b e r M. 77.
 517. b r i n g e r t i l a t l i b e M.
 77. l i b e r M. p a a, 517.
 M a n g e l s p o s t, 12.
 M a n g f o l d i g e, 30. 174.
 e r e M. 30.
 M a n g f o l d i g h e d, 30.
 M a n g l e r, 12.
 M a n g l e r (r u l l e r) og
 M a n g l e t r æ t, 250.
 M a n æ t, 316.
 M a r r e n (r i d e s a f) 331.
 M a r f l u e, 218. 277. 537.
 e r o p æ d t a f M. 218.
 M a r t og M a r t b e
 b o e r, 280.
 M a r t s p i n d e l, 310.
 M a r t s p u r v, 280.
 M a r t s y r e (d e n l a n g b l a s
 b e d e), 510.
 M a r s v i n; og: f a n g e r M.
 312.
 M a r v, 345. 444. 490.
 t a g e r M. a f B e e n, 345.
 444. e r s t i l t v e d e l. u d
 h u l e s s i n M. 345. s p i s e r
 M. 346. h a r i n a e n M.
 i B e n e n e, 346. b l o t M.;
 U u

- er uden M. og: har ei
 synderlig M. 490.
 Marvebeen. og Mar-
 veslee, 346.
 Marvet (meget) 490.
 Mast, 116.
 Mast, 277. giver M. og:
 rejser M. 277.
 Mat, 178. er m. 353. 318.
 bliver m. 318.
 Materie i Saar, 253.
 fuldt af M. og: samler
 M. 253. M. i Dinene,
 417. med M. og: hans
 Dine ere fulde af M. 418.
 Mathed, 153.
 Matrads, 155.
 Matrone (gammel) 309.
 Matros, 221.
 Mave, 16. 270. sætter M.
 ind; og: drager M. ind
 af Gult, 159. har ont i
 M. 270. 271. har en god
 M. og: skaffer got i M.
 270. faaer en stor M.
 270. faaer en tyf M. og:
 skaffer tyf M. 271.
 Mavedraaber, 270.
 Mavefallun, 16. 89.
 177. spiser M. 177.
 Mave Medicament,
 270.
 Mavepine (har) 271.
 Med; er m. 14. 100. giver
 m. 101. giver m. 289.
 467. sender m. 289. gaer,
 regner, tager, regnes, ta-
 ges ic. m. 467. m. hinan-
 den; og: tage Deel. m.
 hinanden i. 467. fører M.
 sig, 101. 289. faaer m.
 sig, 102. 289. vil have m.
 sig, 102. har el. har intet
 m. sig; har m. sig til en;
 og: bringer m. sig, 289.
 Medarving; og: har til
 M. 217.
 Medbeiler; og: er hans
 M. 121.
 Medbragt, 289.
 Medførs (har) 336.
 Meddelelse, 67. 101. 503.
 504.
 Meder, 335. 526. m. paa,
 335. 496. — med Haan-
 den, 334. den som m.
 og: det man m. paa,
 335.
 Medfølger, 101.
 Medført, 289.
 Medhold; og: finder M.
 hos, 22.
 Medhustru, 66. 351.
 har el. vil have M.; er
 M. og: har til M. 352.
 Medicament; og: laver
 M. 154.
 Medlidende; og: er m.
 272.
 Medlidenhed, 272. vi-
 ser M.; viser ingen M.
 og: fortjener ei M. 272.
 Medmenneske, 125.
 Med mindre, 220.
 Medtager, 64. 101. 289.
 467.
 Medtaget, 289. 467.
 bliver m. 61.

edvinder (er) 107.
 edvind, 490.
 eel, 24. 153. 176.
 eelbær, 211.
 eelrakken, 157.
 eelstov, 176.
 een (har ingen) 445.
 eenføre; og: er m. 255.
 eent, 525.
 eest, 380. 442. giver
 sig m. af med, 380.
 eget, 23. gjør m. af,
 35. gjør el m. deraf, 380.
 tager imod el. rummer m.
 113. for m. 442. er el.
 bliver for m. 30. 442.
 gjør for m. 442. — af,
 30. 124. 153. 442. — ved
 en, 442. det som er for
 m. og: el for m. 442.
 det er el. var m. 14. 16.
 38. 45. 52.
 egler imellem, 292.
 egler (en) 292. 395.
 ejer, 200. 201.
 ejer (en) og Mejer,
 201.
 elancholisk (er) 111.
 ellem, see Imellem:
 m. Benene; og: m. Di-
 nene, 25.
 ellemdeel, 25.
 ellemgjerde, 476.
 ellemhud (tynd rød-
 agtig paa Hvalen) 242.
 ellemkomst, 25.
 ellemrum, 25. 143.
 fort el. langt M. 25. M.
 er brækket ud paa Par-
 pummenet, 143.

Mellemflind, 176.
 Mellemspæl, 246.
 Mellemst; og er m. 25.
 Mellemtid (fort) 25.
 Mellemvæg, 476. gjør
 M. paa et Sted el. op-
 retter Skind til M. 476.
 Melf; er el. har M.; tyf
 M.; spiser, drikker el. læ-
 ber M. 117.
 Melletand, 432.
 Melodie; sat paa M.;
 samme M.; smul el. stet
 M. 75.
 Men, 220.
 Mener, 140. 141. 369.
 435. m. det han siger,
 109. m. intet dermed, 14.
 m. ej øvrigtig, 369. m.
 noget om sig selv, 248.
 m. at han kommer, 375.
 m. at Gagen slaar paa
 gode Bødder, 480. ieg
 meende, 538.
 Menige Mand og Me-
 nighed, 101.
 Mening, 140. 303. siger
 sin M. 279. 280. 302.
 303. faar M. af, 435.
 det var Meningen, 258.
 det var og min M. 14.
 Menniske, 125. (469)
 velskabt el. smukt M.;
 slemt el. sygt M.; uselt,
 uærbørdigt el. beklageligt
 M.; har ingen el. er øde
 for Mennesker; og: der er
 M.; 125. tilhørende, unt-
 iktslagen, el. tilføget.

M.; tilhører det **M.**;
 kober **M.** og: løfter
M. med sig, 126. gam-
 melt **M.**; bliver et gam-
 melt **M.** og: er et **M.**
 127. et ont **M.** 125. 289.
Menneskefiende; og:
 er en **M**enneskehader,
 289.
Menneskefjærlig, 126.
 162.
Menneskefjærlighed,
 126.
Menneskelig, 423.
Menneskeligning, 126.
Mennesketraad indført
 paa et Gulv, 499.
Mennesleben; og: er
M. 289.
Mennesleæder, 129.
Mere, 24. 29. m. af det
 Glag, 147. er ei m.
 deraf, 218. har ikke m.
 321. 449. hvem der dog
 havde m. 409. kan ei gje-
 re el. rumme m. 425. m.
 end andet; er el. gjør
 noget m. end andet; og:
 gjør det m. end en anden,
 442.
Messing, 169.
Mester: er bleven **M.**
 af, 377.
Metal, 169.
Mide, 331. fuld af **M**ider,
 332.
Middag (er) 197. er over
M. 514.
Midaldrende, 542.

Middel (et) 21. 104. 378
 bruger som **M.** 378.
Middelmadt, 24.
Middepunkt, 25.
Middelvej (ville Goltz
 gaae) 442.
Middel, Der, 206.
Midler (Ejendom) 357.
Midler (en) 292.
Midnat (er) 197.
Midt: m. om Fivet; m.
 over; og: m. paa, 197.
 den som sidder m. i Bør-
 den, 197. er el. kommer
 m. ud fra, 437.
Midte; **M**idten, 25.
 197. over, ad, el. i **M.**;
 træffer **M.**; det som er
 paa **M.** af noget; og:
 lige **M.** 197.
Midterst, 25. 491. er
M. 25. er paa det m.
 197.
Midtvejs, 25. er omtrent
 m. 261.
Mig, 513. Som m. og:
 egentlig m. 513. af. m.
 selv, 89. 513. ved el. hos
 m. selv, 89.
Mild, 395. bliver m. 292.
 394. gjør m. 394. er m.
 og: bliver m. mod en,
 395. er bleven særdeles m.
 402. det hvorved man bli-
 ver m. 395. bliver mildt
Mejrligt, 249.
Mildhed, 395.
Mildner (det,) 249.
Milten, 255.

indelfe; og: faaer el.
 har M. i Samvittighe-
 den, 389.
 inder om, 77. M. sig
 iffe, 378.
 indes: det man m. om
 i Samvittigheden, 389.
 indre, 260. er el. bli-
 ver m. 260. gjør m. 234.
 260. er gjort m. 234.
 indst; og: er m. 260.
 ine; ved mine egne
 Kræfter og Formue, 513.
 ine (gjør med Dinene)
 135.
 inespog (bruger) 135.
 iakffiff, 39.
 irafel; og: gjør M.
 40.
 isbruger, 61. M. i
 in Tale, 458.
 isbæder, 375.
 isfornøjet, 43.
 isgjerning, 11. 375.
 ishaab, 306.
 ishaabende; og: m.
 iderol, 306.
 ishaaber, 229. 297.
 os. m. om, 229. m.
 esaarsag, 230.
 ishandler, 350. 375.
 n. uforfkyldt; 480.
 ishandlet, 350. 375.
 n. uforfkyldt, og: bli-
 er m. for det man ej veed
 fat sig, 480.
 ishandling, 350. 375.
 isjender, 4. 357.
 isfundelig og Mi-
 fundhed, 272.

Mismodig; og: bliver
 m. 15. 43.
 Mismodighed, 40.
 Misten, 465.
 Mister, 179. 464. m.
 med alle, 465. vil ej m.
 74. det man ej vil m.
 465.
 Mistes, 179. 464. m.
 med alle, 465.
 Mistet, 179. 464.
 Mistrøster, 28. m. sig,
 229.
 Mistrøstighed, 229.
 Mistænker, 344. m. der-
 for, 345.
 Mistænt; gjør sig m.
 345. det man har ham
 m. for, 345. har hende
 m. for sin Mand, 308.
 har ham m. for sin Kone,
 414.
 Misundelig; og: er m.
 365. 429.
 Misundelse, 429.
 Misunder, 365. 429.
 Mod: faaer M. 401. sætter
 M. i, 424. 452. bliver
 ved et frit M. 424. har
 M. paa, 110. 124. 374.
 taber M. 15. 43. 124.
 165.
 Mod (imod): har m. sig,
 19. m. Vinden, 50. sabo-
 rer m. Strømmen, 240.
 Modbydeligt; og: har
 Modbydelighed for,
 118.
 Moden (er) 176.
 Uu 3 Moder,

Mobet, 32. 40. 51. 332.
384.

Moderen i Livet, 92.

Moderløs, 40.

Moderes Gudsfrænde-
barn, 7.

Mofalden, 43. bliver
m. 485.

Mofgang, 269. har M.
128.

Mofhage, 1.

Mofløs (er) 306.

Moffiger, 50. m. hinan-
den, 275.

Mofftaer, 19. 50. 52.

Mofftand (finder) 8. 282.

Mofftander, 19.

Moftribdig, 352. er m.
330. 352.

Moftræber, 52.

Moftrøm, 240.

Moftvillig (er) 120.

Mofvendt: til m. Side;
og: fahrer til m. Side,
413.

Mofvind; og: er el.
har M. 50.

Mofvorn, 328.

Mofvorn, 510.

Mof, forskellige Slags
finder anførte, 133. 246.

248. 258. 337. rykker M.
133. lægger M. Bege
paa Lampen, 248.

Mofad; og: gaar i M.
255.

Mofbrøder, 34.

Mofder, 129. 499. er en
M. 129.

Mofdiffindet (er) 500.

Mofhæder, 57.

Mofgen: J M. 15. sætter
op til M. 15. vil rejse i
M. 16. om Mofgenen,
515.

Mofgenarbejde (gjor)
515.

Mofgendag, 16. 181.

Mofgenrøde og Mof-
genftiernen, 181.

Mofgenftunden, 515.
i M. og: bruger M. 515.

Mofild, 124.

Mofmøder, 31.

Mofv. And, 340.

Mofter, 56.

Mofvittigt Glas,
185.

Mofetue, 368.

Mofter, 7.

Mofelig: er meget m. og:
finder det m. 375.

Mofgen; og: er m. 332.

Mofgenhed, 331.

Mofld, 132. 405. er belagt
med M. og: kommer M.
paa, 405.

Mofldfræ (en Giff) 67.

Mofle, 420.

Moflen; og: er m. 332.

Moflenhed, 331.

Mofler over en til Hæ-
re, 35.

Mofnd, 165. 413. 420. M.
indvædig over Tungen,
209. M. faavist den er be-
haaret, 527. som har li-
den M.; og: M. som dner
el. der er flem M. paa ham,
165.

165. har en Aet M. el.
 Skjorbug i M.; har M.
 hol; og: har med M. at
 bestille, 166. tager i M.
 166. 332. putter i M.
 332. bærer i M. 214.
 sætter en noget i M. og:
 det som have i M. 215.
 har noget inde i M. 332.
 sætter skæb M. el. bræn-
 ger M. 73. giver M. 329.
 giver skiden M. 19. 328.
 M. løber altid paa ham,
 174. M. og ei Hjerte el.
 M. buer kun paa ham,
 245. luffer M. 73. vil
 gjerne have Folf paa Munde;
 og: den man vil have
 paa M. 245. har ei læn-
 ger paa M. 115. M. lø-
 ber i Vand paa en, 455.
 undbid, 332.
 undbugge, 18.
 unding, 21.
 undlagd, 19. 328. er
 m. 328.
 undlaas, 192.
 undpose, 132.
 undsmag; og: griber
 et Stykke til M. 209.
 undstærl; og: er m.
 329.
 undvig, 78.
 unter, 80. 288. 494.
 bliver m. 80. 186. er m.
 181. 288. 494.
 unterbed, 494. hvil-
 len M. 1378.
 urer, 175. 251.
 urer, 516.

Murrist, 516.
 Musling, 69. 210. 517.
 samler M. 210. 517. spi-
 ser M. 518.
 Muslingartet Skæl,
 116.
 Musling-Skal, 210.
 Mur, 175. 532. gjør M.
 175. sætter M. om; og:
 omringet med M. 532.
 opbygget M. 175.
 Murmester og
 Murste, 251.
 Mus, 480.
 Mus; Mus, 198. 299.
 er m. 198. 226. 299. bli-
 ver el. gjør m. 199.
 Mus (en). 72.
 Musgier og Musgiort,
 199.
 Musglarve, 78.
 Møndig (viser sig) 39.
 Møndighed (med) 446.
 Mønster, 105. 333. 538.
 har til M. 105. 538. gjør
 efter M. 105.
 Mørder, 128. 129. 499.
 Mægtig; og: er m. 381.
 alle Ting m. 51.
 Mægtighed, 381.
 Mæle, 75. er uden M. 175.
 Mængde, 30. 94. 224.
 gives M. af, 94. hvilken
 M. 224.
 Mænger, 24.
 Mænges; og: er m. 25.
 Mærke (et) 325. er el. har
 til M.; gjør M.; lægger
 M. derved el. gjør sig et
 M.

M. 325. tager **M.** af
 el. lægger **M.** til 324. læg-
 ger ikke el. er ei lagt **M.**
 til, 55.
Mærkelig (er el. bliver)
 265.
Mærker, 265. begynder
 at m. og: det man m.
 265. m. en noget af, 244.
 m. til Forandring, 245.
 m. ei mere til, 33. 265.
Mærkværdigt, 449.
Mæt. og: er m. 177.
Mættelse; **Mæthed**;
Mættende; og: **Mæt-**
ter, 177.
Møde (kommer) 292.
Møder, 292. det som skal
 m. 434.
Mødes, 292.
Mødig (bliver) 298.
Møding; og: kaster m.
M. 24.
Møe (gammel) 542.
Møg, 31.
Møje, 74. lider **M.** 74.
 75. kaster m. 75. 378.
 finder med **M.** 75. kaster
M. og: det som kaster
M. 378.
Møjsommeligt, 269.
 377. er m. 269.

Møl; 332.
Mølle, 56. 184.
Mølleqværn og **Mølle-**
steen, 56.
Mørk, 139. bliver m. 459.
 m. Bratning; og: er m.
M. 460. bliver m. **M.**
 536.
Mørke, 458. boer el. er
 i **M.**; og: det store **M.**
 459. den som boer el. er
 i **M.** 458. gjør noget i
M.; **M** — 8. Gjerning;
 gaar el. faar i **M.**;
 og: **M.** overfalder en,
 459. griber i **M.** 405.
Mørksartet (er) 195.
Mørhed, 139.
Mørkudet, 148.
Mørnes, 459.
Mørst, 459. meget m.;
 er m. el. er meget m.;
 hvor der er m.; og: gjør
 m. for en, 459. Mandet
 er m. af Landstoggen,
 228. m. i Beiret, 139. er
 m. Sted i et Skrift,
 303.
Mørne (lader) 260.
Mørnet Rød el. Gif af
 Heden, 260.

N.

Naade, 394. 395. kaster
N. el. **N.** er nu at vente,
 394. beviser **N.**; den som
 beviser **N.**; saar **N.**;

finder **N.** hos; og: ud-
 viler **N.** hos, 395. be-
 der om **N.** 249.
Naadegave, 17.

Naader

rademiddel, 11. 394.
395.

raðesteð, el. Raðes-
stoel, 395.

raðig; og: er n. 395.
bliver n. 394.

raer, 39. n. dertil, 203.
291. n. til Bunde, 496.

498. n. til Jorden, el.
Gulvet, 498. n. ikke, 128.

n. sit Øste med en, 297.
raet, 40.

raal; og: gjør Raale,
236.

raalehuus, 257.

raalemager, 236.

ralepude, 157.

raer? 159. 166. men el.
ia n. ? 159. 166. n. dog?

n. skal det skee? og: jeg
veed ikke n. det skal skee,

159. n. var det el. var
vel det? hv. veed n. det

var? jeg veed ikke n.; og:
Men n. dog? 166. n.

hørde man sigt? 167. n.
kom han her el. saae man

ham sidst? 489.
ig: har fattet R. til en,

527.
igle; og: slaaer R. ind,

207.
aglefast (er) 207.

iglegab; Ragler;
og: n. fast; Ragle-

sted; Raglet; og: er
n. 207.

ikke, 62. 508.
ir, 266. gjør R. af, 266,

267.

Rarren, 266.

Rarrer, 266. du n. mig
den gang, men kom tiere,
538.

Rarrevie, 266. 495.

Rarret, 267.

Rarhval, 187. 195.

Rarist (er) 266.

Rar, 271.

Rat, 536. i R. 536. 537.

er R.; bruger Ratten;
om R.; er ude el. reiser

om R. og: R. kommer
paa en, 536. er et Sted

R. over, 537. bliver el.
fabrer hen at blive R.

over, 431. der er ingen
R. 514. 536. forgangen

el. afsigte R. og: tilkom-
mende R. 537. er længe

oppe om R. 357.
Ratte- Arbejde (gør)

536.
Ratteravne; Ratter-

sidde; og: holder R. at-
te vagt, 357.

Ratpotte, 228.

Ratur; og: har den R. 128.

Ravle, 160.

Ravlestreng, 260.

Rapun, 60. 458. har til
R. har sælles R.; rette

el. første R.; giver R.
og: fiender af R. 60. er

indrer end R. 457. med
R. 458.

Ravne og Ravnegave,
60.

Ravngiølse, 458.

Uu 5. Ravn

Naugiven, 6a. 458.

Nahre (et) 200.

Neb, 420.

Neb. Rude, 213.

Ned: n. ad, 59. 164. 400.
gaaer n. ad, 164. fahrer
n. ad; gaaer n. til; og;
baerer n. 59.

Nedhaaren og Nedbaer-
rer, 59.

Nedbøjet; og: gaaer n.
350. fiddet el. staer med
n. Hoved, 420.

Nede; Nedre, 399. der
n. 165. 399. her n. 165.
han, hun, den x. her el.
der n. og: er her n. 400.
langt n. 60. et n. ved
Stranden, 59. bliver n.
i Døbet, 400.

Neden: n. for; og: er n.
for, 59. n. til, 399. her
n. til, 165. der n. til,
165. 400. n. til værende;
og: er n. til, 400. n.
om, 59. 400. gaaer n.
under, 59. n. fra, 165.
400.

Nederdeel, 59.

Nederst; og: er el. læg-
ger n. 59. fahrer til n.
Eder, 400.

Nedfalden (Døren er)
262.

Nedfrosfen i Sneen (er)
388.

Nedgleden; og: n. Sne;
Jis el. Steen, 437.

Nedbidfet, 309.

Nedlader, 16. 309.

Nedlader og Nedlede
309.

Nedlagt, 97.

Nedlægger, 106.

Nedre, se: Nede.

Nedreven; og: er n. 150.

Nedrig; og: er n. i Hø-
den, 169.

Nedrigere (bliver) 60.

Nedrivær, 150.

Nedruller og Nedruk-
ning, 49.

Nedsejner, 355.

Nedsender ved Hine;
og: Nedsendt, 309.

Nedslagen, 15. et n. 20.
bliver n. 15. 165.

Nedslagenhed (er til-
bøjelig til) 15. 40.

Nedstrammer fra, 285.
361.

Nedspuler og Nedspu-
let, 70.

Nedsænter, 138.

Nedtraadt, 499.

Nedtrildet, 49.

Nedtrost, 273. holdet
n. i Gøne, 331.

Nedtræder, 499.

Regl, 235. har flere R.
236. en Regl: Brede,
235.

Reglerødde (har) 86.

Regtelse og Regten-
de, 265.

Regter; og: n. for, 265.
n. en noget, 74.

Rei, 269. n. ingenlunde,
og: siger n. 269.

Rei

mme (got el. tungt) 385.
 mlig, 112. 258.
 nner vi; Men som; og: er n. 88.
 t op: rækker n. til, 277. 45. 231. etc N. i Tallet, 131.
 dding (en) 504.
 ende, 45. 231.
 fler med Hovedet i Søve, 286.
 pper; og: er n. 366.
 tten, 45.
 delig (er) 320.
 gen, 100. n. Tid siden, 132. om n. Tid, 46. 100. 132. paa n. Tid, 46.
 genledes, 123. er n. 13.
 get, 100. 359. 447. n. Det, 123. 448. er n. 449. kan blive n. deraf, 359. a. stemt. n. man ej kjen- der og maa være bange for, 448. n. at lægge Mærke til, 449. n. fra 54. det var og n. 15.
 gik, 46. 100. n. gange, 100. n. Har siden; og: om n. Har, 46. 434. er fleet for n. Har siden, 434. har været der n. Vintre, 46. 434.
 l, 275. 482. er n. 274. er aldeles n.; agter det for n. el. synes nu, det er n.; er bleven n. og: har faaet n., 275. har

n. 351. Det er n. 482. faaer ikke n. 31. 445. den som aldrig kan faa n. 377. n. engang, 29. 147. det var n. saa, 14.
 Nord, 2. n. hen, i, fra om el. paa, 2.
 Nordbøe, 2.
 Norden, 2. 458. blæser N. 2. 3.
 Nordenvind og Nord- fahrer, 2.
 Nordlig, 2. 3.
 Nordlys; og: er N. 48.
 Nordlænding, 2.
 Nord-Nordost, 464.
 Nordost; og: blæser N. 464. N. fra; og: onges før i N. 167.
 Nordostligere Ege, 167.
 Nordostligst; og: boer N. 167.
 Nordpolen, 2.
 Nordvest ud; og: fahrer N. ud til Søen, 221.
 Nordvestfugl, 294.
 Note, 280.
 Nu, 247. n. strax; just el. fornemmelig n.; og: som n. 247. n. da, 470. n. du! 147. n. nyligen, 482. n. først el. for alvor, 15. n. kom det herud, 14. n. kommer han igjen, 15. 57. n. skal man høre, 57. n. skulde du just sige saa el. han gjøre saa, 220. n. og da, 100. 159.

Ny, 322. er n. 322. 362.
 næsten n. og: splinter n.
 322. bliver n. 322. n.
 Ting, 362.
 Nyaar; og: er N. 292.
 Nydelig; og: er n. 129.
 Nyder, 286. n. Deel i,
 101. noget at n. 492.
 " hvad n. han? 451.
 Nyfødt, 41. n. Barn, 126.
 Nygift, 180. n. Mand,
 319. n. Kone, 542.
 Nyherubut (et Sted)
 315.
 Nyffeftine, 173.
 Nyfter: n. en Baad frem,
 173. n. sig frem, 174.
 n. for og bag ud med
 Kroppen, 520.
 Nyttig: n. belommet; og:
 er n. belommet, 362. n.
 umtalt, 482. han gjorde,
 kom ic. for n. 482.
 Nymanne, 41. er n. 538.
 Nyner for et Barn 242.
 Nyre; spiser N. og: er me-
 get for N. 469.
 Nyretælg, 469.
 Nyss om noget; og: faaer
 el. giver N. om, 160.
 Nyss udflojen Fugleunge,
 493.
 Nyssen og Nyser, 466.
 Nyssgierig (er) 26.
 Nyt, 80. 322. faaer noget
 n. 362. er n. at høre,
 80. frembringer n. 80.
 531. bliver et n. Menniste,
 127. er n. med ham,

245. er n. Arbejde 47
 378.
 Nytte (til ingen) 112.
 Nytter, 61. n. ret, 55.
 Nattes, 61. n. ret. 55.
 Nettet, 61.
 Nyttig, 61. 363. n. 61.
 Nøts (er) 363. tilforløb-
 lig n.; holder for n. og
 n. 363. er intet n. 449.
 Nær, 170. er n.; meget
 og: er meget n. 170. i
 sammen, 25. n. ved at stå
 45. er, holder el. kommer
 for n. 70. kommer ingen
 for n. 381. tager sig n. 74
 75. — for en, 171. er n.
 efter en, 283. n. ved
 at skulle fødes, 292. kom-
 mer n. til, 150. 339. n.
 havde jeg glemt det 538.
 Nærbeslægtet, 170. n.
 n. el. for n. 170.
 Nærer sig af, 287. n. sig
 ved, 373.
 Nærheds; og: er i N. 76.
 Nærmer sig, 150. 339.
 Nærmest; og: er n. 497.
 n. mod Landet, 167. n.
 n. mod Landet, 168. n.
 el. det som skal være
 ved andet, 497.
 Næring og Næring
 vel, 373.
 Nærværelse, 76. i N.
 76. 333. i hans, din,
 min ic. N. 472. er i N.
 76. holder sig i N. 244.
 Nær

bærende; og: er n.
 86. paa n. Tid, 247.
 8 (et) 315. N. at baje
 mkring, 517. farligt N.
 67.
 8beboer, 315.
 se, 212. som har N.
 113. kommer ham for N.
 170. sender N. 155.
 sebtod (har) 67.
 sebor og Næsehul-
 er, 212.
 seflud, 157.
 sgrub; og: kaster sig
 393.
 est; Næste, 125. 497.
 har til n. 129. 497. n.
 gang, 217. er n. efter,
 497. den som kommer n.
 efter, 217. følger n. ef-
 ter; og: de som følge n.
 efter hinanden, 497. den
 som gaaer n. foran, 433.
 sidder el. ligger n. ved,
 497.
 æstforgangne og
 Næstforrige, 433.
 æstfølgende, 217.
 æstfødsfænde barn,
 49.
 æstungste, 528. er den
 n. 529.
 æsviis, 26. 126. er n.
 126.

Næsviisbed, 126.
 Næver: ved ret at bruge
 sine N. til Dassen, 255.
 Nævner, 60. 457. n. op;
 lader sig n.; staaer ej
 til at n.; n. hde el. det
 som ont er; og: n. felt,
 458.
 Nævnes, 457. 458.
 Nævnt, 457.
 Nød, 12. 76. 269. lider
 N. 12. 15. 76. 183. 269.
 503. 540. bringer i N.
 77. paafører N. 269. er
 i N. og: ytrer sin N.
 351. med N. og Neppe,
 302.
 Nøder, 75. 119. lader sig
 n. 75.
 Nødig (har) 12.
 Nødlidende, 12. 15.
 269. 351.
 Nødlidenhed, 269.
 Nødvendighed, 12. 377.
 378.
 Nøgel, 242. 254.
 Nøgen, 254. er n. 253.
 ganske el. splitter n. og:
 er ganske n. 464.
 Nøjes med liden, 102.
 Nøjsom; og: er n. 102.
 Nølefitte, 76. hvilken
 N.! 147.
 Nøler, 47. 268.

O.

O! 326. O! ja vist, 259.
 O! Himmel, 425.

Obbe, 303. 315. er paa
 en O. 315.

Offer

Offer og Offersted;
508.

Ofte (gjør el. flaar) 25.

Og el. Og saa: det var og
noget! 220. han skulde
ogsaa med, 327.

Oh! i. 69. 327. skrider oh!
327.

Omarmer, 79.

Ombedes og Ombedet,
457.

Ombinder, 308.

Ombringer; og: har Med
paa at o. nogen, 499. o.
Mennister, 129. lader o.
499. 501.

Ombunden; og: er o.
308.

Ombyttes lige for lige,
469.

Omdrejler, 193. 268.
397.

Omdreies, 268.

Omdrejet, 268. er o. 193.

Omdreining, 193. 397.

Om end, 528.

Omendstønt, 258. 282.

Omfalden, 322. 325.

Omfang (af stor) 299.

Omfatter, 79. 487.

Omfattet, 487.

Omfavner, 79.

Omgaaes: o. vel, 16.

126. o. varlig, 26. o.

frit, 96. o. venlig, 102.

Omgang: har tiødelig O.
med, 319.

Omgier, 48.

Omgreben, 487.

Omgriber, 79. 487.

Omgvortler sig, 197.
485.

Omgættlet (er) 197.

Omgængelig, 102. 126.
er o. 102.

Omgængelighed, 102.
126.

Omhæng, 396. 459. træf-
ter O. for, 459.

Omlantret, 390. 391.
er o. 390.

Omlømmen, 526.

Omlømmen paa Søen,
88. — i Baad, 526.

Omlømbæren, 34.

Omlømsat og Omlø-
msætter, 532.

Omliggende, 76.

Omqvæde, 87. 382. det
var o. 258.

Omrænd (forbybet) 203.

Omsider, 196. o. kom
hau hjem, 488.

Omsig (er) 375. er brat
o. og: er ei o. 73. er o.
for at samle Winterføde,
215.

Omskiørelse og Oms-
skiører, 219.

Omslag, 28. faaer O. 28.
521. fordelende O. 387.

Omslagen Græs, 146.

Omsønst; og: gjør o. 14.
giver en noget o. 360.

Omsorg (drager for) 348.

Omspender; og: bliver

Omspændt, 446.

Omspurgt, 44.

nstrammer; og: bli
 ver Omstrammes,
 146.
 nstyrter, 355.
 nstyrtet, 332.
 nstændighed: behø
 ves ingen O. med, 293.
 nsteder, 282.
 nstøtter, 100.
 ntale, 530. kommer i
 O. 512. end O. 530.
 ntalt, 329. 530. bliver
 et O. 512.
 ntrent saa (kan væ
 re x.) 261.
 ntumler: kan hurtig
 l. sig, 241.
 nvanter, 34.
 nvej: maae søge O.
 73.
 nvelter, 48.
 nveltet, 218. v. Jord,
 197.
 nvendelse, 397. er
 saa O — 8 Vej, 396.
 nvender, 397. 522. v.
 ig, 396.
 nvender (en) 397.
 nvendt, 268. 396.
 197. er O. 268. 397. 522.
 v. Tilstand, 397.
 nvunden, 308.
 nd, 10. 140. 192. er O.
 O. 80. 192. v. Tale, 458.
 v. Off. el. Gjerning, 11.
 v. at komme til rette med,
 126.
 ndartet, 11.
 nde (et) 10. er taget med
 l. fremturer i det O. 11.

Ondskab, 11. 140. 192.
 Ongæfær saa (er) 261.
 Onsdag: er el. bliver O.;
 om O.; paa O. el. til
 kommende O. og: i Onsd
 dags, 367.
 Ont, 10. 33. 335. gjør O.
 10. 11. 106. 375. det
 gjør O. 33. 346. har O.
 33. har O. i, 34. 98. gjør
 en O. 34. saaer el. har O.
 af, 98. lider O. 269. 355.
 det som gjør O. 346. til
 stodes O. 355. a. Menne
 ske, 125. o. Veir; og: er
 v. Veir 355. o. Gemyt,
 360.
 Op: v. ad, 33. 346. hist
 v. ad el. op igjennem,
 363. stiler el. styver lige v.
 ad, 33. v. ad Balle, 267.
 bedre O. i Landet; og: gaaer
 længer O. i Landet, 167.
 Opbaaren; og: er O.
 240.
 Opblæser, 386. 453.
 Opblæst, 386. er el. er
 bleven O. 386.
 Opbragt, 352. 468. er O.
 80. 361.
 Opdager, 37. 245. 300.
 404. v. hos, 300.
 Opdaget, 37.
 Opdrages, 128.
 Opdrev en Fugl paa Land,
 454.
 Opegger en til Had, 927.
 Opfahren (er) 167.
 Opfahret med, 167.
 Op

Opfister, 31.
 Opføstres, 128.
 Opføldes; og: lader n.
 80. o. ikke, 536.
 Opføldt med (er) 108.
 Opføder, 354.
 Opfødes, 128. 353.
 Opfødt (er der) 128.
 Opfører sig: o. barst
 imod, 16. o. saa, 128.
 o. ej. saa, at man kan
 elske ham, 213. o. vel
 mod andre, 228.
 Opførsel, 128. slet O.
 118. god O. og: har god
 O. 126.
 Opført (er) 167.
 Opfatter sine gode Tankter
 om, 306.
 Opbalet, 31.
 Ophartet, 335.
 Ophavsmand; og: er
 O. 376.
 Ophjælper; Ophjæl-
 pes; og: Ophjælpen,
 188.
 Ophold, 128. uden O.
 84. 219. har O. deraf,
 128. 358. er til O. hos;
 en at have O. hos; og:
 har til O. 286.
 Opholdende sig, 534.
 Opholder sig, 76. 534.
 o. hos, 286. 535. o.
 der; og: o. paa den Tid,
 535. o. paa Beseen, 268.
 o. over, 69. 246. o. ud
 til Gæst, medens andre
 ere i Gjerdene, 340.

Opholdssted, 534. for
 ste O. og bliver ej lader
 gen for O. 372. O. til
 Gæst, medens andre ere
 i Gjerdene, 340.
 Opholdsvej, 27. og
 bliver O. 312.
 Opholdt derved (bliver)
 354.
 Ophuggen (Jord d.
 Torv); og: Ophugget
 Redskab, 497.
 Ophænger, 230. 1. for
 at tørres, 120.
 Ophængt: er o. 230. 1.
 for at tørres, 120.
 Ophævet (er) 386. 493.
 Ophæier sig selv, 274.
 Ophæies, 539.
 Ophør (uden) 285.
 Ophører, 219. lader o.
 o. med; og: o. ej, 219.
 o. at vore, 5.
 Opirrer, 308.
 Opfalder, 60.
 Opfastet, 256. 257.
 Opflarende; Opfla-
 rer; Opflaret Bo-
 greb; og: har o. Begreb,
 181.
 Opflaring, 181.
 Opkommen af Vandet,
 364. o. Gædye i Jorden,
 454.
 Opkradset, 15.
 Opkrøben; og: ligger o.
 156.
 Opklader, 242. 254. o.
 sine Dine el. en anden
 Dine

Øine, 328. o. end Forstand,
 107.
 pladt, 242. er o. 242.
 254.
 plagt (er) 156.
 plev er el. o. ei, Dagens
 Komme, 182.
 plevet og: ei o. Dag,
 182.
 plukfelse, 242.
 plukker, 37. 242. 254.
 plukst, 37. er o. 254.
 plysende Middel, 325.
 plyser, 107. 181. 325.
 444. 446. 469.
 plyses, 446. 469. o.
 af, 181. o. ved, 447.
 plysning, 181. 324.
 325. 447.
 plyst, 181. 446. 447.
 er o. 181. 446.
 plægger, 156. 230.
 pløfter, 19. 47. 149.
 167. 231. 426.
 pløftet, 363. er o. 149.
 167. 426.
 pløser, 187.
 pmuntret, 154. 187.
 376.
 pmuntres, 494.
 pmuntret, 376.
 pmuntring, 494.
 pnaaer, 39.
 pnaaet, 40.
 pnævner, 60.
 ppassning (behøver me-
 gen) 378.
 ppe, 346. der o. 346.
 363. hist el. hid o. 363.

er o. 321. 363. er her
 o. 346. er hist o.; han,
 han, den ic. o. el. der o.
 el. hist o. el. der o. som
 du veed nok selv; og: har
 du hist o. 363. o. til Lands;
 og: som boer o. i Landet,
 167. er o. af Sengen,
 241. 242. er heel o. paa
 noget, 491. er snart o.
 snart nede bag Bølgerne,
 460.
 Oppebier, 285. 488. 540.
 den man o. 540.
 Oppuster, 453.
 Opragt (gaaer el. gaaen-
 de) 241.
 Opriiser, 241. 242. 276.
 Opriist, 242. 276. 277.
 er o. el. er bleven o. og:
 har o. 276. staaer o. 288.
 Oprietter; og: har o.
 276. o. Skind til Mel-
 lembæg, 476.
 Opriettet; og: er o. 276.
 staaer o. 277. o. Mellem-
 vægskind, 476.
 Oprieven, 15.
 Oprigtig, 109. 370. er
 o. 109. handler o. og:
 mener det ei o. 369.
 Oprigtigen, 109.
 Oprigtighed, 109. 370.
 Oprindelse, 284.
 Oprinder derfra, 285.
 Opripper og Opri-
 pet, 489.
 Opripler og Opri-
 let, 321.

Opvælt (er) 494. hvor
o. ! 378. bliver o. og: har
o. Humeur, 187.

Opvælt; og: gjør O. 364.
Opvælt; en Opvælt;
og: Opvælt, 364.

Opsat (er) 239. o. til i
Morgen, 16. er ikke got o.
470.

Opstiller, 436.

Opstiller og Opstillet,
36.

Opsluger; noget af o.
og: Opslugt, 70.

Opstøder, 446.

Opstødt, 188. 441. bl.
ver o. og staaer meget o.
446.

Opstødt: kan ej faae det
o. 321.

Opstaaer, 241.

Opstaaende: se, 241.

Opstanden, 241. er o.;
tilig. o.; er tilig o.; og: o.
og udgaaet, 241. er den
opstandne, 242.

Opstaaende, 94. 276.
277. holder sig fast i Glæ-
dens O. 277.

Opstigelse (faar) 101.

Opstøllen, 386. er o.
386. 493. er o. i Ansig-
tet, 191. o. Jis, 389.
455. er o. Jis, 389.

Opsætter, 230.

Opsøger et stult Dyr,
293.

Optagen, 101. 403.

Optager, 101. o. Men-
nisk, 126. o. et Rum,

203. o. end Blad, 225.

o. et stille Land, 284.

Opvælt; Opvælt,
31. 188. er o. og: har
den o. 426.

Opvælt, 31.

Opvæltet Land paa Ji-
sen, 68.

Opvælt, 67.

Opvælt, 68. bliver, et
bleven, og: staaer o. 249.
o. Hul paa Jisen, 68.

Opvæltning; vil altid
have O. af andre, 458.

Opvælt, 31. 118.

Opvælt, 118.

Opvælt i Hast, 322.

Opvælt, 118.

Opvælt, 242. 525. o.
- En, 155.

Opvælt (en) 525.

Opvælt af Marfluer, 218.

Opvælt (Grønlandernes)
501.

Orb, 329. bruger det O.;
ont O.; er et slet O. og:
fuld af slemme O. 329.
blot O. uden Mening,
327. er uden O. 330. vil
have det første O. 433.
lægger en O. i Munden,
330. 433.

Orden; og: er kommen i
O. 48. bringer i O. 110.
saaledes som de følge i
O. 497.

Ordentlig, 48. 88. o.
o. 48.

Ordentligen, 48.

Orb

vedfører; og: har til O.
327.

vedner, 48. 419.

vedrig; og: er o. 328.

vedsprøg, 104.

vet; og: er o. 332.

vgel, 175.

vlan (blæser) 489.

vm, 234. forskellige slags
o. findes anførte, 22. 119.

124. 224. 234. 237. 272.

322. 414. 468.

8, 513. o. tvende; og: Som
a. 513. for o. selv, 89. af
o. selv, 89. 513.

tte, 45.

ttende, 45.

ven; o. til, 147. 230.
346. er o. til, 230. 346.

han, hun, ic. o. til, 347.

her el. der o. til; og: er

her o. til, 363. o. paa,

147. 230. ligger el. læg-

ger o. paa; har noget o.

paa sig; og: ligge o. paa

hinanden, 148. o. om,

346. o. over; og: er o.

over; og: har o. over sig,

230. her strax o. for; og:

han her strax o. for, 363.

o. fra, 230. 346. hiit o.

fra, 363.

ventørt (er) 312.

ver, 230. hen o.; her

op o.; holder sig el.

kommer a. 230. gaaer,

fabrer el. flyver o. 231.

fører el. sætter o. 95. har

o. sig, 254.

Overantvorder, 9.
379.

Overantvordet, 379.

Overbeviser, 77. 80.

200.

Overbevises, 77. 80.

Overbevisning, 265.

Overbeviist, 77. er o.

om; og: det man er o.

om, 265.

Overbleven, 428. — til

Morgen, 16.

Overblivelse, 31. 427.

Overbragt, 95.

Overbæren, 152.

Overbærende og Over-

bærenhed, 163.

Overbærer, 163. o. med,

151.

Overbuxer, 174.

Overdeel, 230. O. i

Bandet, 92. O. af Ryg-

gen, 231.

Overbreven lystig el.

Lystighed, 355.

Overbyde, 193.

Overeensstemmer, 53.

Overfabrer, 94. o. med,

95.

Overfabrested, 95.

Overfiør, 434.

Overfladen, 147.

Overflod (har) 358. 359.

Overflodighed, 360.

har i O. 351.

Overfuser, 368. 442.

312.

Overfuger, 254.

Xx 2

Over

- Overfører og Over-
 ført, 95.
 Overgaaer, 12. 17. 20.
 Overgaaes, 131.
 Overgiemt, 46. 434.
 har det o. 434.
 Overgiven; er o. og:
 Overgivenhed, 355.
 Overgiver, 12. 306.
 379. o. til Døden. 499.
 o. el, 306. o. sig 306. —
 til Døden, 499. har o.
 ham, 380. 500.
 Overgives, 499.
 Overgivet (er) 379.
 Overherre; og: er O.
 274.
 Overhyller; Overhyl-
 les; Overhylllet; og:
 er o. 353.
 Overhænger, 194. o.
 en til Ufordragelighed,
 269.
 Overhørtel, 148. tager
 O. paa, 149.
 Overkommer, 292. o.
 ikke, 318. kan el o. det
 alt, 51.
 Overtroppen, 223.
 Overlader, 61. o. sig
 ganske i ens Billie, 371.
 Overlang, 203. gjør o.
 203. 439.
 Overlast (taaler) 370.
 Overlegen (finder det sig)
 51.
 Overlevende, 217.
 Overleverer, 379. 508.
 Overlærer (en) 379.
 Overleveret; 379. 508.
 Overlivet, 223.
 Overlæbe (med tyf) 157.
 Overlægger, 254.
 Overlæstet, 51.
 Overmaade meget, 442.
 Overmand, 13. træffer
 sin O. 12.
 Overmorgen; 15.
 Overpelt; 148. 172.
 231. syer O. 231.
 Overraaber, 512.
 Overrumpler, 480. o.
 en Gælbund, som mangler
 Udflugt, 253.
 Overrumpler (en) 480.
 Overrumplede og Over-
 rumplet, 480.
 Oversat, 95.
 Overskielder, 23. o. m
 uforstyldt, 480.
 Overskiender, 368.
 Overskiorte, 42.
 Oversligger, 459. 522.
 Overslugges, 459.
 Overslaaer forud, 277.
 Oversnævset, 132.
 Overspytter, 197.
 Overstrider og Over-
 strides, 307.
 Overstryger og Over-
 sergen, 148.
 Overstanker, 416.
 Oversætter af et andet
 Sprog, 315.
 Overtalende; og: er o.
 195.
 Overtaler, 154. 190.
 399. o. til at følge, 14.
 lader

Iader sig a. 541. flaaer ei
til at o. 366.
Overtales (den som) 190.
Overtaft (er) 148.
Overtroe; har O. ved;
og: tør ei befatte sig med
el. røre ved af O. 341.
Overtroist, 104. 341.
er o. 341.
Overtroffen, 29.
Overtroglest, 351.
Overtroffer, 17. 20.
Overtroel paa Bægge, see
Betræf.
Overtroeller, 29. 95.
148.
Overtroede (søger at) 279.
280.

Overtænker, 141.
Overtøjer, 77. 141.
425.
Overtøjning, 77.
Overtønder, 12. 51.
Overtøndes, 13.
Overtønter; og: Sted
at o. 331.
Overtunden, 51.
Overtvælden med Forret-
ninger, 521.
Overtvældet med Forret-
ninger, 318. 521. er ret
o. dermed, 521.
Ovn, 202.
Ore, 528.
Ore-Reen, 343.

P.

Paa: er p. og: lægger p.
97. p. det Sted, 333.
Paaanket, 205.
Paaferde (er tillig el. ved
første Vint) 371.
Paaferer, 9.
Paaholden, 74. er, er
ei, bliver, gjør p. og:
er p. paa, 74.
Paaholdenhed, 74.
Paahäng (har) 351.
Paahör; og: imit, dit:c.
P., 512.
Paaialder, 457. p. tvrig,
235.
Paaalommen, 383.
Paalibelig (er) 484.
Paalægger, 119.
Paaaminder, 77. 329.

Paaaminder (en) og Paa-
mindt, 77.
Paaanp (begaer) 216.
Paaapasser; en Paa-
passer; og: Paaapa-
set, 340.
Paaarsørende, 449.
Paaaset, 134.
Paaastionner, 235.
Paaastub, 345. har til sit
P.; har noget til P. og;
optænker noget til P. 345.
Paaastvoldning, 330.
Paaastvunder (en) 376.
Paaastaende; og: er p.
211. 541.
Paaastaenbed, 541.
Paaastødt, 150.

Xx 3

Paa

Paasyn; og: i hans, mit
x. p. 472.

Paddebat, 390.

Palter i, 205. p. ind,
205. 384. p. en vel ind i
Klæder, 507.

Palles; og: **Pallet,**
205.

Pande, 90. 183. 192.
binder noget om p. 183.

Pandeblore paa Klap-
myndsen, 192.

Pandepude; **Pande-**
skind el. **Pandesmæk;**
og: binder p. paa, 183.

Paneler, 148.

Pantser, 396. tager p.
paa el. sættet p. paa en,
396.

Pantserullen, 166.

Pannus menstruanus, 291.

Papir, 6.

Par (ere) gr.

Paradepose, 130.

Parres, 319. p. med, 318.

Part, 123.

Parti (tagerens) 90. 417.

Passer (det) 274. p. got
el. vel 109. 275. 497.
det p. ham, 302. det som
p. en, 275. p. efter, 105.
277. 302. p. til, 292.
302. p. imod, 261. det
som kan p. mod andet, 291.
p. dermed el. deri; det
som p. dermed; og; har
det som p. deri, 302.
bringer det til at p. 497.
p. det efter noget andet,
537. p. ikke, 111.

Passer (en) 37.

Passer paa, 26. 34.
p. Eiden, 292. p. smil
el. Telt, 340. p. det vel;
og: p. fine Ting got, 361.
p. fine Ting slet, 418. det
man er sat til at p. 340.
p. op for at sjele sig paa,
163.

Passere (kan) 13.

Passerende; **Passerer**
forbi; og: venter paa det
som skal p. forbi, 404.

Patte, 29. 145. giver p.
og: den som giver p.
262.

Pattebarn, 262.

Patter, 29. 262.

Patrontaske, 384.

Peber, 178.

Pebersvend, 318.

Peen; og: er p. 366.

Peentsnakkende, 180.

Pegefinger, 488. p. og

Tommelfinger samlede, 393.

Peger paa, 334. 488. p.
for en, 334.

Peget paa, 488.

Pelt; forskellige slags
findes anforte, 29. 61.
86. 92. 111. 158. 172.
231. 247. 287. 397. 492.
sger p. 287.

Pen; og: skærer p. 6.

Pennefær, 444.

Penneliv, 6.

Penge; og: p. — **Portaah,**
41.

Pensel, 6. 543.

erdrifter (en Engl) 22.
 ergament, 529.
 erle, 68. 386. 400.
 erpendikel, 97.
 erse; Persejern; og:
 Perser, 273.
 erson, 470. anseer P.
 293. anseer hans P. 470.
 anseer ikke P. 293.
 eruque, 322.
 estagtig Dødsart, 499.
 fantaserer og Phant-
 asie, 86.
 hlegmatisk; og: er p.
 364.
 iast, 263.
 iasten (hvillen!) 429.
 iaster: p. i Vandet,
 264. p. under Gødderne,
 429.
 ibe, 175.
 ibetrave, 233.
 ibende i sin Tale, 180.
 taler p. 179.
 iher, 174. 175.
 ibet; og: er p. 443.
 idst; og: kan godt slaae
 med en P. 131.
 idstler og Pidsstet, 131.
 lge, 313. liden P. 318.
 gammel P. 542.
 lge barn, 313. 540.
 spødt P. 313.
 lghaa, 236.
 lgstjæl, 142. 468.
 il; forstjællige slags fin-
 des anførte 1. 21. 82. 316.
 kaster med P. 21. 82. 316.
 slaer P. fast i, 21. 82.
 træffer m. P. 316.

Piinlig, 33.
 Piint, 34.
 Piffen, i et Lem, 486.
 Piffen, 96. 322. p. i et
 Lem, 486.
 Piffen (en) at stille Rist
 med, 157.
 Pile; og: noget til P. 396.
 (see ellers Pii)
 Pilebeen; træffer med P.
 og: har mistet sit P. 405.
 Pilejern, 405.
 Pilredslaber, 70. 108.
 396. 496.
 Pille (en) 445.
 Piller: p. til sig, 385.
 p. Riødet af Been, 223.
 p. sine Tænder, 235. 236.
 Pimpesteen, 34.
 Pine; og: lider P. 33. lider
 P. i, 34.
 Piner; og: lader sig p. 34.
 p. sig med, 75.
 Piner (en) 34.
 Pines, 34. 74.
 Pinested, 34.
 Pippe (leger) 81.
 Pipper op, 387.
 Pis, 227. gammelt P. 142.
 Pisseballie, 228. sidder
 over P. 271.
 Pisser; p. ofte; og: p. paa,
 227. maae tit p. 271.
 kan ikke el. vanstellig p.
 273.
 Pissetræng; og: er p.
 227.
 Plade: slaer el. slaet i
 P. 429.

Pladrer, 174.
 Pladrer (en) 175.
 Plads (har) 119.
 Plage, 269. 355.
 Plageføget, 269.
 Plager; og: en Pla-
 ger, 34. 269.
 Plages, 269. 355.
 Plaget, 34.
 Plaisir (for) 14. 100.
 482. gjør for P. 14.
 Planerer; en Plane-
 rer; og: Planere-
 Redskab, 250.
 Planter, 99. 100. 284.
 Planteskole, 284.
 Plantet, 100.
 Plaster, 255.
 Plastreger, 420.
 Plaster, 249. 251. 254.
 387. lægger P. paa, 249.
 251. 254. har faaet P.
 paa, 254.
 Plat, 267.
 Platterud, 429.
 Plattenflager (flaer)
 83.
 Plattenflager (en) 429.
 Plejefader, 38. 58.
 Plejemoder, 32. 51.
 Plejer at gjøre, see ic.
 377. p. saa at gjøre; og:
 gjør som han p. 104.
 Plet, 261. har mange el.
 store P. 261. P. paa Hu-
 den, 322.
 Plettet; er p. og: meget
 p. 261.
 Plirer, see: Blirer.
 Plod, 194.

Pludselig, 482. faar p.
 at see, 170. faar p.
 bort, 482. der p. 209.
 Pluffer, 76. p. Fjærene af,
 257.
 Plullet, 76. er p. 76.
 257.
 Plumpende (roer) 461.
 Plumper i, 138. 255.
 p. i Vandet med Steen
 el. Aare; og: p. derfor,
 461.
 Plusliæbet, 524.
 Plyndrer; en Plynd-
 rer; og: Plyndret,
 516.
 Pløjer, 194.
 Pløining, 165.
 Podagra, 63.
 Poesie, 382.
 Poet (er el. agerer) 382.
 Polygamus, 351.
 Pompe og Pomper,
 114.
 Portner, 254.
 Portratt, 52.
 Pose, 130. 384. liden P.;
 noget til en P.; noget i
 P.; fylder, fyldest, el.
 fyldt i P.; og: er kom-
 met el. fyldt i P., 384.
 P. over Teltstængernes
 Ende, 391.
 Postkarl; og: er P. 348.
 Postyr (sætter sig i) 197.
 Potte; og: gjør P. 251.
 Pottemager, 251.
 Potteslaar, 56. 207.
 Pra

raler, 129. 540. p. der-
 af, 540.
 ralerie, 540.
 resset, 273.
 riis, 300. 530. nyder P.
 539.
 riis (holder i høi) 18.
 riis (giver noget til) 516.
 den for hvis Skyld man
 giver noget til P. 516.
 riis gods, 516.
 riisværdig; er p. og:
 Priisværdighed,
 539.
 rimer, 41. 157. P. i
 Haandlede, 229.
 rint og Printseffe,
 232.
 riselig; og: er p. 300. p.
 Gierning; og: gjør p.
 Gierninger, 540.
 riser, 300. 530. p. en
 derfor el. derved; og:
 det man p. en for, 539.
 p. lyffelig, 539. p. sig selv,
 300. 540.
 riser, 529.
 riset, 300. 539. p. være!
 539.
 rivet og Privetflue,
 32.
 roberer, 333. 537.
 roffession, 373.
 rop, 386. 427. gjør
 Proppe el. gjør P. til;
 har mistet sin P. og: ta-
 ler P.-af, 427.
 opper, 427. p. sig med
 Rad, 298.

Propper (en) og Prop-
 pes, 427.
 Prophet og Prophetie,
 80.
 Proptræller, 358.
 Proviant, 359.
 Provianterer, 340. p.
 dermed, 462.
 Provianthus, 224.
 stort P.; bygger P. og:
 gaaer ind i P. 224.
 Proviantforvalter,
 224.
 Proviantstibene, 340.
 Proviantsted, 224.
 Provst, 351.
 Prunker, 53.
 Prædikant; og: har til
 P. 327.
 Prædiken, 328.
 Prædiker, 327.
 Prædikestol, 328.
 Prægtig; er for p. 213.
 agter det for p. for sig,
 213. alt for p. 214. ta-
 ler p. om en Ting, 539.
 Prægtighed, 214.
 Præservativ og Præ-
 serverer mod. Sng-
 dom, 352.
 Præst; er P. og: opper-
 ste P. 351.
 Prøv det engang! 57. 60.
 Prøve: har P. af, 266.
 sætter P. paa, 266. 537.
 anstiller P. 266. anstiller
 P. med, 333. sættes paa
 P. ved; og: det, hvorved
 en sætter os paa P. 537.
 det

det kommer an paa en P. 57. 528. stiller P. an, om en skal leve, 152. bringer med til en P. 209.
 Prøvemiddel, 266.
 Prøver, 266. 324. 333. 537. p. paa el. efter, 266.
 Prøves, 537.
 Prøvesteen, 266.
 Prøvet, 537. er p. 333.
 Prydelse, 53. 367.
 Pryder, 53. 367. p. sig, 53. p. sig med, 53. 54.
 Prydet, 367.
 Prygl (en) 32. 529.
 Prygl, 32. 52. den som p. 529.
 Prygl (en) 529.
 Prygles; Pryglested; Pryglet; og: er p. 529.
 Psalme, 147. 504. synger P. 147.
 Psalmebog, 504.
 Pudser, 53. 361. p. sit Haar, 352. 354. p. Lampe, Ilden, 468.
 Pudses (Lampe, Ilden) 468.
 Pudset, 53.
 Puger sammen; og: en Puger, 102.

Puffelrugget, 179.
 Puls; P. slaaer; og: Palslag, 486.
 Pund, 331.
 Pung, 384. P. ved Xlolemmet, 133.
 Purgerebril, 492.
 Purgerende, 32.
 Purgerer, 32. 492.
 Purre (en) 173.
 Purrer, 172.
 Pustehul (Hvalens) 212.
 Pustem. Munden, 444.
 Puster, 444. p. paa, 444. 453. p. det bort, 444. p. paa Beien, 258.
 Puster (en) 453.
 Pusterør, 386.
 Pustested, 258.
 Putter ind, 249. p. i Munden, 332.
 Pygmær (en) 129.
 Pynt (en) 72. 315.
 Pynter, 53. 367. p. sig, 53. p. sig for Mandfolk, 360.
 Pyntet, 53.
 Pytsagl, 503.
 Pølse, 119.
 Pønser, 141. p. paa, 141. 425.

Q.

Qvalme, 72. 257. hviler en Q. ! 257.
 Qvalmende (er) 257.
 Qvalmer, 257.
 Qvalster, 315. brækker

Q. op; og: spytter Q. paa en, 315.
 Qvalt, 72. 510. bliver q. 72.
 Qvane, 32. 235.

Qvid

vidrende, 198.
vidrer, 174. 198.
vinde, 51. hæslig Q.
ja. ugift Q. 542. Q. som
var med gift Mand at
bestille, 542.
vindehætte, 300.
vindehætte, 52.
vindehætte, 540.
vindepels, 29. III.
vindfolk, 51.
vit (man maatte ønske sig
ham) 342.

Qvælefærdig, 510. er
q. 72. 202.
Qvælende, 72. ret q.
511.
Qvæler, 72. 190.
Qvæles, 72. 190. er sær-
dig at q. deri, 511.
Qvælestrille, 190.
Qværn, 56.
Qvæster, 143. 263. 525.
q. sig, 263.
Qvæstet; og: er q. 143.
bliver q. 263.

R.

aa (en) og: sætter R.
il, 413.
aa; Raat; og: smager
14.
raaben, 62.
raaber, 62. 86. 87. 501.
r. ud, 441. r. til el. paa:
og: r. høit, 501. r. om
hjælp, 86.
raabte ud (bliver) 442.
raad, 104. holde R.
104.
raaben, 68. r. Riob,
Eræ, Skind el. Gjæld,
58. er r. 20. 68.
raabenhed, 68.
raader: r. fra, 399. ved
fle at r. sig 84. vil r. sig
elv, 211.
raadhus, 204.
raadner, 68.
raadslaaer; og: Raad-
lag, 204.

Raadvild (er, gløder el.
bliver) 84.
Raadvildhed, 84.
Rad, 419. gaaer i R. 418.
ligge el. staae i R. og:
sætter i R. 419. de som
ere i R. 419. 497.
Radgaas, 297.
Ragekniv
Rager sig selv el.) 528.
en anden.)
Ramme, 120. 142. sætter
i R. 120.
Rammer; og: r. dermed
295.
Rand, 250. 428. noget
til R. 428. sver R. 5.
Randfager, 265. 266.
Randfager (en) 266.
Rand, 241. 513. er r. 218.
241. 513.
Rappaa sine Hænder (er)
415.

Mapper: r. alting løselig
 fra sig, 381. faaer r. til
 sig, 161.
 Mar, 74. 88.
 Arbejd, 88.
 Masenbe; og: er r. 350. stil-
 ler sig r. an, 410.
 Maser, 198. 350.
 Maslen, 416.
 Masler, 160. 254. 255.
 416. bør, hvor det r.
 254.
 Mas, 496. M. at gøre
 Gurer med, 194.
 Masper, 5. r. Gure i noget,
 194.
 Mab, 155.
 Mavagl (er) 392.
 Mavn, 195. 505.
 Mavneunge, 505.
 Mebeller (en) 364.
 Medder, 32. 28. faaer til
 at r. 200.
 Meddes ved, 32. 33.
 Meddet, 32.
 Medde, 280. gjør r. 279.
 gjør M. og Rigtighed for,
 325. kan ej bitte M. i,
 391.
 Medebon (er) 373.
 Medelam, 102.
 Medelig, 109. 370. er
 r. 369. er r. findet, 109.
 Medelighed, 109. 370.
 Meder, 102.
 Meder for sig, 279.
 Meder Seng, 430.
 Medning og Mednings
 Middel, 32. 33.

Medstab; og: Bruger /om
 M. 378.
 Meeb, 309.
 Meen, 85. er r. 84. 88.
 131. holder sig r. og:
 hvor r.! 88. er bleven r.
 130. gjør r. 130. 410.
 Meen (Meensdpr) se
 Men.
 Meenfærdig; og: er r.
 88. 544.
 Meengjort; og: er r. 130.
 410. har r. 410.
 Meengjores, 410.
 Meenholder, 53.
 Meenlig; er r. og: er r.
 med, 88. fører sig r. 88.
 544.
 Meenhed, 88.
 Meenselse, 130. 514.
 M—s Kar og M—s
 Eld, 514.
 Meensende Middel, 131.
 411.
 Meenser, 130. 410. 415.
 514. r. en Flint, 347. i
 Lampen, 252. r. sig, 514.
 Meenser (en) 130.
 Meenses, 410. 415.
 Meensdpr, see Men
 Meenset, 130. 176. 415.
 514.
 Meent: holder r. hos sig,
 544. taler r. 302. er gan-
 ske r. og tydelig, 303.
 spiser r. op, 182. 320.
 gjør el. gøres r. Bord,
 182. gjør r. Bord for r.,
 321.

21. har givrt r. Bord,
 21.
 ge, 351. r. — artet Ju
 st, 134.
 gel, 10. 48.
 jerer og Regjeres
 , 274.
 lingen paa et Fabr
 , 231.
 n, 351. stærk R.; er
 erk R.; bliver stærkere
 . og: R. kommer paa
 , 420.
 nbuen, 210. 297.
 nemeſter, 220. 221.
 gner (han) 220. som
 orſlaaer got at r. 221.
 det ſaa, 161. r. med,
 51. 467. r. en ei for
 oget, 177.
 gner (det) 263. 419.
 temmelig; og: tager
 l med at r. 420. r. ret
 vorlig, 312. r. paa,
 19.
 nes med, 101. 467.
 nſiole, 183. 419.
 norm, 390.
 uſſiorm, 319.
 nvejr (er nde i) 419.
 ſe ſee Reizen.
 febrøder, 121.
 ſefærdig, 65.
 ſeljørtel, 148.
 ſen: ligger paa R.
 5. er paa R. 121. har
 i Hovedet, 167. no
 t til R.; har ei beredt
 paa R. og: forſyner

ſig ſlet til R. 334. giver
 ſig paa R. ind ad en
 Riord, 389.
 Reijende, 121.
 Reijeproviant, 462.
 noget til R.; har R. med
 ſig; har det til R. og: for
 ſyner med el. giver med
 ſom R. 462.
 Reijer, 121. r. igjennem,
 21. r. hen, bort, til, el.
 omfring; vil r. el. har i ſin
 de at r., 64. r. i eet fort,
 117. r. i Følge med, 121.
 r. ſammen, 122. r. paa
 Beſøg, 310. r. ingenſteds,
 535.
 Reijer op, 276. r. ſig
 op; og: har r. ſig, 288.
 kan r. ſig op med en ſanto
 ret Rajal, 241.
 Reijefælſkab, 121.
 Reijetaſte, 462.
 Reijetoi, 334.
 Reijning: har høi R.
 385. har liden R. 388.
 Rem, 21. R. til Sælſango
 ſten, 26. 27. R. til en
 Svøbe, 131. R. til at
 ſpænde Trommeſkindet
 med, 198. R. til at binde
 noget faſt med, 273. Rem
 mer til at binde Glødens
 Tvertræer faſt med, 278.
 R. til Riedelen el. Glø
 deopſtanderne, 314. R.
 i Stoe; og: har ingen
 R. i ſine Stoe, 429. R.
 hvori Høndene trække for

en Slæde, 221. saltter
 R. ud af et Glind el.
 klærer det ud i R. 210.
 Remmesnider; og: age-
 rer R. 211.
 Remmesniderkain, 211.
 365. 524.
 Remmesælen, 461. 537.
 faaer en R. fanget, 537.
 Remmesæl-linge, 481.
 Ren; Rensdyr, 232.
 504. en Gold-R. 314.
 gammel Han-R. 343. en
 ung R. Hviort, 318. en
 Hun-R. 232. faaer el.
 Ryder et R. 504. faaer
 R. at see, 505.
 Rende, 108. gjør R. i,
 228. 437.
 Rendeugle, 19. 108.
 Renderpaa, 8.
 Renhviort, 318. 343.
 Renjagt; og: er paa R.
 98. fahrer paa R. 64.
 486.
 Renjæger, 486. er en god
 R. 64.
 Renkalv; og: fanger R.
 314.
 Rensbeen (et stykke) 346.
 Rensdyr, see Ren
 Rensdyrgevæhr, 505.
 Rensdyrpelt, 231.
 Rest, 31. 321.
 Rester, 220.
 Ret (rigtig) og: er r. 109.
 gjør det som r. er; agter
 el. klæder for r. 110. vil
 altid have r. 211. 281.

deri har du r. 14. kom-
 mer i rette Tid, 278. du
 er den r. Karl, 326. r.
 tilgavns, 15. r. saa, 14.
 87. 259 r. brav! 456.
 Ret (lige) og: er r. 279.
 Ret (Råd:) Retterne man
 giver en, 298. forskjel-
 lige grønlandske R. findes
 anførte, 153. 246.
 Rettelig (steer el. gjør)
 372.
 Rettelse, 280.
 Retter, 48. 279. r. ud
 31. 279. r. op; og: har
 r. op, 276. r. sig op, 197.
 r. sig efter 10. 243. 244.
 277.
 Rettefnor, 10.
 Rettet, 279. bliver r.
 279. 280.
 Retfærdig, 18. 110. er
 r. 109. handler r. og: er.
 klærer r. 110.
 Retfærdiggjort; Ret-
 færdiggjørelse; og:
 Retfærdiggjører,
 110.
 Retfærdighed, 18. 110.
 Retfærdig og Retfæ-
 rdighed, 140.
 Retsskaffen, 109. 370.
 et r. 109. 369. gjør ist
 r. 407.
 Retsskaffenhed, 110.
 Reven: a. Rande, 198.
 er r. i tu, 410.
 Revene, 233.

ner, 208. 233. 410. 436.
 net, 233. 234. er r.
 410. 436.
 selse, 379.
 ser, 33. 379
 ses, 379.
 been; og: har bruffen
 faaet Glabe i R. 505.
 ble, 131. 212. 395.
 aet R. i Huden, 211.
 bler, 495. r. Huden,
 12. Medskab at r. med,
 95.
 der paa store Volger op
 g ned, 172.
 der i noget, 495.
 f (et) 94.
 ffelbsse, 234.
 fle (gior i noget) 234.
 flektiv, 194.
 fler, 194. r. et Dyr i
 Huden, 466.
 g, 359. 362. er r.; me-
 let r.; er meget r. og: en
 . Mand, 362.
 gdom, 362.
 ge (et) 274.
 gelig, 153.
 gtig: er ikke r. 118
 o, r. nok, 470.
 gtighed (kommer i)
 110.
 is, 62. 338. giver el.
 aet R. 338.
 im, indvendig i Huds,
 108. befrosfen med R. el.
 ætter R. indvendig, 109.
 im frost: og: kommer R.
 paa Marken, 158.

Rimeligst faaer et. gior
 han det, 375.
 Rimer (det) 158.
 Rindende; r. Bæf, 227.
 r. Blod, 387.
 Rinder, 86. 227. r. ud, 86.
 455. r. ned, 228. Dine-
 ne r. 116. Taarene r. 230.
 Ring, 109. 159. 174. 179.
 med R. om; og: gior R.
 til et Skaf, 179. sætter
 R. paa, 179. 197. R.
 paa en Rajal, 340. sætter
 R. paa Rajallen, 341.
 Ringe, 259. 360. hvor r. !
 259. anseer r. og: er at
 agte r. 306. gior sig r.
 260. 306. holder sig el.
 noget for r. 476. holder
 sin Gierning for r. og:
 det man agter for r. 477.
 agter sig for r. 213. er i
 sine egne Dine for r. 214. r.
 Ring, 448. r. Værdie, 477.
 Ringeagter, 55. 177.
 293.
 Ringeagtet, 55.
 Ripper op igjen, 216. 489.
 Rist (en) 120.
 Rist eller Roe (har ingen)
 399.
 Riv: R. i Huden, 198. R.
 i en Klippe, 233.
 Rive (en) 79.
 Riven og Gliden i et Saar,
 178. har R. i Ribet, 271.
 Riveude, 178. r. Dyr, 29.
 River, 198. r. i ta el. i
 stopper, 27. 410. r. af
 900.

Hænderne, 48. 401. r.
 Muld op, 48. r. udi,
 96. r. ned, 122. 150.
 r. af lave, 160. r. paa
 noget med Reglerne, saa
 det lyder efter, 236. r.
 af el. i med Tænderne,
 259. r. Haaret af, 322.
 lader sig snart r. i Styk-
 ker, 410. r. sig paa no-
 get, 211. det r. i Halsen,
 178.

Rives, 211. 249. har været
 oppe at r. 211. r. med, 95.
 349. r. og trækkes af Geist-
 bed, 349. den noget r.
 af Hænderne, 401.

Ro (har ingensheds) 45.

Rob, i. 441. R. af Vær-
 ter, 249. 498.

Roe (en) 133.

Rocline, 73.

Rør, 38. 73. 150 r. stærkt
 446. r. efter noget; r.
 frem og tilbage; r. ofte
 for en anden; og: har
 en til at r. for sig, 348.
 er let el. tung at r.; og:
 sætter sig ned at r. 73.
 r. gesvindt efter et Dyr,
 380. r. i Rajal, 150. 348.
 — i det Færvand, 150.
 kan slet r. i Rajal, 346.
 r. til af alle Præster, 281.
 318.

Rør (et), 21. slaaer ved
 R. 21.

Rørsblad, 348.

Rørem, 73.

Rørfarl, 38. 73.

Rørske, 73.

Røes, 300. 530.

Røesværdig; og: erl. 300.

Røetol, 73.

Rogn, 441. fager el. sp
 ser R. og: Rist med R.
 441. gyder R. 183. gydet
 R. 144.

Rogn og dæsted, 144.

Rognfald, 296. faaer el.
 fanger R. 297. R. Han
 39. R. Hun, 42. (er)
 slags R. 30. 296. er på
 R. Gangst, 297.

Rof, 352.

Rofle; Roflefist, 5
 459.

Roffelør, 148.

Roffer frem og tilbage,
 520. lader sig r. 408. lør
 der sig ej r. 65.

Rolig, 103. 364. 479. R
 r. 81. 103. 364. 479.
 gjør r. 323.

Roligen, 81. 364.

Rolighed (er i) 394. den
 som sidder hjemme i R.
 394. har ej R. paa sig
 105.

Ros see Røes.

Røser, 300. 530. r. ender
 for; r. nogen for en;
 og: den man r. nogen for
 530. r. sig, 300.

Røset, 300.

Rosmarin (vild) 150.
 329.

Rosmul (en) 66.

Rotte, 480.

ov, 358. er ude paa R.
70.

ovfugl (stor) 492.

under, 90.

uelse, 352.

uger, 144.

ulte (en) 250. en heel R.

Tobak, 509.

ullet, 250.

um; og: er r. 61.

um (et) 109. liden af R.

113. 299. har for lidet

R. 8. er ei R. dertil,

485. R. under Bixen,

155. R. imellem Ringrene,

201.

ummelig, 109. 113.

299. er r. 299. er r.

imellem, 107. rummelt

gere ten af Enderne, 462.

ummelighed, 109.

immer; r. meget, 109.

113. r. fan lidt, 109.

113. 299. fan ei r. 338.

—mere, 425. r. sig, 208.

impe, 319. den blotte

Deel, af R. over Bur-

rne, 242. tørrer sin R.

42. sætter R. i Beiret,

33. sidder paa R. og:

nider med sin R. el. stub-

er med den paa Jorden,

341.

impebul, 142.

ud, 37. 521. r. i Om-

ang; og: er r. 521. lø-

er r. 49. 183.

udfisk; og: tørrer R.

0.

Runding (har en ordent-

lig). 37.

Ruse (en) 234.

Rusende og Ruser, 425.

Rustebær; og: er R. 200.

Ruster: r. i, 321. r. af,

76. 321. r. af el. op med

Tænderne, 259.

Rust; og: skraber R. af,

248.

Ruster; Rustet; og: er

r. 248.

Rustning, 409.

Rustpletter (er fuld af)

185.

Ryg, 231. 508. det neders-

te af R. 239. R. mod

Skuldrene, 179. R. imela-

lem Skuldrene, 47. R.

paa et Skind, 190. 231.

langt ad R. 190. har ont

i R. 179. 197. vender R.

til, 26. 508. faster sig paa

R. 199.

Rygaa, 223.

Ryger, 137. 392. 493. r.

ud af en Røgning, 41.

Røget (er) 137.

Røgfinne, 277.

Røgfit, 508.

Røggesløs og Røgges-

løshed, 11.

Røgmarv, 197.

Røgning, 223.

Røggrad, 190 — af en

Rugl, 171.

Røgsmerte (har) 179.

Røgstyle paa en Stool,

70. — paa en Støde, 277.

Y

R 9 21

Rygte, 511. faaer R. om
noget, 511. er, bringes,
el. bringer i et got R. 512.
- søger at bringe en i et out
R. 245.

Ryates, 512.

Rykker: r. i, 318. r. af,
76. r. tidet af sit Sted,
98. r. af med Tænderne,
259. 266. r. i tu, 208.
r. Græs, 146. 248. r.
Haarene af, 257. r. af
Hænderne, 408. r. op med
Tænderne, 259. r. til sig,
321. r. op fra et Sted til
andet, 315.

Rykkeredslab, 321.

Rykket: er r. 257. r. Græs,
146.

Rynke: slaaer R. 79. 175.
sætter R. i Vanden, 79.
Rynkerne paa de grøn.
Stovle. Soller; og: gjør
saadanne R. 487.

Rynkebeen (at gjøre Sol-
le, R. — med) 487.

Rynket; og: bliver r. 79.

Rype, 19. 183. R. skriger,
307. gaar ud at snære
R. 183.

Rypelagt (er paa) og:
Rypejæger, 19.

Rypefritg; og: der høres
R. 307.

Rypefnare, 188. 305.

Rypefnæter (en) 305.

Rypearme, 337. 452.

Ryskelse, 334.

Ryskende, 334. 408.

Ryster, 65. 91. 139. 334.
408. r. med Hovedet, 103.
r. noget, 139. 140. 176.
r. sig, 140. r. Stovet af
176.

Rystet, 65. 91.

Ræben: der høres R. og:
hvillen R. 307.

Ræber, 307.

Ræd, 81. 275.

Ræddes, 81. 275. 285.
r. for, 81.

Rædsel, 81.

Rædsom, 81. 275. et l.
275.

Rækker: r. bid, 203. r.
høit op, 214. r. lange el.
ei langt, 139. r. ikke til,
31. 125. 445. r. net op
til, 277. r. til og end-
mere, 427. r. frem, 312.
det som r. frem af noget
andet, 317. det som r.
længst frem af Ansigtet,
432. r. til Mæden, 334.
r. Hals, 233. r. sig; r.
sig efter; og: r. ud, 136.

Ræv, 155. 157. 195. (383.)
480. hvid R. 157. sort
R. 195. R. skriger, 155.
fanger R. 390. 480. lug-
ter efter R. 445. faaer
el. søger at faae R. 480.

Rævefælde; og: bygger
R. 389.

Rævehule; og: en Brind
fuld af R. 436.

Rævejagt (er paa) 480.

Rævelagt, 445.

Ræben

rber, 205. 345. r. fig,
 245. 345.
 rber, 80.
 id, 68. 146. er r. 68.
 169. er, bliver el. gior
 r. i Anfigt el. paa Hæn-
 der, 430. r. Farve, 146.
 farver r. 146. 177. malet
 med el. anstrøjer r. 146.
 r. Tang; søger efter el.
 pfer r. Tang, 68. r.
 Perler, 68. r. Høvsfe-
 reen, 146. r. Dine, 89.
 rdbuget Orred, 146.
 de i Saar; Saar med
 R. og: famler R. 253.
 rdfarvet, 177.
 rdfist; og: fanger R.
 147.
 rdydet; og; er r. 153.
 g, 90. 257. 392. hæn-
 ner el. hængt i R. 137.
 iin R. 392. R. af en
 Rint, 392. driver R.
 nd, 137.
 gelfes; og: røjer med
 R. 493.
 gelfefar, 493.

Røser, 137. 392. r. En-
 bal, 392.
 Røget, 137. 392. er r.
 og: r. Smag, 137.
 Røglugt, 137.
 Rømmer bort, 199.—
 derover, 200.
 Rønnetræs, 277.
 Rør, 443. R. ved Blæren
 paa en Røstet; sætter
 R. paa den el. den bliver
 forsvnet med R. 452.
 Rører: r. ved, 24. r. an,
 346. r. end Samvittig-
 sighed, 200. r. figt Mo-
 ders Liv, 292. noget som
 r. sig langt borte, 460.
 r. sig ifte, 535. r. himan-
 den noget paa, 449.
 Rørerne ved Lærene, 192.
 Røstlig (rr) 64.
 Rørt, 139. er r. Vand,
 139. 149.
 Røst; og: har god R. 321.
 Røst, 319.
 Røst, 358. r. fra en, 516.
 Røst (en) 358. 516.
 Røst, 358.

G.

aa! 457. 470. fun f.
 12. 437. iust f.; f. alle-
 ste; og: f. for al Verden,
 157. ia f. 456. er onge-
 ær, regner det el. lader
 lve f. 261. lad det være
 l. gade f. og: lad ham
 lere f. 456. har sig f.

og: behandler f. 112. f.
 har det sig, 359. f. lagde
 han, 358. bærer sig f. ad,
 457. ifte f. 100.
 Gaadan, 112. 456.
 Gaaren; Gaaren; 100.
 Gaaret, 419.
 Gaalugt (sommer) 203.
 Xy 2

Saaledes, 112. 456. er
f.; gaaer f. til; og: gjør
f. ved, 112. 456. fæen. el.
begegner f. 456. gjør f.
livagtig f.; og: blot f.
457.

Saamange, 112.

Saameget mere, 112.

Saa ofte som, 321.

Saar, 96. 150. out. S.
251. S. falder af; og:
gnider S. af el. river det
op, 150. fuld af S. 96.
S. øder om sig, 251.

Saarer; **Saaret**; og:
er f. 96.

Saasom, 258.

Saavit (kommer) 203.

Sabbath, 394.

Sadel, 146.

Saft, 132. 507. udper-
fer S. 132.

Saftig; og: er f. 132.

Sag, 357. søger S. 345.
har **Sager**, 359. har skæn-
ne S. 357. det var Sa-
gen, 14.

Sagler, 315.

Sagn, 530.

Sagt, 41. 530.

Sagttalende, 329.

Sagte: sad f. 123. kom-
mer f. 151. gaaer f. 3.
gaaer f. frem, 381. taler
f. 309.

Sagtes, 203.

Sagtmødig, 152. 170.
381. er f. 151. 170. 381.
f. Sindelag, 381.

Sagtmødhed, 152.
381.

Sagtmølet, 180. af
179.

Sagtner: f. med Blæsten,
311. f. sig; og: kommer
til at f. 203.

Salig; er f. el. bliver
derved f.; saligt; og: f.
Hjem, 372.

Saliggjør; **Saliggjor-
rende**; og: er f. 372.

Saliggjører (en) 372

Salighed; og: S—
Middel, 372.

Salt; er f. 3. skaffer el. skaf-
fess Smag; og: smager
f. 468. f. Vand, 114.
468. f. Vands Rist, 421.

Salter; **Saltes**; **Sal-
tet**; og: **Saltsmagen-
de**, 468.

Salve, 479.

Salver, 27. 479. f. sig
479.

Salves og **Salvet**,
479.

Samdrægtige, 102.

Samme: f. Slang, 291.
f. Tid el. gang 247. kan gjø-
re det f. 291. f. Dieblisk el.
i det f. 479. er ved det
f. 456. det er det f. 528.

Sammen: holder f. 101.
gaaer ei ret f. 167. kom-
mer f.; kobler f. og: sam-
ler f. 180. søger f. see
under **Søler**; søger f.
519.

Sam

ammenbinder, 187.
 28.
 mmenbindes, 308.
 mmenbundne (ere)
 11. 308. tvende s. Ka-
 fter; og: sætter over
 ia saadahne, 187.
 mmenfolder; og:
 Sammenfoldet, 225.
 mmenfoldte Hænder,
 44.
 mmenfølder, 519.
 mmenføldet; og:
 Sammenføldning,
 65.
 mmenføjer, see un-
 der Føjer.
 mmenføjes, 180.
 mmenføjet, 180. er
 og: ere sammenføjede,
 31. 180.
 mmenføjning, 519.
 3—8 Sted, 180. 519.
 mmenføber, 79.
 80.
 mmenføbet, 79.
 mmenholdende, 101.
 mmenhængende,
 196.
 mmenflæbes, 296.
 mmenfrumpen, 71.
 mmenfrøben (er)
 232.
 mmenlagt, 79. 118.
 225. 354.
 mmenligning (gjør)
 53.
 mmenløben, 212.
 mmenpuger (en)
 102.

Sammenruller og
 Sammenrullet, 218.
 Sammenfanlet, 181.
 Sammensnærer, 533.
 Sammensøber og
 Sammensøbt, 118.
 Sammentrukken (er)
 234.
 Sammentrykker og
 Sammentrykt, 79.
 Sammenvier; Sam-
 menvies; og: Sam-
 menviæt, 180.
 Sammensgede Stykker
 (bestaaer af flere) 519.
 Samfund, 102. som hø-
 rer til Samfundet; og:
 Samfunds-Middel, 102.
 Samlede, 180. skulle
 være s. til Betaling, 467.
 Samler, 102. s. flere
 Stykker under eet 180.
 — til et heelt, 519. Red-
 skab at s. sammen med,
 79.
 Samles, 180.
 Samlet (holder) 58. see
 og Samlede.
 Samles under eet, 180.
 Samlingsplads, 180.
 181.
 Samlingssted, 180.
 Samqvem med (i) 467.
 Samt, 467.
 Samtykke, 22.
 Samtykker, 21.
 Samvittighed, 389.
 for sig S. over, 141.
 S—s Mindelse; S. vaag-
 net

ner el. nager; har Bet-
delse i S.; og: S. giver
got Vidnesbyrd el. Be-
brejdelse, 389. urolig
S. og: har Uroer i S.
el. har noget paa sin S.;
S. tier el. han har intet
paa sin S.; Fred i S.
og: faaer Fred i S. 461.
skaffer Fred i S. 462.

Sand, 109. 325.

Sand, 435. fahrer efter
S. og: firer S. paa
Sulvet, 435.

Sandelig, 109.

Sandgraver (en) 435.

Sandhed, 335. 407. er
S. 407. i S. 109.

Sandhue; og: er f. 335.
407.

Sandrhed, 407.

Sands, 422. ved sin S.;
er ved S. og: uden S.
422. faaer sin S. 424. er
ei ved sin S. 392. har ei
fine fulde S. 350.

Sandsiaer (en) 35. —
under sit Hæderie, 502.

Sandsigerie (forretter
sit) 502.

Sandsmaal, 540.

Sandspløide (er den)
369.

Sandt (er) 335. det er f.
538. det var f. 14. er det
ille f. 100. det var et
f. Ord 442.

Sang, 23. 73. 116. 200.
smul el. llet S. 75. be-

begniver Sangen, 23.
har til sin S. 147. holder
S. med en anden el. ham
ham bi i S. 122.

Sanger (en) 147.

Sanker sammen, 180.
gaaer ud at f. Bær, 320.

Sanketid og Sank-
ning, 181.

Sat: f. i Blandet, 430. a
f. i Dejret, 230. f. f. 14,
264. har f. f. 122. 264
bliver mere f. 424. f.
f. af, 415.

Saug, 355. 398.

Sauger, 355. f. Brøden
398. — deraf, 397.

Sauglad og Sings-
mølle, 398.

Saugspaan, 365.

Saugsted og Sings-
værk, 398.

Saugtand, 186.

Savnelig (er) 517.

Savner, 215. 241. 517.

Sav; Saver, see Sang-
Sauger

Sax, 186.

See! 47. 52. f. engang!
1. f. den el. der! 9. Og
f. 449. f. engang til ham!
56. 456. f. kun til, om
det ikke gaaer saa, 57.
60. f. til ham! 326. ni
f. engang! f. der til den
ne! og: f. hvor han staar
og maaber! 456. f. hold
ten en! 470.

Seeglade, 134.

Sei

nu; og: er f. 203. f.
 Vært, 203. f. til sin
 hierning, 201. 525.
 ende (gjør, og: den
 m. gjør) 518.
 ene, 318. 544. Seener
 i Traad, 352. søger at
 iae S.; kjober el. bekom-
 mer S. og: vil kjoibe S.
 f. ham, 544.
 enetraad, 352. 544.
 forraad af S. og: fletter
 S. 352.
 enfærdig, 203. 525.
 f. 525.
 enfærdighed, 525.
 enhørende, 438.
 ent, 203. vorer f. 203.
 miner f. afsted, 73.
 21. 203.
 er, 472. f. vel, 472.
 søgt el. ei vel, 475. f.
 ønlig en Ting; f. med
 fornøjelse; og: synes,
 t han f. det, 473. f. utv-
 elig, 474. er got at f.
 g: kommer til at f. got,
 75. har lyst at f.; kan
 i faae f. nok; var værd
 t f.; har aldrig før f.
 g: giver ei f. ham, 474.
 iber f. 312. 403. lader
 g f. 85. 245. 404. 472. —
 or, 404. lader sig f. som
 an er, 522. lader en
 nden f. 472. faaer at f.
 en, som efterlægger sig,
 73. f. en Ting i Vandet;
 et Herremesteren f. i Ban-

det; og: f. den el. det i
 Vandet, 460. hvem f.
 man tiere end mig? 379.
 nu skal man f. 56. f. man
 vel, 100. 470. har man
 vel f.? 470. noget han
 har f. 450. f. en i An-
 sigtet, 191. f. en stibt
 i Vinene, 392. f. paa;
 og: f. stibt paa, 134. f.
 længe paa, 134. 474.
 f. paa, hvorledes det
 gaaer, 233. giver at f.
 paa, 163. kan et taale
 at f. paa, 474. 484.
 an 284. f. efter, 26.
 144. 191. 456. f. stibt
 efter noget, 134. f. til,
 134. 191. 324. 456. f.
 ei mere til, 508. f. fra,
 26. f. op, 47. 518. f. i
 Beiret, 47. 243. kan ei
 f. mod Solen, 121. f. til
 Jorden, 271. f. ned igjen-
 nem Isen; f. jævlig ned
 i Vandet; og: f. igjen-
 nem en Nabning, 144.
 f. hid og did el. f. sig om-
 ring, 233. f. sig for, 259.
 265. f. sig tilbage, 199. f.
 ud igjennem Vinduet, 135.
 f. ud efter, 144. f. uden
 fra ind, 144. f. vel ud,
 27. f. elændig ud, 474.
 f. ilde ud, 367. f. suurt,
 43. 191. f. bister, 191.
 f. bister og sæl ud; f. ilde
 ud, som han plejer; og:
 man kan f. ham af, at
 han

han er vred, 470. det f.
galt ud, 78. f. igiennem
Gingre med, 135. f. jevn-
lig efter for ej at glemme,
325. f. Geil, 357. f. over
Skuldrene, 177.

Seed; og: kan f. 85. 472.
det som f. 473. bliver
uforbarende f. og: den
man uforbarende bliver f.
af, 473.

Seet, 473.

Segel, 146. 202. 219.

Segl, 273. som har S.
paa; og: trykker S. paa,
273.

Sei (er) 252. 309.

Seier; Seierherre;
og: Seier-Binding,
13.

Seil, 493. har S. oppe,
490. sætter S. til, 490.
493. bidser S.; tager S.
fra el. gier S. op, 493.

Seiler, 490. f. got, 392.
f. for fulde Seil; og:
gior at man kan f. got,
490. f. fort el. flet, 121.
f. bidevind, 50. f. for Vin-
den, 336. f. for oven,
50.

Seiler (en god) 392.

Seilgarn, 21.

Seilivet, 525. er f. 128.
525.

Seil, 309.

Selerne (trækker sig ud
af) 253.

Selesat, 42. tager S. af
den, 253.

Selv (han, hun, de x.)
276. sig S. 123. af sig
S. 123. 140. for sig S.;
er el. sætter for sig S.
123. hos, ved, til, el. i
sig S. 123. gjør noget f.
276.

Selvfrasteen, 68.

Selvrædig, 211.

Selvroes, 540.

Selvtillid (stor); og:
har stor S. 485.

Selvvillia, 356.

Sendebud, 64.

Sender, 64. 289. f. med
ham, 289. f. en noget,
289. 340. den som f. en
noget; og: f. en Råd,
340. f. for sig i sit Herre-
de, 222. f. Gud til, 64.
Sending, 289. 340. ta-
ger S. — &: Guds med
sig, 289.

Seue, see Seene.

Seuere (bliver) 203.

Seng, 118. 430. reder S.
430.

Sengebret; og: Sen-
gebund, 89.

Sengebyrne; Seng-
kammer; og: Sen-
gellæder, 430.

Sengested, 89.

Sengeteppe, 193. lader
Lusene doe i S. 158.

Sengetid, 118.

Seng

ngs (gaaer el. er gaaet
il) 118.

paratist, 126.

rviet, 27.

r, 45. er, faaer el. be-
laaer af S.; og: skeer
l. gjør, S. gange, 45.

rt en; og: er S. 45.
rtende, 45.

de, 412. 506. paa, fra,

il hans el. dens el. den-

le el. hidvænde S. 507.

et som er paa hans S.

12. fravænde S. 26.

31. hin S. el. den S.

om er længst borte, 531.

paa hvad S.? 452. den

anden S. 17. paa den an-

den S. 459. kommer til

den anden S. 17. fahrer

angs med den anden S.

8. ligger paa Siden, 91.

har Ont i S. 412, ved,

il, efter, langs ad, gaaſte

fter, S.; ved S. af;

og: er ved S. af nogen

l. noget; vender sig til

S. og: fahrer efter S.

112. har paa sin S. og:

et man har paa sin S.;

igger paa ens S.; til

en modvænde S. og:

ahrer til den modvænde

S. 413. blæser paa S.

g: fahrer forbi paa S.

112. kun den ene S. 91.

S. i et Telt; begge Telt-

ets Sider; og: har sit

Sted ved S. af Teltet,

32.]

Sidebetræf i et Telt,
532.

Sidemand; Side-
mænd; og: ere S. 413.

Siden, 32. 61. 196. 217.
483. S. efter, 217. han
figer S. 483.

Siddende (er) 122.

Sidestil, 1. sætter S. i
el. brækker den af, 1. træf-
fer el. træffes med S. 2.

Sidder, 122. 146. brin-
ger til at s. 122. kommer
i Rødet til at s. 146. s.
paa; og: Sted at s. paa,
146. s. paa Isen for at
stille Sælhundene; 311.
s. over Urinballen og pis-
ser, 271. Fjellen s. over
sin Rogn, 144. sidder paa
Hu, el. paa Bugen, 22.
s. paa Bagen, 22. 146.
s. bag, i Baaden el. ved
Røret, 21. s. fast, 58. s.
i Tanker, 141. 479. s.
og maaber, at hverken
mæte el. tale, 476.

Sidesting; og: har S.
173.

Sidestrimer paa Dan-
loden, 412.

Sideting, 413.

Sidewe (har) 412.

Sidewind (har) 412.

Sidst: kommer s. 215. gjør
el. beegner s. 217. gjort
el. beegnet s. 218.

Sidste (den) 217. det s.
285. paa det s. 196. s.

Yy 5

gang;

- gang; og: er den f. gang, 217. glør sidste gang, 78. f. Simule, 321. beholder f. Ord, 280. vil altid beholde f. Ord, 281.
- Sielden;** og: meget f. 159. kommer f. 380.
- Sieldent,** 80.
- Sier:** f. af, 212. f. ud; og: det som f. ud, 455. f. op; og: f. op deraf, 437.
- Siet op (Vand)** 437.
- Siette,** 45. lægger den S. til; og: fanger den S. an, 45.
- Sigende,** 329.
- Siger,** 328. 369. 529. f. til en; og: f. en sine Feil, 329. f. noget, 451. f. en noget, 329. 451. f. hvad man vil have, der skal gøres, 457. f. ham det, 324. f. en hvad han skal tale el. svare, 330. 433. f. sin Mening, 279. 303. — reent ud. 302. f. frem, 41. f. til, 23. 279. 324. f. end Ord efter, 135. f. hvad der falder ham ind, 293. f. noget til en anden efter ordre, 330. f. en imod el. sig hinanden imod, 399. f. af; f. noget om en, som han ei vil have sagt; og: f. en, hvad der gaaer for sig, 530. har en til at f. sig, hvad han hører,
438. f. en Sandhed paa en forslit Maade, 512. f. een gang saa og aanden gang saa, 464. f. eet og det samme paa m, 541. f. Feil, 535. Sagde han saa? 258. du sagde el. havde sagt anderledes, 538. sig dog ig! 147.
- Signal** (giver fra sig) 86.
- Signe** **Skilling**
- Signen,** 186.
- Signer;** og: f. en, 186.
- Signer(en);** **Signered** skab; og: **Signer**(e), 186.
- Signet,** 273.
- Sig selv,** see under **Sig**.
- Sigtbar,** 85.
- Sigte;** har i S. 473. faaer i S. 80. kommer af S. 27. gaaer el. kommer af S. 68.
- Sigte (en)** 176. 271.
- Sigter (meder)** 271. 335. 526. f. efter; det man f. efter; og: en som f. 335.
- Sigter (sælder)** 91. 176.
- Sigtet,** 176.
- Sikker;** or f. 78. 480. bliver f. 79. glør f. 479. er ikke f. 283. — derpaa 228.
- Sikker ned,** 23.
- Sikkerhed,** 79. 480. **Raf** fer S. 79.
- Sild,** 172.
- Silde,** 536. kommer f. hjem, 536. er for f. 24. **fam**

kommer for f. 215. — til, 125.

lfemvord (grøn) 224.

nd, 140. har S. hen-
vendt til, 141. 506. har
i S. til, 366. har man-

je S. 399. urolig S. og:
er urolig i sit S. 461.

gjør rolig i S. 462. det
som er efter hans S. 275.

nde (har i) 140. 141.
220. har ont i S. 141.

ndeslag, 370.
ndsrøe (bringer til)

462.
rup, 507.

sfersønne, 32. 295.
338.

t (holder for) 107.
unken: f. i, 223. f. til

Bunds, 222. er f. 223.
har f. det, 92.

læl, 459. 468. begaver
med S.; sætter Stykke

til S. og: mister sin S.
468.

aal, 184. 384.
aaner, 53. 88.

aar (et) 56. 201. 207.
laer S. i el. af, 207.

laaren, 201. f. Skade,
201. f. nd, 210. f. oplangt

Bugen, 410.
laaret Kar, 207.

laave, 296. S. paa
Saar, 150.

lah, 210.
lab (et) 106:
labeller, 361.

Slaber; og: en Sla-
ber, 361.

Slabes, 360.

Slabbet; og: er f. 210.

Slabning; og: første S.
361.

Slabt, 361.

Slade, 22. faaer S. 22.
kommer til S. 22. 178,

263. lider S. 78. har S.
af, 119. lader komme til

S. 150. gjør f. 22. 55.
415. havde nær gjort S.

283. gjør S. paa, 150,
Sladel 28. 77. det var

ret f. 527.
Sladelig; og: er f. 415.

er f. Mad, 98.
Sladelighed, 415.

Sladeligt (holder) 402,
Slader: f. noget; og:

hvad f. ham? 451. f. sig
selv, 356.

Slaffer: f. bort, 363,
f. ifreden, 215. f. en no-

ret at bestille for at ad-
sprede hans Tærker, 522.

Slagt, 72. 189. gjør S.
189. — til, 72. sætter S.

paa, 73. 189.
Slagler, 221. 283. faaer

nye S. 221.
Slal, 379. f. komme, gis-

re ic. og: mener at han
f. komme ic. 379.

Slaldet, 85. 557. er f.
84. er bleven f. og: gjør

f. 257. f. Hud, paa en
Hvalro, 183.

Slall.

Stall (du store) 326.
Stallagtig (er) 369.
Stam, 168. 169. 341. er
 S. at see ham, 474. hvil-
 len S. 169. 474. har
 bide Hovedet af S. 169.
Stam dig! 26. 343.
Stamme (gør til) 320.
Stammel, 71. 289. 416.
 498.
Stammelig, 99. 169.
 er f. og: f. Gjerning,
 169. holder for f. 168.
Stammer sig, 99. 169.
 341. f. over; og: det man
 har at f. over, 341. f. for,
 99. 168. det man har at
 f. for, 169. f. ved, 168.
 — at see ham, 474.
Stammer ud, 169. 341.
Stamfuld, 99. 169. 341.
 gør f. 169. 341. et f.
 99. 169. bliver f. 341.
Stamløs; og: er f. 169.
Stamrød (saaer) 341.
Standsse, 396. 476. med
 S. 396. gjør S. 476.
Starn, 31. 130. 255. 263.
 298. 415. 416. 418. 499.
 gaar ud med S. 24.
 fuld af S. el. fri for S.
 130. tager S. af, 130.
 415. Kører S. bort, 255.
 stilles ved sit S. 415. kan
 et lide S. og: agter som
 S. 544. S. i et Rør;
 og: tager S. ud af Rø-
 ret, 444. S. i Øiet; og:
 saaer S. i Øiet, 135.

Starn (et;) et stort S. og:
 er et S. 360.
Starnflue, 32.
Starnhob, 24.
Starp, 178. 191. 267. n
 f. 131. 177. 267. sætter
 skarpt for, 406.
Starpbed, 132. 178.
Starpseende; og: er el.
 gjør f. 474.
Starb, 327.
Starbeunge, 201. 327.
Stat, -17. 41.
Statterer høit, 539.
Stavant (har). 245. S.
 i Hovedet, 304.
Slavehant; **Slaver**
Slind; og: **Slavered-**
slab, 171.
Stee, 28. 161. 305. 310.
Steegræs el. **Steenh**
 138. 233.
Steer, 73. 292. 369. f.
 som det bør, 372. f. en
 mere, 379. det som for-
 udfiges at skulle f. 80.
Stib, 526.
Stibbaad; **liber** **Stib-**
brud; og: **Stibbrø-**
den, 526.
Stibs (fabrer til) 526.
Stibsblof, 290.
Stibsbrod, 145.
Stibsbuxer, 174.
Stibkræa, 413.
Stibstegn, 127.
Stiden, 130. 263. er f.
 130. 131. 203. f. **Rund**;
 og: giver f. **Rund**, 328.
Stip

idenførdig, 88. er f.
8. 544.
idenhed, 130.
ident, 263. er f. 255.
63. meget f. 263.
idenburren, 544.
ider, 31. 38.
ider (en) 31.
idetræng, 31. 38.
idlugt, 32.
idner; vil ei f. sine
dænder dermed, 544.
iebne, 434.
ielden, 329.
ielder, 329. f. paa,
28.
ielder (en) 329.
ielm (du store!) 326.
ielsker (en) 437.
iemter; og: en
Stiemter, 369.
ienden, 329. hvilken
S.! 328.
iender, 329. f. paa,
23. 328.
iendes (tvende som)
329.
iendig; og: er f. 169.
Orb. 329. hvor f.! 169.
iændighed, 169.
iendfel (det er hans)
169.
ienter, 116. 227. f.
bort, 379.
ieppe, 325. 333. 538.
ier, 255. 437. gaar
paa S. 437.
ijern see Stjærn.
iertsfer, 369. f. med
et Gruentimmer, 349.

Sliefång, 287.
Sliev see Slæv.
Slifte, 428.
Sliftelædning, 4.
Slifter; noget at f. med;
og: har el. har ei at f.
med, 4.
Sliftes ad, 30. f. med
en at gjøre; og: en at f.
med, 428.
Slit, 104. er i S. og:
bringer i S. 48. sætter
S. paa, 10. 48. 102. end
S. og: har god S. 105.
fuld af Slitte; og: har
for S. 104. efter gammel
S. 56.
Sliffelig, 195. 109.
126. 381. 423. er f. 105
126. 162. 381. 422. begi-
ner til at leve f. 424.
Sliffelighed, 110.
Sliffelse (har) 53.
Slifter; og: f. til en,
289. f. en noget til for-
aring, 340.
Sliffe sig blandt Golt
(veed at) 126.
Slilderie; Slildrer;
og: f. en af, 53.
Sliller; f. ad, 66. 112.
f. sig fra sin Rone, 66.
418. f. sig af med, 106.
f. en ved det han har, 321.
358.
Slillerum, 475. har S.
imellem sig; og: gjør S.
476. S. i en Lampe,
327.
Slil.

Skilled: s. ad el. fra,
66. s. ei fra, 27.

Skilsmisse, 66.

Skilt ved: Lai s. ved sin
Ejer, 129. Lampen er
s. ved sin skidne Tran,
252.

Skimlet; og: er s. 332.

Skin, 181. S. i Morke el.
i Søevand, 124.

Skid, 29. 183. forskellige
lge Slags S. findes an-
førte, 76. 86. 91. 122.
147. 231. 248. 407.
529. 541. trækker S. over
ef. af, 29. S. hvis Haar-
rem afkolles el. løsnes;
S. lægges hen el. lægger
det hen til faaledes at mor-
ne; og: S. som Haarene ere
afrevne. 541. S. at læg-
ge under Rader, 248.
lægger S. under, 249. S.
paa et Sæde; og: læg-
ger S. paa Sædet, 249.
S. i Sangen at afvise
Bind med, 332. er bare
S. og Been, 415. 518.

Skindbelte, 485.

Skindborte, 102.

Skindramme, 142. 391.

Skindsg (er) 308. 414.
s. Kvinde, 308. s. Wand,
414.

Skindspæ, 308.

Skindværn for ved Bris-
en, 396. Brien bliver
forsonet med S. og: for-
soner den dermed, 396.

Skinnebeen, 165. 214.
226. Stød el. Saar paa
S. og: støder sig paa S.
214.

Skinnende, 181. er s.
181. 184.

Skinner: s. paa, 20. 197.
s. i Morke, 124. s. for
andre; lader s. og: faaar
til at s. klart, 181.

Skinner til Skæde, 352.
sætter S. under; og: no-
get til S. 352.

Skinke, 521.

Skold, 80.

Skorte; og: sner S. 42.

Slit, 255.

Skul, 254. 336. 459.
460. noget til S. 459.
kryber el. sætter i S. 135.
slaaer, gaar, sætter el.
lagt i S. for Regn og
Snee, 336. i S. for; og:
trækker S. for, 459. kom-
me i S. bag noget el. for
en el. derfor; og: er snart
i S., snart til syne, 460.

Skulder, 135. 254. s. for
81. 459. s. under Bølger-
ne, 172. s. sig, 135.—
for, 460.—under, 336.

Skules af, 254. S. un-
der Bølgerne, 172.

Skult, 135. er s. 135.
254. holder s. for en, 47.

Skæg, 527. stort S. og:
har et langt S. 527. den
der ei har S. paa Dagen;
og: tager S. af, 528.

Skjal:

æl; (et flag's Hjerte-
 fiæl) 132.
 æl paa Gist, 468. Gist
 d. kjendelige S.; er
 en S.; har mistet sine
 sa: skraber S. af,
 18. S. i Dret, 422.
 ælsfist (en) 468.
 ællar, 172.
 ælven, 334.
 ælvende, 334. 408.
 ælver, 334. 408. f.
 er, 334. er færdig at
 229.
 iær; og: er f. 88.
 iær (et) 94. 176. fløder
 n paa S. 94.
 iærskib, 201.
 iæren med Lænderne,
 95.
 iærret: f. got, 131.
 91. f. af, 66. 200. f.
 baaret af, 220. f. for;
 til en anden; f. i Styf-
 er; og: f. sig et Stykke,
 6. f. igjennem med Rasp,
 94. f. ud om Randen,
 01. f. sig en anden, 201.
 ud til Bræder, 397. f.
 p paa Bugen, 410. f.
 n Pels op og syer igjen
 ammen til Roddepose,
 08. f. ud i Remmer el.
 Strimler, 210. f. til,
 09. 186. f. bort til ungt-
 er 365. f. i Binene, 121.
 med Lænderne, 234.
 495.
 iærte: kan f. ubi, 200.
 p paa Bugen 410.

Sliærm, 522. tager no-
 get over sig til S. og:
 den som har S. over sig,
 522.
 Sliærmbræt, 459.
 Sliærpe; og: har S. 191.
 Sliærsliber, 267.
 Sliært Træ, 236. er f.
 Træ, 130.
 Sliæv see Slæv.
 Sliød, 395. i hånd S.
 395. har paa S.; den
 som har noget paa S.;
 og: det man har paa S.
 397. S. til et Sejl, 255.
 Sliødebarn; og: Sliø-
 dehund, 397.
 Sliøder: f. sammen, 99.
 100. 180. 353. 520. f.
 paa, 467. f. noget til For-
 længelse, 520.
 Sliødeslæs; og: er f.
 161. 418. behandler f.
 418. omgaaes f. med sine
 Ting, 361.
 Sliødets sammen, 99. 100.
 Sliødning, 165. 180.
 353. har S. 165. S. til
 Længden, 520. S. oven
 paa Kajalken, 539.
 Sliøge, 39. 52.
 Sliøn, 26. 367. er f. 367.
 Sliønner; f. det hos en,
 324. f. got Arbejde, 520.
 Sliønhed, 367. hvilken
 S. 366.
 Sliøns op mod (avancerer)
 50.
 Sliøn som (viser sig) 388.
 Sliøn

Slant (herlat) 26.
 Slant (om end) 528.
 Slar; og: er f. 20 410.
 Slarbug, 63.
 Slarbug 8. Græs el.
 Slarbugurt, 138.
 233.
 Slarner, 20.
 Slatter: f. om, 225. f.
 ikke, 16. 293. f. el om,
 44. — mere, 426.
 Sloe; og: lør S. 59. 138.
 388. fliller S. 36. løser
 S. 424.
 Sloeflik; og: en Sloe
 fliller, 36.
 Sloeløst, 138.
 Sloemager, 138. 388.
 S. — Naal, 28.
 Sloerem, 429. S. er løs;
 binder S. og: taber sine
 S. 429.
 Sloefolle, 28.
 Sloespende, 238. 429.
 hans S. er løs, 429.
 Sloetvinde; og: løser
 hans S. 429.
 Slaggerlatter og
 Slaggerleer, 92.
 Srole, 10. 180.
 Srolemeister, 10.
 Sroller (små nøgne paa
 Rioldene) 201.
 Sloroggen, 145.
 Slorpe (Snen har faaet)
 388.
 Slørsteen, 41. 90. fejer
 en S. 347.

Slørsteensfejer u
 Slørsteensstrab,
 347.
 Slotte-Mare, 38.
 Slotter, 38. f. tilbage,
 541.
 Slotter (en) 38.
 Slov, 338.
 Slovl; og: Slovler,
 313. f. Sfarv bort, 254.
 Sfraa; og: har S. i Mm
 den, 466.
 Sfraa ned ad(er) 237.
 Sfraaler, 442.
 Sfraatobaf, 466.
 Sfrabe, 210. 347. 443.
 Sfraben (en Bugl) 158.
 Sfraber: f. sammen, 79.
 Handste af f. sammen med
 79. f. af, 171. 175. 210.
 358. f. Bør af; og: f.
 Rittet af Buglestind, 210.
 f. God af, 347.
 Sfraberedskab, 210.
 347.
 Sfrald, 99. 311.
 Sfralder, 99. 178. 416.
 Sframler, 160.
 Sfranke, 203.
 Sfranter, 98. 258.
 Sfrantebørn, 352.
 Sfreed (er paa) u;
 Sfreedsted, 144.
 Sfreitorst, 402.
 Sfreven el. Sfrede S
 ger, 6.
 Sfrift, 6.
 Sfriftling, 107.

frig, 311. giver S. fra
 sig, 192. 311. er i S. 311.
 frigende Hund, 243.
 friger, 174. 269. 311.
 127. f. sølt, 311. kommer
 Børn til at f. 193. holder
 op at f. 311. f. uden for,
 141. — af fuld Hals, 442.
 . til sine Hunde, 442.
 Hunden f. 243. Anden f.
 139.
 frit, 3.
 fritsloe; og: løber paa
 S. 403.
 river, 5. 6. har til at
 . for sig; og: f. til, om
 l. ofte, 6.
 river (en) 5.
 riverpult; Stri-
 verstue; og: Stri-
 vertable, 6.
 rives, 5.
 ribested, 6.
 rubsulten, 506. er f.
 105.
 ruet i Bekret, 149.
 rumpen og
 Strumpes, 79.
 rumpudet, 149.
 rustrøgget, 179.
 ryden, 540.
 ryder, 129.
 ryder (en) 129. 540.
 ræder, 259.
 ræderflud, 186. 365.
 ræl, 41. indjager S.
 136. — ved sit Dødsfald,
 c. 481. sætter S. i, 81.
 124. bliver overvældet af

S. 518. er sat i S. ved
 en, saa man misbaaber
 om en anden, 481.
 Stræffebillede, 81.
 Stræffelig, 259.
 Stræffemiddel, 81.
 Stræffer, 41. lader sig
 f. 283. 344. 401.
 Stræffes, 41.
 Stræmmen; Stræm-
 mende; og: er f. 509.
 Stræmmer, 81. 322.
 509. f. en i Søve, 509.
 Stræmmes, 509.
 Stræmsel, 81. 127. 322.
 Stræv, 3. 201. Strævet
 mellem Benene, 3.
 Stræder, 3. 61.
 Strævs (slaaer el. sløder) 3.
 Strøbelig; og: er f. 12.
 118. 152. 288. bliver f.
 og: er bleven f. 152. hold-
 der for f. 151.
 Strøbelighed, 12. 13.
 118. 152. forsøger en an-
 dens S. 152.
 Strømt (paa) 110.
 Strømter, 369.
 Stubber: f. sig frem,
 173. f. sig i sin Kajal,
 97. f. sig bag ud, 508.
 f. fra sig, 398. f. alting
 fra sig el. paa en anden,
 378. f. en Baad for sig,
 173.
 Stubbes bort, 398.
 Stud, 71. kommer paa S.
 21. 99.
 Studpe for noget, 262.
 Staba

Stubdet, 65.

Studt, 65. 382. s. med
Pill, 21. bliver s. efter,
99. faaer det s. 382. Stud-
te i et Stud, 467.

Studefig: har s. ned el.
ind, 307.

Stueplads, 473.

Stuffe, 31. 313.

Stufler, 313. s. Starnet
af, 171.

Stularv, 173.

Stulde; og: s. komme,
stee ic. 379.

Stulder; og: S. brydes
paa ham, 502. bærer paa
S. 85. midt imellem
Stuldrene, 47.

Stulderblad, 223.

Stulderdragt, 85.

Stulderstykke paa Vin-
depelk, 502.

Stulende og Stuler,
98.

Stulper, 91. s. mod Ji-
sen, 463.

Stulpet, 91.

Stum, 72. bliver til S.
og: staaer i et S. 172.

Stummende; og: Stum-
mer, 172.

Stumringen (er i) 459.

Stumstee, 310.

Sture (en) 194. 204. gjør
S. i, 203.

Sturer og Sturet,
185.

Sturv, 150. 219.

Sturvhat, 390.

Sturvet; og: er s. 210.

Stutler, 65. 176.

Stur, 336. 460.

Stv, 286. 322. er s. 285.
322. er s. for, 207. gjør
s. 322.

Stydebane og Sty-
degevæbr, 65.

Stydemaal, 99.

Styden, 71.

Stydeplads, 65.

Styder: s. med Bøsse, 69.

71. s. med Kanon, 71.

s. efter, 71. 99. 382.

s. til Waals, 289. s. un-
der Waalet, 195. s. over

Waalet, 231. s. Fejl, 282.

535. s. ei til Døde, 143.

s. Haar el. Fier af et

Creatur, 257. s. udf, el.

lige; og: bringer til at

s. lige, 272. s. el. søger

at s. et Dyr op paa m,

276. kan ei faae til at s.

af, 357. s. paa hinanden,

410. s. flere i et Stud,

467. s. til alle Sider,

464. s. med Pill, 21. 71.

s. for Plaisir, 382. s. i

en Sælhund med Har-

punen og træffer, 282. s.

op, 284. s. Snaten af sig,

253. s. fra sig, 8. s. ud

fra, 63. 208. s. Ræbt el.

Bært, 121. s. sig stærk i

Bært, 443. s. god Ræbt,

392. s. en Baad fra sig;

og: s. sig frem, 173. s.

sig frem som en Pill, 206.

s. sig

f. sig hen paa el. med en
 Røgt hen til, 380. f. til-
 bage, 508. f. Skulbrene
 op, 232. f. ind, 234. f.
 ind og ud, 317. f. Bløde
 366. man kan f. en hvid
 Pind derefter, 457.
 ydes: f. ind, 234. f.
 ned i Vandet, 430. f. til-
 bage, 508.
 ydesfjukt, 476.
 ye (en) 316. træffer
 Skyer over Himmelen;
 og: er fuld af S. 317.
 nok S. i Vesten, 22.
 yer, 103. 121. 285.
 yet (er) 317.
 ygge, 459. er i S.;
 har S.; giver S. fra sig
 el. forårsager S. 459.
 yggebilledet, 459.
 ygger for, 459.
 yggesiden, 26. 459.
 yld, 17. 19. 345. 354.
 træder S. 18. giver en S.
 344: det man giver en S.
 or, 345. er S. i, 345.
 369. 452.
 ylder, 17. f. til, 18.
 . paa; og: noget at f.
 paa, 345.
 yldig, 369. er f. 17.
 er den f. 369. anseer for
 f. 344. Hender f. og: er
 lærer f. 369.
 yldigfiendt, 369.
 yldner, 18.
 yller, 85.

Stynd dig! 24. 147. f. dig
 dog! 147. Skynder eder!
 24.
 Skynder: f. sig med, 24.
 66. 318. f. paa en, 24.
 Skynding: er stærk f. og:
 hvilken S. 318.
 Skytteri (ligger paa)
 404.
 Slæfte: arbejder paa S.
 el. sætter nyt S. paa en
 Klint, 196.
 Slæfter en Klint, 196.
 Slammer ud, 169.
 Slærpe middel og
 Slærper, 132.
 Slæv; Slævt: bliver f.;
 er f. i Kroppen; gjør sig
 f. til en af Siderne; og:
 slaar, sætter el. lægger
 sig f. op til, 414. ligger
 f. 306. gaar f. paa sit
 Fodstøi, 499. Pilen gaar
 f. 229. 404. slaar f. med
 Pilen, 404. den vil altid
 gaae f. for ham, 229.
 seer f. til el. seer f. med
 Øinene, 98.
 Slævmundet; og: er
 f. 78.
 Slævt see Slæv.
 Sløite; og: løber paa
 S. 403.
 Sløvl; Sløvler, see
 Sløvl; Sløvler.
 Slaaer, 32. 62. 81. 487.
 529. den som f. og: det
 man f. 529. f. sig, 22. 62.
 f. sig selv, 487. f. isien.

18. f. i Hovedet, 62. 136.
 f. med Sæbe, 131. f.
 sin Egtfælle, 346. f.
 ihjel, 127. f. en noget
 af Hænderne, 341. 401.
 f. om sig i Drede, 410. f.
 hinanden med knyttede Ræ-
 ver for at prøve Styrke,
 487. f. efter, 234. f. i
 Stykker, 55. 416. f. et
 Stykke af noget, 207.
 f. paa noget for at faae
 Sneen ic. af, 490. f. med
 sine Fingre, 136. f. Vin-
 gerne sammen, 345. f. til-
 bage, 17. f. ud, 42. f.
 Jld, 97. 123. 124. f. un-
 der Bandet, 171. f. af,
 200. 345. f. Græs, 146.
 201. 257. f. til med Søm,
 207. f. Vand paa, 227.
 f. af i et andet Kar, 227.
 315. f. bag op, 211. la-
 der sig f. 370. f. strax sin
 Will i et Sædelt, før de
 andre komme paa Slud,
 477. f. flad, 429. f. no-
 get om, 398. f. ned efter
 en Bugl, 380. f. Ansig-
 tet ned, 271. f. af Ho-
 vedet, el. Studet, 141.
 305. 306. 430. 457. 508.
 Oven f. over, 172. f. lige
 til, 277. f. sig igiennem,
 297. f. igiennem, 426.
 f. Feil, 356. er at f. Drag
 paa, 477.

Glaes, 529. f. af, 201.
 f. med, 349. de f. 349.

487. Mand og Kone /
 346. f. flad, 428. f. af
 Hovedet, 456. det som
 kan f. af Hovedet, 141.
 Slaet, 487. 529. f. i
 Plade, 429. bliver f. i
 Hovedet, 62.

Slakrer med Wunden,
 286.

Sladder, 530.

Sladderagtig, 531. er f.
 205.

Sladderbank, 175. 205.
 239.

Sladrer, 530. vil gierne
 f. 531. f. en noget i Drede,
 205. f. om; og: f. for
 en, 530.

Sladrer (en) 530.

Slag, 22. 487. faaet S.
 og: den som har S. 350.
 kommer S. om, 282.
 285.

Slagen see Slaet.

Slags: samme et. af et
 S.; ere af et S. og:
 er af det S. 291.

Slagsbroder, 349.

Slagtekniv, 9.

Slampamper, 478.

Slange, 225. 390.

Slap; og: er f. 178. et
 ikke f. 224. 226. 251. 346.

Slappes, 314.

Slapgiort; Slap-
 gjør; og: Slapgi-
 res, 178.

Slapbed, 178.

Slagfredbarn, 542.

Slam,

lem, 10. 125. 226. 289.
 360. er f. mod Goll, 289.
 er f. at være hos; og:
 er hos f. Goll, 320. er
 allerede heft G. 226. er
 for f. 442. synes at han
 er for f. 156. den el. du
 lemme! 326. bruger f.
 Mund, 1442. f. Snaf,
 158.
 emmere; og: er f. 276.
 emmest (er) 124.
 emt (er) 226. 360.
 enger; f. hen; f. hen
 til; og: er f. hen, 294.
 noget omkring af Jv-
 ighed, 398. f. fra fig,
 70. 294. f. fig, 290. 318.
 den som har f. fig, 290.
 et (ilde) 10. beegner f.
 16. sætter i f. Forsatning,
 28. 269. en f. Betaler,
 19. seer f. ud, 125. er i
 f. Stand, 162. har f.
 Raar, 269. søger at brin-
 ge i f. Raar, 372. f. til-
 odds, 310. f. Ting; f.
 Menniske; og: er et f.
 Menniske el. Boehave,
 359. f. bestilt; f. Hand-
 ling; og: gjør det, som
 er, 375.
 et (jevn) og: er f. 250.
 det flette; og: den f. Jis,
 250. er f. Mark, 280.
 et bagen (en Hval) 45.
 ette (en) 280.
 etter, 250. f. Haarene
 paa et Glind, 244.

Gleettere (bliver) 11.
 Gletbøl; og: Glet-
 bøler, 256.
 Glettænkende, 140.
 Glev (en) 153.
 Gliber; en Gliber;
 Gliberedskab; Glib-
 bes; Glibestied; Glib-
 besteen; og: Glibe-
 frug, 267.
 Glibrig, 224. er f. 224.
 392.
 Glibriighed, 392.
 Glid; er ret et G. og:
 duer ej til G. 344.
 Gliden i et Saar, 178.
 Glider: f. af, 171. 257.
 — med Lænderne, 223.
 259. f. i med Lænderne,
 259. f. løs med Lænderne,
 248. f. Huden af, 298. 312.
 f. tavset, 312. f. Hul paa
 Sollen, 391. f. og stræ-
 ker en, 139.
 Glides: Haarene f. af,
 186. 205. f. tvært fra hin-
 anden, 268.
 Glideskind, Sæl,
 261. 287.
 Glim, 313. er fuld af G.
 el. bliver besmurt med G.
 313. grønt G. i Bjorene,
 224.
 Glifter, 28. f. Taller-
 ner, 130. f. Gvelfkin,
 398.
 Glimet; og: er f. 313.
 Glindring i Bejret (er)
 249.

Sling er hlb og dib, 513.
 f. meget; det som f.; er
 nem el. stem til at f.;
 givet af det f.; det som
 forvolder, at det f.; f.
 besaarlag; og: f. el, 513.
Slipper, 131. f. ud, 41.
 107. 368. f. igiennem,
 42. f. løs, 42. 383. f. af
 Rød, 32. lader f. af Sna-
 ren, 253. f. af Hænderne,
 131. 400. slap netop vel
 derfra, 302.
Slipper i, 138. f. igien-
 nem med Rødderne; og:
 man f. der jævnlig i, 255.
Slippes løs, 383.
Slot, 92.
Slubbet (du!) 326.
Slud, 209. er S. 200.
 312.
Sludervorren, 88. er
 f. 88. 361. 363.
Slugen (er) 209. 298.
Sluger Mæden i sig, 54.
Slugværenhed, 209.
Slullemiddel, 164.
Slulter, 184. f. ud; og:
 har slutt, 164. f. en
 Brand, 196.
Slulteredslab, 184.
Slultes, 164. 196.
Slult Brand, 196.
Slumrer, 431.
Sluppen, 131. f. løs;
 og: er f. løs, 383. f. af
 Haanden, 400.
Slurd (en) 484.
Slust (en) 161. 417.

Sluster noget fra sig,
 471.
Slustet: er f.; er f. ud;
 og: lader Klæderne hæv-
 ge f. om sig, 418 holdt
 sig f. 544.
Slustebørn (er) 161.
Slutter (ender) 285.
Slutter (hæfter) 343.
Slutter for en Aabning:
 det som f. 262. f. ikke, 19.
Slutter (en) 344.
Slutterie, el. **Slutten**
 sted; og: **Slutted**,
 344.
Sluttet (er) 285.
Slutning, 285-321. 440.
 har til S. 285.
Slutnings-Årsag,
 190.
Sluges; og: **Slæter** med
 S. 89.
Slugelast (slæder med)
 89.
Slunger og **Slunge**
 steen, 89.
Slæber: f. med sig, 160.
 f. efter sig; den som f.
 noget efter sig; og: f.
 en frem, 534. f. noget
 paa Siden af et Kæbstøj,
 160. f. for Røve, 279.
Slæberemmer, 336.
Slæbes (det som) 534.
Slæbet og (har paa) og:
 det man har paa S. 160.
Slæbt; 534.
Slæde, 173. (437) S.
 med Hvide for og Mænd
 paa

paa, 191. liører i S. og:
træffer for S. 190.
lædehund; og: har til
S. 190.
lædestind, 122.
lægt: er i S. med; og:
hvor nær i S. med? 449.
lægtter ei paa, 536.
lægtning, 170. ægtter
sin S. el. begaaer Utugt
med den, 293.
løjfer; og: en Sløj-
fer, 267.
lør, 459.
løv; og: er f. 132. 191.
297. bliver f. 36.
løvgjør, 36.
løvhed, 132.
maafibret (er) 130.
maafobet, 138.
maafindet, 524.
maafnurrer, 180.
maamundet, 165.
maamumlen og
Smaamumler, ved
Herrie, 415.
maaregn, 263.
maareguer, 263. 420.
maasnakker, 328. f.
for Børn, 16.
maasnee og Smaa-
sneer, 366.
maasonger for Børn,
16.
maatoppet, 187.
maasiet; og: er f. 134.
mag: finder S. i, 225.
245. og det man finder S.
i, 245. finder ei S. i, 246.
falt S. 468.

Smager: f. got, el. ilde;
f. nu got, som ei før;
og: faaer det, der f. ham,
245. f. bedærvet, 150. f.
falt, 468. f. beest, el. bit-
tert, 452. hvad f. det efter?
451. f. paa, 270. 333. f. til,
333. f. Mæden, 38. 209.
Smagestykke, 38.
Smagløst (gjør) 149.
Smalle, 526.
Smal; og: er f. 30. bliver
el. gjør f. 31. er for f. 31.
Smallivet; og: er f. 69.
Smaster med Munden,
264.
Smied og Smede, 406.
Smeder; f. deri; og:
Smedet, 406.
Smelder see Smælder.
Smeltefærdig, 92.
Smeltekedel, 454.
Smelter, 67. 92. 338.
bringer til at f. 67. f. for
en, 339. lader f. for sig,
338.
Smeltes, 67.
Smeltet, 67. 338.
Smeltet, 68. 92.
Smerte, 33. 63. 98. li-
der, tilføjer el. forarsa-
ger S. 33.
Smertelig, 33.
Smerteligt (hvor!) 111.
Smertende og
Smertes, 33.
Smidig, 198. er f. 198.
226. gjør el. bliver f. 199.
Smidiggjort, 199.
Zz 4

Smiger (den som ej kan fordrage) 249.

Smigrer (en) 250.

Smigrer for, 249. er for at f. 250.

Smigres (er for at) 249.

Smil; Smilende; og: Smiler, 233.

Smitte og Smitten-
de, 10. 263.

Smitter, 9. 10.

Smittes ej, 251.

Smitsom, 10.

Smude, 30. 263.

Smudsigbed om Mun-
den, 485.

Smughandler (en) 313.

Smul; og: er f. 367. bli-
per, gjør el. holder for f.
367. hvor 366. f. Men-
niste, 125.

Smulbåget, 270.

Smulstæret, 257.

Smulgjort, 367.

Smulbaaret, 257.

Smulhed, 366. 367.

Smulbudet; og: er f.
148.

Smulskæftet, 72.

Smulstjet; og: er f. 134.

Smule, 66. 101. 235. f.
bitte, 239. Smuler, som
falde af Bordet, 176.

Smurt, 479.

Smutter ind, 389.

Smulle, 367.

Smuller; og: f. ud, 367.
f. ens Hoved, 304.

Smullet, 367.

Smægtelse; er Smæ-
tende; og: Smægler
af Hede, 153.

Smæller; og: er f. 30.
60. er el. gjør for f. 31.

Smæld: giver et S. efter
et andet, 255. f. Hæ-
202.

Smælden (hvilken!) 255.
416.

Smælde, 254. 322.
416. f. paa, 69.

Smøger Tobak, 392.

Smør; og: smører S. paa
385.

Smørelse, 27. 479. brø-
ger det til S. 479.

Smører, 27. 337. 479.
f. dermed, 479. f. sig til
paa, 263.

Smøres, 479.

Snal: hvilken S. 57.
stem S. 458. det bliver
kun ved S. 327.

Snallet meget el. lystig
el. ved sig selv, 328. f.
hinanden i Munden, 433.
f. over sig, 86. f. Kælen-
el. spædt, 180. f. ende-
men gjør saa lidet, 327.
en ung f. alvorlig og for-
standig, 542. f. for en for
at afspredde hans Tanker,
522.

Snalsom, 328.

Snapper vel, 161.

Snar (vær!) 24.

Snare, 188. 304. 305.
fanger med S. 188. 278.
305.

105. fanget i S.; og: sid-
der fast i S. 278. sætter
S. ud for en Fugl el.
hænger S. i Vejen for,
105.
sareline, 190.
lart, 208. vil s. gjøre,
24.
nab, 130. 444. 448.
er uden S. 131.
nabset 130. 448. er s.
263.
nedig. Anløb; Sne-
dighed; og: bruger S.
370.
nee, 40. 44. 169. løb
S. 255. 405. gaaer i løb
S. 255. dyb S.; er fal-
den S. og: er falden S.
paa, 44. ny S. 44. 405.
nedtrillet S. 49. tyf S.
som Græs i Søen, 192.
bedæller el. er bedækket
med S. 405.
neebliind (bliver) 121.
neebræe, 44.
needræb, 44. er S. 354.
neefog, 354. stærk S.;
er S. og: er ude i S.
354.
neefugl, 29. 234.
neehvid: er s. og: hvor
s! 182.
neehuns, 93.
neeforn (rundt) 281.
neer, 169. 281. s. lidt,
169. s. alvorlig, 312.
nees (en) 534. er en S.;
flere S. og: ere flere S.
534.

Sneestorpe, 388.
Sneeskred, 437.
Snegl, 438.
Sneglehund, 268.
Snelle, 438.
Snefteligning, 438.
Sneppe, 403. forskellige
Slags findes anførte, 153.
403. 420. 475. 495. stor
el. dobbelt S. 403. 420.
fanger S. 403.
Sneppesfanger(en) 403.
Sneppert, 460.
Snerper ell, 71. s. Mun-
den sammen, 73.
Snerten paa'en Svøb,
416. 444. sætter S. paa,
444.
Snertes, 212.
Snertes, 211.
Snerer, 60. 113. 299.
308. 485. er s. 60. 299.
308. er for s. 299. 485.
finder den for s. 485. gjør
s. 234. 299.
Snedrere (gjør) 321. blt-
ver s. 299.
Sniger sig paa, 380.
Snild, 423. han el. den
s. 326.
Snildeligen (handler)
423.
Snit, 201. 203. glør S.
s. 203.
Snitter: s. en Kæn ud
af et Glind, 210. s. lidet
af; og: s. glat, 406.
Snittespaan, 411.
Zz 5. ~~Sn~~

Snøe: det som er S. paa, 193.

Snøer, 193. f. sig; og: f. sig el. det tilbage, 193. f. sig omkring noget, 308.

Snøes og **Snøet,** 193.

Snøg, 390.

Snør, 21. S. med **Snære** paa, 188. S. at trække noget paa, 316. her **Snører** paa noget, 5.

Snørter, 168.

Snøt, 156. S. løber ham af Ræsen, 157.

Snøttet Ræse (gaaer med) 157.

Snøstedet; og: med ophøiet S. 157.

Snøde, 420. S — Bind, sel, 132.

Snue; og: har S. 315.

Snufør, 453. f. efter el. f. op i Ræsen, 270.

Snusdaase el. **Snus,** horn, 453. (*)

Snustobak; og: brænder S. 453.

Snyder Ræsen, 156.

Snører, 188. 278. 305. f. omkring noget, 285.

Snøres, 278. f. stærkt, 446. det som f. omkring, 285.

Snøret, 188. 278.

Snært; **Snærter** og

Snæver see **Snere;**

Snærter og **Snæver.**

Snøfter af at have gråd, 250.

Snøre (en) 428. sætter S. ud; S. sættes ud; og: lader S. gaae til bunds, 307. haler S. ind, 31.

Snørebaand el. **Snøre** Rem, 533. med S. sætter S. i; forsynes med S. og: S. er løs, 533.

Snører 533. f. sammen; og: f. sig 533. f. omkring el. f. noget om det, 308.

Snørerem see **Snørebaand.**

Snøres; og: som er til at f. sammen, 533.

Snøvlende *Manst.* 209.

Sød, 347. er S.; a el. bliver tilførtet af S. og: kræber S. af noget, 347.

Sødet; meget f. og: a el. 347.

Søel; **Sølen,** 398. **Sølen** Ravn, 7. 244. flaar lige i S. 218. S. gaar ikke under; S. begynder at dale; og: S. er nær ved at gaae under, 514. vender mod, sidder el. ligger i S.; her efter S.; og S. flaar, 398.

Søelbrændt; og: bliver f. 341.

Soch

(*) Lin: 30. bryr. isteden for: **Sundrævik.** **Snustobak;** her læses; **Sundrævik.** **Snusdaase;** **Snus** horn.

elgran, 199.
 elhvær, 535.
 elstiden, 398. er S.
 l. boer paa S. 398.
 elstin, 398. er el. st.
 er S., 398.
 elstive, 325.
 eld (et) 176. 271.
 eldat, 441.
 eldalingen (i) 514.
 elen ser Soel.
 elle, 28. 61. 96. sætter
 S. i, 28. 61. 96. sliffer
 S. og: har forslidte S.
 18.
 ellelæder; og: gjør
 S. 61. 62.
 elleløg, 61.
 elgt, 362. 508. er f.
 362.
 elm: den f. 326. f. du
 iger, 259. lader blive f.
 det, 261. er f. den var el.
 bliver f. det er; er el.
 gaaer f. han vilde; og:
 gaaer som det kan, 456.
 samme Steder, 100.
 samme, 69. er el. bliver
 S.; S. fanger an; og:
 bliver S. over, 69.
 sammeilig og Sam-
 merplads, 69.
 199, 28. har S. 171.
 306. forarsager S. 28.
 orgesløs (er) 26. 219.
 orrgiven, 28. 171. er f.
 306.
 orrgivenhed, 28.
 orrigfald (er) 171.
 479.

Sort, 199. er f. 195. 221.
 gjør f. 347. Soen er hist
 og har f. 196. f. af Jlden,
 196. det f. paa Himlen
 over Bandet, 221. — paa
 et Fjeld, 460. er f. paa
 Havbrynen under Landet
 i Lille Bøjr, 228. er f. i
 de ellers hvide Fjelde;
 og: smaa sorte Pletter
 røre sig langt borte, 460.
 Sovelamner, 118.
 Sovelammerad; og:
 hørt til S. el. ere S., 430.
 Sonende, 430. har f.
 Haand el. Fod, 157.
 Sover, 66. 430. f. ind,
 431. f. ei, 80. f. sit falde
 Maal, 430. f. nikkende,
 286. f. næsten el. f. ikke
 ret; kan ei f. hvor der
 larmes; kan ei f. for ham
 et det; kan ei faae Roe
 at f.; lader ei faae Roe
 at f. og: kan ei mere kom-
 me til at f. 431. f. ude el.
 gaaer hen at lægge sig i
 et andet Hus at f.; og:
 lægger sig at f. der el. hos
 ham, 498. Kan ikke f.
 515. er ei got at f. i Mær-
 værelsen derved, 509. Ro-
 den el. Haanden f., 157.
 Soveftod, 430. 431. gjør
 S. tilrette, 430.
 Soveid, 118.
 Spaadom, 80.
 Spæer, 35. 80. f. af en
 Spand Vand; Spanden

- man. f. af; og: f. det el.
 derom af Vandet, 460.
 f. sig det samme med en,
 som det er gaaet med en
 anden tilforn, 481.
 Spaamand, 35. 80.
 Spaan, 411.
 Spaaner en noget til, 232.
 Spade, 497.
 Spadserer, 382.
 Spag; og: er f. 322.
 Spagfærdig; og; er f. 170.
 Spaltet (er) 15.
 Spanflgrønt, 248.
 Sparer, 53. 88. 262. f.
 for el. paa, 53. f. sig selv;
 og: f. ikke paa, 88. har
 f. til man kom hjem, 262.
 Saret, 262.
 Sparfom; og: er f. 54.
 88. er f. paa, 53.
 Speculerer, 141.
 Spedalsk; og: er f. 390.
 Spedalskhed, 390. er
 plaget af S.; reuser fra
 S. og: reuses el. fries
 fra S. 390.
 Spejlet(er) 102.
 Spejder; og: en Spej-
 der, 266.
 Speil, 460.
 Speiler sig; og: f. sig
 deri, 460.
 Spel; Spende og
 Spender; see Spæl;
 Spænde og Spæn-
 der.
 Sperrer sin Mund op, 15.
 Spids, 33. 173. brænder f.
 og er meget f. 122. 191.
 en f. And, 173.
 Spids (en) 122. har S.
 og: sætter S. paa, 122.
 S. af noget, 139. 148.
 Spidsendet og Spids-
 sig, 33.
 Spidsglas, 462.
 Spidsbåget, 456.
 Spie, 234.
 Spieslue, 314.
 Spietter; og; f. efter,
 138. f. til med sin God, 498.
 Spiettes el. bliver f. 498.
 Spiger; og: slaaer S.
 ind, 207.
 Spigrer; og: f. fast til,
 207.
 Spigret; og: er f. 207.
 Spiilning (slaaer) 120.
 Spil, 410.
 Spil, 8. 31. sætter el. sat
 paa S. og: vinder el.
 bunden S. 114. taber i
 S. 116.
 Spilder ei og Spil-
 des el, 55.
 Spildt, 112. er el. lader
 blive f. 55.
 Spile (en) 8. 195. 349.
 Spiler ud, 120. 349.
 Spileramme, 120.
 Spillefugl, 198.
 Spilleglut, 134. 220.
 Spillende (er) 187.
 Spiller: f. Lykkespil; og:
 f. om, 116. noget at f.
 om, 114. f. paa Fløjt,
 174. f. paa Violin, 5.
 Spil

ndel (en) 307. 309.
 ndelsvæv, 305.
 nder; Spinderol;
 : Spinderske, 352.
 ire (en) 284.
 trer; og: begynder at
 284.
 iritus at smøre med,
 79.
 ise, 14. 298. megen
 5. 358.
 ifeligt, 466.
 iser, 14. 264. 297. f.
 alig; f. om kapt; og:
 op for en, 54. f.
 od Mad; f. med Behag;
 til Mættelse; noget
 f.; f. med Fred og Roe;
 g; f. tilig, 298. f. reent
 p, 182. gider ei f. det,
 46. hvad f. han? 451.
 f, hvem der havde noget
 it f. 466.
 iseredskab; Spise-
 ted; og: Spisestue,
 298.
 isevahre, 359.
 lidagtig; og: er el.
 yor f. 50.
 lint, 241. 446. gaaer
 Splinter af, 241. 253.
 mange el. store S. 241.
 gaaer S. i Haanden, 446.
 linte, Stik, 446.
 lintrer el. Splinter
 es ud, 241.
 plitter til Londebaand,
 440.

Splitter ad, 224. 241.
 480.
 Splittergal (er) 392.
 Splittes ad, 208. 224.
 241. f. reent ad, 416.
 Splittet ad i mange Styk-
 ker, 416.
 Spolorm, 237.
 Spør, 506. gaaer efter S.
 499. 506. søger et Dyr
 efter dets S. 499. det er
 hans S.; gaaer i en an-
 dens S. el. følger S.;
 faaer at see, finder el.
 kommer paa S. 506.
 Spørfinne, 404.
 Spørlig (er) 506.
 Spørstøder (Kisten) 404.
 Spotter, 126. 156.
 Spotter (en) 156. 267.
 Spottet, 127.
 Spraaes og Spraa-
 et, 498.
 Spradende, 364.
 Sprader allevegne om-
 kring, 364. Jlden f. 322.
 Spragler; meget f. og:
 er f. 261 f. Sælhund; og:
 fanger en f. Sælhund,
 177.
 Spreder ud for at tørres,
 120.
 Sprædt allevegne (ligger)
 418.
 Sprelle; Sprenger
 og Sprætter, see
 Sprække; Spræn-
 ger og Sprætter.
 Spring, 3.

Springe

Springbilde, 364.

Springen, 466.

Springende Vand el.
Blod, 490.

Springer, 357. 361. 364.
466. f. gesvindt op, 364.
f. over, 3. 17. 357. 492.
493. det man f. over 357.
f. til alle Sider, 364. f.
ned, 220. 368. f. ned paa,
220. f. i Løbet, 493. f.
tilbage, 17. 368. f. langs
over Vandet, 83. f. oven i
Vandet, 264. f. ham af
Hænderne, 200. Vinden
f. fra et Pjorne til et
andet, 399. Vand el. Blod
f. frem i en Bue, 489.
f. i lu, 208. f. af Hede,
322.

Springer (en) 220. 357.
364. 465.

Springpelt; og: har
S. paa, 61.

Springtid (er) 402. er
er ej mere S. 215.

Sprog, 329. har til sit S.
og: bruger et vist S. 329.
ere eens S.; tale eet S.
el. have eet S. sammen;
og: ere el. have forskjel-
lige S. 46.

Springen, 233. 234. er
f. 15.

Springe, 56. 233. fuld
af S. 233.

Springer, 224. 233. be-
gynder at f. 224. kommer
til at f. 322.

Sprænger, 322.

Sprænges, 176. f. af
stærk Hede el. Kulde, 322.

Sprængt, 322.

Sprættende af Flden, 322.

Sprættende, 364.

Sprætter: f. hist og her,
364. f. oven i Vandet,
264. f. sig ud af Hænde-
ne; og: f. Vandet af,
200.

Sprætter op, 122. 211.

Sprøtte, 164. 184.

Spund, 427. gjør S.
gjør S. til; og: S. at
taget af, 427.

Spunden, 352.

Spunds see Spund.

Spundser; en Spund-
ser; og: Spund(er),
427.

Spurv, 234.

Spud; stiller med S. u.
Spudstil, 161.

Spøge, 256. 257.

Spøge; og: kommer til
at f. 256.

Spøt, 196. (7.) tyf S.
315.

Spytteballe el. Spyt-
tepotte, 197.

Spytter, 197. f. paa, 197
315. f. i, 197. f. ud, 335.
f. Tran ud af togget Spøt,
197. 336. f. Blod, 67.
335.

Spæd Barn, 274. snæsker
f. 180.

Spædlemmet, 30.

Spøge

æt, 336. gammelt S.
 53. se! flæbende S. 543.
 er med S. at bestille,
 37. Spættet i Lampen,
 32. Lampen bliver for-
 ret med S. 336. kom-
 er S. i Lampen el.
 ia noget, 337. rigger
 5. og spytter Tranen ud,
 36. tillader S.; spytter
 5. i Vandet; og: S. til
 t spytte i Vandet, for at
 iae det stille, 337. er S.
 4: smører med S. 337.
 blind er slibrig el. fuld
 f S. 392. S. som foldest
 aa Pose at løbe i Tran
 f sig selv, 478.
 æl arbejde (er i) 337.
 ælbøtte, 337.
 ælgrav, 106.
 ælgrever, 92. 478.
 ælhugger (en Hval)
 7. 312.
 ælhus, 337.
 ælhytte, 106.
 ællar, 337.
 æller; og: er Spæt-
 et, 337.
 ælmave, 16.
 ælpost, 384. liden S.
 85.
 ænder, Læder og
 Spænde, Lædersted,
 129.
 ænder: f. for, 42. f.
 ra, 42, 383. f. Gloen;
 og: f. den op, 429. f.
 ine Kræfter stærkt an,
 130. f. med Ringene,

136. f. med Roden, 138.
 f. en Bue, 188. f. et Erdmæ-
 mestind, 198. f. Velte om,
 197.
 Spænderem, 198.
 Spændes fra, 383.
 Spændescene, 318.
 Spær, og: støder med S.
 161.
 Spættet; og: et f. 261.
 Spøg, 198. for S. 14.
 Spøgelse, 27. 74. 120.
 seer S. 27.
 Spøger, 14. 198. 266.
 f. med, 96. 266. 366. f.
 med hinanden, 474.
 Spørger, 44. 87. f. en;
 f. om el. efter; og: f.
 ud, 44. det er ikke at f.
 om, 326. det var at f. om,
 482. f. nøje, 204.
 Spørgenem el. Spør-
 gesøg, 44.
 Spørgsmål, 44.
 Svalpen paa Isen (lars-
 mer af) 463.
 Staaende; og: er f. 206.
 paa f. God, 84.
 Staaer, 206. f. oprakt,
 206. f. og seer til, 232.
 f. nu opreist, 288. f. paa
 noget, 498. 499. f. oppaa
 for at naae, 71. f. ved
 Koret, 21. Sted at f.
 paa, 206. kan ei f. paa
 fine Been, 346. f. paa
 Hovedet, 237. f. paa Læ-
 erne el. Bagbenene, 289.
 f. stille, 534. hans For-
 stand

- stand f. stille, 391 f. og
 hænger med Armene, 112.
 f. op, 241. 242. 288.
 er i færd med at f. op;
 og: faaer til at f. op,
 242. f. af, 310. Vandet
 f. oven paa Jsen, 159. f.
 imod, 19. 50. f. bi, 14.
 90. 96. — i Sangen, 122.
 f. sig, 297. Bogen f.
 paa, 488. maae staae til-
 bage, 512. f. ham ei læn-
 ger an, 226.
 Staal, 436. er S.; og:
 er uden S. el. ei mere
 S. for, 437.
 Stabel, 79.
 Stabler, 79. f. Løv,
 133.
 Stabilet, 79. 181.
 Stad, 92.
 Stadig (er) 65. bliver f.
 derved, 65. gaaer f. paa
 sine Been, 346. bliver me-
 re f. 424.
 Stadighed (bringer til)
 65.
 Stadsfær, 53. f. med, 54.
 Stadskole, 53.
 Stager sig frem i en Baad,
 496.
 Staf (en) 79.
 Stakkel, 360. stakfels
 Menniske, 125. Stakkel!
 den, din, jeg ic. S. og;
 din lille S.! 425.
 Stammen paa et Træ,
 284.
 Stammer, 132. 542. —
- Stammer (en) 132.
 Stamfader, 284.
 Stampe (staaer i) 420.
 Stamper med. Jern,
 497. 498.
 Stand (siger at stå)
 423.
 Stander (en) 206.
 Staudhaftig; og: at
 423. bliver f. 424.
 Standser; og: den f.
 f. 534. f. i Vært, 4.
 mod noget, 8. f. i
 Arbejde, 440. f. det
 303.
 Stang; og: bringer S.
 med sig, 343.
 Stanger, 44. 299. f. for
 Lænder, 236.
 Stanges, 299.
 Stank; og: der er S.
 S. 493.
 Stankebeen, 505.
 Stav; og: har S. med sig
 7.
 Stavelse, 458.
 Sted, 119. 372. beredes
 el. forskaffer S. og; har
 ingen S. at være, 119.
 har S. 119. 372. paa
 dette S. 247. paa det S.
 247. 325. fra dette el.
 det S. 248. S. man for-
 ste gang kommer, 371. S.
 man først kommer til; ved
 sig ingen S. og: har ingen
 blivende S. 372. S. har
 noget naaer til el. ligger
 an paa; og: S. et Træ
 borte,

ører, 498.
 eddatter, 343.
 edfader, 38. 58. 88.
 edmoder, 51.
 edse (er;) og: Sted,
 evarende, 73.
 edson, 83. S. Rone,
 32.
 een, 516. forskellige
 slags S. findes anførte,
 17. 68. 516. glat S. ved
 Stranden, 502. særdeles
 for S. 516. S. i Bær,
 105. er i Arbejde med S.
 og: brækker el. hugger S.
 116. S. man kaster med,
 262.
 eenbider (en) 186.
 239.
 eenbrækker (en) 517.
 eenbolp (en Bugl)
 238.
 eenbys (et) 516.
 eenflotser, 502.
 een gierde, 175. 402.
 lægger S. 175.
 eenhob, 205. 502.
 eenhugger, (en) 517.
 eenhør, 224.
 eenlast, 262.
 eenlul, 68.
 eenmos, 224.
 eenstred, 205. 437.
 eenqvette (en Bugl)
 238.
 eenurter, 205.
 teg, 454.
 tegen. op (er) 156.
 tegepande, 454.

Steger; Steges; og:
 det som s. 454.
 Stegespid, 184.
 Stegt, 454.
 Stejl (er) 117. 267. s.
 Klippe; der er s. og: flavr
 rer op ad s. Bjerg, 117.
 s. Fjeld ud til Hav, 492.
 Stemme; og: skien el.
 maadelig S. 75. har sin
 S. 179. har grov S.
 180.
 Stemmer overeens,
 53. 292.
 Stempel at slaae Hul med,
 391.
 Stener; s. med; og:
 Stenet, 262.
 Stevner lige paa, 496.
 Stiaalne (det) 486.
 Stibøile, 498.
 Stie, 21.
 Stieler, 36. 486. s. fra
 el. til en; og: s. grovt,
 486. s. Mennister, 126.
 s. sig paa, 151. 462. den
 Jæger, som s. sig paa et
 Dyr; og: det Dyr man
 s. sig paa, 462.
 Stjerne, 515. forskellige
 slags S. findes anførte, 9.
 55. 188. 238. 244. 293.
 419. 469. 493. Dovedets
 S. 183.
 Stjernefisk, 299.
 Stjerneflod, 31.
 Stiert, 343. 404. har en
 flæt S.; har ej alle Fiere
 i S.; har mistet sin S.
 og:

og: breder S. ud, 343.
viser S. op; slaaer med
sin S.; flentfer af S.; og:
faaer S. til sin Deel, 404.
Stisbatter; Stiffa-
berne. see Steddatter;
Stedfader x.

Stift (en) 207.

Stiae (en) 240. 498.

Stiger, 167. 233. kommer
til at f. 240. f. op, 156.
240. f. i Høiden, 240. f.
ned, 16. stiger i Baad el.
til vogns, 97. f. paa Land;
f. af; og: f. af derpaa,
310. Raden f. op i Hal-
sen el. af Raven, 101.
149. Vandet f. 149. 523.
lader Vandet f. derober,
524. Sted hvor maae
stiges, 240.

Stim, 31. forfølger en S.
Sælhundede; og: den S.
Sælhundede, som forfølges,
243. S. Giske el. Sæle, som
sprette i Vandet, 264.

Stil (et) 172. 173. 446.

Stillemeddel, 173.

Stikken: lades i S. 40.
lader i S. 41.

Stilkende, 173.

Stiller, 70. 172. f. til,
71. f. efter, 99. f. med en
Synaal ud og ind, 157.
f. med et Syn, 161. f.
igjennem, 172. 173. f.
Kjens ind; og: f. paa,
173. f. ind, 249. sidder
at f. Sælhundede, 311. f.

Fingeren i Halsen i
Bræfning, 405. hvad
ham? 378. det f. ham,
173. det f. i God el. Haand,
157. — i Dinene, 121. i
Haanden iommen, 184.
f. en ud, 195. f. under,
71. 195. f. en Tonde af,
37. Pilen f. ej lige frem,
229.

Stikker (en) 173.

Stilles, 173. 410. f. ind
267. bliver stikken efter,
99.

Stilpiller (giver) 512.

Stillaads for paa Mand
folkebaad, 55.

Stille, 103. 312. 381.
479. 494. et f. 103. 153.
381. 494. 534. et ganske
f. 43. 154. er bleven f.
153. 154. f. Vej, 99.
154. f. Hav, 154. gjør el.
bliver f. 154. staaer f. 534.
f. Plet i Vandet, 337.
hvor f. f. Væsen; et f.
i sit Væsen; og: sidder
f. af Bedrøvelse, 479.
er f. paa et Sted; ligger
ganske f.; faaer til at
staae f. og: den som er
el. ligger f. 535. holder
sig f. 73.

Stilleltine i en Rave
fælde; og: sætter den i,
190.

Stiler til, 140. 496.
f. Tanken til; og: lader
f. til, 506. f. til en ved
at

it tale om andre, 512. f.
 nod Jorden, 59. f. lige
 paa, 80. f. efter, 335. f.
 brud, 431. det man f. til,
 134.

iller: f. Bæsten, 153.
 Smerten, 251. f. den
 om lærer, 311. det f.
 is, 154. 312. f. op, 276.
 sin Fælde op, 190. f.
 ilfred, 114. 509. 522.
 dermed, 510. f. for Dine,
 189. f. sig god an, 13. f.
 ig stet an dertil, 384.

illes, 154. Blodet f.
 86. Smerten f. 312.
 ilhed, 479. bragt i S.
 35. bruger el. nyder i
 S. 381. sætter sig i S.
 34. 535.

ilstandstid, 535.
 immel Søedyr, 31.
 64.

imer og Stimer
 ted, 384.

imle sammen i Jis,
 og (Dyr) 455.

ing (har smaa og tette
 l. store) 211.

ing; Stingfyge;
 g: har el. plages af S.
 73.

infende, 493. f. Urin,
 42. har f. Nande, 386.

infer, 386. 493. f. af
 fise, 313.

irrer paa, 134. f. længe
 paa, 332.

Stib, 8. er f. 10. 195. 218.
 248. gjør f. 195. 446. bli
 ver f. af Kulde, 248.

Stive (en) 8. 277. 445.
 sætter S. under, 8. stiller
 S. paa Siden af en Baad,
 277.

Stivelse, 8.

Stiver, 8. 446. f. et
 Huns, 446.

Stiver (en) 195.

Stives op, 446.

Stivfrosent; og: er f.
 195.

Stivhed, 8. 248. 446.

Stivseende, 134.

Stoel, 122. 142. 146.
 maae ofte til Stoels, 32.
 gjør Stole, 446.

Stof, 7. 287. bruger S. 7.

Stolkeprvgl (give hinc
 anden) 410.

Stoffist, 264. 402. tilbe
 reder S., 264.

Stolhuus og Stof
 mester, 344.

Stolemager, 146.

Stoler paa, 33. 452. 506.
 er at f. paa; det man har
 at f. paa; og: f. ganste
 derpaa, 452. f. ikke paa
 sig selv, 476.

Stolpe, 445.

Stolt; er f. og: meget f.
 241. er f. af, 242.

Stolthed, 242.

Stopper, 21. 95. 157.
 317. f. ud, 205. f. til,
 262. f. inden i andet,

205. f. Munden til paa
 en, 311. 330. det som f.
 Ræsen, 528.
 Stopper (en) 317.
 Stoppeß ud, 205.
 Stoppet, 21. 317.
 Stopning, 21.
 Stor; og: er f. 34. 109.
 meget f.; saa f.; hvor f.?
 for f. og: agter f. 35. en
 af de Store, 274. taler f.
 Ord, 129. deri har du f.
 Ret, 442.
 Storagtig, 241.
 Storagtighed, 242.
 Storbudget; og: er f.
 270.
 Storbudet, 174.
 Storsibret (er) 130.
 Storflabet, 420. 528.
 er f. 528.
 Storfodet, 138.
 Storgabet, 340.
 Storbaget, 456.
 Storhalet, 341.
 Storhed, 34.
 Stor, Jsen, 421.
 Starlindet, 524.
 Storlæft (er en) 166.
 Storligen, 23.
 Storm, 42. 43. bliver en
 rygende S. 43. S. tager
 mere til, 290. S. over-
 falder en, 43.
 Stormavet, 270. er f.
 271.
 Stormer, 43. f. op,
 290.
 Stormundet, 165.
 Stormølet; og: er f.
 180.
 Stornavlet, 160.
 Storplettet; og: af f.
 261.
 Storpraler (en) 19.
 540.
 Storflægget, 76. 527.
 er f. 527.
 Storfrævet, 3.
 Storsnudet, 420.
 Storspraglet; og: er f.
 261. f. Sæl, 177.
 Storstinget, 211.
 Stortalende; og: er f.
 329.
 Stortoppet, 187.
 Storvinget, 136.
 Stor, Der, 206.
 Storslet; og: er f. 134.
 Storsret, 438.
 Straa, 145. S. i Stovler
 el. Stoe; og: lægger S.
 i el. tager af Stovlerne 12.
 366.
 Straaluro, 145. 146.
 hver S. 146.
 Straaler (Solens) 218.
 316. S. falder derpaa,
 218.
 Straaler (den) 316.
 Straasverske, 146.
 Straf; faaer S. og: kan
 til S. 379.
 Straffer 379. f. ufor-
 skyldt, 480. f. saa smaat;
 og: bruger det at f. med,
 379.
 Straf.

traffes el. bliver f. og f.
dermed 379.

trafvoerdig; og: er f.
379.

tram, 446. er f. 10.
bliver f. 314. gjør f. 195.
flaer f. 446.

trammer, 314. 446.
f. mere, 446. f. et Trom-
meskind, 198.

trammes, 314. 446. f.
mere, 446.

tramgør, 195.

trambhed; og:
Stramt, 446.

trand, 59. 421. er S.
med Steenfløtter, 502.

er nede ved S. 59. 421.
gaaer til S.; og: læg-

ger til ved S. el. kom-
mer til S. bøs en, 421.

Kommer til S. lige for
det Sted man boer, 396.

er ej S. nær, 491.

trandbred; gaaer el.
er kommen til S. og:

filler fra S. 428. søger
S. 505.

trandlant (fabrer for-
bi ens) 428.

trandmaage, 269.

trandsneppe, 403.

trax, 84. 154. 482. f.
paa Stand, 84. f. derpaa,

470. 483. gjør f. 84. 153.
kommer f. 371. f. paa hin-

anden, 25.

treg, 495.

Streng: f. i sine Levere-
ler, og: er f. i at give Le-

veregler, 213. er ikke f.
imod, 151. har el. har ikke

Kræfter til f. Arbejde, 344.

Striber, 6. 59. udsnet
S. under Øiet, 506.

Stribet, 59.

Strider imod, 19. f. om
noget, at det ej er saa,

188.

Strides med, 24. f. med
hinanden, 349. f. ved

Sang, 145.

Stridsmand, 441.

Stridsfang (synger)
145.

Stridsfanger; og: er
en S. 145.

Strille (en) 42. 190.

Strilsum; og: syer S. 21.

Strime, 131. 212. syer
S. i Huden, 157. syede

S. i Huden, 157. 456.

faaer S. i Huden, 211.

Solens S. og: den flaaer
S. 316.

Strimmel, 96. 186. 190.
besyer el. besyes med S.

190.

Strube, 501. det øverste
af S. 500. S — s op-

bøjede Ende, 234.

Struntfager, 137. 256.

Strygjern, 250.

Strøger, 16. f. paa, 5.
f. an, 29. f. Klæder, 250.

f. Jøseligen langs ad et

Dyr med Ptil el. Kugle, 466.
 Stræben, 375.
 Stræber, 375. f. efter, 450. f. med, 75.
 Stræbsom Mand (er) 163.
 Stræffeline og Stræffenaal, 501.
 Stræffer, 318 446. f. stærkere, 446 f. et Baadestind, 501. f. en Buestræng, 188. f. sig, 136. 160. — af Hede, 410. f. sine Been ud, 437. f. sig efter, 161. f. ikke til, 31. 125.
 Stræfferebflab til Skind, 483.
 Stræffes, 446. 501.
 Stræffeferne bag paa en grønlandsk Bue, 239.
 Stræng (en) 314.
 Stræng see Streng.
 Stræ til en Baad; og: lægger f. under Baaden, 497.
 Stræfjorb (flint) 405.
 Stræelse, 260.
 Stræer ud; og: den som f. ud, 419.
 Stræet allevegne omkring (ligger) 418.
 Strøm, 402. der gaaer S. el. bliver stærk S.; og: S. har ret faaet Magt, 402. er liden el. flap S.; begynder nu

først at gaae S.; da gaaer ingen S. el. uden S.; fahrer med S.; god Leilighed at faare med S.; holder stærk S. ud el. er midt i en S. og: S. tager det godt, 403.
 Strømand, 502.
 Strømfjorden, 168.
 Strømsted, 402.
 Strømpe; og: syer S. 27.
 Strømpefolte; og: for slidte S. 96.
 Studerer, 107.
 Studs (i en) 482. gjør i en S. 209. stær i en S. 482.
 Stue, 119.
 Stullen, 172. 173. f. Dunde, 172. bliver f. efter, 99.
 Stum: bliver f. 311. ganske f. til hvad man siger, 330.
 Stump, 33. 132. 219. 267. er f. 132.
 Stump (en) 208.
 Stumpes af (Enderne) 205.
 Stumprumpe, 341. 343. er f. 343.
 Stumpvinget; og: er 136.
 Stumpøret, 438.
 Stund: liden S. 208. det er en S. siden, 543.
 Stundeslæbhed, 521.
 Styg,

Stog, 226. 360. 367.
er, bliver, gjør el. holder
for f. 367. f. Menniske,
125.

Styghed, 226. 367.

Styghudet, 148.

Stnat (er) 226. 360.

Stykke (et) 67. 102. 208.

219. 234. 278. kun et

libet S. temmelig stort

S. 102. et S. Brænde,

234. et S. af Bryden at

sluge i sig i Hast, 209.

gaaer i Stykker, 55. 278.

416. gaaer let i S. 20.

56. gaaer S. af noget,

253. slaaer i S. 55. 416.

Skærer i S. 66. kan en

let gaae i S. 56.

Styke ikke (Haarene) 244.

Stympet Stykke, 101.

Styre-Mare, 21. 38.

Styrer, 21.

Styrke, 226. 318. 381.

414. 478. har S. 288.

478. som har S. 478.

tager af i S. 318. Man-

gel paa S. 414. sanker

S. derved, 365. prøver

sin S.; og: prøver S.

med el. ved, 381.

Styrkende Middel, 288.

Styrke-Prøve, 48.

381.

Styrker, 288. 364. 381.

f. sig, 288.

Styrkes, 288. f. ved, 288.

365. det man f. ved, 365.

bliver styrket, 381.

Styrmand, 21.

Styrter; og: den som f.

335. f. om, 332. f. om

paa, 271. 332. f. ned;

og: f. ned paa, 271. f.

forud, 282. f. sig i Ulyk-

ke; og: den som f. sig i

Ulykke, 356.

Styvfær, 343.

Stænler (det) 416. 417.

f. paa, 200. 416. 417. f.

Band paa; og: de f. Band

paa hinanden, 416. f. af,

200. Søen f. ind i et

Fahrtøi, 538.

Stærblind; og: er f.

475.

Stærk, 56. 240. 251.

388. 352. 381. 414. er

f. 56. 240. 251. 288.

309. 352. 381. 414. me-

get f. 381. er meget f.

414. den er tilstrækkelig

f. 224. begynder at blive

temmelig f. 226. overmaa-

de f.; og: er overmaade f.

409. gjør f. 288. 381. bliver

288. den stærke, 409. er

ikke f. nok, 152. f. Natur,

352. 414. f. Tilstand,

381. f. Grad, 226. f.

Dril, 519.

Stærkere, 24.

Stærkeste; og: er den f.

381.

Stærkt, 23. 24. 226. 309.

446. er f. at arbejde i,

309. griber sig f. an, 24.

379. roer el. træffer f.
 446. beegner for f. 442.
 Støb (et) 82. 282.
 Støber, 29.
 Støbested 67. 338.
 Støb, 22. 44. giver S.;
 og: tager S. af mod Lan-
 det, 496.
 Støder, 44. 56. 150. 263.
 398. f. løb, 175. 249.
 f. af, 248. f. fra sig, 8.
 138. f. paa, 32. 44. 150.
 178. f. om, 282. f. i uend-
 ste Hensigter, 95. f. med,
 178. f. an mod, 44.
 f. mod noget uforvarende,
 505. f. mod Landet, 44.
 f. an med, 150. f. med
 et Spær, 161. f. med
 Ræderne, 237. f. med sine
 Horn, 299. 503. f. til
 noget, 398. f. bag over,
 313. f. paa noget med et
 Redskab; og: f. frosen
 Jord op, 496. f. sig, 8.
 22. 44. 62. 188. 263. f.
 sin Rod, 138. f. for Ho-
 vedet, 188. 247. f. sig over
 246.
 Støder (en) 56. 178.
 Stødes, 398.
 Stødt, 398. bliver f. 199.
 246. bliver snart f. 47.
 Støj, 371.
 Støjer, 371. f. i Harme,
 410.
 Stønnen og Støn-
 ner, 308.
 Størner, 133.
 Størret Blod, 67.

Større, 35. bliver f.
 Størrelse, 34. af S.
 Størst, 35.
 Støtte, 277. 445. f.
 synes med S. og: f.
 S. under, 446.
 Støtter sig, 8. f. sig ud
 og: noget at f. sig ud
 287.
 Støttes ved, 287.
 Støv, 176. 392. ryddet
 af, 176.
 Støven, 392.
 Støver, 176. 392. f. a
 til, 176.
 Støve, 163. med Stø-
 ler; tager el. træffer S.
 paa; træffer S. af; har
 ude S.; uden S.; har
 ingen S. paa; går S.
 til rette el. træffer ud;
 ud; tørrer S.; har ud
 S. at bestille; og: for
 S. 164.
 Støve, Arbejde (n)
 164.
 Støvefægt og
 Støveopparter, 164.
 Støveflast, 163.
 Støveflind, 76.
 Støvestraa, 366.
 Støvestrækker (n)
 164.
 Støvrege; og: n S.
 263.
 Succesfor, 427.
 Suende, 262.

1er; og: f. i sig, 262.
 har suet sig fast, 296.
 al og Suller, 34.
 uller, 507.
 ullerrod; og: spiser,
 loer el. sårer efter Suf-
 ferrerodder, 441.
 ullertoppens Colo-
 nie, 280.
 ult, 158. liber S. 540.
 ulten; og: er f. 158.
 ulster ihjel, 355. man
 maae f. ihjel, 506.
 ultet ihjel, 355.
 umpig Land, 255.
 und; og: er f. 352. gjør
 f. 154. 352.
 und (et) va: har S. 95.
 undhed; bevarer S. og:
 er Sundt, 352.
 uppe; og: spiser S.,
 153. S. med Klumper,
 Riød el. Jevning i, 478.
 uppefle, 153.
 urrer el. Surre s fast;
 og: Surre redsflab
 el. Surre tov, 273.
 usen og Sufende,
 438.
 ufer i Lufsten, 117. 438.
 f. ei mere saa stærkt, 311.
 uur; og: gjør f. 417.
 uurbenet, 310.
 uurbændstrulle,
 251.
 uurdel, 417.
 uursfitt, 74. 362.
 uursfittig og Suur-
 fittighed, 362.

Surrhed, 417.
 Surrmuler og en
 Surrmuler, 43.
 Suurt, 417. seer f. 43.
 191. gjør Livet f. 41. gjo-
 res Livet f. 40.
 Suurøjet; og: er f. 89.
 Svad sig; og: er f. 328.
 Svag; og: er f. 118. 152.
 288. 414. anseer at være
 f. 151. er for f. 344. f.
 Natur, 414.
 Svagelig(er) 13.
 Svaghed, 118. 152. har
 S—s Tegn, 308.
 Svagtroende, 335.
 Svaler; f. sig; og: er
 Svalt, 305.
 Svamp, 262. 304. 390.
 Svanskrænen paa en Flint,
 167.
 Svant, 22. 342.
 Svar, 16. 18. 330. brin-
 ger til S. 17. 18. søger
 at faae S. og: giver in-
 gen S. 330.
 Svar (Tung) 331. 397.
 er f. 331. er for svart, 51.
 Svarer, 18. 369. 396.
 f. igjen, 18. 19. f. ilde,
 18. er ei høt at f. paa,
 170. f. intet, 311. ved
 intet at f. og: den der f.
 slet intet, 330. f. til; og:
 lader f. til, 292.
 Svart see Svar.
 Svartbagen (en Meager-
 art) 269.

- Svartsiden** (en Søart) 57.
Sved, 9. 202. S—s
 Draaber; og: er fuld af
 S. i Ansigtet, 202.
Svededrif, 202.
Sveder, 9. 202.
Svedig, 9.
Svømmer see **Svøm-**
mer.
Sverdfis, 488.
Svie, 178. 393. foraar,
 fager S. 346.
Sviende, 178. 346. 393.
Svier, 177. 346. 393.
 f. i Diet, 149.
Svigagtighed, 369.
Svigerbrøder, 409.
Svigerfader, 408. er
 S. 409.
Svigerforældre, 314.
 319. ere S. sammen, 319.
Svigermoder; og: har
 til S. 408. er S. 409.
Svigersviter, 409.
Svigersøn; og: har til
 S. 309.
Svigerste, 40. 317. ere
 S. 317.
Svifter, 356. kommer
 det til at f. 357.
Svimmel see **Svindl**.
Svin, 385.
Svindl; og: er f. 519.
 bliver f. 62. 519.
Svindelgjørende, 519.
Svinde ind, 295. 414.
 f. hen, 518.

- Svindler**; og: en
 svindlende, 62.
Svinesælen, 420.
Svinger, 65. f. Hm
 Liine, 21.
Svinget, 65.
Svingler, 184.
Sving-Søe, 149.
Svinst. i sin Adfærd
 og: har det f. hos h
 544.
Svite, 121.
Svoger, 40. 309. har
 S. 309. **Svogere**; m
 ere S. 317.
Svogerskab: Raar i S.
 med, 315.
Svølger see **Svulst**.
Svovelsstille, 97.
Svulner op, 271. 346.
 455.
Svulst, 386.
Svæller, 258.
Svælg, 91. en Svælg af
 S. 92.
Svælger, 70.
Svær paa en Svær; og:
 spiser S. 242.
Sværd, 342. forsonet med
 S.; gjør S.; og: hør
 ger el. hugges med S.
 342.
Sværdføget, 342.
Sværmer, 268.
Sværte, 6.
Sværter, 347.
Svæver, 5. f. over, 69.
 230. 314. f. imellem Svæve
 og Krugt, 84.

be (en) 131. forslaaer
 S.; og: slaaer med
 131.
 ber sammen, 118. f.
 Haar om Ringrene, for
 sætte i Top, 354.
 beslag og Svø-
 slagen, 131.
 bestaft, 471.
 mmennde, 294. er
 og: forfølger el. fan-
 r f. Dyr, 294.
 mmer, 294. kan got
 og: bringer til at f.
 14. f. ind mod Vandet,
 15. f. med Ryggen over-
 i Vandet, 179.
 mmer (en;) og: en
 d S. 294.
 mmesteb, 294.
 msnelt, 505.
 , 182. der f. el. f. paa;
 f. paa; og: det som
 f. paa, 182. i f.; f.
 a, hen, el. om, 182. 202.
 igiennem, 202. fahrer
 182. 202. reiser f. hen,
 12. Vinden kommer f.
 a, 202. han, hun, den,
 t, de f. 182.
 der, 160. 454.
 det, 454.
 ofahrer (en) 182.
 blanten; og: fra C.
 22.
 blig, 182. den f. Egn,
 22.
 bligst, 202. er f. 203.
 blanding, 182.

Sydvært, 182. 202.
 Synaal, 257. 259. en
 stor frum Stomaager S.
 28. en trind el. skeben S.
 223. en S. med lidet rundt
 el. drillet Die paa, 331.
 tager sin S. for at sne;
 og: taber, mister el. har
 brukken sin S. 258.
 Syning paa Huden, 157.
 Syer, 157. 259. f. til en
 anden, 259. f. sammen;
 499. f. god Som el. net
 211. f. Handsker, 20. f.
 Striksom, 21. f. Band-
 pek, 22. f. Strømper,
 27. f. sorte St. nner i Hu-
 den, 156. har til at f. om
 sig, 259.
 Syeredskab, 259.
 Syering, 488.
 Syerske, 259. god el. net
 S.; slet S. og: er en
 slet S. 211.
 Syet, 239. got el. net f.;
 er got f.; slet f. og: er
 ilde f. 211.
 Syetsj, 259.
 Syg, 276. er f. 238. 276.
 er bleven f. 276. ligger
 f. 277. seer f. ud, 308.
 bliver strax f. efter strængt
 Arbejde, 408. 414.
 Sydom, 98. 276. for-
 skjellige slags S. findes
 anførte, 66. 69. kan ef-
 komme af med sin S. 72.
 Sygeleje, 290.
 Sygestue, 154.

Syl (en) 391

Sylt (grønlandst) 260.
bliver, er bleven el. gjort
til S.; og: spiser S. 260.

Syn (et) 474. got S.;
har got S.; og: skaffer
got S. 474. mister sit gode
S.; den som har mistet
sit S.; svag paa S.; er
svag paa S.; S. svæk-
tes; taber sit S.; og:
saaer igjen sit S. 475.
skaffer en sit S. 519. S.
lignende efter en, 459.
hvor jammerligt et S!
474.

Synagag, 180.

Synd, II. gjør S. 10.
reen for S.; og: forla-
der S. II.

Syndelysten; Syn-
der; og: en Synder,
II.

Synderlig (er ej) 13.

Syndfloden, 522.

Syndig; og: Synds-
forladelse, II.

Syne: kommer til f. 20.
kommer af f. 68. gaaer
af f. 172.

Synes (lader til:) f. at væ-
re hvad det ej er, 363.
det syntes mig, 538.

Synes om: f. vel om,
225. 238. 275. 367. f.
vel om ens Arbejde, 520.
er at synes vel om, 226.
238. f. ilde om, 367.

Synger, 146. 174. 268.
f. om, 147. f. ofte, 145.

f. got el. ilde, 75. f. med
122. f. Biser, 106. 12.
— for sig selv, 123.

over paa, 123. 147.
ved Trommeslag, 8. f.
paa en for at laste ham,
145. f. for et Barn, 22.
det f. for Ørene, 67. 454.

Synes (som fan) 75.

Syner, 23. 60. 222.
under for en, 222. f. med
under Vandet, 171. f.
f. og bringer til at f. 22.
vil ej f. til Bunde, 167.
f. i, 223.

Syner ned (følger) 70.

Synlig, 85. 473. a f.
85. 472. bliver f. 85.

Syre, 233. 417. 510.

Syrepøse, 417.

Sysselst (er) 399. a
meget f. med, 66. 399.
521. er f. med mange S.
521.

Sysselsetter, 399. f.
sig med noget for at kom-
me ud af Gitterne, 522.

Syster, 27. 40. 286. 317.
Systre; ere S. og: er sy-
re S. 317. S — s Mand
317.

Systerbarn, 167. 315.
518. har til S. 315. 518.

Systerdatter u
Systerson, 315.

Syten og Syttende
45.

Sy; er f. og: Syver
de, 45.

Syv

stjernen, 188.
 e, 158.
 , 216. 284. 285. 419.
 S. 217. S. paa Mar-
 , 284.
 ; Sædvæfle, 246.
 der S. fra fia, 246.
 e, 122. 146. skaffer
 , 122.
 deforn, 217. 284.
 9.
 delig, 13. 105. 355.
 ver f. 13. 105.
 delighed, 355.
 demand, 419.
 dflod (harom Ratten)
 46.
 dvane, 104. efter S.;
 et er hans S.; og fuld
 Sædvane, 104. det
 aar ham mod S. 245.
 dvanligt (er) 15.
 dvæfle see Sæd.
 f; noget til en S.;
 Sæller; Sælles;
 g: Sællet, 384.
 elber, 91. 176. 271.
 eldet, 91. 176.
 elger, 507. vil f. 74.
 elges, 507.
 elhund, 387. forskiel-
 ige slags S. findes anfor-
 e, 5. 57. 82. 83. 177.
 179. 261. 287. 429. 461.
 181. 520. 537. 547. faaer
 en S. at see i Vandet;
 387. S. som er kroben
 op paa Jien; og: løber
 efter en saadan S. 339.

faaer en S. ved at for-
 følge en Stiim; en op-
 jaget S. som man forsø-
 ger; S. at komme paa
 jag efter; faaer en S. ved
 jag; og: S. fanget ved
 jag, 243.
 Sælhundefangst (er
 paa) 144. 156. 163. 224.
 255. 311. fahrer flittig
 paa S. 163.
 Sælhundejag. (fahrer ud
 paa) 243.
 Sælhundejæger; og:
 er en flittig S. 163.
 Sælhundeflod; 287.
 Sælhundemave fylde
 med Tran, 151.
 Sælhundeplass i Sø-
 en, 163.
 Sælslab, 100. 180. glør
 S. 13. 101. 122. 170.
 ere i S. 101. holder S.
 med, 522.
 Sælstimer, 264.
 Sænk. (sætter el. borer i)
 223.
 Sænker, 222. 224. faaer
 det sænket, 222.
 Sænkesteen til et Snære,
 516. sætter S. paa Snæ-
 ren el. den forsones med
 S.; og: har tilfat el.
 tabt sin S. 517.
 Særdeles, 123.
 Særskilt, 123. er f. 123:
 476.
 Særstilling, 123.
 Sæb

Sætter: f. fra sig, 106. f. til side, 97. f. i Vandet, 430. f. under Vandet, 16. f. frem 63. 298. 455. f. over Vandet, 95. 187. f. en ned, 122. f. for sig selv, 123. f. et Træ, 99. f. imellem, 195. f. Roven ind, 159. f. paa Læst 184. f. ret op, 276. f. Gørn ud, 313. f. fast, 344. f. af, 414. f. noget af til en, 359. f. til, 5. 519. f. det til Lands el. ind i Bugterne, 494. f. i Stand, 445. f. Glif paa, 102. f. tilrette, 110. sæt det i Værk! 147. f. alt deri, 452. f. Sengen deri, 506. f. en Klokke i gang, 65.

Sætter an paa med Magt, 441.

Sætter efter en, 192.

Sætter op Tid efter anden, 159. 203.

Sætter sig, 264. 295. 424. f. sig ned, 122. — for at pusle, 258. f. sig der, 264. er i færd med at f. sig, 264. byder at f. sig, 122. kommer for Glæde at f. sig paa, 263. f. sig paa Glæde, 97. f. sig ned paa et Land, 320. er stedsse nær ved at f. sig, 371. f. sig i den anden Side, at Baaden kan opbøre at hælde, 513. f. sig i Positiv, 197.

Sætter sig for, 141.

Sætter ud paa, 50.

Sættes: Møden f. frem, 63. f. i Vandet, 430. f. ind under Landet, 494.

Søber, 286.

Sød: Sødte; og: er, lugter el. smager f. 507.

Søffende, 181. 317. har til S. 181. S. sammen; og: ere S. 181. 286.

Søffende barn; har til S.; og: Søffende børn sammen, 91.

Sødte see Sød.

Søe (en) 483.

Søe; Søedynning, 122. hund S. og: gaaer hund S. 122. stærkt S. 176. hvid S. 182.

Søe (hav) see: Søen.

Søe adsel; og: indt S. 426.

Søedriv, 354. stærkt S.; er S.; og: er inde i S. 354.

Søedynning, see: Søe.

Søedyr, 387 (263.) opjaget og forfulgt S. og: S. at komme paa jag efter, 243.

Søegang, 122. er S.; er inde i el. udholder fl: m S. 122.

Søeharen (en Søelart) 520.

Søelat (en Rist) 195.

Søelønge (en Fugl) 22. 239.

Søeluse (et Bloddyr) 199.

Søer

mand, 114. brav S.
er god S. 114.

114. S — s Afgift,
3.) langt ude i S. 63.
gaaer hvid, 176. 182.
bliver stærkt oprørt;
S. bryder el. flaaer
176.

papegøje (en. Kugl)

s (til) 63. ud til S.;
stiler, gaaer el. fab.
til S. 63. langt til S.

inegl, 189.

pindel, 310.

ant; og: er f. 114.

er, 300. 375. 450.

f. til en, 340. f. efter,

— med 298, 295.

jerne derhen, 337. gi-

fig til at f. 517. f. at

ffe Stedet; hvor et

ot Dyr er styrtet, 293.

ten f. til Krogen, 334.

id, 191. f. Sag, 345.

er (en) 517.

es og Sægt, 517.

e; og: er skilt ved sin

255.

er; og: f. deri, 266.

et, 266. er f. 255.

(en) 211. smul S.;

mul S.; syer god S.;

gaaer el. river op i

211. dobbelt S. 21.

(et) 207. flaaer S.

; og: er fastflaaet med

207.

Sømmelig; og: lever f.
105.

Sommer fast el. fast til,
207.

Sommer sig ei, 118.

Sommet fast, 207.

Somhul, 207.

Somstrimmel; og: bes-
syer el. er beskyet med S.
96.

Søn, 82. 304. ung S.;
ufødt S.; og: avler el.
faaer S. 82. tiltagen el.
udlaaren S.; eenesie el.
eenbaarne S.; og: uplaar
ter til S. 83.

Søndag, 394. er el. bli-
ver S.; paa S. og: i
Søndags, 394.

Sønden: didhen i S. 202.
blæser af S. 202. 305.
428. har en Streg til S.
og: mod S. 202.

Søndenvind, 202. 305.
428. S. overfalder en,
305.

Sønderbrudt og

Sønderbryder, 55.

Sønderlemmer, 122.

Sønderreven og

Sønderriver, 27.

Sønderstjærer, 365. f.
i smaa Stykker til at lo-
ges, 338.

Sønderstjæres, 365.

— i smaa Stykker til at
loges, 338.

Sønnefone, 332.

Sønnesøn, 84.

Sør

Sorgelig: **Sorgen;**
og: **Sorgende,** 28.

Sorger, 28. 14L. 171.
306. f. over, 28. 306.

Søn, 430. fri fra **S.**
80. døder i **S.**; forstyr-
rer en i sin **S.** og: kan
ej faae **S.** i sine Dine,
430. hvilken **S.** kommer
der over mig! 515. **S.**
i **Djætroene,** 417. med
S. i **Djætroene,** 418.

Sønagtig: er f. m.
Sønagtighed, 430.
Sønne (gaaer el. taler)
86.

Sønig, 515. er (366.
515. bliver el. gjør f.; kan
som bliver f.; hvor f.; a-
flet ikke f. og; noget at
blive f. efter, 515. er
længer f. 80.

Sønighed; og: f. m.
S. med sig, 515.

L

Laa; **Læerne,** 137. store
L. 392. **L.** **Ligning,** 128.

Laahe, 323.

Laahe, 392. er tyf **L.**;
og: **L.** falder el. samler
sig over **Havbrynen,** 133.
Vinden følger **L.** 393.

Laaget; og: er t. 392. bli-
ver t. og: er t. i **Veiret,**
393. gjør t. 392. 393.

Laaelig (er) 61. 126.
162.

Laalet: t. **Overlast,** 370.
t. af **Paahæng,** 342. kan
ej t. ham, 527. kan ej t.
ont el. ingen **Ting** t. 240.
t. ej meget, 152.

Laalet, 103. viser sig t.
103. 370.

Laalet, 103.

Laalet, 103. er t.
103. 140.

Laalet, 103.
140.

Laalet rinde af **Din**
230.

Laalet, 156.

Laalet, 179. t. af **Hæ-**
derne, 400. t. i **Spil,**
116. t. af **Sigte,** 68.
465. t. **Veiret,** 72. t.
Modet, 15. 43. 124. 165.
t. **Maal** og **Mæle,** 370.

Laalet, 179. t. af **Hæ-**
derne, 400. kan snart t.
179.

Laalet, 179. t. af **Hænder-**
ne, 400. t. af **Syne,** 465.
giver sig t. 508. maae gi-
ve sig t. 13.

Laalet; og: lægger **L.** 66.
231. har lagt **L.** paa **Hæ-**
derne, 231.

Laalet; **Laalet,** 487. i
af, 101.

Laalet, 487. t. til sig, 86.
101. 126. — det som a-
flet paa **Spil,** 487. t. m.
101.

till sig, inden man gaar,
 r. el. at være fastende,
 22. t. Væd til sig, 295.
 sat paa, 337. 487. t. paa,
 4. 164. 393. t. tilige sat
 aa, 30. t. fungen, 487.

bort, 363. 487. — en
 afsidende, 36. t. bort
 ned sig, 64. 480. Vinden
 . det bort med sig, 492.
 ag bort, 9. t. med sig paa
 Søen, 63. t. af Vejen,
 358. det har jeg vel taget
 el. hvem skulde taget den
 inden jeg? 279. t. noget
 med Væd fra en, 516. t.
 med Vold, 345. t. en paa
 en geboorden Gud, 350. t.
 fra, 48. 219. t. fra hver
 andre, 122. tager bort
 for sig, 123. t. for sig i
 Centrum, 220. t. ned, 16.
 t. op med sig, 148. t. op
 af Vædet, 148. t. i

Rone, 321. t. den for
 te Rone igen, 541. t.

467. t. hvem med sig, 262.
 t. i med, 30. 96. t. af, 101.

113. 203. 299. 321. 363.
 — i Bunden, 234. Kulden

t. af, 137. t. frem, 403.
 t. imod, 310. t. imod en

paa Vejen, 344. t. imod
 meget el. lidt, 213. kan

el. tage det ind, 338. t. det
 imod Røll, 99. 126. t. i

Tieneste, 126. t. i slæng,
 293. t. end Arbejde, 427.

t. Væd af 44 en, 334.

t. sig Tid til, 337. t. Røll:

236. 464. 535. Røll:

Vare at tage Røll dert el.

man kan let t. Røll betale:

523. t. en seil Ring el.

en anden isleden for sig?

og: t. aldrig Røll, 465.

t. sig af en, 213. t. sig nær,

74. t. sig det nær for en,

371. t. i Røll; t. sig i

Røll; og: er at tage sig i

Røll for, 259. t. vare paa;

og: det man skal t. vare

paa, 340. t. sig vare, 208.

259. t. sig vare for el. med;

og: man maa t. sig vare

dørfør, 259. t. sig vare,

der bliver intet af, 326.

t. sig for, 136. t. sig næ-

get for, 451. — for at for-

slaae Taalerne, 521. t. sig

ingen Ting for, 73. t. all

Talle med alt, 293. t. il-

de op, 281.

Tages med Vold, 345.

Taget, ser: Tægen.

Taglagt, 66. er t. 231.

Tagflind, 147.

Tal? megen el. høilig T.

figer T. og: har T. for

ham! 235.

Talle (en) i.

Tallslagte, 21.

Taller; t. for; og: t. paa

end Beane, 235.

Tallslang, 235.

Taltemmelig (viser sig)

235.

Bbb . . . Tgt.

Salnemmelighed (anta-
ger med el. bevidner sin)
235.

Salstælse; og: yder sin
E. 235.

Sal, 220.

Sale, 328. 329. ond E.
329. 458. slet el. forargel-
ig E.; fører en vis el. den
E.; og: er ond E. el.
fører forargelig E. 329.
E. i Gøgne el. Blidelse,
88. bringer paa E. 77.
457. 529. kommer frem
med i sin E. 529. fort-
sætter sin E. 328. misbrun-
ger i sin E. 329. 458.
faaer i E. 330.

Salen, 328.

Salet, 328. 329. t. got el.
sumt; t. med; t. længe;
og: t. for at fornøje el.
andre til Opmuntring,
328. t. fun lød. 329. t.
som en, 138. t. sagte, 138.
180. 329. t. sagte til el.
om, 138. t. uforstaaelig,
198. 303. t. et fremmed
Sprog, 198. t. besvær-
lig, 113. kan vanskeligt ta-
le, 542. t. ilde el. forleert,
458. t. pibende, 179. t.
utydelig, 238. 303. 542.
t. højt, 180. t. reent og
forstaaelig, 238. 302.
328. t. om, 329. 457. 529.
t. blot om, 166. t. meget
om, 51. t. vel om, 512.
530. t. prægtig om en
Sag, 539. t. ilde om, 50.

156. 329. 530. den som
ilde om andre, 530. t. til,
102. t. en til, 34.
457. t. en tilrette, 280. t.
haardt til, 23. 69. 44.
t. til Ørene paa, 44. t.
sammen om det mellem
værende, 77. t. uden Ræth-
hed, 369. t. af Hjertet,
522. t. ej af Hjertet, 369.
t. med Gæbærder, 532.
t. i Gøgne, 86. t. for
til Tørarsful, 517.

Saler (en) 327.

Sallerlen, 384. *Slægt*
E. og: E. — Gliffert,
130.

Salestøel, 328.

Salg, 508.

Salsmand, 90.

Salte (ere) 221.

Sam; og: er t. 322. kom-
mer som det var tank;
og: gjør t. 323.

Sambal, 169.

Samp, 529.

Sand; **Sænder**, 186. E.
paa Gavn el. Kam, 186.
Som har Sænder; faaer
E.; fryser om E.; og:
det isner i E. 186. viser
E. 191. det man holder
mellem E.; faaer noget
imellem E.; og: det som
bliver siddende imellem E.
235. piller E. 235. 236.
har noget imellem E. 185.
E. løbe i Sand, 166. har
hule E. 444.

Saub

Tandfist, 47. 186.
Tandpine el. **Tand-**
smerte (har) 186. 444.
Tandstiller, 236.
Tang, 186. forskellige slags
T. findes anførte, 68.
 115. 142. 186. 400. 444.
 er ude at samle **T.** og:
 spiser **T.** 444.
Tangsprel (en **Gist**) 25.
 237. 471.
Tante, 77. 140. har i **T.**
 435. — til det bedste, 140.
 beholder i **T.** 140. det
 kommer mig i **T.** 538.
 har **Tanter**, 141. sidder i
T. 141. 479. har fine **T.**
 samlede, 424. har mange-
 haande **T.** 464. faaer paa
 andre **T.** 398. forslaaer
T. og: kan bringes paa
 andre **T.** 522. jeg var dog
 fuldt og vist i den **T.** og
 saa — 538.
Tankefuld; og: er t. 140.
 479.
Tankefuldhed, 479. sø-
 ger at adspredde hans **T.**
 522.
Tankeløs; og: er t. 140.
Tankeseddel, 389.
Tap, 238. 427. sætter **T.**
 i; **T.** er ude af; og: ta-
 ger **T.** ud, 427.
Tapetserte, — see: **Be-**
træk.
Tarre, 186.
Tarretorff, 402.
Tarm; og: spiser **T.** 119.
 de første **T.** i en **Kype**,

337. de smaa **Kype** — **T.**
 452.
Tarmepelt; og: med
T. 172.
Tarmeskarn, 416.
Tarmevindue; og: spiser
T. 90.
Tavstidt (bliver) 312.
Teglbrænder (en) 251.
Teglsteen (brænder) 251.
Tegn, 325. oprejst **T.** paa
 et **Gjeld**, 127. er el. har:
 til **T.** og: rejser op til
T. 325. gjør **T.** 325. 530.
 giver en **Tegn** med **Haan-**
den, 538.
Tegner, 5. 53. t. op, 5.
 325. t. ens **Navn**, 53. la-
 der sig tegne, 6. t. sig
 got, 365.
Tegnet, 6.
Tegning, 53.
Teist, 195. 415.
Teistejagt (er paa) 415.
Telt, 119. 510. stor **T.**
 510. boer i **T.**; rejser el.
 sætter **T.** op; gjør **T.**
 og: boer i **T.** med, 510.
 kommer med **T.** og hele
Boehave til et **Sted**,
 466. **T** — **Model**, 510.
Teltesamling, 510.
Telteskind, 147. 231.
Teltested, 466.
Teltetræ, 496.
Teltgang, 340.
Teltgrund; og: lægger
T. 175.
Teltammerad, 510.
Telt

Seltplads, 510.

Seltpose, 130.

Seltstang; og: lægger
Seltstænger op, 165.

Seppe, 193. har S. over
sig; og: lægger S. paa,
193.

Serpentinurt, 329.

Sestikol, 133. 256.

Set, see: Sæt.

Skejsedel, 339.

Si; og: ere ti i Tallet, 231.

Sid, 372. 514. den S. vi
nu leve, 247. indfalden
S. 292. paa den S. 94.
457. til den S. 94. i fort
el. ganske fort S.; og:
efter fort el. søje S. 208.
til el. ved denne S.; paa
nærværende S.; ligesom
paa denne S.; og: ved
den samme S. 247. tager
lang el. liden S. 439. hvor
lang er dog S. 441. S.
bliver ham lang; og: den
som er forlegen med S.
445. den S. kommer, 292.
er paa S. 105. 278. S.
er forbi, 168. 191. det er
over S. 191. S. gaaer
snart; og: forforkter S.
188. S. vil lære el. vise
det, 324. driver S. bort
til Unytte, 445. giver sig
god S. 47.

Sidenbe; og: faaer el.
bringer S. 160.

Sidsel, 191.

Sidsfordriv, 445. til S.
14. den som søger S.; bry-
ger det til S.; den som
alt for meget for S.; og:
han vilde gjerne have
get til S. 445.

Siener, 221. t. en; bry-
der til at t. sig; lader t.; og:
det man t. for, 222.

Siener el. Sienerinde,
221. 399. er S. 221. a-
lfle S. 222. gjør til S.;
gør sig til S. og: gjør
S.—s Arbejde, 222. har
som S. 399.

Sieneſte (tager i) 126.

Sienslig; og: er t. 13.
363. agter t. og: er vist
nok t. 363.

Sienslighed, 13.

Siensagtig (er) 222.

Siens med (agter sig) 110.

Sier stille, 73. 114. 311.
faaer til at tie, 114. 311.
bringer til at t. 311. 330.
maae t. 330. t. om el.
med, 115.

Sigger, 192. t. om, 235.

Sigger (en) 192. 235.

Sigret (er) 261.

Siirsdag; er S. el. bliver
S.; paa S. og: i Siirsd-
dags, 252.

Silhage; og: ganske t. 215.
fabrer el. flytter t. 215.
flytter sig t. 215. 508.
holder sig, skoder el. sty-
des t. 508. fører, ført,
driver, dreven, leverer el.
levet

levert t. 541. naar man
 kommer t. 540. maae bli-
 ve t. 125.
 Elbageholder, 535.
 Elbageholdt, 535. bli-
 ver t. 370.
 Elbagerelse, 540.
 Elbagevej (finder ingen)
 253.
 Elbeder, 504.
 Elbereder, 361. t. en
 Mark, 284.
 Elberedt, 371. er gott.
 226.
 Elbringer, 9.
 Elbnder, 250.
 Elbøjelig, 154.
 Elbøjelighed, 194. op-
 vækker E. 155.
 Elbøriligen, 110. opfø-
 rer sig t. 109.
 Eldeles, 101.
 Eldragende (er) 155.
 Eldrager sig, 369. det
 tilbrog sig, 101.
 Elbæller, 254.
 Elbæppet, 353. bliver t.
 254.
 Elende (er) 285. 321.
 363. bliver t. 320.
 Elendebragt (er) 285.
 Elendebringer, 72.
 285. 363.
 Elfalden, 377.
 Elflugt; tager sin E. til
 189. er hans E. 337. so-
 ger E. hos, 506.
 Elflugtsted, 189.
 Elforladelig, 230. er t.
 445.

Elforn, 433. gjort t. 166.
 Elfreds; og: er t. 395.
 bliver t. 394. 509. vel t.
 og: giver sig t. 509. er
 t. dermed, 275.
 Elfredsstillelse; teg-
 ner sig got med hans E.
 394.
 Elfredsstillende, 394.
 er t. 522.
 Elfredsstiller, 114.
 394. 509. 522. t. dermed,
 510. lader sig. t. 395. 522.
 Elfredsstiller(en) 394.
 522.
 Elfredsstilles, 509.
 522. t. dermed, 522. det
 hvorved man t. 509.
 Elfredsstillet, 522.
 Elfulde, 442.
 Elfinger; Elfyges;
 og: er tilfyget, 443.
 Elfældigvis (Heer)
 247.
 Elføjer, 101. t. Ont,
 355.
 Elgavns: gjør ikke t.
 407. det var og t. 442.
 der kom det ret t. 15.
 Elgift; og: noget i E.
 466. er, giver, faaer el.
 lader faae E. 467.
 Elgivelig og Elgti-
 velse, 141.
 Elgtver, 141. t. el, 140.
 Elgiver (en) 141.
 Elgøde (glør sig med en)
 474.
 Elgrændsende, 76.
 Bbb 3

Tilbøld, 286.

Tilbører, 273. 357.

Tilig, 514. er t. el. meget
t. og: t. paa færde, 515.
i Dag t. 543. er t. paa
færde med; og: gjør el.
kommer t. 371. er kommen
for t. op, 199. kommer
el. gjør for t. 371.

Tilintetgjør, 361.

Tilkiendegiver, 23. 324.

Tilkiøbt; og: har faaet
sig t. 362.

Tilkommende, 93. 217.
292. t. Skjæbne, 434.

Tilfrogen og Tilfro-
get, 307.

Tilladelse, 22. 370.

Tillader, 21. 370. tillad!
70.

Tillader (en) 370.

Tilladt (et Gæst) er)
539.

Tillaver, 361. 371.

Tillavet; og: er t. 371.

Tillid, 484. stærk t. 485.

Tillidsfuld, 484. er t.
485.

Tilløflende; og: er t.
155.

Tilløfter, 154.

Tillukker, 254.

Tillæg (under) 467.

Tillægger, 467.

Til Raade, 123.

Tilmaaler, 333.

Tilmøde: bliver el. gjør
vel t. 509. ildet. 43. 118.
er ildet. 118.

Tilnaglet; og: er t. 207.

Tilnavn, 60.

Tilovers (er) 428. som
t.; bliver t. deraf; og:
har det t. 427. det som
er t. 428.

Tilpas, 275. er t. 274.
lige t. og: finder det t.
275. det som er t. 301.
er ret t. deri, 302. det
var t. 123. er ei vel t. 98.
kommer t. 278. gjør t.
292. gjør en t. 293.

Tilrette: gjør t. 10. 238.
445. lægger el. hjælper t.
48. bringer t. 102. 108.
238. sætter t. 110.

Tilrettebragt, 108.

Tilrettesat, 110.

Tilfagn, 530. 531.

Tilfagt: det tilfagte, 530.
den noget er t. 531.

Tilseer, 44.

Tilseet (bliver) 340.

Til Side: sætter t. 97.
398. 453. gaaer t. og:
faaer til at gaae t. 398.

Tilsidefat, 98.

Tilsideft, 196.

Tilfiger, 433. 529. 530.
den som t. noget, 530. t.
paa ny, 531.

Tilflaaren, 105.

Tilflærer, 105. 186.
365. t. efter, 105.

Tilflærer (en) 105.

Tilflærerbret, 186.

Tilflærerflid, 365.

Tilflæreredskab, 186.

Til

Silspjæres, 365.
Silskriver, 6.
Silspuer (en) 473.
Silskyndende, 155.
Silskynder, 154. 155.
 371. 379. lader sig t. der
 af, 155.
Silslimet (bliver), 313.
Silslutter, 254. 262.
Silsluttet, 254. er t. 254.
 262.
Silsmurt, 263. er t. 131.
 263. bliver t. 263. er el.
 bliver t. om Munden, 486.
Silsmører; t. sig; og:
 det hvormed man t. sig,
 263.
Silsnitter og **Silsnit-**
tet, 406.
Silspidset, 33.
Silspigret; og: er t.
 207.
Silspørger, 44.
Silstaer ei, 265.
Silstand, 171.
Silstede see: **Silstæde**.
Silstopper; **Silstop-**
pet; og: er t. 262.
Silstræffelig, 275. 445.
 holder t. 275.
Silstræffelighed, 445.
Silstundende, 93. 292.
Silstunder med Out, 78.
Silstæde: er t. høg, 286.
 er ei t. 55.
Silstæder, 370.
Silstædes Out, 355.
Silstøvet; og: er t. 176.
Silsværtet; og: er el. bli-
 ver t. 347.

Silspne, 403. er t. 85.
 403. kommer t. og: er
 ei t. el. ei mere t. 85. er
 afvejlende t. og skjult,
 460.
Silsynsmand, 340.
Silsætter, 5.
Silsætning (faar el. har
 faaet) 519.
Sil Søes, see: **Søes**.
Silsølet (er) 448. bliver
 t. 255.
Siltagen, 101. 120.
Siltagende: jevnt t. 292.
 t. Maane, 116.
Siltager, 4.
Siltaler, 69. 329.
Siltalt (bliver) er bleven
 t. 375.
Siltræffende, 155. 533.
Siltusser sig og **Siltu-**
sset, 469.
Siltænker, 232.
Siltænkt; og: er t. 359.
Silvært (bringer i) 101.
Simeglas, 228.
Simian (vild) 493.
Sinding, 69. 299. 503.
S. Hul, 502.
Sindored (en Rist) 157.
Sinnen (et Skeld) 214.
Sing, 357. S. som før har
 været hans; smuk el. god
 S. og: er en smuk S. 357.
 den allerførste S. 358. S.
 om hinanden; en usel el.
 slet S.; og: er en slet S.
 359. liden el. ringe S.
 360.

360. den **T.** som først er bleven til, 361.
Tinget paa (er) 375.
Tive, 45. **Een** og **T.**; **To** og **T.**; **Tree** og **T.**; og: **T.** gange, 534.
Tivende, 45. **Een** og **t.**; er den **een** og **t.**; **to** og **t.** og: **tree** og **t.** 534.
Tjære; **Tjærfløst**; **Tjærer**; og: **Tjæret**, 543.
To, 252. bestaaer af **T.**; ere **T.** i **Tallet**; og: **T.** **Klof-**
te, 252. **T.** og **Tive**; og **T.** og **Tivende**, 534.
Tobak, 509. Raarraad af **T.**; er forsynet med **T.** og: en **Kulle T.** 509. smø-
 ger **T.** 392.
Tobakspibe og **Tobak-**
smøger, 393.
Tobis (en **Fisk**) 391.
Toer, 82. 85. 514. **t.** sig, 82. 514. **t.** sit **Haar**, 228.
Toes, 514.
Toet, 82. 208.
Toevist, 228.
Toltn i en **Fisk**; og:
Toltnetrolld, 253.
Tol, 427.
Toll, 324. 327. har til **T.** 327. 433. har **T.** for sig, 433.
Tollen (en **Fugl**) 475.
Tolv og **Tolvte**, 47.
Tom; er **t.** og: næsten **t.** 113. kommer derfra med **t.** **Mave**, 492.
Tommelfinger, 235
T. og **Pegefinger** samlet 393.
Tommeltaa, 392.
Tomhændet, 450. **kom-**
mer t. 289. — **derfra**, 450. — **tilbage**, 36. 319.
Tomt (en) 92.
Tone, 75. med **T.** og: **end** **T.** 75.
Top, 148. 168. 177. 187. **faaer T.** 168. **oder T.** i **Ørter**, 168. **saetter** **h**
Haar i **T.** 354.
Topand, 340.
Topskarven, 492.
Torden; **Torden-**
skrald; **Tordensvejs**
 og: **Tordner**, 148.
Torn, 157. 191.
Tornesuld; og: **a t.** 191.
Torsdag: **bliver T.**; **paa** **T.**; **næstkommende T.**; **om Torsdagen**; og: i **Torsdaas**, 436.
Torst, 327. **fatter T.** 327. 402. **faaer fittet T.** 402. **smaa T.** 327. **stor T.** 402.
Torslefisler (en) 402.
Torslefislerie (er **paa**) 402.
Torslepander, 422.
Torslesnore, 327.
Torn, 181. 312.
Tosse, 323. 350.
Tosset (er) 350. **bliver t.** 391.

v, 21. 273. 309. 383.
 om har T. 383.
 vørg, 21.
 aad (en) 352. 544. fly-
 er T. i Maale-Diet, 316.
 aad (et) 498.
 aader en Synaal, 316.
 aadt under Gødder, 499.
 actement; Tracte-
 :er; og: t. med, 298.
 acteret og Tracteur,
 298.
 agt, 228. 462.
 agter efter, 375.
 alaller, 258.
 amper, 497.
 an, 86. 92. Spættet
 gaar i T. og: beaynder
 at løbe i T. 92. asperset
 T. 183. banker T. af
 Spæt, 182. T. i Cache-
 lottens Hjerne, 183. Riden
 T. i Lampen, 251. aflavet
 og adspyttet T. og: faver
 T. af Spæt imellem Tæn-
 derne, 336.
 anbøtte, 86.
 ang, 60. 299. 308. 485.
 er t. 60. 299. 308. t. i
 Nabningen, 340. er for
 t. el. den er ham for t.
 485. gjør for t. 299.
 ang (Mangel) 12. fæler
 T. 76. giver sin T. tilfjen-
 de el. aabner sin T. for
 en, 351.
 angbrystig (er el. gjør)
 147.
 angere (bliver el. gjør)
 299.

Trangt (ligger) 308.
 Transportbad, 526.
 Trappe, 240. 498.
 Traurig (er) 111.
 Tree, 367. t. Flokke; be-
 slager af t. og: ere t. i
 Tallet, 367. bliver t. i
 Tallet, 368. t. og Live el.
 t. og tivende, 534.
 Tredie (den) 367. udgjør
 den t.; bliver den t.; læg-
 ger den t. til; og: for det
 t. 367. faaer den t. til,
 368.
 Trefod, 204.
 Trende, 367. er, faaer,
 bliver el. deler i t.; gjør t.
 deraf; og: t. gange, 367.
 stær el. gjør t. gange,
 368.
 Tretten og Trettende,
 47.
 Tridse, 290.
 Tridser, 184.
 Trilder, 49. t. ned, 271.
 Trildet ned, 49.
 Trin; og: faaer let T.
 498.
 Trind; og: er t. 521.
 Triner let el. tungt, 498.
 Trives (kan ei paa et Sted)
 320.
 Troe, 335. fæster T. til;
 bibringer en Troen; har
 svag T.; Troes Sandhed
 el. Artikel; og: T—s
 Middel, 335.
 Troende, 335.
 Bbb 5

Trøer, 335. t. en, det
man t; t. paa; t. desaar-
sag; og: bringer til at
t., 335. t. det el. 151. 283.
t. en ikke, 283. er ei at t.
286. 369. t. ikke at fun-
ne gjøre el. skulle faae;
og: t. sig ikke til at træf-
fe, 229. t. lidet om sig
selv, 477.

Trøfast; og: er t. 109.

Trøfasthed, 109.

Trøide, 78. 129. 135.

Trøldmand, 106.

Trølig; og: er t. 335.

Trømme, 88. 210. slaer
paa T. 88. T. røres; har
T. i Haanden; og: gjør
en T. 210.

Trømmer, 181.

Trømmeskind; og: gjør
el. sætter T. paa, 138.

Trømmeslager (en) 210.

Trømmestof, 86. 181.

Trømpet; og: blæser i T.
175.

Trøværdig; og: er t.
335.

Trøværdighed, 335.

Trødsel, 81. 436. 478.

Truer, 69. 81. 436. 478.
den som t. 478. t. dermed,
436. t. med Armen, 426. t.
med Regn el. Sne, 312.

Trues, 478.

Truet, 436. 478.

Truffen, 80. 262. 278.
382. finder sig t. 80.

Truffen: er t. paa Land,
156. bliver t. hid, 307.

Trug; og: er t. 78. 478.
480. liager t. i Vand,
480. bliver t. 79. for
at faae t. el. gjør t. 478.

Trughed, 79. 479. 480.

Truglor, 192. 351. 478.
351.

Trugler (en) 192. 351.

Tryller, 273. 308. 398.
485. t. paa, 273. 295. 478.

Tryl paa; og: t. **Tryl-
ter**, 273. t. sammen med
hinanden, 503. t. efterop-
ad, 19. t. op mod noget,
505. t. Vinden af en **Tryl-
re**, 293. t. ind, 249. t. sig
ind i, 97. t. sig paa **Tryl-
rens** **Wegne**; og: t. sig
stærkt, 430.

Trylledeslab, 273.

Trylles, 308. 398. t. paa
295. t. flad, 428.

Trylseil, 280.

Trylning, 485.

Trylt, 273. 398. t. **Sager**,
273.

Tryne, 420.

Træder, 310. 498. t.

Glindreene, 311. t. paa,
497. 499. den som el. det
man t. paa, 498. t. flævt
el. flæet paa fine **Been**, 499.
t. fine **Gloe** el. **Størle**
flævt, 498. t. under **Gød-
der**, 499. t. paa noget
vællende, og kommer i
Kald, 466. t. frem; den
som t. frem; og: t. frem
for en anden el. i hans
Sted,

Sted, 455. t. i end Sted, 27.

edes og Erædested, 11.

edsl, 369.

ee, 196. 338. libet el. ølt E. 338. funden E.; vger el. fischer E.; sort l. brændt E. og: er smukt l. got E. 196.

eeballe; og: gjør E. 184.

eeelar, 277.

æet el. det træde i en Bæxt; og: bliver t. i sig, 406.

æeværlet i en Ling, 196. — i en Baad, 405. — til Tag; og: henter E. 66.

æffer, 8. 32. 80. 278. 292. stræber at t. 80. 262. kommer for skade at t. 295. t. gjerne el. sjelden, 496. er vanskelig at t. 536. t. ret got, 372. traf ret got, 34. du traf det, 456. t. med Buepill, 382. t. paa, 300. t. an paa, 170. t. Liden, 292. t. ind, 80. t. ind for, 292. t. ikke, 354. 535. t. ikke tilgavns, 143. t. ikke meer, 215. t. ikke ind; og: det, som ikke t. ind, 536. t. ikke hver andre, 354.

ræffes, 80.

ræfning: ere i E. sammen, 410.

Eræf, 443. stærk E.; hvilen E. og: det forvolder E. 443.

Erællebeest; og: har til E. 190.

Eræfker: t. frem 317. t. frem og tilbage, 95. t. til sig, 155. 262. 307. t. for en Skæde el. Boan; t. den; og: t. got el. slet, 191. t. stærk, 446. t. en efter sig, 534. t. hende efter Armene, 349. t. en el. hinanden ved Haaret, 322. t. op, 31. 118. 184. 199. 426. — om Lænderne, 240. t. paa Land, 31. 156. Skyerne el. Bogen t. op, 149. t. Hanen op paa en Klint, 426. t. paa, 60. 172. 318. t. paa en Traad el. Liine, 316. t. Støvler paa el. af, 164. t. oven paa, 172. t. over, 29. t. ud, 462. t. af, 29. 462. t. ham sine Klæder af, 253. t. Hul paa, 242. t. Lust, 34. 258. t. under Bandet, 79. 137. t. sin Blære ned af Kalassen, 421. t. i sig, 411. 426. t. Band, 115. har trukken i sig, 192. t. let el. ikke let Bæde til sig, 427. t. igjennem noget, 426. 427. det Baade t. ind i noget, 389. t. sig, 10. t. sig ud af Selerne, 253. Sneflen t. sig tilbage i sit Hus, 268.

Eræf

- Træller** (det) 145. 443. 521. t. stærkt; og: t. ind til en el. igiennem Klæderne, 443.
Trælles: t. ud og ind, 31. t. under Bandet, 79. t. ud i Bandet, 115. t. til; og: det man t. til, 155. t. Kroq, 24. 31. t. om noget, 48. t. stærkt med en, 345. t. af Geilhed; og: de som t. indbyrdes, 349. seer paa, at en t. med Døden, 380.
Trælpaster, 242.
Trælvind, 145. 443. 521. er T. 145. der er T. 443. T — Gred, 443.
Træl; og: er T. 221. en kjøbt T. 126. gjør sig el. en til T. 222.
Træller, 48. 222. t. derved, derfor el. for en, 222.
Trængen, 485.
Trængende, 12.
Trænger (Trykker) 308. t. igiennem, 7. t. ei igiennem, 143. t. sig igiennem, 145. 195. t. lige ind til Røbet, 321. t. med Magt ind imellem, el. t. sig ind, 195. t. ind paa, 485. t. sig stærkt for, 430.
Trænger (mangler) 12. t. dertil, 12.
Trænger (en) 485.
Trænges paa Naturens Vegne, 31. 38.
Træt, 178. er t. 178 318. bliver t. 318. kan ej blive t. 178. bliver strax t. 404. 414.
Trætte, 280.
Trætter med, 280.
Trættes, 280. 399. med el. om, 280. t. om Tæt, 188.
Trætter (er en) 188.
Trævlerner ved Biffen ver, 48.
Trøst, 452. 509. 512. Raffer T.; og: søger i T. deri, 510. har til T. 510. 522. tager mod T. 522.
Trøstelig (er) 522.
Trøstemiddel, 509.
Trøster, 452. 509. 512. t. sig selv got, 306. t. sig ved, 33. 452. 510. t. sig alene derved; og: er at t. sig ved, 452. t. sig ikke til, 283.
Trøster (en) 522.
Trøstes, 509. 522. t. derved, 510.
Trøstet, 522.
Trøstig, 509. er t. 452. 484. 509.
Tuden, 259. T. i Luften, 438.
Tudende, 259.
Tuder, 259. t. i Luften, 438.
Tue (en) 368.
Tugt, 379.
Tugter, 33. 379.
Tugtes, 379.
Tugtig, 355. er t. 355.

ttigbed, 355.

met, 371. gjør L.

l.

ilende: falder t. 49.

ver t. i Hovedet, 519.

ileplads, 183.

iler: t. om, 49. t. sig

ed, 95. t. sig omkring i

Rajal, 241.

g, 331. er, bliver el.

er t. 331. t. til føds; og:

t. til føds, 330. er t.

Kroppen, 50. 153. 507.

er t. i Kroppen, 507.

el. gjør ligetunge, 331.

ige; og: bare L. 327.

er forloret sig L. el. har

laen L. at bare med,

30.

igemaal, 329. have

sanmen, 46.

ngbar (er) 438.

ngnemmet; og: er t.

85.

ngt (er) 223. — at ud-

aae, 269.

fle, 469.

smørte (er) 459.

elæmpere, 349.

ende, 252. t. aange;

liver L.; kan blive t. der-

af; deler i t. el. gjør t.

er af; deler el. bliver stilt

t. Hobe; gjøre til t.

Samlinger; og: t. K.

l, 252. de ere i t. K.

te; ere til t. aange; gjør

gange i Rod; og: faer t.

153. den som har t. Røer,

252.

Ever, 120. 289. 330. 352.

er t. 120. 204. 330. 352.

380. viser sig t. 380.

Everbiell, 347. lægger

L. i et Huns el. Huset

er belagt med L. 347.

Everhed, 120. 330.

Everlobende, 412. er

t. i Træet, 130.

Everrem paa en Rajal,

470. 485 bliver forsynet

med L. el. sætter L. i den,

470.

Ever; Evert, 236. er

t. 236. t. over; og: staa-

der t. over, 94. ligger t.

over, 94. 95. lægger t. over,

95. paa t.; og: er paa t.

412. slaer paa t. 413.

gaaer t. over, 208. løber

paa t. 95. 412. sætter t.

for, 95. sætter paa t. og:

sidder t. 412. 413. slaer

over t. og: afslaaret t.

over Haarene, 412. t. over

for, 17. 291.

Everiddende, 413.

Evernit, 203.

Everstribet; og: er t. 412.

Everstykke, 95.

Evert, see: Evert.

Evertræe at lægge noget

paa, 413. L. i Overdelen

af en Rajal, 7. L. foran

Rajalringen, 253. L. i en

Glæde, 95. 278. binder

Evertræerne fast til Glæ-

den, 278. L. i en Løne-

baa

baad, 275. E. i et Huj, 95. E. i en Telt, 496.
 Everbæg, 531.
 Evetulle, 39.
 Evillinger, 252.
 Evinder, 193. 352.
 Evinderfle, 352.
 Evindes, 193.
 Evinger, 75. 119. t. fig 321.
 Evivl, 288. uden al E, 230. tager hans Ord i E. 407. betages E. derved, 230.
 Evivlende; og: ej. t. 288.
 Evivler, 288. t. derpaa, 287. er ej at t. paa, 288. t. om, 84. 229. 287. 306. t. om end Eiv, 380. er at t. om, 229. 288. der om er ej at t. 14. t. ikke, 229. 288. t. ikke desaar, sag. 230.
 Evivles om (kan ej). 230.
 Evivlraadig; og; er. t. 275. 288.
 Evivlraadighed, 288.
 Evivlsomt, 230. 288. er t. 229. 288.
 Evunden, 193. 352. er t. 193.
 Evæt; Evætteplads; Evætter; Evætterfle; og: Evættet, 85.
 Evdelig; Evdeligen, 303. er t. og: taler t. 302. er ganske t.; seer noget t.; og: taler ej t. 302. giver sig t. tilkiende, 302. gjør

t. 447. gjør t. for, 302. 444. det hvorved en E. gjøres t., 447.
 Evgger, 38. 465. t. paa, 214. det man t. paa; har det at t. paa; og: ud, 466. t. Spøst og spytter Eimnen ud, 335. t. Dm, 465. 466.:
 Evggeflind, 466.
 Evl, 133. 139. 212. 271. er t. 133. 212. 251. 252. 271. 303. er t. Eiv, 133. bliver t.; og: lader blive el. gjør t. 212. er t. i Evggen, 267. t. Eiv, 312.
 Evlle; og: efter og E. 140.
 Evlle (det) see: Eyll.
 Evllegget, 267.
 Evllelse, 133.
 Evlhaaret, 257. 502. meget t. og: er t. 502.
 Evllivet, 61. 270. er t. 61. 270. 271.
 Evllæbet; og: er t. 526.
 Evlner, 212.
 Evlning, 139.
 Evlt, 139. er t. i Veiret, 139. 312. det evlle i Veiret; det som er lavet t. og: kommer t. i det Evnde, 478.
 Evlder ned, 86. t. ud, 227. t. igiennem, 228.
 Evnd; og: er t. 396. Evver, gjør, flaver el. er beder

bejder t. 397. t. Bog,
396. t. Buglehamis-Pelk;
og: Skind med t. flavede
Klæfter, 397. t. Glam-
pamper, 478.
n degget; og: er t.
267.
ndhaaret; og: er t.
407.
ndhed, 397.
ndfleben, 267.
ngde, 331.
nger paa, 295.
ngere (bliver el. gjør)
331.
ngsel, 331. 353. noget
til T.; er til T. el. ligger
til T. derpaa; har T. paa
fig; lægger T. paa; er
stilt ved sin T.; og: ta-
ger T. af, 353.
r, 528.
8! 87. 456.
b, 486. en stor T. og:
er en stor T. 487.
vagtig; og: er t. 486.
vagtighed, 486.
verie, 487.
vio (en Bugl) 256.
erne, see: Taa.
effelig, 450.
ellelige (ere) 221.
eller; og: en Tæller,
220.
lget Rit, 508.
emmer, 453.
ender, 97. 295.
enderne, see: Tand.
ndt (sees) 97.

Tænkemaade (god el. ond)
140.
Tænken, 77.
Tænkter, 77. 140. 141.
t. paa, 77. 140. 141.
525. t. paa til det Gode,
140. t. ei derpaa, 14. 47.
t. ei mere paa, 141. 430.
det var ikke at t. paa, 482.
t. kun derpaa, 141. t. ide-
lig derpaa for ei at glem-
me, 424. t. vel, 140. t.
ilde, 140. 141. t. ilde-
mod en, 141. tænkte i
Hjertet, 525. jeg tænkte
538. tænkte nok, 327.
425. tænkte jeg det ikke
nok? 14. 196. 425. 470.
og jeg tænkte dog, 538.
Tængsel (en) 277.
Tærer; og: det som t.
455. t. hen, 518.
Tærne, 116.
Tærning, 116.
Tærsker, 497. den som t.
498.
Tæt, 420. 543. er t. 420.
542. gjør t. 420. 543.
kan holde t. 542. bliver t.
og: som holder t. 543.
er t. i sig, 262.
Tæt ved; og: er t. ved,
170.
Tættelam, 232.
Tætter; og: noget at t.
med, 543.
Tøe; Tøvejr; og: bli-
ver T. 136. seer ud til T.
137.

Tær op, 67.

Tøet (faaer det) 249.

Tøedeir, see: Tøe.

Tøffel; og: spær T. 59.
138. 388.

Tøi; og gjør T. 42. T. ef-
ter en død, el. som er skilt
ved sin Ejer, 129.

Tøir, 42. 383. slaaer i el.
løses af T. 383.

Tøiter; og: tøret, 42.
383. er t. 383.

Tømmer, 114.

Tømmeret i en Baad,
405. har got el. fler T.
406.

Tømmermand og Tøm-
rer, 411.

Tøma(er) 114.

Tønde; og: gjør T. 277.

Tøndebænd; og: gjør
T. 440.

Tøndebund; og: gjør T.
301.

Tønder, 49.

Tør, 8. 351. t. Rist, 264.

312. 492. bliver t. 341.

411. er t. 351. forarsa-

ger at det bliver t. 343.

Tør (drifter sig til) 401. t.

vove, 124. 401. t. ikke,

283. 341. 401. t. ej vove,

124. 259. 401. t. ej betroe

sig paa sk. forlade sig paa,

283. t. ej stole paa sig selv;

t. ej lade see el. besatte

sig med el. have med at

bestille, 401. t. ej komme

frem med, 370. t. ej see

der til, 484. t. ej kom-
me for ens Dine, 103. t.
ej komme en nær el. ikk
til ham, 476.

Tørbed, 351.

Tørker ind, 343.

Tørklæde, 157.

Tørner; og: t. imod, 496.

t. paa, 282. 497.

Tørnested, 497.

Tørrebretter til Guld-
tobak, 204.

Tørret, 351. t. Rist, 30.

264. 312. t. Rist, 195. t.

Rist, 314. t. Bander bort,

341. 490. t. Bællen id,

341. t. Klæder el. Tødt

skind, 351.

Tørret af, 304. 351. 411.

t. Graaden af Dine,

230. t. sin Kump, 142.

Tørres; og: noget som

skal t. 351. t. bort, 341.

Tørret, 351. t. Rist,

314. t. flast Rist, 264.

312.

Tørst, 115. forvolder T.;

maa forgaae af T. og:

har slukket sin T. 115. er

færdig at dse af T. 209.

Tørster, 115. t. ihjel

209.

Tørstig, 115.

Tørst, 132. 497. benter,

graver, skærer, stabler T.

og: bærer T. i Hund, 133.

Tørveballe, 497.

Tørvestiærer (en) 133.

Tørver, 268. 534.

U.

brudt; Uaflade;
; og: Uafladelig;
d, 219.

vidende: gjør noget
u. 480.

tet, 528.

tsom, 273. 417. er
med sit Tol, 418.

mindelig, 88.

stændig; og: er u.
i. bruger u. Ord, 458.

armhjertig; er u.
: Ubarmhjertig;
ed, 272.

boet (er) 125.

følelig (er) 405.

gribelig; og: er u.
23.

gribeligt, 324.

bagelig, 226. er u.
26. 238. u. Forsatning,
19.

bagelighed; og: er
behageligt, 226.

eljendt Sted, 477.

elsben deri, 477.

e qvæm; er u.; og:
beqvæmhed, 111.

eredt (kommer) 334.

esindig, 425. er u.
sin Opførsel, 350.

esindighed, 425.

eslaaren; og: er u.
111.

eslægtet, 449.

esmittet; og: er u. 88.

etalelig (er) 302.

Ubetalt, 17.

Ubetydelig, 363. 450.

Ubekant: er et Sted el.
en Ting u. 371. en Gjer-
ning man er u. og: det
falder ham u. 477.

Ubevist, 323.

Ubevægelig, 65. 364.
u. at faae til noget, 366.
er u. 65. 401. gjør u.
65.

Ublue; og: er u. 99. 169.

Ubrugelig; og: er u. 61.

Ubsjelig; og: er u. 248.

Ud, 161. 422. vil ej ud med
det man veed om en, 265.
hen ud, 422. u. ad, 147.
161. u. fra 62. u. fra Lan-
det; og: siller, slyder el.
holder u. fra Landet, 163.
u. til Gæst, 63.

Udbaaren, 41.

Udbeder sig, 192.

Udbløder; en Udblø-
der; Udblødes; Ud-
blødt; og: er u. 219

Udbreder og Udbredt,
139.

Udbryder, 42.

Udbuglet i Øret (er)
206.

Udbytte (gjør) 516.

Udbærer, 41.

Uddeenelig, 184.

Uddeener; lader sig u.;
Uddeenes; og: Ud-
deenet, 483.

Ucc

U

Uddeler, 66. 508. u. til,
67.

Uddeling: gjør u. til fle-
re el. deraf, 508.

Uddriver, 41.

Ude, 161. 422, der el. biff
u. 161. er u. 41. 55. 161.
han, hun, den ic. u. 161.
holde sig u. fra Landet,
95. er ikke u. efter Gøden,
397. bliver som u. af sig
seld over noget, 484.

Udebleven; og: er u.
268.

Udelukt for sig seld (er)
476.

Uden el. Uden saa er,
220.

Uden (foruden:) u. Op-
hold, 84. u. al Tivol,
230. u. Lige, 291.

Uden: u. ad, 26. u. for,
62. 161. 423. 432. der u.
for, 161. 423. er u. for,
41. 63. 423. gaaer el.
staaer u. for; er u. for
med noget; staaer u. for
og synaer el. falder paa
dem, som ere inde; er u.
for i den Henseende; og:
er u. for en, 423. den Een
u. for ens Bolig, 432.
kommer u. for det Sted,
man boer; og: er kommet u.
for med noget, 396. hans
Arbejde falder ikke u. Hu-
set, 394. u. fra, 161.
422. u. om, 62. fabrer
u. om, 63. har u. over sig;

bruger u. over andet; er
el. bruges u. over hin-
den; og: det som er
paa, 148.

Udenlandt, 149.

Udfabrer, 41. Manden
468.

Udfahrt, 41.

Udfald: seer et got U. med
ham, 297. venter ei got
U. 401. vil faae slet U.
78.

Udfalden: u. Vande;
Vandet er u. og: er slet
u. Vande, 491. u. Bierg-
stykke, 520.

Udfalder af raaden Fjeld,
520.

Udsejer Sneen af, 443.

Udsejler og Udse-
slet, 115.

Udflugt; og: tager U.
370.

Udflyder, 227.

Udflytter og Udflyt-
tetid, 42.

Udfolder, 139.

Udfordrer (en) 529.

Udfordres, 377. 378.

Udfordret, 529.

Udforsker, 204. 435. u.
hos en besangaaende; og:
det man u. hos en, 435.

Udforsker (en) 204.

Udforskes og Udfors-
slet, 435.

Udfrier, 33. 42.

Udfrister og Udfristet
116.

dgaaer og Udgang, 41.

dgiven, 508.

dgiver, 508. u. sin Mand, 34. 468.

dgleden (er) 437.

dgriber; og: Redskab at u. med, 108.

dgriberer; en-Udgraverer; Udgraving; og: Redskab til u. 193.

dgriber, 227.

dgriberet, 41.

dgriber(en) 281.

dgriber, 167.

dgriber, 221.

dgriber, 61. kan ej u.

104. 258. 344. det er ej

at u. 62.

dgriber; og: Redskab at

u. med, 108.

dgriber, 108. 193.

dgriber paa en Klippe,

481.

dgriber, 185. 481.

er u. 481.

dgriber for at tørres,

20. 250. det u. 185.

dgriber for at tørres,

20.

dgriber sig, 124. u. til

Søn, 83.

dgriber, 471. har u. i

dgriber, 206.

dgriber, 72.

dgriberet, 41. 70.

dgriber, 201.

dgriber; er u. og: for

dgriber u. Gjælle, 204.

Udribering; og: har u.

201.

Udriber: er paa u. 191. 301.

dgriber der paa u. 301.

ligger paa u. efter Dør,

163.

Udriberstift, 301.

Udriberstift; og: nylig Ud-

riberstift, 498.

Udriberstift: søger u. 373.

har et st u. 128.

Udriberstift, 113.

Udriberstift, 61.

Udriberstift, 120. 447. — for

at tørres; 355. er u. for

at tørres; 250. den noget er

bleven u. for; 447. — en

Rugl faaer u, 498.

Udriber og Udriber, 92.

Udriberet Mand, 127.

Udriberstift, 539.

Udriberstift(er) 114.

Udriberstift, 447. u. for en,

447. u. til at tørres, 250.

Udriberstift(er) 447.

Udriberstift, 447.

Udriberstift, 149.

Udriberstift, 42.

Udriberstift, 153. 258.

Udriberstift, 258.

Udriberstift(er) 153. 178.

Udriberstift, 380.

Udriberstift, 457.

Udriberstift Gæst, 132.

Udriberstift, 387. — en

st u. 318. 387.

Udriberstift, 62.

Udriberstift(er) 136.

Udriberstift

Udriberstift

- Udretter:** u. bæftig **Udret** 321.
Grinde, 330. u. intet **Udret**, 430. har ei **Udret**
hos ham, 401. u. 199.
Udrufter sig, 409.
Udruftet; og: er u., 409.
stærkt u. 410.
Udræfter, 136.
Udrøst, 478.
Udsagt, 41.
Udsat; og: er u. 313.
Udsat for **Udren,** 132.
Udseende, 470. faaer et
andet u.; den **hvis** u. er
bleven anderledes; og:
hvis **forandring** i **hans**
u.! 470. har **lang** u. 159.
Udseer, 101. 191. u. sig,
124.
Udseet, 192.
Udsender og **Udsendt,**
64.
Udsiger: u. gælt; og:
lader sig u. 458.
Udsfelder, 69.
Udsfælder, 64.
Udsfæller, 193.
Udsfælt, 70.
Udslaaer og **Udsflag,**
42.
Udslettelig (er) 358.
Udsletter, 358. 363. er
let at u. og: **noget** at u.
med, 358.
Udslettes (kan **let**) 358.
Udslettet (er) 363.
Udsætter; **Udsætt;**
og: er u. 164.
Udsæt, 210. 493. har u.
210.
- Udsøgt** (har) 321.
Udsøker, 430. har ei **Udsøgt**
u. 199.
Udsponder og **Udspon-**
des, 136. 446.
Udspondt; og: er u. 136.
staaer u. 314. 442. **Ud-**
ver **stærkere** u. 446.
Udspist, 120. 136. 340
er u. 120.
Udspæler, 120. 136.
Udspiles, 136.
Udspreder, 418.
Udsprede, 120.
Udspring, 284. har **Ud-**
af **sig** u. 285.
Udsprøet, 256.
Udsprøttet, 335.
Udspørger, 204.
Udstaaer, 61. kan **Ud-**
156.
Udstafferer; og: **Ud-**
Udstafferer, 5.
Udstaffering, 6.
Udstopper og **Udstøp-**
pet, 205.
Udstraft, 136. 188. 418
483. er u. 136. 139. **Ud-**
med u. **Arme,** 136. **Ud-**
u. i **Rad;** **hænger** u. **Ud-**
og: en u. **Giflesnare,** 41.
Udstræffer, 136. 139
418. 483. u. sig, 139. **Ud-**
imellem sig, 418.
Udstræffes, 136. 483
u. **imellem** **to** **ende,** 418.
Udstrøer; **noget** at **Ud-**
419.

bstrøes og Udsæet,
 419.

bsteder Befalinger,
 119.

bøger, 191. 192. u.
 fig en Plads, 119.

bøgt, 192.

bøger, 123.

btalet: lader sig ej u.
 458.

btraft, 31. 462

btyllende Blod, 387.

btaler; lader sig u.; og:
 det som lader sig u. 483.

btaleredskab, 483.

btaler og Udtalt,
 483.

btommer, 114.

btørre, 304. 341.
 411.

btørres, 411.

btørret, 341. u. Elv,
 227. u. Båndsteb, 490.

bliver u. 304. er u. 490.

duelig, 373. er bleven
 u. 118.

duelighed, 11. 373.

dvalgt, 192.

dvej (finder ingen) 253.

dvendig, 62. 147.

dvendte (den) 148.

dvider Jlden, 82.

dvortes, 147.

dvoren, 535.

dvoret (bar) 534.

dvælgelse, 123.

dvælger, 123. 191. 192.

bar udvalgt, 192.

dyb; Udybt; og: er u.

94.

Udygtig: u. til strængt
 Arbejde, 408. anser sig
 u. dertil, 476. er u. til no-
 get; og: den som holder
 sig selv u., 477.

Udygtighed, 477.

Udsdelig; og: er u. 500.

Udsfer, 161. 227.

Udsft, 227. u. Bånd,
 som en liden Strøm, 228.

Uendelig, 204. 285. er
 u. 203. 285.

Uendeligen, 285.

Uforanderlig; og: er
 u. 65.

Ufordragelig, 72. er u.
 156. 162. 438.

Ufordærvelig; Ufor-
 gængelig el. Ufor-
 krænkkelig, 56.

Uformodentlig (kommer
 over) 170.

Uformuende, 12. er u.
 12. 50. finder sig u. 12.

Uformuend, 12.

Uformærkt forbiåhren,

354.

Uforuustig; og: er u.

422.

Uforuustelig, 102.

Uforrettet: kommer fra

med u. Sag, 12.

Uforuustet ved noget (er)

423.

Uforuust; og: er u. 401.

423. anserer u. el. viser

sig u. derved; og: gjør

u. 424.

Uforuust

Uforuust

Uforuust

Uforstøttig; og: er U.
161. 266.

Uforstøttighed, 266.

Uforstøttighed, 126.
350.

Uforstøttet, 126. er
u. 126. 350: behandler
en u.; opfører sig u.; og:
u. Opførelse, 350.

Uforstøttet; og: faaer
el. giver u. 172.

Uforstøttelig, 85. 198.
303. er u. 85. 303.

Uforstøttelig, 422.

Uforstøttelig, 17. er u. til,
378.

Uforstøttelsen og Ufor-
støttelse, 82.

Uforstøttelig, 83. 85. er u.
84.

Uforstøttelig; og:
er u. 83.

Uforstøttelig, 88.

Uforstøttelig (er bleven) 265.

Uforstøttelig (er Insect) 384.

Uforstøttelig (næste) 14.

Uforstøttelig; og:
er u. 139.

Uforstøttelig, 14. 318. er u. 318.
u. Kvinde, 542.

Uforstøttelig, 335. 438.

Uforstøttelig og Uforstøttelig-
hed, 21.

Uforstøttelig; Uforstøttelig; og:
Uforstøttelig, 373.

Uforstøttelig; og: gjør U. el. gjør
dem i Stand, 325.

Uforstøttelig, 10.

Uforstøttelig, 384.

Uforstøttelig og Uforstøttelig
103.

Uforstøttelig (er) 511.

Uforstøttelig, 511.

Uforstøttelig, 142. 250. er u. 250.
er bleven u.; og: gjør u.
142.

Uforstøttelig, 142. 250. er
u. paa et Sted, 250. gør
u. i, 142.

Uforstøttelig og Uforstøttelig
200.

Uforstøttelig, 204. er
u. 203.

Uforstøttelig (holder sig) 4
Uforstøttelig (er) 69.

Uforstøttelig (er) 339.

Uforstøttelig; Uforstøttelig;
Uforstøttelig; og: er u. 355.

Uforstøttelig og Uforstøttelig-
hed, 434.

Uforstøttelig; og: er u. 50.

Uforstøttelig; og: er i U. 118.
kommer i U. 10. bringer
bragt el. er bragt, i U.

150.

Uforstøttelig, 199.

Uforstøttelig, 378.

Uforstøttelig (finder sig ved)
52.

Uforstøttelig; og: kommer
i U. 119. gjør en U. 378.

forårsager U. 98.

Uforstøttelig, 291. er u. 53.

Uforstøttelig: gaar u. 272. lig-
ger u. 306.

Uforstøttelig og Uforstøttelig-
lighed, 291.

U, 166. 221. 261. 270.
 ursticællige Arter af U.
 inføres, 25. 90. 165. 166.
 17. fanger, følger efter,
 paer el. spiser U. og: en
 ifket U., 166.
 Uefangst (er ude paa)
 166.
 Uesnøre, 166.
 Udelig; og: er u. 303.
 Udiq, 273.
 Udigbed, 274.
 Uffe, 77. 119. 355. 373.
 er el. kommer i U. 355. bringer
 i U. 355. 373. styrter
 sig selv i U. 356. snuffer
 U. over; 373. er U. nær
 el. U. havde nær ramt
 ham, 283. er en stor U.
 reist; var U. nær; og:
 nær kunde han kommet til
 U.! 78.
 Uffelig; og: er u. 373.
 gjør u. 355. 377. det hvor
 ved man bliver u. 355.
 Uffsalighed, 373.
 Uft, 82. finder U. til,
 366.
 Uften, 366.
 Uægelig (er) 246.
 maadelig og Umaade-
 lighed, 442.
 mage, 75. 375. har U.
 med, 75. gjør sig U. for
 75. 111. noget at gjøre
 sig U. for; og: det man
 gjør sig U. for, 376. ud-
 fordrer U. el. er U. ved,
 378. det som koster U.
 377.

U mage (uden Mage) og:
 er U. 91.
 Umager sig for, see: un-
 der Umage.
 Umildt Beirligt (er) 213.
 Umistelig (er) 517.
 Umuelig (er) 375.
 Umuelighed (fiender in-
 gen) 13.
 Umueligt (er) 12.
 Umøndig, 356.
 Under, 59. har u. sig. 155.
 260. breder u. 261. u.
 Vandet, 16. u. eet; sæl-
 ges, gaae el. lader gaae
 u. eet; Stoffer som sæl-
 ges el. gaae u. eet; og:
 tage u. eet, 467.
 Under (et) og: gjør U.
 540. det var ingen U. 425.
 er ret et U. 510.
 Under vel; og: u. ingen
 vel, 289.
 Underbuxer, 518.
 Underdanig (er) 237.
 Underdanighed: den
 som fordrer ingen U.;
 og: der fordrer stor U.
 249.
 Underdeel, 59. 301.
 Underdyne; og: har til
 U. 155.
 Underfoder, 109. 492.
 Undergjører (en) 540.
 Underholder, 354.
 Underkjæbmand, 312.
 Underlag, 260.
 Underlig; u. Gjerting;
 og: gjør u. Gjerting el.
 Ccc 4

- u. Ting, 323. den som
 glør u. Gjerninger, 540.
 Samling af u. Ting el.
 Begivenheder, 510.
 Underligt, 324. er u.
 323. det var u. 93. det er
 dog u. 167.
 Underliv, 22.
 Underpelt, 492. tylbaa-
 ret U. 247. med tylbaa-
 ret U. og: syer en saa-
 dan U. 247.
 Underretter, 10. 531.
 Underrettet, 531. er u.
 om, 266.
 Underretning; og: faaer
 U. 325.
 Underst; og: er el. læg-
 ger U. 59.
 Understaer sig; og: u.
 ifte, 124. 401.
 Understøttelse, 33. bar
 til U. 33. 287. mangler U.
 40.
 Understøtter, 96. 286.
 341. 348.
 Understøttes af, 22.
 348.
 Understøttet (bliver)
 341.
 Understøtning, 22. 71.
 tager U. af, 287.
 Undersættig; og: er u.
 297.
 Undersøger, 204. 265.
 gaar hen at u. 266.
 Undersøger (en) 266.
 Undertiden, 46. 100.
 159.
 Undertraadt, 491.
 Undertrøffer, 237.
 Undertvinger; lader
 u. og: Undertvinger
 51.
 Undervejs: er u. 5. ind-
 ger u. 21.
 Underviser, 10. 531.
 Underviser (en) 10. 531.
 Undervisning, 10. 531.
 gaar til U. 107.
 Undervist, 531.
 Undfanges, 284.
 Undflye (laan ingensted)
 372.
 Undgaar (løger at) 121.
 Undkommen, 33.
 Undkommer, 33. 42.
 Undløben, 33.
 Undløber, 33. 42.
 Undseelig, 99. 370. V.
 ver u. 370. ei u. 99.
 Undseelse, 169.
 Undseer sig, 99. 169-
 for, 124. er at u. for,
 99. u. ved, 99. — jær
 at tilfjendegive sin Lyd til
 at gistes, 425. — at byde
 det frem, 476.
 Undskylder, 265. 369.
 Undskyldning; og: fin-
 der vel paa U. 345. bitter
 paa Undskyldninger, 345.
 370.
 Undskyldt (er) 345.
 Undviger, 285.
 Ung; er u.; u. Person; og:
 u. Alder, 127. nygifte
 unge Folk, 180. u. Rev-
 blint

Hjort, 318. u. Hund, 322.
 ugdommen, 127.
 unge (en) 41. 322. 355. er
 en U. 356. har faaet U.
 83. med U. 88. som har
 Unger, 356.
 ugslarl, 318. (313) gam-
 mel el. forfaren U.; og:
 er U. 318.
 ugt, 322.
 nytte (er bleven til) 55.
 nyttig; og: er u. 61. la-
 der blive u. 55. driver Ti-
 den u. bort, 55. 112. pla-
 ger sig med u. Tanter, 55.
 nyt, 55. 363. 450.
 nævnelig, 458.
 omgængelig, 102. 126.
 er u. 99. 126.
 omgængelighed, 102.
 126.
 orden (bringer i) 150.
 ordentlig; og: er u.
 88.
 opmærksom, 219. 285.
 tager u. Hensyn til, 219.
 opmærksomhed, 219.
 overensstemmende
 (er) 53.
 overvindelig (er) 401.
 paalidelig (er) 484.
 paatvivleligt, 230.
 pafselig, III. er u. 98.
 III.
 pafselighed, III.
 rede: er U. 102. kommer i
 U. 282.
 reen (gjør) 130.

urentig; og: er u. 544.
 urenlighed, 130. 263.
 Uret: er el. gjør U. irr.
 i u. Bending; og: gaaer
 u. Vej, 204.
 retfærdig; og: er u.
 III.
 Urigtig; Urigtighed;
 og: er i U. 118.
 urimelig; og: er u. 268.
 Urin, 227. sikkende U.
 142.
 Urinblære, 271.
 Urinrøret, 121.
 Uroe: bringer i U. 338. U.
 i Sindet; og: har U. i
 Samvittigheden, 461.
 Urolig: er u. 337. er u.
 over, 338. viser sig u. 103.
 er u. i sit Sind el. i u.
 Tanter; u. Samvittig-
 hed; har u. Samvittig-
 hed derover; den som har
 u. Samvittighed; og: det
 man har u. Samvittighed
 over, 461. u. Gæt, 65.
 Vandet bliver u. 149.
 Urolighed i Søen; og:
 Vandet er i U. 149.
 Urtegaardsmænd, 284.
 Usalig; er u. og: Ufæ-
 lighed, 373.
 Usandhed (sahrer med el.
 taler) 101. 407.
 Usel, 269. u. Menneſte,
 125. 360. u. Ting, 359.
 360. er en u. Ting, 359.
 er u. at see til, 474.
 Usikker (er) 105. 283.
 Ccc 5

Ustifflig; og: er u. 104.
lever u. 111.

Ustifflighed, 111.

Ustillet til sit Arbejde,
384. holder sig u. til at
gøre noget for en, 476.

Ustjættet, 528.

Ustøldig, 11. 359. er, tien-
der, holder el. erklærer u.
369.

Ustøldighed, 11.

Usmidigt (er) 226.

Uspørlig (er) 506.

Usund; er u.; og: Usund-
hed, 352.

Usvantset, 219.

Usvadig og Usvandig-
hed, 11.

Usvonlig; og: er u. 85.
473.

Usædelig; og: er u. 104.

Usædvanligt, 80.

Usømmelig; og: er u.
118. u. Ord; og: næv-
ner det, som er u. 458.

Usømmelighed, 118.

Utaalelig, 527. er u. 156.

162. 342. er u. skident el.

vandt, 320. hvor u. 187.

Utaalmødig; og: er u.
103. bliver u. 75.

Utaalmødigbed, 103.

Utalliche; og: ere u. 221.

Utalte (ere) 221.

Utidig; og: er u. 199. u.
Foster, 28.

Utidighed, 199.

Utiemlig; og: er u. 363.

Utiladeligt (holder)
401.

Utilbørlig; 111. 118. a
el. agter u. 118.

Utilbørlighed, 11.
118.

Utilstræffelig, 31. 445.
er u. 445.

Utilstræffelighed, 445.

Uting, 448.

Utrættelig; og: er u.
178.

Utungtig el. Utungtig-
ere u.; og: Utungtig-
bed, 355.

Utvdelig, 303. er u. 302
u. talende, 238. er u. i
sin Tale, 542. u. at se;
og: er el. bliver u. for
Diet, 474.

Utæmt Hund, 322.

Utæt (er) 86. der er u. 43.

Udsigelig; og: er u.
458.

Udsuffelig; og: er u.
165.

Udstaaeligt (er) 124.

Uundvælig, 28. er u.
517.

Uvant, 371. u. Gjerning;
u. til en Gjerning; og:
er u. dertil, 477.

Uven; og: har til u. 19.

Uvenlig, 126.

Uventende (kommer paa)
292.

Uvidende, 323. 480. er u.
323. er u. om alle Ting, 26.

bliver u. om, 47. er u.
om det en anden gjør,
480.

denhed, 323. afbiel-
er U. 325.

gtigt, 450.

Ulig, 82. 120. 366. er
366.

Ullighed, 82. 120.

U i sin Sag, 288. er

U i sin Sag, 229. 288.

U u. derpaa, 229. er u.

U om, 287. 325. er u. om

U it træffe, 228. er u. i sit

U Stud, 464. 496.

Uvisshed, 229. er i U.
om, 325.

Uvist, 230. 288. er U.
229. 288. skyder u. 272.

Uværdig, 214. er u. og:
man maa holde sig u.

U dertil, 213. er u. til, 378.

U holder sig u. 213. 214.

U agter sig derfor u. og: holo-

U der det u. 213.

Uværdighed, 213. 214.

Uægte Barn; og: er u.

542.

W.

Waben; og: har W.

W paa el. hos sig, 409. bru-

W ger W. imod, 410.

Wabensted, 409.

Waad; Waadt, 85. 183.

W 240. er v. 37. 84. 183.

W 240. gjør v. 37. 183. gjort

W v. 240. bliver v. 85. er

W v. Weirigt, 312.

Wade, Jld, 123.

Wader, see: Wader.

Wag (et) 114. 138.

Wagelone, 357.

Wagen, 80. 357. er v.

W 80. ligger v. 80. 290. hol-

W der sig v. 80. bliver v. 142.

Wager, 357. v. hos, 80.

W v. over, 80. 357. den man

W v. over, 357. v. til Dag

W el. hele Ratten, 181.

Wager (en) 357.

Waggetid, 357.

Wagner, 142. v. i Stræl,

W 509. v. tilig, 142. v. ved

W mindste End, 431.

Wagner en op, 142.

Wagnet (er) 142.

Wande (er i) 128. 194.

Waar; om Waaren; og:

Waarplads, 537.

Wable i Huden, 368. faar

Wabler, 387. bider el. stil-

W ler saa der bliver W. 368.

Wader, 131. 255. 294.

Wadetoj, 255.

Wadsæl, 462.

Wær (bliver) 108. 245. ble-

W ven v. 245.

Wagt, 357. 428. holder

W W. 340.

Wagtsted, 357.

Wahre (gode) 357.

Waisenbarn, 105.

Waller, 326.

Wallende, 464.

Wa-

Baller, 240. 346. 464.
v. ei mere, 346.

Balgt, 192.

Balbørn; og: blæser paa
B. 175.

Bammel; og: er v. 44.

Band, 114. 115. (20.) salt

B. 114. først el. sødt B.

115. aabent B. 114. B.

paa Jsen, 159. bart, tyndt,

blot el. reent B. 115. Rast-

fer B. el. graver efter B.

116. trækker el. henter B.

115. beayder med B. 240.

bliver skilt ved sit B. og:

lader B. trække i noget

andet, 304. holder B. 542.

Bandet stiger, 523. B.

vorer over noget i Flod-

tiden, 523. B. falder 491.

— ved Aftensid, 215. B.

er falden derfra; og: er

el. B. nær, 491. sætter,

sættes el. stydes ned i B.

og: sat i B. 430. B.

staaer ham i Vinene, 115.

sætter sig B. imellem Hud

og Kød, 387. B—s

Overdeel, 92.

Bandbad, 514.

Bandbie, 262.

Bandblære, 76. sætter

sig B. paa Huden, 176.

387. faaer B. paa Huden,

387.

Bande, 115. udfalden B.

491. høit B. 522.

Bander og Bandet,

240.

Bandflod, 453. a B.
463.

Bandhul (gilt) 116.

Bandfald, 263.

Bandfælde, 82.

Bandfar; og: gilt B.
179.

Bandskedel, 178. 211

Bandløs, 341.

Bandpelt, 22. 183. 502.
sper B. 502.

Baydrer; og: v. indt.
el. derpaa, 399.

Bandskyl; og: B. skul-
an paa, 453.

Bandslampampe, 115.

Bandsluse, 453.

Bandspand, 115. 178.

forarbejder B. 178.

Bandspring, 490.

Bandssted, 115. 483.

Bandsstøler, 255.

Bandtæt (er) 427.

Bane: kommer i B. m.
el. faaer B. til; begynder

at faae B. til; har B. til;

og: det man faaer B. til;

515. bliver hans B. 427.

flera B. og: har flera B.

105. er flera B. 104. har

syndig B. 11. det er gammelt

B. 14. 15. bliver v.
gammelt B. 104.

Bansor; og: er blevet.

111.

Banbellig; er v. 111.

Banbellighed, 111.

Banlundig; er v. 111.

Banlundighed, 107.

Banlundig, 107.

Ban-

anstaltning, 101. 510.
 anstalt (er) 510.
 anstellig, 12. 51. er van-
 skeligt, 12. er v. at naae,
 125. er v. at være hos,
 250. er v. at komme op
 over, 267. v. at vide, 323.
 anstellighed, 12. har
 sine Vanstelligheder, 324.
 gjør B. 12.
 anslægter, 536.
 ansmægter; og: be-
 gynder at v. 209.
 ant(et) 240. 498.
 ant til en Gjerning; og:
 er v. dertil, 477.
 ante (en) 20.
 antræende, 335.
 are (en) 127.
 arer el. tager Bare paa,
 340.
 arer noget, 439. v. læn-
 ge, 68. 73. 439. v. sær-
 deles længe; v. saa længe
 som; og: v. fort, 439.
 maatte det dog v. længe!
 409. varede længe nok,
 inden han kom, 488. vil
 nok v. længe, inden han
 kommer, 499.
 arighed; var B; af
 B. med; og: forte B.
 439.
 arlig: gaaer el. fører v.
 151. omgaaes v. 26. 151.
 259.
 arm (er el. bliver) 339.
 er brændende v. og: gjør
 v. 202. har el. tager v.

Klæder paa: og: forvæn-
 rer en med v. Klæder,
 332.
 Barne, 201. 202. fører
 B. med sig, 332. lægger
 B. i, 202. kommer til sin
 naturlige B. 249. kommer
 igjen til sin B. og: stærk
 B. 339. B. møder en,
 202.
 Barner, 202. 339. v. sig,
 185. 202. noget at v. sig
 ved, 339.
 Barret, 339.
 Barmt, 202. 332. er v.
 201. 332. gjør v. 201.
 bliver v. 201. 339. er v.
 flædt; og: flæder sig el.
 en v. 332. v. Bad, 339.
 Barsel, 459.
 Barsom Gælhund, 134.
 Barter efter, 540.
 Bass, 85.
 Basseballie, 85.
 Bassefad, 82. 514.
 Basseflud, 82. 411.
 Bassekone, 85.
 Bassen, 514.
 Basser, 82. 85. 514.
 Bassested, 514.
 Basset, 82. 85. 514.
 Bassetid, 514.
 Bassevand, 82.
 Battersot, 385. har B.
 386.
 Battersotia, 386. 387.
 bliver v. 387.
 Bed, 333. er v. 340.
 Bedbliver, 219.

Beddesløber og Beddes-
løber, 23.

Bederlægger, 18.

Bederpart, 19.

Bederogægelsesmid-
del, 178.

Bedhængende, 58.

Bedvarende, 73.

Beer, 33. 77.

Beer, 106. 107. 323. v.

vel, 265. det man v. 323.

det man v. vel, 265. v. me-

get el. alle Ting, 323. v.

alt, 47. vedt alt v. 26.

v. deraf at sige, 434. v.

ikke, 323. 325. v. ikke end

Mening, el. Rede til el.

hvoreledes har sig el. hvad

han vil sige dertil, 325.

v. ikke hvoreledes vil løbe

af med en, 323. v. ikke,

naar, 159. v. el deraf at

sige, 14. 47. v. albeles ikke,

323. v. ikke hvilken han

skal vælge ic. 290. 418. v.

el. hvad han skal beslutte

sig til, 464. v. el hvor man

har lagt en Ting, el. hvor

en er bleven af el. fabret

ben, 465. v. el hvad der

gaaer af ham, 476. v.

ikke, hvilken det er, 523.

jeg v. ikke; og: jeg v. ikke

hvorfor, 14. vidste nok at

det vilde gaae saa, 196.

jeg v. ikke andet end det

var din Mening, 538. van-

skeligt at v.; og: er van-

skeligt el. el. let at v. 323.

bliver vanskeligt at v.;

el. længer vanskeligt at

og: det vil blive at

324. faaer at v. 26. b.

der v. 23. 160. 324. b.

der el. v. 47. vedt 15.

107.

Beer; og: er v. 20. 15.

Beer, 131. setter v.

Kampen, 131. 248.

Beer, 131. 248.

Beer, 131. 248.

Beer, 131. 248.

Beer, 131. 248.

Beer, 131. 248.

Beer, 131. 248.

Beer, 131. 248.

Beer, 131. 248.

Beer, 131. 248.

Beer, 131. 248.

Beer, 131. 248.

Beer, 131. 248.

Beer, 131. 248.

Beer, 131. 248.

Beer, 131. 248.

Beer, 131. 248.

Beer, 131. 248.

Beer, 131. 248.

Beer, 131. 248.

Beer, 131. 248.

Beer, 131. 248.

Beer, 131. 248.

Beer, 131. 248.

Beer, 131. 248.

Beer, 131. 248.

Beer, 131. 248.

Beer, 131. 248.

Beer, 131. 248.

Beer, 131. 248.

Beer, 131. 248.

Beer, 131. 248.

Beer, 131. 248.

Beer, 131. 248.

r, 325. 331. 333. 538.
derpaa el. dermed, 333.

l.
r m e s t e r, 333.

et, 333.

m a d; og: er forsynet
d B. 462.

r, 423. Klart B. og:

ver klart B. 26. got el.

uft B.; dejligt B. og:

dejligt B.; og: det

nste B. 422. er got B.

2. 422. bliver got B.

23. B. lægger sig el.

iver bedre, 27. ont B.

1: er ont B. 355. slemt

. slet B. og: er slemt

3. 423. er meget slemt

3. 312. er ude i haardt

3. 43. spaaer sig ont B.

6. taber el. er færdig at

abe B. 72.

rligt: gruer for B.

g: tegner til ont B. 46.

r vaadt B. 312. er for

lemt B. 401.

jem malle, 184.

iviser (en) 530. er hans

B. 433.

ivision, 530.

el, 275. 372. er v. 78.

275. v. ved Magt el. seer

v. ud. 27. gjør v. og: li-

der v. hos, 40. synes v.

om, 110. taler v. til, 102.

befinder sig v. ved, 110.

holder for v. 238. kommer

el. saar en v. derafra, 297.

kommer v. an; seer v.

og: det som seer v. 372.

er v. igjen, 153. det var

v. 34. v. ham! 372. v.

saar! 456. kan v. dermed,

374. v. kommen ic. men

— 373.

Det an! 57. 147. v. som

du siger, 147.

Velbefahren, 114.

Velbehagelig, 110.

Velvaren (bliver) 79.

Velgierning; og: bevi-

ser B. 40.

Velgiort, 275. 372. er

v. 275.

Velgjørende; og: en

Velgjører, 40.

Velhavende; og: er v.

358.

Velklædt, 42.

Velling; og: tager el.

spiser B. 441.

Velsignelse, 372. 478.

er B. i, 321. 478. som

der er B. i; lægger B.

deri; B. er gaaet fra;

og: tager B. derafra, 478.

Velsigner, 372. 478.

Velsignes, 372.

Velsignet været og: bli-

ver v. 372.

Velskab, 125.

Velsmagende, 245. er

v. 245. 409. hvor v.!

409.

Velstand, 358. har el.

sætter i B. 358. kommer

i B. 359. — derved, 358.

Velstalende, 328.

Vel

Beltenem (er) 218.

Belter om, 48. 218. 332.

v. el. let, 218.

Beltænkende, 140.

Beltruffen, 372.

Bellugtende; og: er v. 493.

Belvonder, 289.

Bellyftig (er) 128.

Ben, 48. 54. 96. har til

B. 48. 96. beegner som

B. og: forbundne Ben-

ner, 48. gjør sig Benner,

54.

Bender, 540. v. om el.

tilbage; og: v. om efter,

540. v. noget om el. v.

op og ned paa, 268. v.

tilbage til; faaer til at

v. tilbage; og: den el. det

man v. tilbage til, 541.

v. mod, 413. v. Enden

imod, 504. v. ud og ind

paa, 522. v. forkeert, 407.

v. Steg, 184. v. Dine mod;

og: v. Dierne Dine til

Siden, 98. v. Ryggen,

26. 508. v. Dine der

fra af Krygt for at bli-

ve forkræffet, 484. kan

el. v. hjem igjen, 391. v.

fig, 49. 396. v. fig fra,

26. v. fig af Krygt for det

trænde; og: kommer en

til at v. fig, ved at true

ham, 524. v. fig om og

feer til en, 199. v. fig hid

el. imod, 396. 413. den

el. det man v. fig til, 396.

har ligesom vendt det im-

derste ud paa sig, 522.

Vendes om el. op og ned

paa, 268.

Vendt; og: v. ud og ind

paa, 523. er v. el. v. ud

og ind paa, 522.

Vennels (er) 286.

Venlig; og: er v. 102

126. omgaaes v. 102. a

Hund tager v. imod for

Herre, 499.

Venlighed, 102. 126.

Venflab: har fluttet B.

med, 48. lever i B. med, 96.

Venstre Haand el. Side;

er den v. og: er paa i

Side, 400.

Vente (er i) 297.

Ventelig, 297. fra el.

kommer v. 375. følger

ham ind som ventelig,

297.

Ventra, 297.

Ventende, 105. 278.

297.

Venter, 105. 297. v. sig

105. v. efter: den som v. og:

det man v. efter, 540. v. ef-

ter med Pængsel, 75. v. fluttet

paa, 297. det kunde man

vel ventet, 15. v. at det

dog engang skal ske; og:

v. Tid efter anden paa en

Forandring, 306. v. paa

ens Død el. at Anden

skal faare af ham, 380

500. v. ei got Udfald,

401. v. sig og Cora, 481.

v. ej. fænger, 297. v. et
 mere paa, 306.
 Bente (kan ej) 229.
 Berden; denne B. og:
 den store vide B. 422.
 den anden B. 14. 422.
 denne B — s Deel; og:
 en anden B — s Deel,
 422.
 best: her el. der B.; og:
 her B. henne, 165. B.
 hen; og: der B. henne,
 165. 400. fabrer B. hen,
 165. langt B. ud, 221.
 fabrer B. ud, 400.
 esten: B. fra, 165. 400.
 B. om, 400. mod B. 413.
 esten vind; og: blæser
 B. 165.
 ester: i B. 221. 399.
 er i B. 400. langt i B.
 221. B. i; og: fabrer
 B. ud, 221. stiler B. i,
 413. B. ude; og: der B.
 ude, 399. han, hun, ic.
 B. el. der B. 400.
 esterlant; og: den som
 opholder sig ved Vester-
 lanten, 221.
 estlig, 400.
 vllingerne i et Bant,
 240. 498.
 rt, see: Bært.
 ; og: vi tvende; vi smaa
 l. uværdige, 513.
 de (lader el. faar af)
 ee under: Bæd.
 deude, 434.
 deere, 29.

Bidiefraf, 62. 339.
 Bidne, 279. 324. 531.
 Bidner det, 531. v. om en,
 324. 531. v. paa en, 279.
 280. v. ont om, 530. v.
 for en, 279. 531.
 Bidnesbyrd, 324. 531.
 fører B. 324. fører det
 B. og: den man aflægger
 B. for, 531. B. i Sam-
 vittigheden; og: Samvit-
 tigheden giver got B. 389.
 Bielsested; Bielseid;
 Bier; Bies; og: Bi-
 et, 180.
 Bifte og Bifter, 46.
 Biger, 237. 285. v. ikke,
 286.
 Biatig; og: er v. 13. v.
 Sing, 378.
 Bigtighed, 13. er af B.
 377.
 Bid, 61. 109. 113. er v.
 61. 109. 113. 299. meget
 v. og er meget v. 299. v.
 oven eller neden; og: er el.
 bliver v. oven eller neden,
 462. for v. 299. er bleven
 el. har gjort for v. 299.
 Biide, 109. tager af Bils-
 den; og: tager formegat
 af B. 299.
 Biidere (er bleven el. gjort)
 299.
 Bidhed, 109.
 Biiig, 168.
 Biiis; og: er v. 107. 424.
 Biisdom, 107.
 Biiste (det) 530.
 Dda

Witt imellem, 25. er kom-
men el. har bragt det v.
226. er v. fra Bredden
el. Udkanten, 491.

Wil; og: den som v. 376.
v. komme, gøre, faae,
see el. begiere, 376. v. ha-
ve, 76. 110. 376. v. ende-
lig have, 194. 345. v. en-
delig have sin Lust styret
derpaa, 345. v. endelig
have til, 120. v. have
sin Willie, 211. det man
v. have, 376. 377. v.
at maae el. skulle see,
370. v. gjerne at skulle
see, 207. v. i Færd
med, 192. v. nu, 154.
v. og ikke v., 275. v.
noget; og: v. en noget,
451. v. baade det ene
og det andet, 464. v. af-
hænde, 74. v. endelig i
Hænder, 380. v. mere og
mere deraf, 515. vilde saa
endelig have det, 382. v.
du? 70. 147. v. nok saa
være, 170. v. ei mere have,
154. 425. v. ei mere gøre,
154.

Wilde; og: er el. gjør v.
322. vilde Hav, 114. v.
Rød; og: har v. Rød,
208.

Wildeand, 233. 239. faaer
B. 239.

Wildeandefagt (er paa)
239.

Wildeffe, 86.

Wildeerde, 523.

Wildefarelse og **Wildefarende,** 465.

Wildgaas, 297.

Willie, 140. 155. 370.
376. opvækker B. til, 154.
faaer sin B. med, 394.
lader en faae sin B. 292.
vil have sin B. 211.

Willig, 82. 120. 330. a
v. 120. 330.

Willighed, 82. 120. 330.

Wimpel; og: sætter B. til,
86.

Wind, 42. 444. gjør B.
for at kjølne, 46. mod B.
50. 336. fahrer mod B.
50. med el. for B.; B.
bag paa; og: sætter for
B. 336. lader ligge for
B. og Dove, 361. 418.
B. af en gammel opblæst
Blære, 386. en sagte B.
196. B. blæser op el. bliv-
ver stærkere, 290. Skind
i Teltgangen at vise B.
af med, 332.

Winder, 13. 114. søger
at v. ved god Tiltale, 249.
v. Spillet, 114. 487. har
vunden, 114.

Winder omkring, 308. a
op, 31. 118.

Winder sine Teltkind, 351.

Windigt(er) 196.

Windsliæb, 414. er v.
193. 414.

Windle; og: sætter B.
ind el. gjør B. 90. lig
er

ligger under W. 17. W—s
Glas, Karm, el. Støp-
fer, 90. W—s Redsta-
ber, 90. 94. 142. W—s
Gardin, 396. W—s
Gvamp, 304.

Winge, 136. 444. breder
W. ud; flaaer el. flagrer
med sine W.; og: har
smaa W. 136. faaer W.
443.

Wingefjer, 444.

Winkel, 471.

Winter ad, 135.

Winter; er el. bliver W.;
og: W. kommer paa el.
overfalder en, 331.

Winterforraad el. Win-
tersføde, 189. Sted til
W. og: lægger hen til W.
189. er om sig at samle
W. el. er forgesløs for
W. 215.

Winterplads, 331.

Winter, Soelhværv
(højtideligholder) 398.

Violin; og: spiller paa
W. 5.

Violinbue, 5.

Wirrer med Hovedet; og:
v. til en, 103.

Wirkelig, 363.

Wirler, 364. 452. v. paa,
200. 360.

Wirkning, 365. 470. gjør
sin W. 200. mærker W.
el. mærkes god W. deraf,
365. den W. gjøres paa,
452.

Wirtsom, 365. er v. 364.
Wist i sin Sag; og: er v.
i sin Sag, 288. bliver v.
i Skudet, 272. v. paa
Haanden til at skyde, 496.
gør visse Trin, 346. det
visse Haab, 229.

Wise (en) 382. gjør W.;
gør W. om; og: den man
gør W. om, 382.

Wiser, 324. 530. v. frem,
312. v. til; og: v. en
noget, 334. 472. v. for
sig med Haanden til en,
334. 538. v. Wei, 530.
v. i onde Griinder, 458.
v. Lænder, 191. v. sig, 403.

Wished, 229. med W. 230.

Wist, 27.

Wistellæde, 411.

Wister, 27. v. af, 411.
v. sig el. en anden om
Munden; og: v. Gittet
af Munden, 486.

Wisker, 149. 499. begyn-
der at v. 499.

Wiskeligen, 109. v. han,
100.

Wissen, 518. gjør visent,
149.

Wist, 109. 230. 288. gans-
ke v. 14. v. nok, 14. 100.
er v. nok, 230.

Wittighed, 424.

Wogn, 173. fahrer til vogns,
191.

Wognhest, 190.

Wogter; og: det man har
at v. 340.

Bogter (en) 340. 375.

Bogter sig, 259. 265. v. for, 121. 259.

Bogtet; og: bliver v. af, 340.

Bold (en;) omringet med B. og: kaster B. op omkring, 532.

Bold (bruger) 39. 345. tager med B.; liber B. el. tages med B.; og: den som bruger B. 345.

Boldsmænd, 345.

Boldsom (teer sig) 39.

Boldtagen og **Boldtag**er, 345.

Bomfylding; og: spiser B. 298.

Bore egne Kræfter og Formue (ved) 513.

Borte, 268. 532. har faaet B. 532.

Bortet, 538.

Bover, 401. v. sig med en, 529. v. sig, ham, el. det-ikke; er ei at v. sig med el. ud i; v. sig ei til; og: den el. det man ei v. 401. v. ikke sig selv, 323. v. sig ikke derpaa el. dermed, 151.

Boren: er ham v. 55. er sit Arbejde v. 374. er ligesom alting v. 401. er ham ei v. 51. 401. er el. agter sig det ikke v. 401.

Borer, 4. 284. 361. v. got, 284. v. stærkt, 322. v. seent el. langsomt, 4.

121. v. til, 94. v. en den over, 168. v. ikke ma 534. Maanen v. 116.

Braa, 471.

Braaler, 311.

Brag (kaster paa) 135. at slaae B. paa, 47.

Brager, 135. 281.

Braget, 281.

Brang; og: er v. 268.

Brangelig: forstaaer 535. beggaer v. 204.

Brangløben; og: er v. 236.

Brangstruben (faaer i) 298.

Branten, 387. er B. 337. 387. er v. over; det man er v. over; og: gjør v. 338.

Bred, 162. er v. 80 162. 308. er v. paa el. er ham v. og: gjør v. 308. kan let blive v. 163. bliver v. og: den som bliver v. 199. bliver v. paa; og: kan ei blive v. 309. bliver i en hast v. 47. 163. 188. bliver ei længer v. 292. lader som man er v. 259.

Brede, 162 308. tilbøjelig til B. 163. opvælt el. paadrager sig end B. 309. hastig B. 47.

Bredladen; og: er v. 163.

Bredladenhed, 162.

Brid i Livet (har) 270.

Bri

Brier omkring el. op,
193. v. Klæder, 411. v.
Bandet af, 419. v. Hal-
sen hist og her, 233. v.
fig ind og ud, 414.

Bries, 193.

Brimmel; **Brimlende**
og **Brimler**, 79.

Bristen; og: har ont el.
faaet Glæde over B. 429.

Brister Munden op paa,
15.

Britbor og **Britter**,
200.

Brænger Mund, 78. v.
efter, 135.

Buagge, 513.

Bugger, 65. 513.

Bugget, 65.

Bunde, 96. 172. 173.
fuld af B. 96.

Bunden Spil; og: det
vundne, 114.

Bundlæge, 246.

Bæde (det som ej taaler)
85. 163.

Bæder, 37. 183. 240.

Bæder (en) 38.

Bæg, 175.

Bægelsindet (er) 399.

Bægt, 325. 331. 333.
538.

Bægter, 357.

Bægtflaal, 333.

Bæl; og: er v. 241.

Bæller, 142. v. en op ved
Bulder, 509.

Bæller (en) 142.

Bæller Jsen, 116.

Bælles op af Gavn ved
noget Bulder, 509.

Bælder op el. ned, 387.

Bælger, 191.

Bæmmelig; og: er v.
241.

Bæmmelse, 241.

Bæmmes ved, 240. 544.
v. over, 240. v. ikke ved
noget, 241.

Bænners sig el. en til; og:
v. sig til paa, 453.

Bænners til; det man v.
til, el. til paa, 453.

Bærd (er) 377. er det v.
378. v. at have; og: er
v. at have el. have med
at bestille, 377. v. at holde
paa, 74. v. at holde af,
88. er noget v. 363. er ei
meget v. 13. er ikke v. at
nævne el. agte for noget,
477.

Bærd; **Bærdie** (dets)
302. af ulige B. 291. er
efter dets B. og: er be-
talt efter sin B. 302. af
ingen B. 363. agter det
af ingen B. 476. det som
er af liden B. 448. giver
ham B. for det man faaer,
470.

Bærdig, 214. er v. 214.
378. anseer for v. 88. 214.
tjender for v., 214. ag-
ter ej v. til, 89.

Bærdiger, 214.

Bærdighed, 214. finder
sig under v. dertil, 214.

Wærlse; søger **B.** og:
faaer nyt **B.** 119.

Wærg, 21.

Wærg, 52. 409.

Wærges Tilstand (sæt-
ter i) 359.

Wærl (et) 411.

Wærl (Brud:) **B.** i Hove-
det, 304. har **B.** i Ma-
ven, 406.

Wærlbruden, 505. er
v. 406. 505. bliver v.
505.

Wærler, 41. v. ej mere
saa stærkt, 251.

Wærn for ved sig, 395. **B.**
for ved sin Vrix; og hæn-
ger **B.** for ved den, 396.

Wærre; og: er v. 276.
er bleven v. i sin Sygdom,

35. bliver v. med et,
442.

Wærst (et) 13. 124. 442.
er ej den værste, 442.

Wæsen: gjør meget **B.** af
51.

Wæv, 42.

Wæver, 42. 95.

Wæver (en) 42.

Wæveredskab og **Wæ-**
versle, 42.

Wævert Barn, 220.

Wævet, 95.

Wært; og: skoder **B.** 121.
saaer i **B.** 125. giver god
el. maadelig **B.** og: ven-
ter paa **B.** 284. smaa
Wærter, 257. forskellige
slags **B.** anføres, 366.
521. 528. (see og: **Wæ-**
ster)

V.

Vderbellædning, 148.

Vderlant, 221.

Vderstind paa Huns el.
Telt, 148. 231. lægger
el. har lagt **V.** paa sin **Telt;**
og: **Telten** har faaet **V.**
231.

Vderst, 138. 139. 147.
285. 422. 532. er ej v.
148. 532. v. Omrand, el.
v. smaa **Rantning,** 221.
den som sidder el. ligger
v. og: er den yderste, 532.
fahreer forbi paa den v.
Side, 63. v. **Dag,** 285.

Vdmvg; og: betæer sig v.
169. er v. 170. v. **Tænk-**
maade el. **Førhold,** 169.

Vdmvgelse, 169.

Vdmvger, 169. 237. v.
sig, 169. v. sig for, 169.
237. 249. den som v. sig
249.

Vdmvgbed, 169. 237.
fordrer **V.** og: der udfør-
des for **V.** 249.

Vnder, 129. 162. 289.

Vndig, 129. 450. er v.
129. 338.

Vung